

ANTHOLOGIA

VETERUM LATINORUM

EPIGRAMMATUM ET POEMATUM.

EDITIONEM BURMANNIANAM

DIGESSIT ET AUXIT

HENRICUS MEYERUS

TURICENSIS.

TOMUS I.

LIPSIAE,

APUD GERHARDUM FLEISCHERUM 1835.

IN COMMISSIS APUD AD. FROHBERGER.

Anthologia latina primam a Scaligero originem duxit. Postea Pithoeus Catalecta auctiora edidit. At Burmannus, cui Heinsii copiae praesto erant, Anthologiam latinam perfecisse videtur, ita ut futurus editor non tam numerum epigrammatum augere (etsi hoc quoque ei curae erit), quam summam eorum in meliorem redigere ordinem, et ea, quae antiquitatis speciem falso prae se ferunt, expellere debeat. Ac sicuti litterarum Romanarum historia nondum tam exculta et elaborata est, ut de singulis scriptis omnibus facile iudicari possit, quem habeant auctorem, quove sint composita seculo, ita maxime in hac re claudicat Anthologia latina, in qua vetusta novis, falsa veris intermixta leguntur. Conabor igitur demonstrare, ex quibus partibus ea sit constructa, qui auctores epigrammatum, quibus temporibus vixerint, postremo quae vera vel supposita sint.

Anthologia latina tripartita est, quia partim e codicibus manu scriptis, partim ex ceteris litterarum Romanarum auctoribus, partim ex inscriptionibus est conflata.

Quamvis multos Romanorum epigrammata scripsisse sciamus, nullus tamen eorum praeter Martialem et Ausonium aetatem tulit, nec Latinis epigrammatariis idem contigit, quod Graecis, ut diversorum auctorum epigrammata in unum corpus colligerentur, unde Anthologiam graecam etiamnunc pulcherrimis floribus abundare constat. Supersunt tantum Catalecta Virgilii, Catalecta Priapeia, Catalecta Petronii: quae quidem haud contemnendam

Anthologiae latinae partem conficiunt. Tum Burmannus ex diversis codicibus Ovidii, Lucani, Claudiani, Senecae, Martialis, quibus epigrammatum farrago casu addita erat, multa collegit. Quorum alia vetusta atque pulcherrima, alia vero pessima. Unus denique codex omnium maxime commemoratione dignus est, qui plus trecenta poemata continet. Is a Salmasio Salmasianus appellatur, pluresque alii ex eodem fluxere, ut Divionensis, duo Thuanei, Gudianus, de quo a Lessingio in operibus T. XIII. p. 350 ample disputatum est. Horum epigrammatum multa pulchra, plurima vero mediocria sunt, nec secundum post Christum natum seculum excedere videntur, sed quinto vel inferioribus etiam seculis maximam partem sunt referenda. Ego cum viderem, ipsa haec epigrammata, quae ex codicibus illis, quos supra nominavi, venerunt, maxime corrupta esse, atque collationibus Burmanni diffiderem, adii virum optimum Julium Silligium, professorem Dresdensem, quem his copiis eximie instructum esse audiveram, ab eoque paulo post accepi

lectiones 4 codd. Parisinorum, 8236. 8206. 8232. 8205.
3 codd. Guelferbytanorum 703. 704. 705.
Aldinae 1517.
codicis Lindenbrogii (v. Lessingii Opp. T. I. p. 268.)
} in Priapeia

codicis Rehdigerani in Priapeium 83.
codicis Guelferbytani in Antholog. II. 237. 239. III. 177. IV. 92.
codicis Parisini 7927. Dirae. Est et Non. Vir bonus. Rosae. Carmen Octaviani.
cod. Parisini 7936. Est et Non. Vir bonus. Rosae. Carmen Octaviani.
codd. Thuaneorum 8069. 8071 in multa Anthologiae carmina.
codicis Salmasiani.

Adnotavit vero vir doctissimus, pauca tantum huius codicis epigrammata denuo se contulisse, cum

vitiis scateat, atque Burmannus omnes fere lectiones iam excerpserit.

Nec praetereundum est, J. C. Orellium V. C. duos mihi Codices Turicenses tradidisse, qui inter cetera poemata epigrammata aliquot Anthologiae nostrae continebant. His omnibus rebus instructus in constituenda lectione hic illic melius versari poteram, praesertim cum *Addenda* amborum voluminum Burmanni, quae a Wernsdorfio in poetis latinis minoribus (quos, ut obiter moneam, non ex editione Helmstadiensi, sed Parisiensi, quae a. 1824 octo voluminibus prodiit, citare soleo) neglecta mirabar, locupletissimum novae editionis fundum esse intelligerem. Atque hanc Anthologiae partem iis epigrammatis auxi, quae ex codice Gothano Duebnerus in Jahnii Annalibus 1828. VIII. 3. pag. 310. et Ang. Maius in Tomo III. Classicorum Auctorum e Vaticanis codd. editorum 1831. p. 359 in lucem emisit.

Altera Anthologiae pars ex auctoribus litterarum Romanarum excerpta est. Multa enim epigrammata ab historicis, oratoribus, epistolographis, grammaticis, rhetoribus passim afferuntur. Haec omnia bona et acumine plena, et elogia aut ludibria consulum, imperatorum, denique omnium, qui in republica bona aut mala sunt usi fama, continent. Versus ludicri, quorum magnam partem refert Suetonius, praestantissimi sunt atque hoc in poeseos genere Romanos excelluisse indicant. Cum igitur viderem, alia etiam ab auctoribus epigrammata citari, quae a Burmanno praetermittebantur, haec quoque recipienda esse duxi.

Tertia Anthologiae pars ex inscriptionibus nata est. Constat enim, plus quadringenta carmina sepulcralia ex lapidibus descripsisse editores. Quorum alia humanitatis plena, gratia et decore sunt insignia, quibusque nihil ad absolutionem perfectionemque deesse iudico, qualia sunt ep. 1274. 1276. 1281. 1282. 1269. 1243. 1297. 1302. 1311. 1246. 1315. 1331. 1249. 1344. 1349. 1359. 1376. 1402. 1407. 1414. 1418. 1527: maiorem vero eorum partem ne me-

diocria quidem esse fateor. Id carminum genus difficillimum esse puto nec comparandum cum ceteris poetis Romanorum. Inscriptiones enim novum litterarum Romanarum genus faciunt, quod a dictione bonorum auctorum multum distat. Quamquam negari non potest, inscriptiones publicas privatis multo esse praestantiores. Harum enim sermo plerumque rudis est et imperitorum hominum similis, oratio impolita, et carmina, quae in iis leguntur, Horatianis aut Virgilianis multo sunt inferiora. Ne vero quis hoc iudicium meum miretur, meminerit, paucas tantum inscriptiones metricas superesse, quae ad priora reipublicae tempora pertineant, sed maximam earum partem ad infima rerum Romanarum secula reiiciendam esse. Quo autem singulae sint insculptae seculo, in paucis accurate definiri potest, nec aliud quidquam explorare possumus, quam paucis exceptis, quae tempora Scipionum atque Mummii Achaici attingunt, inde a Tiberii aetate usque ad ultima aevi medii tempora collocandas esse. Atque non modo a doctis hominibus, sed a quovis malo poeta sepulcralia fingebantur carmina, et dolendum est, illorum pleraque iam dudum interiisse, magnum autem malorum carminum numerum aetatem tulisse. Atque adeo difficultas, quam iis inesse initio dixi, ex eo plerumque oritur, quod auctores, ut rustici, nec aperte nec clare nec breviter dicere poterant. Versibus autem saepe ars ac venustas deest, imo vitiis abundant numeri. Cuius rei testes sunt epigrammata 1177. 1345. 1502. 1367. 1362. 1591. et in multis aliis synaloephen neglectam, breves syllabas arsi thesique productas deprehendas. Haec facile augeri poterant poemata, cum inde a Burmanni temporibus multae novae per totum imperii Romani orbem inscriptiones detectae essent: nec paucas earum recepi, pluresque etiam inseruissem, si Bonadae collectio, quae ceteris accuratior est, praesto fuisset. Quamvis enim non raro Bonadam citem, id non ex ipsius libro, sed ex Collectione Pisaurensi facere soleo. Verum delectum quendam adhibendum esse arbitra-

bar. Omisi enim pessimas, in quibus sententia absurda, verba barbara, numeri innumeri erant, quas omnino haud ornamentum, verum dedecus latinae poeseos esse apparebat. Item eas exclusi, in quibus non laetam veterum superstitionem, sed Christianae religionis severitatem vigere sentiebam. Nec voluntas tamen mihi defuit, Anthologiae sacrae appendicem adiiciendi, verum, ne nimius foret liber, verebar. Sed sic quoque aliquot Christiana poemata insunt, quae etsi invitus ceteris immiscuit Burmannus.

Quicumque de Anthologia latina recte iudicare volet, nec bona totam nec mala habere carmina sentiet, sed potius bonis mala intermixta esse, imo plurima ei inesse, quae litterarum Romanarum deliciae vere appellari possint, nec pauca continere, quibus in ceteris poetis nihil fere simile inveniatur, qualia sunt fragmenta Varronis, Laberii, Publii Syri. Deinde eximia inter Virgilii Catalecta extare carmina, ut illud *Sabinus ille quem videtis hospites* et *Ite hinc, inanes, ite, rhetorum ampullae* et plura alia, nemo facile ibit infitias. Atque cum dico, suspicienda esse carmina Priapeia, nemo hoc mirabitur iudicium, qui venustatem artemque eorum intellexerit, etsi ego quoque plerumque dolebam, auctores tantam in sordidissimo argumento expoliendo consumsisse operam. Poemata porro Petronii eo pluris aestimanda esse duco, quia id poeseos genus ab antiqua Romanorum poesi prorsus abhorret, eique, quod nostris temporibus invaluit, simillimum est. Post Petronium nullus fere poeta excelluit, sed nihilominus ii, qui litteras Romanorum in ultimis quoque temporibus perscrutari amant, seriorum aliquot haud contemnendos esse putabunt. Nam Solinus, Pentadius, Alcimus, Ablavius legi merentur. Ac Vandalici poetae, ut Luxorius, Flavius Felix, Florentinus, propter res et mores, qui in eorum poematis describuntur, cognitione maxime sunt digni. Omnino Anthologia haec remotissima secula coniungit, quippe tam antiquissimorum poetarum quam medii aevi carmina hic leguntur. Nam epigrammata in Scipiones

Saturnia, quae primo operi inserui, vetustissimum Romanarum esse constat litterarum monumentum, quibus Ennii, Naevii, Pacuvii, Plauti epigrammata proxime accedunt. Novissima autem poemata, quae in Anthologia leguntur, in seculum duodecimum referenda sunt, ita ut recentiorum Italorum carminibus similiora sint quam antiquo poeseos generi. Inde apparet, totum Anthologia poeseos latinae ambitum contineri. Deinde argumentum epigrammatum multiplex ac varium esse, sponte intelligitur, nec homines ipsos magis inter se differre puto. Ac facile erat, haec poemata in certa dividere capita, praesertim cum id in Anthologia graeca sit factum. Insunt enim pariter erotica, anathematica, epitymbia, epideictica, protreptica, sympotica, scoptica, aenigmata, oracula. Burmannus autem alia usus est partitione, totumque Anthologiae corpus in quatuor classes distribuit, quarum prima de diis, secunda de hominibus, tertia de rebus est, et postrema sepulcralia complectitur. Quamvis vero haec divisio ratione careat, in ea tamen re Burmanni consilium immutare non placuit, cum neque hac neque illa via multum proficiatur. Unam tantum epideicticorum speciem, quae ad statuas picturasve pertinent, hic enumerare volo, quia cognitione eorum, qui hanc Archaeologiae partem tractare solent, digna sunt, et adhuc prorsus neglecta iacent. Ep. 324. 325. 330. 336. 345. 346. 362. 363. 374. 378. 381. 539. 562. 571. 586. 587. 589. 611. 621. 627. 630. 631. 665. 681.

Venio ad auctores epigrammatum. Hi accurata cognitione examinari debent, quia multi, qui vulgo feruntur, suspecti vel ficti esse videntur. Index enim eorum, quem editioni suae Pithoeus praeposuit, tum Saxius in praefatione Onomastici p. XXVII et Fr. Passovius in dissertatione de Anthologia latina (Encyclopaedie v. Ersch. Philologie s. v. Anthologia latina) ediderunt, multis nominibus peccat. Quam sit autem difficile cavere, ne in errores incidamus, ipse quoque expertus sum, cum ea, quae

de hac re nuper in Jahnii Annalibus (Neue Jahrbücher 1833. II. Supplem. II. Heft. pag. 177—195.) disputavi, iam nunc nonnihil emendari deberent. Cum vero Burmannus Anthologiam non ita digessisset, ut antiquissima ceteris praecederent poemata, et reliqua certo annorum ordine recenserentur, non dubitavi, quin facturus operae pretium essem, si ea, quae quando sint conscripta constat, secundum seculorum seriem collocarem. Igitur in iis, quorum auctores explorare contigit, hoc periculum feci. In eo enim maximum Anthologiae pretium positum esse arbitratus sum, quod totam poeseos latinae historiam inde ab ortu huius artis ad interitum usque percurrere liceret. Deprehendes enim dictionem antiquam numerorumque ruditatem in epigrammatis Saturniis aliisque, quae ab Ennii temporibus proxime absunt; tum elegantia carminum M. Terentii Varronis, Laberii, Publii Syri, Iulii Caesaris, Matii, Virgilii, P. Terentii Varronis Atacini, Domitii Marsi, Bibaculi, Helvii Cinnae, Alphii Aviti, Septimii Sereni delectaberis, at mutatum poeseos genus in Petronio et Appuleio agnosces, et in reliquis defectum ingenii interitumque artis dolebis.

1. *Naevius.* ep. 12. editionis meae. In Anthologia Burmanni II. 219. Hic ab anno urbis 500 ad 550 vixisse videtur. Optimum est epigramma omnium, quae Saturnio numero composita sunt: cetera enim, ut ex epitaphiis Scipionum apparet, rudi stilo et dura oratione insignia.
2. *Ennius.* ep. 15—22. Anth. I. 1. II. 39. 42. 44. 45. 216. 217. III. 135. Ennius natus a. u. 515, diem obiit a. 585. Haec carmina partim metro Saturnio (ep. 22. Anth. II. 42., ut ex versu secundo colligendum puto), partim heroico, partim elegiaco constant. Tria tantum vere epigrammata appellari possunt, ceteri versus sunt maiorum carminum fragmenta. Hedypathetica vel Hedyphagetica Ennii alio nomine a Leutschio Hedypathia appellantur. (Zeitschrift für die Alterthumswiss. 1834. Februar. N. 21. pag. 171.)

3. *Plautus.* ep. 23. Anth. II. 214. **Plautus mortuus** est a. u. 570. Assentior facile Gellio dicenti: *Dubitassemus an Plauti foret* (hoc epigramma), *nisi a M. Varrone positum fuisset in libro de poetis primo.*
4. *Pacuvius.* ep. 24. Anth. II. 218. Natus est anno circiter 533 et diem obiit nonaginta annos natus. Carmen sepulcrale versu senario factum, quod epitaphiorum Scipionum ruditatem refert.
5. *Porcius Licinius.* ep. 25. 26. Anth. II. 215. III. 246. Is inter aetatem Valerii Aeditui atque Q. Lutatii Catuli vixisse videtur. (conf. Gellius XIX. 9.) Ep. 25, quod trochaicis tetrametris catalecticis constat, initium est *Artis poeticae Porcii,* (Gellius XVII. 21.) cuius non hoc solum fragmentum reperitur, sed alia maiora a Suetonio afferuntur in vita Terentii, quaeque itidem in Anthologiam recipienda erant. Alterum elegiacum poeticum spiritum et sermonem cultissimum indicat.
6. *Valerius Aedituus.* ep. 27. 28. Anth. III. 242. 243. Carmina elegiaca, in quibus studium et imitatio graecorum poetarum perspicitur. Porcius Licinius, Valerius Aedituus et Quintus Catulus iam tunc Graecam Musam Latine loqui coegerunt.
7. *Lucilius.* ep. 29. 30. 31. Anth. III. 108. 136. IV. 355. Natus est a. u. 606. obiit a. 652. Duo priora fragmenta ethici generis, versu heroico scripta, tertium elegiacum. Carmina eius magnum et versatile ingenium indicant, at sermo rudior quam eorum, quos modo memoravi.
8. *Valerius Soranus.* ep. 32. Anth. I. 4. Sic huius poetae nomen scriptum invenimus apud Augustinum de civitate dei VII. 9, ubi legitur: *In hanc sententiam etiam quosdam versus Valerii Sorani exponit idem Varro in eo libro, quem seorsum ab istis de cultu deorum scripsit: qui versus hi sunt Iuppiter* etc. Ex hoc loco elucet, Valerium Soranum aut ante Varronem

vixisse aut certe aequalem eius fuisse. Diverso deinde modo idem poeta appellatur in Mythographo tertio, quem primum A. Maius ac postea Bode edidit: illic enim pag. 152 legimus: *Dicitur iuxta illos versus Valerii Serrani Iuppiter* etc. Varro eundem poetam iterum in libro de lingua latina septimo pag. 318 ed. Speng. citat: *Apud Valerium Soranum Vetus adagio est, P. Scipio. Quod verbum usque eo evanuit, ut Graecum pro eo positum magis sit apertum; nam idem, quod παροιμίαν vocant Graeci.* Quo ex loco fit verisimile, Valerium Soranum non eadem aetate, qua Varronem, vixisse, sed multo ante eum, et Scipionis quidem Africani temporibus. Sed Cicero hanc vagam de aetate Valerii disputationem ad verum reducit, indicans, eum temporibus Crassi et Antonii vixisse. Hic locus in libro de oratore tertio cap. XI. §. 43. extat. Q. Valerius non Romae erat natus, sed Sorae, Latinorum oppido, unde Sorani cognomentum habuit, et filii eius vel nepotes a Cicerone in Bruto c. 46 laudantur. Ac varios scripsisse eum libros apparet. Fragmentum enim illud, quod apud Varronem de lingua latina legitur, ad alium pertinet, quam versus de Iove. Hos enim ex libris, quos epoptidon inscripsit, referente Plinio in praefatione Historiae naturalis, sumtos esse credo. Inscriptio enim horum librorum indicat, arcana quaedam sive mysteria in iis tractari, unde fabula de repentina Valerii morte orta esse videtur, cuius rei mentionem fecerunt Plinius H. N. III. 5. sect. 9. §. 65. et Plutarchus in Quaest. Romanis 61. Quicumque id consideraverit, Valerium Soranum non confundet cum altero Serrano poeta, qui ab Iuvenali una cum Lucano et Saleio aequalibus citatur in satira 7, 80, et a Quintiliano lib. X. 1, 89, si Sarpii in Quaestt. philol. p. 11 et Langii in Vindiciis Trag. Rom. p. 92 probabilis est coniectura. Is igitur Serranus temporibus Neronis vixit, ac miror, Fridericum Osannum (F. O. in Hall.

Litt. Zeit. Egbl. Februar 1834. p. 92.) indicasse, hunc non diversum esse ab eo, qui ab Augustino commemoratur. Baehrius in libro suo alterum tantum, Iuvenalis aequalem, tetigit pag. 301, Bernhardyus neutrum.

9. *Manilius.* ep. 33. A. III. 245. Extat apud Varronem, et in margine edit. Scalig. legitur *Manlius.* Si certum sit, Manilium auctorem carminis astronomici Augusti temporibus vixisse, a verisimilitudine non abhorrebit dicere, hoc epigramma eidem Manilio tribui posse, si quidem constat, Varronem usque ad annum 727 vitam prorogasse. Ut enim Matii carmina, qui itidem Augusto demum imperante obiit, a Varrone laudantur, ut infra dicemus, sic Manilius ei innotescere poterat. At alii fortasse coniicere malent, Manilii nomen in alterum Matii commutandum esse, eadem fere ratione, qua in Prisciano Krehlii T. I. p. 329 *Matilius* pro *Matio* perverse legitur. — Senarii lepidissimi, quos C. O. Müllerus in Varrone suo p. 130 ita exhibet: *Cascum duxisse cascam non mirabile est,*
Quoniam Caron eas conficiebat nuptias.

10. *M. Terentius Varro.* ep. 34—51. A. 1. 50. 54. 59. 78. II. 18. 207. 211. III. 9. 71. 72. 83. 100. 107. 147. 148. V. 50. Is natus a. u. 638 mortuus est a. 727, octogesimum nonum vitae annum agens. Et extrema etiam aetate viguit senex: Plinius enim auctore st in H. N. XVIII. 5, octogesimum primum vitae annum agentem libros de cultura agri prodidisse Varronem. Haec carmina partim versu senario, partim versu galliambico, alia versibus heroicis vel hendecasyllabis vel elegiacis vel trochaicis aut denique anapaesticis constant, eaque omnia pulcherrima esse, quivis sponte sentiet. Scaliger quoque ea vehementer adamasse videtur, qui plura etiam ex diversis fragmentis huc illuc citatis in Catalectis suis pag. 251 conglutinavit. Adieci duo nova poemata et in Addendis plura vitia, quae intacta reliqueram, sustuli.

11. *Q. Lutatius Catulus.* ep. 52. 53. A. III. 240. 241. Idem orator praestantissimus et consul a. u. 652. Carmina elegiaca, Graecorum poetarum artem imitantia.
12. *Decimus Laberius.* ep. 54. 55. 56. A. II. 212. III. 101. 102. Natus a. u. 647 mortuus est a. 710. Carmina iambica, quae splendorem et virtutes linguae Romanae summopere ostendunt.
13. *Publius Syrus.* ep. 57. A. III. 132. D. Laberii aequalis. Plinius auctor est in H. N. XXXV, 58, Publium, mimicae scenae conditorem, consobrinum habuisse Manilium Antiochum, astrologiae conditorem. Fragmentum mimorum pulcherrimum, versibus iambicis compositum.
14. *Laevius.* ep. 58. Hoc fragmentum Erotopaegnion, quod iambicis dimetris constat, ex Appuleio T. II. p. 461 recepi. De hoc poeta Weichertius scripsit docuitque, eum fuisse aequalem Ciceronis, Varronis Atacini, Cinnae, Calvi.
15. *Pomponius.* ep. 59. A. III. 244. A Prisciano Pomponius auctor epigrammatis esse fertur, a Varrone vero Papinius. Quod si Pomponius verum est nomen, L. Pomponius Bononiensis Atellanarum scriptor, qui circa a. u. 660 vixit, intelligendus. C. O. Müllerus hos versus ita edidit p. 131. *Ridiculum est, cum te Cascam tua dicit amica,*

fili Potoni, sesquisenex puerum.

Dice illam pusam; sic fiet mutua muli;

nam vere pusus tu, tua amica senex.

16. *M. Tullius Cicero.* ep. 60—65. A. I. 106. II. 1. 38. 128. 222. III. 56. Natus a. u. 640 obiit a. 711. Tria epigrammata ex graeco sunt versa; illud in Terentium Afrum eo insigne, quod alterum opposuit Iulius Caesar. Id autem, quod in Caninium Rebilum iambicis versibus scriptum fertur, in nullo codice invenitur, sed a Scaligero factum est. Sero vidi, in Anth. V. 40 (ep. 1028) carmen de signis coelestibus extare nullo auctore nominato, quod totum ex Arateis Ciceronis petitum est, ut suo loco adnotabo. Omnia haec epi-

grammata colore poetico destituta. In poesi enim antiqui sermonis ruditatem Cicero reddit, quamvis in orationibus novum dicendi genus invenisset.

17. *Q. Cicero.* ep. 66. A. V. 41. Carmen astronomicum, in quo poetica certe facultate Marcum fratrem non superavit. Multos vero Romanorum astronomica confecisse poemata constat, quales sunt Q. et M. Cicerones, Germanicus Caesar, Gaetulicus, Titus imperator. Epigramma 245, quod Pentadii est, a quibusdam Q. Ciceroni inscribebatur.

18. *Tullius Laurea.* ep. 67. A. II. 156. Libertus Ciceronis. Eidem tria epigrammata in Anthologia graeca tribuuntur.

19. *C. Iulius Caesar.* 68. 69. 70. A. II. 221. III. 10. IV. 92. Natus a. u. 654 occiditur a. 710. Unum tantum, quod de Terentio Afro adversus Ciceronem scripsit, indubitatum Caesaris est. Ep. 69 ab aliis Germanico Caesari, ab Hommeyo vero parum verisimili coniectura Marbodo inscribitur. Ep. 70 suspectum est. Divi Iulii carmina citat Plinius in H. N. XIX. 41.

20. *Q. Valerius Catullus.* Alii Caium vocant, non Quintum, quos reprehendit Paldamus in libro Die Römische Erotik p. 24. Catullus natus est a. u. 667 et diem obiit a. 707 vel 708, si eidem Paldamo p. 26 credere licet. Huic vulgo sine auctoritate codicum Priapeia 85 et 86 vel ep. 1698 et 1699 tribuuntur, sed Priapeium 87 vel ep. 1700 Catulli esse, Terentianus Maurus testatur.

21. *C. Licinius Calvus.* ep. 71. 72. A. II. 47. 58. Natus est a. u. 672, obiit a. 706. eiusque vitam descripsit Weichertius. Haec carmina in Caesarem atque Pompeium invehuntur.

22. *M. Furius Bibaculus.* ep. 73. 74. 75. A. II. 257. 258. 240. Natus est a. u. 651 eiusque vitam descripsit Weichertius. Hendecasyllabi acerbissimi, quos in Valerium catonem grammaticum fecit.

23. *Valerius Cato.* Huic poetae, qui Catulli aequalis erat, Scaliger Diras vindicavit, quae in codicibus

Virgilio inscribuntur, easque sub Virgilii nomine edidi, non negans tamen Virgilii non esse, etsi de auctore amplius deliberandum censeo. Tum Wernsdorfius carmen rustico numero compositum, quod incipit *Lydia, bella puella,* et in A. III. 219 (ep. 989.) legitur, Valerio Catoni mire tribuebat.

24. *C. Helvius Cinna.* ep. 76. A. II. 251. Calvi aequalis. Extat de hoc viro commentatio Weichertii. Hos versus epigramma non esse, verum maioris carminis fragmentum suspicatus est Leutschius. (Zeitschr. f. d. Alt. Wiss. v. Zimmermann 1834. n. 19. p. 158.)

25. *P. Terentius Varro Atacinus.* ep. 77. 78. A. II. 37. V. 48. 49. Is natus a. u. 672 diem obiit anno circiter 717, ut in egregia commentatione colligit Franciscus Wüllnerus. Chorographiae Varronis fragmenta pluribus versibus auxi et accuratius edidi.

26. *Pupius.* ep. 79. A. II. 213. Is non multum ante Horatium vixit, vel potius eius aequalis est. Langius in Vindiciis trag. Rom. p. 26 adnotavit: non bene tentat secundum versum *in me vivo lacrimavit satis* Obbarius in libro Des Horatius erster Brief des ersten Buches. Rudolphop. 1822. p. 62. scr. *iam vivo.*

27. *Caesar Octavianus Augustus.* ep. 80. A. III. 247. Natus a. u. 691 obiit a. 767. Valerius Martialis Augusti epigramma servavit, quod lascivia et obscenitate Catullianis aut Priapeiis simillimum est. Alterum carmen, ep. 858. A. II. 184 in codicibus Augusto tribuitur, sed inepte. Ii enim versus a scholastico quodam poeta sub nomine Augusti de Aeneide Virgilii compositi sunt, quos imperitia hominum ipsi Augusto postea retulit. Ac simile huiusce rei exemplum in Ovidio et Cornelio Gallo infra videbimus.

28. *C. Cilnius Maecenas.* ep. 81—84. A. I. 53. II. 224. 225. III. 149. Hic decessit a. u. 746. Carmina vel numero galliambico, partim hendecasyllabis, partim versibus Priapeiis constant, maxime-

que sunt tersa ac mollia, et Hadriani carminibus simillima.

29. *R. Virgilius Maro.* ep. 85—111. A. I. 63. II. 65. 68. 69. 242. 243. III. 142. 248. 249. 250. 268. 270. II. 198. III. 143. II. 123. 124. 130. 244. 245. 246. 122. 119. 120. V. 141. Dirae extant A. Tom. II. p. 649. Natus a. u. 684 diem obiit a. 735. Haec carmina vel numero heroico vel elegiaco vel variis iamborum generibus constant, iisque multa falsa intermixta leguntur, quae tamen facile agnoscas, cum ea, quae sunt Virgilii, nativo quodam decore sint praedita. Ea enim, quae ab ipso Virgilio originem habere videntur, haec sunt: Ep. 85 in Venerem, carmen magna arte insigne; ep. 86 in Octavium historicum; ep. 89 in C. Annium Cimbrum, quod iucundissimum est, at obscuritate laborat; ep. 90 de mutata studiorum ratione; ep. 92 ad Varium; ep. 93 ad villam Syronis; ep. 94 ad Tuccam; ep. 100 cui sit inscribendum, ignoramus. Alii alium coniecere, sed frustra. Amicus quidam in Iugurtham dictum esse monuit. Ep. 101 ad Antonium Musam; ep. 102 in Sabinum sive Ventidium Bassum, qui ex mulione factus est consul. Parodia Catulliani carminis quarti, omnibus numeris absoluta, et eo magis conspicua, quod pauca tantum huius generis carmina in Horatio, in Priapeiis, in Petronio exstant. Ep. 103 in Noctuinum; ep. 104 in eundem; ep. 105 in Lucium, carmen acerbissimum; ep. 107. Copa. Hoc poema venustate et propria quadam arte tam insigne, ut Virgilio sit maxime dignum. Deinde pleraque carmina Priapeia Virgilio vindicanda esse existimo, tum quia in omnibus codicibus huic inscribuntur, tum quia Virgilianam proprietatem referunt. Cetera autem carmina, quae Virgilio tribui solent, eius non esse arbitror. Ea vero haec sunt: ep. 108. Dirarum liber. Obscurissimum hoc poema intactum reliqui, cum quotidie sperassem, Naekii viri sagacissimi editionem prodituram esse. Ep. 87 in Augustum; ep. 88 in Bathyl-

lum poetam. Andhelmus quoque grammaticus, quem A. Maius in tomo quinto classicorum e codd. Vat. erutorum 1833 edidit, hunc errorem commisit, quod Virgilio tribuit. Dicit enim p. 576: *Vergilius in tetrasticis theatralibus Sic vos non vobis mellificatis apes.* Ep. 91 in calicem Arretinum; ep. 95 in formosum puerum. Idem in aliis codd. Ausonio vel Caesari tribuitur. Ep. 96 in Nisum libertum; ep. 97 in Ballistam. Burmannus id omiserat: sed cum cetera epigrammata, quae apud Donatum leguntur, recepisset, id quoque assumendum esse duxi. Ep. 98 et 99; ep. 106 elegia ad M. Valerium Messalam, quae rhetoris alicuius esse videtur; ep. 109 elegia in obitum Maecenatis, quam Pedoni Albinovano tribuit Scaliger: at Pedo si huius carminis auctor esset, non magnam inter poetas elegiacos meritus esset famam. Atque in eo carmine Pedonis, quod infra dabimus, versus sunt multo meliores, oratio melius structa. Ep. 110 de Maecenate moribundo. Poetae scholastici esse puto. Ep. 111. De viro bono. Carmen aevi medii. Praeterea haud maiore iure in aliquot codicibus Virgilio inscribitur Bedae cuculus, ep. 591; et idyllium de rosa, quod A. III. 292. ep. 1023. legitur; porro carmen de littera Y Pythagoricum, ep. 1076. A. V. 140; tum epitaphium Lotharii imperatoris, ep. 828. in ms. Colbertino 6630. Virgilio inscribitur, nec aliter epigramma Vitalis de libidine et vino, ep. 535. in ms. Stuttgardiano.

30. *C. Cassius Parmensis.* ep. 112. A. I. 135. Sed Orpheus Cassii Parmensis antiquitatis speciem mentitur et Antonius Thylesius auctor eius est. Weichertii de vita Cassii Parmensis commentatio prima prodiit a. 1832. Utinam vir doctissimus, qui antiquarum litterarum secreta atque recondita multis adhuc partibus aperuit et illustravit, alteram contexere commentationem ne cunctetur.

31. *Gaetulicus.* ep. 113. Fragmentum huius poetae,

ut in memoriam reduceretur, recepi. Extant eiusdem viri in Anthologia graeca epigrammata.

32. *Horatius.* ep. 114. 115. Adieci duas odas, quae ferebantur esse Horatii, sed insipidum auctorem indicant.

33. *Aemilius Macer.* ep. 116. Huius quoque poetae fragmentum arcessivi.

34. *Caesar Germanicus.* ep. 117. A. II. 103. Decessit a. u. 772. Idem epigramma graecum Germanico in Anthologia Palatina lib. IX. p. 158 tribuitur; nec facile decernas, utrum graecum e latino sermone, an latinum e graeco translatum sit, cum utrumque probabile esse possit. Multa enim carmina in Anthologia graeca leguntur, quae ex poetis latinis conversa sunt. Alii vero utrumque ad Hadrianum Caesarem retulere, alii latinum ab Italo quodum fictum putant. Ep. 69 ab aliis Iulio Caesari, ab Hommeyo Marbodo inscribitur. Alterum carmen Germanici, quod Anth. V. 51 legitur, cum ab Orellio una cum ceteris Arateorum reliquiis optime sit editum, omisi. Germanicum multa reliquisse carmina, veteres tradiderunt. Quorum unum Plinius quoque in H. N. VIII. 42. commemoravit.

35. *Asinius Gallus.* ep. 118. A. II. 241. Is Asinii Pollionis oratoris filius a. u. 746 consul fuit. Conf. Falsteri Memoriae p. 22. In Anthologia graeca duo epigrammata Gallo cuidam inscribuntur, quem Aelium Gallum vel Cornelium Gallum esse vult Iacobsius, at fortasse Asinio Gallo pari iure tribuantur.

36. *C. Abronius Silo.* ep. 119. A. I. 104. Epici carminis fragmentum.

37. *Albius Tibullus.* Huius est Priapeium 82 et 83 vel ep. 1695. 1696. Id enim quod secundo loco dixi, cum a ms. Cuiacii tum a viris doctis et nuper a Paldamo p. 85 Tibullo tribuitur, qui praeterea eum a. u. 700 natum, obiisse vero circiter a. 735 docet.

38. *Matius.* ep. 120. A. III. 189. Nemo adhuc ante Leutschium Matii vitam et scripta exploravit. Is enim demonstrat (Zeitschr. f. d. Alterthwiss. v. Zimmermann 1834. n. 20. p. 163) Matio praenomen Caii fuisse, nec plures Matios scriptores extitisse, sed unum eundemque esse, qui a Varrone de lingua latina p. 95. 96. 161 ed. Mülleri, a Cicerone in epistolis mutuis, a Plinio H. nat. XII. c. 2. §. 6, a Quintiliano III. 1, 18 et a Columella XII. 4, affertur. Atque eodem auctore natus est anno circiter 670, et ultra annum 730 vitam prorogavit. Mimiamborum fragmenta pulcherrima sunt et conferri merentur cum carminibus D. Laberii, M. Terentii Varronis, Publii Syri, qui omnes ile p oeseos habent genus.

39. *Ovidius Naso.* Is natus a. u. 711 obiit a. 770. Unum carmen ipsius Ovidii est, Priapeium tertium vel ep. 1618; reliqua, quae in codicibus ei inscribuntur, nemo non insanus ei tribuere potest. Ep. 833 vel A. II. 172 poetam Christianum potius quam Ovidium refert. A. II. 188. 189. 190. 191. 192. 193 sive ep. 859. 836. 552. 860. 862. 863, quae cuncta Bucolicorum, Georgicorum, Aeneidos Virgilii continent argumenta, in codicibus quidem plerumque Ovidio vindicantur, quibus adstipulabatur Goldastus in Ovidii Nasonis eroticis et amatoriis opusculis Francofurti 1610. p. 11. 59., verum a scholasticis poetis profecta sunt. Cur autem Ovidio inscriberentur, ex eo certe, quod A. II. 192. (ep. 862.) legitur, intelligi potest: ibi enim Ovidius loquens inducitur, unde carmen nomine Ovidii inscribendum erat, at imperitior aetas ipsi Ovidio tribuit. Praeterea in aliquot codicibus ep. 391, Bedae cuculus, et ep. 1026. A. V, 14 eidem tribuitur.

40. *Cornelius Gallus.* Is natus a. u. 688 semet ipse interfecit a. 728. Nihil omnino est, quod huic poetae merito tribuatur. Illud enim, quod A. II. 176. ep. 869 de morte Virgilii legitur, a poeta scholastico sub nomine Corn. Galli fingebatur, qua

re seriores decepti ab ipso Gallo traditum existimavere. Deinde ep. 1565. A. III. 172 de duabus sororibus meretriculis ex Illyrico Gentia et Chloe, quae Romana castra cum matre lena sequebantur, et ep. 1003. A. III. 238 in imaginem puellae, et ep. 989. A. III. 219 *Lydia bella puella* inter Galli fragmenta in Scaligeri opusculis postumis pag. 541, a Pithoeo pag. 422 et Wernsdorfio Poet. lat. T. II. p. 187 excusa sunt. Verum iam Scaliger epigramma, quod primo dixi loco, vetustum non esse docuit, et legentes facile sentiunt, antiquum colorem non habere; alterum imaginem puellae antiquum duco, sed auctor ignotus est; tertium aevo medio originem traxisse, demonstravit Naekius.

41. *Pedo Albinovanus.* ep. 121. A. II. 121. Ovidii aequalis. Is aeque ac Cornelius Severus, qui mox sequitur, Lucanum superasse non videtur. Eidem duae elegiae de Maecenate, quae in codicibus Virgilio inscribuntur, ep. 109. 110. a Scaligero tribuebantur: sed nemo ei hodie facile assentietur.

42. *Domitius Marsus.* ep. 122. 123. A. II. 226. 247. Aequalis Virgilii Horatiique, cuius vitam descripsit Weichertius. Epitaphium Tibulli non pro epigrammate, sed pro fragmento elegiarum Marsi habendum esse censet Scaliger.

43. *Cornelius Severus.* ep. 124. A. II. 155. Ovidii aequalis. Is bellum Siculum descripsit, cuius hoc fragmentum extat, idque demonstrat, auctorem virum meliorem quam poetam fuisse. Conf. Wernsdorfii Poet. T. III. p. 30.

44. *Alphius Avitus.* ep. 125. A. II. 267. Vossius de poetis latinis p. 38 Augusto et Tiberio imperatoribus vixisse eum putat. Conf. Wernsdorf. Poet. lat. T. II. p. 28. Libros Excellentium, quorum reliquiae hic leguntur, iambicis dimetris auctor scripsit. Extant in Anthologia graeca duodecim epigrammata, quae eidem Alphio a Reiskio tributa dicit Iacobsius in catalogo poetarum s. n. Alpheus Mitylenaeus.

45. *Lucilius.* ep. 126. 127. A. III. 150. Is Senecae aequalis. Conf. Wernsdorfii Poet. lat. T. III. p. 18. Alter Lucilius, qui itidem sub Nerone vixit, duos libros epigrammatum graecorum scripserat, ut ex Anthologia graeca constat. Conf. Iacobsii Catal. Poetarum. Ep. 127 iambicum ex epistola Senecae octava petivi.

46. *L. Annaeus Seneca.* ep. 128—139. A. III. 11. 12. 13. 95. 157. 118. 151. 152. II. 249. III. 153. 154. 155. Hic natus a. u. 756 occiditur a. 818. Carmina elegiaca, iambica, hendecasyllabi, quae cuncta multo minorem venustatem et ingenium habent quam reliqua eius scripta. Ep. 132 Burmannus non Senecae, sed Ciceronis esse credidit, quem in adnotatione reprehendi errorem. Sequens ep. 133 deterius est quam ut Senecae tribui possit. Exemi e carminibus, quae vulgo ei inscribuntur, ep. 838. A. II. 228, cum id ab alio in Senecam dictum videatur. Epigrammata de exilio Senecae testantur, hunc philosophum non tranquilliore animo id infortunium tulisse quam Ciceronem atque Ovidium; erat enim, ut ait Plinius XIV. 5., minime utique mirator inanium.

47. *Lucanus.* ep. 839. A. II. 229. Natus a. u. 792 interfectus est u. 818. Non putaram, id ipsius Lucani esse, sed de Lucano a poeta aliquo dictum, antequam viderem, ab Andhelmo grammatico seculi septimi, cuius liber ab A. Maio est editus, ipsi vindicari pag. 529.

48. *Volcatius Sedigitus.* ep. 140. A. II. 223. Plinius auctor est in H. N. XI. 43., Volcatium Sedigitum fuisse illustrem in Poetica. Is poema scripsit de poetis, didascalici generis. Dolendum est, pleraque huiusmodi scripta, quae occasionem darent, accurate et plene de litteris Romanis iudicandi, periisse. Supra Porcii Licinii Artem poeticam tetigimus, quae in simili argumento versata est. Fragmenta Artis poeticae Volcatii tum a Gellio, tum a Suetonio in vita Terentii afferuntur.

49. *Nero.* ep. 141. A. III. 8. Is natus a. u. 790 ad

mortem adigitur a. 821. Si totum carmen Neronis tam pulcros versus habuit, Nero profecto melior poeta quam imperator erat. Alterum Neronis carmen Plinius citat in H. N. XXXVII. 12. Constat autem, cunctos pene imperatores Romanorum versus fecisse, nec pauci inter auctores Anthologiae citantur, ut Augustus, Traianus, Hadrianus, Gallienus.

50. *T. Petronius Afranius Arbiter.* ep. 142—189. A. III. 61. 62. 63. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 54. 55. 126. 127. 128. 129. 134. 137. 138. 139. 140. 141. 158. 225. 226. 254. 255. 257. 256. VI. 90. 91. 93. I. 51. III. 252. 7. 25. 197. 125. 130. 131. 133. 224. 253. I. 90. 99. II. 12. 261. 13. IV. 344. Quando Petronius vixerit, multum dubitatur. Alii ad Neronis aetatem eum retulere, verum sententia Niebuhrii (kleine Schriften p. 337. coll. Bernhardy Röm. Litt. p. 331.), qui Petronium tertio demum seculo Alexandro Severo regnante floruisse putat, eo potior esse videtur, quod eius liber non sermone tantum, sed toto poeseos genere a ceteris, qui usque ad Neronis aevum vixerunt, poetis distat. Sed priusquam de Petronio deque carminibus eius diligentissime et seorsum tractabitur, haec non liquebit quaestio. — Carmina sunt partim heroica, alia elegiaca, alia iambica, alia hendecasyllabi. Hic auctor prae omnibus poetis, qui post Augusti auream aetatem extiterunt, venustate, arte, ingenio eminet, neque ullus alius cum eo conferri potest, eandemque inferioribus temporibus habuisse videtur auctoritatem quam superioribus Virgilius. Conf. Paldami liber Die Römische Erotik p. 85. Idem porro Petronio, quod Virgilio accidit: multa enim aliorum poetarum carmina Catalectis Petronianis inserta sunt, idemque in Virgilianis Catalectis deprehendi supra vidimus. Ea igitur, quae ipsius Petronii esse existimo, haec sunt: ep. 145. 146. 147. 148. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159 160—175. 177. 178. 17 .

180. 181. Potest adiici ep. 983., quod A. III. 213 legitur et Priapeium 81 vel ep. 1694. Sunt alia quaedam, in quibus dubito an Petronii sint: ep. 142. 144. 149. 182. Reliqua vero ei non tribuerim: ep. 184. 185. 186. 187. 188. 143. 176. 183. 189. Quorum quinque epigrammata priora Petronius Antigenis Pisaurensis sibi vindicat. Ep. 176 Luxorii esse veri est simile. Ep. 189 epitaphium Petronii cuiusdam Antigenidis est. Excidit vero e schedis meis epigramma, quod A. I. 44 legitur, quodque in nova editione ep. 1615 a. est.

51. *Turnus.* ep. 190. A. VI. 94. Wernsdorfius in Poetis latinis T. II. p. 50., non codicis auctoritate, sed coniectura fretus, colligit hanc Turno tribuendam esse satiram, qui temporibus Vespasiani, Titi, Domitiani vixit.

52. *A. Septimius Serenus.* ep. 191. 192. A. I. 27. III. 57. Hunc ad Vespasiani aetatem retulit Wernsdorfius in Poetis lat. T. I. p. 606. Sed ea res non minus incerta est quam aetas Terentiani Mauri atque Petronii. Versus choriambici arte praestantes.

53. *Rufus Virginius.* ep. 193. A. II. 55. Hic vir alias non ut poeta clarus, sed in bellis, quae Nerone atque Galba imperatoribus gessit, magnam sibi comparavit gloriam.

54. *C. Plinius Caecilius Secundus.* ep. 194. 195. 196. A. II. 55. 253. 266. Is natus a. u. 815 anno circiter 866 diem obiit. Hi versus nec arte nec ingenio commendabiles.

55. *Sentius Augurinus.* ep. 197. A. II. 254. Plinii aequalis. In his hendecasyllabis Augurinus Plinium tamquam vatem summum veneratur: at si Plinium non superavit, non magnam inter poetas famam acceperit.

56. *Sulpicia.* ep. 198. A. III. 251. Sulpicia Domitiani temporibus vixit. Conf. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 52. Paldamus D. Röm. Erotik. p. 81. In scenam Anthologiae latinae duae mulieres prodeunt Sulpicia atque Eucheria, de qua infra dicetur.

57. *M. Valerius Martialis.* ep. 199—204. A. II. 94. III. 16. 17. 18. IV. 245. Novum epigramma ex Lessingii Operibus T. I. p. 221. adieci. Natus a. u. 796 decessit anno circiter 854. Conf. Plinii epist. III. 21. Masson vita Plinii p. 112. Incertum est, an ep. 987. A. III. 217, quod in veteri Lexico sub nomine M. Val. Martialis affertur, huius sit poetae. Martiali enim non semel a scholiastis epigrammata tribuuntur, quae aliorum sunt, cuius rei in ep. 71 habuimus exemplum. Ibi enim Calvi versus a scholiasta Lucani Martiali inscribuntur. Contra in ms. Thuaneo Virgilio tribuitur, quod in Martiale lib. I. 19. legitur. Avieni epigramma, ep. 280, in codice Salmasiano Martiali inscriptum est, itemque inter Martialis poemata lib. IV. 90 extat. Id, quod A. III. 261 ad Flaccum est, quia in Martiale lib. I. 58 extat, delendum censui, at eadem de causa ep 204, quod itidem in Martiale iam editum est, omittendum erat. Ac pene omnia horum epigrammatum in prooemio Martialis sive in libro Spectaculorum vulgo edita sunt. Ep. 558, quod Valeriano inscribitur, ex duobus Valerii Martialis epigrammatis conflatum est, unde recens esse colligo. Aliud epigramma in Pantagathum tonsorem, quod in Martiale lib. VI, 52 legitur, a Duebnero tamquam ineditum traditur (in Annalibus Iahnii 1828. VIII. 3. p. 315.).

58. *Valerius Probus.* ep. 205. Ex Addendis Burmanni T. I. p. 739. Hic falso Valerii Probi grammatici, qui aetate Neronis docuit, personam mentitur, sed longe recentior est, ut Lindemannus in corpore Grammaticorum T. I. p. 39 demonstravit.

59. *Traianus imperator.* Is natus a. u. 808 decessit a. u. 870. Epigramma nullum huius viri extat. Quamvis enim ep. 210 in codice Thuaneo inscribatur *Traiani imperatoris de bello Parthico versus decori*, intelligi non potest, quomodo illud carmen hunc titulum prae se ferat, cum de Amazonibus ibi agatur. Accedit, quod ceteri codices

Hadriano vindicant. Extat vero in Anthologia Palatina lib. XI. 418 graecum distichon Traiani.

60. *Aelius Hadrianus.* Capessit imperium a. u. 870 et decedit a. 891, annum agens 63. Ep. 206—211. A. II. 96. 98. 118. 258. IV. 399. Novum epigramma ex Appuleii apologia T. II. p. 410 recepi; ep. 206. 207. 211. iambicis dimetris constant arteque sunt insignia. Ep. 210 imperatorem grammaticum sapit. Extant in Anthologia graeca epigrammata Hadriani sex.

61. *Florus.* ep. 212—221. A. II. 97. I. 20. III. 114. I. 17. III. 265. 113. 111. 112. 115. 291. Aequalis fuit Hadriani. Carmina partim iambicis dimetris, partim trochaicis tetrametris, partim hexametris constant, cunctaque uni auctori vindicavi, codicis Salmasiani auctoritatem secutus. Burmannus autem ep. 213. 216. 218 Florido inscripsit.

62. *Sulpicius Carthaginiensis.* ep. 222. 223. A. II 174. 194. Argumenta in Virgilii Aeneidem tam levia sunt, ut malus poeta fuisse videatur Sulpicius.

63. *Terentianus Maurus.* ep. 224. A. II. 237. Hi versus, qui in elegantissimo carmine de rhythmis leguntur, delendi erant. Aetas huius poetae adhuc incerta est. Si enim Petronius Alexandro Severo demum imperante vixit, Terentianus quoque, qui Petronii carmina affert, non ante, ut vulgo putatur, carmen composuit.

64. *Appuleius.* ep. 225—230. A. III. 99. 230. 229. 174. 231. Novum adieci ex Apologia eiusdem auctoris, idque nitidissimum. Hic auctor ingeniosus bona epigrammata finxit. Ep. 225 Appuleii non est. Ep. 230 non Appuleii, sed Mureti est teste Scriverio. Bosscha in vita Appuleii T. III. p. 510 auctor est, aetatem eius in Antoninorum, qui ab anno 891 usque ad a. 933 regnum tenuere, aevum incidisse.

65. *Modestinus.* ep. 231. A. I. 31. Fuerat satius, inter auctores ignotos eum recondere, cum non constet, qui sit aut quando vixerit. Modestino itidem argumenta operum Virgilii, A. II. 188, in

aliquot codicibus tribuuntur; verum an idem sit, vehementer dubito. Epigramma enim lepidum et acutum, argumenta vero in Virgilii opera languida.

66. *Gallienus imperator.* Is imperii consors a. u. 1006 factus occiditur a. 1021. Ep. 232. A. III. 258. epithalamium amabile. Quod carminum genus apud Romanos haud infrequens fuit, quippe constat, centum poetarum epithalamia olim extitisse. Conf. Trebellii Pollionis Gallieni Duo c. 11. T. II. p. 213. Wernsdorfius in Poet. lat. T. III. p. 374.

67. *Albus Ovidius Iuventinus.* ep. 233. A. V. 143. Novimus ex codice St. Galli, quem Goldastus contulerat, elegiae auctorem, cuius aetatem Bernhardyus (Röm. Litt. Gesch. p. 135.) eo aperuit, quod Geta imperator quaestiones de vocibus animalium excitare solebat. Spartianus enim in vita Antonini Getae c. 5. T. I. p. 741. dicit: Familiare illi fuit has quaestiones grammaticis proponere, ut dicerent, singula animalia quomodo vocem emitterent, velut agni balant, porcelli grunniunt, palumbes minurriunt, ursi saeviunt, leones rugiunt, leopardi rictant, elephanti barriunt, ranae coaxant, equi hinniunt, asini rudunt, tauri mugiunt, easque de veteribus probare. — Igitur veri simile est, Ovidium Iuventinum aequalem Septimii Antonini Getae, qui a. u. 965 a Caracalla fratre occisus est, fuisse. Duas elegiae recensiones extare, in adnotatione dixi, et satius fuerat, utramque legentibus tradere, quam tertiam ex duabus constituere, quae nullam habet auctoritatem. Id vero fecit Wernsdorfius, quem sequebar, quia tunc Goldasti librum nondum nactus eram.

68. *Solinus.* ep. 234. A. V. 113. Hoc Lucretiani carminis granditatem feliciter imitatur fragmentum, unde Varroni Atacino tribuebat Scriverius. Salmasius scribit, Solinum ducentos fere annos post Plinium vixisse, ita ut aetas eius circa annum millesimum u. c. vel 247 p. Chr. inciderit.

69. *Hosidius Geta.* ep. 235. A. I. 178. Aequalis Tertulliani, qui Septimio Severo et Caracalla impe-

ratoribus, qui ab a. u. 946 ad a. 970 regnum tenebant, vixit. — Cum enim Tertullianus tradidisset, ab Hosidio Geta Medeam fabulam ex versibus Virgilianis compositam esse, non dubitarunt editores, hunc librum ei tribuere, quamquam in codicibus nomen auctoris deesset. Haec enim Medea nihil nisi cento Virgilianus est, at in codicibus tam laceratus, ut multi versus longiores brevioresve sint. Auctores vero centonum e poetarum numero eximendos esse patet, cum verba tantum aucupentur, nec sententiam respiciant.

70. *Publilius Optatianus Porphyrius.* ep. 236—240. A. III. 89. 103. Tria nova adieci. Is Constantino imperante, qui ab a. 1059 ad a. 1090 vel ab a. 306 p. Chr. ad a. 337 regnavit, vixit. Constat enim, Constantini vicennalia a. 326 carmine Panegyrico eum celebrasse. Epigrammata versibus constant anacyclicis, in quibus sententia nulla aut inepta est, verba autem artificioso quodam ordine aliquid dignitatis habent.

71. *Pentadius.* ep. 241—252. A. I. 102. 139. 140. 141. III. 88. I. 142. 148. 165. II. 203. III. 93. 105. V. 69. Pentadius idem esse fertur, cui Lactantius institutionum divinarum epitomen inscripsit. Lactantium trecentos fere annos post Christum vixisse constat. Pentadius haud contemnendus poeta est, etsi interdum arte lusuque verborum compensavit ingenium. Ep. 241 duobus locis in addendis correxi. Excidit praeterea e schedis meis epigramma Pentadii, quod A. I. 98 legitur: quare in appendice ep. 1614 reducendum duxi.

72. *Citerius Sidonius.* ep. 253. A. II. 257. Torremuzza hoc epigramma, verborum lusu insigne, suspectum esse dicit. Citerius Ausonii familiaris, qui a. u. 379 p. Chr. sive a. u. 1132 consul erat.

73. *Latinus Alcimus Avitus Alethius.* ep. 254—260. A. II. 173. 177. 178. III. 211. 212. 259. V. 150. Wernsdorfius egregie de hoc poeta disputavit docuitque, eum esse, quem inter professores Burdigalenses celebravit Ausonius. De aetate eius

dubitare non licet, cum Hieronymus in chronicis ad a. Christi 360 dicat: Alcimus et Delphidius rhetores in Aquitania florentissime docent. Carmina sunt vel elegiaca vel heroica vel hendecasyllabi, maioremque merentur laudem quam multa alia poetarum aequalium. Tunc enim temporis multos extitisse poetas constat, nec tamen Romae ii floruerunt potissimum, sed in provincia Galliarum. Ep. 259 epithalamium est, quod venustate epithalamio Gallieni imperatoris aemulatur. Ep. 260 an Alcimi sit nescio.

74. *Ablavius.* ep. 261. A. II. 114. Is consul fuit a. u. 1083 sive a. 331 p. Chr. Epigramma in Constantinum Magnum acumine plenum. In Anthologia graeca Palatina lib IX. ep. 762. Ablabio cuidam epigramma tribuitur, quem eundem esse suspicemur.

75. *Aemilius Magnus Arborius.* ep. 262. A. III. 275. Is rhetor Tolesanus Ausonio annis et consanguinitate coniunctus fuit. Elegia languida.

76. *D. Magnus Ausonius.* Is consul fuit a. p. Chr. 379 sive a. u. 1132. Etsi multa in editionibus Ausonii leguntur carmina, quae in Anthologia quoque extant, ut ep. 583. 617. 95. 1023. 1032. 284. 1051. 1052. 111. 1078. A. I. 43. 74. III. 268. 292. V. 45. 47. 85. 86. 141. 142., attamen nullum est, quod non aliorum potius poetarum esse videtur.

77. *Palladius.* ep. 263. A. I. 136. Hic rhetor aequalis erat Latini Alcimi. Carmen eius versibus Archilochiis constat.

78. *Symmachi.* ep. 265—273. A. II. 137. 143. 144—149. Haec epigrammata vulgo Symmacho inscribuntur, sed tres eorum auctores sunt. Primus enim, qui ep. 268. 270. 271. 272. 273. composuit, est L. Avianus Aurelius Symmachus, Q. Aurelii Symmachi oratoris pater. Is a. u. 1117 vel a. 364 p. Chr. praefectus urbi erat. Alter, cui ep. 266. 267. 268. (id novum est) tribuenda sunt, Q. Aurelius Symmachus filius est. Is a. u. 1123 sive a. p. Chr. 370 proconsul Africae, a. 384

praefectus urbi, a. 391 vel a. u. 1144 consul fuit. Tertius, cuius superest ep. 265 in Boethium, Q. Aurelius Anicius Symmachus, qui una cum Boethio filio a. 522 p. Chr. consulatum tenuit, esse videtur. Cuncta haec Symmachorum carmina invita Minerva sunt facta.

79. *Rufinus.* Rufino ep. 236. A. III. 89 versus anacyclici de amore in codice Divionensi tribuuntur. Is idem esse putatur; qui libellum de metris, quem grammaticis Putschii insertum esse constat, composuit. Atque e iunioribus grammaticis fuit, et aevo circiter Theodosiano floruit. Nec cum Rufino, Symmachi amico, orientis aulae praefecto, quem Claudianus poeta duobus libris insectatus est, confundendus, sed eo minor natu est. (Conf. Fabricius in Bibl. Med. et inf. aetatis v. Rufinus T. VI. p. 130.) Verum auctoritatem codicis Salmasiani secutus illud poema Optatiano Porphyrio vindicandum censui. Eidem porro Rufino alterum carmen, Pasiphaes fabulam Horatianis metris enarrans, quod A. III. 232 (ep. 997.) legimus, a Dousa, Goldasto, Fabricio biblioth. lat. T. III. p. 417 ed. Ernest., Wernsdorfio in Poet. T. II. p. 387 sine auctoritate codicum tribuitur.

80. *Sedulius.* ep. 274. A. V. 115. Is Theodosii iunioris, qui a. u. 1153. sive a. 400 p. Chr. natus a. u. 1203 vel a. 450 p. Chr. decessit, temporibus vixit. Epigramma in tabula orbis terrarum iussu Theodosii facta versatur.

81. *Augustinus.* ep. 275. 276. A. III. 144. Novum addidi ex codice Gothano Duebneri. Augustinus a. p. Chr. 430. 73 annos natus mortem obit.

82. *Rufus Festus Avienus.* ep. 277. 278. 279. 280. A. I. 169. 79. III. 58. 59. Wernsdorfius in Poet. T. V. p. 22 circa medium quarti post Christum seculi (350) vixisse Avienum putat. Ep. 279 languidum est. Ep. 280 inter Martialis poemata vulgo legitur, sed nimium quantum ab eius ingenio abhorret.

83. *Claudius Claudianus.* Is auctor Theodosio Magno

imperante, qui a. u. 1098 vel a. 345 p. Chr. natus a. u. 1148 vel a. 395 p. Chr. obiit, vixisse putatur. Sero vidi, tria epigrammata Anthologiae, 1082. 1083. 1121. sive A. V. 146. 147. 191 inter poemata Claudiani extare. At ep. 570 falso Claudiani esse fertur. Scriverius enim ad Anth. I. 15 adnotavit: *Citat Isidorus in Originibus capite de tropis sub Claudiani nomine.* Verum in Originibus Isidori lib. I. 36 nulla fit mentio Claudiani. Deinde F. V. Otto, qui Isidorum in Lindemanni corpore grammaticorum edidit, ad eundem Isidori locum pag. 56 dicit: *Citantur versus ut Claudiani ab Augustino l. III. de doctr. Chr.* Idem error Ottoni, qui Scriverio, accidit. In Augustino enim nullum Claudiani vestigium extat, ut ex adnotatione mea elucebit.

84. *Turcius Rufius Apronianus Asterius.* ep. 281. A. II. 187. Hic consul erat a. 494, et litteris adeo deditus, ut Virgilii codicem studiose emendaret.

85. *Mavortius.* ep. 282. A. I. 147. Vettius Agorius Basilius Mavortius consul erat sine collega anno post Christum 527. Is quoque litteris imbutus fuit: Horatii enim codicem recensuisse eum constat. Conf. Bentleius in praefatione Horatii sui.

86. *Patricius.* ep. 283. A. VI. 89. Patricium aequalem esse Boethii duco, et quidem eum, quem in praefatione commentariorum in Ciceronis Topica Boethius rhetorum peritissimum appellat. Paldamus vero (D. Röm. Erotik p. 90) Patricium non multum ante Symmachum vixisse vel aequalem eius fuisse arbitratur, quippe notum est, aliquot epistolas Symmachi lib. VII. 61—65. Patricio cuidam inscriptas esse. Verum conditio huius carminis allegorici ea est, ut inferiore aevo quam quo Symmachus vixit compositum esse potius credam.

87. *Priscianus.* ep. 284. 285. A. V. 47. 159. Aetatem Prisciani ex subscriptione codicis Heidelbergensis, quae in praefatione Krehlii pag. IX citatur, statuere licet. Ibi enim legimus: *Ego Theodorus scripsi artem Prisciani doctoris mei manu mea in*

urbe Roma Constantinopolitana die III. Idus Ianuarias Mavortio viro consule indictione quinta. Nam Mavortium a. p. Chr. 527 consulari dignitate ornatum fuisse, supra diximus. Ac Lindemannus in praef. ad Prisciani opuscula minora pag. XV, hunc a. 522 mortuum esse scribit. — Carmen *Est et Non* grammatici ingenium sapit. Ep. 1030. A. V. 43 in ms. Vossiano itidem Prisciano inscribitur.

88. *Phocas.* ep. 286. 287. 288. 289. A. II. 175. 256. 186. 185. Phocam Constantinopoli post Priscianum grammaticam professum esse, refert Fabricius in biblioth. lat. T. III. p. 406. ed. Ernest., nec aliter Lindemannus in corpore Grammaticorum T. I. p. 319 et Baehrius in litt. Rom. p. 732. At Wernsdorfius Prisciano et Cassiodoro, qui passim eius mentionem faciant, antiquiorem esse iudicat in Poet. T. II. p. 392. Priscianus enim Phocam citat in lib. X. p. 889 ed. Putsch. vel T. I. p. 490 ed. Krehl. (Deest Phocas in indice Krehliano auctorum.) Cassiodorus eundem in libello de arte grammatica p. 2322 ed. Putsch. commemorat. Huius auctoris poemata, etsi miserrima sunt, auctoritatem quandam habuisse videntur, cum saepe ab Andhelmo grammatico (p. 520. 533 ed. Maii) laudentur. In ep. 286 imitatus est Sulpicii Carthaginiensis carmen, quod supra habuimus ep. 222. Ep. 287 de arte sua grammatica pessimum est.

89. *Fulgentius.* Is vixit circa a 515, ut ex Saxii Onomast. T. II. p. 19. coll. Analect. p. 531 et Baehrii Litt. Rom. p. 733 patet, et auctorem esse ep. 388, carminis astronomici, quod Sisebuti regis esse infra dicemus, coniecerat Scaliger.

90. *Maximianus.* Is sub Theodorico et Anastasio circa annum 500 in republica versatus est, et elegias scripsit, quae a Wernsdorfio sunt editae, nec quidquam in Anthologia latina huius viri extat. Sed hoc loco de eo monendum esse duxi, quia cum altero Maximiano, qui inter poetas scholasticos nominabitur, a Fabricio in Biblioth. lat.

med. et infimae aetatis T. V. p. 60, Saxiò in Onomast. T.I. p. XXX, A. Maio in Tomo V. Auctt. class. e Vat. codd. editorum in disputatione praemissa confunditur. Quem errorem Carolus Langius in nomenclatore ad glossarium latinum atque Wernsdorfius in Poet. lat. T. VII. p. 170, ubi de elegiis Maximiani disseritur, deprehenderunt.

91. *Magnus Felix Ennodius.* ep. 264. A. III. 161. Is anno 521 diem obiit, unde patet, huc redigendum esse eius epigramma, non superiore loco, quo scriptores multo priores sunt collocati. Interim hoc epigramma omnino omittendum erat, quia inter cetera Ennodii carmina iam receptum legitur.

92. *Florentinus.* ep. 290. A. VI. 85. Ab hoc poeta nova in Anthologia latina poetarum series incipit. Aequales eius sunt Flavius Felix, Luxorius, Etemundis, Tuccianus. Qui omnes Carthagine vixerunt, tum cum Carthago altera Roma fuerat. Vandali enim subacta Italia Carthagine imperabant, (a. 429—534) eorumque reges Thrasamundus et Hildericus artibus litterisque adeo favebant, ut hac quoque re cum Roma vetere Carthago aemularetur. Sed facile intelligi potest, illis temporibus et per illam gentem auream litterarum aetatem reduci non potuisse. Conf. Gibbon Hist. Imperii Romani T. IX. p. 5.

93. *Flavius Felix.* ep. 291—295. A. III. 34. 35. 36. 37. VI. 86. Epigrammata pulchra excepto ultimo, quod scripserat auctor, ut clerici munus acciperet.

94. *Luxorius.* ep. 296—384. A. T. II. p. 579 ep. 1—84. adde A. III. 27. 41. Is sub Thrasamundo, Hilderico, Gelimere, Vandalorum regibus vixit. Conf. Meermannus ad Luxorii ep. 45. 54. 58. Thrasamundus ab a. 496 ad a. 523 Vandalis imperavit, Hildericus ab a. 523 ad a. 530, Gelimer ab a. 530 ad a. 534. Hic poeta propter lasciviam Vandalorum Martialis nominari potest, et obscenitas plerorumque carminum indicat, auctorem hominem ingeniosum quidem, at abiectum et impudicum, Vandalos vero luxuriae atque voluptatibus prorsus deditos fuisse.

Carmina multiplici versuum genere composita sunt, sed erroribus scatent licentia seculi. Attamen inter multa inepta aliquot bona esse non nego, ut ep. 345. 556. 373. 383. 384. Burmannus ex codice Divionensi Luxorii librum ediderat, sed in codice Salmasiano plura alia ei inserta sunt, quae ipsius esse negavit, ut ep. 587. 916. 176. 944. 1094. A. I. 29. III. 14. 25. 164. V. 163. Ego vero aliter sentio: nam non modo haec, verum multa alia Luxorio vindicanda censeo, ut ep. 1111. 1112. 1123.—1126. 1132. 1133. 1134. 946. A. V. 181. 182. 194. 195. 196. 197. 203. 204. 205. III. 167: ea enim carminibus eius simillima sunt. Cum in editione Burmanni Luxorii liber neglectus prope iaceret, nunc in meliorem redactum esse statum cura ac studio I. I. Ochsneri V. C., qui coniecturas mecum communicavit praestantissimas, omnes viri docti mecum laetabuntur.

95. *Etemundus.* ep. 547. A. III. 283. Nomen indicat, poetam fuisse Vandalicum.

96. *Tuccianus.* ep. 545. 546. A. 281. 282. Hunc quoque natione Vandalum fuisse, ex nomine coniicio.

97. *Eucheria.* ep. 385. A. V. 133. Wernsdorfius in poet. lat. T. II. p. 59. existimat, mulierem nobilem Aquitanicam vel Gallicam fuisse, et seculo post Christum quinto aut sexto vixisse.

98. *Eugenius.* ep. 386. 387. A. II. 264. V. 164. Utrumque inter Eugenii epigrammata vulgo legitur. Is auctor a. 646 in episcopatu Toletano Eugenio primo successit.

99. *Sisebutus.* ep. 388. A. V. 46. Flavius Sisebutus Gundemaro regi Gotho in Hispania successit a. p. Chr. 612, ac per octo annos cum dimidio imperium tenuit. Cuius tum de rebus gestis, tum de scriptis commentatus est Meermannus. Cum in aliquot codicibus hoc poema de eclipsibus lunae praestantissimum Isidori libro tertio Originum subiectum sit, Isidorus plerumque auctor eius habitus est. Andhelmus enim in libro de re gram-

matica et metrica pag. 520 dicit: *Isidorus vero vocales elisit ita: Argutusque inter latices et musica flabra.*

100. *Isidorus.* Is auctor esse ferebatur ep. 388, quod Sisebuti regis est, de quo modo diximus. Isidorus a. p. C. 636 diem obiit.

101. *Beda.* ep. 389. 390. 391. A. V. 116. 68. 70. Is auctor diem obiit a. 735. Ep. 389, compositionem horologii describens, non Bedae, sed Wandalberti Prumiensis esse testatur Fabricius in Bibl. lat. inf. et med. aet. T. I. p. 193. Ep. 391 sive Bedae cuculus venustate et ingenio caret. Aliud etiam carmen a Burmanno Bedae inscriptum est, ep. 1051. A. V. 85, verum antiquioris poetae esse, ipse Beda in operibus suis T. II. p. 68 dicit.

102. *Iulius Speratus.* ep. 392. A. V. 149. Auctorem in codice St. Galli reperit Goldastus, cuius eo tantum aetas notari potest, quod Paulus Alvarus Cordubensis, seculi noni monachus, in duobus de philomela carminibus hoc carmen imitaretur.

103. *Theodulfus.* ep. 393. A. V. 138. Is mortuus est a. 821. Hoc carmen insipidum delendum erat, quia inter cetera Theodulfi poemata editum est.

104. *Wandalbertus Prumiensis Diaconus.* (Diakon in der Abtei Prüm im Bisthum Trier.) Is circa a. 850 vixit. Ep. 389, quod vulgo Bedae inscribitur, huic a Fabricio et Mabillonio vindicari, supra dixi.

105. *Gerbertus.* ep. 394. A. II. 136. Is nomine Silvestris secundi pontifex Romanus fuit inde ab a. 999 ad a. 1003, quo anno decessit. Epigramma bonum est et in laude Boethii versatur, cuius in bibliotheca sua scripta Otho tertius imperator collocavit. Conf. Heerenius Geschichte der Philologie T. I. p. 164.

106. *Marbodus* sive *Merobaudus.* Is a. 1123. diem obiit. Conf. Fabricii bibl. lat. med. et inf. aet. T. V. p. 16. Saxii Onomast. T. II. p. 201. Cui

ab Hommeyo Supplemento Patrum p. 549 parum verisimili coniectura ep. 69 *Thrax puer*, quod Iulio Caesari aut Caesari Germanico vulgo tribuitur, vindicari dicit Fabricius in bibl. lat. T. I. p. 274 ed. Ernestii. Deinde *proverbia Catonis philosophi*, quae in carminibus Marbodi postremo loco leguntur, in A. III. 110. (ep. 938.) extant. Atque ep. 640. A. I. 105 *de Troia et Hectore* in Marbodii poemate de ornamentis verborum legitur.

107. *Hugo Metellus.* Is a. 1117 decessit. Eum auctorem esse aenigmatum, quae ep. 1058. 1059. 1063. 1069. A. V. 118. 119. 123. 129. leguntur, coniicit Meermannus. Quorum primum in fine versuum allitterationem facit more recentiorum.

108. *Hildebertus Cenomanensis* (Bischof von Mans.). ep. 395. A. III. 5. Is initio seculi duodecimi vixit. Hic duas elegias composuit, unam, in qua Romam ethnicam versibus exornavit. Huic alteram opposuit, in qua Romam Christianam laudibus effert. Prior in Anthologia legitur, deque ea Niebuhrius in libro Beschreibung der Stadt Rom von Platner und Bunsen disserit T. I. p. 120, eandemque in nostrum sermonem ibidem vertit Bunsenius pag. 249. Atque in ultimum elegiae distichon commentatus est Lessingius in operibus T. XIV. p. 382.

109. *Alanus de Insulis.* ep. 396. A. III. 90. Alanus de Insulis sive ex civitate Insulana, Gallo-Flandriae metropoli, doctor Parisiensis, inde monachus Claraevallis, defunctus est a. 1202, annos 93 natus. Conf. Fabricius bibl. lat. med. et inf. aet. T. I. p. 35. Saxius Onomast. T. II. p. 267. Vossius de poet. lat. p. 75. Hanc oden, quae hendecasyllabis Alcaicis constat, lAani esse, quod addubitaverat Saxius in indice Onomastici T. II. p. 601, testatus est Barthius in Adversariis XV. 9.

110. *Poetae Scholastici duodecim.* i. e. Maximianus, Euforbus, Vomanus, Hilasius, Iulianus, Vitalis, Pompeianus, Eusthenius, Asmenius, Palladius,

Asclepiadius, Basilius. Ep. 397—528. A. II. 158—169. 195. 197. 198. III. 75. V. 2—13. 17—28. 29—39. 52—63. 89—100. 101—112. Aetatem horum poetarum ex eo colligere licet, quod scimus, quando vixerit Maximianus. Maximianus enim grammaticus, versificator, qui natione Gallus in Academia Parisiensi praelegi pueris solebat, vixit anno circiter 1200. Conf. Carolus Cangius in Nomenclatore ad Glossarium Latinum, Fabricius bibl. lat. med. et inf. aet. T. V. p. 59., Iustus Fontaninus historia litter. Aquit. c. III. §. 111. p. 50, Wernsdorfius in Poet. T. VII. p. 170. Hunc vero plerique confuderunt cum altero Maximiano, elegiarum scriptore, qui Theodosii imperatoris legatus fuit, ut supra iam in Maximiano et in Iahnii annalibus 1833. 2 Supplem. 2 H. p. 192. duce Wernsdorfio usus monui. Duodecim illi poetae aequales fuerunt, litterasque in Academia Parisiensi professos esse, veri est simile. Ex carminibus eorum patet, ludos musicos et certamina poetica ab iis instituta esse, quorum ea fuerat ratio, ut singuli eodem rhythmo ac de eadem re, de qua inter se convenerant, versus componerent. Hic mos non in academia Parisiensi solum olim invaluisse videtur, sed etiam nunc in academiis Italicis viget. Nec spiritu poetico haec epigrammata carent, et elegantia atque simplicitate eminent et recentiorum Italorum carminibus similiora quam antiquorum sunt. Eae vero res, in quibus hi poetae ludebant, hae sunt:

1. *Ciceronis tumulus* numero elegiaco.
2. *argumenta in Virgilii Aeneidem* versibus quinque hexametris.
3. *epitaphia Virgilii* duobus distichis.
4. *epitaphia Virgilii* singulis distichis.
5. *carmina de ratione tabulae* ex singulis versibus, qui senis verbis et litteris constant.
6. *De ortu solis* duobus distichis.
7. *Iris sive de arcu coelesti* e trinis versiculis heroicis.

8. *de signis coelestibus* senis versibus hexametris.
9. *descriptio quatuor tempestatum anni* quaternis versibus hexametris.
10. *amnis glacie concretus* singulis distichis.
11. *imago in unda* singulis distichis heroicis.

111. *Hilasius.* ep. 529. 530. A. II. 200. 201. Poeta scholasticus, cuius non tantum inter ludos poeticos illorum poetarum, sed alia praeterea carmina extant.

112. *Asmenus.* ep. 531. 532. A. V. 132. II. 190. Poeta scholasticus. Ep. 532 ab aliis Basilio inscribitur.

113. *Vomanus.* ep. 533. 534. A. III. 51. 92. Poeta scholasticus. Ep. 533 de laudibus hortuli elegans est. Ep. 534 Symposio vulgo tribuitur.

114. *Basilius.* Poeta scholasticus, cui ab aliis ep. 532 et 535 tribuuntur.

115. *Vitalis.* Ep. 535. A. III. 85. Poeta scholasticus.

116. *Eusebius.* Huic in edit. Burmanni *tumulus Achillis* A. I. 98. inscribitur, sed Pentadii esse, auctor est Scaliger. Tum in aliquot codicibus inter poetas scholasticos Eusebius nominatur, verum in optimis libris ubique pro eo Eusthenius existit, ita ut in spongiam incumbere debeat Eusebius.

117. *Eusthenius.* poeta scholasticus, cui ab aliis Pentadii epitaphium Achillis, A. I. 98, adscribitur, eundemque in codicibus cum Eusebio commutari solere, modo dixi.

Auctores Incerti.

118. *Regianus.* ep. 536. 537. 538. A. III. 28. 38. 53. Epigrammata venusta sunt.

119. *Ponnanus.* ep. 539. A. II. 71. An *Pompeianus* sit legendus, qui poetarum scholasticorum est, quaeri potest.

120. *Caelius Firmianus Symposius.* ep. 540. A. III. 104. Is idem est, qui aenigmatum librum scri-

psit. Symposium poetam mirificum metricae artis peritia esse dicit Andhelmus, grammaticus seculi septimi, qui aequalis eius fuisse videtur. Carmen choriambicis constat.

121. *Lindinus.* ep. 541. A. III. 94. Hendecasyllabi.

122. *Sulpicius Lupercus Servastus iunior.* ep. 542. 543. A. III. 97. 74.

123. *Aurelius Romulus.* ep. 544. A. II. 236.

124. *Vincentius.* ep. 548. A. I. 154. Carmen sensu destitutum.

125. *Coronatus.* ep. 549. 550. 551. A. I. 176. V. 155. 157. quod etiam A. I. 177 editum est. Ep. 549 intellectu caret; ep. 551 gallinam ovatam describit, in quo ridiculum commisit Burmannus errorem, qui, cum primum ederet, in Medeam dictum putabat.

126. *Donatus.* ep. 552. A. V. 156. Duos eius nominis grammaticos extitisse constat: uter eorum sit epigrammatis auctor, nescio.

127. *Laetus Avianus.* ep. 553. Ex Addendis T. I. p. 738. Incertum, an fabularum scriptor sit intelligendus, et ne Cannegieterus quidem in dissertatione de Flavio Aviano p. 262 hanc quaestionem solvere ausus est.

128. *Caesar.* ep. 554. A. II. 230. Optimum epigramma, quod Hadriano Caesare aut meliore etiam poeta dignum est.

129. *Petrus Referendarius.* ep. 555. A. VI. 88. Carmen eroticum miserrimum. Nescio an Petrus Referendarius aequalis fuerit Laurentii Lydi, qui a. 500 p. C. vixit, quemque Saxius in Onomastico T. II. p. 27 affert.

130. *Claudius.* ep. 556. A. V. 15. Multos eius nominis poetas extitisse constat.

131. *Modestus.* ep. 557. A. II. 171.

132. *Valerianus.* ep. 558. A. II. 157. Valerianus ex catalogo poetarum delendus, cum ex Valerio Martiali sit conglutinatus. Quatuor enim priores versus in Martiali III. 66, ultimum distichon ibidem V. 70 legitur.

133. *Reposianus.* ep. 559. A. I. 72. Poeta pessimus.

134. *Victorinus.* Mansius adnotavit in Fabricii bibl. lat. m. et i. aet. T. VI. p. 130: „Auctores historiae litterariae Gallicae existimant, poema illud (ep. 997.), quod fabulam Pasiphaes metris omnibus Horatianis exprimit, esse Rufini. Longe melior est sententia Fabricii nostri, Biblioth. latin. IV. 7. p. 796., qui Victorini grammatici esse ostendit, illius scilicet Antiochensis, cuius librum de metris Terentianis in collectione sua exhibet Putschius p. 2706." — Sed memoria, opinor, lapsus est Mansius, cum Fabricius in illo loco fabulam Pasiphaes ipsi Rufino vindicaret.

135. *Tullius Marcus.* ep. 945. A. III. 166. Nemo suspicetur, Ciceronem esse intelligendum.

136. *Vergilius.* Grammaticus atque poeta sexti vel septimi seculi, quem Andhelmus de re grammatica pag. 520 affert: Vergilius libro, quem Paedagogus praetitulavit, cuius principium est:

Carmina si fuerint te iudice digna favore,
reddetur titulus purpureusque nitor;
si minus, aestivas poteris convolvere sardas,
aut piper aut calvas hinc operire nuces.

137. *Laurentius.* Falso hic a Nodello in Observat. crit. p. 4. auctor epithalamii vocatur. Ep. enim 1143 non a Laurentio compositum, verum epithalamium est Laurentii et Mariae.

Hac in disputatione plus centum et quadraginta recensui poetas: quorum nonnulli adhuc celeberrimi sunt, at plerorumque vetustate memoria abiit, ita ut in iis libris, qui in historia litterarum Romanarum versantur, ne nomina quidem eorum appareant.

Superest, ut de carminibus supposititiis vel recentioribus dicam. Ac mirabuntur sane lectores, quantus sit eorum numerus. Nam a Scaligero, Pithoeo, Burmanno plus centum viginti in Anthologiam recepta sunt, quae a recentioribus poetis composita esse

constat, nec dubito, quin alia praeterea lateant, quae falso itidem antiquitatis prae se ferunt speciem. Pithoeus enim in colligendis epigrammatis multo diligentior quam prudentior erat, nec Burmannus eiusdem culpae immunis est. Ac multo maiore Anthologiam latinam laude atque honore vulgo fruitam fuisse arbitror, nisi miserorum carminum numerus a Burmanno tantopere auctus esset. Pessimi vero omnium sunt centones, quorum tot Burmannus edidit, quosque summo me taedio percucurrisse fateor. Pleraque igitur poematum recentiorum in appendicem (ep. 1537—1606.) reieci: sed cum non omnia in eam redigere liceret, verum multis, quorum de antiquitate amplius deliberandum censui, idem, quem in editione Burmanni tenent, locus dandus esset, cuncta singulatim hic in prooemio colligere malui.

Ep. 63. *Ciceronis in T. Caninium Rebilum.* Nemo dixit, quo in codice hi versus iambici legantur. Macrobius enim haec verba metro soluto refert, unde Scaliger ea numero exornasse videtur.

Ep. 69. *C. Iulii Caesaris in puerum submersum.* Alii Iulio Caesari, alii Caesari Germanico, alii Octaviano Caesari Augusto, alii denique Marbodo tribuebant. Idem epigramma bis in Anthologia graeca legitur, cum inter Philippi carmina ep. 71. vid. Iacobsii Animadv. T. II. P. 2. p. 198., tum inter Flacci epigrammata. Anth. Palatin. lib. VII, 542. Carmen latinum e graeco a recentiore poeta conversum esse, docuerunt Bonada Vol. II. p. 264., Bimardus in Thesauro Muratorii T. I. p. 33., D'Orvillius, Schraderus in epist. crit. p. 62.

Ep. 70. *Iulii Caesaris.* Scriverius et Fabricius Bibl. lat. T. I. p. 274 ed. Ernest. spurium esse dixerunt.

Ep. 87. *Virgilii Maronis in Augustum.* De his duobus versibus mire fabulantur aevi medii scriptores. Alexander Abbas Celesini Monasterii lib. III de rebus gestis Rogerii Siciliae regis p. 120 scribit, Virgilium Neapoli dominium habuisse, et ibi ingens volumen hexametris versibus composuisse, et (p. 127)

meruisse ab Augusto Neapolitanae urbis et simul provinciae Calabriae dominatum pro duobus, quos scripserit, versibus:

Nocte pluit tota, redeunt spectacula mane,
Divisum imperium cum Iove Caesar habet.

Conf. Fabricii Bibl. lat. T. I. p. 306 ed. Ernest. Aliam narrationem de his versibus et de iis, qui mox sequuntur, refert Donatus; sed fictos esse existimo.

Ep. 88. *Virgilii in Bathyllum poetam.* Afferuntur a Donato atque ab Andhelmo grammatico p. 576, qui dicit *Vergilius in tetrasticis theatralibus Sic vos non vobis mellificatis apes.* Virgilii ingenio prorsus sunt indigni.

Ep. 97. *Virgilii in Ballistam ludi magistrum.* A grammatico ducit originem.

Ep. 98 *epitaphium Virgilii.* Haec inscriptio olim in Pausilypo prope Neapolim, ubi Virgilii sepulcrum esse fertur, extabat. Conf. Keyslers Reisen p. 835.

Ep. 864. A. II. 199. Epitaphium Virgilii, quod deleta priore inscriptione, de qua modo diximus, seculo sexto decimo eodem loco candido marmori insculpebatur. Conf. Fabric. Bibl. lat. T. I. p. 304. ed. Ernest. Keyslers Reisen p. 836.

Ep. 99. *Virgilii Maronis.* Hoc distichon poetam medii aevi sapit.

Ep. 112. *Cassii Parmensis Orpheus.* Antonius Thylesius auctor.

Ep. 114 et 115. *Horatii Odae duae.* Compositae seculo decimo octavo.

Ep. 117. *Germanici Caesaris tumulus Hectoris.* Dubitatur de antiquitate carminis.

Ep. 133. *Senecae.* Deterioris aevi est.

Ep. 185. *Petronii Antigenidis in Telephum.* Weichertius recens esse censuit, verum causam iudicii sui non aperuit: nec eam me videre fateor.

Ep. 225. *Appuleii.* Appuleio abiudicandum, immo recens esse patet.

Ep. 230. *Appuleii ἀνεχόμενος ex Menandro.* Est Mureti carmen.

Ep. 253. *Citerii Sidonii oratoris de pastoribus.* Torremuzza recens esse adnotavit.

Ep. 557. *Modesti Lucretia.* Burmannus recens esse dicit.

Ep. 558. *Valeriani de Cicerone.* Hoc epigramma ex duobus Valerii Martialis epigrammatis compositum est.

Ep. 580. Leonardus Aretinus in imaginem Braccii Montonii fecit. At Morcellus antiquum esse demonstrare studet.

Ep. 1537. Est Euriali Moranii Asculani, poetae, qui sexto decimo seculo vixit.

Ep. 1539. Hoc epitaphium, pedestri sermone scriptum, a Guarino Veronensi ex Plutarcho conversum est.

Ep. 589. Orellius hos versus seculo sexto decimo scriptos esse dicit.

Ep. 1545. Recens esse et e graeco conversum dixere Pithoeus et Scriverius.

Ep. 690. Octavius Ferrarius suppositis adnumeravit.

Ep. 1555. Epigramma Gratiarum statuas, quae in palatio Dirae Columnae videbantur, celebrat.

Ep. 693. antiquum non esse Hieronymus Atestinus colligit.

Ep. 694. Hanc inscriptionem a Lupato de Lupatis factam esse, tum alii, tum Keyslerus in Itinerario suo p. 1058 demonstrarunt. Is primum versum aliter legit *Inclitus Antenor, patria vox, nisa quietem,* etc.

Ep. 697. Carmen in Alexandrum Magnum recens esse existimo: sermo enim a veteri prorsus abhorret.

Ep. 1556. *Q. Fabii dictatoris nepotum.* Burmannus recens esse colligit.

Ep. 1557. *Livii Salinatoris.* Aevi sequioris esse auctor est Burmannus.

Ep. 708. Torremuzza recentiorem inscriptionem esse statuit.

Ep. 1558. *Euripides.* Recens esse, quivis facile sentiet.

Ep. 724. Maiansius atque Osannus epigramma fictum esse contendunt.

Ep. 1544. *Iulii in Petronium Arbitrum.* Iulium Romanum sive Pomponium Laetum hos versus fecisse demonstravit Niebuhrius.

Ep. 758. Inter carmina Michaelis Marulli legitur, nec antiquioris poetae esse existimo. In versu quarto in Marullo melius legitur *at moveat* etc.

Ep. 770. Burmannus atque Schraderus recens esse iudicarunt.

Ep. 789. Recens esse a multis demonstratur.

Ep. 827. Maiansius suppositum esse demonstravit.

Ep. 841. Aut novum aut medii aevi esse duco.

Ep. 848. de Boethio. Recens esse docuit Millinius.

Ep. 1551. *Appuleii.* Id ab editore quodam Appuleii compositum esse, ex verbis Oudendorpii apparet.

Ep. 1552. Marullo tribuit Burmannus.

Ep. 1553. *Epicteti de Venere.* Antiquum non esse, ex eo apparet, quod in *Altercatione Hadriani et Epicteti* legitur.

Ep. 1559. *Epitaphium Ciceronis.* Suspectum esse affirmat Burmannus.

Ep. 1560. *Epitaphium Ovidii.* Fictum esse, Schoenwisnerus accurate docuit.

Ep. 1561. *De primis Latii regibus.* Recens esse putat Burmannus.

Ep. 1562. Maiansius auctor est, antiquum non esse epigramma.

Liber Tertius.

Ep. 881. *De vetere Roma.* Recens esse epigramma, ex Keysleri Itinere patet p. 535.

Ep. 883. *De villae Ruffinae fonte,* quod ex Addendis T. I. p. 740 recepi, recens est, ut ex ipsa inscriptione patet.

Ep. 885. *De Treveris.* Epigramma eius est, qui de antiquitate urbis Trevirorum imponere voluit.

Ep. 1563. *Interamnae.* Recens esse dixit Almeloveenius.

Ep. 889. A. III. 26. *De Fonte.* In Schradaei Monum. Ital. p. 198. inscribitur *In fonte ante S. Mariam Transtiber*, unde in fontem recentiorum temporum inscriptum esse apparet.

Ep. 1540. A. III. 64. *De Vita humiliori.* Ex Francisci Petrarchae ecloga tertia.

Ep. 934. A. III. 86. *De Venere, Vino et Balneis.* Scaliger foetum recentioris poetae et ex Graeco expressum dicit. Sed in lapide sepulcrali ex
statur Gruterus et Osannus. tare te-

Ep. 1554. A. III. 96. *Epicteti.* Inscriptionem falsam esse, totumque suspectum, in adnotatione dixi.

Ep. 939. A. III. 145. Recens esse videtur.

Ep. 1564. A. III. 146. *Epicuri.* Recens esse demonstravit Naekius.

Ep. 989. A. III. 219. *Lydia bella puella.* Naekius aevo medio, Niebuhrius autem XV seculo tribuit.

Ep. 1541. A. III. 165. *In Graeculum a cane interfectum.* Est Adriani Scorelii Batavi.

Ep. 1565. A. III. 172. *De duabus sororibus meretriculis ex Illyrico Gentia et Chloe, quae Romana castra cum matre lena sequebantur.* Iam Scaliger recens esse suspicatus est; alii vero Cornelio Gallo tribuerunt.

Ep. 1538. A. III. 177. *Pulicis de Hermaphrodito.* Henricus Pulex (Pulice de Custoza) Vicentinus, poeta seculi quarti decimi, auctor est. Alii ab Antonio Panormitano compositum esse opinabantur, qua de re Forbergus pag. 168. disputavit. Scaliger autem veteri poetae tribuit.

Ep. 1566. A. III. 263. *In Flaviam Rufillam puellam formosam.* Antonius Thebaldeus Ferrariensis aut Augustinus Brenzonius auctor esse fertur.

Ep. 1567. A. 266. *De Theide et Mela.* Iulii Bulengeri esse adnotavit Pithoeus.

Ep. 1568. A. III. 267. *In statuam Satyri et pueri.* Est Hieronymi Vulpii Novocomensis.

Ep. 1569. A. III. 269. *In puerum formosum.* Est Ioannis Aurati.

Ep. 1011. A. III. 274. *in Senectutem amori inertem.* Hoc epigramma miserum ex ingenio poetae recentioris natum esse sentio.

Liber quintus.

Ep. 1072. A. V. 134. *Caesaris ad valvas sedeo.* Antiquo colore id carere iudico.

Ep. 1085. A. V. 151. *De pica dialogismus. Albedo. Nigredo. Pica. Natura.* Recens esse epigramma quivis sentiet.

Ep. 1140. A. V. 211. Ex bibliotheca Niceronii, conversa in sermonem nostrum a Baumgartenio, T. VI. p. 203 apparet, hos versus a Pio secundo, papa, qui antea Aeneae Sylvii gesserat nomen, in poetam quendam scriptos esse.

Ep. 1546. A. V. 213. *Dum rides.* Ex Ioviani Pontani hendecasyllabis sumtum putat Leichius, Maffeius vero Augustino Brenzonio vindicavit.

Ep. 1547. A. V. 214. *Epigramma vetus incerti auctoris.* Moneta auctor est, hos versus ab Iacobo Bugio Andensi in nuptias Margarethae, filiae Caroli quinti nothae dictos esse.

Ep. 1548. A. V. 215. *Spoleti. Nymph. Font. Lysimach. V.* Ab Italo quodam fictum est.

Ep. 1549. A. V. 216. *Pani Custod.... Sub imagine Panis rudilapide. Veronae. effossum in Calabria.* Itidem ab Italo quodam effictum.

Ep. 1550. A. V. 217. *Est rosa flos Veneris.* Hoc epigramma eo factum, ut illud *sub rosa dictum* versibus explicaretur.

Liber quartus.

Ep. 1146. A. IV. 3. *Aemilii.* Ferretius atque Schraderus commentitium esse docuerunt.

Ep. 1151. A. IV. 9. *Apicii.* Fictam esse inscriptionem Fabrettus ac Schraderus docuere.

Ep. 1160. *Vixi edi atque bibi.* Antiquo destituta colore.

Ep. 1167. A. IV. 13. *Memoriae M. Luccei M. F. Nepotis Sex. Onusianus.* Fidem epitaphii labefactavit Schraderus, nec aliter iudicandum esse arbitror, cum in declamationem vanam exeat epitaphium, pluresque versus ab auctore ex Horatio Ovidioque sumti sint.

Ep. 1168. A. IV. 14. *Camilli Aquileii.* Recentem esse inscriptionem, Maiansius docuit.

Ep. 1570. A. IV. 16. *Hersili.* Michaeli Marullo tribui debet.

Ep. 1571. A. IV. 17. *Felicis.* Muratorius atque Schraderus de antiquitate dubitant.

Ep. 1170. A. IV. 18. *Marii.* Recens esse Schraderus iudicavit.

Ep. 1572. A. IV. 22. Maiansius, Wesselingius, Meermannus atque Schraderus fictam inscriptionem docuerunt.

Ep. 1573. A. IV. 55. Maiansius fictum esse putat.

Ep. 1574. A. IV. 38. *Tyrrheni Etrusci.* Burmannus suspectum esse iudicavit.

Ep. 1192. A. IV. 45. Recens esse Schraderus iudicavit.

Ep. 1193. A. IV. 46. Recens esse epitaphium, ex itineribus Keysleri p. 418 elucet, unde cognoscimus legi Sienae in ecclesia Sancti Spiritus.

Ep. 1198. A. IV. 51. Hoc epitaphium in aede Mariae del popolo Romae legitur, ubi Franciscus Tovarus Vallisoletanus I. U. D. subscriptus est, unde recens esse patet.

Ep. 1575. A. IV. 58. *Mulieris a marito interfectae.* Epitaphium Christinae Patavinae est, nec color tantum sententiarum, sed etiam mulieris nomen recens esse epigramma demonstrat.

Ep. 1576. A. IV. 59. *Miellae caesae et a suibus erutae.* In Ioviani Pontani poematis extat.

Ep. 1542. A. IV. 65. *Constantinae Mauritii Imp. uxoris.* Epitaphium hoc in Zonara legitur, et e graeco conversum est ab Hieronymo Wolfio.

Ep. 1213. A. IV. 69. *in Neaeram.* Id non adeo vetustum esse censeo, ut iam nomen *Leon* indicat.

Ep. 1577. A. IV. 72. *Angelae.* Heinsius atque Schraderus suspectum esse crediderunt ob *Angelae* nomen.

Ep. 1543. A. IV. 74. *Lucillae.* Epigramma graecum, quod in Anth. graeca legitur, a Vineto in latinum conversum est, ut Burmannus atque Iacobsius in Animadv. Vol. III. P. 2. p. 316 dixerunt.

Ep. 1578. A. IV. 76. Recens esse Burmannus suspicatur. Nec aliter Schraderus iudicavit in ep. crit. p. 59. Pleraque huius generis, inquit, carmina, quae, tamquam ex Italia sibi missa forent, Angli nuper credulis venditarunt, ab hominibus versutis et callidis videntur esse ficta. Quo similiora autem sunt antiquis, hoc suspectiora, velut hoc

Et lac et vini pateras et liquida mella,

quo scriptor eruditulus similitudinem ducere voluit e Lucretio, qui primam syllabam vocis *liquidus* porrigere solet.

Ep. 1579. A. IV. 77. Schraderus adnotat: Schradaeus in monum. Ital. p. 156 a. versus distinctos exhibet hoc pacto:

Lucretiae Maffaeae.

Si cineres vitae specimen post fata reservant,
hic proprio nulli cedet honore cinis.

Maffaeorum gemell.

Una dies etc.

Nec aliter exhibentur in tuo codice Ms. Quare dubitandum non videtur, quin duo sint epitaphia recentissima.

Ep. 1580. A. IV. 85. Schraderus adnotavit ep. cr. p. 40.: „*Vix dubito, quin auctor sit Franciscus Columna, qui multas huius generis in Hypnerotomachia Poliphili finxit.*“ — Hic Franciscus Columna, ab amoribus *Poliae*, virginis nobilis Tarvisinae, *Po-*

liphili nomine insignitus, Hypnerotomachiam a. 1467 scripsit, teste Fabricio in Bibl. inf. et med. aet. T. I. p. 403.

Ep. 1581. A. IV. 95. *Recens est carmen, quod habetur in poematibus Basilii Zanchii lib. VII. p.* 232 *ed. Basil. a.* 1553., *novae p.* 181. Schraderus ep. cr. p. 62. De Basilio Zanchio, Bergomate, poeta et philosopho Romano v. Sax. Onomast. T. III. p. 289. Anal. p. 637.

Ep. 1582. A. IV. 99. *Non dubito, quin recens sit carmen a Cotta scriptum in Ioannem Quinterium Laudensem, cuius adolescentis pulchritudo celebrabatur.* Schraderus ep. crit. p. 63.

Ep. 1583. A. IV. 112. *Recens hoc est carmen, et in Hieronymum Angerianum scriptum, qui propria manu cecidit.* Hoc adnotavit Schraderus. Ac sub incerti auctoris nomine carminibus Angeriani in fine adnectitur.

Ep. 1584. A. IV. 113. *In Alexandrum Novoleriae comitem, cui congruit, scriptum esse Schradaeus indicat Monum. Ital. p.* 230 *a. Est itaque recens aeque ut praecedens epitaphium.* Schrader. ep. cr. p. 64.

Ep. 1585. A. IV. 114. *Recens carmen est in Camillam.* Schraderus ep. cr. p. 65. Simillimum carmen inter Sannazarii poemata legitur lib. I. epigr. 42.

Ep. 1586. A. IV. 122. In hoc carmine fucus, non verus dolor loquitur. Ac recens esse, iam Bonada, Dorvillius, Burmannus senserunt. Nec auctorem eius ignoramus. Dorvillius enim Ioviano Pontano tribuendum esse existimat.

Ep. 1261. A. IV. 134. *Deiphobes. An carmen, ex unius Schradaei Monum. Ital. p.* 187 *a. sumtum, sit antiquum, dubito.* Schraderus ep. cr. p. 66. Observavi autem, omnia carmina, quae ex Schradaei libro in Anthologiam transierunt, nova esse.

Ep. 1262. A. IV. 135. Suspectum cum propter Vincentiae nomen, tum propter colorem orationis.

Ep. 1274. A. IV. 142. Vulpius epitaphium Claudiae Homonoeae seculo decimo sexto fictum esse dicit, idque ex eo colligendum opinatur, quod eloquentiae ni-

mia accuratae sit, et vix ex inscriptionibus aliquam reperias, quae verborum delectu ac proprietate cum ea certare possit. Sed errare Vulpium existimo. Hoc carmen ab optimo seculi Augustei poeta compositum est, et sententiarum color verum dolorem, non fictum prodit. Verus autem dolor imitatione attingi non potest. Osannus quoque Vulpii opinionem refutavit.

Ep. 1587. A. IV. 167. *Lydae*, Schraderus novum esse monuit.

Ep. 1588. A. IV. 174. Burmannus atque Schraderus recens esse auctores sunt.

Ep. 1589. A. IV. 187. Pulcherrimum epitaphium Burmannus et Schraderus recens esse agnoverunt.

Ep. 1590. A. IV. 190. Schradaeus Dorotheae Tonnae, Chrytraeus vero Iuliae Maffeiae positum dicit, unde recens esse Schraderus monuit.

Ep. 1591. A. IV. 204. A pessimo certe poeta, si antiquum esse credimus, factum.

Ep. 1592. A. IV. 214. Maiansius fictum putat.

Ep. 1593. A. IV. 244. Antonium Epicurum poetam Neapolitanum, qui octogenarius anno 1555 obiit, hos versus composuisse, Keyslerus et Schraderus comprobant.

Ep. 1353. A. IV. 250. Gudius et Gruterus fictam inscriptionem esse monuerunt.

Ep. 1594. A. IV. 251. Legitur in Iani Anysii poetae Neapolitani carminibus.

Ep. 1595. A. IV. 258. Schraderus novum esse docuit, idque ex Schradaei libro apparet.

Ep. 1596. A. IV. 262. Extat in Schradaei libro inter epitaphia recentioris aevi Neapolitana.

Ep. 1375. A. IV. 276. Sannazarius hoc epitaphium Andreae Bonifacio puero Neapoli posuit, ut ex Keysleri itinere p. 831 apparet.

Ep. 1597. A. IV. 280. Quod iis epigrammatis, quae Angli pro vetustis venditaverint, adnumerandum esse, Burmannus ac Schraderus monuere.

Ep. 1388. A. IV. 291. Hoc epitaphium, quod ex Schradaei libro retulit Burmannus, recens esse puto.

Ep. 1423. A. IV. 333. Recens esse sententiarum color comprobare videtur.

Ep. 1598. A. IV. 340. Maiansius spuriam inscriptionem esse adnotavit.

Ep. 1599. A. IV. 342. Ex subscriptione apparet, recentissimum esse epitaphium.

Ep. 1600. A. IV. 349. Dorvillius adnotat: *Nescio quid statuam de eleganti quidem, sed nimis κεκαλλωπισμένῳ epigrammate*, et Schraderus novum esse edixit in ep. cr. p. 68. Contra Boissonadius falso suspectum haberi opinatur.

Ep. 1601. A. IV. 350. *in Manfridum tonsorem.* Ipsum adeo hominis nomen recens esse carmen demonstrat.

Ep. 1602. A. IV. 358. Recens esse, Schraderus ex Schradaei libro p. 162 a. comprobavit.

Ep. 1603. A. IV. 389. Epigramma in Schradaei tantum Monum. Ital. p. 161 legitur, eique color antiquus deest.

Ep. 1604. A. IV. 400. Antonii Thebaldaei esse Fabrettus et Schraderus docuerunt.

Ep. 1605. A. IV. 401. Fabrettus et Schraderus recens esse adnotarunt.

Ep. 1606. A. IV. 403. Broukhusius docuit, Ioachimum Bellaium ex Italico sermone in latinum vertisse.

ANNOTATIONES.

1.

Hoc epigramma; quod cum tribus sequentibus extat in Monumento Scipionum extra portam Capenam detecto a. 1780, ex Orellii Inscriptt. n. 550 edidi. Conf. *La Via Appia Dal Sepolcro De'Scipioni al Mausoleo Di Metella Carme Del Cav. P. E. Visconti. Si aggiunge un'appendice di scelte antiche iscrizioni.* Roma. Prez so Antonio Boulzaler 1832. Niebuhrium in Hist. Rom. T. I. p. 265. ea carmina pro naeniis habuisse constat. Conf. Zellii Ferienschriften T. II. p. 187. — L. Cornelius Scipio Barbatus, Cn. filius, proavus Africani maioris, cui inscriptum est, consul fuit a. u. 456. Conf. Niebuhrii H. Rom. T. III. p. 309. 441. Cum vero in constituendo numero idem Niebuhrius ac Grotefendius inter se discedant, utriusque eorum rationem indicabo. Niebuhrius enim versus sic distinxit (H. R. T. I. p. 265 ed. sec.):

Cornélius Lúcius Scípio Barbátus,
Gnaivó [patre] prognátus, fortis vír sapiénsque,
quoius fórma vírtuti parísuma fuít,
consúl, censor, aédilis, quí fuit apúd vos,
Taurásiam, Cesaúnam Sámnio cépit,
subícit omnem Lúcánaam,
obsidésque abdúcit.

G. F. Grotefendius in Gr. Lat. T. II. p. 294. aliter disposuit accentus.

Cornéliús Lucíus Scípió Barbátus,
Gnaivód patré prognátus, fórtis vír sapiénsque,
quoíus fórma vírtuteí parísumá fuit,
consól, censór, aidílis, queí fuít apúd vos,
Taurásiám, Cisaúnam, Sámniómque cépit,
subiécit ómnem Lúcanam ópsidésque abdoúcit.

1. *Lucius*] media producta, quia *Lucivus* pronuntiabant, ut *Gnaivus* pro *Gnaius* vel *Gnaeus*. Grot.

2. *patre*] ultima producta est positione. Grot. — *patre* aliunde insertum esse, et hoc loco et p. 657. et in Addendis edit. 3. p. 44 testatus est Niebuhrius.

prognatus] *s* litera non auditur. Nieb.

3. *quoius*] *s* litera non auditur. Nieb. *quoius* tres habet syllabas, mediam longam, ut in *illius*. Grot.

parisuma] accentus ultimam producit. Grot.

fuit] *i* eliditur Nieb.

4. *censor*-*fuit*] in utroque postrema longa propter accentum. Grot.

5. *Taurasiam*] *m* litera non auditur, nec in sequentibus vocabulis. Vertit locum Nieb. T. III. p. 424: „Er eroberte in Samnium Taurasia und Cesauna, unterwarf ganz Lucanien, und führte Geisseln von da weg. — Von Taurasia hatten augenscheinlich die campi Taurasini den Namen: Cesauna ist vermuthlich Diodors Teraunilia.“ (XX. 26.) Aliter Grot., qui annotabat: *Cisaunam* intelligi non potest, sed in *Cisalpnam* mutari debet, cum Taurasia, Taurinorum urbs, recte *Cisalpna* dicatur.

Samnio] postulat metrum, legi *Samniomque* atque porro *subiecit* et *abduxit*: praeterita enim intelliguntur, non praesentia. Grot.

2.

Cum hic lapis solus ex eodem Scipionum monumento iam dudum effossus esset (v. Gassendi Vita Peirescii lib. III. p. 96. edit. 1655), a Burmanno quoque in Anth. II. 43 coll. Add. T. I. p. 728. epigramma editum est. Dedi ex Inscriptt. Orellii n. 552. G. Bernhardy (Grundriss d. Röm. Litt. p. 70.) versuum accentus adiecit. — L. Scipio, filius Barbati, consul a. u. 496 fuit. — Niebuhrius idem mutata verborum robigine dedit H. R. T. I. p. 266.

Hunc únum plúrimi conséntiunt R(ománi)
duonórum optumum fúisse virúm.
Lúcium Scipiónem, filium Barbáti;
consúl, censor, aédilis, híc fuit apúd vos.
Hic cépit Córsicam, | Alériamque úrbem,
dédit tempestátibus aédem mérito.

G. F. Grotefendius p. 295:

Honc oínom plóirumé coséntiónt R*ománei*
Duonórom óptumóm fuíse viróm *virórom*,
Lucíom Scípiónem. Fíliós Barbáti,
Consól, censór, aidílis, híc fuét *apúd vos*.
Hec cépit Córsicám Aléri*ám*que úrbe*m*.
Dedét Tempéstatébus aidé*m* meretó *lubénter*.

L. Cornelio] i. e. Lucius Cornelius, Lucii filius, Scipio, aedilis, consul, censor. P. E. Viscontius, qui hanc inscriptionem epigrammati praefixit, nec sine causa, cum in alio eiusdem lapidis fragmento conservaretur.

1. *ploirume*] id non valet *plurimi*, ut Sirmondus explicat, sed fortassis adverbium est pro *maxime*. Grot.

Romani] sic supplere malo quam *Romae*, quamquam et hoc trisyllabum est (idque supplevit Sirmondus et Orellius). Grot.

2. *duonorum honc unom ploirumei consentiunt R..*
de uno ore optumom fuisse virom. Wakef. ad Lucret. I, 834.
optumo] *m* littera non auditur. Nieb.
viro] ut versus esset integer, *virom virorum* edidit Grot.

3. *filios*] i. e. filius. „Nescio an pro *filios filiom* melius legatur.“ Grot. Nec aliter iudicavit Nieb.

5. *Corsica*] ultima syllaba in *Corsicam* plene pronuntiatur. Nieb.

Aleria] *m* litera in *Aleriam* non auditur. Nieb. Aleriam, urbem Corsicae, excisam a L. Corn. Scipione scribit Florus l. II. c. 2.

6. *mereto*] ut versus esset integer, edidit *mereto lubenter* Grot.

3.

Ex Orellii Inscriptt. n. 558. coll. Descrizione delle antichità di Roma di Venuti ediz. terza 1824. T. II. p. 6. P. Corn. Scipio, Africani maioris filius, qui Africanum minorem adoptavit, orationes reliquit, ut in Fragmentis Oratorum Romanorum indicavi pag. 94.

G. F. Grotefendius l. l. p. 296. constituit numerum:

Quei ápicem, insígne Diális Fláminís gesístei,
Mors pérfecít *tua*, út *tibe* éssent ómnia brévia,
Honós, famá, virtúsque, glória âtque îngénium:
Quibús sei in lónga lícuisét tibe útier víta,
Facíle facteís superáses glóriám maiórum.
Quaré lubéns te in grémium, Scípio, recípit
Terrá, Publí, prognátum Públió, Cornéli.

Niebuhrius vero in Hist. Rom. Addend. ad T. I. p. 44.

Qui ápicem insígne Diális fláminis gessísti,
mors pérfecít tua ut éssent ómnia
brévia, honos, fáma, virtúsque,
glória atque ingeniúm, quibus
si in lónga licuísset tibi útier víta,
fácile factís superásses glóriam maiórum.
Quare lúbens te ín gremiúm Scipio récipit térra,
Publí, prognátum Publió Cornélio.

5. *fama*] ultima longa ante *v*. Grot.

5. *utier* bisyllabum. Grot.

6. *facteis* excidit ap. Orellium.

7. *recipit*] intelligitur *recepit*. Grot.

4.

Ex Orellii Inscriptt. n. 555. Hic Scipio filius Cn. Scipionis Hispali, consulis a. u. 578, esse fertur.

G. F. Grotefendius in Lat. Gr. p. 296 ordinavit versus:

Magnám sapiéntiám multásqüé virtútes
aetáte qüöm párva pósidét hoc sáxsum.
Quoieí vitá defécit, nón honós, honóre
is híc sitús, queí núnquam víctus ést virtútei.
Annós gnatús XX is *láusibús mandátus*,
ne quaíratís honórem, queí minus sít mand*átus*.

1. *multasque* quattuor syllabis constat: ultima longa est ante *v*. Grot.

2. *quom* bisyllabum est; praepositio *cum* intelligitur. G.
posidet] postrema accentu producitur. G.

3. *quoiei vita*] cum *vita* ultimam productam habeat, pro *quoiei* mal-

lem *quo is*, nempe *is vita defecit*, *non honos honore defecit*. G. Vennti aliter intellexit haec verba: *cui vita defecit, non honos. Honore is hic situs*. Nec aliter Zellius in Ferienschr. T. II. p. 189:

So viel Verstand und so viel mannigfache Tugend
In frühem Alter schliesset dieser Felsen in sich.
Ihm fehlte längres Leben, Ehre nicht; in Ehren
Liegt er in seinem Grab an Tugend unbesiegt.
Er zählte zwanzig Jahre, als sein Grablied tönte:
Darum fragt weiter nicht nach seinen Ehrenstellen.'

4. *virtutei*] i. e. virtute.

5. *is l... mandatus*] *is laudi est* censeo supplendum, ut laus honori opponatur. Viscontius nimis antique supplevit *lausis* i. e. lessui, lugubri lamentationi. Sed vox ista, modo sit latina, quartae debet esse declinationis, unde Grotefendius praetulit *lausibus*. Sed nostrum facilius est. Orellius. *is terreis mandatus* Ramshorn Lat. Gr. p. 1100.

6. *quairatis*] postrema accentu producitur. Grot.

minus] s litera non auditur.

m...] *mandatus* cuncti supplent.

5.

Anth. II. 54. ex Cicerone de Finib. II, 35, 116. „Non elogia monumentorum id significant? velut hoc ad portam: *Unum hunc plurimae consentiunt gentes, Populi primarium fuisse virum*". coll. Caton. mai. c. 17. „Apex est autem senectutis auctoritas. Quanta fuit in L. Caecilio Metello! quanta in Atilio Calatino! in quem illud elogium: *Unum hunc plurimae consentiunt gentes, populi primarium fuisse virum*". Dedi locum ex emendatione Orellii coll. Niebuhrio H. R. T. I. p. 266.

1. *Honc oino*] *Heic situs, unei quoi plurimae consentiunt gentes, fuisse virum populei primariom* vulgo.

6.

Ex Livio V, 16. construxit G. F. Grotefendius Lat. Gr. p. 288.

7.

Ex Festo v. *Flaminius camillus*. pag. 69. ed. Lindemanni et Servio ad Virg. Ge. I, 101. Conf. Zellius in Ferienschrift. T. II. p. 207. „In dieser Stelle gibt ein Vater seinem Sohn über den Landbau Belehrung. Der Umstand, dass Festus keinen Verfasser des Gedichtes zu nennen weiss, so wie das Alter und der Inhalt des Gedichts können uns bestimmen, es dem Kreise der Volkspoesie beizuzählen, und so hätten wir uns also hier etwa eine Sammlung von Bauernregeln in Versen vorzustellen, wie sie auch unsere Bauern im Gedächtniss und in ihren Kalendern haben. Die Stelle heisst so:

Staub im Winter, Koth im Frühjahr
Giebt, Camillus, gutes Korn!".

8.

Carmen Saliare, quod ex Marinii libro *Gli Atti e monumenti de' Fratelli arvali, tabula XLI*, collato G. F. Grotefendio Lat. Gramm. T. II. p. 286. edidi. Id est: en nos, Lares, iuvate: nec luem, Mars, sinas incurrere in plures. Satiatus furore, siste lumen solis fervere. Advocate alterni Semones cunctos. En nos, Mars, iuva. Vertit carmen in vernaculum sermonem Zellius in Ferienschriften T. II. p. 110. Alias explicationes horum versuum v. in Hermanni Elem. D. Metr. p. 613. Ramshorn. Lat. Gr. p. 1100. [A. Grotefend. Gr. Lat. T. I. p. 166.]

9.

Extat apud Livium VI, 29. Versus constituit Niebuhrius H. R. T. II. p. 662.

10.

Extat apud Livium XL, 52. Versus composuit Hermannus in Elem. D. M. p. 616. Conf. Santen. ad Terentian. p. 178. Zellius l. l. p. 192.

11.

Liv. I, 26. Versus concinnare conatus est Niebuhrius H. R. T. I. p. 267. Sed mors viri immortalis naturam huiusce numeri quominus cognoscere liceat impedit. Blumius certe in libro suo de Romanorum historia hos esse versus dubitat, nec aliter iudicasse videtur Bernhardy Röm. Litt. p. 71.

12.

Anth. II. 219. Extat ap. Gellium I, 24. Hermannum secutus sum in Elem. p. 638. Bothius in Fragm. Poet. Lat. Scenic. P. I. p. 82. paulo aliter versus aptavit:

Mortales immortales flere si foret fas,
Divae Camoenae flerent Naevium poetam:
Ita, postquam (vel *postquam de*) est Orcino traditus thesauro,
Obliti Romae loquier sunt latina lingua.

4. *Romae loq. lat. lingua*] *Obliti sunt latina Romae loquier lingua.* Osannus Anal. Crit. p. 37. *Obliti sunt Romae lingua latina loquier.* G. F. Grotef. Lat. Gr. p. 102. *Romae loquier lingua Latina* vulgo. Alius V. D. legebat *Obliti sunt Romaè lin|guá latina loquier.*

13.

Ex Inscriptt. Orellii. T. I. p. 151.

2. *Corinto deleto*] legendum *Corintho deleta.*

3. *Ob hasce res*] hic versus longior est quam esse debet. Sufficeret enim aut: *Ob hasce res bene gestas voverat hanc aedem*, aut: *Ob hasce res quam in bello voverat hanc aedem.* Sed nihil mutandum arbitror, cum de modo horum versuum nihil adhuc certi statuere liceat.

14.

Apud Orosium IV, 1. p. 217. *Pyrrhus atrocitatem cladis, quam*

hoc bello exceperat, diis suis hominibusque testatus est; adfigens titulum in templo Tarentini Jovis, in quo haec scripsit etc. Conf. Niebuhrii Hist. R. T. III. p. 560. „Orosius hat dieses Epigramm in einer sehr alten lateinischen Uebersetzung erhalten, nämlich in zwey Saturnischen Versen, deren erster in sechs Füssen einen Hexameter anzudeuten sucht, der zweyte den kürzern Vers. Verfasser des griechischen Epigramms war vermuthlich Leonidas von Tarent, der Pyrrhus aus seiner unglücklichen Vaterstadt folgte, und die Inschriften auf seine letzten Siege dichtete. Orosius bezieht das Epigramm ausdrücklich auf die Schlacht von Heraklea; sonst lässt sich kaum begreifen, wie der epirotische König sich hier theilweise besiegt nennen konnte: es passt ohne Vergleich besser auf die Schlacht von Asculum: am eigentlichsten aber in die Zeit, welche er nach der Schlacht in der arusinischen Ebene noch zu Tarent verweilte." —

1. *antehac*] *antidhac* Niebuhrius correxit.

15.

Anth. I. 1. ex Apulcio de deo Socratis p. 121. ed. Oudend. et Martiano Capella l. I. p. 11. ed. a. 1577. — Hi versus Annalibus Ennii I, 162. sunt inserti pag. 34 ed. Lipsiens.

1. *Vesta Minerva*] *Juno, Vesta, Ceres, Diana, Minerva, Venus, Mars* vulgo. Hi duodecim dii, sex mares et totidem feminae, maiorum gentium dii sunt vel dii genitales. Conf. Bentl. ad Hor. Carm. Saec. 16.

16.

Anth. II. 44. Illud *Hic est ille situs* sumtum est ex Cicerone de legg. II, 22, 57: cetera apud Senecam in epist. 108 leguntur. Olim hoc epigramma in libris Ciceronis de Republica legebatur.

2. *quivit*] *quibit* vulgo

2. *operae*] pronunciandum est *oprae*, sed Ennius plene vocem scripsit. — *oprae* vulgo.

17.

Anth. II, 45. Duo versus priores apud Ciceronem in Tuscul. V, 17, 49. leguntur. Paulo variatus versus primus in Genethliaco Panegyrico Mamertini c. 16 invenitur. „*Quod ait ille Romani carminis primus auctor A sole exoriente adusque Maeotidas paludes* — —." Duo postremi versus in Ciceronis libris de republica olim legebantur, nunc a Seneca in epist. 108 et Lactantio in Institt. I, 18. afferuntur.

1. *supra Maeoti' p.*] Orientis terminus Pontus esse antiquitus credebatur, ut Bentleius ad Lucret. VI, 1106 annotat: inde a Ponto Occidens esse coepit, qui ab Ennio paludibus Maeotidibus significatur.

3. *si fas endo*] *si fas caedendo coelestia scandere quoiquam est* vulgo. *escendere cuiq.* sic A. Maius ad Cic. de rep. p. LIII. prob. Beiero in Jahnii Ann. liter. I. 1. p. 89. *escendere cuiquam est* Bunemannus: sed *est* languet.

18.

Anth. II. 216. Adferuntur hi senarii a Nonio Marcello ex Ennii lib. III. Satyrarum in *propinare* et *medullitus* p. 33 et 139 ed. Merceri.

19.

Anth. II. 217. apud Ciceronem in Tuscul. I, 15, 34.

1. *Enni imaginis*] si scribi liceret *Ennii imaginis* (sicuti Wakef. ad Lucret. I, 26. citat), versus nihil haberet offensionis. Sed multa eiusmodi exempla ex ipso Virgilio collegit Wagnerus in Quaestionibus Virgilianis XI. 3. T. IV. p. 420. Ramshorn Lat. Gr. p. 1073.

3. *nemo — faxit*] itidem leguntur in Cic. Tuscul. I, 49, 117. et Cat. Mai. c. 20, 73.

funera fletu] *funera fletum* Scalig. improb. Orellio in Add. ad Tuscul. p. 173. et ad Scholas Wolfianas p. 343. *funera lessum* Bentleius ad Cic. Tusc. I, 49.

4. *Cur? volito*] *cum volito* Scal.

20.

Anth. III, 135. ap. Wernsd. T. I. p. 187. (239.) ex Apuleii Apologia T. II. p. 484. ed. Oud. *Q. Ennius, Hedypathetica qui versibus scripsit, innumerabilia piscium genera enumerat, quae scilicet curiose cognoverat. Paucos versus memini, eos dicam — — Alios etiam multis versibus decoravit, et ubi gentium quisque eorum inveniatur, ostendit, qualiter assus aut sussulentus optime sapiat: nec tamen ab eruditis reprehenditur.* — Carminis Enniani index in codicibus varie legitur, *hediphagitica* vel *aedesphagetica* vel *edesphagitica*, unde finxerunt editores, *Hedypathia*, *Edesta* vel *Phagica*, *Hedyphagica*, *Hedypathetica*, *Phagetica*, *Phagica*, *Phagesia*, *Addephagia*, *Addephagica*, *ἰχθυοφαγητικά*, vel denique *ἡδυφαγητικά*, idque ipsum proxime a codd. discedit: quare praeferendum videtur. Archestrati carmen epicum, quod in latinum vertit Ennius, itidem dissimili modo inscribitur: *Ἀρχέστρατος ἐν τῇ, ὡς Χρύσιππος ἐπιγράφει, Γαστρονομίᾳ, ὡς δὲ Λυγκεὺς καὶ Καλλίμαχος, Ἡδυπαθείᾳ, ὡς δὲ Κλέαρχος Δειπνολογίᾳ, ὡς δ' ἄλλοι Ὀψοποιΐᾳ* — Athenaeus I, 7. p. 8. Dind. —

1. *Ut Clupea*] *at Clupeae* Turnebus. Scal. B. Wernsd. — Bosscha codd. lect. cum Salmasio in Plin. Exercitt. p. 794. reduxit. *mustela marina Clupea* i. e. a vel e Clupea.

2. *Mures*] Archestratus ap. Athenaeum III, 44. p. 212. *Τοὺς μῦς Αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ' Ἄβυδος.* — *Aenid aspra* Bosscha cum Salm. *Mures sunt Aeni aspera ostrea plurima A.* mss. *Mures sunt Aeni, ast aspra ostrea p. A.*, Turneb. B. Wernsd., quod durissimum est.

3. *Mytilenae*] versus ab anapaesto incipit, ut v. 9. Archestratus cecinit:

Τὰς ἄρκτους Πάριον, τοὺς δὲ κτένας ἡ Μυτιλήνη,
πλείστους δ' Ἀμβρακία παρέχει καὶ ἄπλατα μετ' αὐτῶν.

Ms. Rom.: *mus mitylenae est pecten caradrumque apud ambraciae finis.* ms. Flor.: *mitylene est pecten caradrum apud ambraciae fines.*

Turneb.: *Mus Mitylenae est, pecten aperque apud Ambraciae amnes.* Casaub.: *Mitylenae est pecten caprosque apud Ambracienses.* Scalig.: *Mitylus et pecten charadrusque apud Ambraciae amnes,* et sic vulgo. Ego Salmasii et Bosschae rationem amplexus sum, in eo tantum discedens, quod *Mytilenae* scripsi, non *Mitylenae.* Columna: *Est Mitylenae pecten aperque apud Ambraciae amnem,* quem secutus est Wernsd. Salmasius *charadrum Ambraciaī* pro sinu Ambracio positum dicit.

4. *Brundusii*] hoc versu praeceptum Bentleianum de simplici *i* genitivi substantivorum in *ius* et *ium* desinentium labefactari, Forbigerus ad Lucretii scopulum celeberrimum in lib. V, 1004.

Inproba navigii ratio tum caeca iacebat

annotavit. Ac totam Bentleii observationem fallacem esse iudicarat Im. Huschkius in Dissert. de C. Annio Cimbro p. 43. Sed fidem restituit labantem Suerdsioeus in *Vindiciis Praecepti Bentleiani,* quas *de genitivo substantivorum in i u s et i u m desinentium* a. 1832. Rigae et Dorpati edidit. Is versum, quem tractamus, optime emendat *Brundusio sargus bonus est,* comparans Lucilii fragmentum apud Festum v. *sargus: quem praeclarus helops, quem A e g y p t o sargus movebit,* et Plaut. Merc. V, 2, 99. *video ibi hospitem Zacyntho.* Nec aliter in primo huius carminis versu *Clupea* intelligitur. Jo. Val. Franckius coniecit *Brundisi* producta syllaba penultima, Graecorum *Βρενδήσιον* advocans. Hanc ego rationem minus probo.

magnus erit si] Archestratus apud Athenaeum VII, 117. p. 701.

τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῷ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμὸν, δριμεῖ δεδαϊγμένον ὄξει·
σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν.

5. *apriclum*] piscis apriculus in eadem Apuleii Apologia p. 473. laudatur.

6. *Surrentid* Salm. *Surrenti telopen facemas gl. apud Cumas quid* ms. Flor. *Surrētia elopē — apud Cumas quid* ms. Pith. *Surrētiā elopē fucernas claucum apud Cumas quid* ms. Dorv. — *ad Cumas* Salm. *apud C.* mss. Posscha *apud* aliunde insertum et legendum putat *glaucum Cumis. Quid* etc. — *fac.* Bosscha edidit *face,* ne contra regulam grammaticorum *fac* corriperetur; sed regula ista falsa est, ut praeter alios Ramshornius docuit Lat. Gr. p. 1042.

9. *melanurum*] Schraderus, ne anapaestus in primo heroici versus pede sit, correxit

tum turdum, merulam, melanurum umbramque marinam

in Add. T. I. p. 744. Sed supra in tertio quoque versu ab anapaesto *Mytilenae* ordo incipit pedum. Nec Hermannus in Elem. Metr. p. 347. hoc fieri negat, ipsumque hunc versum pro exemplo eius rei attulit. Accedit Bosscha.

10. *polypu'*] Archestratus apud Athenae. VII, 107. p. 695.

πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι,
καὶ Κερκύρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ πλῆθος.

In *polypo* prima syllaba longa est, quod propter observationem Camboni, qui eam brevem esse dicit, moneo.

calvaria p. atarnae] *atarna* vel *acarne* piscis nomen ap. Plinium XXXII, 11. Lucilius ap. Gellium X, 20.

abdomina thynni
advenientibu' priva dabo cephaleaque atarnae,

ubi *cephalea* eadem sunt, quae Ennius *calvaria* dicit. Salm. vel *pinguis acarne* vel *pinguia acarnae* proposuit. Bosscha annotat: *adhucdum servo pinguia Atarnae* (quod vulgo legitur), *licet non displiceat acarne cum Salmasio*. Alii enim Atarna oppidum esse voluerunt Ionum, licet id potius 'Αταρνεύς a scriptoribus graecis vocatur.

11. *purpura* Salm. *purpuram* mss.

muriculi] *murriculi* ms. Flor. *marriculi* ms. Pith. *matriculi* ms. Dorvill. muriculi a Plauto musculi vocantur.

murex] *mures* mss.

21.

Anth. II. 39. Hi versus ad Anthologiam hanc non pertinent, cum ex Annalibus Ennii sint excerpti. Conf. fragm. Annall. p. 133. ed. Lips.

1. *desine* ex Cicer. de orat. III, 42. ubi legitur *Desine, Roma, tuos hostes* et *Testes sunt campi magni*. atque ex lib. de finib. II, 32, 106. *Desine, Roma, tuos hostis*, reliquaque praeclare *Nam tibi munimenta mei peperere labores*, ut Orellius edidit.

hostes] *tuos postes* vulgo, quia Scalig. supplebat *Desine, Roma, tuos postes ornare tropaeis*. Sed Columnae supplementum mea quidem sententia Scaligeranum longe superat: *Desine Roma, tuos hostes horrere superbos*.

2. *nam tibi munimentum* Muretus Var. Lect. XI, 1. Orellius. *namque tibi monumenta* vulgo.

3. *testes*] Nonius Marcellus p. 66. *Politiones agrorum cultus diligentes, ut polita omnia dicimus exculta et ad nitorem deducta. Ennius Sat. lib. III. Testes sunt lati campi, quos gerit Africa terra politos*. Unde Bondam in Var. Lectt. p. 333 ex ms. Dorvilliano Nonii versum Ennii sic constituit:

Testes sunt campi, quos Africa terra politos
ipsa gerit —

Nec aliter Ciceronis verba supplenda esse dicit, neque eo se moveri, quod Nonius hunc versum ex Ennii satyris, non ex annalibus citet, cum plurimos eiusmodi errores admisisse eum constet. Bothius vero eadem verba sic collocat:

testes sunt
Lati (vel *magni*) *campi, quos gerit Africa terra politos*

in Poet. Scen. V. I. p. 60.

22.

Anth. II. 42. apud Trebell. Poll. Divus Claud. 7. T. II. p. 367. Hoc quoque vulgo in Annalibus Ennii legitur, ut in edit. Lips. p. 133.

1. *quantam*] *O quantam statuam faciet, quantamque columnam Romanus populus: res quae ac tua gesta loquatur.* Columna. Aliter Bothius, qui hos versus trochaicos esse vult, in Poet. Scen. V. 1. p. 60.

Quantam statuam faciet populus Romulus, quantam columnam,
quae res tuas gestas loquatur?

Hi versus, si revera versus sunt, Saturnio potius numero sunt conscripti: secundus certe eorum prorsus cum regula illius metri convenit, nec aliter iudicavit Passowius (v. Encyclopaedie von Ersch u. G. s. v. Anthologia latina).

23.

Anth. II, 214. Leguntur versus in Gellio I, 24. „*Epigramma Plauti, quod dubitassemus an Plauti foret, nisi a M. Varrone positum fuisset in libro de poetis primo.*"

1. *mortem aptus* mss. Reg. Rotterod. Gron. B. *mortem adeptus* ms. Ursini. *postquam est morte datus* alii mss. Scalig. Schneider Lat. Formenlehre T. I. p. 201., ita ut *morte* dativi sit forma pro usitata *morti*.

2. *deserta: dein risus* etc. mss. Ultima primae vocis syllaba in arsi et ante maiorem interpunctionem producta est. *deserta: hinc ludus, risusque iocusque* vulgo ex correctione. Cum vero Gellius ipse hoc epigramma male concinnatum putaret, vitium metri non codicibus, sed auctori tribuere debemus. Abest enim a toto epigrammate Plauti ingenium. Orellius in Eclogis p. 258. edidit *comoedia luget Scaenâ desertâ: dein* —

3. *numeri innumeri*] i. e. soluti comoediae versus. B. Tollius ad Auson. p. 313.: quippe sermo comicorum ad quotidianum usum magis erat adcommodatus quam ad numeros tragicorum artificiosos. Aliter Wakef. ad Lucret. II, 1053. qui Romanum populum intelligit, qui risum suum et ludos poeta mortuo amiserat.

24.

Anth. II. 218. Extat in Gellio I, 24. Vid. Morcelli Opera Epigraph. T. I. p. 435.

1. *tametsi p. te hoc*] hanc Pithoei et B. lectionem, qua iambicus senarius recte se habet, confirmavit Schneiderus Lat. Gramm. T. I. p. 741. Bothius Poet. Scenic. P. I. p. 101. — *adolescens, tamen etsi properas, hoc te saxum rogat* Gronovius duplici vitio. — *tametsi* bisyllabum est.

2. *uti ad se* etc.] *uti se adspicias: deinde quod quod* (errore typogr. repetitum *quod*) *scriptust, legas.* vulgo vitiose.

3. *Pacuvi Marci* mss. *Marcei Pucuvei* vulgo.

25.

Anth. II, 215. Gellius XVII, 21. *Porcium autem Licinium Servius poeticam Romae coepisse dicit in his versibus — ac deinde annis fere post XV bellum adversus Poenos sumtum est, atque non nimium longe M.*

Cato orator in civitate et Plautus poeta in scena floruerunt. — Servius, de quo Gellius loquitur, idem est, quem XIII, 22. attulit, ut docuit Lion. Eos, qui Porcium Licinium poetam consulem anni 570 fuisse putant, refellit Madwig in Comment. de L. Attii Didascalicis p. 20. — Versus trochaici tetrametri catalecti.

1. *Musa*] v. Bernhardy R. Litt. p. 80 et 159.

pinnato] *pennato* vulgo.

26.

Anth. III. 246. ex Gellio XIX, 9. Epigramma graecum similis argumenti extat in Anal. Brunckii T. III. p. 160. n. 46.

1. *agnum*] interpunxi cum Lachmanno ad Propert. p. 321. qui annotat, iungendum esse non *tenerae agnorum propaginis*, sed, *agnorum, tenerae propaginis ovium. agnûm* per appositionem positum intellige. — *Custodes ovium, teneraeque propaginis agnum* vulgo.

Custodes ovium teneraeque propaginis, ignem
quaeritis? ignem (ite huc) quaeritis? ignis homo est.
Si digito attigero, incendam silvam simul omnem,
omne pecus (flamma est), omnia, quae video.

Tollius ad Ausonium p. 28.

4. *flamma est*] Tollius intelligebat *flamma est homo* ut *ignis homo est.*

quae video] *qua vigeo* ms. Franequeranus Gellii.

27.

Anth. III. 242. ex Gellio XIX, 9.

1. *qua nil opu'*] *qua nihil est opus nobis ibi mu sic lucet* ms. Franequer. *qua est nil opu' nobis* Gron.

2. *ibimu' sic: lucet* mss. et Salm. *ibimus. hoc lucet* vulgo.

3. *nam non* mss., quod pro *nonne* receperunt Turneb. et Lion.

4. *caelo candidu'*] candidum imbrem de nive ingruente intelligendum puto. — *imber coeli cardine* vel *imber coelo grandini'* B. *imber* vel *nimbus coelo grandine praecipitans* Piersonus Add. B. T. II. p. 748.

5. *nisi si*] *si non* Lindenbrog.

28.

Anth. III. 243. ex Gellio XIX, 9.

2. *quid mi*] *quid mihi abs te quaeram, membra labris abeunt* ms. Franequeranus.

3. *per pectus*] *per pectus manat subito mihi sudor* ms. Fran.

per pectus miserum manat subito mihi sudor;
si taceo subidus, duplo iterum pereo. vulgo. Mitscherlichius in Analect. ad Horat. T. II. p. 709. citat in versu quarto *si taceo subitus.* — *Subido* dupliciter se perire ait, semel ab amore, semel a silentio. Subidus est vehementi oestro amoris venerei percitus, amore aestuans, fagrans. Gesnerus in Thes. s. v.

4. *duplo ideo*] *duplideo* ms. Franequ.

29.

Anth. III, 108. Lactantius Institt. VI, 5.

1. *Albine*] hic Albinus idem est, quem inter Oratores meos retuli p. 108. Sed in eo ibi erravi, quod Sp. Albinum aedilem curulem a. 636, consulem a. 644 esse dixi. Is enim, de quo nunc sermo est, longe maior natu fuit, ita ut aedilitatem a. 597, consulatum a. 606 caperet. Errasse me in constituendo annorum numero cum aliis viris doctis, ex ipso loco Ciceronis in Bruto c. 25 patet, cum ceteri quoque, qui cum Sp. Albino iuncti commemorantur, circa illud aevum florerent, non eo, quo prius putaram. Eo vero facilius error commissus est, quod Sp. Albinus, qui in Bruto c. 25 laudatur, idem esse cum eo, qui cap. 34 nominatur, putabatur. Sed in priore loco consul a. 606, in posteriore consul a. 644 intelligendus est.

verum] *rerum* ed. Iunt. Construo: *Virtus est, pretium verum rebus, in quibus versamur quibusque vivimus, persolvere posse.* ut in v. 7. *Virtus, divitiis pretium persolvere posse:* den wahren Werth allen Dingen beilegen. Vulgo post *vivimu'* non interpungitur, quod iam dudum correxerat Heusingerus in Walchii Act. Lat. Soc. Ien. T. I. p. 65.

6. *rei μονοσυλλάβως*. Wakef. ad Lucret. III, 931.

12. *patriaï prima*] *patriae prima* ed. Rostoch. *patriae sibi prima* Aldus. *sibi* insertum a correctore; abest enim utroque loco, tum VI, 5, tum VI, 19 a ms. Gothano teste Heusingero l. l.

30.

Anth. III, 136. Scholiasta Iuven. III, 143. coll. Horat. Sat. I, 62. *Nil satis est, inquit, quia tanti, quantum habeas, sis.*

1. *specimen*] *species* mgo ap. Dousam p. 5. — *utrique* fortasse intelligendum *bono malove homini.* Sed si coniecturae etiam in abruptis, quorum intellectus, quia sententiarum nexum non amplius cernere possumus, obscurus est, probabiles esse possunt, malim cum Heinsio *ubique.*

31.

Anth. IV, 335. Donatus ad Terent. Phorm. II, 1, 57. *Columen, columna, unde columellae apud veteres dicti servi maiores domus.* Lucil. XXII:

Servus neque infidus domino neque inutilis cuiquam
Lucili columella hic situs [est] Metrophanes.

2. *columella hic*] Martialis XI, 91. ed. Schrev:

Carmina nulla probas, molli quae limite currunt,
　　Sed quae per salebras altaque saxa cadunt,
Et tibi Maeonio quod carmine maius habetur
　　Luccilei columella heic situst, Metrophanes'st,
Attonitusque legis *terraï frugiferai,*
　　Accius et quidquid Pacuviusque vomunt.

In aliis edd. a. 1515. 1540. 1544. 1607 legitur *Lucili columella his situs*

Metrophanes. Hemistichium pentametri ipso vocabuli fine terminari, neglexerunt aliquando poetae graeci ac latini. Et propter ipsum hoc vitium totum versum Martialis reprehendit. Conf. Santen. ad Terentianum p. 298. Schneider Lat. Gr. I. 1. p. 548. — *columella hac* i. e. sub hac columella vel cippo, Salmas. improb. Wernsd. Po. lat. T. VII. p. 5. edit. Parisina.

32.

Anth. I. 4. Sed exhibui ex Mythographo tertio, quem in T. III. Classicorum auctt. e Vatic. Mss. editorum A. Maius dedit p. 161., ubi legitur: *Plerumque deus et unus idemque non solum diversis nominibus, sed et diverso ac vario sexu dicitur iuxta illos versus Valerii Serrani Iuppiter-idem.* Emendatius sane, quam apud Augustinum legitur Civ. Dei. VII, 9: *In hanc sententiam etiam quosdam versus Valerii Sorani exponit idem Varro in eo libro, quem seorsum ab istis de cultu deorum scripsit; qui versus hi sunt:*

Iuppiter omnipotens regum rerumque deûmque
progenitor, genitrixque deûm, deus unus et omnis.

Exponuntur autem in eodem libro, ita ut eum marem existimarent, qui semen emitteret, feminam, quae acciperet; Iovemque esse mundum, et eum omnia semina ex se emittere et in se accipere. Qua causa, inquit, scripsit Soranus, Iupiter progenitor genitrixque, nec minus cum causa unum et omnia idem esse; mundus enim unus, et in eo uno omnia sunt.

1. *rerum regumque repertor*] Virg. A. XII, 829. *Olli subridens hominum rerumque repertor.* — *rerum, regumque, Deûmque Progenitor* vulgo.

Iupiter omnipotens regum rex ipse, Deûmque
Progenitor

B. improbante Klotzio in Antib. p. 56.

Deûmque
Progenitor generisque Deûm

id est Heroum, Oudendorpius in Add. B. T. II. p. 701. prob. B. Sed Varronis sive Augustini locus, ubi illud *progenitor genitrixque deûm* satis illustratur, Oudendorpium a tali mutatione absterrere debebat.

33.

Anth. III. 245. apud Varronem de Ling. lat. p. 315. ed. Speng. *Cascum vetus esse significat, eo magis, Manilius quod ait*

Cascum duxisse cascam non mirabile est,
Quoniam cariores conficiebat nuptias.

Spengel corruptam igitur lectionem retinuit; alii codd. *casmareas* vel *camareas* praebent, quod Reuwens in Coniectan. litt. p. 143, quem secutus sum, eo defendit, ut nuptiae casnareae eae essent, quae antiquissimo ritu per confarreationem institui solebant.

Caecom caecam duxisse, non mirabile'st:
Quoniam Charon eas faciebat nuptias.

vulgo ex Scalig. coni.

34.

Anth. I. 50. Nonius v. Tutanus. Varro Hercules tuam fidem p. 47. Est fragmentum ex satyra Varronis Menippea, *Hercules tuam fidem* inscripta.

35.

Anth. I. 54. Correxit galliambos Hermannus Elem. Metr. p. 506. Conf. Lennep. ad Terentian. p. 451.

1. *Tibi typana* etc. Herm. Nonius v. *tonimus* p. 49 Varro Eumenidibus: *Tibi tympana non inani sonitu matris deum tonimus.* —

Tibi tympana haud inani sonitu, Dea, tonimus.
Sonitum aeris intonamus tibi nos semiviri,
teretem comam volantem Galli tibi iacimus.

vulgo ex Scalig. Catal. p. 224.

2. *tonimus ... tibi n. s.* Herm. Nonius v. *tibinos* p. 49. Varro Eumenidibus: *Sonitus matris deum tonimus tibinos tibi nunc semiviri.* Vocab. *tibinos* ab interpolatore adiectum esse indicant Mercerus atque Hermannus.

3. *teretem* etc. Nonius v. *iactare* p. 328. Varro Eumenidibus: *tibi nunc semiviri teretem comam volantem iactant tibi Galli.*

4. *Phrygius*] hunc versum addidit Herm. ex Nonio v. *liquidum* p. 334 et v. *anima* p. 233, ubi legitur *Phrygios per ossa cornus l. c. anima.* Mercerus malebat *Phrygios per ossa cantus* inprobante Salmasio ad Solin. p. 86. „*Phrygius cornus* pro Phrygium cornu. Sic Lucano *cornus sinister.* Tibia ipsa vel ex buxo vel ex osse, cui additum ad orificium cornu repandum. Hinc dicit *Phrygium cornum per ossa canere.*" — Nobbius in programmate de versu Galliambico p. 14. legendum statuit *Ponimus modos tibinos tibi nunc: semiviri* et annotat, mediam vocabuli *tibinus* producendam esse. Porro illud hemistichium *sonitu mater deum* (sic) a rhythmo Catulli discrepat, qui pro Ionico a minore mutilo anapaestum, non dactylum amat. Tum sequentia *teretem comam volantem iactant tibi Galli* vitio laborare apertum esse dicit. Ac cum in Hermanni collocatione verborum sex syllabarum longarum sese deinceps excipientium tarditas displiceat auribus, coniicit

tibi nunc: semiviri
teretem comam volantem iactant tibi, domina.

Nomen *Galli* ut glossam superioris versus delevit.

36.

Anth. I. 78. ex Gellio XIII, 22.

1. *Te Anna ac* etc. ms. Franequer. *Te Anna, te Peranna, te Latona, te Pales* ms. Scriver. *Te Anna et Peranna, Panda, te Lato, Pales* vulgo

Panda] v. Niebuhr. Hist. R. T. I. p. 651. Creuzer. Antiquitt. Rom. p. 199.

2. *Nerienes*] *Nerienes, enis* obsoleta forma pro *Nerio, enis*, ut ex Gellio patet. Cf. Schneider. Lat. Form. p. 148. Ex ms. Scriverii adieci *et*, quod in Franequer. deest.

Te Anna et Perenna, Panda, te Lato, Pales,
Neriene, te Minerva, Fortuna ac Ceres.

Lindemannus ad Festum p. 409.

37.

Anth. II. 18. ex Nonio v. *lucis* p. 528. *Varro Hebdomadum sub imagine Demetrii.* Varronis Hebdomadae continuere imagines clarorum virorum, simul eorum elogia, ut demonstrat Mercerus p. 775. Versus hendecasyllabi.

1. *aereas tot aptu'st*] Scalig. in Catalectis p. 220. nisi quod *aeneas* scripsit. *Hic Demetrius est catus* Mercerus. *hic Demetrius est natus* edit. 1526. *Hic Demetrius aeneu'st Athenis* Is. Vossius. Schraderum in Add. T. I. p. 728. *aereas* pro *aeneas* corrigentem sum secutus. Nusquam enim *aeneus* trisyllabum apud veteres poetas invenias, nisi forte, ubi prave ediderunt pro *aereus*, sed ubique aut *aëneus* aut *aënus*, ut Bentleius observat ad Horat. Serm. II. 3, 183. Consentit I. I. Ochsnerus ad Eclog. Cicer. p. 92, quamquam Bacchius ad Ovid. Met. VII, 247. ab eo discedit.

2. *quot luces*] *quot lucis* Mercerus. *quod luces* edit. 1526. Demetrius Athenis 360 statuas habuit. Conf. Müller. Archaeol. p. 139.

38.

Anth. II. 207. ex Gellio III, 11.

2. *quod hac*] Apud Ietas, qui insulam Io, *Ἴον*, incolebant, tumulum Homeri demonstravit olim candida capra, quod Manibus eius capra parentarent Ietae. Salm. ad Solin. p. 859. Iacobs. ad Anth. Palat. T. II. p. 716.

39.

Anth. II. 211. Nonius v. *linquere* p. 333. *Varro ἐν ταφῇ Μενίππου.*

1. *Menippus*] supplevit Scalig.

2. *homines omnes*] *omnes homines* vulgo.

terra pila] *terrae pila* vulgo.

40.

Anth. III. 9. Scaliger inscripsit *Fragmentum de gentibus Caucaseis.*

1. *Humanae*] Scal. Nonius v. *aritudinem* p. 71: *Varro Meteo. lib. I. humanarum. Quandam gentem stirpis conquit frigus calore atque humore aritudinem miscet.* Mercerus, qui corrigit *Prometheo liberato*,

humanam
et quondam gentem ut stirpes concoquit frigus,
calore atque humore aritudinem miscens.

Is. Vossius.

4. *dum*] Scal. Nonius v. *cortex* p. 199: *Varro Prometheo lib. Tum ut si supernus cortex aut cacumina Morientum in querqueto et arborum amaritudine* Mercerus.

viso tum suis
asper subernus cortex aut cacumina
morientum in querqueto arborum aritudine

Is. Vossius. Versus quintus omnino, sicuti Vossius praecipit, corrigi debet, cum in Scaligeri editione uno pede brevior sit.

6. *et exangui*] Scal. Nonius v. *evirescat* p. 101. *Varro Prometheo lib. XV. Atque exsanguibus dolore evirescat colos.*

7. *mortalis*] Scal. Nonius v. *vastitas* p. 417. *Varro Prometheo lib. I. Mortales nemo exaudit, sed late incolens Sattharum inhospitalis campis vastitas.*

9. *levisomna*] Scal. „*Levius mens numquam somnorinas imagines*
adfatur; non umbrantur somno pupulae.

Ita corrigo; vulgo mensum cum." Bentleius ad Lucret. IV, 751. Nonius v. *somnurnas* p. 172. *Varro Prometheo lib. I. Levis mens umquam somnurnas imagines Affatur non umbratur somno pupulae.* Mercerus improbans Scaliger coniecturam, *Levis mens numquam somnurnas imagines Affatur, non umbrantur somno pupulae.* Salmasius ex vett. librorum auctoritate in Plin. Exercitt. p. 764. ed. Traiect. de Prometheo, inquit, haec dicebantur, quem Caucaso affixum vulture iecur redivivum tundente negabat dormire umquam. *Somnurnae imagines* sunt visa nocturna et somnia. Qui oculis somnum non capit, nec somnia potest videre, nec somnurnas imagines affari, quae in somnis apparent. *Somnurnus* a somno, ut *nocturnus* a nocte, *mensurnus* a mense.

41.

Anth. III. 71. Nonius v. *miras* p. 480. *ex Varronis Eumenidibus.* —

1. *numo*] *animo* Mercerus.

2. *tantidem*] pro *tantundem.* Ruddimannus p. 125.

42.

Anth. III. 72. Nonius v. *religio* p. 379. *Varro Anthropopoli περὶ γενεθλιακῆς* (alii *ἀνθρωπουργίᾳ ἢ περὶ γενεθλίων*).

2. *demunt animis*] *animis demunt* vulgo.

religiones] *relligiones* vulgo. Vid. Schneideri Lat. Gr. I. 2. p. 590.

3. *non atria diviti' Crassi*] *non divitis horrea Croesi* B. *non divitis atria Croesi* Wakef. ad Lucret. II, 42. Explicationem huius loci ex

Plinii hist. XVII, 1. petere debemus. *L. Licinius Crassus iam columnas quatuor Hymettii marmoris aedilitatis gratia ad scenam ornandam advectas in atrio domus statuerat, cum in publico nondum essent ullae marmoreae.* Idem XXXVI, 3. de eadem re: *Quis enim tantarum hodie columnarum atrium habet?* Ab his Crassi atriis, Varronis tempore propter splendorem celeberrimis, distinguenda sunt *atria Licinia*, quae auctionaria erant, et a Cicerone pro Quintio c. 3. commemorantur.

43.

Anth. III. 83. ex Nonio v. *coagulum* p. 28. *Varro in satyra. Est modus. Matula περὶ μέθης.*

1. *nihil iucundius*] Mercerus. *vino nihil quidquam iucundius cluit* vulgo. Conf. Mureti Var. Lectt. IV, 8. et Addenda, quae Faesius adiecit T. II. p. 299.

2. *medendam*] Mercerus. *medendum* vulgo.
invenerunt] penultima brevi.

44.

Anth. III. 100. Nonius v. *calx* p. 199. *Varro Margopolis περὶ ἀρχῆς.* — Versus trochaici tetrametri catalecti.

1. *emissum intimo* etc.] Mercerus, cui assentitur Salmasius ad Solin. p. 642, nisi quod *a* omittit.

Nemini fortuna currum a carcere ultimo leve
Missum, inoffensum per aequor candidum ad calcem subit

vulgo.

Nemini Fortuna currum a carcere intimo levem
Missum, inoffensum per aequor candidum ad calcem tulit.

Piersonus Add. Burm. T. II. p. 738.

45.

Anth. III. 107. Nonius v. *proprium* p. 361. *Varro Caprinum Proelium.*

1. *fecit*] intelligendum *Deus.*

2. *promisce*] *promisque* Mercerus. *promiscam* vulgo.
haberi] *habere* Mercerus.

46.

Anth. III. 147. Nonius v. *comest* p. 81. *Varro Margopolis περὶ ἀρχῆς.*

2. *piscis — avis*] Mercerus. *pisces — aves* vulgo.

47.

Anth. III. 148. Nonius v. *rutuba* p. 167. *Varro Sexagesi.*

1. *pudentis vixere in patria*] Guilielmius et Vossius, in cuius ms. *patria* legitur; *pudentis vivere in patriam* Mercerus; *putantes vivere, cum patria* vulgo.

48.

Addidi ex Nonio v. *infans* p. 56. *Varro Eumenidibus.* Fragm. Varr. p. 103. ed. Dordrae.

49.

Anth. I. 59. (Add. B. T. I. p. 721.) Scaliger hos versus composuit in Catal. p. 253.

1—6. ap. Nonium v. *vigiliae* p. 231. *Varro in Endymionibus.* Scal. in toto hoc carmine a lectionibus Merceri multum discrepat.

7—8. ap. Nonium v. *specula* p. 434. *Varro Eumenidibus.* Alterutram inscriptionem vitiosam esse, patet, nisi non convenientia membra in unum redegerit Scaliger.

9. ap. Nonium v. *exterritum Varro Eumenidibus.*

10 et 11. ap. Nonium v. *ostrinam* p. 549. et v. *supparum* p 540. *Varro Eumenidibus* utroque loco.

10. *Aurorae*] *Auroraï ostrinum hicc' indutus supparum*
coronam ex auro et gemmis fulgentem gerit,
luce locum inficiens.

Wakef. ad Lucret. IV, 78. *Aurora ostrinum sic induta supparum* vel *Aurora ut ostrinum hic indutus supparum* Heins. Add. T. I. p. 721.

12. ap. Nonium v. *affici malis* p. 520. — *luce polum afficiens* Heins.

14. *venustas*] ap. Nonium v. *gallare* p. 119. — *vetustas* vulgo.

15. *quae castitas?*] B. — ap. Nonium v. *castum* p. 267. *quae casta vestis?* v. *species* p. 386.

quae casta vestis, aetas quae adolescentium,
quae teneris species? —

vulgo: *Quae casta aetas? quae vestis adolescentium?*

50.

Anth. V. 50. Anapaesti, sed vitiosi. Ex Probo ad Virg. Ecl. VI, 32. Varro in Cynicis, quem (sic) inscripsit Dolium aut Ceria sic: *Mundus domus est maxima homuli, quem quinque altitonae flammeae zonae cingunt, per quam limbus pictus bis sex signis stellis mirantibus altus in obliquo aethere Lunae binas acceptat.*

1. *mundus*] Mundus domus est maxima homulli,
quam quinque altitonae fragmine zonae
cingunt, per quam limbus pictus bis sex signis
stellimicantibus, altus in obliquo aethere Lunae
bigas Solisque receptat.

Fragm. Varr. p. 96. ed. Dordrae. nec aliter in Barthii Adv. XXXXIX, 9.

Mundus domus est maxima rerum,
quam quinque altitonae fragmine zonae
cingunt, per quam limbus pictus bis sex signis
stellimicantibus, altus in obliquo aethere, Lunae
bigas acceptat.

Turnebus in Adv. XX, 29.

2. *fragmine*] *framine* vulgo, ut in Catal. Scalig. p. 246. errore typogr. legitur. — *quam quinque altirotae tramite zonae Cingunt* B. *segmine zonae* Barth. l. l.

51.

Fragmentum Varronis e Marcipore Scalig. in Catal. p. 251. et Reuvens in Coniect. litt. p. 127. ediderunt.

1—3. ap. Nonium p. 451.

4—6. ap. Nonium p. 46. v. *inferum*.

4. *nubes aquales*] *n. aquali* Mercerus. *nubes aquaï* Lambin. ad Lucret. IV, 172.

6. deest in Catal. Scaligeri.

7—9. ap. Nonium p. 46. v. *syrus*.

8. *phrenetici*] v. Muret. ad Senec. de Ira I, 13.

10—12. ap. Non. v. *bipennis* p. 79., ubi *naufragi, ut ciconiae*.

10. *naufragi*] *naufragii* in Cat. Scal.

12. *moesti*] *perussit alte, moeste* in Cat. Scal.

52.

Anth. III. 240. ex Cicer. de nat. deor. I, 28.

in Q. Roscium] De Q. Roscio Gallo comoedo scripsit C. I. Grysar in disputatione, quae inscripta est: Ueber den Zustand der römischen Bühne im Zeitalter des Cicero. (Allg. Schulzeitung, 1832. N. 46. p. 365.)

2. *Roscius exoritur*] i. e. in scenam prodit. A prima luce interdum ludi scenici coepere, ideoque tam mane in scenam prodeuntem Roscium Catulus vidit. Conf. Grysar ibid. p. 343.

4. *visust*] *visu'st* Menagius ad Diog. Laert. l. II. p. 128. (p. 441. ed. Huebn.). Orellius. *visus* om. *est* vulgo. *deo* Auroram intelligit.

53.

Anth. III. 241. Gellius XIX, 9.

1. *Aufugit mi*] *Effugit mi* Huschkius Analect. litter. p. 47., cuius codex hoc epigramma Catullo tribuit. *efugit mi* ms. Huschkii. *aufugit mihi* ap. Gellium legitur.

Theotimum] *theotinum* ms. Huschkii.

2. *perfugium*] *profugium* Aldus, Tollius.

3. *si non int.* etc.] *quid si interdissem ne non illuc fugitivum* ms. Huschkii. *quid? ni interdissem, nemo ne illunc fugitivum* Huschkius. *illunc* Turnebus quoque, in ceteris vulgatam defendit.

5. *verum*] *verbum ne i. teneamus* ms. Huschkii.

6. *Venu'*] *Venus* ms. Huschkii. Imitatus est Lutatius Catulus Callimachi epigramma 43. in Anthol. Palat. T. II. p. 471. Anal. Br. I. p. 462.

54.

Anth. II. 212. Gellius X, 17. Laberius poeta in mimo, quem in-

scripsit Restionem, versibus quidem satis munde atque graphice factis personam divitis avari et parci descripsit.

1. *physicus*] *physicu'* Lindemannus Select. Poet. lat. P. II. p. 122.

2. *clipeum const.*] *constituit clipeum* Lindem.

4. *radiis*] bisyllabum. *solis rădiis* Lindem.

effodit] *effudit* Bothius Poet. Scen. Lat. V. 5. P. II. p. 214.

6. *splendorem*] Gronov. ex lect. mss. *splendore in pecuniam.* —

Sic ego fulgentis splendore pecuniae volo
Elucificare exitum aetatis meae.

Mercerus ap. Nonium v. *elucificare* p. 106. —

Sic fulgidae splendore pecuniae ego volo
Elucificare aetatis exitum meae.

Lindemannus.

Sic ego fulgentis splendore e pecuniae
Volo elucificari exitum aetati meae.

Bothius.

Sic ego fulgentis splendore pecuniae
Volo elucificare exitum aetatis meae.

vulgo.

7. *elucificare*] i. e. luce privare, obcaecare. *volo lucificare* Lion.

8. *in re bona*] caecus fieri volo, ne filium pecuniam ligurientem videam.

esse videam] *videam esse* Lindemannus.

nequam filium] *nequam filii* Bothius.

55.

Anth. III. 101. Macrobius Saturn. II, 7. Hic prologus est, quem D. Laberius in scena dixit, cum ab Iul. Caesare coactus esset agere mimum.

3. *detrusti*] Scalig. i. e. *detrusisti.* vulgo *detrusit.*

extremis sensibus] i. e. im letzten Athemzuge. *ereptis sensibus* Oudendorpius.

4. *nulla unquam*] *nulla quem* Bothius Po. Scen. V. 2. p. 206.

8. *clemente*] antique pro *clementi.*

11. *quis posset*] an legendum *quî posset?* i. e. quomodo Caesar, cui dii omnia dederunt, me sibi resistentem tulisset! statim me perdidisset.

12. *Ego bis* —] *Ergo annis bis tricenis actis* Bothius.

18. *Florens*] Heinsius, Bothius. *Floris* vulgo, quod non potest defendi, nisi explices: si tibi erat voluntas, flores, ex litterarum laudibus a me partos, cacumen famae nostrae, carpendi.

20. *satisfacere*] pronunciandum *satifacere.*

21. *non flexib. me*] *non me flexibilem c.* Bothius.

22. *Nunc me quo deiicis*] *nunc deiicis quo me* Bothius.

25. *necat*] *negat* Bothius. *terit* Oudendorpius. *secat* Lindemannus.

26. *annorum*] *annosum* Bothius.

enecat] *necat* Orell. in Eclog. p. 176. ex edd. ant.

27. *sepulcri*] *sepulcris* Scalig.

56.

Anth. III. 102. Macrob. Saturn. II, 7.

3. *et citius q. adsc. cades*] Schraderus Add. Burm. T. II. p. 738. Saradon, Bothius. *et citius quam adscendas*, *decides* vulgo, metro violato, nec aliter Ruhnk. ad Vellei. p. 70. *et quam descendas*, *decides* Pontanus omisso *citius*. Receptam lect. defendat Senecae quoque locus ex Controv. praef. lib. I. p. 66. *In deterius quotidie data res est — sive fato quodam, cuius maligna perpetuaque in omnibus rebus lex est, ut ad summum perducta rursus ad infimum velocius quidem quam adscenderant relabantur.*

4. *lex*] Cannegieter. et Piersonus in Add. B. T. II. p. 738., idque ipse Senecae locus, quem attuli, suadet. — *laus* vulgo. *sors* B.

57.

Anth. III. 132. Wernsdorf. Po. l. Min. in fragm. Petronii T. II. p. 121. Conradus Orellius in Opusc. Sentent. lat. p. 283. Bothius Po. Scen. p. 264. Ex Petronii Satyr. c. 55: *Rogo, ait, magister, quid putas inter Ciceronem et Publium interesse? ego alterum puto disertiorem fuisse, alterum honestiorem. Quid enim hoc melius dici potest?* etc.

1. *rictu*] i. e. luxuria tam vorax est, ut ipsam Romam abripiat. Im Schlunde des Luxus geht auch Rom unter. Orellius coni. *Luxurie attrita*, Bothius *luxuria evicta*. Vulgata comicorum orationi adcommodatissima est.

2. *clausus pavo pascitur*] i. e. für deinen Gaumen wird der eingesperrte Pfau gefüttert. Sic mss. Oudend. Wakefield. ad Lucret. II, 501. — *tuo palato lautus pavo nascitur* vulgo.

3. *Babylonico*] i. e. texto Babylonico, mit einem goldenen Federteppich geschmückt.

4. *gallina Numidica*] i. e. das Perlhuhn.
tibi] scil. pascitur.

5. *grata, peregrina*] Anton. *peregrina, grata* vulgo, metro obstante. Sed si verborum ordinem mutare noles, scribas: *Ciconia etiam peregrina et grata hospita* vel *ciconia etiam peregrina, grataque hospita*, ita ut *etiam* bisyllabum sit.

8. *nequitiae nidum*] ad serviendum luxuriae ipsa ciconia cogitur.

9. *quo margarita*] i. e. cui bono est margarita, et tribacca quidem, cara, Indica? Wozu nützt die Perle und sogar die kostbare Dreyglockenperle aus Indien? margarita nominativus feminini generis est, non neutrum plurale, ut Burmannus dicit. *tribacca* a Publio pro bacca triplici dicta est, et inaurem significat, quae ex tribus baccis sive unionibus constat, et tunc temporis a mulieribus Romae gestari solebat. Vid. Böttigeri Sabina T. II. p. 131 et 156. — Sed versus corruptus est: nam prima syllaba in *tribacca* brevis est. Quare mutarunt editores mss. lect. *Quo margarita cara tibi, baca Indica?* Scalig. idque vulgo legitur. *Quo margarita cara, unibacca, Indica* Heins. ad Claudiani Epithal. Honorii

165. (metro invito, cum in *unibacca* secunda itidem sit brevis). Scaligeri emendatio versui laboranti succurrit. Sed *tribacca* integrum esse existimo, et in alio quo vocabulo vitium latere. *Quo margarita, cara, tribacca ac Indica* Anton. *quo margarita cara tribacca et Indica* Zellius.

10. *phaleris*] phalerae proprie equorum sunt, hic ad ornatum muliebrem translatae. Phalerae pelagiae vocantur, quia ex Oceano Indico asportabantur baccae.

12. *ad quam rem*] int. *optas* ex sequenti versu.

16. *in nebula linea*] ut ventus textilis tenuissimam vestem textam, sic nebula linea tunicam pellucidam e lino factam significat.

58.

Recepi ex Appuleii Apologia T. II. p. 461. ed. Oudendorp. — Iambici dimetri.

Fragmentum est Erotopaegnion Laevii. Erotopaegnia non alii poetae nisi Laevio tribui posse, consensus plurium auctorum facit. Itaque et hunc locum, ubi mss. *Laelium* habent, emendarunt Bosscha, Lennep. ad Terentianum Maurum p. 433. (Santenius enim ibidem p. 232. Livii Andronici esse dixerat), Weichert. Po. Lat. Reliqu. p. 49 sqq., Bernhardy Röm. Litt. p. 201.

3. *trochiscili*] Scaliger, quem secutus est Bosscha, qui se invito *trochilisci* in textu editum esse ait, et Weichertius, qui *de staminea rhombi rota* cogitandum existimat.

5. *illices*] illex avicula est, quae graece ἴυγξ dicitur — „Illices bicodulae vocantur, quod caudas vibrando duplicant." Weichert. Haec avicula alias motacilla s. Bachstelze dicitur. Conf. Salmas. ad Solin. p. 661.

59.

Anth. III. 244. Conf. Bentleius ad Terent. Eunuch. II. 3, 66. et Reuvens in Collectan. litter. p. 134. — Priscianus T. I. p. 110. Kr. *Pomponius in epigrammate, quod M. Varro in libris, qui sunt de lingua latina, refert: Tua amica senex est.* Varro de l. l. p. 316. Speng. *Item ostendit Papini ἐπιγραμμάτιον, quod in adolescentem fecerat Cascam.* (*casculam* ms. Numburg. ap. Duebnerum in Iahnii Ann. 1828. T. III. F. 3. p. 309.).

Ridiculum est, cum te Cascam tua dicit amica
Fili Potoni sesquisenex . . .
[Puerum dicit Pusum Puellam Pusam]
. . sic fiet mutua muli;
Nam vere pusus tu, tua amica senex.

De L. Pomponio Bononiensi, Atellanarum poeta scripsit Ed. Munk. (1826.)

1. *Cascam*] Casca est gentis Serviliae aliarumque cognomen.

2. *filia*] Popma prob. Spengelio. *fili* vulgo.

Potoni] mss. *Petroni* vulgo. Sed illi similia in Gruteri thesauro Inscriptt. nomina reperiuntur, ut *Pothimus*, *Pothinus*, *Potinus*.

3. *illam pusam*] Burmannus in Add. T. II. p. 748. ex veteri codice Proverb. latin. Meermanniano affert: *Cascus cascam amat*, *id est*, *vetulus vetulam; pupus pupam*, *id est*, *puer puellam. sic enim prisci loquebantur;* unde in hoc epigrammate legendum monet: *Dic tu illam pupam* etc. *Nam es vere pupus tu* etc.

mutua muli] sc. scabunt. Proverbialis locutio.

4. *nam vere pusus*] *nam es vere p.* vulgo.

senext] i. e. senex est. Ex Prisciano recepi. *senex* vulgo.

60.

Anth. I. 106. Gellius XV, 6. Versus ex Homeri Iliad. VII, 89. sunt versi.

2. *perculsus*] mss. tum alii, tum Franequeranus. *percussus* vulgo. Ceteros quoque Homeri locos, quos in latinum vertit Cicero, hic recepissem, nisi Wernsdorfius Homeristas latinos eorumque fragmenta in Poet. Lat. Min. T. III. p. 474 sqq. edidisset.

3. *hoc*] ms. Guelferb. Modo producitur, modo corripitur; conf. Schneid. Lat. Gr. II. 1. p. 666 sq. Ramshorn. p. 1041. *haec* vulgo.

61.

Anth. II. 1. Cicero in Tuscul. V. 35, 101. Graeci versus, quos in latinum vertit Cicero, apud Strabonem leguntur lib. XIV. p. 672. ed. Paris. (T. III. p. 60. ed. Koray.) Conf. Naek. in Choerilo p. 196 sqq.

2. *multa*] *pulchra* vulgo.

62.

Anth. II. 38. Cicero in Tuscul. I. 42, 101. ex Simonide epigramma se vertisse dicit. Vid. Anthol. Palat. l. VII. ep. 249. T. I. p. 379.

63.

Anth. II. 128. Rem narrat ipse Cicero Ep. ad Div. VII, 30., Trebellius Pollio in XXX tyrann. c. 7. T. II. p. 268. et Macrobius Saturn. II, 3. (Cicero iocatus est): *Vigilantem habemus consulem Caninium, qui in consulatu suo somnum non vidit.* Epigramma non a Cicerone, sed a Pithoeo vel Scaligero ex Macrobii verbis compositum esse puto.

1. *vigilantem*] *vigilacem* Heinsius.

64.

Anth. II. 222. ex Suetonii Vit. Terent. c. 5. Caesar ad primum huius epigrammatis versum allusit in epigrammate suo in Terentium, quod infra dabo; allusit et Ausonius in Protrept. v. 58. p. 315. Toll.

4. *quidquid*] *quiddam* vulgo.

dicens] *promens* vulgo.

65.

Anth. III. 56. Quintilianus VIII. 6, 73. *Crescit interim hyperbole alia insuper addita — —: nec pauciora sunt genera minuendi: — Vix ossibus haerent et quod Cicero in quodam ioculari libello etc.* Sensus epigrammatis is est: Vetto fundum tantum esse dicit, quantum lapidem mittere funda potest (Ovid. Fast. III, 584.): modo lapis non excidat e cava funda, antequam fuerit missus; tunc enim fundus haud magnam terrae partem contineret. Calphurnius ad Terent. Heaut. I. 1, 16. idem epigramma affert:

Fundum vero vocat, qua possit mittere funda,
Ni lapis exciderit, qua cava funda patet.

Ac nescio an Calphurnius integrius id servarit, modo *vero* mutes *Vetto* vel simili nomine. Cicero hic ad etymologiam verbi *fundus* respicit: quis autem ille sit, qui *fundum* a *funda* derivavit, ignoramus. Varro certe, de quo editores Quintiliani usque ad Spaldingium, qui errorem correxit, cogitant, in opere suo de lingua latina nihil tale habet, ut unusquisque videbit, qui eius verba ex codd., non ex interpolatione recentiorum aestimabit. Vid. p. 38. Speng. Nam Tollius in Ausonio p. 148. Varronis locum interpolando corrupit. Nullus porro Quintiliani codex nomen Varronis continet, sed ex coniectura insertum est. Pithoeus et Burmannus cum hoc Ciceronis disticho aliud coniunxerunt, quod apud Charisium p. 246. et Diomedem p. 457. legitur, nulla vel Ciceronis vel distichi huius facta mentione. Id autem tale est:

Extractam puteo situlam cum ponit in horto,
Ulterius standi non habet ipse locum.

Argumentum in utroque quasi quandam habet similitudinem, neque tamen unum epigramma efficiunt. Itaque Piersonus, quem B. in Add. T. II. p. 734. affert, in concinnandis his distichis operam perdidit.

66.

Anth. V. 41. In ms. Lugdunensi inscriptio est: *Quincti Ciceronis hi versus eo pertinent, ut quod signum quo tempore inlustre sit, noverimus, quod superius quoque nostris versibus expeditur.* Quintus Cicero eam poesin attigit, quam Romanorum plerique amabant, nempe astronomica carmina. Sed in ceteris quoque generibus multa scripsisse traditur, ut ex epistola M. Ciceronis ad fratrem suum III, 5. 6. 9. scimus, hunc intra sedecim dies quatuor tragoedias absolvisse. Hi versus, qui fragmentum maioris poematis sunt, leguntur in Ausonio quoque p. 558. et in Gallica edit. Poetarum lat. Wernsdorfii T. V. p. 629.

1. *flumina*] *flamina* Wakef. ad Lucret. V, 816.
obscuro lumine] quia stellae piscium parvae sunt.

2. *dieique*] ms. conf. Schneider. Lat. Gr. II. 1. p. 360 sq. Virg. Aen. I, 636. *dieque* H. *diique* vulgo, Tollius.

3. *condunt*] Scalig. nam conditur aries veniente tauro. *comunt* vulgo.

4. *aridaque*] *aureaque* B. Add. T. II. p. 696.

5. *praeclarus*] rutilo splendore, ut alibi *cancrique figura calentis.* — *prolatus* vel *praevarus* H. inprobante Wakef. ad Lucret. V, 121.

6. *languificosque*] Pithoeus, H. *languificusque* vulgo.

7. *modicum*] an *medium?* *modium* Vinetus. *Inmodicum aestatis Virgo fugat orta teporem* H.

quatiens] i. e. emittens, ut v. 19. *Magna quatit stellas.* Wakef. ad Lucret. IV, 406.

8. *aequatque*] *aequoque* ms.

9. *dispenso*] *dispensans* B. Add. l. l.

10. *effoetos*] Pith. Tollius. *et foetos* vulgo.

denudat] *dinudat* ms.

12. *iubar est spirans*] correxi *est spirans* i. e. spirat, ut M. Cicero in Arateis 566. Aestifer *est pandens* ferventia sidera Cancer. *bruma gelu glacians iubar et aspirans Capricorni* ms. *bruma, gelu glacians, iubare spirat Capricorni* vulgo, prob. Wakef. ad Lucret. IV, 77. *bruma gelu glaciante iubar spirat C.* H. *bruma Getas glacians iubar exspirat C.* Ianus Helvetius Add. T. II. p. 696. — *iubare spirans C.* Scaliger.

13. *quam*] *quem* H.

nebulas] *nebulus rorans liquor alter* ms. *altus* m. 2. *quam sequitur, nebulis rorans, liquor almus Aquarii.* Wakef. ad Lucr. II, 390.

14. *ubi flumina*] *tanta supra circaque vigent tumi flamina mundi* ms., ut ex adnot. Vineti colligo. *circaque vigent hunc flumina mundi* H. *circaque, vigent ubi culmina mundi* Wakef. ad Lucr. II, 361. i. e. ubi aethereae fastigia, florentia signis, expanduntur.

17. *Arctoo*] Scal. *aeterno* vulgo. *alterno* vel *aetherio* H.

18. *fulgentes aethere*] H. *fulgentes aethera* ms. *fulgentem sidera* vulgo.

19. *Magna*] i. e. magna Ursa vel ἡ ἅμαξα: intelligendum ex praecedenti *Arctoo.*

stellas] H. *stellans* vulgo.

20. *conditur*] *conditor oceani ripas cum luce bootis* ms.

67.

Anth. II. 156. ex Plinii Hist. Nat. XXXI, 2. Wernsdorf. in Po. lat. T. IV. p. 547. Conf. Iacobsii Catalog. Poett. Anthol. T. XIII. p. 907. — In Academia, quae Ciceronis fuerat villa, quamque postea Antistius Vetus possedit, eruperunt fontes calidi, perquam salubres oculis, inde aquae Ciceronianae vocati.

1. *quo tua*] *quod tua* vulgo.

3. *Hecademeo*] ex ms. Heinsii recepi. Ἑκάδημος et Ἑκαδημία antique dictum esse, Hermannus quoque ad Aristoph. Nubes v. 1003. demonstravit. *Academiae* vulgo.

sub potiore] *sub meliore* vulgo, sine mss. *cultu splendidiore* Clercquius Add. T. II. p. 724. (Ceteras huius viri coniecturas, cum nullius sint pretii, omisi).

4. *Vetus*] Antistius Vetus, qui in numo consulari occurrit apud Ursinum p. 19. ed. Patin. — Consul fuit a. u. 748.

6. *languida quae*] *languidaque* H.

68.

Anth. II. 221. ex Suetonii Vita Terent. 5. Caesar hos versus epigrammati Ciceronis in eundem Terentium opposuit.

3. *lenibus*] Bentleius ad Hor. Art. Po. 99.

scriptis] *verbis* vulgo.

4. *vis, Comica ut*] Bentl. ad Hor. Art. Po. 26. F. A. Wolfius, Ennius Quirinus Viscontius Iconografia Romana T. II. p. 303. atque Orellius in Eclog. Po. lat. p. 256. recte interpunxerunt. — *foret vis Comica, ut* vulgo.

6. *unum hoc maceror*] *maceror hoc unum* Oudendorpius.

deesse] bisyllabum.

69.

Anth. IV. 92. In ms. Mediceo et Moroni Divo Iulio Caesari, in ms. Guelferbytano 93. (conf. Eberti Catal.) Augusto, a Scaligero Germanico Caesari tribuitur. Recens esse Schraderus censet in epist. crit. p. LXII., nec in alia fuit Dorvillius sententia. Epigramma graecum, ex quo originem duxit, extat in Anthol. Palat. l. VII, 542.

1. *ludit in Hebro*] ms. *luderet Hebro* vulgo.

3. *traherentur*] *traheremur* ms. Gudian.

4. *abscidit tenerum*] mss. *abscidit heu tenerum* vulgo. *praesecuit t.* Pricaeus. *persequit* ms. Moroni. *persecuit* ms. Voss.

5. *conderet urna*] *conderet urnae* ms. Moroni. *condidit urna* ms. Huydecoper. *condit in urnam* ms. Medic.

6. *peperi flammis*] *flammis peperi* ms. Huydecoper. Gudian.

70.

Anth. III. 10. Dubiae est auctoritatis, ut dicit Scriverius.

1. *Feltria*] oppidum Venetorum proxime Alpes Rhaeticas, quod hodieque Feltrie appellatur. Mannert. Italia T. I. p. 95.

rigore] *rigori* Oudendorpius.

2. *Terra*] Pith. Scriverius. *forte* vulgo.

71.

Anth. II. 47. Ex Scholiasta Lucani ad l. VII, 726. „*Duobus vitiis Pompeius laborabat: nam et favoribus multum gaudebat, ut in primo ipse Lucanus, et vitio superbiae quodammodo tangebatur. Nam uno digito caput scalpebat, quod est superbiae indicium. Unde Martialis de eo in epigrammate* etc. Duos errores Scholiasten commisisse

tradunt viri docti, unum; quod Martiali hoc epigramma tribuit. Seneca enim C. Licinii Calvi esse testatur in Controv. lib. III. controv. 19. p. 257: *Carmina quoque Calvi, quamvis ioca sint, plena sunt ingentis animi. Dicit de Pompeio:*

digito caput uno
Scalpit. Quid credas hunc sibi velle? Virum.

Alter illius error esse dicitur, quod ex memoria et falso quidem epigrammatis verba citet. Scaliger enim pro illis

Magnus, quem metuunt homines

aliud supplementum ex Ammiano Marcellino XVII, 11.; ubi de obtrectatoribus Pompeii agitur, exploravit:

Fasciola qui crura ligat, digito caput uno
scalpit. Quid credas hunc sibi velle? Virum.

Ac Scaligeri coniecturam Scholiastae auctoritate probabiliorem multo esse, nuper Weichertius quoque in Poet. l. Rel. p. 133. affirmavit.

1. *omnes*] *homines* Scholiasta.

72.

Anth. II. 58. ex Suetonii Caes. 49. Conf. Weichert. Poet. lat. Rel. p. 131.

73.

Anth. II. 237. Hi hendecasyllabi apud Suetonium de illustr. grammat. c. 11. leguntur. — Valerius Cato mala ratione vivendi praedia perdidit. Furius poeta causam paupertatis eius dissimulans admirabili Catonem uti sapientia dicit, qui quondam pulchram domum et egregios possederit hortos, nunc mutato consilio omni cultu abstineat, tenui contentus victu. Haec interpretatio cum sequenti in eundem Catonem epigrammate consentire videtur. Aliter iudicavit Weichertius in Poet. l. Rel. p. 358., qui versum quintum de intellectu artium Catonis accipit dicens: *Catonis hortulus quamvis exiguus plurimis ornatus erat Priapi simulacris, quem artis statuariae amorem et scientiam miratur Bibaculus in homine tam paupere.* Non video sane, quomodo is, qui Priapos habet, ob artis studium laudari possit: Priapi enim numquam a veteribus inter artis monumenta enumerantur, ii praesertim, qui in hortis volucrum causa poni solebant, sed munera sunt lasciviae, et is, qui in museo multos habet Priapos, non pro artifice vel aestimatore artium, sed pro lascivo homine haberetur.

1. *forte — Catonis*] *fere — catotini* ms. Sillig. in Iahn. Ann. 1828.

2. *minio*] *nimio assilas et cylios* ib.

3. *custodis v. hortulos Priapi*] mss. *ortalosque lapi* ms. Silligii. *Hortuli* non maius sonant, quam si *hortum* dixisset. Conf. Baumg. Cr. — *custodes v. hortuli Priapos* Scalig. F. A. Wolf. Weichert. vulgo. „*Custodis Priapi* dicitur pro *custode Priapo*, et in ipso hoc genitivo inest lepos." — Baumgart.

4. *miretur*] mss. Paris. Voss. Heins. Oudend. Wolf. *miratur* vulgo.

6. *quem*] i. e. ut eum. — *qua celibrua calculus et tros farris* ms. Sill.

tres] *sex* citat Bentl. ad Horat. Serm. I. 4, 110.

7. *racemi*] a iambo incipit hendecasyllabus.

tegula] de paupertino tegurio dicitur. B. ad Petron. IV, 7. 22.

sub una] *sub uda* i. e. quae perpluebat H.

8. *senectam*] *senectas* ms. Sill.

74.

Anth. II. 238. ex Sueton. de ill. gramm. c. 11. Conf. Weichert. Po. lat. Reliq. p. 358. Versus hendecasyllabi.

1. *Catonis*] *ecironis* ms. Sillig.

modo] nuper.

3. *unicum*] *unum* ib.

4. *optimum*] *optimumque* ib.

5. *omnis*] ib. *omnes* vulgo.

6. *deficere*] Toupius ad Suidam T. III. p. 174. Ruhnk. ad Rutil. p. 132. *difficile* vulgo. Weichertio Toupii emendatio non prorsus satisfacit.

7. *en cor*] *en cor enoccatis en lecum Catetis* ms. Sill.

Zenodoti] v. Wolf. in Prolegom. ad Hom. §. 43.

iecur Cratetis] laudatur a Probo in Institutt. grammat. T. I. p. 130. Lind.

Cratetis] v. Wolf. in Proleg. ad Hom. §. 51.

75.

Anth. II. 240. Conf. Weichertii Po. l. Rel. p. 359. Verisimile est, hos quoque versus ex hendecasyllabis Furii Bibaculi sumtos esse, etsi Suetonius de ill. grammat. c. 11. auctoris nomen non adiecit.

2. *solus*] *solos* vulgo.

legit ac facit] praelegendis seu interpretandis poetis ipsos auditores poetas reddit. F. A. Wolf.

76.

Anth. II. 251. Isidorus Orig. l. VI. c. 12. de conficiendis libris p. 132. ed. Basil. 1572.

1. *Arateis*] *Arataeis* vulgo.

2. *movimus*] Cinna amico carmina sua astronomica mittere se dicit. Hanc lectionem tuentur Pithoeus, B., Wakef. ad Lucret. III, 1057, Ruhnkenius in Praef. ad Schellerum s. v. *numerus*: „*Numeri* pro astronomia ponuntur. *Numeros moventes astra* ap. Lucan. I, 640. intellige astronomiam, quae astrorum motus ad calculos vocat, eorum motus tradit. De hoc loquendi genere, quo quis facere dicitur, quod factum narrat, pulcherrima est animadversio Hemsterhusii ad Thom. Mag. p. 187. Ex eadem ratione explicandus est Ovidius Fast. III, 112." item Cinna *carmina*,

quis ignes movimus aerios. Neutro loco interpretes vim verbi *movere* satis ceperunt." — Peerlkampius in Obss. Anacreonticis p. 161. *movimus* explicat: *astrorum motus, ortus et occasus, cantavimus. novimus* edd. Isidori et ipsa novissima Lindemanni, prob. Weichertio Poet. lat. Rel. p. 197.

aetherios] ms. Grotii, Weichert. *aerios* vulgo. Wakefield.

4. *munera*] *munere* Hand. ad Gronovii Diatr. Statian. p. 196.

77.

Anth. II. 37. Wernsd. Poet. T. IV. p. 587. Prius distichon habemus in Scholiasta Persii II, 36. *Alii volunt Licinum tonsorem ac libertum Augusti Caesaris significari praedivitem, cuius monumentum est pretiosi operis via Salaria prope urbem ad lapidem secundum. De hoc non invenustum Varronis epigramma fertur:*

Marmoreo Licinus tumulo iacet: at Cato parvo;
Pompeius nullo. credimus esse deos?

Porro in Scholiasta Cruquiano ad Horat. A. Poet. 301. *Licino nomen tonsoris famati, qui postea dicitur factus senator a Caesare, quod odisset Pompeium, de quo hoc scriptum est epitaphium:*

Marmoreo tumulo Licinus iacet, at Cato nullo,
Pompeius parvo: quis putet esse deos?

Varroni Atacino epigramma tribuerunt interpretes, non M. Terentio Varroni Reatino, utpote iuniori poetae, quia in libertum Augusti hoc epitaphium est factum, si Scholiastae Persii fides erit habenda. Sed verior esse videtur alterius Scholiastae observatio. Hic Iulium Caesarem, non Augustum intelligit, ita ut in epigrammate Cato atque Pompeius adversarii Iulii Caesaris, acerbissimo appellentur. At in neutrum eorum versus fecisse Varronem Atacinum arbitratur Fr. Wüllnerus in Commentatione de P. Varrone Atacino (Monasterii 1829). Hunc enim poetam iam ante a. u. 717, a. 37 ante Christum diem obiisse verisimile esse dicit. Cum deinde alius liber Varronis, qui inscribitur *Bellum Sequanicum*, indicet, Varronem inter Caesaris partes fuisse, non Pompeianum, nullam rationem esse putat, cur in Caesaris amicum eum scripsisse credamus. Quare, cum alter codex Scholiastae Persii Tironi, non Varroni, hoc distichon inscribat, hanc lectionem praetulit Wüllnerus. Tironem autem, Ciceronis libertum, usque ad Ol. 193, 4. vixisse, ex Hieronymo scimus.

1. *Licinus tumulo*] *tumulo Licinus* Sch. Horatii. Licinum nomen fuisse tonsoris divitis, hic versus docet, itaque in Iuvenalis Sat. I, 109. et XIV, 306. idem Licinus, non Licinius, ut Ruperti explicat, intelligendus est, et in Senecae Ep. 119 et 120. nomen corrigi debet.

Cato nullo, P. parvo] Schol. Horatii. mss. Voss. et Scaligeri, et ex ceteris Pompeii epitaphiis constat, nactum eum esse tumulum parvum. *at Cato parvo, Pompeius nullo* vulgo. *Marmoreo Licinus tumulo tegitur, Cato parvo: Pompeius nullo. Creditis esse deos?* Casaubon. Add. T. II. p. 716.

2. *quis putet*] Schol. Horatii, mg. Pithoei. *credimus esse deos?* Schol. Persii, vulgo.

3. *saxa*] hoc distichon priori adnexum legitur in Catal. Petronii a Bineto editis et apud Grangaeum ad Iuvenal. I, 109., nec a Varrone proficisci, sed recens esse demonstravit Wüllnerus.

78.

Anth. V. 48 et 49. Opus Varronis Atacini, ex quo hi versus supersunt, *Chorographia* appellatur vel *Varronis Iter.* Prior inscriptio extat apud Priscianum T. I. p. 122. Krehl., quamquam Krehlius *Varro in Orthographia* edidit, et in ms. Zwiccav. *Varro in Cosmographia* legitur, cui lectioni Fr. Wüllnerus magis favet quam alteri *Chorographiae.* Krehlius ipse *Orthographiam* pro bona scriptura habuisse videtur, cum alio quoque loco eandem inscriptionem tueatur, p. 277., ubi dicit, „*Cicero in Orthographia.* Putschius *Chorographia.* Ego lectionem edd. retinendam censui. *Orthographia* enim idem significat, quod *chorographia.*" — Altera inscriptio, *Varronis Iter*, in Licentii carmine ad Augustinum (Wernsd. Poet. lat. T. III. p. 420.) invenitur, qui primis sui carminis versibus partem argumenti, quod Chorographia continebat, exponit.

Arcanum Varronis iter scrutando profundi
mens hebet, adversamque fugit conterrita lucem.
Nec mirum: iacet omnis enim mea cura legendi,
te non dante manum, et consurgere sola veretur.
Nam simul ut perplexa viri compendia tanti
volvere suasit amor sacrosque attingere sensus,
queis numerum dedit ille tonis mundumque Tonanti
disseruit canere et pariles agitare choreas:
implicuit varia nostrum caligine pectus,
induxitque animo rerum violentia nubem.
Inde figurarum positas in pulvere formas
posco amens, aliasque graves offendo tenebras;
ad summam astrorum causas clarosque meatus,
obscuros quorum ille situs per nubila monstrat.
Sic iacui nutans.

Ex hoc loco apparet, carmen Varronis obscurissimum fuisse, et in descriptione totius mundi, cum terrestris, tum coelestis, versatum esse, vel geographiam coeli atque terrarum continere. Poetae geographi graeci simile argumentum iam prius tractaverant. Atque Bernhardy observat ad Dionys. Perieget. p. 521., Varronem Chorographiam suam ad Eratosthenis Mercurium et Geographica composuisse. Plinius vero maior hoc opus Varronis in usum suum convertisse videtur, ut ex indice auctorum libri tertii et quarti constat, ubi Varro Atacinus citatur. Memoriam Varronis Atacini adumbravit Ruhnkenius in Epist. crit. p. 199., postea Wernsdorfius fragmenta illius poetae collegit in Poet. lat. T. IV. p.

559—588; super a Fr. Wüllnero commentatio egregia de eodem viro seorsum edita est.

1—5. apud Marium Victorinum Art. gramm. p. 2503.

1. *Vidit*] Varronem descriptionem suam mundi sic instituisse putat Wernsd., ut aliquem sive deum, sive hominem divinitus edoctum, fortasse Pythagoram, omnes siderum orbes terrasque lustrantem de iisque disserentem induceret. Talis ergo speculator ad *vidit* intelligendus est. At fortasse Mercurius enarrator miraculorum coeli in carmine Varroniano fuit, si id, quod Bernhardy ad Dionys. Perieg. pag. 521. adnotavit, Varronem carmen suum ad Eratosthenis Mercurium composuisse (ut modo dixi), verum est. In poemate enim Eratosthenis, quod Mercurius inscriptus est, Mercurius coelum ascendisse, ibique sonos astrorum musicos fuisse admiratus narratur, tum stellas constituisse, tum menses primum instituisse et pervidisse siderum cursus, ut Bernhardy in Eratosthenicis p. 110. scribit. Cum deinde idem vir doctus l. l. p. 149. suspicetur, in *Hygini* fabula 177. quattuor versus ex Eratosthenis Mercurio, in latinum sermonem conversos, afferri

Tuque Lycaoniae mutatae semine (semina) Nymphae,
quam gelido raptam de vertice Nonacrinae
Oceano prohibet semper se tingere Tethys,
ausa suae quod sit quondam succumbere alumnae,

non abhorrere videtur a veritate, si quis coniiciat, hos versus ex Varronis Chorographia esse sumptos.

4. *laetitia est: at tum*] Rutgers. Lectt. Ven. c. 3. I. Tollius, Gerh. Vossius, Wüllnerus. Conf. B. ad Luxor. 41. *laetitia est: et tum* Wernsd. ad Licentii carmen vs. 7. in Poet. lat. T. III. p. 421. *laetitia stat: tum* ap. M. Victor. Scal. Graevius.

6—9. in Opp. Bedae T. II. De temporum ratione, in Glossis ad cap. 32. pag. 133. ed. Hervagian. a. 1563. de zonis Varro ita dicit:

Et quinque aetherius zonis accingitur orbis,
ac vastant imas hyemes mediamque caloris:
sic terrae extremas inter mediamque coluntur,
quam solis valido numquam ut auferat igne.

Porro in Salemonis episcopi Constanciensis glossario s. v. *zona*, et apud Isidorum de nat. rerum c. 10.

6. *et quinque*] *at quinque* vulgo, Isidor. *a quinque* Salem.

aetherius] Isidorus, Beda, Pithoeus prob. B. Add. T. II. p. 697. *aetheriis* vulgo.

accingitur] *incingitur* Tollius.

7. *ac vastant*] *at vastant* ex Bedae edit. Colon. a. 1617. citatur.

9. *qua solis*] *quam solis valido nunquam vis auxerat igne* Isidorus. *quam solis valido numquam vis auferat igne* Pithoeus. *quam solis valido numquam adserat ignes* Salemonis Glossar. Legendum est: *quas solis valido numquam vis atterat igne.* Scaligeri enim lectio, quae in contextu legitur, nimis a mss. discedit. Wüllnerus tres coniecturas

proponit: *qua solis valido numquam aestu ferveat ignis* aut: *quas solis valido numquam aestu torreat ignis* aut *quas solis valido numquam ardore atterat ignis.*

10 — 12. ap. Priscianum T. I. p. 122. Kr.

10. *et sidera*] ac *sidera* vulgo.

12. *Oceani — Neptuno*] mare, quod totum terrae orbem ambit, Oceanus dicitur, mare vero internum sive mediterraneum Neptunus. Cf. Vossius ad Catullum p. 76. Nec aliter Graeci πόντον opponunt τῷ Ὠκεανῷ. Dionys. Perieget. v. 1. ibique Bernhardy p. 521. Oceanus et Neptunus diversa sunt numina variasque provincias curant. Aliter Wakef. ad Lucret. V, 36., qui corrigit:

Exporrecta iacet tellus: huic extima fluctu
Oceano interior Neptuni cingitur ora.

„Nihil verius. Libri *Oceani* et *Neptuno.*" — Non liquet.

13. ap. Priscian. T. I. p. 327. Krehl. et Charisium p. 45 et 111. Put.

cingitur] *clauditur* vulgo. Ad *cingitur* intelligitur *Africa* a Burmanno. Inter 12 et 13 versum fragmentum novi versus vulgo legitur (In . . . . *Europa* . ., quod omisi, cum nullum eius vestigium sit relictum in Krehlii editione.

14 — 17. Cum Scaliger locum non indicasset, unde hos versus excerpserat, nec Burmannus, nec Wernsdorfius eum invenire poterant. Neque Wullnero explorare eos contigit. Quod causa fuit, cur indignos eos Varrone, eique abiudicandos esse diceret. Sed nescio an temere iudicavit. Versus enim, licet corrupti, pulcherrimi sunt. Quid multa? Hi quattuor versus in Maittairii Corpore Poetarum p. 1483. atque in Collectione Pisaurensi (T. IV. p. [illegible]) inter Pacuvii fragmenta leguntur.

[illegible] [illegible] [illegible] fulgurat euro,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aheno,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] austro;
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] premit atro.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex Diomedis libro III. ex- [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pag. [illegible] prorsus aliter [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Effe-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *[illegible] Paconia*
[illegible] [illegible] [illegible] *fulgurat Euro,*
[illegible] [illegible] [illegible] *[illegible] aheno*
[illegible] [illegible] [illegible] *[illegible] austro.*
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *[illegible] premit austro.*

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] exspectat. Interim coniicere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sive codicibus fretum, hos versus Varroni [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] B.

[illegible] [illegible]] ultima primae vocis non eliditur, quod facilius [illegible], quia voce *Oceano* sententia claudi videtur.

15. *Arctaeo pl.*] *Arctoo pl.* B. *Actaeo* Wernsd. Bootem enim Icarium esse Atheniensem dicit; ut *Actaeus niteat qua luce Bootes* in Valer. Flacco II, 68.

Haemo] B. *Aeno* vulgo. Conf. Valer. Fl. II, 515. [Pro *baubatur* hoc in v., quod ex errore typogr. natum est, lege *bacchatur.*]

16. *Hesperio*] *Hesperio Zephyron* (um) *sed Orion volvit ab astro.* B.

17. *fulvo*] *furvo* vel *udo* B.

18—20. leguntur apud Isidorum Origg. XVII, 7. p. 419. ed. Basil. 1577. Burmannus haec fragmenta non addidit, verum Wernsdorfius.

Indica non — minor] Scaliger ad Propertium p. 256. ed. Commel. Ruhnkenius Epist. crit. II. p. 200. — *Indica non magnum (magna margo) in arbore crescit arundo* Isidorus Basil. *Indica non magna minus arbore crescit arundo* Vossius, Wernsdorf. *Indica non magna nimis arbore cr. a.* Arevalus, Lindemannus. — De potu dulci, qui ex radicibus calamorum Indicorum premitur, quos alii cum arundine saccharina confuderunt, multos locos congessit Bernhardy ad Dionys. Perieg. v. 1127.

19. *illius e*] *illius et* Isidorus Basil. Sed Arevalus et Lind. *e* dant.

20. *contendere*] Vossius. *concedere* Isid. Basil. et ipsa novissima editio. *Dulci qui nequeat succo concedere mellis* Wernsdorfius.

21. Adieci hoc hemistichium ex Festo v. *tutum* p. 301. ed. 1593. *Tutum frequenter dicitur maxime. Varro in Europa: Tutum sub sede fuissent.* Nam huius carminis partes Europam (Gellius N. A. X, 7.), Asiam (Charisius p. 144. citat *Varronem in Asia*), Libyam fuisse arbitror, quod Ruhnkenius quoque in Epist. Crit. II. p. 200. intelligere videtur. — *Tutum* pro *tuto* dictum.

22. Philargyrius ad Virg. Georg. III, 175. citat *Varro Atacinus: Feta feris Libye,* quod ex chorographia Africae sumtum putat Wernsdorfius. Aliter Ruhnk., qui his verbis locum in libris de Argonautis assignat.

23. ap. Servium ad Virg. Ge. II, 404. Sed, ex quo sit libro versus decerptus, incertum est. Wüllnerus elegiis Varronis inseruit.

24 — 30. ap. Servium ad Virg. Ge. I, 375. Hos versus primus in Chorographia collocavit Wüllnerus, quem secutus sum. Cum enim ex Diosemiis Arati 209 — 211 et 222 — 225 in latinum sermonem conversi sint, coniecerat Ruhnkenius in Epist. Crit. p. 200, Arati quoque carmen Varronem latine interpretatum esse, ac seorsum edidisse. Id verum esse negat Wüllnerus. Wernsdorfius autem ex libro Varronis, quem *libros Navales* inscripserit, eos sumtos dicit. Sed haec quoque opinio a Wüllnero impugnatur, qui Varronem Atacinum carmen sub illo nomine edidisse negat, librumque, cui erat index *libri navales*, prosaico sermone compositum, et ab altero Varrone Reatino scriptum censet.

79.

Anth. II. 213. ex Schol. Horat. Cruquiano ad Epist. I. 1, 67. p. 511.

Pupii] *Puppii* vulgo. *Pupium*, non *Puppium* esse scribendum Bentleius docuit ad Hor. Epist. I. 1, 67. Pupius poeta Augusteo aevo

[illegible] et Wei- [illegible]

[illegible] et sequenti [illegible]

[illegible] et vulgo.

[illegible]

[illegible] Ca- [illegible]

[illegible] Conf. [illegible]

[illegible] ipsa [illegible] fa- [illegible]

[illegible] B. [illegible] in [illegible]

[illegible]

[illegible] et [illegible]

[illegible] IV. [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible] tympano [illegible] quatit [illegible] Graecis [illegible] Atys et [illegible]; [illegible] pro [illegible] Sic apud Catullum Tympanum [illegible] Cy- bellae — Walch. ad Lucret. [illegible] legit:

Atys hac, adeo, Cybele dea, montigena dea;
age, tympano tonanti quate flexibile caput.

Conf. [illegible] de versu Galliambico.

82.

Anth. II. 224. Isidorus Origg. XIX, 32. ed. 1577. p. 479. *Tinius purus est, primum in Bithinia fabricatus, quam olim tinam vocabant. Flaccus: Lugente mea vita, nec smaragdos berillosque mi Flacce, nec nitentes per candida margaritas quaero, nec certinalis (quos Tinica lima margo) me perpolibit anulus nec Iaspius capillus.* In aliis quoque edd. Isidori corrupte hi hendecasyllabi leguntur, et extant coniecturae de his versibus virorum doctorum XV, quas legas apud B.; maioris carminis ad Horatium absentem scripti fragmentum esse B. adnotavit.

1. *Lucentes, mea*] Elegi eam recensionem, quae proxime a mss. decedit: neque ea nova est, in Arevali enim editione eamdem legi video, quam Lindemannus quoque secutus est.

Lugent, o mea vita, te zmaragdus,
Beryllus quoque, Flacce, nec nitentes
Nuper, candida margarita, quaero,
Nec, quos Thynica lima perpolivit
Anellos nec iaspios lapillos.

vulgo. Walperga in Prooemio *ad Epistolam Horatii.* p. 4. Douzae emendationem horum versuum, qui in omnibus cum recepta convenit, nisi quod in primo versu *lugens te, mea* legit, a mss. Taurinensibus confirmari dicit. Ipse pro *lugens te* legit *legens te* i. e. versus tuos, totumque carmen falso Maecenati tribui putat. Ac revera, si quaeres, quis hos hendecasyllabos ei tribuerit, invenies, non ab Isidoro, verum ab editoribus tantum Catalectorum id esse factum. Sed conveniunt quam maxime eius ingenio et moribus, ac simillimi sunt iis, qui proxime sequuntur.

83.

Anth. II. 225. ex Suetonii Vita Horatii. Cf. Vossius de Poet. Lat. p. 21.

2. *plus iam*] *iam plus* vulgo.

3. *hinnulo*] *Ninnio* vulgo. „Nisi nomen hominis latet, malim *Mulo me vid. str.*" Baumg.

84.

Anth. III. 149. ex Senecae epist. 101. Versus Priapeii, quos recepi ex Santenio ad Terentian. p. 370. Maecenas parieti sacelli in hortis Esquilinis Priapei hos versus inscripsit.

2. *tuber adstrue gibberum*] *tuberi adstrue gibberem* Heins. Santen. *gibberum* extans et eminens interpretatur Nonius p. 452.

4. *si sedeam*] *non erat propter originem et indolem Priapei dactylicam, quod dactylus prima ultimi versus sede Lipsium offenderet.* Santen.

Hac mihi vel acuta
Subdas, sustineo cruce.

vulgo;

85.

Anth. I. 63. ex Catalectis Virgilii. „*Ipsius esse Virgilii hoc poemation recte, puto, iudicat Walch. ad Tacit. Agric. p. 112.*“ Wagnerus in Add. T. IV. edit. Virg. p. 599.

6. *aut puris*] *et puris* Heyn.

7. *corniger hos* etc.] sic mss. corrupte. *Corniger haud aries humilis, sed maxima taurus* Burm. *Corniger hos aries tumulos et maxima taurus* Piersonus Add. Burm. T. II. p. 705. *Corniger ast aries humilis et maxima taurus Victima sacrato tinguet honore focos*, ita ut iungas *humiles focos*, Silligius in Iahnii Ann. 1831. F. II. p. 201. — Wagnerus adnotavit: „*In Burm. emendatione friget epitheton corniger, alienum a re extenuanda. Illud tamen hos humiles sacratos focos ferri vix potest.* At *Corniger hos aries humiles et maxima taurus Victima sacrato tinguet honore focos*, ut Heinsio placuit, equidem probo. Baiterus construit *Corniger aries, humilis victima, et taurus, maxima* (victima) *hos focos sacrato honore tinguet.*

9. *tibi, dea, versicoloribus*] Heins. Burm. Valcken. ad Eur. Hipp. v. 1268. — *tibi aut mille coloribus ales* ms. Voss.

86.

Anth. II. 65. ex Catalectis Virgilii. Octavium eumdem esse, quem inter amicos suos Horatius nominat in Serm. I. 10, 82., contra Burmannum luculenter defendit Weichert. Poet. lat. Reliq. p. 219 sq.

1. *Octavi*] *optavit* ms. Voss.

2. *ah*] *an* Heynius. *an quae Dicuntur nimio pocula ducta mero* B.
dura] *dira* Oudendorp., *ducta* Heins. i. e. hausta, ut Martial. III, 22. *Summa venenum potione duxisti.* — *a nimio pocula dura mero* Weberus in Corp. Poet. quod placet.

3. *vobis si*] *mortis sed* Iacobsius Spec. Emendatt. p. 99. *nobiscum culpa est leti* Fiedler. in Iahn. Ann. 1831. F. II. p. 201. *nulla tamen culpa est illis* vel *non ita; si culpa est illis* Wagnerus. Scaliger hunc versum octavo subiunxit. *vobiscum si est culpabili* ms. Voss. *Vos cur, si culpa est, bibitis?* V. D. i. e. Octavius mortuus est, quia nimium bibit: cur ergo vos amplius bibetis, si id mortem provocat?

87.

Anth. II. 68. ex Donati Vita Virgilii c. 17. — Virgilius festive dicit, Iovem pluvium nocte regnare, die vero Augustum, lucem terris reddentem. „Totam de hoc disticho et quaternis istis hemistichiis narrationem ineptum grammatici seu monachi commentum esse puta.“ Heynius. Walperga quoque in Praefat. *Epistolae Horatii ad Augustum* p. 12. hos versus omnes Virgilio prorsus indignos esse dicit.

1. *redeunt at mane serena*] B. prob. Oudendorp. *redeunt spectacula mane* Scalig. *redeunt ad me serena* ms. Thu. 8071.

2. *divisum i. cum Iove*] *commune imp. cum I. C. agis* ms. Leidens. *Dividere cum aliquo* a Plauto Stich. V. 4, 15. dicitur: *factum ego tecum hoc divido.* Senec. Epist. 24. *Hunc ipsum diem cum morte dividimus.* — *Communem imp. cum I. C. agis* ms. Thu.

habes] *habet* Scalig.

88.

Anth. II. 69. ex Donati Vita Virgilii c. 17. Carmen ex pentametris constat ut Anth. II. 99.

89.

Anth. II. 242. ex Catalectis Virgilii. Apud Quintilianum VIII. 3, 28. Iambici scazontes. Recepi ex Wagneri recensione ad T. IV. Virgilii pag. 582. Aliter Huschkius:

Corinthiorum amator iste verborum,
iste iste rhetor: namque quatinus totus
Thucydides Britannus, Attice febris,
Tau Gallicum, min, al, sil, im male sicilit,
ista omnia ista verba miscuit fratri.

Aliter vulgo:

Corinthiorum amator iste verborum
iste iste rhetor: namque quatenus totus
Thucydides tyrannus Atticae febris
Tau Gallicum spinae ipsemet male illisit.
Ista omnia, ista verba miscuit fratri.

v. 3. *tau*] in Turicensi cod. Quintil. legitur *tau gallicum H* (i. e. enim) *et spinae maleillisit.* Conf. Addenda Wagneri ad Catalecta p. 599. *Tau Gallicum minet prosinet male illisit* ms. Voss.

Abstinui ab hoc epigrammate post doctas curas Huschkiorum ac Wagnerorum, quorum uterque multa praestitit, etsi hic quoque, ut cum Quintiliano dicam, inter virtutes grammatici habebitur, *aliqua nescire.*

90.

Anth. II. 243. ex Catalectis Virgilii. Scazontes.

1. *ite, rh. ampullae*] Wagnerus. *iste hinc inanes ite rethorum manipulle* ms. Helmst. *ite hinc inanes rhetorum manipli* vulgo corrupte.

2. *inflata rore non*] *inflata n... non* ms. Voss.

verba] mss. Wagnerus. *turba* ex coni. Scalig. vulgo.

3. *et vos etc.*] vulgo, nec aliter Wagnerus. *et vos Aelique Tarquitique Varroque* Is. Vossius improbante Schradero in Emendatt. Praef. p. XXXIV. — Albutius Silus a Suetonio de clar. rhet. c. 6. memoratur. De Arquitio nihil constat. Sed quomodo *Silus* primam syllabam brevem habeat, nescio.

4. *natio*] *vario* ms. Voss.

6. *curarum*] *tuarum* ms. Voss.

9. *Syronis*] *Sironis* ms. Voss. *Scironis* vulgo.

10. *vindicabimus*] *vindicamus* ms. Voss.

11. *vos q. lim. saevae*] corruptum. *Ite hinc camenae vos limite sene* ms. Voss. *ite hinc Camoenae, nam nos quoque limite saevae* ms. ap. B. *Ite hinc Camoenae, vosque nam mihi laevae* vel *saevae* Oudend. *Ite h. C., limine ite vos actae* Fiedlerus in Iahn. Ann. 1831. F. II. p. 201. *I. h. C., vos quoque ite suaves* Wagnerus (quod retractavit in Add. p. 600.). *Ite hinc, Camenae, vos item, leves, ite* V. D.

13. *et tamen*] *et in meas* ms. Voss.

91.

Anth. III. 142.

1. *Arretine*] *arietine* ms. Voss. *Surrentine* Schraderus Add. T. II. p. 740. *Abietine* ms. Thu. 8071.

decorate] i. e. in magno honore fuisti, dum in abaco patrum eras. *mensis decor ante paternis* Scal.

2. *ante manum medici*] Gronov. *ante man medici* ms. *Ante Maii medici* vulgo. *ante manus medici* ms. Thuan. 8069 et 8071. Antequam medici manus te attigit, salvus eras.

92.

Anth. III. 248. ex Catalectis Virgilii.

1. *scilicet*] *si licet* ms. Voss.

2. *putus*] inest quaedam lasciviae et obscaenitatis notio, quae in *puero*, etsi hoc vocabulum idem proprie significat, abest.

3. *praecepta*] i. e. artis metricae: *putus* enim prima longa dicitur. Conf. Weichert. Poet. lat. Reliq. p. 119.

93.

Anth. III. 249. ex Catalectis Virgilii. Virgilio a Niebuhrio quoque vindicatur in Hist. Rom. T. I. p. 204.

1. *Syronis*] *Sironis* ms. Voss. *Scironis* vulgo.

2. *tum quoque*] Schrader. Emendat. p. 32. *tu quoque* vulgo. *sic quoque* B. ad T. I. p. 368.

4. *tristius*] *tritius* ms. Voss.

5. *commendo*] *commendo primisque patrem. tu eris illi M. q. f. quodve C. p.* ms. Voss.

94.

Anth. III. 250. ex Catalectis Virgilii.

1. *Delia*] *Delia saepe tibi venit, sed, Tucca, videre*
Non licet. occulitur limine clausa viri.
Delia saepe tibi venit, neque adhuc mihi, namque
Si occulitur, longe est, tangere quod nequeas.

Venerit aut iam iam tibi: sed mihi nuncius iste
Quid prodest? illi dicito, quae rediit.

Scaliger.

De qua Tucca tibi venit, sed saepe videre

— —

De qua saepe tibi etc.

vulgo.

95.

Anth. III. 268. In codice Huydecoperiano titulus est *Virgilii de Octaviano versus.* Legitur inter Ausonii epigrammata p. 68. In ms. Thuaneo et Regio Colbertino C. Iulio Caesari tribuitur. (Conf. Seebod. Archiv 1824. p. 594.)

1. *dum dubitat natura*] *dum natura marem dubitat faceretne puellam* ms. Voss. in Add. T. I. p. 768.

2. *natus es*] mss. Salm. Voss. Thuan. uterque Reg. Colbert. *factus es* vulgo.

96.

Anth. III. 270. In cod. Salmasiano Virgilio tribuitur.

1. *tibi*] *ubi* ms. Thuan. n. 8069.

Bacchi] *bacci* ms. Salm.

97.

Recepi epigramma ex Donati Vita Virgilii c. 7. *Poeticam puer adhuc auspicatus, in Balistam ludi [gladiatorii] magistrum, ob infamiam latrociniorum coopertum lapidibus, distichon fecit.* Cur vocab. *gladiatorii* interpolatum esse putem, ex Phocae Vita Virgilii vs. 41. apparet: *Tum Ballista rudem lingua titubante receptum Instituit primum, quem nox armabat, in umbris Grassari solitum: crimen doctrina tegebat. Mox patefacta viri pressa est audacia saxis. Incidit titulum iuvenis, quo pignora vatis Edidit. Auspiciis suffecit poena magistri.*

98.

Anth. II. 198. ex Donati Vita Virgilii c. 14. V. Münter Nachrichten von Neapel und Sicil. p. 41. Morgenstern Reise in Italien T. I. p. 110—115. — In ms. Thuaneo inscribitur *Epitaphium Virgilii, quod sibi ipse moriens fecerat.*

99.

Anth. III. 143.

2. *quod cogitur*] non liquet. *Quod iuvat est dulce quod cogit alta mors est* ms. Thuan. 8069. — In Thuan. 8071. vulgata extat.

100.

Anth. II. 123. ex Catalectis Virgilii. — In Pompeium Magnum aut in Mithridatem regem dictum epigramma putat Scaliger; in Mithridatem

Ruhnkenius ad Velleium II. 18, 3. p. 127.; in Alexandrum Magnum Oudendorpius; in Antonium Langius apud Wagnerum; Wagnerus ipse amplius deliberandum censet.

1. *valido*] *video* ms. Voss.

2. *coeli*] *regni* ms. Voss.

3. *terrarum hic bello*] *terrore hic belli* Ruhnk.

magnum] *Magnus* i. e. Pompeius B.

4. *hic populos*] ms. Voss. *et populos* vulgo.

5. *servitium iam iam tibi, R.*] ms. Voss. Ruhnk. *servitium tibi iam tibi, Roma* vulgo et Wagner.

7. *certamine*] *conamine* vel *molimine* B.

9. *Deum*] ms. Voss. *Deae* vulgo.

tali — nutu] tali arbitrio.

10. *dedit*] *premit* Ruhnk.; conf. adnot. Wagneri.

101.

Anth. II. 124. ex Catalectis Virgilii. Heynius Antonium Musam, non medicum illum Augusti, sed rhetorem intelligit; Andreas Schottus autem et medicum et rhetorem unum eumdemque esse coniicit in libro de claris apud Senecam rhetoribus p. 414. Opp. Senecae a. 1628.

2. *tangere*] *pangere* ms. Voss.

5. *cui Venus*] *convenit* ms. Voss.

ante alios, divi] legendum vel *ante alios divos* vel *ante alios divum*, ita ut Venus et Gratiae omnia dedisse Antonio Musae dicantur.

6. *Musa*] *multa* ms. Voss.

7. *Phoebus, chorus i. Phoebi*] *Phoebi chorus ipseque Phoebus* Scalig. Wagner.

10. *Clio tam*] Casaubon. *Clio nam* vulgo. *Pitho* Fiedler.

12. *contra ut sit*] Conf. Hand. Tursellin. T. II. p. 111. „gesetzt auch, dass du meine Liebe darum nicht erwiederst."

102.

Anth. II. 130. ex Catalectis Virgilii. Parodia est Catulliani carminis quarti, ac sub nomine Sabini Ventidius Bassus, qui ex mulione consul factus est extrema parte anni 711., intelligitur. In eumdem aliud epigramma in Anth. II. 129. legitur.

6. *et hoc negat*] ex Catullo recepi. *neque hoc negat* vulgo.

Tryphonis - Caeruli] Trypho et Caerulus nomina mulionum.

8. *Quintio*] submulionem se ante fuisse ait Quintii nescio cuius. — *equitio* H.

9. *adtotonse*] i. e. adtotondisse. Livineius, Wagner. *adtondisse* vulgo, metro invito, quia secunda brevis esse debet. *adtodisse* Scal.

bidente — forcipe] *forfice* Heynius (tacente Wagnero). Conf. Böttigeri librum, quem inscripsit: Die Sabinerinn T. I. p. 312., ubi *forceps* et *forfex* idem esse vocabulum docet. „Die Alten bedienten sich

da, wo wir Scheeren gebrauchen, nur eines scharfen Messers. Es ist selbst von der Kritik noch sehr unentschieden, ob nicht das Wort forfex, forficula, welches eigentlich nur nach der Autorität des Servius für unsere Scheeren gesetzt wird, nicht eine bloss verschiedene Aussprache des ursprünglichen forceps (das heisst foricepe, ein Herausnehmer. S. Lenneps Etymologic. p. 1206.) forcipula gewesen sey. Je älter und besser die Handschriften sind, desto häufiger findet man überall das ältere Wort forceps anstatt der spätern Leseart forfex. S. Heinse zu Ovids Met. VI, 555. und Oudendorp zum Sueton. S. 292. Ich behaupte daher, dass eigentlich alles, was sie forfex und forficula nannten, nur von Zangen und Zwickeisen zu verstehen sey, so sehr sich auch der gelehrte Rhodius ad Scribon. c. 55. p. 93. Mühe gegeben hat, diess genau zu unterscheiden. Daher wird forfex auch vom Pelikan oder dem Instrument, womit die Zähne ausgenommen werden, von den Alten gebraucht." Haec observatio Böttigeri docet, mutandam non fuisse librorum lectionem.

10. *ne qua sordidum*] *ne quis iorion* mss. Voss. „Iungendum *dura qua iuba*" Wagner. ad Virg. A. I, 8.

14. *ultima ex origine Tua*] *ultima ex origine. Tua* vulgo. Mutavi distinctionem Catullo suasore.

16. *deposisse*] i. e. deposivisse. Scal. Wagner. *deposuisse* vulgo.

17. *orbitosa millia*] i. e. milliaria: vias orbitosas intelligit. Sic Gesnerus in Thes.

18. *iugum tulisse*] i. e. mularum partes suscepisse, si una alterave defessa erat. De subiecto infinitiverum *stetisse*, *deposisse*, *tulisse* dubitatur: sed comparatio Catulliani carminis, ubi in paribus versibus *phaselus* subiectum est, docet, hic quoque *Sabinum* intelligendum esse. Wagnerus vero haec omnia non ad ipsum Sabinum, sed repetito ex vs. 19. subiecto ad mulas eius referenda esse dixit. Id nimis quaesitum esse videtur, nec quisquam ad v. 14. *ultima ex origine tua stetisse dicit* aliud subiectum nisi Sabinum intelligere potest, praesertim cum *mula* in praecedentibus versibus non memoretur.

laeva — mula] Scal. Salmas. ad Solin. p. 40. Schraderus in Emendatt. p. XXXVI. *iugum tulisse: laeva, sive dextera Strigare mulas, sive utrumque coeperat* vulgo.

19. *strigare*] i. e. interquiescere, quod in striga castrorum equi faciunt. Strigare vel quiescere vel lassum defectumque esse significat. Phaedr. Fab. III. 6, 9. *Nam ubi strigandum et ubi currendum sit, scio.*

sive utrumque coeperat] Nansius atque Wagnerus optime senserunt, excidisse post v. 19. versiculum: lacunam enim Catulliani versus produnt:

et inde tot per impotentia freta
herum tulisse, laeva sive dextera
vocaret aura, sive utrumque Iupiter
simul secundus incidisset in pedem.

Sensus eius versus, qui deest, hic fere est: sive laeva vel dextera mula defatigari, sive utraque a mala pesti invadi coeperat. Nansius supplevit *sive utrumque coeperat, Et haec et illa conquiescere in latus*, Wagnerus *sive utrimque coeperat Pari citata currere impetu viam.* Ii vero, qui causam lacunae perspicere negabunt, leviorem medicinam adhibere malent, coniecturam Salmasii ad Solin. p. 40. amplectendo

sive utrimque coeperat.

22. *praeter*] Salm. *propter* vulgo.

23. *paterna lora*] Sabinus, antequam magistratum curulem capiebat, lora a patre accepta et pectinem, mulionis utensilia, diis vovit.

proximumque] i. e. „iuxta lora suspensum, eodem pariete.“ Wagner. *buxinumque* Heins.

26. *Castor*] Castor et Pollux numismatum consularium insignia sunt.

103.

Anth. II. 244. ex Catalectis Virgilii.

1. *Socer*] cui nomen Atilius, ut ex epigr. sequenti patet.

alteri] i. e. genero suo.

2. *putidum*] *impudicum* ms. Voss.

3. *tuone*] Scalig. Wagner. *tuoque* vulgo.

ah! tuo] Oudend. *heu tuo* Scal. *et tuo* vulgo.

4. *stupore*] stupor pro homine stupido. Catull. XVIII, 21. *talis ille meus stupor nihil videt, nihil audit.*

pressa] i. e. fututa.

abibit] *rus habitet mihi* ms. Voss.

Hei mihi!] H. Scal. Wagner. *et mihi* vulgo.

5. *pertinet*] *percinat* mss. Voss. *personat* Tollius.

6. *gener*] Catullus enim XXVII, 25. dixit:

Bone nomine imperator unice
Socer generque perdidistis omnia.

Ideo Spengelius (Archiv v. Seebode 1828. F. IV. p. 114.) hic quoque *socer generque* correxit inprobante Wagnero.

104.

Anth. II. 245. ex Catalectis Virgilii.

1. *putidum*] *repuditum* ms. Voss.

5. *Atilium*] eumdem a Suetonio Aug. 86. memorari, ubi Annii Cimbri mentio fit, Tristanus putabat. Hanc opinionem omni fide carere, demonstrat Huschkius De C. Annio Cimbro p. 14.

8. *herneam*] „hernea vel hirnea, quae vasis potorii genus est, pro ipso patre vinolento ponitur, et genero pro altera coniuge et filia Atilii assignatur.“ Heyn. Conf. Schneider. ad Caton. de Re rust. c. 81.

9. *Thalassio*] *Thalassio*, *Thalasso* ms. Voss. Correxit B. versum ex Mario Victorino A. Gr. III. p. 2585. „Facit versum iambicum trimetrum tam *Simonides* quam *negotio*, repetitum ter, haud alias quam

aiunt fecisse Virgilium nostrum iambico epigrammate *Thalassio Thalassio Thalassio.*"

105.

Anth. II. 246. ex Catalectis Virgilii. Iambici senarii et quaternarii, quo metro decem priores Epodon Horatii sunt compositi. *Lucium Camerium*, in quem Catullus carmen 53., quod ex hendecasyllabis contra leges grammaticorum pugnantibus constat, scripsit, Achilles Statius intelligit.

1. *iacere*] i. e. animo deiectum esse B.
possum] edd. Vicent. Brix. Venet. Wagner. *possim* vulgo.

2. *vectari freta*] ut mare navigare, das Meer befahren. *vectari in freta* Oudend.

3. *aut aestum*] *nec aestum* mss. *aestum nec* Oudend., quod praefero, si in nullo codice *aut* legitur.

5. *mihi ira*] *mihi re* edd. antt. *mihi irae* B.

6. *adsiem*] Wagnerus antique pro *adsim*, quod vulgo legitur metro obstante. *qua sat sim* Scal. *qua iam adsim* Oudend. *quis adsim* Iahnius.

7. *et prostitutae*] valet contubernium i. e. memoria violatae sororis recentissima est. *et prestite turpe contubernium sororis quid me incitas* ms. Voss. *hei prostitutae* Scriv. *en prost.* H.

10. *sed furta*] *Caesaris sed furtim* ms. Voss. *si furta* Scriv.

11. *helluato*] *levato* ms. Voss.

14. *udaeque*] *utque* ms. Voss. mox *clamatum insuper.*

17. *femina*] *feminam* vocat cinaedum. *Quid palluisti? feminane an loci dolent?* I. Douza, quod in Add. T. II. p. 728. corrigendum putat B. *Quid palluisti? femina an loci dolent?* ipse metri inscius: *femina* enim sive *femora* primam brevem habet. Sed tota emendatio repudiari debet.

19. *non me vocabis*] „Enarraverat is, in quem haec scripta sunt, ut videtur, quae poeta commiserat pudenda; at foediora hic illi exprobrat. Quod cum ita efferat *Non me vocabis* etc., acrius eum urit sugillatque, ea, quae ille sibi obiecerat, comparans cum illius flagitiis multo taetrioribus." Wagner. *nonne vocabis* ms. Voss.

Cotyttia] De Cotyttiis et de toto hoc loco scripsit Lobeckius in Dissert. *De Cotyttiis* 1828. Regiomonti, quae *Aglaophamo* quoque inserta est.

21. *in crocotula*] Oudend. Lobeck. l. l. p. 11. Wagner. *in crocotulam* vulgo.

Movere lumbos nec dein, crocotulas
Prensis videbo alaribus.

Scal.

23. *flavumque propter Thybrim ol.*] ms. Helmst. Douza, Wagner. *propter* dat etiam ms. Rehdig. *flavum prope Thybrim et olentis nauticum* vulgo, metro obstante, quia *prope* ex duabus brevibus constat.

flavum prope et Thybrim te olentes nauticum Oudend. Non videbo invitantem te nautas in ora Tiberina, ubi lasciva nautarum gaudia (ludi Tiberini) celebrabantur, ut te paedicent.

28. *duces*] ms. Voss. B. *ducis* Scalig. *Dapesque Ditis luridas* B. Add. T. II. p. 728.

29. *quibus* etc.] *Quibus repletus ut salivosis aquis*
Os usque lambis saviis
Et aestuantes nocte solvi pantices
Obesam ad uxorem redis.

Scal. *quibus repletus, ut salivosis sacris!* Wagner. i. e. lautissimis pontificum epulis; hinc illa saliva. — *aquae salivosae* i. e. saliva (das Mundwasser), quae praesente lauto convivio esurienti movetur.

31. *nocte solvis*] i. e. solvis nocte ventris onus. *nocte* dat Scal. Wagner. *dente* Eldick. Add. T. II. p. 728. *docte* vulgo; quod in metrum peccat. *dote* ms. Voss.

32. *olusque lambis*] Colvius, Wagner. *ossusque labissanus* ms. Voss. *hossusque* ms. Rehdig. *os usque lambis* vulgo.

34. *et*] *en* Scriv. B. conf. Anth. III. 153. *Quisquis es — et nomen dicam: color omnia cogit!*

35. *an*] *en* Scriv.

36. *genuini*] scil. dentes. Die Backenzähne.

39. *herniosi*] herniosus aut pro vinolento ponitur, ut in epigr. praecedenti *hernea* vel *erneum*, aut pro eo, qui herniam patitur (der an einem Bruch leidet).

106.

Anth. II. 122. ex Catalectis Virgilii. Wernsd. Po. lat. T. II. p. 200. Virgilio vindicat Schraderus in Emendatt. p. XXXIII., sed Wagnerus eius esse negat. Assentitur Medenbach Wakker. in Amoen. litt. p. 20. Equidem eidem auctori eam tribuo, qui elegias de Maecenate moribundo scripsit. Nihil similius umquam vidi.

3. *victor*] *victoria est magni: magnum decus ecce triumpho* ms. Voss.

6. *Oenides*] *Eonides* ms. Voss.

7. *nostros*] *doctos* Wagner.

15. *carmina, quae Pylium*] in ms. Helmst. hic versus deest. *carmina, quae nimium* Langius ap. Wagn. Repetitionem eiusdem hemistichii in hoc auctore ferendam puto, praesertim cum in ipso hoc carmine multa similia legantur. In v. 1. *Pauca mihi — Pauca mihi.* 3. *Victor — Victor.* 21. *Certatim ornabant — divae — Certatim divae.* 39. *praemia — praemia.* 57. *ipsa — ipsa.* Hae repetitiones in elegiis quoque de Maecenate creberrimae sunt.

21. *heroida*] Sulpiciam, Servii Sulpicii oratoris filiam.
divae] *divi* B. Heyn.

23. *alias*] *alios* ms. Voss.

24. *altera* etc.] Munckerus ad Hyginum fab. 185. Wagnerus. *alter non famam dixerit ipse prior* vulgo.

29. *dia volucrum*] *diu multum certamine* ms. Voss.

30. *Graiae quam*] *gravidae quod* ms. Voss.

31. *inpius*] *ipsius* ms. Voss.

32. *Eleis*] *similis* ms. Voss.

34. *inmitti expertae*] Scal. Wagn. *inmitti exspectant* vulgo.

35. *cuius et ob raptum*] *non ocius raptum pulsi* ed. Veneta. *non ab aviis raptum* ms. Voss. An legendum *non cuius ob raptum* vel *non ob cuius raptum*, ita ut *cuius* monosyllabum sit? i. e. non illa, cuius ob violationem etc.

44. *tam procul*] Wagn. pro toto versu alium desiderat, ut *tam procul ignoto bella ciere solo.* — *Tam procul amotos, tam procul a patria* Langius ap. Wagn.

45. *iam frigora, iamque*] *iam sidera iamque calores* ms. Voss. *nunc frigora, nuncque calores* vulgo.

46. *stertere*] *sternere* ms. Voss. „id non spernendum fortasse, ita *sterni* absolute ap. Plin. Epist. VII. 27, 7. *ubi coepit advesperascere, iubet s t e r n i sibi in prima domus parte.*" Wagn. Ac profecto *stertere* aliquid inepti habere videtur.

48. *saepe mare audendo*] Broukhusius, Schrader. in Emendat. p. 53. vulgo. *saepe audendo mari* ms. Voss. De *o* gerundii v. Ramsh. Lat. Gr. p. 1046.

50. *non meminisse*] ms. Helmstad. *non menuisse* ms. Voss. *nec timuisse* vulgo. Conf. Propert. I. 12, 16. *Communis nec meminisse deos.*

51. *perituraque*] *periuria* ms. Voss. *periure* ms. Helmst. *perituraque millia, gentes.* B. *periuraeque ultima gentis* Oudend. Nunc Messalae Afros bello petunt, cuius gentis millia peritura sunt.

59. *nos ea*] i. e. nos carmina Messalae attingere conabimur.

61. *si laudes*] i. e. si laudes carminum tuorum aemuler.

humili sit adire] i. e. liceat humili carmine laudibus me adiungere Messalae poetae. Nec aliter legendum monuit Barthius. *humili licet utar avena* Wagner. *si laudem adspirarem, humilis sed audire cyrenas* ms. Helmst. [In context. lege *sit* pro *sed.*]

Nosne ea, quae tecum finxerunt carmina Divi
Cynthius, etc.
Si laudem adspirare humili licet arte Camenae,
Si patrio Graios promere ab ore sales
Possumus; optatis etc.

Oudend. Add. T. II. p. 723.

Si laudes adspirem, humili sit adire Camenas!
Sin patrio Graios carmine habere sales
Possumus, —

Med. Wakker. Amoen. litt. p. 20.

107.

Anth. III. 293. Carmen venustissimum, nuper editum a Sillgio in T. IV. Virgilii Wagneriani. Conf. Wernsdorf. Po. lat. T. I. p. 648.

1. *Syrisca*] *Syrissa* Ilgen. Est nomen servae, ut *Syrus* servum significat.

4. *calamos*] i. e. crotala.

5. *abesse*] in itinere esse; draussen auf der Strasse seyn.

6. *quam potum*] Ilgen. Sillig. *quid potum viduo* ms. Gudii. *quam potius* vulgo.

7. *obbae*] H. Ilgen. Sillig. *sunt cuppae*, *calices* vulgo. *sunt topia et calybae*, *cyathi* Scalig. Wernsd.

8. *trichila*] pergula.

11. *defusa*] mss. Voss. Petav. Scal. Ilgen. Sillig. Stern ad Gratium v. 474. — *diffusa* vulgo.

12. *est crepitans*] ms. Gud. Ilgen. Sillig. *est strepitans* vulgo.

13. *sunt et Corycio iunctae*] B. Sillig. *sunt et Cecropio iunctae* (*vinctae* ms. Gud.) *de flore coronae* mss. Voss. Leid. *sunt etiam croceo violae de flore corollae* vulgo.

15. *sunt et*] mss. Voss. Leid. Sillig. *et quae virgineo* vulgo.

16. *quae niveis*] ms. Voss. Sillig. *lilia vimineis* vulgo.

17. *scirpea*] ms. Leid. Sillig. *iuncea* vulgo.

18. *autumnalis — deae*] mss. Voss. Leid. Gud. Sillig. *autumnali — die* vulgo.

22. *et pendens*] ms. Helmstad. *est p.* vulgo. Hoc distichon praecedenti praeponendum esse, concinnitas postulat.

25. *huic Cybelista* etc.] Sillig. i. e. „*Gallus ad Priapum venit hac cum prece: asellus quam maxime fessus amplius ire nequit. Coactus sum hac in caupona devertere, quod non nisi timidus facio, gnarus tibi, Priape, asinum omnium invisissimum esse animal.*" — *Huc Alibida veni: fessus iam sudat asellus: Parce illi, vestrum delicium est asinus* vulgo. v. B. ad T. II. p. 372.

33. *formosus t. decerpens*] Sillig. ex ms. Gud. *candida formosae decerpes* vulgo.

37. *pereat — curat*] Sillig. Ilgen. ex mss. *pereant — curant* vulgo.

108.

Anth. T. II. p. 649. Inscribitur in ms. Petav. *Virgilii Maronis Dirae*, in ms. Thuan. Voss. *Dirae Maronis*, in ms. Mediceo *P. Virgilii Maronis Dirarum liber*. In Donati Vita Virgilii atque in Servii praefatione ad Aeneidem tribuuntur Virgilio Dirae. Scaliger vero, quem postea omnes sunt secuti, Valerio Catoni, grammatico, cuius vitam breviter Suetonius descripsit, vindicat. Naekius, Putschius, C. Fr. Hermannus totum hoc fragmentum in duo carmina diviserunt, quorum alterum a v. 104. incipit. Dedi recensionem Putschii.

7. *fient — avenâ*] Putsch. ex mss. *fuerit — avena* vulgo. Displicet Putschii lectio. *multa prius, fiet quam non mea libera avena* Weber.

9. *inpia. Trinacriae*] vulgo abest interpunctio.
vobis] *nobis* vulgo.

13. *fontes*] *montes* vulgo. Displicet P. lectio.

20. *hinc*] *haec* vulgo.

21. *quae pingunt verna*] *quae pingit avena* vulgo.

22. *spiritus! Agri*] *spiritus agri* vulgo.

26. *lusibus*] *ludimus* vulgo.

28. *tonderis*] *tondemus* vulgo. *tondebis* Web.

30. *carmen, militis*] *carmen. Militis* vulgo.

31. *succidet*] *succedet* vulgo.

32. *umbrae. Formosior*] *umbrae, formosior* v.

35. *flagrabit*] *flagrabunt* v.

37. *Threcis*] *Thracis* v.

41. *non iterum*] *noscet iter, ducens Erebo tua Lydia Ditis* v. Displicet P. lectio.

44. *arb. coni. et ardor*] *arboribus, coniungat et arbor* v.

45. *pertica qua*] *p. quae* v.

48. *vestris*] *vitreis* Heins.

52. *pastus I. ign.*] *pastor I. i.* v.

53. *Libye*] *Libycae* v.

63. *haec, N., tuas in f.*] *si minus, heu, Neptune, tuis infundimus aris* v.

65. *semper flumina*] *flumina semper* v.

66. *merito omnia dicis*] *merita omnia, dixi* v.

69. *rimantibus*] *remeantibus* v.

75. *dicit*] *dicat* v.

76. *fumantes*] *spumantes* v.

78. *queis domini* etc.] *queis dominis infesta minantes stagna relinquant* v. Scaliger coniecit:
Qui dominis infesta minantes stagna relinquant. et sic Weber. Sed v. 79. non liquet.

82. *praetorum*] *pratorum* v.

88. *campis nec abire*] *campos nec adire* v. *campos audire licebit* mss. Naek. Web.

103. *licebit*] *iuvabit* v.

105. *quod*] *quo* v.

106. *nostrum*] *vestrum* v.

133. *dolorem*] *dolore* v.

140. *fuisti*] *fuisset* v.

143. *excurrunt? Atqui*] *excurrens, atque* v. *inque vicem Phoebi currunt, atque* Web.

144. *tui*] *tua* v.

147. *et quem* etc.] *Phoebe gerens in te laurus celebravit amorem,*
Et quem pompa deum non silvis fama locuta est.
v. *Phoebe recens in te laurus celebravit amorem;*
Et quae pompa deum (nisi silvis fama locuta est)
Omnia vos nostis, secum sua gaudia gestat,
Aut inspersa m. videt. Web.

148. *omnia coelestes* etc.] *Omnia vos estis: secum sua gaudia gestat* v.

149. *vident*] *videt* v.

157. *vittam*] *vitam* v.

158. *nexae*] *noxae* v.

164. *fata*] *vota* v.

169. *et, quocum*] *et mecum* v. *et quicum* Naek. Web.

170. *quoties super*] *quos insuper* v.

171. *Cypria*] *candida* v.

174. *turpabat malas*] *turpabatque mala fuligine barbam* v.

177. *aurea proles*] *aurea promo* v.

181. *pro sera*] *et sera* v.

182. *fata — partis*] *Tanta meae vitae cordis f. r.* v.

109.

Anth. II. 119. Ms. Voss. inscribit: *Incipit Maecenas Virgilii*, ms. Petri Servii: *Maecenas Maronis.* Pedoni Albinovano vindicabat Scaliger, Meibomius, Meinekius. Scholastici alicuius poetae carmen esse, iudicavit Burmannus uterque, Wernsdorfius in Poet. lat. T. II. p. 177., Weichert. in Poet. lat. Reliq. p. 449. Thesis scholastica est de Maecenate. Sententiae abruptae, sermo contortus, mera declamatio. Simillima est haec elegia Pentadii carminibus, quod inde a v. 93 — 102. maxime patet.

1. *iuvenis*] nescio cuius.

3. *enim — et iam*] ms. Scalig. *deflendus erat tam candidus et tam* vulgo. *deflendus enim t. c. et tam* Wernsd. Maecenas aeque atque iuvenis deflendus est, quippe dignus, qui avo suo superstes esset.

4. *avo*] avum maternum et paternum Maecenatis Horatius laudat in Serm. I. 6, 3. Conf. Müller. Die Etrusker T. I. p. 416.

5. *ratis, n. d. carina*] navem Charontis designat more umbratico. Quare dubito, an emendandus sit locus, ut multi volunt. *ratis n. d. rapinis* Oudend. *ratis n. d. carinis* ms. Voss. *irreligata vadis numquam defessa carina* Piersonus Add. T. II. p. 719. *irreligata navis numquam defessa Charontis* Cannegieter. Add. ibidem. *ratis numquam defessa Charontis* Iacobs. Spec. Emend. p. 74. *ratis, numquam defessa rapina* H.

6. *it*] *et* mss. Serv. et Voss. *it redit inmensos semper onusta lacus* Piersonus.

8. *rapit sed tamen*] legendum cum B. Wernsd. *non oblita tamen sed rapit usque senes. — non oblita tamen sed repetitque senes* ms.

Scalig. et Leid. et Serv. (ni fallor). *non oblita tamen, sed repetit et senex* ms. Voss. *non oblita tamen subripit usque senes* Scriverius. *non oppleta rapit sed tamen illa senes* Cannegieter. *non oblita tamen subripit atque senes* Scalig.

9. *usus amici*] i. e. usus amicitiae. — *usus amicus* i. e. familiaris usus Oudend. *usus: amici Lollius hoc ergo* Eldick. Add. T. II. p. 719., „ut *ergo* pro caussa, gratia accipiatur, et sensus sit: *in amici sui Maecenatis gratiam Lollius hoc carmen a me impetravit.*"

10. *Lollius*] M. Lollius Palicanus. B.

11. *vobis*] ms. Scal. i. e. tibi et Caesari. *fidus eras nobis* ms. Serv. bini Vossiani. *fidus eram nobis* Meinek. i. e. Lollio et Maecenati, quia Caesarianus eram et vos quoque eratis Caesariani. — *fidus erat nobis* vulgo.

12. *similem*] *fidem* ms. Leid. a 1m.

13. *Etrusce, genus*] ms. Scalig. Voss. *Etruscae* ms. Voss. alt.

regis eras genus Etrusci: tu Caesaris almi
dextera, Romanae tu vigil u. eras.

vulgo.

almi] *alti* H.

14. *et tu*] ms. Voss., qui dat *dextra Romanae et tu.* deest *et* vulgo.

vigil urbis] ut v. 27. *custos urbis*, i. e. praefectus urbis. Ruhnk. ad Vellei. p. 391. l. II. 98.

16. *posse*] mss. Wernsd. *velle* vulgo.

17. *docta — artes*] *doctas — artes* mss. Serv. Voss.

20. *litore in extremo*] *litore Erythraeo quas humus Inda fovet* B. inprob. Piersono Add. T. II. p. 719.

21. *discinctus* etc.] *disiunctus* ms. Voss. *quod si disiunctas* ms. Leid.

carpitur unum] c. *uno* ms. Serv. *una* ms. Voss. *quod discinctus eras animo (quod carpitur unum)* B. *quod discinctus eras (namque id prope carpitur unum) Diluitur vitae simplicitate tuae* H. *Quod discinctus eras, animo quoque, carpitur, illud Diluitur nivea simplicitate tua* Med. Wakker. p. 26. *Quod discinctus eras nimium, quod carpitur unum, Diluitur vitae simplicitate tuae.* V. D. (an Ruhnkenius?) apud Med. Wakker. *Quod discinctus eras, animus quoque carpit iniquus* Iacobs. p. 75. *Diluis at vitae simplicitate tuae* Oudend.

23. *aurea Virgo*] Astraea.

24. *pulsa fugit*] v. Bentlei. ad Hor. Serm. I. 6, 13. *unde Superbus Tarquinius regno pulsus fugit.* Heindorfius observat, nostro loco praesenti *fugit* significari *usque fugit* (fugit drückt das fortdauernde Fliehen aus).

25. *Livide*] Scal. *livida* ms. Scal. *invide* vulgo.

27. *erat*] *eras* ms. Serv.

hospes] ms. Scal. Leid. — *hospes* pro praefecto urbis a Symmacho quoque usurpatur. II. 148. — *obses* mss. Salmas. Voss. Serv. Wernsd.

28. *num tibi*] *nunc tibi* ms. Scal. *nuncubi* Scal.

29. *spoliavit*] *spoliavit euntem* ms. Serv. *violavit* ms. Leid.

30. *ipse*] *ense* Serv.

32. *maior res*] *triumphos maiores; maius abstinuisse fuit* mss. Leid. Voss. Serv.

33. *cadentes*] Schraderus Add. T. I. p. 730. Conf. B. ad Propert. III. 14, 4. *et cadit in patulos Nympha Aniena lacus*. Maecenatem delectatum esse aquarum fragoribus (durch Wasserfälle) Seneca scribit De Provid. 3. — *canentes* mss. vulgo. *canoras* Gorallus.

34. *certa*] *culta* Francius.

37. *marmora*] *marmora* et *monumenta* est ἓν διὰ δυοῖν pro *monumentis marmoreis*. — *marmora minaei* ms. Scal. *marmora Smyrnaei* Scal. *marmora minei* ms. Helmstad. *marmorea Aonii* Scal. II. Schraderus, B. i. e. poetarum carmina superant aedes marmoreas. *barbara Maeonii* Eldick. Add. T. II. p. 720.

39. *inpiger*] *ingere* ms. Voss. *integer* Tollius. *defunctus erat c. inpiger idem Militia Augusti Martis et* H. *defunctus erat c. i. idem Militia Augusti fortiter, usque pius* Oudend.

40. *fortiter, usque*] mss. Voss. Serv. Adverbium convenit cum verbo *defunctus erat* i. e. fortiter semper se gessit. — *fortis et usque* vulgo.

41. *viderunt*] *voluerunt* ms. Voss. *doluerunt* H.

saxa] *vada* Gorallus invito metro.

42. *hostilis — ratis*] *hostiles — rates* mss. Voss. Leid. Serv.

tigna] H. qui dat *hostilis tradere tigna ratis*. — *tigna* pro tabulatis navium. *tradere ligna* Scal. *ligna* vulgo. *lingua* ms. Voss.

44. *iam nunc — tum*] mss. Scal. Leid. *quam tunc ille tener tam gravis h. e.* ms. Leid. alter. *Quam tunc ille tener! quam gravis hostis erat!* vulgo. *quam, nunc ille tener, tam gravis h. e.* ms. Helmst. B. Wernsd.

46. *circum*] *circa* ms. Leid.

ducem] *duces* ms. Serv.

47. *fugientia*] H. vulgo. *fugientis* edd. priores.

48. *fugit*] *ruit* B.

ille] Antonius.

49. *laxarant*] ms. Leid. *laxarunt* vulgo.

cultus] i. e. cultum ac splendorem imperatoris.

50. *omnia*] *otia* Meinck.; placet.

53. *hic*] i. e. Apollo. Med. Wakker. p. 26. Wernsd.

54. *dotalem*] i. e. pretium coniugii obscoeni ap. Propert. III. 9, 31.

habere] *haerere* ms. Leid.

55. *hic*] int. Apollo. Schraderus Add. T. II. p. 720. Med. Wakker. Wernsd. — B. antea Maecenatem intelligebat.

curvaverat arcum] i. e. intenderat arcum. — *arcus* ms. Serv. *Sic tela in profugos tentum c. arcum* H.

56. *exorientis*] *ecce orientis* B. h. l. et ad Petron. p. 517. *mox orientis* H. *misit ad extremas mox orientis aquas* Med. Wakker. *misit ad extremas Nili orientis aquas.* Piersonus Add. T. II. p. 720.

57. *Bacche*] Antonium appellat, Bacchum Alexandriae cultu simulantem. itidem v. 66.

58. *iuvante*] *iubante* Rutgersius. *levante* Meibomius errore.

61. *sum memor, et certe memini*] i. e. ich erinnere mich, und zwar erinnere ich mich ganz bestimmt. Conf. Anth. III. 189. *Nuper die quarto, ut recordor et certe,* etc. *Tum memorant certe geminos tibi ducere thyrsos* Oudend. in Antiklotz. p. 62. *tum memorant curru geminas tibi ducere tigres* B.

sic ducere] *dicere thyrso* ms. Serv. Pro *sic* malo *tua ducere thyrsos brachia,* ut mox *tuos talos.*

62. *brachia*] *bacchea* mss. Voss. Leid.

purpurea] B. in Add. T. II. p. 720: *purpuream nivem, inquit, pro pulchra et candida exposui. Praeter illos, quos memoravi, adde Philandrum ad Vitruv. p. 299., qui hunc locum indicans Albinovanum apud Thylesium purpuream nivem dixisse in elegia, quae incerto auctore legitur de morte Augusti. Illud vocis monstrum Thylesium penitus ignoro.* Bardilius V. C. monet, hoc extare in Antonii Thylesii Consentini Opusculis, editis Basileae 1545. 8. p. 80. cap. 8. libelli de coloribus. — Eidem A. Thylesio Cassii Parmensis Orpheus vindicari debet. — *brachia prae pura* Oudend.

63. *et tibi*] *sed tibi* Meinek.

65. *argentata*] *amentata* Scal.

talaria] ms. Scal. Helmstad. Scalig. *sandalia* vulgo. Wernsd. metro obstante, quia in *sandalium* syllaba secunda brevis est ut in Terent. Eun. V. 7, 4. In Smetii vero Prosodia hic ipse versus pro exemplo affertur mediae longae. Hoc vero falsum esse ex graeca lingua demonstrari potest, ubi *σανδάλιον* ubique correpta secunda invenitur. — *plantaria* B.

66. *vinxerunt*] *vixerunt* ms. Voss. *strinxerunt* H.

67. *mollius*] *mollius es solito nec non temulente locutus* H. *albus es solito* ms. Scal. *balbius es solito* Scal. *mollius es solito matrum de more locutus* Wernsd. ex Virg. A. VII. 357. *mollius es solito tecum tum m. locutus* B. Add. T. II. p. 720. Hoc quoque distichon ad Antonii mollitiem spectat. *mecum* corruptum est.

71. *laetum*] *tecum* mss. Serv. Voss. Leid. *lentum* H. *sic tecum teneram multum lusisse puellam* ms. Helmst.

72. *Nemees iamque*] ms. Serv. *Nemeae iamque* vulgo. *Nemeai atque Erymanthe* Pithoeus ap. B.

73. *numquid*] *ultra non quid* Pith. ap. B.

74. *levisti*] a *lino* livi vel levi. — *levisti morso* ms. Serv. *laevasti* H. *lenisti* vulgo.

75. *te propter*] *percussit propter crebros te Lydia nodos* Oudend.

76. *te propter*] *et propter* B.

77. *tunica — fluente*] ms. Serv. *tunicas — fluentes* vulgo. *faventes* ms. Leid. *foventes* ms. Helmst.

78. *ducere saepe*] intelligendum ex v. 76. *stamina*. (*Ducere stamina* Ovidius dixit in Met. IV. 221.)

Lydia te tunica iussit lasciva fluente
Inter lanificas ducere pensa suas.

H.

Lydia te tunicas iussit lasciva fluentes
Inter lanificas sumere saepe suas.

Med. Wakker. p. 28. Klotz. in Antib. p. 92.

79. *torosa*] *clava, torose,* H. B. Med. Wakker.

iacebat] *iacebant* ms. Serv., recte, si in sequenti *quas* quoque dabit.

80. *suspenso*] *quam pede suspensam* Ruhnk. ap. Med. Wakker.

percutiebat] *praeripiebat* B.

81. *premeret cum iam*] *credebat cum iam premit* mss. Serv. Voss. Leid. *cum iam premet* ms. Helmst. *cum rumperet inpiger* Scal.

83. *tereret*] *terret feliciter* ms. Leid. *tereret feliciter* ms. Voss. *terret velociter* ms. Helmst. *velociter ureret* Gorallus.

87. *Aloidas*] *Oenidas* ms. Scal. *fudit et Enidas* mss. Voss. Leid. *Aolidas* Leid. 2.

88. *in nitidum*] *in* pro instar ponitur, ut exemplis probat Oudend. ad h. l. et Ruhnk. in Praef. ad Schellerum. *in nitidum percubuisse diem* ms. Scal. Voss. *percubuisse bovem* ms. Salm. *procubuisse diem* ms. Leid. Helmst. *in nitidam proc. bovem* i. e. Ionem. Gorallus, Meinek.

89. *ecquis*] *ecquid* mss. Voss. Leid.

90. *amaturo*] *maturo* mss. Voss. Leid.

vina referre] *signa* mss. Voss. Scal. Leid. *digna* H. idque probo propter *referre*. *referre* pro ferre dictum dicit Wakef. ad Lucret. I. 204.

91. *dum*] sensu caret: si enim cum praecedenti iungendum esset, ad *dum* praeteriti temporis verbum, non praesentis addi debebat. *iam te* Hand. ad Statii Silv. II. 45. *tum te* H. Wernsd.

sacerdos] Ganymedes, qui vinum ministrabat Iovi, sacra quodammodo facit libatque Iovi. *formose lacertos* Wakef. ad Lucret. V. 1068. *formose iacentem* H.

92. *presso molliter*] i. e. molliter impresso (mit sanft eingedrückter Kralle); nec aliter Oudend. Wakef. autem l. l. *presso* per represso explicat. *prensum molliter ungue rapit* B. Hand. ad Statii Silv. II. 45.

ungue rapit] *ingue caput* mss. Voss. Leid.

93. *potiatur*] *patiatur* ms. Scal. *spatietur* Scal.

94. *odorata*] *adorata* mss. Voss. Serv.

95. *victus aret victusque metat*] ms. Serv. B. Wernsd. *victus .. victusque metat* ms. Leid. *victus erat victusque metat* ms. Helmst., ubi 2m. *arat*. *victor amet victusque metat* ms. Scal. *victorem victus metuat* vulgo.

96. *sternere*] *cernere* mss. Voss. Leid.

97. *dispensant*] *dispensat* mss. Voss. Leid. *dispensat lusus* H.

98. *haec*] tempora.

100. *liberat emerito*] *liberat et merito* mss. Leid. Voss. *libera et emerito* ms. Serv.

101. *conglaciantur*] *conglutinantur* mss. Serv. Voss. Leid. *cum glaciantur* H. B.

102. *egelidos*] *et gelidos* mss. Serv. Voss. Leid. *egelido* ms. Leid. 2.

103. *poterat*] Maecenas.

105. *indulsit*] Caesar. *induxit* ms. Serv. deest hoc distichon in mss. Voss. Leid.

merito] addit poeta. *indulsit merito* vulgo.

ille] Caesar maturo utitur iudicio.

106. *dignus*] i. e. Augustus iudicavit, Maecenatem dignum esse, cui indulgeatur.

107. *Argo*] *ergo saxa parens* mss. Voss. Leid.

Scylleïa] *Scyllaea relegit* Salmasius. *Scylaceïa* H. B. inprobante Wernsd. et Med. Wakkero p. 30. Medea, postquam redierat Argo (et in reditu Scyllam praeternavigarat), in agnum mutavit arietem.

108. *Cyaneosque metus*] *Cyaneos fremitus* Is. Vossius.

109. *viscera*] *viscera disiecti mutavit arietis agni Aetas* mss. Serv. Voss. Leid. *viscera directi mutaverat arietis agni* mss. Scal. Helmst. *viscera directi (i. e. dissecti) mutaverat arietis agno* Scal. Salmas. ex ms. ad Solinum p. 838. Meinek. *viscera defecti mutaverat arietis agno* B.

110. *Aeetis, sucis*] B. *Aetes faces omne perita suis* ms. Scal. *Aetas* mss. Voss. Leid. H. *Aeetis fucis omne p. s.* Scal. *Aetias et succis omne p. s.* vulgo. *Aeetis,* (Medea) *succis omniperita suis* Salm. ex ms. ad Solin. p. 838. „*omniperita* ut *omniscius, omnipotens.*“ —

112. *haec utinam*] *o utinam* ms. Serv.

Colchidos] *colchitos* ms. Leid.

113. *revirentibus aetas*] *aestas* mss. Voss. Serv. *revocantibus aestas* ms. Leid.

114. *ergo — redit?*] v. Lachmann. ad Propert. p. 236. *Ver cur non homini* H. *Ver o non homini* Oudend.

115. *cervos decet*] *evos decet esse faventes* ms. Serv. *decet esse, novantes si quorum* aut *paventes? Siccorumque nova cornua fronte vigent?* Wakef. ad Lucret. III. 614. „*siccorum* utique sui roboris atque iuventutis destitutorum, aridorum, senescentium.“ —

116. *si quorum*] i. e. quorumcunque Oudend. *Si* brachylogia intelligatur: quorum, si omnino aliquorum animalium, cornua rigent.

119. *pascitur*] *nascitur* ms. Scal.

123. *aptus*] *actus* mss. Voss. Leid.

124. 125. desunt aberrante librario in mss. Serv. Voss.

124. *et modo puniceum r. lavante*] ms. Scal. Salmas. Scriver. i. e. du warest werth auf ihrem Lager zu ruhen und, so oft der Morgenthau das in Purpur erglühende Lager badet, warest du werth, das Rosengespann anzuschirren. Hic versus matutinum tempus indicat et cum sequenti iungendus est. *et modo puniceo rore levante torum* vulgo i. e. und wenn der Purpurthau das Lager erfrischt etc. *et modo puniceo membra levare toro* H.

127. *tu*] *te* ms. Voss.

torsisset] scil. Aurora. Aurorae equus respicit, cum bigas retorquet seu reflectit Aurora, die procedente, id est, incipiente, cum Phoebus iam quadrigas agit. B.

128. *respicientis*] *respatiantis* Scal.

129. *chori iuvenum*] Salmas. Wernsd. *quaesivere chori iuvenem sic Hesperon olim, Quem necdum medio solvit in igne Venus* Scal. *quaesivere chori iuvenem sic Hesperon illum* vulgo.

130. *nexum*] i. e. inter astra relatum. Hesperus cito apparet vesperi, citius disparet, sed matutino tempore adversa coeli regione redit Luciferi nomine.

Venus] *nemus* mss. Voss. Serv.

131. *nitentem*] *iuventam* ms. Serv.

133. *hic tibi*] Lucifer, Orientis sidus, Maecenati donare crocum, casiam, balsama dicitur, quia haec aromata, in Oriente nata, in ignem rogi fundi solent.

Corycium] Sic dicitur crocus, quia in monte Coryco praestantissimus nascebatur. *hic e Corycio casias tibi donat* B. *hic tibi narcissum* Oudend. *coritium* ms. Leid.

134. *hic e*] *hic et* mss. Voss. Leid.

135. *redditus*] *redditur* ms. Voss.

137. *ter Pylium*] i. e. Pylium Nestora, tercanum (ut trisaeclisenem) flevere sui. — *Ter Peliam* B. coll. Eleg. ad Messalam v. 15. *ter Pylii flevere suum* Oudend. *ter Phrygium flevere sui* nempe Priamum. Schrader. Add. T. I. p. 733.

138. *dicebantque tamen, non*] mss. Leid. Helmst. *dicebant tamen hunc non satis* vulgo.

139. *annosi*] *annosa* mss. Voss. Leid. Serv.

vicisses] edd. Iunt. et Ascensii. Wakef. ad Lucret. III. 961. *vixisses* vulgo. *vixissem* mss. Voss. Leid.

140. *nente*] *nempe* mss. Serv. Voss. Leid. Helmst. *me dispensante tibi stamina neta f.* Salmas.

141. *nunc ego, quod p.*] int. tibi precor. Scal. *nunc ego quid possum?* vulgo.

142. *librato*] Erde, decke leicht seine Gebeine, und du selbst erhalte deine Last schwebend im Gleichgewicht. Tellurem rogat, ne nimium ossa Maecenatis premat.

143. *tibi*] telluri, tumulo.

110.

Anth. II. 120. In mss. cum praecedenti coniuncta est haec elegia, nec argumentum vel dictio vel mediocritas ingenii ab ea differt. Burmanno etiam peior alterâ esse videbatur: ego nihil interesse puto. Utraque Pentadii seculum non superat. Subscriptio in mss. Leid. Voss. est: *Finit elegia Virgilii Maronis in Maecenatem inventa abhenoç in Dacia.* Wernsd. Poet. lat. T. II. p. 236.

1. *sic est*] *sic et* ms. Serv.

4. *augustam Drusi — fidem*] I. Fr. Gronovius. i. e. ante Drusum, cuius fides erga Caesarem maxime fuit spectata. *augustam Bruti-fidem* vulgo. *angustam* mss. Voss. Helmst. *abruptam Bruti-fidem* Gorallus. *angustam* sive *funestam Drusi-diem* H. *abruptam Drusi-diem* Iacobs. Spec. Emend. p. 72.

6. *et magnum*] *est m.* ms. Voss. Conf. Consolatio ad Liviam de morte Drusi 39. *Caesaris illud opus, voti pars altera vestri, Occidit.*

7. *discedo*] *Dissidio vellemque prius* mss. Leid. Scal. prob. Scal. B. *discidio* mss. Leid. Serv. Voss. Helmst.

dixit] *dicit* mss. Voss. Leid.

8. *incidit*] *impediit* vel *invidit* H. *inciditque puer* ms. Serv.

9. *manifestus*] *male festus erat: moriens* H.

11. *si tamen*] *sed tamen* Cannegieter. Add. T. II. p. 721.

12. *dum morior: satis est*] ms. Helmst. *dum moriorque, satis.* vulgo. *dum moriorque, sat est* H. Pithoeus.

15. *mihi*] *tibi* ms. Serv.

16. *te*] mss. Scal. Leid. Helmst. Wernsd. „Ultra quietem sub terra levi nihil quidquam a te opto, quod tu pro potestate tua honoris causa mihi mortuo praestare possis. Id tantum velim, ut mei sis memor." *me* vulgo. *Te* praestat, quia sequitur *Sed meminisse velim*, ad quod *te* intelligitur. *nec tamen hoc ultra te doluisse velim* H. *hoc potuisse* mss. Voss. Leid. alt.

17. *illic*] *illuc* ms. Voss.

19. *amicus*] *amare* ms. Voss.

20. *nec tibi qui*] *nec sibi qui* Barth.

23. *vixi*] *iussi* mss. Voss. Leid.

molle beati] Salmas. Wernsd. *beatus* ms. Leid. *exemplum vixi te propter molle beate* vulgo.

25. *fui*] *tui* Salm. H.

29. *iuvenes*] C. et L. Agrippae, Agrippae generi Augusti filii, et ab Augusto adoptati, ideoque bis Caesare digni dicuntur.

bis] *vis* ms. Serv.

30. *et tradant porro*] *aeternent porro* Oudend. *et trudant p.* Scal.

31. *sit secura tibi*] *sed tibi secura* ms. Voss. Leid.

quam primum] mss. Serv. Helmst. Wernsd. *cum primum* ms. Leid. vulgo. *quod primum* ms. Leid. 2. *et saturo annorum superet tibi Livia coniux* Oudend.

32. *rapta*] ms. Helmst. *rupta* vulgo.

gener] Tiberius, qui mortuo Agrippa Iuliam duxerat. Scaliger Agrippam intelligit, qui expleverat defectum amissi Marcelli.

33. *cum, deus*] *deus* pro vocativo. *tum* Gorallus.

insignis avitis] *insignis et austris* ms. Serv.

34. *in proprio c. ipsa*] ms. Leid. *ipsa* ms. Voss. *in patrio collocet alma* vulgo. Augustus deus est, habetque deos avos, ac post mortem a Venere ipsa in coelum recipitur.

111.

Anth. V. 141. in ms. Petaviano inscribitur: *P. Virgilii Maronis de institutione viri boni versus incipiunt*, in ms. Leidensi: *opus inclutissimi Maronis de viro sapienti.* Inter carmina Ausoniana legitur p. 529. Sed nec Virgilii neque Ausonii esse videtur.

2. *multis*] *cunctis* ms. Thuan. 8069 et Paris. 7927 et 7936.

4. *quid proceres*] *quid per omnes variique levis quid* Par. 7936. *vanique levis quid* Par. 7927.

6. *labis*] *tabi* ms. Goth. *labiis per levia* mss. Thu. Paris. 7927 et 7936.

sidat] *fidat* Thu. *sedat* Par. 7936.

7. *dies quam*] *diem quem* Thu. Par. 7927, 7936.

8. *capricorno*] *campi cornu* ms. Thu. *capricornu* Par. 7927.

9. *trutinae se ex. p.*] *trutinae pondere pandit* Par. 7936.

10. *protuberet*] *quis percurrat et* ms. Goth. *proturberet* Thu. Par. 7927. *proturbet et angulus aequis* Par. 7936.

12. *subter*] *sit solidum quoque subtus nec inania subtus* Par. 7936. *subtus* Thu. Par. 7927.

13. *admotus*] *admotos* Goth. Conf. Persii Sat. V. 24. — Deest versus in Thu. Par. 7936.

14. *declinat*] *nec prius in duolem declinet lumina somnum* Par. 7936. *declinet* Goth. *declinatis* Thu. Par. 7927.

15. *reputaverit*] *reputant* Par. 7936.

acta] *apta* Thu. Par.

16. *quae praetergressus*] *quo praetergressus* Par. 7927, 7936. *quo progressurus* Goth.

17. *abfuit*] *cur illi furto decus affuerit* Par. 7936. *assit* Par. 7927.

18. *praeteritum est*] Goth. om. *est* vulgo.

cur haec] *cur mihi* Par. 7936.

20. *fracta-mente*] i. e. molli, non forti animo. — *cur alii infracta praesensi mente dolorem* Par. 7936.

21. *volui, quod*] *voluit quod molle* Thu. *v. quid molle* Par. 7927.

bonum foret] *bonum est et fore utile honesta* Par. 7936.

22. *num*] *non* Par. 7927, 7936.

23. *perstrictus*] *perstrictis* Thu. *perstringis quicquam sed me natura magis quid* Par. 7936.

24. *sic facta per omnia rursus*] Goth. *sic dicta et facta per omnia* vulgo, corrupte. *sic dicta per omnia facta* Par. 7936.

25. *ortoque a vespere*] ab orto Lucifero. Lucifer, Vesper idem sidus. Vinet.

26. *dat*] *det* Thu.

112.

Anth. L. 135. Wernsd. Po. lat. T. I. p. 617 et 666. Lambinus ad Horat. Serm. I. 10, 62. Fea ad Horat. Epist. I. 4, 3.

Sed iam dudum hoc carmen suspectum erat, ut ex Baylii Dictionn. s. v. *Cassius Severus* cognoscere licet. *Antonium Thylesium* auctorem eius esse, ex editione novissima huius viri poematum, Neapoli a. 1762. a Fr. Danielio curata, atque ex dissertatione Bartholomei Mercerii (in Millin Magas. encyclop. III. 6, 351.) patet, ut Kordes in Eberhardtii libro (über den Zustand der schönen Wissenschaften bei den Römern) p. 199. et Bardil. in Iahnii Ann. 1828. p. 218. docuit.

1. *argutae*] *arguta* Lamb.

12. *ridiculus dudum*] v. Add. B. T. II. p. 709. Alludit ad v. 3. *ridebant*, man lachte über sein Spiel.

16. *non levis adscensus* etc.]

Non levis, adscensu si quis petit ardua, sudor:
Plurimus hunc tollit. nocturno exsomnis olivo
Inmoritur, iactat, modo quod laudaverat, in se,
Qui cupit aeternae donari frondis honore.

i. e. Magno labore opus est, ut ad honoris culmen quis perveniat, sed plurimi sudorem tollunt, id est, sine labore adscendere cupiunt. Nocte etiam occupatur, et in se iactat, quod modo laudaverat (nam in aliis virtus laudatur et alget), qui laurum sibi donari cupit. Med. Wakker. Amoen. p. 151.

18. *damnat, modo quod*] *iactat, quod mox* vulgo. *delet, quod mox laudaverit* Lamb. *delet, quod laudaverat* Fea. *delet, quod collaudaverat ipse* Bothius.

113.

Apud Probum ad Virgil. Ge. l. I. v. 227. Cn. Cornelius Lentulus Gaetulicus, consul a. u. 779. p. Chr. 26. iis, qui epigrammata fecerunt, adiungi debet, ut Weichert. in Poet. lat. Rel. p. 250 sq. et Bähr. in Litt. d. Röm. p. 330. demonstraverunt. Hi versus ex carmine astronomico supersunt.

114.

Metrum Sapphicum. Cum in Anthologia multa sint supposititia carmina, has duas odas, quae Burmanni demum tempore ferebantur, praetermittere nolui. Prodierunt enim primum Pragae anno 1760. postea Villoisonus in Animadv. in Long. p. 310. anno 1778. eas edidit atque Ieni in Horatio suo T. I. p. CXIV., tum Vanderburgius Vol. I. p. 356.

et Bothius in Adnotatt. ad Horat. T. I. p. 21. Conf. Fea in praef. Horat. pag. XLIII. ed. Both., Weichert. in Poet. lat. Reliqu. p. 370. Wyttenbachius in Biblioth. Crit. Vol. I. P. III. p. 99. Ruhnkenius in epist. ad Wyttenbachium pag. 28. scribit: Horatii odae, de quibus scribis, ne Latine quidem loquuntur. Nihil isto impostore impudentius.

15. *citiusve — aura*] *citiusne tristis Advocat hora* Both.

115.

Metrum Alcaicum, ut Hor. I. 9. Vide ad praecedentem odam. Prior mediocritatem ingenii, altera defectum prodit.

3. *quid*] *quod* Both.
8. *audi*] *aude* Both.
10. *disiecit*] *deiecit* Both.
11. *huic*] *hic* Both.

116.

Est fragmentum Ornithogoniae Aemilii Macri, quod recepi ex Isidori Origin. XII. 7, 19. — Conf. Bernhardy R. Litt. p. 218. Eberhardt. Zustand d. sch. Wissensch. unt. d. Römern p. 80.

1. *Cycnus*] *Cycnus in auguriis nautis gratissimus ales.*
Hunc optant semper, quia numquam mergitur undis.

Servius ad Virg. A. I. 397. Conf. B. ad Anth. T. I. p. 395.

117.

Anth. I. 103. Alii Germanico Caesari tribuunt, ut nuper Bernhardy R. Litt. p. 218., alii Hadriano imperatori, cum in Anthol. graeca Brunckii T. II. p. 285. vel Palatina Iacobsii lib. IX. ep. 387. idem epigramma extet hac inscriptione adiecta: *Ἀδριανοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Ἕκτορα, οἱ δὲ Γερμανικοῦ. Ἡσύχιος δὲ εἰς Τιβέριον τὸν Καίσαρα ἀναφέρει αὐτό.* Et Iacobsius Hadriano tribuit, quia is imperator Troiam multis operibus ornaverit. Qua in re ei non assentior, cum epigramma multo magis in Romam urbem quam in Troiam renascentem conveniat. Alii conversum putant ab Italo aliquo ex Anthologia graeca, ut Pithoeus atque Orellius in nova edit. Eclogarum p. 262. Nec extant alia epigrammata Caesaris Germanici indubitata. Etsi illud, quod supra in epigrammatis C. Iulii Caesaris dedi, *Thrax puer*, Caesari Germanico potius tribuerim. Praeterea in Anth. Burmanni lib. V. 51. *Prognosticorum* Germanici fragmentum legitur, quod, cum ab Orellio V. C. in editione Phaedri et Arateorum illius poetae nuper una cum ceteris fragmentis expoliretur, lubens omisi.

3. *heres*] populus romanus.
4. *proferat*] i. e. augeat. Pithoeus. *praeferat* vulgo. *praeferat usque suae* Schrader.
5. *Ilios*] *Ilion* Scalig. Romam intelligit.
8. *sub Aeneadis*] Romani subiecerant Graecos.

118.

Anth. II. 241. ap. Sueton. de illustr. gramm. c. 22.

1. *didicit*] mss. Suetonii, probante Baumgart. Crusio. „Praeceptum fuisse videtur gladiatorium *caput ad laevam*, quod nos ignoramus, unde verbum *didicimus*, cui opponitur *praecipit.*" — *deicit* vulgo, *reiicit* B. Add. T. I. p. 739., quorum alterutrum F. A. Wolfio placuit. *ducit* H. Wer das Kopf links! erlernt hat, der schreibt uns jetzt Noten.

2. *os nullum*] *os* duplici notione hic intelligitur. *os nullum* facundiae defectum significat, *os pugilis* inflatum ictibus os gladiatoris.

119.

Anth. I. 104. ex Senecae Suasor. lib. II. p. 23. Latro in hac suasoria, cum tractasset omnia, quae materia capiebat, posse ipsos et vincere, posse certe invictos reverti, et beneficio loci tum illam sententiam: *Si nihil aliud, erimus certe belli mora.* Postea memini, auditorem Latronis Abronium Silonem, patrem huius Silonis, qui pantomimis fabulas scripsit, et ingenium grande non tantum deseruit, sed posuit, recitare carmen, in quo agnovimus sensum Latronis in his versibus etc. Hi versus fragmentum sunt longioris poematis.

120.

Anth. III. 189. Cn. Mattii sive Matii aetas incerta. Alii eum ad Augusti aevum referunt, alii maiorem fuisse natu M. Terentio Varrone, de quo supra diximus, adnotarunt, ut F. A. Wolfius (Vorles. üb. d. Röm. Litt. p. 161.) et Wernsdorfius in Dissert. de Homeristis in Poet. lat. T. III. p. 474. Conf. Bernhardy R. Litt. p. 198.

In Anthologia B. decem versus continui ex mimiambis Mattii afferuntur, quos tamen non uno loco auctoris nec deinceps dictos fuisse existimo. Versus scazontes.

1. *nuper die quarto*] hic v. et secundus ap. Gell. X, 24. et Macrob. Sat. I. 4. leguntur. Pro *die quarto* vulgo dicebant *nudius quartus*.

recordor, et certe] i. e. recordor, et certe recordor, ich erinnere mich und zwar ganz gewiss. Gronovius ad Terent. Adel. IV. 5, 14. comparat Cicer. ad Att. VI. 3. *Q. Cicero puer legit (ut opinor, et certe) epistolam inscriptam patri suo. Ut recordor haec certe* Schraderus Add. T. II. p. 745. *ut recordor incerte* Bothius Po. Scenic. P. II. p. 267. Conf. Anth. II. 119, 61. *sum memor et certe memini* (supra p. 53.).

2. *aquarium*] *aquarium domi urceum unicum fregit* Both.

3—6. ap. Gell. XV. 25.

3. *albicascit*] Gronov. et Lion. ex mss. prob. Forcellino s. v. *albicassit* vulgo. Item ap. Nonium p. 167. *albicascit* in hoc ipso versu legitur.

4. *omnibus*] Scalig. *hominibus* ap. Gell. et Nonium.

6. *gubernare*] *gubernasse* Nonius p. 106.

7—12. ap. Gell. XX. 9.

7. *refice*] Scal. *reficere* vulgo. *recipe* B.

8. *columbulatim*] *columbatimque conserere labris labra* vulgo. Nostram lect. probat Wakef. ad Lucret. IV. 1102.

11 — 15. desunt in B. anthologia.

12. *nequamve*] *nequamque* Santenius ad Terentian. p. 348.

scitamenta] i. e. scita edulia, bellaria, Leckerbissen.

pipulo poscit] i. e. convicio poscit, ut Nonius p. 152. pipulum interpretatur. v. Lindem. ad Plauti Militem II. 6, 102. p. 144.

13 — 15. adieci ex Macrobii Sat. II. 16.

13. *ficorum*] hos versus ordinavit Santenius ad Terentian. p. 348. Apud Macrob. legitur: *Mattius: In milibus tot ficorum non videbitis grossum.* Both. delevit *ficorum*, quod Santenius in fine versus praecedentis collocare maluit.

15. *ab alio*] *ab aliis* Both.

grossos] *grossi appellantur fici, qui non maturescunt. Hos Graeci dicunt ὀλύνθους.* Both. Idem V. D. adiecit aliud fragmentum ex Prisciano T. I. p. 281: *Cn. Mattius: Meos hortulos plus stercoro quam olero.* Sed nescio an melius haec verba ad alium Matium referantur, quem de re rustica scripsisse Columella l. XII. 4. narrat. Idemque Wernsdorfius in Po. lat. T. III. p. 475. observat.

121.

Anth. II. 121. Wernsdorfius Poet. lat. T. III. p. 39. dicit: „Navigatio, quae fragmento eo describitur, ea est, quam Germanicus Drusi filius cum legionibus classi impositis tentavit per flumen Amisiam (Ems) in Oceanum septentrionalem (Nord-See) tertio Tiberii anno, et quam describit Tacitus Ann. II. 23.“ — Ibidem editum est carmen p. 220. Extat fragmentum hoc poematis apud Senecam in Suasor. I. p. 11. *Latini declamatores in Oceani descriptione non nimis viguerunt. nam aut tumide scripserunt aut curiose. Nemo illorum potuit tanto spiritu dicere quanto Pedo, qui navigante Germanico dixit: I a m p r i d e m* etc.

1. *relictum*] Pendet hic infinitivus cum duobus sequentibus ab illo *dixit*. Gronovius, verbum regens deesse ratus, corrigit tertio versu pro *tenebras pigebat*, B. in secundo versu pro *iam pridem iam piget*, Withofius (Coniecturen v. Grimm Stück 2. p. 13.) eodem versu *Iamque vident notis extorres* etc.

2. *extorres*] int. commilitones Germanici.

4. *Hesperii metas*] int. ex praecedenti *per*.

5. *nunc — consurgere*] i. e. dass sie jetzt den Ocean besteigen. Intelligo enim ad *ire* et *consurgere* idem subiectum, commilitones Germanici. Aliter Wernsd., qui explicat *nunc Oceanus consurgit vel intumescit.*

6. *ferat*] coniunctivus ideo positus, quia oratio obliqua est. *fovet* Iacobs. Spec. Emend. p. 80.

pristis] *pestes* vulgo.

7. *ratibus-prensis*] i. e. naves a monstris marinis prehenduntur vel invaduntur. Wernsd. autem de navibus a turbine Oceani prehensis dictum putat.

8. *iam sidere*] pendet a sequenti *credunt*.

9. *flamine*] *flumine* Gorallus. Wernsd., qui recessum fluctus intelligit.

10. *credunt*] *tradunt* vulgo errore typogr.

11. *iam non*] Gorall. Wernsd. *tam non* vulgo.

16. *ruit*] *fuit* Schulting. inprob. B. ad A. V. 13.

orbemque relictum] i. e. terram, quam reliquimus.

17. *claudit*] *damnat* Oudend.

19. *libris*] *nobis* B. *lembis* i. e. navibus Oudend. *Libycis* Scriverius. *lauris* vel *labaris* Wernsd. *Poenis* Meinek. An *bellis intactum?*

122.

Anth. II. 226. Cf. Weichert. De Domitio Marso poeta p. 264.

2. *in Elysios*] ms. Regius, ut Tibull. I. 3, 58. Huschk. ad Tib. T. II. p. 677. *ad Elysios* vulgo.

3. *elegis molles*] „cum Pithoeus ediderit *elego*, legi etiam posset *elego molli*. Codex meus, olim Askewianus, habet *elego teneros*.“ Santen. ad Terentian. p. 317. Sic *elego molli* apte responderet in sequenti *forti pede*.

123.

Anth. II. 247. Philargyrius ad Virg. Eclog. III. 90. „*Qui Bavium non odit, amet tua carmina, Maevi. Duos sui temporis poetas dicit pessimos, quorum carmina ob humilitatem abiecta sunt. — Ex quibus Bavius curator fuit, de quo Domitius in Cicuta refert*“ etc. Domitius librum suum epigrammatum *Cicutam* appellavit propter acerbitatem et amaritudinem rerum. De Bavio ac Maevio disputat Weichert. Po. lat. Rel. p. 310.

3. *atque omnia denique, ut*] Handius in Tursellino T. II. p. 273. ubi formulam *denique omnia* vel *omnia denique* illustrat, adnotat: „Burmannus cum Pithoeo scripsit:

nummos atque omnia: denique, ut aiunt,

Sed coniungenda erant verba

atque omnia denique, ut aiunt.

Tum demum non languet voc. *omnia* iterum positum.“ — *et denique omnia* vel *ac d. o.* Philargyrius. — Klotz. in Antib. p. 107. et Weichert. B. sequitur. *nummos stat denique omnia* ms. Paris. teste Duebnero.

5. *m. communis utrique*] Philargyrius. *mulier concubitum* vulgo.

6. *nupsit*] Oudend. Weich. *novit* Philargyrius, vulgo.

deposuit] syllaba brevi in fine hemistichii, qua de re Santen. ad Terentian. p. 293.

124.

Anth. II. 155. De Cornelio Severo poeta disputavit Wernsdorf. in Poet. l. Min. in prooemio de carminibus heroicis T. III. p. 50. ediditque carmen eius p. 208. — Legitur hoc fragmentum apud Senecam Suas. VII. p. 49. „*Nemo tamen ex tot disertissimis viris melius Ciceronis mortem deploravit quam Cornelius Severus.*“

1. *paene*] *saepe* B. Add. T. II. p. 724.

2. *iacuere suis*] i. e. quae olim frequentibus concionibus celebraverant et quasi sua fecerant. Wernsd.

5. *iuratae manus*] i. e. coniurati.

6. *nefas extinctum et*] Gronov. Wernsd. *nefas, exserti et* Heins. B. *nefas detectum et* Iacobs. Specim. Emendatt. p. 78. — *nefas: est tunc et* vulgo.

9. *sacris et vita*] Scalig. ex mss. *sacris exacta quid artibus aetas* vulgo ex Schotti coni. Wernsd.

10. *aevi decus*] Scalig. *civis decus* vulgo. *urbis decus* Heins. *civi decus* nempe Ciceronem. Klotz. in Antiburm. p. 98.

14. *iurisque*] *ritusque* vulgo ap. Senec. Wernsd. — *legum iurumque* Lindenbrog.

15. *publica vox*] iunge *togaeque publica vox.*

18. *civis — proculcavit*] i. e. sein Mitbürger misshandelte mit übermüthigem Fusse das entstellte Haupt, das blutige graue Haar, und die geheiligten Hände, die grosse Werke vollführt hatten, als sie jetzt auf dem Boden lagen.

21. *hoc nec*] ms. D'Orleansii. *haec nec* vulgo.
Emathio] *Aemathio* vulgo.

22. *nec te*] i. e. nec in te.

24. *afuerunt*] Heins. *afuerant* vulgo.

125.

Anth. II. 267. ex Prisciano T. I. p. 410. Kr. Est fragmentum libri secundi Excellentium Alphii Aviti de ludimagistro principum Faliscorum liberos Camillo prodente. De Alphio Avito disputat Vossius de poet. lat. p. 38. Wernsd. in Poet. lat. T. II. p. 28. — Iambici dimetri.

1. *creditos*] *creditus* vulgo ap. Prisc.

4. *extraque muri*] Krehlius accusativum esse *extra* et pro *extera muri* dictum ait. Tunc autem *extera* scribendum erat, ne trochaeus versum inciperet. Sed Alphius Avitus genitivum coniunxit cum praepositione *extra*, graeco more ἔξω τοῦ τείχους, nec aliter ac Plinius fecit in Hist. N. XXV. 5. in fin. *Medetur extra corporis eruptionibus pituitae cum axungia salsa illitum.* Conf. Hand. Tursell. T. II. p. 682. Quod si minus placeat, *extraque muros* legi debet.

5. rursus in Prisc. T. II. p. 131. legitur.

7. 8. ap. Prisc. T. I. p. 553.

7. *hospites*] *obsides* Valesius. recte!

8. *captivos, habes*] i. e. in tua potestate hi liberi sunt, sive eos tuos esse hospites sive captivos voles. Sic interpunxit Schottus ad Aurelium Vict. p. 128. — *seu tute mavis obsides, seu tute captivos habes* vulgo. *habe* Valesius et Vossius. *aves* Stewech. et B.

9—11. ex Add. B. T. II. p. 730. Conf. Priscian. T. I. p. 159. not. ad §. 29. edit. Krehl.

9. *Curis*] adiectiv. a Curibus, oppido Sabinorum.

10. *caedes placet*] *sedes placet* Krehl. *caedes placat* Bondam. in Add. B. l. l. metro invito.

126.

Anth. III. 150. Ex epist. Senecae 24. *Memini te illum locum aliquando tractasse, non repente nos in mortem incidere, sed minutatim procedere. Quotidie morimur, quotidie enim demitur aliqua pars vitae, et tunc quoque, cum crescimus, vita decrescit. Infantiam amisimus, deinde pueritiam, deinde adolescentiam; usque ad hesternum quidquid transiit temporis, periit. Hunc ipsum, quem agimus, diem, cum morte dividimus. Quemadmodum clepsydram non extremum stillicidium exhaurit, sed quidquid ante defluxit, sic ultima hora, qua esse desinimus, non sola mortem facit, sed sola consummat. Tunc ad illam pervenimus, sed diu venimus. Haec cum descripsisses, quo soles, ore, semper quidem magnus, numquam tamen acrior, quam ubi veritati commodas verba, dixisti* etc. De Lucilio Iuniore dixit Wernsd. P. L. M. in prooemio de auctore Aetnae T. III. p. 18.

1. *mors non una*] *mors non ultima venit: quae rapit, ultima mors est.* Lipsius. Wernsd. Poet. T. III. p. 207. Vulgatam lect. praefero, cum ex epistola Senecae satis eluceat, hunc esse versus sensum: multa mortis genera patimur, antequam morte rapimur.

127.

Recepi ex Senecae epist. 8. In B. deest.

128.

Anth. III. 11. Wernsd. Poet. T. IV. p. 543. Leguntur haec Senecae epigrammata plerumque ante Consolationem ad matrem Helviam vel tragoediis praemissa, ut in edit. Scriverii, vel iis subiuncta, ut in Gronoviana, atque in T. IV. edit. Ruhkopf. p. 355. Attamen neque ingenium Senecae neque lumina dictionis attingunt. — *De se ad patriam* inscribit ms. Vossii.

2. *illacrimans*] *et lacrimas* Bardili.

5. *tempore non illo*] Pith. *tempore non alio* vulgo ex mss. Voss. Scalig.

6. *belli*] belli Hispaniensis, quod narrat Auctor de bello Hisp. c. 11 et 34.

9. *tempore non illo*] Pith. *tempore non alio* vulgo.

10. *nox*] *vox* ms. Voss.

11. *Lusitanus — latro*] Viriathus.

12. *figeret*] *frangeret* vel *finderet* Oudend. Add. T. II. p. 732.

16. *adluit Oceano*] ex his verbis forsan colligat aliquis, epigramma a poeta quodam fictum esse, qui Cordubae situm ignoravit. Corduba enim, caput Baeticae, longe ab Oceano remota est. Sed non aliter accipiendum videtur quam si simpliciter dixisset: Corduba in extrema Hispaniae ora sita est. *abstulit Oceano* vel *arcet ab Oceano* B. Add. T. II. p. 732. *attulit Oceano* Klotz. in Antib. p. 110.

129.

Anth. III. 12.

1. *Phocaïco*] ex ms. Salm. ad Solin. p. 66. Conf. Anth. IV. 230. *Phocaïo* Scal. *Phocaeo* vulgo. *focaico* ms. Thuan. 8071.

2. *patrio*] ms. Salm. *pario* ms. Voss. Thu. *Graio* vulgo.

Cyrnus] *cirnos* ms. Thu.

3. *Ilva*] hodie Elba. — *illa* mss. Scal. Voss. *Corsica cordanie br. porr. silva* Thu.

4. *fluminibus*] supra 30 flumina tabulae geographicae in Corsica adferunt. Lips. ad Senec. Consolat. ad Helv. c. 8. — *famosis* vel *limosis invia fluminibus* B. Add. T. II. p. 732. — *flaminibus* Thu.

6. *cum ferus ora*] *ecferus oranis* ib. mox *religatis*.

7. *sepultis*] ms. Voss. Lipsius in adnot. ad hoc epigr. — *solutis* i. e. mortuis. vulgo.

8. *vivorum cineri*] in hac locutione dictionem Senecae agnoscas. Exules iam sepultos esse dicit, ideoque eamdem eis formulam adclamari rogat: sit tibi terra levis.

130.

Anth. III. 13. Wernsdorf. l. l.

4. *Palladio*] *pallidio* ms. Thu. 8071.

5. *imbriferum*] ms. Salmasii. — *umbriferum* Schraderus Add. B. T. II. p. 732. — *umbrarum* vulgo. prob. Wernsd. — *hic florum* Cannegieterus. *umbrorum* ms. Voss. *imbrifero nullo* Thu.

7. *ultimus ignis*] i. e. ignis rogi. Lips. ad Consolat. ad Helv. c. 6.

131.

Anth. III. 95. Barthius id epigramma Seneca indignum censet. Wakef. ad Lucret. V. 96. idem perelegans Senecae poemation vocat.

2. *nil sinit*] *nil sinet* ms. Thu. 8071.

132.

Anth. III. 157. ex Epist. 107. Senecae. Burmannus non Senecae esse versus putat, sed Ciceronis. Id falsum arbitror, nec ex verbis Senecae ullo modo Burmanni opinio confirmatur. „*Sic adloquamur Iovem, cuius gubernaculo moles ista dirigitur, quemadmodum Cleanthes noster versibus disertissimis adloquitur. Quos mihi in nostrum sermonem*

mutare permittitur, Ciceronis viri disertissimi exemplo. Si placuerint, boni consules; si displicuerint, scies me in hoc secutum Ciceronis exemplum. — In eo enim exemplum secutus est Ciceronis Seneca, quod versus graecos non graece libro suo insereret, sed in latinum sermonem converteret. Adde Augustinum De Civit. Dei l. V. 8. „*Annaei Senecae sunt, nisi fallor, hi versus* etc. — Cleanthis versus v. in Enchiridio Epicteti c. 77. p. 528. ed. Salmas.

1. *duc me*] *Duc summe pater, altique dominator poli* Augustin. Nostram lect. tuetur Bentleius quoque ad Cic. Tuscul. I. 31. p. 250. ed. Orell. ubi dicit: *Illa Graeca Cleanthis Latine eleganter vertebat Seneca.*

3. *fac nolle*] i. e. fac, me nolle. Invitus quoque te comitabor.

4. *ducunt*] hic versus quartus est apud Senecam, quintus apud Augustinum, et in hoc ordine recepit B. et Bentleius. Lipsius adnotavit: *non est in graecis hic versus, et puto insititium esse, atque alibi lectum.*

5. *patiar, quod pati*] in Seneca leg. et ap. Bentl. — *malusque patiar, facere quod licuit bono*, in Augustino et vulgo.

133.

Anth. III. 118. Senecae adscribitur in ms. biblioth. Caesareae teste Lambecio Comm. de bibl. Caes. l. VI. p. 935. Addit Lambecius, in eodem ms. subiungi alterum distichon, quod recepi. Utrumque deterioris aevi est. Alterum B. adnotationi subiecit.

1. *iaspis. q. iaspide*] *ïaspis. q. ïaspide* B. falso. „Deterioris enim seculi scriptores *iaspis*, *Iason* et similia duabus syllabis efferebant.“ Schrader. in Emendat. p. 223. Epigramma simile est in Anth. I. 6.

134.

Anth. III. 151. Inscribitur in ms. Voss. *Parcendum misero.*

1. *occisi*] occisus hic dicitur ut supra *sepultus* de exule. *occisum iugulum quisquis scrutaris unus amicus* ms. Voss.

amici] *amice* Ruhkopf.

2. *tu*] *et* Heins. B.

4. *inpressit*] *pressit* ms. Voss. 1m.

mortua saepe manus] *saepe manus moriens.* Ondend.

135.

Anth. III. 152. Seneca in duobus epigrammatis C. Vibium Crispum Passienum oratorem adloquitur. In altero, in quo nunc versamur, Passienum unicam spem ac solatium esse profitetur, in altero, quod mox adferemus, mortem eius lugubri carmine deflet. Nec mirum. Seneca enim tum, cum obiit Passienus, in exilio fuit, ut ipse in hoc epigrammate indicat: *En hic, qui iaceo saxis telluris adhaerens.* Missus est in insulam Corsicam a. u. 794., unde rediit a. 803. Crispus vero Passienus necabatur sub initia Claudii circa a. u. 795. fraude Agrippinae, matris Neronis, quam viduam post Domitiam, quacum prioribus nuptiis iunctus fuerat, in matrimonium sumsit. Crispum Seneca appellat *meae vires*

lassarumque anchora rerum! eo potissimum, quod speraverat, veniam sibi reditus per eum, qui Agrippinae maritus erat, impetrari posse: sed eius mors totam spem frustravit. Lipsius in adnot. ad hoc epigramma ambigit, utrum Crispus sit Crispus Passienus, Agrippinae maritus, an Vibius Crispus, itidem oratoria virtute clarus, an denique hoc carmen omnino non a Seneca, sed ab alio exule sit factum. — Passieni, quem Quintilianus puer oratorem celeberrimum esse audierat, fragmenta oratoria in libro meo de Oratoribus Roman. collegi p. 240. — Inscribitur in mss. Voss. Scal. *ad amicum optimum.*

2. *vel antiquo — foro*] i. e. vel inter veteres oratores, quorum Cicero aliique.

3. *volebas*] *solebas* Heins.

5. *honor nobis*] *honor a nobis ars et* ms. Voss.

7. *dulcis placidique*] *fides dulcis Latiique acerrime vindex* vel *fides dubiis placidisque acerrime vindex* B. *fides dulcis Suadaeque acerrima virtus* Schrader. Add. T. II. p. 741. *fidis dulcis* (lyrae) *Latiique acerrima virtus* Val. Vonckius ibid.

9. *avo*] C. Salustius Crispus Crispi Passieni avus esse dicitur ab Heinsio.

patri] memoratur Passieni pater apud Hieronimum in Chronico: *Passienus pater, declamator insignis, diem obiit.* Id est anno 746., ante Chr. 8., quo anno Maecenas quoque et Horatius decessere medio fere principatu Augusti. Alii auctores patris non faciunt mentionem: in M. Seneca enim et Quintiliano Passienum filium intelligendum arbitror.

10. *quo solo*] i. e. te solo.

11. *en hic*] *an tu qui iaceo* ms. Voss. *an tu cui iaceo* ms. Scal. *an tua* mg. *at mea, qui* Lipsius. *at mea Cyrneae saxis* B. *Cyrneae, en! iaceo saxis* Oudend. *an tua, qui — Mens mecum est* Ruhkopf.

136.

Anth. II. 249.

Argumentum ex praecedenti petendum. Senecae vindicavit Scaliger in notis. Idem sentit B. ad Anth. III. 152. Hendecasyllabi. Inscribitur in mss. Voss. Scal. *de amico mortuo.*

1. *amici*] *a mihi* ms. Scal.

4. *nunc pars*] *nunc par* ms. Scal. Cf. Horat. Od. II. 17, 5.

6. *pectus*] *lusus* Francius. B. Add. T. I. p. 739. *decus* Wakef. ad Lucret. IV. 956.

7. *putabit*] *nil sine illo Laetum mens mea iam putavit esse Consumtus iam male* ms. Voss. *putavit* ms. Scal.

8. *consumtus*] *contunsus* Wakef.

9. *plus quam*] *postquam* Pith. Scriver.

137.

Anth. III. 153. Seneca eumdem describere videtur, in quem epigr. 134 et 138. scripsit. *De custodia sepulchri* mss. Voss. Scal.

1. *et nomen*] *en* vel *an* B.

2. *nostrum cinerem*] in epigr. 129. *Vivorum cineri sit tua terra levis.*

5. *sepulchris*] *sepultis* Schrader. Add. B. T. I. p. 744.

9. *sacra*] *atra* mss. Voss. Scal.

138.

Anth. III. 154. *In eum qui maligne iocatur* ms. Voss.

2. *at sunt*] *et sunt* vulgo. *at sunt carm. pectora taetra magis* Oudend.

3. *fugiet*] mss. Voss. Scal. *fugiat* vulgo. *fugit* Heins.

4. *haud — haud*] *aut — aut* mss. Voss. Scal.

5. *urbes In populum*] *urbes: In populum* Gron. Wakef. ad Lucret. IV. 1130.

7. *populus*] *populos* ms. Voss.

8. *motum*] i. e. furibundum, mente commotum. B.

11. *dum sua*] quicumque armis non utitur contra te, conviciis tuis obruitur.

12. *et e nostra*] *et it nostra* Heins. *it e nostra* B. An *et est nostra?*

13. *homo, et valide*] *homo valide* Heins. *homo es valide*, Val. Vonckius Add. T. II. p. 741.

crimina] *carmina* Scriver.

ludis] *ludit* mss. Voss. Scal.

15. *perque iocum*] *per totum* mss. Voss. Scal.

quid ad rem] i. e. quomodo lascivia tua propterea excusari potest?

16. *si plorem*] *ut plorem* Heins.

ista] int. crimina. *iste* B.

139.

Anth. III. 155. *De fratris filio parvulo* inscribitur in mss. Voss. Scal.

1. *frater maiorq. minorque*] maior est M. Annaeus Novatus sive M. Iunius Annaeus Gallio, minor Annaeus Mela, pater Lucani.

2. *doleant*] Heins. *doleat* vulgo.

5. *Marcus*] L. Annaei Senecae philosophi, qui hoc epigramma fecit, filius, qui in Consolat. ad Helv. c. 16. *blandissimus* puer dicitur. Mancum dicas epigramma, neque votum absolvitur. Lipsius. — B. per *Marcum* intelligit cum Heinsio Lucanum, Iunii Annaei Gallionis et L. Annaei Senecae ex fratre eorum, Annaeo Mela, nepotem, adeoque per *patruos* Gallionem et Senecam. Convenit cum Heinsio inscriptio ms. Voss.

140.

Anth. II. 223. Cf. Osanni Anal. Crit. p. 3. Both. in Poet. lat. scen. P. I. p. 81. Leguntur hi versus apud Gellium XV. 24.

1. *vidimus*] *videmus* mss. *videris* Gron. Osann.

3. *eum meo iudicio*] *eum* et *meo* monosyllaba. *hunc meo iudicio* apud Nestorem in Vocabul. v. *comoedus.* — *eum me iudice* Gyraldus. *iudicio meo eum* Vossius. *eum iudice me* Mattius. *meo eum iudicio* Oudend. vel delebat *eum.*

4. *quis*] *qui* Osann. Both.

5. *comico*] *mimico* Gron. *mimicam* Both.

7. *qui fervet*] *dein Naevius, qui ferret pretium tertium* Osannus. Vulgata in mss. innititur.

8. *Licinio*] *Licinius* ex quattuor brevibus syllabis constat, ut sequens versus docet et Martialis:

Doctorum Licini celeberrime, summe virorum.

Intelligo Licinium, qui Tegula sive Imbrex (utrique enim cognomini eadem vis) vulgo appellatur; v. F. A. Wolfius in Vorles. üb. Röm. Litt. p. 136. — Bernhardy in R. Litt. p. 189. vitiosam lectionem edit. Stephanianae sequitur.

9. *Licinium*] Both. Lion. *Licinium facito* ap. Nestorem. *Licinio facio* vulgo.

Attilium] v. F. A. Wolfius l. l. p. 130.

10. *in s. sequitur*] mss. *in sexto consequetur hos Terentius* vulgo.

12. *Luscium*] Luscius Lavinius, Terentii aemulus. Conf. Neukirch. de fabula togata p. 171.

14. *sumetur Hecyra*] Alterum ex eodem Volcatii libro fr gmentum, in quo Terentii fabulae tractantur, edidi ex Suetonii vit. Terent. c. 2 et 4.

sexta ex his] *sexta ex hisce* Hearius: idque placet, ut versus expoliatur. Oudendorpius quidem ruditatem versus praefert.

141.

Anth. III. 8. ex Scholiasta Lucani III. 261. „*Tigrim:* De hoc ait Nero in primo libro" etc. Vossius et Oudendorpius ex Troicis Neronis hos versus desumtos putant, quo de opere Wernsdorf. P. L. M. T. III. p. 489. et Bernhardy R. L. p. 112. loquuntur.

2. *tractus*] „i. e. se trahens, non *absorptus* iam nunc, ob praecedentem vocem *subductus.*" Wakef. ad Lucret. I. 1003. *tectus* Ex. Clercquius Add. T. II. p. 731. De re conf. Bernhardy ad Dionys. Perieg. v. 988. Mannert. Geogr. Persien. T. V. 2. p. 205 sqq.

142.

Anth. III. 61. Wernsd. Poet. T. VII. p. 137. De aetate huius scriptoris magna est controversia. Niebuhrius (Kl. Philol. Schr. p. 337.) circa annum 350. p. Chr. vixisse Petronium dicit, cui adstipulatur Bernhardy (Röm. Litt. p. 331.). Huic opinioni gravia quaedam argumenta Orellius opposuit in Inscriptt. n. 1175. T. I. p. 257. atque Schlosserus

(Universalhist. Uebers. III. 1. p. 422.). — Recepi hoc loco tria epigrammata, quae in Anth. III. 61. 62. 63. leguntur, quaeque in codicibus manuscriptis Petronio inscribi, auctor est Burmannus ad l. III. 105. T. I. p. 558.

2. *fecunda*] *facunda* ms. Voss.

3. *dant rami cerasos*] *dant pruna et cerasos* Oudend. Add. T. II. p. 734.

5. *diductos*] ms. Voss. *deductos* vulgo.

6. *Corycium — olus*] Virg. Geo. IV. 127.

7. *missura*] *iussura* Oudend.

8. *si — praeter*] Wernsd. *si vero alitibus fraudem contexere praeterea* vulgo. Wernsd. *praeter* correxit pro *praeterea:* illud enim sic usurpari, multi Plinii maioris loci, quos Gesnerus in Thes. collegit, probant. — *sive alitibus fraudem contexere praeterea* mss. Voss. et Scalig. *Praeterea sive alitibus contexere fraudem* — Oudend.

Si vero alitibus fraudem contexere, pinna
Seu magis inbelles etc.

Klotz. in Antiburm. p. 113. „Locus classicus apud Senec. de Ira II. 12. *Maximos ferarum greges linea pennis distincta continet et in insidias agit.* et de cervis Virg. Geo. III. *Puniceaeve agitant pavidos formidine pinnae.* et Auson. l. II. ep. 4. *cervos circumdant maculis et multa indagine pinnae.*" Add. Lipsius ad Senec. de Clement. I. 12. Gratii Carm. Venatic. v. 75 sqq. Hanc emendationem Klotzii ipse B. amplexus est in Antiklotzio p. 69.

9. *seu*] *heu* ms. Voss.

12. *fugientis*] *fugiendis* ms. Voss.

14. *inveniar*] *inveniat* mss. Scal. Voss. Precor, ut in hoc tegurio per totam vitam habitare in eoque vitam finire possim.

poscar] *poscat* ms. Voss. Hier werde mir das Leben abgefordert! — *membra reponam* B. patruus. *tempora ponam* Klotz. in Antiburm. p. 113.

143.

Anth. III. 62. Petronio tribuitur in mss., ut supra dixi. Wernsd. Poet. T. III. p. 458 et 508. Rufum Avienum epigramma fecisse dicit, quem epitomen Iliados Homeri scripsisse putabat.

1. *dulcius*] *dulcior* mss. Voss. Scal.

3. *dies*] *quies* Heins.

hoc quondam] *hac quondam* mss. Voss. Scalig.

4. *Iliadum*] margo Pithoei. Wernsd., etsi antea T. II. p. 314. *Iliade* maluerat. Iliadum i. q. Iliadarum. Iliadae sunt Troiani. Hoc rure olim Homeri Iliada legere solebam. — *Phyllidos hamatas sollicitare manus* Heinsius. *Iliados* vulgo.

5. *hic fontis lacus*] *hic fons, hic lacus* Heins. *locus* ms. Voss.

6. *haec*] ms. Voss. *hic* vulgo.

victa Cupidinibus] *dicta Cup.* Heins. An *vota Cupidinibus? Facitis iuncta crepidinibus* Wernsd.

7. *pervixi*] *pervici* Oudend.

8. *prior hora*] *priora* mss. Voss. Scal.

9. *illic alternis*] in mss. Voss. et Scalig. novum hic incipit carmen, a priori avulsum per duo alia epigrammata interiecta. Sed recte Pithoeus et Scaliger utrumque coniunxerunt. B.

depugnat] *depugnant* Wakef. ad Lucret. I. 1065.

11. *divisas*] *diffissas* Hand. ad Statii Silv. I. 11. An *collisas?* Wakef. ad Lucret. V. 376.: „si quid, inquit, mutandum sit, proponam *diffissas*, sed vulgata lectio pro *apertas* longe elegantior videtur. Nec meliore cum successu τὸ *miti* Burmanno divexatur." —

12. *pastor miti*] *pastor mitis perluit omne pecus* mss. Voss. Scal.

13. *mors obvia*] Heins. Wakef. ad Lucret. V. 376. *m. oblita* mss. Voss. Scal. *obsita* vulgo. *abdita* Wernsd. *Illic immani mors horrida saevit hiatu* Oudend.

14. *recisa*] *recissa* mss. Voss. Scal.

16. *periuro basia*] ms. Scal. *da piuro bassa* ms. Voss. *hic dat securo basia amica viro* B. *hic dat Penelope basia m. v.* Oudend. *hic dat periuro basia nulla viro* Tollius. *hic data periuro* (vel *percaro*) *basia multa viro* sc. uxunt. Wernsd. *hic dat perluto* (i. e. ebrio) *basia amica viro* Iacobs. Spec. Emendatt. p. 81.

18. *vivet*] *vivit* Heins.

144.

Anth. III. 63. Petronio in mss. adscribitur, ut supra dixi.

1. *mavult pro parte*] *maluit pro pare* mss. Voss. et Scalig. *mavult propare* ms. Lindenbrogi. *qui nolit properare mori* Oudendorp.

fata] *facta* mss. Scal. Voss.

3. *hactenus*] i. e. non ulterius noverit mare, quam quousque pedes suos aqua tangere possit. B.

4. *adluit*] Heins. Oudend. *obluit* mss. Voss. et Scal. *abluit* vulgo.

5. *mitulus*] hanc scripturam Heindorfius probat ad Hor. Sat. II. 4, 27. — *myrti lusagas* ms. Scal. *myrtilus algas* Scal. *mitylus* vulgo.

6. *rauco*] *glauco* Pithoeus.

sinu] *sono* Klotz. in Antib. p. 115.

9. *tuto*] *toto* ms. Voss.

145.

Anth. III. 119. Wernsd. Poet. T. III. p. 512. Primum versum sub Petronii nomine Fulgentius Mytholog. I. 1. et Lutatius, Statii scholiasta, ad Theb. III. 661. affert. Sed memorabile est, eumdem versum in Statii carmine l. l. reperiri, et a Servio ad Virg. Aen. II. 715. sub Statii nomine citari. Igitur alteruter ex altero eum mutuatus est. Observa-

vimus autem, multos aliorum poetarum versus carminibus suis inseruisse Petronium nec nominatis auctoribus, ideoque iis assentiri malo, qui eum in aetatem Antoninorum removerunt quam aliis, qui Statii aequalem fuisse credunt. Tunc enim iste mos minus frequens erat.

1. *ardua*] *horrida* Wakef. ad Lucret. V. 1217.

2. *moenia*] *Maenala* Perlkamp. in Nov. Act. Societ. Rh. Traiect. T. I. p. 144.

3. *ictus*] *ictu* Anton.

4. *deiectus*] *devectus* Heins. *subvectus* vel *provectus* Wernsd.

5. *signa*] i. e. sidera. Anton simulacra deorum hinc erecta intelligit. Perperam.

7. *proiecit*] *proiectum vitium atque error* ms. Scal. *Proiecit* i. e. auxit.

8. *messis*] *mensis* ms. Scal.

11. *Pallasque tabernas*] *omnis N. d. aqua pallidasque tabernas* ms. Scal. *Pallasque cavernas* vulgo. Tabernae sunt opificum: opifices omnes in tutela Minervae.

12. *voti reus et q. v. o.*] i. e. bonus malusque pariter deos fingunt.

146.

Anth. III. 120.

2. *toto*] i. e. puro. *solito* B. *noto* Palmerius.

4. *sustinet ora*] i. e. auch das Wild reckt den Kopf nach Veränderung des Futters.

5. *ipsa*] *ipse* Anton.

perluit haustu] Wakef. ad Lucret. IV. 203. „nempe, inquit, sol nos irrigat ea luce, quam haurimus et adbibimus."

6. *permutatis*] scil. Lunae vel noctis cum Solis vel diei equis. Dies ideo gratus, quia nox eum sequitur.

hora] *ora* ms. Scal.

147.

Anth. III. 121.

1. *legitimus*] *legis unus* ms. Scalig.

148.

Anth. III. 122.

1. *inveniat*] *inveniet* ms. Scal. *invenias* Anton.

149.

Anth. III. 123.

1. *nam nihil*] *an nihil — usum?* Medenbach. Wakker. p. 106.

2. *quae iacuere*] i. e. ea, quae contempta usque iacebant, in infortunio magis quam divitiae iuvare solent: sic aurum naufragum servare non potest, remus vero, nullius pretii, eum servare potest; ac diviti bellum impendet, quod pauper contemnit. *quae nocuere* B.

5. *deponderat*] i. e. pondere suo deprimit.
fulvum — aurum] *vulsam — aurem* ms. Scal.
5. *iugulo*] i. e. iugulo divitis ferrum minatur.
6. *contemtu*] i. e. contemtui. *contemnit* ms. Scal.

150.

Anth. III. 124.
5. *cadentem*] *iacentem* mss.
6. *Ithacus*] corruptum. *maior in externa sita cui descendat arenas* ms. Scal.

151.

Anth. III. 54. ex Petronii Satyr. c. 131.

152.

Anth. III. 55. ex Petronii Satyr. c. 127.
6. *clamavit*] i. e. invitavit. *clinavit* vulgo ex coni. Lipsii.

153.

Anth. III. 126. ex Petron. c. 34. In ms. Scal. est *C. Petronii Arbitri Afranii*.

154.

Anth. III. 127. ex Petron. c. 5. Scazontes.
2. *more — polleat*] Anton. *morem — pellat* vulgo. *mores — pendat* i. e. ponderet, exigat. Eldick. Add. B. T. II. p. 739.
8. *se det redemtis*] Anton. *sedeat redemtus* vulgo.

155.

Anth. III. 128. ex Petron. c. 5.
5. *iam mittat*] Schrader. Emend. p. 46. *mox et Socratico plenus immittat habenas* Anton. *mox et Socratico plenas grege mittat Athenas* B. *mox et Socratico plenus grege, mittat habenas* vulgo. *plenus melle* vel *sale* Klotz. in Antib. p. 119.
7. *hinc*] Anton. *hunc* vulgo. *tunc* Klotz.
8. *exonerata sono*] *et modo Graio Ora onerata sono mutent suffusa saporem* Klotz.
10. *cortina*] Anton. *fortuna* vulgo.

156.

Anth. III. 129. ex Petron. c. 18.
2. *qua libet*] Schrader. Add. T. II. p. 740. Anton. *qualibet* vulgo.
3. *nectit*] Anton. *flectit* vulgo. *contemtu iurgia flectit* Oudend.

157.

Anth. III. 134. ex Petron. c. 93.

2. *atque Afrae*] *Ales Phasiacis petita Colchis*
et pictis atagen opaca pennis
atque Afrae etc.
quod non sunt faciles. at albus anser
plebeium sapit. Ultimis ab oris
attractus scarus est. et Afra Syrtis
quidquid naufragio etc.

vulgo. Antonium sum secutus.

158.

Anth. III. 137. ex Petron. c. 11 et 82. et Fulgentii Mythol. II. 18.

1. *poma aut pendentia carpit*] ms. Scal. *aquas neque poma natantia sumit* vulgo. *aquas nec poma patentia carpit* Anton. *poma aut nutantia* Oudend. Add. T. II. p. 740.

159.

Anth. III. 138. ex Petron. c. 14.

3. *coena*] *coeno* Iacobs. Spec. Emend. p. 86.

160.

Anth. III. 139. ex Petron. c. 137.

161.

Anth. III. 140. ex Petron. c. 135. Wernsd. Poet. T. III. p. 305.

1. *non Indum*] ms. Scal. *Indum non* vulgo.

2. *iam*] *tam* vulgo.

5. *actu*] *astu* vulgo.

6. *mollis stillae*] Anton. *molli stilla latus* vulgo.

9. *clavos*] Anton. *clavus* vulgo.

11. *praeterea*] ms. Scal. Anton.

Conservabat opes humilis casa: mitia sorba
Praeterea quae fumoso suspensa tigillo

vulgo.

13. *pendebant texta coronas*] *p. t. corollas* vulgo. *pendebat costa*, nempe suilla, Oudend. Add. T. II. p. 740.

16. *Hecale*] *Hecales* Anton., qui *terra* pro subiecto habet.

17. *Battiades*] Anton. *Battiadae veteris vivendo tradidit aevo* vulgo. Pro *vivendo* B. in Add. T. II. p. 740. *victuro* coniecit.

Digna sacris Hecale, quam Musa sequentibus annis
Battiadae veteris miranti tradidit aevo.

Ouwens. in Noctibus Haganis p. 279.

162.

Anth. III. 141. ex Petron. c. 83.

163.

Anth. III. 158. ex Petron. c. 80.

4. *cecidit*] Anton. *cedit* vulgo.

8. *assimulata*] Anton. *dissimulata* vulgo.

164.

Anth. III. 225. ex Petron. c. 15. Hendecasyllabi.

165.

Anth. III. 226. ex Petron. c. 79. Hendecasyllabi.

166.

Anth. III. 254. ex Petron. c. 132.

7. *veri doctus*] *ipse pater veri Actaeis Epicurus in hortis* Burm. patruus, prob. Oudend. Add. T. II. p. 749.

167.

Anth. III. 255. ex Petron. c. 126.

168.

Anth. III. 257. ex Petron. c. 109.

169.

Anth. III. 256. ex Petron. c. 109.

170.

Anth. VI. 90. T. II. p. 641. ex Petron. c. 104. Wernsd. Poet. T. III. p. 297.

4. *urget membra quies*] Anton. *languent membra, quies* vulgo.

171.

Anth. VI. 91. T. II. p. 643. ex Petron. c. 128. Wernsd. Poet. T. III. p. 299.

4. *perluit*] *proluit* vulgo.

5. *et mentem*] ante hunc v. vulgo legitur alius versus: *Candidiorque dies secreto favit amori*, qui ex alio epigrammate Petronii III. 55. librarii culpa illatus est.

8. *redit*] contractum ex *rediit*.

172.

Anth. VI. 93. T. II. p. 643. ex Petron. c. 134. Wernsd. Poet. T. III. p. 302.

2. *siccatis*] *spissatis* vulgo.

3. *opes*] *aquas* vulgo.

13. *Ulixis*] *Ulyssi* vulgo.

173.

Anth. I. 51. ex Petron. c. 135.

4. *tuis*] i. e. tuis sacris. *suis* Schrader. Add. T. I. p. 720.

12. *hora*] *aura* vulgo.

13. *patiar decus*] *lateat decus* Cannegieter. Add. T. II. p. 704.

ibit ad aras — ibit ad aras] *inbuet aras — inbuet aras* Schrader. l. l.

174.

Anth. III. 252. Iambicum dimetrum claudum. V. 1—4. in Terentiano leguntur p. 115. *Et condere inde carmen Multi solent poetae. Horatium videmus, Versus tenoris huius Nusquam locasse iuges; At Arbiter disertus Libris suis frequentat. Agnoscere haec potestis, Cantare quae solemus* etc.

5. *Aegyptius choraules*] Salmasius ad Vopisci Carinum c. 19. T. II. p. 820. dicit *choraulem* vocari puerum, qui ad tibias saltat. — *choreutes* Scal. *Aegyptias choreas* Anton.

6 et 7. ex Diomedis lib. III.

8—11. ex Terentiano p. 133. Versus Anacreontei, quales describit Hermannus in Elem. p. 483., quosque Arbitro tribuit Mar. Victorinus Art. IV. p. 2601.

9. *Triviae*] Lunae.

10. *axi*] ap. Mallium Theodorum p. 32. prob. Santenio ad Terent. p. 374. *axe* vulgo.

11. *rapidum*] *rutilum* ap. Mallium. *totum* vulgo.

175.

Anth. III. 7. Hendecasyllabi. Wernsd. T. IV. p. 541.

6. *hac alta Gyaro*] v. Wagner. ad Virg. Aen. III. 73.

7. *constanti*] i. stabili, immobili.

176.

Anth. III. 25. Occurrit in ms. Salm. inter Luxorii epigrammata sub titulo *de puteo cavato in monte arido*. Add. T. II. p. 732. coll. B. ad Luxor. 59.

1. *ipsis*] *siccis* Heins.

2. *viscere*] *visceri* ms. Salm.

177.

Anth. III. 197. *De initio et fine amoris* ms. Scal.

5. *quid vana deos*] *arguimus quid fata, deos?* Iacobs. Spec. Emend. p. 81. *quid, vana, deos?* B. ita ut *vana* ad Deliam referatur. Ego *vana* adverbii loco habeo pro frustra, incassum, ut Virg. A.

ut vidit fulgentem armis ac v a n a tumentem.

178.

Anth. III. 125. Wernsd. Poet. T. II. p. 128.

1. *mortales*] i. e. homines. Anton. iungit *flammas mortales* pro mortiferis.

ore] *ora* ms. Scal.

2. *in aula*] int. principis. *in aurem* Francius.

6—9. leguntur etiam ap. Fulgentium in Mythol. III. 9.

6. *reserare*] *servare* ms. Scal.

8. *excepit*] *concepit* Fulgent.

9. *incinuere*] Salmas. *invenerem idem* ms. Scal. *invenere* vulgo.

narraverat] ex ms. Scal. vulgo. *conceperat* Fulgent.

179.

Anth. III. 130. ex Fulgentii Mytholog. II. 9. Hendecasyllabi.

1. *qui*] Munker. *cui* vulgo.

ultimum] ex ms. Scal. vulgo. *intimum* Fulgent.

pererrat] *penetrat* Wakef. ad Lucret. III. 997. *nec Tityon volucres ineunt Acherunte iacentem.*

2. *trahit*] i. e. lacerat. Wakef.

3. *Tityi*] *trepidi* ms. Scal. *lepidi* Pithoeus. Anth. III. 92, 20.

Intentans animo faces Erinnys
Letalis Tityique vultur intus,
Qui semper lacerat comestque mentem.

4. *Luctus*] Livor atque Luctus sunt pestes infernales. Sic Munker. et B. *luxus* vulgo.

180.

Anth. III. 131. Hendecasyllabi.

3. *nam turris*] ex Lucretio IV. 354.

4. *adtritis*] *detritis* ms. Voss.

rotatur] Animadvertas, ait Wakefieldius, singularem verbi *rotatur* usum, non alibi ut exputo legendum.

5. *Hyblaeum*] *Hybleum* vulgo.

6. *naris*] Anton. *maris* mss. Voss. Scal. *marcens* vulgo.

8. *posset*] Anton. *possunt* mss. Scal. Voss. vulgo.

181.

Anth. III. 133. Wernsd. Poet. T. II. p. 125.

2. *fama*] *formâ* Oudend. Add. B. T. II. p. 751.

3. *anne etiam*] *iamne etiam* Oudend. Add. B. T. II. p. 740.

4. *mersas luxuriantur*] Forcellinus hunc solum adfert locum, ubi *luxuriari* cum accusativo iungitur. — *mersae luxuriantur* Wernsd.

6. *festram*] *festam* vulgo. *Vestam* Barthius.

182.

Anth. III. 224. Barthius Pentadio tribuit.

4. *opus*] illae ingenii dotes pulchritudinem corporis superant.

5. *condit*] a condire. Omnis ars sive ingenii cultus ornat augetque corporis decorem.

6. *et nisi velle*] legendum: *et nisi si illa subest;* si enim ars formam non excolit, forma ipsa minus grata est. *Quod nisi et illa subest* Heins. *et nisi sal suberit* Anton.

183.

Anth. III. 253. In Addendis T. I. p. 747. Burmannus varias lectiones ex mss. Voss. et Salmas. adfert. Wernsd. in Poet. lat. T. III. p. 309.

2. *fundunt*] *fundant* mss. Voss. Salm. Thu. 8071. *fundunt* in marg. — Coronas rosarum habebant in collo convivae. Vid. Böttig. Die Sabinerinn T. I. p. 209, 240.

cedit] *cedunt* ms. Salm. Crines rutili maxime amabantur a Romanis. V. Böttig. Sabin. T. I. p. 119, 160.

3. *mellea*] *mollia* (Thu.) *purporeum* mss. Voss. Salm. — *mollia* probat Boissonad. ad Nicetae lib. I. 147.

4. *lacteaque*] *lacteque* ms. Voss. Thu. *lacteaque* in marg. *lacte atque amixtus* (*admixtus* mg.) *sublimina* (*sublimat* mg.) *pectora* ms. Salm.

sublimat] i. e. sinum tumidiorem reddit. *sublinit* B.

5. *honos*] Thu. *honor* vulgo.

6. *fulges*] *fulgens et in Venerem* ms. Voss. Thu.

vincis] *vinges* ms. Salm. *vinces* Thu.

7. *facta*] *firma* ms. Salm. *nota* mg.

8. *Serica*] *sirica* ms. Voss. Thu. *silica* mg.

stamine] *in stamine* mss. Salm. Thu. Cf. Nemesiani Cyneg. 91.

9. *nescit modicos*] mss. Voss. Salm. Thu. *modicos nescit* vulgo.

11. *cum ferre*] *conferre velis* ms. Voss. Thu. *cum ferre voles* mg. Salm.

12. *nullos interimes*] ms. Salm. *nullo sint erismes* ms. Voss. Thu. *nulli sherimes* mg. *nulli sternuntur* vulgo.

13. *guttura*] *guttula* ms. Voss.

magnisve] Thu. Dousa. vulgo. Deest *ve* mss. Salm. Voss.

monilibus] *mollibus* Thu. Voss.

15. *laudabile*] *laudare* ms. Salm.

totum est] mss. Voss. Salm. Thuan. prob. Boissonad. ad Nicetae lib. III. 332. — *totum* sine *est* vulgo.

16. *probent*] mss. Voss. Thuan. *probet* Boissonad. l. c. *probat* mg. ms. Voss. vulgo. Wernsd. Anton.

possit] *posset* Voss. 2m.

17. *plectra Thaliae*] *plectrat aliae* Thu.

18. *rear, qua*] ms. Salm. *rear quam* ms. Voss. *reor qua molle* mg. *reor, qua* vulgo. Wernsd. *reor, quae* Anton. *reus quam* Thu.

19. *in miseros*] *in misero* ms. Voss. Thu.

amoris] *amantes* B. prob. Wernsd.

20 et 21. ex Voss. Salm. Thu. recepi, quos non sine causa ineptos vocat B.

21. *depellor*] Thu. Salm. teste Boissonadio ad Nicetae lib. II. 141. *debellor* Thu. Silligii. Voss. Conf. Anth. III. 59, 7.

22. *cor*] *et grave* mss. Voss. Salm. Thu.

alit] *aut* ms. Salm.

25. *fuget*] *fugit* ms. Voss. *fuget* mg. ms. Salm. *fulget* Thu.

ne] *ne tanta pudres violentia nerbos dissicit adque tuae* ms. Salm. *nec* vulgo.

26. *tuae — causae*] *tua — causa* Wernsd.

27. *saltem*] *saltim* ms. Voss.

28. *ut iam*] *utinam d. nibeis* ms. Salm.

184.

Duo Petronii epigrammatum scriptores distingui debent: alter C. *Petronius Arbiter Afranius*, ut ms. Scalig. nomina exhibet in lib. III. 126., nec alius nisi Satyrici scriptor ibi intelligitur, cum versibus ex illo opere excerptis hoc auctoris nomen inponatur. Alter est *Petronius Antigenis Pisaurensis*, de quo Burm. in Add. T. I. p. 740. dicit.

Anth. I. 90. *De Tetide* ms. Thu.

2. *puerperium*] i. e. infans recens editus, Wiegenkind.

4. *in membris tincti*] *non tincti* vel *tacti membri* vel *non tinctis membris* Oudendorp.

locum] talus Achillis morti ansam dedit.

185.

Anth. I. 99. „*Incerti, et, ut mihi videtur, recentissimi auctoris carmen est de Telepho*" Weichert. in Poet. lat. Rel. p. 201. scribit. *De Telefo* ms. Thu. 8071.

1. *Alcidis*] *Alcidae* H.

2. *externae sortis*] *externi Martis* H.

4. *litus—suum*] i. e. Telephi.

5. *occurrens*] *occurrent — pugna acilli* Thu.

6. *Scyria*] H. Oudend. B. Scyria hasta ab Achille, qui in insula Scyro latebat. *Syria* ms. Voss. Thu.

perculit] mss. Salmas. Thu. Voss. *percutit* vulgo. Tempus praeteritum ceteris praeteritis melius convenit.

8. *quo*] ms. Salm. teste ac suasore Boissonadio ad Nicetae librum III. 251. — *quod* vulgo.

salubrem] media brevi, ut III. 31, 8. *Cum salsum salubri litus abundat aqua.* — *certam* Heins. *celerem* Munckerus.

9. *robore raso*] ms. Salm. B. quod firmat Hyginus fab. CI. de Telepho agens: *Tunc Ulixes ait: Non te dicit Apollo, sed auctorem vulneris hastam nominat: quam cum rasissent, remediatus est.* — *robore sato* ms. Voss.

mox precibus flexi Pelidae robore sacro
iniecto membris pulvere plaga fuit.

vulgo.

mox precibus flexo Pelidae robore, sacro
iniecto membris pulvere plaga coit.

Gesnerus in Actis Erudit. 1748. pag. 129.

mox precibus flexi Pelidae robore sarta
iniecto m. p. plaga fuit.

Iacobs. Spec. Emendat. p. 68.

mox precibus flexo Pelida, e robore raso
ini. m. p. plaga fugit.

Oudend.

10. *fugit*] B. *fuit* vulgo.

11. *casu*] *casus* ms. Voss. *monstrant fata viro varii m. casus* Oudend.

186.

Anth. II. 12. *Laus Xerxis* inscribitur in mss. Salm. Divion.

1. *Perses*] ms. Scal. vulgo. *Xersis* ms. Salm. *Xerces* ms. Divion. *Tarses* ms. Voss.

comitatur] *comitatus* ms. Salm.

3. *tellus*] mss. Scal. Salm. Divion. vulgo. *mundus* Pithoeus.

coelum] mss. Salm. Divion. Wakef. ad Lucret. III. 1045. „*Tellus* et *coelum* optime vicissim opponuntur.“ — *solem* ms. Scal. vulgo.

4. *Iovem*] ms. Divion. *diem* ms. Salm. vulgo.

7. *hominum*] vulgo prob. Wesseling. ad Herodot. VII. p. 536. — *quis novus hic dominus* Dorvillius. *quis novus hic daemon* Oudend.

187.

Anth. II. 261. Sub Petronii Pisaurensis nomine adfert Tollius ad Ausonium p. 775., unde et inter Petronii Antigenidis Pisaurensis carmina edidit Oliverius ad Marm. Pisaur. p. 165. B. Add. T. I. p. 740. ms. Voss. praefigit titulum *memoria literas permanere.*

1. *stulti*] i. e. insani.

2. *quasque*] *quaeque* ms. Voss.

Appia] i. e. via Appia.

6. *externum*] *aeternum* ms. Voss. Antonium intelligit.

7. *quoque*] *quodque* ms. Voss.

188.

Anth. II. 13. *De Atho Monte* inscribit ms. Voss. Hoc epigramma cum altero, quod Anth. II. 12. vel supra 186. editum est, Petronio Antigenidi tribuitur, ut ex adnotatione Burm. ad II. 12. patet.

1. *pervius*] *Psius* mss. Scal. Voss.

3. *fluctu*] *vultu* ms. Voss. *sulco* Oudend. *ultu* ms. Scal.

4. *maxima bella*] *maxima vela* Schraderus.

5. *sub tanto*] Oudend. in Add. B. T. II. p. 714. adnotat: *Fingit poeta, Athon non divulsum esse a continenti, sed excavatum fuisse, ita ut sub pondere et cana nive montis esset mare, per quod sonuerunt seu navigarunt classes. Unde forsan in his versibus nihil emendandum.* Unter dem gewaltigen Gebirge brausten plötzlich Flotten, und unter einer weissen Schneedecke lag jetzt das dunkele Meer! Pariter explicat locum Klotzius in Antiburmanno p. 78.

sonuerunt] *gemuerunt* B. *stupuerunt* i. e. classes, quae subierunt tantam molem montis. Wakef. ad Lucret. II. 362.

8. *Perses, et fecit*] *Terses et effecit* ms. Voss. Oudend. iunxit *Perses miles.* Verto: und der Krieger (statt: die Krieger) zog über das Meer.

10. *hoc terrae fiat*] *hoc terrae fiat ac mare* ms. Voss. *hoc terra fiat ac mare* ms. Scal. *Hoc terrae fiant, hoc mare, dixit: erant.* Gronovius ad Moysaicae sublimitatis exemplum. *Hic terrae fiant, hac mare, dixit, eat.* Toupius ad Longinum cap. 9. Vulgatam sic vertendam puto: das soll zu Ländern werden, d. h. hier sollen Länder entstehen. Cat. Dir. 46. *cinis omnia fiant.*

189.

Anth. IV. 344. Orellii Inscriptt. N. 1174. et in Eclogis Poetarum p. 266. Huc collocavi epitaphium Petronii Antigenidis, ut omnia, quae ad eum pertinent, coniungerentur. Attamen non solum incertum est, quis sit Hilarus, qui patronus ei epitaphium fecit, verum etiam illud, an ad eumdem Petronium carmen sit referendum. Oliverius in Marmoribus Pisaurensibus p. 164. ipsius Petronii Antigenidis epitaphium esse statuit. „Decennis“, ait, „Petronius decessit; verum ita fuit naturae muneribus or„natus, ut philosophicas et mathematicas disciplinas id aetatis perceperit, „et, quod caput est, elegantissima carmina scripserit“. Ego Oliverii sententiae non accedo, cum epigrammata quinque, quae supra dedi, a puero vix decenni componi potuisse non credam.

4. *in superis feci*] i. e. auf der Oberwelt. *Superi* similiter ap. Velleium II. 48. dicuntur homines vivi. Tum *annos facere* in Inscriptt. plus semel invenitur pro annos agere, vivere. Gesner. Thes. T. I. p. 570.

6. *pia*] *et libros legi, legi dia carmina* H. Wakef. ad Lucret. II. 172.

7. *praescripta tulisset*] i. e. legi omnes libros Euclidis, in quibus praecepta arithmetica dederat. *Praescripta ferre* dicitur ut *leges ferre*.

9. *pater ipse, patronus*] i. e. patronus, qui patris instar mihi erat. — *pater atque patronus* vulgo.

Hilarus] Oliver. Grut. *Hyarus* vulgo.

11. *infernas sedes*] intellig. ex sequenti *ad*. — *nunc vero ad infernas sedes* vulgo corrupte.

12. *persidere*] Wakef. ad Lucret. VI. 1124. *per sidera* vulgo.

190.

Anth. VI. 94. Turno poetae satyrico vindicare studet Wernsdorfius in P. L. Min. T. II. p. 49. ubi hoc ipsum fragmentum recensuit pag. 130. Conf. F. A. Wolf. Vorles. über Röm. Litt. p. 231. et Rupert. in Praefat. ad Iuvenalem T. I. p. CXVII. Bernhardy R. Litt. p. 247. Poeta in hac satira invehitur in poetas adulantes Neroni eiusque libertis.

1. *ergo*] ultima brevi. v. 7. *ergo* ultima longa.

4. *illis*] adulatoribus.

12. *uxoris pueri*] B. intelligit Pythagoram, Neronis libertum, de quo Tacitus Ann. XV. 37.; Wernsdorfius Sporum puerum, quem Suetonius describit v. Ner. c. 28.

16. *sub titulo*] quasi meretrices et prostibula. Wernsd.

19. *aut Menae*] Musae vel poetae adeo sunt faciles, ut vel pessimum libertum ut Menam, libertum olim Sexti Pompeii, qui classem eius Augusto prodidit (Suet. Aug. c. 74.) aut Polycletum, Neronis libertum, carminibus adulantibus ornent, et servos stigmatosos, qui recens demum libertatem acceperunt, vehementer ament. Nam *maculas ardent* valet: amant vehementissime ipsa servorum stigmata.

20. *nutu*] i. e. nutui.

22. *hesterni Getae*] i. e. eius, qui heri adhuc serviit, i. e. liberti recentis. — *externique* B.

23. *patrem oblitae*] Flavius Caper p. 2239: *Oblitus ne sis nostri, non nos; veteres tamen et hoc modo dixerunt.*

26. *Titii*] Tigellinum notari putat Wernsd.

27. *transscripsere Erebo*] honorem diis et divinis rebus debitum impertiunt illis monstris, Orci satellitibus. Wernsd. und was dem Olympus gebührt, tragen sie auf die Hölle über.

ponere templa] irridet poetas, qui Neronem deum esse dicebant.

29. *Terrigenas*] Neronem Gigantum similem esse dicit.

191.

Anth. I. 27. De vita et aetate Septimii Sereni Wernsdorfius loquitur in Poet. L. Min. T. I. p. 605. eumque temporibus Vespasianorum floruisse putat, cum supparem se aetate Terentianus Maurus (v. 1891.) profiteatur in illo: *Dulcia Septimius qui scripsit opuscula nuper:* is

autem Martialis aequalis fuisse dicitur. Sed haec quoque quaestio in nullo innititur fundamento; nam si Petronius, cuius versus a Terentiano citantur, sub Antoninis demum vixit, sicuti Valesii et Niebuhrius affirmarunt, Terentianus quoque ulterius removendus est. Cf. Niebuhr. Klein. Schr. T. I. p. 346. Hos versus ipsum principium Opusculorum ruralium Septimii (Gedichte über die Feldarbeiten) fuisse dicit Wernsdorfius. Versus sunt choriambi, quos servavit Terentianus p. 85.

4. *reserata mugiunt*] hi pedes in choriambico metro aliquid offensionis habent, quam Terentianus ipse statim tollit: *Ecce vides ta mugiunt esse duos iambos; Temporibus namque pares saepe sibi vicissim Cedere vel tribrachyn admittere saepe possunt. Tibi vetus a|ra caluit Abo| rigineo sacello. Hic quoque succedere sic tribrachyn, annotabis Longa quod est in geminas prima breves soluta: Tibi; similis nec minus altera pede consequenti.: Ra ca. monui iam satis, has saepe soleri solvi. Pro chorio tribrachys hic bis datus invenitur. Nec minus hoc Ra caluit Abo rigineo sacello Ut chorius solvitur et tribrachys est iambus.* — Sic Oudendorpii correctiones, quas in Add. Burm. T. II. p. 703. profert, necessariae non sunt, ut Santenius p. 327. adnotavit. Versus 2. a Mario quoque Victorino Art. gr. pag. 2532. citatur, v. 4. ibidem p. 2583. et v. 5. p. 2594.

192.

Anth. III. 57. ex Terentiano Mauro p. 90. Versus constant e dactylica hephthememeri. Wernsd. Poet. T. I. p. 634.

1. *inquit amicus*] *Inquit amicus ager domino, sere: plurima reddam.*
Si bene mi facias, memini tibi solvere grates.

vulgo perverse. Conf. Santen. ad vs. 1984.

193.

Anth. II. 55. ex Plinii epist. VI. 10. De Verginio Rufo imperatore victorioso Plutarchus in Galba c. 10. loquitur.

194.

Anth. I. 23. Pithoeus asteriscum praefixit, tamquam suspectum habuerit.

1. *vos*] *des* Oudend. Nihil mutandum. Intellige *adeste*. Med. Wakker. Amoen. p. 137.

195.

Anth. II. 253. ex Plinii epist. VII. 4.

1. *libros Galli*] *Galli libros* ed. 1476. ap. B. Intelligit libros Asinii Galli.

ille] *ipse* ed. princ. 1471. ed. Mediolanensis 1478.

2. *rursus de C. daret*] ms. Mediceus prob. B. ad Virg. Geo. II. 260., quia alias quoque hoc fecit Gallus. — *prorsus de C. daret* Titzius.

ausus de C. daret edd. 1471. 1478. 1498. 1510., quas omnes ex liberalitate Orellii V. C. accepi. — *ausus de Cicerone dare est palmamque d.* Schaeferus, quod probo. *De Cicerone dare est ausus palmamque d.* vulgo.

3. *inveni lusum*] *invenit usum* 1471. *invenit versum* 1478. et ms. Leidensis.

4. *spectandum ingenio*] 1471. 1478. 1498. Schaef. Titz. — *spect. genio* 1510. vulgo.

6. *mentes*] *mentis* 1471. 1478. 1498. 1510.

7. *queritur*] *quaeritur* 1510.

8. *sibi*] *tibi* 1476.

savia] 1471. 1478. 1498. 1510. Titz. *suavia* Schaef.

9. *subtraxerit*] *subtraxerat* 1476. Conf. Huschk. ad Tibull. II. 3, 9.

10. *post haec*] edd. supp. *posthac* vulgo.

11. *nullumque in*] *nullum in* Titzius. *nihilumque* Heins.

timidi] *timida* 1471. 1478.

atque fatemur] duplicem admittit sensum: nam aut ad praecedentem interrogationem refertur, aut novam incipit sententiam, ita ut sensus sit: *Immo fatebor inde amores meos.*

196.

Anth. II. 266. ex epist. Plinii VII. 9.

1. *ut laus*] *ut laetus est Caesare m. c. sequitur* 1471. *ut laus est cere m. c. sequitur* 1478. Conf. B. ad T. II. p. 515.

2. *fiat*] *fingat* 1498. 1510.

3. *castamve*] 1471. 1478. 1498. 1510. Titz. prob. Schaef. *castamque* vulgo.

5. *sola*] edd. supp. *solum* vulgo.

6. *iuvant*] ms. Medic. vulgo. *lavant* 1471. 1478. mss. Bodleian. et Leidens. *levant* ms. Barthii.

7. *ingenium flecti*] *flecti ingenium* 1498. 1510.

8. *docta mobilitate*] ad eruditam ingenii facilitatem.

197.

Anth. II. 254. ex Plinii Epist. IV. 27. Versus hendecasyllabi.

1. *versibus minutis*] hendecasyllabos minutos vocat prae versibus heroicis, quibus severiores musae utuntur. Argumentum tenue tenui metro convenit. Conf. Weichert. Poet. l. Rel. p. 124.

3. *veteres quid*] totum v. ex ms. Mediceo dedi. *et Calvus veteresque. Sed quid ad me?* vulgo ex edd. 1471. 1478. 1498. 1510. Titz.

4. *priores*] i. e. Plinius mihi instar est omnium veterum poetarum. — *prior: is mavult* ed. 1478. *Unus Plinius est mihi, priorum mavult* Klotz. in Antiburm. p. 108.

6. *putatque amari*] Similiter Plinius in epist. IX. 33, 6. *Amari putat, amat ipse; neuter timet, neuter timetur.* — *iuvatque amare illos (Plinius ille) Quid Catones* ed. 1498. 1510.

7. *ille o Plinius*] Heins. Schaef. *ille Plinius, ille. Quid Catones?* 1471. 1478. vulgo.

quot Catones] i. e. Plinius instar est multorum testium. — *quid Catonem* 1476. *quot catenae* ms. Leid. Cato hic pro teste certissimo ponitur.

8. *i nunc*] nunc cum Plinius amorum sit suasor, relinquere eos non licet.

quisquis amas] Mediceus. *quisquis sapias* ms. Leidens. 1471. 1478. *qui sapias* vulgo.

198.

Anth. III. 251. De Sulpicia poetria dixit Wernsdorfius P. L. M. T. II. p. 52. edidıtque hoc e carminibus eius amatoriis fragmentum p. 155. Extat in Schol. Iuvenalis sat. VI. 536.

1. *me*] omitt. in ms. Vallae.

destitutam] *restitutis f. nudum C. concubentem* ms. Vallae. *cadurcis dest. f.* explicat Ruperti ad Iuven. loc. l. remotis stragulis. Nemo dicat, nudam me extra lectum (lecto non inposito) Caleno (civi Caleni municipii) concubuisse. Falso vocab. *cadurcum* interpretatus est scholiasta. Aliter Salmasius in Exercitt. Plin. p. 824., qui dicit: *cadurcae fasciae* non institae sunt, quibus lectus intenditur, sed fasciae lineae, quibus ipsa Sulpicia velabatur.

199.

Anth. II. 94. Extat in Schol. Iuvenalis IV. 38. *Ultimum (Flaviorum) dicit Domitianum, quia in illo Caesarum origo defecit, et cum Vespasianus et Titus et Domitianus Flavia ex gente fuerint, Domitianus ultimus illorum et dissimillimus imperavit. Meminit hoc Valerius Martialis in epigrammate. his vero sibi finit* etc. Patet epigrammatis finem tantum a scholiasta laudari, nec inter cetera Martialis id legitur, sed in librum Spectaculorum, qui farraginem epigrammatum in codicibus Martialis praestantissimis non extantium continet, receperunt editores. Ianus Douza et Burmannus patruus Sulpiciae tribuerunt, et Wernsdorf. quoque cum fragmentis Sulpiciae T. II. p. 155. edidit. — Poeta dicit, Domitianum totam Flaviorum hereditatem abstulisse, quia omnia bona priorum Flaviorum, Vespasiani ac Titi, malis suis moribus deleverat.

200.

Edidi hoc Martialis epigramma, quod in nulla adhuc editione legitur, ex operibus Lessingii T. I. p. 221.

201.

Anth. III. 16. Libro spectaculorum Martialis insertum est N. 29. In ms. Scalig. inscribitur *Martialis de Prisco et Vero.*

5. *ad digitum*] conf. Spalding. ad Quint. VIII. 5, 20. Hand. ad Tursellinum T. I. p. 120. Lipsius in Saturnal. II. 21. T. III. p. 976.

9. *utrisque — utrisque*] Scal. Pluralis hoc aevo nullam habet offensionem, ut ad Quintilianum non semel monui. *utriusque — utriusque* mss. Voss. Scal. *utrique — utrique* vulgo.

11. *te sub*] *tibi* ms. Voss. Totum distichon ab hoc carmine alienum putat Scaliger.

202.

Anth. III. 17. Inscriptionem dant mss. Voss. Scal.

2. *lentas*] Heins. *lintas* mss. Voss. Scal. *Lyncas — mora* mg.

5. *intellecto principe*] non liquet. In ms. Vindobonensi nullam lacunam indicari refert Kramerus in libro, qui inscriptus est: Die Hauschronik p. 216.

6. *sacra est vis*] *sacra est haec sacra potestas* ms. Vindobon.

203.

Anth. III. 18. Haec duo disticha non cohaerent atque Scriverius separatum utrumque edidit in libro Spectaculorum N. 30 et 31.

1. *subitis*] carminibus non meditatis.

3. *virtutis — secunda*] *virtutis — secundae* Heins. *victoris fama secunda* Scriverius. Occumbere fortiori dedecus non est, sed turpe est, cedere minori.

204.

Anth. IV. 245. Extat inter Martialis epigrammata lib. I. 117.

1. *honori*] ms. Palat. Heinsius. *honore* vulgo.

2. *pauca*] *pulcra* mss. ap. Labbeum.

4. *erit*] *fert* Labbeus.

6. *serviet*] Scriver. *serviat* vulgo.

205.

Ex Addendis Burmanni T. I. p. 739. recepi. M. Valerius Probus grammaticus inter suam aetatem praestanti scientia fuit Gellio teste in Noct. Att. IV. 7. Is vixit sub Nerone multosque reliquit libros, qui a Gellio aliisque scriptoribus laudantur. Ac libri duo Grammaticarum Institutionum et unus de notis Romanorum liber eidem vulgo tribuuntur. Hi versus ad Caelestinum prooemium sunt illarum institutionum. Sed hos libros alius esse grammatici, idem nomen ferentis, at multo recentioris, vere Lindemannus Tom. I. Corporis Grammaticorum p. 39. his verbis dicit: „Sequitur iam Probus, non ille quidem antiquus M. Va„lerius Probus, quem Suetonius in libello de gramm. illust. c. 24. nimis „pauca et exigua de quibusdam minutis quaestiunculis edidisse testatur, „sed haud dubie serior quidam eiusdem nominis".

3. *favorem*] *favore* vulgo. Ordo verborum est: *Quo cumulante mihi favorem, fortuna haud invita sese dedit, mihi condere famam,*

comitante benigno, quem virum superi voluere, i. e. eo viro comite, quem superi comitem mihi addere voluerunt. Lindemannus.

9. *artet*] *arcet* vulgo.

11. *arta*] *arcta* vulgo.

206.

Anth. II. 96. ex Spartiani Hadriano c. 25. *Et moriens quidem hos versus fecisse dicitur* etc. *Tales autem, nec multo meliores, fecit et graecos.* Id Spartiani de Hadriani carminibus iudicium comprobat Bernhardy Röm. Litt. p. 127.

1. *animula*] Serenus ap. Diomedem p. 513. *Animula miserula properiter abiit.* Ex Add. B. T. II. p. 717.

3. *quae*] *quem nunc abibis in locum* ms. Cyriaci. Add. T. I. p. 729.

4. *rigida*] *rigidula* vulgo ex Aldina. Conf. Wakef. ad Lucret. V. 367.

207.

Anth. II. 98. ex Spartiani Hadriano c. 16.

Iambici dimetri catalecti mixti cum trochaicis dimetris, ut Salmasius ad Spartiani Hadrian. 16. T. I. p. 155. dicit. Sed Casaubonus atque Schraderus omnes unius generis, iambicos dimetros catalectos, esse docuere.

2. *ambulare*] pronuntiandum *amblare*.

4. *culices*] *cimices* Heins., Is. Vossius, sed inprobat Schraderus, quia obstat metrum; nam prima in *cimex* longa, ut in illo Horatii Sat. I. 10, 78.

Men' moveat cimex Pantilius etc.

Ex Add. B. T. I. p. 730.

208.

Edidi ex Appuleii Apologia p. 410. *Divus Hadrianus, cum Voconii amici sui, poetae, tumulum versibus veneraretur, ita scripsit* etc.

209.

Anth. II. 118. Burmannus in Addendis T. I. p. 730. et sequ. duas Cannegieteri epistolas edidit, ex quibus hoc epigramma multum lucis accipit. Citat enim Scriverii adnotationem, quae huc maxime pertinet: *Epitaphium Sorani Batavi, Aelio Hadriano Augusto auctore. Gerardus Noviomagus in edit. Hist. Bat. Anni XXX testatur, idem in schedis se reperisse in antiquissimo libello ms. Lovanii.* Fides epigrammatis, de qua antea dubitabatur, hoc testimonio restituta est, nec amplius de nomine auctoris atque militis, cui inscriptum est, ambigi debet. In ms. Voss. legitur: *Carmen Adriani Augusti de forti milite.* Edidi ex recensione Cannegieteri.

2. *fortesque Batavos*] *fortisque Batavus* vulgo. *Batavus* media longa pronuntiari docuit Schraderus in Emend. p. XXVI sq.

3. *iudice*] *vindice* vulgo. Pro *vasta* Canneg. *vasto* operarum vitio.

4. *tranare*] *transnare* vulgo.

5. *emissum*] *inmissum* vulgo.

6. *ac redit*] *et r.* vulgo.

ex alia] *ex alto* Schraderus in Add. B. T. II. p. 719.

8. *miles*] distinguit quatuor hominum classes, Romanos, barbaros, milites, sagittarios. „*Militem* respondere *Romano*, ut *barbarus* iungitur *Partho*, censebat Oudendorpius." Add. B. T. II. p. 719.

9. *hic memori*] *hoc memori* vulgo.

10. *viderit, anne aliquis*] i. e. viderit aliquis, anne.

210.

Anth. II. 258. *Traiani imperatoris de bello Parthico versus decori* in vet. cod. inscribi monuit Oudendorp.

1. *belli*] *bellum* Tollius.

2. *Teuthranta*] *Theutranta* vulgo. *Theotranta* duo mss. ap. B. Legendum *Teuthranta* hic et in ceteris versibus, ut apud Virgilium et Ovidium nomen scribitur.

4. *figitur*] in alio ordine versus leguntur in mss. Dorvill. et Leid., atque in editione Pindari Thebani a 1515., cuius varietatem adnotavit B. in Add. T. II. p. 729., nempe 1. 2. 3. 6. 5. 4.

7. *Iphicli*] *Aephycli* vulgo.

211.

Anth. IV. 399. In Orellii Inscriptt. T. I. p. 196. n. 824., qui epigramma suspectum esse putat. Octo priores versus ex Gassendi Vita Peirescii lib. IV. p. 331. [p. 141. ed. 1655.], qui testatur, eos sic in tabula marmorea legi, edidi, Schraderum secutus in Epist. crit. p. LXXX. Hadrianum imperatorem monumentum Borystheni equo sepulcrale condidisse et carmina de eo panxisse, Dio Cassius tradit l. LXIX. 10. Versus Anacreontei.

4. *tumulos et ruscos*] correxit Masdéu Opusc. p. 175. Orellius. — *tumulos Etruscos* vulgo.

6. *Pannonicos in apros*] *Pannonicos nec ullus apros insequentem* vulgo.

7. *insequentem — nocere*] accusativum cum verbo *nocere* iungi, contendunt Salmasius ad Spartiani Hadr. c. 20. et B. Neque tamen ullum eius rei exemplum certum adhuc vidi. v. Ramsh. L. G. p. 346. An legendum *ullus insequentum?*

10. *extimam saliva*] Salmas. Orellius. *extimam salivam* vulgo. Iunge *nec ullus insequentum saliva sparsit ab ore caudam extimam.*

16. *hoc situs*] duo Anacreonteorum genera in hoc carmine reperiuntur, de quibus Hermannus in Elem. D. Metr. p. 475 sqq. egit; alterum

iambicum, ut in v. 1. 3. 5. 7. 9. 10. 13. 15., alterum choriambicum, ut in v. 2. 4. 6. 8. 11. 12. 14. 16.

212.

Anth. II. 97. ex Spartiani Hadriano c. 16. Floro rescripsit Hadrianus in carmine, quod supra n. 207. dedi. Charisius p. 113. citat *Annaeum Florum ad Divum Hadrianum Poematis delector.* Salmasius L. Annaeum Florum, qui epitomen historiae Romanae scripsit, intelligit, cui adsentitur Bernhardy Röm. Litt. p. 277. Burmannus inscripsit *Iulii Flori,* nescio qua auctoritate fretus. Conf. Weichert. Poet. l. Rel. p. 369. Fiedler. in Scriptt. H. R. minor, p. XVI.

2. *ambulare*] pronuntiandum *amblare.*

213.

Anth. I. 20. Wernsd. Poet. T. II. p. 537. Octo sequentia epigrammata in pluribus mss. coniuncta leguntur, ita ut in ms. Salm. totius carminis sit titulus *Flori de qualitate vitae*, in ms. Thuaneo 8071. *Floridi de qualitate vitae.* Eo vero ordine, quo in mss. Salm. Thu. leguntur, quoque a Lipsio in Elect. I. 5. vulgata sunt, edidi. Eidem L. Annaeo Floro historico, cui praecedens vindicatur, a Salmasio ad Spartiani Hadrianum c. 16. T. I. p. 155. tribuuntur, a Wernsdorfio Poet. T. II. p. 503. et T. VII. p. 22. L. Vibio Floro nescio cui poetae. — Versus trochaici tetrametri catalecti.

1. *vitium*] *vitum* Thu.

3. *venulis*] *venilis* ms. Salm.

4. *ducat*] *dicat* Thu.

versus usum in alterum] Salm. *versus usum in altero* Thu. *versum usus vinalteros* ms. Salm. *versum usus in alteros* Heins. (adversus metrum, monente B. Add. T. I. p. 719.). Illud *versus usum in alterum* valet liquor corruptus.

214.

Anth. III. 114.

1. *omnis mulier*] *omnis mulier intra pectus celat ulcus pestilens* Bouhier. ad Pervigil. Ven. 31., sed vel sic versum hunc correctione laborare censet Schraderus Add. T. I. p. 743. — *Omni' mulier intra pectus viru' celat pestilens* Eldick. Spec. Suspic. p. 217. — *Mulier intra pectus omnis celat ulcus pestilens* Piersonus Add. T. II. p. 739.

215.

Anth. I. 17.

3. *vite et radio conferunt*] Salmas. ad Spartiani Hadrian. c. 16. — *vitae et radio conserunt* ms. Salm. *ambo de comis calorem et ambo radio conserunt* Thu. *calorem et ambo radios conserunt* vulgo. *ambo de donis calorem, vite, radio conferunt* Schraderus, quia versus trochai-

cus quinta sede trochaeum requirit. — Bacchus calorem gignit vino, sole Apollo.

216.

Anth. III. 265.

1. *arbores*] *arboris* Thu.

3. *fuit exinde*] Schrader. Emend. p. 109. *fit exinde* vulgo, obstante metro. *fit deinde* Scriver.

4. *ardor*] *arbor* Thu.

217.

Anth. III. 113.

1. *ab alvo*] metro violato. *abs alvo* vel *ex alvo* Pith. *ab utero* Schraderus.

2. *falsa contub.*] *prava cont.* Heins. *infausta cont.* Eldick. Spec. Suspic. p. 218. Sed *falsa* valet prava, quod latuit Heins. atque Wernsd., monente Wakefieldio S. Cr. V. p. 68.

218.

Anth. III. 111.

1. *offucias*] *officia* ms. Salmas. a 1. manu. *offugia* Thu.

2. *orbem*] *urbem* Thu.

3. *malim*] *malum* Thu.

219.

Anth. III. 112.

1. *est habere*] *est habere habere nummos* Thu.

2. *pudor*] ms. Salm. *pavere* vulgo. *pavor* Lips. Heins. Schrader.

220.

Anth. III. 115.

1. *fiunt*] *sunt* Wernsdorf. errore.

221.

Anth. III. 291. Ex eodem codice, quo epigrammata Flori priora, Salmasius edidit ad Spart. Hadrian. c. 16. — Wernsdorf. Poet. lat. M. T. VII. p. 124.

1. *amoeni*] *amoenae* mss. Salm. et Divion.

2. *dies*] *die* ms. Salm. *diae* ms. Leid.

spicula] spicula gemmae sunt tenuissimae adhuc et acutissimae, *pyramides* maiores et ima parte crassiores, *calathi* iam supra tument inferiore parte angustiore, explicantibus se iam et intra dehiscentem calicem latiora sibi spatia quaerentibus foliis. — Gesnerus in Thes. s. v. *rosa.*

3. *pyramidas*] Florus *pyramidas* vocat, qui Plinio *alabastri*, et *calathos*, quos ille *calices*. Salm. ad Solin. p. 72.

maiore] *maiora* ms. Leid. a 1m.

4. *calathos*] *gallatos* mss. Salm. Leid. *tertia lux calathis* ms. Divion.

222.

Anth. II. 174. B. inscribit *C. Sulpicii Apollinaris grammatici in Aeneidem Virgilianam.* In Donati vita Virgilii c. 15. Sulpicii Carthaginiensis esse epigramma legimus. Sulpicio Carthageniensi tribuit ms. Voss. Ac fortasse sub hoc Sulpicio Sulpicium Apollinarem, qui comoediarum Terentii argumenta composuit, intelligere possumus. Idem celeberrimus fuit grammaticus, eumque Gellius (Noct. Att. XVIII. 4.) adolescens cognorat. Nec alius erat praeceptor Helvii Pertinacis referente Capitolino in vita Pertinacis c. 1. Super Virgiliano versu lectionem Sulpicii citat Gellius IV. 17. Quamquam autem Burmannus quoque ad Anth. II. 194. in hac opinione acquiescat, diversam tamen rationem amplecti malim, si quis auctorem huius et sequentis carminis grammaticum aevi serioris, ut eius, quo Luxorius vixit, fuisse contendat. Nec impedit Donati auctoritas, quominus in ea sententia simus, praesertim cum Vita Virgilii non Donato, aequali Hieronymi (a. 355. p. C.), sed alii grammatico inferioris aetatis tribui debeat. Conf. Schopeni comment. de Terentio p. 33.

3. *Variusque*] *Varusque* vulgo.

5. *Pergamos*] ms. Goth. ap. Duebnerum in Iahnii Ann. T. VIII. P. III. 1828. p. 309. *Pergamon* vulgo.

223.

Anth. II. 194. In ms. Vossiano Sulpicio Carthageniensi adscribitur.

5. *Aeneas*] *Aenean* — *referre* ms. Voss.

8. *ac tum dolus*] *ac Danaum dolus i. hosti* vel *urbi* Francius.

11. *ablatus*] Tollius. *allatus* vulgo. *alatus* ms. Voss.

15. *Heleni*] *Eleni* vulgo.

16. *Cyclopas*] *Cyclopes* vel *Cyclopum* Oudend.

19. *dolore*] *calore* Schrader. Add. T. II. p. 726.

20. *veneratur*] *venatur* B.

24. *morte fugam*] i. e. pari facinore (morte violenta) Aeneae factum (fugam) imitari.

30. *Iunonem mentita*] *Iunonis mutata* Heyn.

31. *fatus*] ms. Voss. *fatur* vulgo.

32. *obiit*] Schrader. Add. T. II. p. 726. *adiit* vulgo.

35. *reditura sub ortus*] i. e. umbras in terram redire cupientes.

39. *causa opus*] i. e. post Caietam sepultam disceptatio vel lis oritur.

40. *Tyrrhidae*] Tyrrhida pro Tyrrho.

41. *sumat*] scil. Latinus.

48. *tuque opere*] *tumque opera ista stupet. factis labor addidit artem.* B.

50. *sumat*] int. Turnus.

53. *petunt*] *petit* vulgo.

59. *laudaem*] *Lausus nam fecerat iram* vel *Lauso* Oudend.

68. *pugnae neces*] *pugnae vices* Oudend.

69. *secreto*] *sed recto* Oudend. *Percussa intercipit hostis Foedera: secreto violatur vulnere teli Aeneas. Caussa est illi Iuturna: neganti Affuit obsequio. Iam Mars finiverat iram.* Heyn.

224.

Anth. II. 237. Hoc epigramma ex Anthologia delendum erat, quia versus sunt ex Terentiani carmine de metris v. 2182 — 2187. Vulgo putatur, in fine seculi primi vixisse Terentianum. Id verum esse nego.

6. *inpotens ultor*] *ultor impetus tui* vulgo.

225.

Anth. III. 99. ex Barthii Advers. XV. 17.

1. *principium*] senarius corruptus. An

principium vitae nostrae obitus meditatio est?

2. *peccare nesciens*] *peccati nescius* B.

3. *fructus*] Barth. *strictus* ms. *immoderatae irae fructus est insania* B.

4. *credens est*] *credens fert* B. recte. *credere est* Barth.

5. *argentum et*] litera *m* non eliditur.

226.

Recepi ex Appuleii Apologia p. 391. ed. Bosscha, ubi Appuleius hoc epistolium, quod Ludicris suis insertum erat, recitat. Deest in Anthologia Burmanni.

2. *mundicinas*] Lipsius. *munditias* mss.

227.

Anth. III. 230. Extat in Appuleii Apologia p. 401. *Venio ad ceteros versus, ut illi vocant, amatorios, quos tamen tam dure et rustice legere, ut odium moverent. Sed quid ad magica maleficia, quod ego pueros Scribonii Laeti, amici mei, carmine laudavi? An ideo Magus, quia poeta? — Recitem denuo, ut sciant me eorum non pigere.*

1. *delicies sit*] *delicies stet salva* ms. Pithoei. Correxit Bosscha. i. e. sine quaeso, Charine, ut et Critias sit mea delicies: pars, quam tu in amore meo habes, tibi, o vita mea, nihilominus salva remanet. — Appellat Appuleius filios Scribonii Laeti, quos simulatis nominibus Critiam et Charinum vocat: alia enim proprie nomina habebant, ut in eo loco, quem mox laudabo, ipse profitetur. — *delitescet salva* ms. Florent. *et Critias, mea delicia, et Sol alme Charine, Par in amore meo vita tibi remanet.* vulgo.

3. *nam me*] *ne me* vulgo.

4. *potior*] *potiar* vulgo.

228.

Anth. III. 229. Extat in Appuleii Apologia p. 402. *Recitem nunc et alios, quos illi quasi intemperatissimos postremum legere. — Habes crimen meum, Maxime, quasi improbi comissatoris de sertis et canticis compositum. Hic illud etiam reprehendi animadvertisti, quod, cum aliis nominibus pueri vocentur, ego eos Charinum et Critiam appellitarim. Eadem igitur opera accusent C. Catullum, quod Lesbiam pro Clodia nominarit, et Ticidam similiter, quod, quae Metella erat, Perillam scripserit.*

3. *Critia, lux*] *uti Critiae lux* vulgo.

10. *savia*] *suavia* vulgo.

11. *animam inspires*] i. e. atque adeo, si carmina facere voles, et dona mea et carmina mea, tuis victa, iacebunt. *dona* pro substantivo habeo, non pro imperativo. — *Quod si animum inspires, dona et iam carmina. nostra Cedent* vulgo.

Quod si Amor inspiret, dona et iam carmina. nostra etc.

Piersonus Add. B. T. II. p. 747. Bosscha interpretatur: Quod si tum quoque fistulam inflare coeperis, quum munere tuo superaveris dona mea; iam quoque carmina nostra tuis cedere debebunt.

Quod, si animam inspires dono, iam carmina nostra

Wakef. ad Lucret. IV. 1187. *et tenet adsuctis humectans oscula labris.* „Vulgo *dona et*, quae doctos viros prorsus ludificata sunt." — *quod si aulum inspires, dona et iam carmina nostra Cedent* Salm. ad Solin. p. 82. „*aulum* pro tibia, graecam vocem, usurpavit." —

229.

Anth. III. 174. Extat in Appuleii Metamorph. p. 311. *Sed infortunatissimae filiae miserrimus pater suspectatis coelestibus odiis et irae superum metuens, dei Milesii vetustissimum percontatur oraculum, et tanto numine precibus et victimis ingratae virgini petit nuptias et maritum. Sed Apollo quamquam Graecus et Ionicus propter Mileti conditorem sic Latina sorte respondit* etc.

1. *desiste*] *susiste* et *subsiste* mss. *scopulosis siste* Oudend.

4. *vipereum malum*] i. e. Cupidinem.

8. *flumina quem*] *fluminaque* vulgo.

230.

Anth. III. 231. Scriverius exemplari suo editionis Pithoeanae adscripserat, Scaligerum credidisse, hoc carmen a Mureto confictum esse, idque sibi in sermone familiari an. 1604. narrasse. Ex Add. B. T. I. p. 746. Idque verum puto.

231.

Anth. I. 31. Aetas Modestini incerta est. Eum enim esse Herennium Modestinum, iurisperitum celeberrimum, qui circa annum 240. p.

52. *ast lupus ipse ululat*] Gold. W. *porro lupus ululat* vulgo.

53. *glocitant*] totum distichon ex Gold. dedi.

et barrus barrit, cervi clocitant, equus hinnit:
ast taurus mugit et mugilant onagri

vulgo, et W.

55. *tardus rudit, oncat asellus*] Gold. W. *quiritat verres setosus et oncat asellus* vulgo.

56. *blatterat*] B. *blacterat* Ald. Vossius Add. T. II. p. 699. *blaterat* vulgo. *braterat* Schott.

57. *pascens*] Gold. W. *subigens* vulgo.

58. *miccire*] Gold. W. *micere* vulgo.

60. *glaucitat*] Gold. W. *glutinat* vulgo.

63. *ecce*] Gold. W. *nempe* vulgo.

69. *Domino*] creatori deo vulgo explicabatur. Bernhardy Getam dominum intelligit.

70. *sive sonare*] Gold. W. *seu semper sileant nocte dieve canant* vulgo.

234.

Anth. V. 115. In mss. inscribitur *C. Iulii Solini Polyhistor Ponticus*, in ms. Regio Salmasii ad finem Polyhistoris Solini legitur *Incipit eiusdem Ponticon.* Titulus, ait Salmasius, in Prolegg., operi fuit *Ποντικά*. Melius inscripsisset *Πόντια*. Res enim marinas, hoc est, animalia maris, pisces omne genus eo libro enarraverat, vel, ut ipse ait, *aequoreas catervas.* Wernsdorfius autem in Poet. T. I. p. 208. a Salmasio discedens hoc titulo *Ποντικῶν* indicari docet, Solinum non omnes omnium marium pisces, sed eos tantum enarrare voluisse, qui in Ponto invenirentur, praesertim cum nullum mare piscium multitudine et praestantia esset celebratius quam Pontus. Porro Scriverius idemque Wernsdorfius maioris quam pro Solini ingenio spiritus carmen esse rati, Chorographiae Varronis Atacini vindicarunt. Contra Fr. Wüllnerus in comment. de P. Varrone Atacino p. 33. aetatem atque indolem Solini hos versus non excedere profitetur: cui assentior.

1. *Ponto*] i. e. in mari Pontico. Wernsd. — *ponto* minuta initiali vulgo.

2. *aequoreas spirantis*] ex ms. regio Salm. *Mare molle spirans* Solinus putat, eorum opinionem sequens, qui Oceanum quasi corpus quoddam vivum spirare, ex eoque spiritus reciprocatione accessus et recessus fieri in maribus existimabant. Salmasius ad Solini c. 18. p. 151. ed. Traiect. eumque sequitur B. *salis aequorei spirantis* (i. e. spirantes molle catervas) Pith. Scalig. „Quod ineptum est. Nam *sal aequoreus* idem est, ac si dicas *mare aequoreum.*" Salm. l. l.

6. *purpureis*] *purpurei dum sanguinat unda profundi* Lindenbr. H. *sanguinat*] i. e. rubet.

7. *placido — mundo*] i. e. non irato mundo, gezeugt aus zartem sanftem Element.

11. *gemmavit*] *gemmare* proprie gemmas emittere vel gignere notat, hoc loco *astrigeram faciem gemmavit* nihil aliud significat quam *astra creavit*, ita ut astra gemmare eadem figura dicatur, qua alias *aedificare domum* et similia. Simplicius autem esset *astrigera facie nitido gemmavit Olympo*. Sic enim Ennius ap. Charisium p. 81. *Purpureas gemmavit pampinus uvis*.

13. *fundata*] ex ms. reg. Salm. *librata* vulgo, utrumque eodem sensu; alterum in Ovid. Met. I. 12. legitur.

14. *aetherias*] i. e. locum, quem in aethere tenent. *aeternas* Barth. Adv. XLIV. 3.

15. *suis*] i. e. propriis.

16. *puris*] i. e. benignos et faventes. *tuos* Scriver.

20. *lenta*] i. e. placata.

21. *litoreus*] Litus tantum peragrare ad eruendas ostreas vult. Wernsd. — Wüllnero hic versus ineptus esse videtur.

22. *Tempea coetu*] *Tempea citu* mss. Pith. Reg. *cava tympana* emendat Tollius, qui *Tritonas* intelligit. *Cava Tempea* Solinus profunda maris appellat, in quibus Nymphae ac Nereides domicilia habent: Tempe enim hic loca amoena maris dicuntur (die schönen Thäler des Meeres).

resono — coetu] ad *coetu* int. aquarum. Ihr auch, die ihr ein weites Tempe im brausenden Kessel des Meeres bewohnet. Quid *citu*, quod in mss. legitur, sit, ignoro. Substantivum enim quartae declinationis, *citus*, a *cieo* flexum, quodque strepitum significet, in usu non est.

235.

Anth. L. 178. In Gallica editione Poetarum Wernsdorfii T. VII. p. 441. legitur. In ms. Salm. et Leid., ubi reperitur hic cento Virgilianus, auctor non nominatur. Sed Tertullianus de praescript. Haeret. c. 39. Hosidii Getae Medeam ex Virgilii versibus conglutinatam citat, ita ut nostram esse hanc veri sit simile. *Vides*, ait Tertullianus, *hodie ex Virgilio fabulam in totum aliam componi materia secundum versus, versibus secundum materiam concinnatis. Denique Hosidius Geta Medeam tragoediam ex Virgilio plenissime exsuxit. Meus quidam propinquus ex eodem poeta inter cetera stili sui otia Pinacem Cebetis explicuit.* Alii ridicule olim hanc Medeam Ovidio tribuere, alii eum Hosidium Getam, qui sub Claudio consul fuit a. u. 800., intelligunt, quem propagavit errorem Baehr. R. Litt. p. 89.

18. *oblitusve sui*] *oblitusve suae* ms. Salm. Klotz. in Antib. p. [illegible], ita ut Medea se ipsam indicet, quae Iasonis fuerit.

41. *moribusque etc.*] inseruit B.

53. *errans*] ms. Salm. Leid. et Virg. Ae. IV. 211. *erras* vulgo. Int. *es*. [illegible] *inques* Schrader. et Pierson. Add. T. II. p. 713.

57. *non ea*] Creon haec loquitur apud B.

65. *testor*] inserit Oudend.

71. *natum*] Med. Wakker. p. 158. *natam* vulgo. Verba sunt Medeae ad Creontem, monentis, ne sineret Creusam Iasoni in matrimonium venire.

88. *quid causas*] versus iusto minor. Alterum hemistichium ex Aen. VIII. 395., alterum ex Aen. VIII. 386. *Quid causas petis aut in me exitiumque meorum* Scriver. vulgo. *Quid causas petis ex alto excidiumque meorum* B. Conf. v. 94. 173. 212. 213. 227. 228. 378. 447.

135. *ramo*] Oudend. hunc versum vel delendum vel post v. 142. *casus* etc. ponendum existimabat.

157. *fateor, arma*] B. *fateor, me, arma* vulgo.

163. *sensibus haec*] Higtius ex Virg. Ecl. III. 54. Add. T. II. p. 718. *sensibus hic* vulgo.

167. *hac gener*] Med. Wakker. p 158. ex Virg. Aen. VII. 317. — *haec gener* vulgo.

172. *sequentur*] B. ex Aen. XII. 153. *sequuntur* vulgo.

180. *aut pugnam*] post hunc v. excidit aliquid, ut *Mens agitat, certum est sceleratas sumere poenas* ex Aen. IX. 153. et II. 576. B.

191. *surgere*] deest *videtur*, quod ap. Virg. Geo. I. 396. legitur.

192. *Media*] deletur a Med. Wakkero p. 159. — B. delevit *nigrisque*.

210. *erepta*] ex mss. Schrader. Add. T. I. p. 727. — *erepte* vulgo.

212. *tangit honos*] metrum est corruptum, nec aliter in v. sequenti.

Tangit honos animum, et mensas quas advena adisti,
Per connubia nostra, per inceptos hymenaeos.

B.

217. *rauca*] ex Aen. V. 866. — *dum rauco adsidue longo sale saxa sonabant* vulgo.

226. *seminaque et tauros*] B. ex Geo. II. 140. *semina et asterios* vulgo.

227. *obieci, satis*] *obieci, unde satis* B.

236. *manum patiens*] Schrader. Add. T. I. p. 727. ex Aen. VII. 490. *manus patiens* vulgo.

254. *quaesitae*] Klotz. in Antib. p. 73. *quaesitas* vulgo ut in Aen. VII. 423.

256. *haec loca*] post h. v. excidit *invertere satis inmanis dentibus hydri* ex Geo. II. 140.

269. *natos, Veneris*] sic interpunxit Med. Wakker. p. 160. *natos Veneris, nec* vulgo.

270. *quid petis aut* etc.] Oudend. *quid petis causas et inrita i. i.* vulgo.

281. *omnes, dare*] ita scripsi. *omnes et dare* vulgo.

283. *te sine, frater,*] ex Aen. XII. 883. — *Te sin frater erit.* vulgo.

298. *patrias*] *patris* vulgo errore typogr. Add. T. p 727.

7. *placido* —

sanftem Element.

11. *gemmavit*]

tat, hoc loco *ast*

astra creavit, ita

dificare domum

tido gemmavit Ol

reis gemmavit pa

13. *fundata*]

sensu; alterum in

14. *aetheria*

Adv. XLIV. 3.

15. *suis*] i.

18. *pios*] i.

20. *litata*] i.

21. *libemus*]

— Wüllnero hi

22. *Temp*

cantu Tollius,

maris appellat,

enim hic loca

reson

weites Temp

quod in mss.

clinationis,

non est.

Anth.

p. 441. le

lianus, a

c. 39. I

ita ut n

ex Virg

versibu

deam

pinqu

plicu

sidi

prop

72.

Luctu et

Oudend.

aliquid.

autem,

eiusmodi

circa temp

et inf. aet. T. V.

ingenio

in Const

et Org

medes Heracle

T. II. p.

p. 101.

in secundo

Porphyrii le-

Diomedem

p. 568.

alii Porphyrio et diverso ab eo, cuius praecedentia sunt epi-
id tribuit, sed Wernsdorfius eum refellit T. I. p. 675 seq.
: *uuxillum*] Fulgentius. *pauxillam* Muncker. *pauxillo* vulgo.
, *ut ne aliud*] Muncker. *nam ut aliud* vel *ut non aliud*
ne aliud vulgo.
quanto] *quam tu* Heins.

241.

I. 102. *De Hectore Pompilianus* ms. Thuan. *de Hectore*
no ms. Petav. *Hectoris Troiani Virorum strenuissimi tumulus*
Pithoeus et Scaliger Pentadio tribuunt. Wernsd. Pentadii
:t epigrammata edidit in Poet. Lat. Min. T. II. p. 309. „Pentadius",
„Porphyrio ut aetate par, ita ingenio et gustu poeseos perquam
, quod singulari, ut ille consuevit, artificio et schemate quam-
ulto tolerabiliore nec ineptiis indulgente carmina sua componere
voluit. Vocari id genus carminis, quod usurpavit, serpenti-
l ophites solet, quando finis revolvitur eodem, unde venerat, et
i orbes versuum componuntur." Exemplum huius versuum gene-
pigr. sequenti legimus. Pentadius is est, cui Lactantius epitomen
onum Divinarum inscripsit. De carminibus Pentadio inscriptis B.
Anth. III. 105.
alter] *ater* Thuan. Petav.
erat] *erit* Petav.
violentis ictus] Thuan. *violenter hictus* ms. Voss. *violenti fra-*
oss. 2. *violenti victus* vulgo.
quos fletus Hecube] i. e. quot lacrimas effudit, ut Virg. Aen. IV.
Num lacrimas victus dedit? quos pro *quot* ut ap. Ciceronem
rr. c. 21. *quos putatis fletus mulierum, quas lamentationes fieri*
in hisce rebus? quot fletus Hecubae, quot dedit Andromachae
rob. Klotzio Act. Erud. 1759. p. 697.
hac tumulavit] *accumulavit* ms. Voss. *atumulavit* Petav.

242.

Anth. I. 139. *Pintadi* ms. Voss. Thu. 8071.
1. *pater*] Cephissus.
2. *undas*] *amnes* Wernsd.
3. *patrem*] *patrem esse dum* ms. Voss. 2m. — *puerum* Piersonus,
Ep. 143. *Dum putat esse parem vitreis Narcissus in undis.* Ex
d. B. T. II. p. 710.
quaerit] *quaerat* Thu.
in amne] *inanem* ms. Salmas.
4. *lacu*] *lacus* Thu.
5. *quod*] *quo* Heins.
7. *stat*] *flet* Heins. Conf. III. 253, 20.

243.

Anth. I. 140. In ms. Voss. *Pintadi* inscribitur.

1. *proprios mediis in*] ms. Salm. *proprios mediis in fontibus ingens* Thu. 8071. *propriis .... in fontibus* ms. Voss. *propriis Narcissus fontibus ignes* vulgo.

2. *deceptum urit*] mss. Salm. Voss. Thu. Similiter Catullus 63, 44. *Speret nec linguam esse, nec auriculam.* Conf. Santen. ad Terentian. v. 1778. *deceptum torret* vulgo. *deceptum ludit* B. inprob. Klotzio, quia epigrammatis acumen in eo consistit, ut aquae poeta flammas tribuat.

244.

Anth. I. 141. *Pintadi* ms. Voss. Thu.

1. *hic*] *hoc* ms. Voss.

credidit] *creditur* ms. Salm. Thu. Voss.

3. *cernis ab*] Higtio videbatur esse epigramma in Narcissum florem, in ripa irrigua surgentem, et significari, eum e prato in ripam ad flumen propius esse translatum, ut crescat ab aquis, quibus periit, ideoque et legendum videbatur:

*Cernis ab irriguo repetentem gramine (*vel *margine) vitam,*
Ut, per quas periit, crescere possit aquis.

(Add. T. II. p. 710.) *cernis ubi irriguo* Heins.

ripas] ms. Salm. *ripam* vulgo [Corrige context.]. Narcissum florem vides amantem ripas rivorum, quia herba est irrigua, vel solo irriguo indiget.

4. *aquas*] int. ut per aquas, per quas periit, c. p. — *ut puer quas p. c. poscit* mss. Voss. Thu.

245.

Anth. III. 88. mss. Salm. et Voss. Pentadio tribuunt, ms. Thuan. 8069. Pentado, ms. Simeonis Bosii Ausonianus Ciceroni inscribit, in Catalectis Petronianis Q. Ciceroni, ab aliis Ausonio aut Petronio vindicatur.

3. *est*] om. mss. Salm teste Boissonadio ad Nicetae lib. III. 332.) Voss.

una] mss. Voss. Thuan. Boissonad. *ulla* vulgo.

4. *bona*] mss. Salm Voss. Thuan. Boisson. *bona est* vulgo. In Thuan. 8071. neque a 3tio neque a 4to versu abest *est*, teste Silligio.

246.

Anth. I. 142

247.

Anth. I. 148. Inter Cataniam Messinamque saxa Cyclopia in ora maritima surgunt, quorum unum ab incolis *Rocca d'Iaci* dicitur, quia hic a Polyphemo Acis interfectus esse traditur. Hic ipse scopulus epigrammatis argumentum est. Cf. Münter Nachrichten von Neapel und Sicilien p. 459.

1. *Acidos*] v. Ovid. Met. XIII. 884.
2. *iugis?*] punctum interrogationis addidi.
3. *Cyclopei*] penultima longa, quae alias brevis esse dicitur. Sed *Cyclopius* ibi valet, ubi brevem penultimam poscimus.
4. *Nympha*] Galatea.
6. *vehit*] *dedit* B. — Fluctus resonare videntur nomen Acidis.
7. *neque*] *nec* vulgo.

248.

Anth. I. 165.

1. *Chrysocome*] Oudend. *Chrysoconte* ms. Leidensis, in quo solo hoc epigr. legitur. *Chrysogone* Burmannus in Add. T. I. p. 725., sed Oudendorpii coniecturam rursus praetulit T. II. p. 74.

249.

Anth. II. 203.

1. *colui*] *sevi* Ald. Virgilii.
2. *capras*] *capras arma duces* ms. Voss. *campos rus hostes* ms. Hamburg. *capras rus hostes quaeque labore gravi* ms. Gothanus ap. Dübner. in Iahnii Ann. 1828. T. III. F. III. p. 309.

250.

Anth. III. 93. Pentadio vulgo tribuitur, sed incertum, an codicum auctoritate id fiat: certe melioris aetatis poema esse, quam est Pentadius, adnotat Wernsd. T. II. p. 460. — Hendecasyllabi.

1. *beata*] *veata* ms. Voss.
2. *quod*] *quos* mss. Voss. Scal. *quam* H.
3. *videre*] *virere* ms. Scal. *nitere* H.
4. *lecto*] *toro* ms. Voss.
5. *pluma*] Martial. l. XII. 17, 8. *Dormit et in pluma purpureoque toro.*
8. *arvo*] *auro* ms. Voss. Scal.
10. *sed nullos*] *nec vanos populi favore magni,*
sed nullos trepidum timere casus.
mss. Voss. Scal.
13. *licebit illi*] *licebit, ille* Oudend.

251.

Anth. III. 105. *Pentadi de fortuna* ms. Thuan. 8071. *Pintati* ms. Salm. *Pintadi* ms. Voss.

1. *adsidue*] *assiduo — assiduo* Pith. ms. Salm. *adsuo* Thu.
3. *Progne*] *Prognae, pia dicta* Oudend. — Progne facta est, ut pia erga sororem fuisse diceretur, vel factum est, ut Progne pia esse diceretur.
5. *carmine — carmine*] *crimine — crimine* Schrader. *Carmen* hic pro artibus magicis positum est. *carmina — carmina* Thu.

visa — fuit] Boissonad. ad Nicetae lib. I. 238. comparat *φανεὶς σου*, pro quo alii scriptores *ὢν* aut *γενόμενος* adhiberent.

ulta] *ultra* Thu.

7. *ad auras*] int. superas.

8. *abit*] ms. Salm. *habit* Thu. *habet* ms. Voss. *abest* vulgo. — *abit* pro abiit ut *petit*, *subit* pro petiit, subiit. v. Tollius ad Auson. epitaph. Her. 31. Heins. ad Ovid. I. Fast. 109.

9. *poma*] *mora — mora* B., quia in fabula Thisbae et Pyrami *mora* a poetis commemorantur, ut in Anth. III. 211, 7. Sed *poma* sunt generale nomen omnium pene fructuum, qui ex arboribus sunt, imo nuces quoque his comprehenduntur.

tristi nece] *Sanguine poma rubent Thysbaeo tincta repente* H.

11. *Minoïa*] *minonia* Thu.

13. *qua*] *quia* ms. Voss. *quam* Thu.

14. *hac*] *ac* mss. Voss. Thu.

15. *adest c., sunt gaudia — adest*] Thu. *adest coelo sunt gaudia* mss. Voss. Salm. *ades c., das gaudia — abes.* vulgo. Boissonad. ad Nicetae l. I. 238. adnotat: „*ades — adest* ms. Salm. *adest — adest* ms. Thu. Scribendum utroque loco *ades.* Leda alloquitur et Pollucem et Castorem. In pentametro ad *ades* subaudiendum *hic*, *in terra.* Lectio Voss. cod. *sunt gaudia* et bis *adest* mihi magis etiam placuerit.“ In pentametro *quod alter adest* explico, quod alter tantum, non ambo nati adsunt.

17. *saepe fuit — saepe fuit*] mss. Salm. Voss. Thu. *saepe fuit — et ipse fuit* vulgo. *et ipse fuit — et ipse fuit.* B. Wernsd. vulgatam tuetur.

diri Busiridis] *diribus hiridis* Thu.

18. *Busirisque aris*] *Busiridis horis* Thu. *busiridis oris* ms. Voss.

21. *ausa est*] mss. Voss. Salm. Thu. Boissonad. ad Nicetae l. III. 332. — om. *est* vulgo. Pro *ausa* Schrader. *usa*, iungens *stipite*, *fatifero fratribus.* — Explico *iuste ausa est* Althaea facinus iustum ausa est i. e. patravit.

23. *flevisti in*] *in* om. mss. Voss. Salm.

Gnosis] *Gnosi* B.

24. *laetaris coelo*] *laetatur caelo* ms. Voss. *laetatur caelos* ms. Salm. *laeta tulit coelos* H.

25. *vexit*] *vixit* Thu.

27. *Tantalis*] Niobe.

28. *adflicta Tantalis*] brevis syllaba in medio pentametro (ut in v. 34.) tum in Catullo, tum in hac Anthologia tam saepe reperitur, ut a mutatione absterreri debeamus. v. Santen. ad Terentian. p. 291 sqq. Eodem modo Pentadius in Anth. I. 140, 2. — *adflicta at Tantalis* H. B. *Tantalis e numero — adflicta est Tantalis e numero* Oudend.

30. *et quae*] *hoc quoque* ms. Salm. Deest vs. 30 et 31. in ms. Voss.

32. *versa*] *mersa* H. idque placet. „*Exquisitius dictum esset mer-*

sa est, sed propterea non verior ipsius quam Pentadii scriptura." Wernsd.

per] *post* mss. Salm. Thu.

34. *animae prima*] mss. Salm. Voss. Thu. *animae primae* Oudend. *animae pretium* H. *animae aeternum lux* vulgo. De brevi syllaba v. ad vs. 28.

35. *laetitiae diversa*] i. e. mala opposita sunt laetitiae vel bonis.

creata] *creati* mss. Voss. Salm.

36. *et iuncta*] *iuncta tam* mss. Voss. Salm. *et iunctam assiduae* Thu. An legendum *at iuncta?*

252.

Anth. V. 69. *Pentadi de adventu veris* Thu. 8071. *Pintadi de adventu Veneris* ms. Voss. *Pintati de adventu veris* ms. Voss.

1. *animantibus*] mss. Salm. Thu. *amantibus* ms. Voss. *moventibus* vulgo.

2. *aquis*] *equis* mss. Salm. Thu. Voss. Eurus tepentes pluvias advehit vere.

fugit] *fuit* Thu.

3. *persentit*] mss. Salm. Voss. *praesentit* vulgo. *persenti cera calores* Thu.

5. *vireta*] *virecta* mss. Salm. Voss.

foliis] *folio* mss. Salm. Voss. Thu.

7. *Ityn*] *sytin* ms. Salm. *modulis tot* Thu.

9. *per*] *pes* Thu.

10. *late resonat*] *latero res.* ms. Voss. *latere sonat* ms. Salm.

11. *sola flatus Eoi*] ms. Salm. *sola patus Eoi* mss. Voss. Thu. *Sol parus Eoi* vulgo. Flatus Eoi est aura Luciferi matutina. Die Morgenluft bemalt den Boden mit Blumen.

12. *Tempeaque*] ms. Salm. *temporeaque* ms. Voss. *temporaque* vulgo. *Tempeaquae* Thu.

14. *voxque*] *bisque* ms. Salm. *usque* ms. Voss. *visque* Thu.

15. *vitea musta*] i. e. der junge Wein. Vitea musta dicitur ut musta olei apud Plinium XV. 1. *Consequens olearum vindemia est, arsque vel maior, o l e i m u s t a temperandi* i. e. oleum recens.

vincta] H. *iuncta* ms. Voss. vulgo. *iunctas* ms. Salm.

17. *nota tigilla linit — nota tigilla linit*] mss. Salm. Voss. Thu. *Iam motacilla canit — iam motacilla canit* vulgo.

garrula luce] i. e. per totum diem. An *garrula voce?*

19. *iucunda*] cum a B. verbum desideraretur, mutavit

Sub platano viridi iucundus somnus in umbra.

Sed *texuntur*, quod in versu sequenti est, per zeugma ad *somnus* intelligi potest, *somnus texitur* pro capitur. Si cui hoc durum videatur, libenter accipiet coniecturam hancce:

Sub platano viridi iucundat somnus in umbra.

Nam *iucundare* Lactantius aliique sacri scriptores, quibus Pentadius quoque adnumerari debet, frequenter ponunt, teste Bünemanno ad Lactant. IV. 6.

somnus] *summimus* Thu.

20. *viridi*] *viri* Thu.

21. *fila recurrite fusis*] i. e. sic properent anni, so mögen die Faden des Lebens der Spindel enteilen; *recurrere* ut ap. Horat. epist. II. 1, 147.

Libertasque recurrentes accepta per annos Lusit amabiliter.

fusis est pro de fusis, ut ap. Virg. Geo. IV. 348. *Fusis mollia pensa devolvunt.*

253.

Anth. II. 257. Vetus est inscriptio *Epigramma de pastoribus a Citerio Sidonio oratore factum.* Citerium Sidonium eumdem esse ac Citarium Siculum Syracusanum, grammaticum Burdigalensem, quem inter Professores nominat Ausonius epigr. XIII. adnotarunt Vinetus, Scalig., Burm., Wernsd. in Poet. T. I. p. 574. Sed Torremuzza in Inscriptt. Siciliae Panormi 1784. p. 305. epigramma suspectum et recens esse dicit.

1. *Theon*] *Theo* ms. Voss.

monte] *colle* ms. Voss. 2.

2. *Sabino*] *Sabina* ms. Voss. ut v. 3. *Sabine* ms. Voss. 2.

3. *vite Sabine*] versum spurium censebat Schraderus, quia *Sabine* casu quinto interseritur inter *Almo*, *Theon* et *egerat* (Ex Add. B. T. II. p. 729.). Defendit verborum rationem Wernsd.

6. *melodes*] ms. Voss. *melodis* ms. Voss. 2. *melodus* vulgo.

254.

Anth. II. 173. *De operibus Virgilii. Incerti.* vulgo inscribitur. Barthius Adv. XIX. 24. ex ms. *Alcimo* vel *Alcinoo* tribuit. Sed coniunxi, consilium Wernsdorfii secutus in Poet. L. Min. T. VII. p. 22., plura epigrammata, quae in mss. partim Alcimo, partim Avito, partim Alcinoo inscribuntur, ratus Latinum Alcimum Alethium indicari, qui ab Ausonio inter Professores c. 2. laudatur. Aetatem eius statuit Hieronymus, qui in Chronicis ad a. C. 360. scribit: *Alcimus et Delphidius Rhetores in Aquitania florentissime docent.* Quatuor formae eiusdem nominis in mss. extant *Alcimus*, *Alcinius*, *Alcinus*, *Alcinous*, quae varietas alibi quoque observata est. Vid. Ruhnkenii Hist. Oratt. p. XLII sq. Diversus ab hoc poeta est Alcimus Avitus, episcopus Viennensis, sacrorum carminum auctor. In cod. Huydecoperiano inscribitur *Virgilius de se.*

1. *Romanus*] *romanum* ms. Hamburg. *mellifluum q. Romanum* ms. Voss.

2. *utrumque*] int. Homerum, tum Maeonium, tum Romanum.

3. *illius*] Homeri Maeonii.

miretur] ms. Hamburg. *miratur* vulgo.

4. *at minor*] Homeri carmina maiora sunt quam Virgilii, sed Virgilius plura poëseos genera quam ille excoluit.

mage] ms. Barthii. *bene* vulgo.

5. *desit*] ms. Voss. *non pastor*, *miles*, *nec curvus deerit arator*. vulgo. Hoc distichon deest in ms. Gothano, teste Dübnero.

6. *trina mihi*] Virgilius complectitur tres poetas graecos, Homerum, Theocritum, Hesiodum: in omnibus enim generibus, in quibus hi singuli excellunt, ille princeps fuit; ac continet tantum ingenium, quantum in tribus illis poetis distributum est.

255.

Anth. II. 177. *Alcinii* ms. Voss.

1. *qui*] *quis* Heyn.

256.

Anth. II. 178. Inscribitur vulgo *Alcinoi de Virgilio.* — *Alcimi de Virgilio* ms. Thu. 8069.

2. *tunc*] Thu. *tum* vulgo.

3. *at si*] Thu. *et si* vulgo.

257.

Anth. III. 211. Wernsdorf. P. L. Min. T. VII. p. 134. Alcimi vel Alcinoi nomen inscribitur.

1. *puniceum — malum*] i. e. malum Punicum, der Granatapfel oder Liebesapfel, il pomo di zitto. Veneri sacra erant et amoribus inserviebant. V. Böttigeri Sabina T. II. p. 72.

3. *Cydonia*] int. mala, Quittenäpfel, quae itidem Veneri et Cupidini sacrata erant.

5. *Amarylli*] ex Virg. Ecl. II. 52.

7. *mora*] de moris in fabula Pyrami et Thisbae v. supra epigr. 190, 10.

9. *misit*] *misi dente levi paulo libata placenta*
nectare, de labris dulcia membra suis.
ms. Bineti.

dente levi p. libata] v. Böttig. Sabina T. I. p. 222 et 254.

11. *nescio qui*] ita scripsi, i. e. quomodo. *nescio quid* vulgo.

12. *spirans*] *spirans Cecropio dulcius ore thymum* B. *spirat Cecropio dulcior aura thymo* Oudend. Add. T. II. p. 746.

258.

Anth. III. 212. Hendecasyllabi.

259.

Anth. III. 259. Eidem Alcimo tribuit Wernsdorf. in Poet. L. Min. T. VII. p. 22. et T. III. p. 406.

2. *ne candida* etc.] ms. Divion. *nec candita ledas huneuibus hora* mss. Salm. Leid. *nec candida laedas in quibus ora vide* Salm. ad Trebell. Poll. Gallien. c. 11. T. II. p. 214. *nec candida* vulgo.

260.

Anth. V. 150. Alcimo inscribitur in notis Variorum ad Ovid. I. Fast. 455. ed. Cnipping. *De capone fassanatio* ms. Salm. *de capone fassanario* ms. Voss. *de caupone fassanario* Thu. 8071. *de capone phasiano* B. idque edidi. *De gallo gallinaceo* vulgo.

1. *praefulgunt*] mss. Voss. Thu. *praefulgent* vulgo. Formam antiquam et poeticam praetuli.

2. *crista riget*] *crusta* ms. Voss. *ridet* Thu.

3. *inguina*] Thu. *incuina* ms. Salm. *ungua* ms. Voss. *ungula* vulgo.

4. *Paestanis*] *paestaniis* ms. Salm. *pestaniis — roris* Thu.

5. *distinguit*] Plin. H. N. VIII. 18. *Albis maculis rutilum colorem distinguentibus.*

6. *plumea*] mss. Salm. Voss. Thu. Scalig. *ignea* vulgo.

261.

Anth. II. 114. Hendecasyllabi. Extat in Sidonio Apollinari Epist. V. 8. *Sed triplicibus trochaeis nuper in metrum hendecasyllabum compaginatis nihil ne tuo quidem iudicio simile fecisti —, ut mihi non figuratius Constantini domum vitamque videatur vel pupugisse versu gemello consul Ablavius, vel momordisse disticho tali clam Palatinis foribus appenso. — Quia scilicet praedictus Augustus iisdem fere temporibus extinxerat coniugem Faustam calore balnei, filium Crispum frigore veneni.* — Ablavius cum Annio Basso consul fuit a. u. 1083. p. Chr. 331., ut ex fastis Relandi pag. 330. cognoscimus. Zosimus in histor. lib. II. c. 40. p. 201. Ablavium praefectum urbi occisum refert a Constantio, Constantini Magni filio. Constantini tempora, quia is filium et uxorem sustulerat, similia sunt Neronianis, qui Agrippinam, matrem, et Britannicum interemit.

2. *sed Neroniana*] Adludit Ablavius acutissime ad Neronem imperatorem et ad gemmam, quae Neroniana dicebatur. Salmasius enim in Exercitt. Plin. p. 777. genus smaragdi pretiosissimum et excellentissimum *Neronianum* appellari docuit. Id vero vel a Nerone aliquo artifice gemmario nomen traxit vel ex eo, quod aqueus splendor, quia est tralucidus ac liquidissimus, a Graecis νηρὸν et νερὸν vocatur. Conf. Vossii Etymolog. s. v. *Neronianus lapis.* Silligii Catal. Artif. v. *Nero.*

262.

Anth. III. 275. Andreas Rivinus et Lotichius, quibus Burmannus invitus, Wernsdorfius vero in Poet. T. II. p. 193 et 272. libenter adstipulatus est, hoc carmen Aemilio Magno Arborio, rhetori Tolosano, avun-

culo Ausonii, qui eius elogium in Parentalibus Carm. III. et in Professoribus c. XVII. scripsit, vindicant.

5. *tanto*] *tanti* B.

15. *facis*] fuco adhibito. Ex hac elegia totum mulierum Romanarum ornatum luxuriamque cognoscimus.

19. *obducta*] Eldick. Spec. Suspicionum p. 219. ut in Anth. III. 214. *occulta* vulgo. *occultas candenti veste papillas* Oudend.

30. *nec qui*] i. e. non is sum, qui te, tam eximiam puellam, invitus amet.

32. *nec qui te*] *nec prae te* Oudend. Explicat Wernsd.: nec qui te tum demum vellet amare, si esses dea rosea vel ipsa Aurora.

33. *possent — possent*] an *possunt — possunt?*

37. *candidiora, recenti Sed*] sic interpunxit Wakef. ad Lucret. III. 959. vulgo interpungitur post *recenti*.

40. *posuere*] ut Seneca dicit *nives posuit bruma*.

45. *alba ligustra*] ligustrum Italicum (die Rheinweide) in hortis colitur floresque habet candidissimos.

46. *fixa*] i. e. se erigentia in caespite.

48. *vulsa suis*] B. *vulsa tuis* vulgo. Rosa spinis non vacat.

52. *haec quamvis*] *quamvis haec* Wernsd.

moverit] v. Mitscherlich. ad Horat. C. II. 4, 4.

62. *deum*] *Iovem* B. ne par sonus inter *deum* et *eum* existat. In Ovidio autem multa iam huius mollitiei exempla inveniuntur, ut in Amor. III. 5. v. 2, 4, 10, 18, 34, 42, 46.

63. *opima*] *prima* B.

68. *et te*] legendum *tete*.

74. *regna perire*] si tu cum deabus contendisses, te, non Venerem Paris praetulisset, tum regnum non perdidisset Priamus.

86. *prae tribus*] Eldick. Spec. Suspic. p. 218. *de tribus* vulgo.

a Paride] Rivinus. *a Paridi* vulgo et Wernsd., qui metro aptius putat. At forma ista in hoc nomine inaudita est et brevis syllaba in commate priore pentametri a Terentiano M. v. 1778. admittitur. Nec aliter in v. 82.

92. *sollemnis*] *praepollens* vel *sublimis* B.

263.

Anth. I. 136. Wernsdorf. in Poet. L. Min. T. II. p. 389 et 451. plures Palladios oratores ac poetas enumerans, illi hoc de Orpheo carmen tribuit, cui, poesi et carminibus claro, monumentum ab Iulio Nicephoro, patre, positum extat in Anth. IV. 220. *Ut te, Palladi, raptum flevere Camenae, Fleverunt populi, quos continet Ostia dia.* Idem rhetor fuit et Symmachi familiaris, ut ex eius epistolis novimus. I. 15. 94. III. 50. Alter Palladius longe serioris aetatis inter poetas scholasticos est, quorum carmina infra editurus sum. *De Orpheo Palladius* mss. Voss. Petav. Versus Archilochii, quales apud Horatium I. 4.

2. *ne cand*
mss. Salm. Le
bell. Poll. G

Anth. V.
Fast. 455. e
fassanario
siano B. id
1. *praef*
quam et po
2. *crist*
3. *ingu*
4. *Paes*
5. *dist*
distinguen
6. *plu*

Anth.
V. 8. *S*
paginati
figurati
gemello
foribus
tempori
frigore
Chr. 3
stor. li
Consta
et ux
et Bri
2
toren
citt.
Ner
mar
ac
mul

vi

Digitized by Google

... mihi inolevisset affectio, cetera, quae visenda sunt, displicerent. . Acindyno conditori eiusque maioribus emmetra verba libavi, et ...rae licentiam, quae vestitum disparem singulis tribuit, in ratio- . coegi. Acindynus consul fuit a. p. C. 340., u. c. 1092., et prae- .. praetorio Orientis, quod versu 4. indicatur.

1. *Attica palla*] philosophorum est ornamentum.

toga picta] triumphantium fuit consulumque sub imperatoribus. s a. v. *picta. Picta quae nunc dicitur toga, antea vocabatur pur- ι, eratque sine pictura.* V. Forcellin. v. *pictus*. Salmasius ad Vo- Carinum Imp. c. 20. T. II. p. 853. Creuzer. Antiquit. p. 186.

2. *sacris*] i. e. pontifex erat. *sophis* Barth. Adv. XXX. 8.

5. *si*] *sed* ed. 1653.

picturae] hi versus a Symmacho ad illustrationem picturae com- :bantur, in qua Acindyni socer, Acindyni pater, Acindynus ipse con- :ebantur, cuncti ornatu proprio ac conveniente praediti. Id ex epist. .machi patris (l. I. ep. 2.) novimus. „*Quid enim concinnius epistola* ', *quam nuper accepi? quid versuum admixtione iucundius? Quod* :am *sensus aliquis eorum supersit, quorum imaginibus praescripta* :emus *epigrammata! Facile laudabunt tales successores laborum* rum, *qui picturae nitorem pulchrioribus versibus illuminarint.* Al- Atticam pallam, alter pictam togam, tertius paludamentum gerebat, ·d Symmachus his verbis in ep. 1. intelligit: *picturae licentiam, quae* .*titum disparem singulis tribuit, in rationem coegi h. e. causam* .*s rei illustravi.* — *praetura* vulgo invitis mss. In pictura deerant ·ces sive insignia consularia Acindyni, unde dicit *Si fasces pictura* ..*et.*

267.

Anth. II. 144. Symmachi oratoris est, et extat in Epist. eius I. 1. 'ernsd. Poet. T. IV. p. 550.

2. *eruta*] *fer ut ager sone deiulare tergemini* ms. Scioppii. *Eruta* .*rgemini de lare Gerionis.* Iuretus. *eruta Geryonis de l. t.* Lipsius ad 'acit. Ann. XIV. 4.

3. *Boaulia*] Lipsius. *Boalia* vulgo.

9. *Acindynus*] Flavius Septimius Acindynus consul a. p. Chr. 340., de quo supra.

10. *Orfitus*] Memmius Vitrasius Orfitus, de quo Valesius ad Am- mian. Marc. XVI. 10. et B. ad h. l. agit.

11. *iuvenile decus*] i. e. iuvenum decus. — *iuvenale d.* ed. 1653. *iuvenile decens* Wakef. ad Lucret. I. 120. *vulgo decus constructione nulla.*

12. *bisseno — fasce*] Symmachus de semetipso loquitur, et consu- latum suum a. 391. intelligit, quia duodenos fasces habebant consules.

13. *sed*] ed. 1653. *si* vulgo. Sed Baulorum deliciae nondum ad

Post octingentos viginti quinque peractos
summi annos Domini terrae, ethrae, carceris atri
semine triticeo, sub ruris pulvere tecto
nocte bobus requies largitur fine laboris.

De argumento versuum Sedulii pluribus locis disputat, pag. 3. *In quinto decimo anno regni imperatoris Theodosii praecepit ille suis missis provintias orbis terrae in longitudinem et latitudinem mensurari.* Deinde p. 12. *Duodecim versus praedictorum missorum, de imperante Theodosio hoc opus fieri, incipiunt.* et p. 13. *Non debet mirari, quod in primo loco septimi et octavi versus istorum amphimachrus scriptus est; quoniam, ut reor, non imperitia, sed auctoritate aliorum poetarum et maxime Virgilii, quem in talibus causis noster simulavit* (i. e. imitatus est) *Sedulius, qui raro pedes non alienos ab illis in heroicis carminibus posuerunt* (i. e. qui interdum amphimacris usi sunt). Porro scimus, Sedulium in Achaia conscripsisse tempore Theodosii Iunioris libros, imo Theodosio ipsi dedicasse librum.

1. *quo mundi*] *mundi quo* ms. Pithoei.

2. *quo montes*] *quo et montes* ms. Pi.

freta, portus] *portus, freta* Walckenaer.

5. *pius, totus*] sic interpunxi. i. e. ac quem totus orbis per saecula vix capit, pius Theodosius. — *ac per secla pius, totum quem vix capit orbis* vulgo. *ac per saecla, pius totus, quem vix capit orbis* Walck. iungens *pius totus.*

6. *Theodosius*] Walck. *Theudosius* vulgo.

7. *confici*] ab amphimacro incipit versus 7. et octavus. *conficier quinis* ms. Pithoei.

cum] ms. Pith. Walck. *dum* vulgo.

fastibus] fastus hic pro fastibus sive fastis Imperii ponuntur. Theodosii iunioris quintus decimus regni annus incidit in a. 423. — *fascibus* ms. Pith. Walck. Theodosii Iunioris consulatus quintus decimus cadit in a. 435.

9. *veterum*] Iulius Caesar totum terrarum orbem per geodactas mensus est, unde posthac Augustus cum Agrippa genero tabulas accuratas confici curavit. Conf. Meermannus ad h. l.

10. *reparamus*] *reparemus* Walck.

culpamque priorem] an *culpamque priorum?* i. e. errores eorum, qui antea mappas confecere.

11. *tollimus*] *tullimus* Walck.

275.

Anth. III. 144. Vaticana Collect. Inscriptt. Maii p. 75. *De detraetoribus. S. Augustini super mensam.* ms. Guelf.

1. *absentum r. vitam*] *absentem r. vitam* Barth. *absentem r. amicum* Schrader. Add. T. I. p. 744. ex Horat. sat. I. 4. 81.

2. *vetitam*] *hanc mensam indigne noverit esse suam* ms. Possidii. *hanc mensam indignam noverit esse suam* ms. Guelf. *hac mensa indignam noverit esse suam.* Oudend. Maius.

276.

Edidit Duebnerus in Iahnii Ann. 1828. p. 315.

277.

Anth. I. 169. *Iuliano* adscribit ms. Petav. *De Sirenis Euf.* (i. e. Euforbi) ms. Thuan. Iulianus pariter atque Euforbus inter poetas Scholasticos infra nominabuntur. *De Sirenis* ms. Voss. *de cantu Sirenarum* ms. Vossianus Virgilii. — Wernsd. Poet. T. V. p. 46 et 519.

1. *Sirenes*] *sirenas* mss. Voss. Petav.

2. *miros*] *miseros* mss. Thuan. Voss. Petav. *ac varios* ms. Ambrosianus.

4. *omnia*] iunge: Sirenes cantabant carmina omnia, quae in thymele sive orchestra cantari solent.

thymele] *thymile* ms. Ambros. *thymale* ms. Petav.

habet] om. mss. Thuan. Voss. Pet. *amat* Scalig.

5. *queruntur*] *fuerunt* mss. Voss. Thuan. Ambros. *fuere* ms. Scal. *Queri* stringentem sonum hoc loco significat, sicuti omnium animalium voces, praeterquam hominis, querelam dicebant antiqui.

7. *aëdon*] *edon* mss. Voss. Pet. *quod leves et calami* ms. Thuan.

9. *vocis*] *vocam* ms. Thuan. *vocum* H.

10. *mergebant*] *marcebant* ms. Ambros.

11. *venit Ulixes Et tutos sol.*] mss. Pet. Thuan. *generatus magnus Ulyxes Hac tutos sola praestitit* vulgo. *venit Ulysses ac tutos solita* Wernsd. *ventus U. et toto solida* ms. Voss. *generatus donec Ulyxes Insolita tutos praestitit* Barth. *et tutos solida* ms. Gothanus ap. Duebner.

13. *illevit*] *in levi* ms. Thu.

15. *transiluit*] *transiit ut scopulos* Heins. B. ad Propert. p. 357. improb. Klotzio in Antib. p. 70. et Wakef. ad Lucret. I. 834.

16. *desiluere freto*] i. e. in fretum. Virg. Aen. V. 451. *It clamor coelo.* Ramshorn. L. G. p. 552. [p. 220. ed. pr.]. — *desiluere fretom* Wakef. *dissiluere* ms. Thu. *disiluere* ms. Voss.

278.

Anth. I. 79. Wernsd. T. V. p. 1 et 525.

1. *Musoni suboles*] maternum genus a C. Musonio Rufo, philosopho, paternum ab Avieno duxit Festus Avienus In monumentis sepulcralibus Etruscorum, quorum Festus quoque erat, plerumque nomen maternum, imo saepius quam paternum referri, docet O. Müller. De Etruscis T. I. p. 418. 403. Rufus Festus ex Vulsiniensi civitate oriundus est, quae eadem patria Musonii erat.

2. *Caesia*] aqua Caesia, quae in Umbria sita est (Martial. IX. 49. et VII. 97.) a Festo primum aut carminibus celebrabatur, unde famam acceperat magnam, aut ab eo nomen accepit Festam Avienam, quod antiqua Caesia per eum instaurata est vel aquaeductus noviter instructus et munitus ad usum publicum. Innititur haec opinio Wernsdorfii in epigrammate, quod Anth. III. 43. legitur.

FAVsta novum domini condens Fortuna lavacrum
invitat fessos huc properare viros.
Condentis monstrant *versus primordia nomen,*
auctoremque facit litera prima legi.

Quia ultimus versus pronuntiat, literam primam significare auctorem, hic tribus literis prioribus *FAV* expressum videtur nomen Festi Avieni.

3. *Nortia*] Nortia, Etruscorum dea, Vulsiniis templum habebat. Liv. VII. 3. Tertull. Apolog. c. 24. Haec dea par est Romanorum Fortunae vel Nemesi. Vid. O. Müller. De Etruscis T. II. p. 54.

4. *proconsulis*] Colligimus ex inscriptione graeca, quae apud Gruter. p. 464. n. 7. extat, statuam Rufi Festi proconsulis Graeciae et Areopagitae Athenienses publice erexisse. Haec inscriptio ad Rufum Festum Avienum referri potest, quia in Avieni Periegesi huius proconsulatus vestigia apparent (v. Wernsd. l. l. p. 2.). Alterum proconsulatum in Africa a. 366 et 367. gessisse eum suspicatur Wernsd. Avienus enim temporibus Valentiniani, Valentis, Gratiani, fortasse iam sub Constantio Iulianoque floruit, et aequalis erat Symmachi.

5. *carmina*] ut Metaphrasin Arati et Periegeseos Dionysii, Oram Maritimam, Virgilii Fabulas, Livii Historias in iambos redactas. Alia sunt incerta. Conf. Wernsd. l. l. p. 29 — 52.

6. *Placidae*] hinc filius eius Placidus dictus. Anth. IV. 310.

7. *vivax et*] i. e. liberi longam vitam promittunt. *vivax sit* B.

8. *composita*] *cum posita* Higtius Add. T. II. p. 708.

279.

Anth. III. 58. Flavianum Myrmecium cognatis Avieni accenset Wernsd. T. V. p. 26. coll. 514. Myrmecius vocatur aut a Myrmece, insula Africae, aut a Myrmecio, oppido Tauricae peninsulae. Patrem habet Q. Clodium Flavianum proconsulem Africae a. 357., et vicarius erat Africae nec non praefectus praet. Illyrici et Italiae per annos XII sub Theodosio primo. Liber secundus Epistolarum Symmachi eidem Flaviano est inscriptus.

1. *Poenus*] int. nauta sive mercator.

3. *vecta*] *invecta* Heins.

4. *relaxes*] i. e. largire nobis aliquot ad gustandum.

7. *Romuleaeque Phari*] Romulea pharos est Pharus, portus Ostiensis, ab Iuvenali Tyrrhena Pharos dicta. *Romuleique Phari* Pith. v. Schneider. L. Gr. p. 53. *Romuleique fori* Oudend. (?).

9. *Adriacos* etc.] Wernsd. Barthius in Adversariorum fragmento, quod Fiedlerus edidit a. 1827. p. 196. *Adria consurgente notus qua prospicit aestus* vulgo. *Adriacus surgente Noto quam prospicit aestus* Heins.

14. *situ*] *sinu* H. Construe; quibus fetura granorum, arta spisso situ, cohaeret.

15. *quadrant*] i. e. mala latus granorum undique tegunt. *claudunt* Oudend.

16. *pallam*] *telam* H. *pellem* Wernsd.

17. *examina f. casses*] H. Wernsd. Barth. l. l. *et agmine* ms. Voss. *ex agmine flammea calles* vulgo, errore typograph.

19. *partibus*] *pastibus* ms. Voss.

20. *longis malis*] i. e. diuturnis morbis.

24. *mensis redeuntibus*] i. e. mit der Rückkehr der Tafelfreuden.

25. *ne*] ms. Voss. B. *nec* vulgo. Wernsd.

280.

Anth. III. 59. Avieno tribuit ms. Scriverii, ms. Leidensis Catoni; *Martialis de habitatione ruris* ms. Salmas., ut et inter eiusdem epigrammata lib. IV. 90. legitur.

1. *respondi*] *respondia* mss. Voss. Vatic. Salm. 1m. *respondeo* ms. Wittian. Scriver. Wernsd.

2. *luce deos oro*] mss. Voss. Wittian. Wernsd. Poet. lat. T. III. p. 160. T. V. p. 13 et 522. *mane deum exoro* vulgo.

arvaque viso] *arva reviso* mss. Salm. Wittian. Voss. *famulosque arva reviso* ms. Leid.

3. *partitusque*] *partibus atque* ms. Witt. *pastitusque* ms. Leid.

4. *deinde*] ms. H. Salm. *inde* vulgo.

cio] Wakef. ad Lucret. I. 214.

5. *hinc*] ms. Salm. *tunc* vulgo.

6. *stringo*] *scribo* ms. Leid. *strigo* ms. Witt.

animo] *animi* ms. Witt. *gaudens animo et* ms. Salm.

7. *prandeo*] *pandeo pudo ludo labo ceno canto quiesco* ms. Salm. 1m. *prandeo poto ludo lavo cano ceno qu.* 2m.

9. *haec dat*] i. e. haec scripsi noctu. Hic versus una cum praecedenti in ms. Salm. deest.

281.

Anth. II. 187. Turcius Rufius Apronianus Asterius consul fuit a. 494. De alio Turcio Aproniano extat inscriptio ap. Orellium N. 3166.

1. *distincxi*] i. e. versus interpunxi et emendavi. Edidi ex dissert. Heinsii de ms. Mediceo Virgilii p. XXXVII.

3. *tempore quo*] vides, hunc codicem ab Aproniano Asterio emendatum ipso consulatus sui ordinarii anno, et quidem statim post id tem-

2. *Caesia*] aqua Caesia, quae in Umbria sita est (Martial. IX. 49. et VII. 97.) a Festo primum aut carminibus celebrabatur. unde famam acceperat magnam, aut ab eo nomen accepit Festam Avienam, quod antiqua Caesia per eum instaurata est vel aquaeductus noviter instructus et munitus ad usum publicum. Innititur haec opinio Wernsdorfii in epigrammate, quod Anth. III. 43. legitur.

FAVsta novum domini condens Fortuna lavacrum
invitat fessos huc properare viros.
Condentis monstrant *versus primordia nomen*,
auctoremque facit litera prima legi.

Quia ultimus versus pronuntiat, literam primam significare auctorem, hic tribus literis prioribus *FAV* expressum videtur nomen Festi Avieni.

3. *Nortia*] Nortia, Etruscorum dea, Vulsiniis templum habebat. Liv. VII. 3. Tertull. Apolog. c. 24. Haec dea par est Romanorum Fortunae vel Nemesi. Vid. O. Müller. De Etruscis T. II. p. 54.

4. *proconsulis*] Colligimus ex inscriptione graeca, quae apud Gruter. p. 464. n. 7. extat, statuam Rufi Festi proconsulis Graeciae et Areopagitae Athenienses publice erexisse. Haec inscriptio ad Rufum Festum Avienum referri potest, quia in Avieni Periegesi huius proconsulatus vestigia apparent (v. Wernsd. l. l. p. 2.). Alterum proconsulatum in Africa a. 366 et 367. gessisse eum suspicatur Wernsd. Avienus enim temporibus Valentiniani, Valentis, Gratiani, fortasse iam sub Constantio Iulianoque floruit, et aequalis erat Symmachi.

5. *carmina*] ut Metaphrasin Arati et Periegeseos Dionysii, Oram Maritimam, Virgilii Fabulas, Livii Historias in iambos redactas. Alia sunt incerta. Conf. Wernsd. l. l. p. 29—52.

6. *Placidae*] hinc filius eius Placidus dictus. Anth. IV. 310.

7. *vivax et*] i. e. liberi longam vitam promittunt. *vivax sit* B.

8. *composita*] *cum posita* Higtius Add. T. II. p. 708.

279.

Anth. III. 58. Flavianum Myrmecium cognatis Avieni accenset Wernsd. T. V. p. 26. coll. 514. Myrmecius vocatur aut a Myrmece, insula Africae, aut a Myrmecio, oppido Tauricae peninsulae. Patrem habet Q. Clodium Flavianum proconsulem Africae a. 357., et vicarius erat Africae nec non praefectus praet. Illyrici et Italiae per annos XII sub Theodosio primo. Liber secundus Epistolarum Symmachi eidem Flaviano est inscriptus.

1. *Poenus*] int. nauta sive mercator.

3. *vecta*] *invecta* Heins.

4. *relaxes*] i. e. largire nobis aliquot ad gustandum.

7. *Romuleaeque Phari*] Romulea pharos est Pharus, portus Ostiensis, ab Iuvenali Tyrrhena Pharos dicta. *Romuleique Phari* Pith. v. Schneider. L. Gr. p. 53. *Romuleique fori* Oudend. (?).

9. *Adriacos* etc.] Wernsd. Barthius in Adversariorum fragmento, quod Fiedlerus edidit a. 1827. p. 196. *Adria consurgente notus qua prospicit aestus* vulgo. *Adriacus surgente Noto quam prospicit aestus* Heins.

14. *situ*] *sinu* H. Construe: quibus fetura granorum, arta spisso situ, cohaeret.

15. *quadrant*] i. e. mala latus granorum undique tegunt. *claudunt* Oudend.

16. *pallam*] *telam* H. *pellem* Wernsd.

17. *examina f. casses*] H. Wernsd. Barth. l. l. *et agmine* ms. Voss. *ex agmine flammea calles* vulgo, errore typograph.

19. *partibus*] *pastibus* ms. Voss.

20. *longis malis*] i. e. diuturnis morbis.

24. *mensis redeuntibus*] i. e. mit der Rückkehr der Tafelfreuden.

25. *ne*] ms. Voss. B. *nec* vulgo. Wernsd.

280.

Anth. III. 59. Avieno tribuit ms. Scriverii, ms. Leidensis Catoni; *Martialis de habitatione ruris* ms. Salmas., ut et inter eiusdem epigrammata lib. IV. 90. legitur.

1. *respondi*] *respondia* mss. Voss. Vatic. Salm. 1m. *respondeo* ms. Wittian. Scriver. Wernsd.

2. *luce deos oro*] mss. Voss. Wittian. Wernsd. Poet. lat. T. III p. 460. T. V. p. 13 et 522. *mane deum exoro* vulgo.

arvaque viso] *arva reviso* mss. Salm. Wittian. Voss. *famulosque arva reviso* ms. Leid.

3. *partitusque*] *partibus atque* ms. Witt. *pastitusque* ms. Leid.

4. *deinde*] ms. H. Salm. *inde* vulgo.

cio] Wakef. ad Lucret. I. 214.

5. *hinc*] ms. Salm. *tunc* vulgo.

6. *stringo*] *scribo* ms. Leid. *strigo* ms. Witt.

animo] *animi* ms. Witt. *gaudens animo et* ms. Salm.

7. *prandeo*] *pandeo pudo ludo labo emo canto quiesco* ms. Salm. 1m. *prandeo poto ludo lavo cano ceno qu.* 2m.

9. *haec dat*] i. e. haec scripsi noctu. Hic versus una cum praecedenti in ms. Salm. deest.

281.

Anth. II. 187. Turcius Rufius Apronianus Asterius consul fuit a. 494. De alio Turcio Aproniano extat inscriptio ap. Orellium N. 3166.

1. *distinxi*] i. e. versus interpunxi et emendavi. Edidi ex dissert. Heinsii de ms. Mediceo Virgilii p. XXXVII.

3. *tempore quo*] vides, hunc codicem ab Aproniano Asterio emendatum ipso consulatus sui ordinarii anno, et quidem statim post id tem-

pus, quo, consulatum auspicatus, Circenses aliaque populo spectacula exhibuit. H.

penaces] *pinaces* Reinesius; i. e. eine breterne Theaterbude. Penaces enim sive pinaces tabulas, axes et asseres, ex quibus scena construi solebat, significant. *paneces* Valesius, ut pugna variarum ferarum designetur.

4. *scenam euripo*] In *scenam* syllaba posterior longa, et hiatus negligitur. An *scenam cum euripo?* i. e. theatrum et euripum construxi vel scenam euripo addito ornavi. Euripus variis auctorum locis aut aquaeductum aut latam fossam aut lacum ad naumachiae spectaculum effossum significat. Cic. de leg. II. 1. Suet. Caesar. c. 39. Lamprid. Heliogab. c. 23. T. I. p. 851. O. Müller Archaeolog. p. 341. Conf. Anth. III. 15, 13.

5. *ludos*] int. scenicos. *currusque* i. e. certamina curruum.

6. *teneret*] an *videret?*

7. *ternum merui*] i. e. dreifachen Beifall habe ich erlangt. Ternum merui, tria ludorum genera exhibens.

sofos] sophos, egregie.

9. *cucurrit*] Symmach. Epist. I. 14. *Cucurrit quaestus vester in meum commodum.*

10. *serunt*] legendum *ferunt.*

14. *trabeis*] i. e. dignitate consulari.

282.

Anth. I. 147. Mavortius est ille Vettius Agorius Basilius Mavortius, consul a. C. 527., ex cuius recensione Horatium hodie habemus, ut Bentleius in Praefat. ad Horat. p. IX. dicit. Cento Virgilianus. — *Maborti iudicium Paridis* ms. Salm.

1. *acu*] *acus* ms. Salm. Leid. 1m.

3. *visu*] *viso-nomen* ms. Salm. Leid. 1m.

6. *Iuno*] *uno suplex* ms. Salm.

9. *et proprio*] *et propriae distenta ferant tibi lacte capellae Ubera* B. ex Eclog. IV. 21. *Ipsae lacte domum referent distenta capellae Ubera.*

12. *pascentis*] ms. Salm. *pascentes* vulgo.

15. *orsa*] *ursa* ms. Salm.

20. *sic*] *si* ms. Salm.

numen male amicum] *male numen amicum* M. Wakker. p. 153. ex Aen. II. 735.

22. *corripit*] *colligit* Schrader. Add. T. I. p. 724.

23. *dea. Ille*] B. *dea, illa* vulgo. *Ille* sc. Paris.

24. *dulcedine*] *dulcidine* ms. Salm.

27. *Cyrneas*] *gryneas* ms. Salm. Leid. 1m. *Cyrnaeas* 2m.

28. *vaccae*] *baccae* ms. Salm.

30. *hymenaeos*] *umenaeos* ms. Salm.

55. [illegible]] [illegible] ms. Salm.

56. *De gaudiis*] Oudend. Add. T. II. p. [illegible] *De gaudiis*, licet vulgo.

57. [illegible]] [illegible] ms. Salm.

283.

Anth. VI. 89. T. II. p. 632. Wernsd. Poet. T. III. p. 381 et 386. *Patricio* vel *Patrice* inscribit ms. Barthii. Id non pro nomine auctoris, sed dignitatis potius habent Barthius et B. Contra Wernsd. auctorem esse Patricium dicit: nec sine causa Patricium eum esse puto, cui Commentarios in Ciceronis Topica dedicavit Boethius, quemque rhetorem peritissimum vocat. Docti enim rhetoris hoc epithalamium esse apparet.

3. *aetheria*] B. Wernsd. *aetheriis* vulgo.

25. *exercitus*] „i. e. totum denique agmen sive comitatum Veneris claudit Amorum exercitus, vulgus Amorum, pictis armis choreas agens." Wernsd.

27. *blandito*] *blanditu* B. improb. Wernsd.

33. *cedente — sorore*] Bacchi soror Venus esse dicitur, quia Venus et Bacchus semper fere coniuncti sunt. (Bacchus hatte, sobald die Schwester auszog, Lydien verlassen und ging ihr entgegen.)

38. *sub utroque deo*] i. e. Baccho et Venere.

41. *vestigat*] int. Silenus.

45. *festino Chlorida voto*] B. Wernsd. *festina*, *Chlorida*, *vato* vulgo.

49. *sparsas — umbras*] *sparso rumore per urbes* vel *auras* B. improb. Wernsd.

54. *divae*] i. e. Veneris.

55. *inobservata*] iunge *vestigia*.

57. *advertisse*] putat audisse, Hymenaeum elapsum e castris Veneris Romam se contulisse.

58. *victosque iugali*] *vinctosque iugali* B. An *vincloque iugali?* Traxit tum pompam, tum eos, quos Venere ignara coniunxerat.

59. *Diona*] *Dione* B.

61. *alumnos*] B. Wernsd. *alumno* vulgo.

63. *morumque*] opulentia eorum compta nitore morum.

66. *potito*] *politi* (potiti?) B. improb. Wernsd.

68. *pater ipse iugi*] Apollo Heliconis praeses.

77. *Calliopeïus*] Hymenaeus Calliopes filius esse fertur.

81. *velis*] B. Wernsd. *velit* vulgo.

82. *amplexate*] i. e. tu, qui pudorem matris imitaris.

284.

Anth. V. 47. *Versus Prisciani de sideribus coeli* ms. Biblioth. S. Germani. *versus Prisciani de astronomia* in Operibus Bedae T. I. p.

517. edit. Hervag. a. 1563., itidem *Prisciano* tribuitur in ms. Bondami. Cf. Var. Lectt. p. 201. *Ausonio* inscribit ms. Scalig., unde inter Ausonii carmina vulgo legitur, p. 546. ed. Toll. *Epitome Phaenomenon Prisciani grammatici* in ms. Hygini

1. *vertuntur*] *iunguntur* ap. Auson.

2. *post has*] ms. Bondam. Auson. *post hac* Beda. *post hos* vulgo.

3. *Cassiepea*] *Cassiopea* Bond. Auson. *Cassiopeia* Beda.

5. *Pegasus*] *Pegasus et Delphinus, Telum, Aquila, Anguitenensque* ap. Auson. Hic versus male factus est, nec aliter v. 8 et 16.

6. *sex hunc*] Bond. Beda. *sex et* vulgo. Auson.

7. *hinc*] *hic* Bond. Auson.

9. *post sunt*] *post hos* Auson.

11. *Hydrus*] Bond. *Idrus* vulgo.

12. *hinc*] *hunc* Auson. *quem* Beda. In hoc v. desinit ms. Bond. et Beda.

15. *hinc*] *hic* Auson.

285.

Anth. V. 139. *Versus Prisciani eloquentissimi de est et non.* ms. Tollii et Christinae Reginae, Vossiani sive Leidenses duo. *Virgilii Maronis De Est et Non* mss. Petav. Thuan. 8069. Parisin. 7927. Vulgo inter Ausonii carmina legitur. (Verte: über Ia und Nein.)

2. *quo*] mss. Vossiani. cf. Bondami Var. Lect. p. 197. *quod* apud Ausonium.

4. *turbae*] *turbida* Thu. Paris.

5. *seorsum*] mss. Vossiani. *seorsis* vulgo. Utroque modo contendere solemus; interdum enim ad hoc *non est*, interdum alterum tantum, sive *est* sive *non*, usurpamus.

6. *ut mores*] Thu. Paris. Gothanus ap. Duebn. *obsistunt studiis, studio res ingeniumque,* vulgo, quod non intelligo.

7. *et facilis*] a vulgata non discessi. *facilis v. difficilis c. nacta* Paris. *faciles vel difficiles c. nacta* Thu.

obsistunt studiis, ut mores ingeniumque
vel faciles vel difficiles contentio nacta est.

ap. Auson.

saepe seorsis
obsistunt studiis, studio res, ingeniumque,
ut facilis vel difficilis contentio nata est.

Bondam. V. L. p. 199.

8. *mora nulla*] int. est.

9. *sin controv.*] *sin contra versum* Thu.

15. *placitis*] placitae disciplinae sunt τὰ ὁμολογούμενα δόγματα. — *placidis* Thu. Par.

16. *placido*] *placito* Thu. Par. *laeto* ms. Goth.

18. *Est lux. Estne dies ergo?*] ex Ausonio mutata tantum distinctione recepi. *estne dies, est ergo dies? non convenit istuc.* vulgo.
istuc] *istic* Thu. Par.
19. *fulguribus*] *fulgoribus* Thu. Par.
24. *murmure*] e Persii Sat. III. 81.

286.

Anth. II. 175. *Eiusdem* (Focae) *imitatio versuum Sulpicii Carthaginiensis* ms. Scalig.
3. *Varius*] *Varus* vulgo. De Vario et Varo v. Weichert. ad Poet. lat. p. 156.
superaddito] *superaddite* mss. Scal. Voss.
4. *non sinis*] *num sinis e. n.?* Oudend. Add. T. II. p. 725. *in Aenean an sinis e. n.?* Heyn.
6. *Troia; bis*] i. e. o Troia! duplex ergo causa futura erat interitus tui! Troia primum per Achillem interiit, iterum per Virgilium interitura erat.

287.

Anth. II. 256. Prooemium Artis Phocae grammatici, quam Lindemannus edidit T. I. p. 321. Cassiodorus eosdem versus libro suo de orthographia praemisit p. 2280.
5. *te relegat*] Lindem. nec aliter Cassiodorus. *te relegant iuvenes, quos* vulgo.
garrula pagina] i. e. ampla rhetorum volumina.
lassat] Lind. *terret* vulgo. Cassiod.
8. *vehis*] *vehens* Cassiod.
12. *contemnat*] Lind. *contemnet* vulgo.

288.

Anth. II. 186. Oda Sapphica a Wernsd. quoque in Poet. T. II. p. 391 et 465. edita est. — *Vita Vergilii a Foca grammatico urbis Romae versibus edita.* ms. Scal. *Vita Vergilii a Foca grammatico urbis Romae perspicacissimo et clarissimo.* ms. Scriverii.
11. *prodit*] *poscit* Klotz. Antib. p. 101.
13. *laborum*] *honorum* Klotz.
21. *his*] Tollius. *hic* vulgo.

7. *locatus*] *locati* Heinsius.
21. *Chelis*] Heyn. *Chelas* vulgo.
37. *in omen*] Tollius. *in omne* vulgo.
66. *te sibi*] Klotz. *et sibi* vulgo.
78. *vastant*] Heins. *vastat* vulgo.
88. *qui*] Tollius. *quid* vulgo.
89. *huic*] Tollius. *hic* vulgo.
106. *luxavit corpora*] An *luxavit viscera morbus?*

289.

Anth. II. 185. Praecedentis carminis esse fragmentum, Burmannus opinatus est.

1. *si lingua locuta est*] supplevi ex A. II. 184, 21., unde hoc carmen sumtum est.

290.

Anth. VI. 85. Florentinus, Flavii Felicis et Luxorii, quorum carmina mox sequuntur, aequalis, circa finem seculi quinti Thrasamundo regnante vixit Carthagine, quae tunc temporis altera Roma fuit. Conf. Gibbon. T. VIII. cap. 33. p. 126.

3. *regnantis Libyae*] duplici modo accipi potest: Thrasamundi decus est gloria mundi vel gloria Libyae, quae nunc orbem terrarum dominatur, *aut* Thrasamundi, qui Libyae regnat, decus est gloria mundi.

4. *sed radiante micans*] *radians* pro sole dicitur.

12. *quod Seres*] B. *quo Seres* vulgo.

13. *pretiosa praemia*] ep. 284, 8. *Libră*, *Scorpius*. — *pretiosaque praemia* B.

14. *tegmine quod fulgent*] *tegmine quo fulgent* legendum, i. e. tegmen, quo fulgent Seres, admisto murice, vestes.

15. *quod fundit*] B. in adnotat. *quos fundit* vulgo.

16. *si quid*] legendum *si quae*. — *si quis* ms. Leid.

17. *cui*] mss. Salm. Leid. *cum* vulgo.

20. *filia Alianas*] *Alianas*, *atis* est adiectivum. Urbs Aliana thermaeque Alianae, a Thrasamundo rege constructae, a Flavio Felice celebrantur carminibus.

21. *merito*] ms. Divion. *meriti* Salm. et Leid. *meritis* B.

24. *celsum*] non liquet.

29. *Carthago in regem victrix*] *Carthago in rege est victrix* B. *C. in rege invictrix* Is. Vossius.

30. *Carthago Asdingis*] „das Asdingische Karthago." Vandali, quorum rex Thrasamundus, e stirpe Asdingorum erant.

291.

Anth. III. 34. *De terminis Alianarum Felicis V. C.* ms. Salm. *de thermis* mgo. De Flavio Felice, qui sub Thrasamundo rege vixit, disputat B. ad Anth. VI. 86. De thermis Alianis prope Carthaginem in altis rupibus sitis dixit Meermannus ad Luxor. 85, 20.

2. *claro*] *Pario* Klotz. in Antib. p. 111.

4. *litoreique*] Oudend. *lituraeque* vulgo.

7. *rex* [(ita corrige in context. pro *vox*)] Ruhnken. ad Rutil. Lup. p. 53. Schraderus ad Anth. VI. 86. T. II. p. 631. *pubica rex populis Thrasamundo gaudia novit* ms. Leid. *publica vox* vulgo. Conf. Anth. III. 37, 2. *Hic pia rex populis Thrasamundus vota dicavit.*

8. *omnia secla suis*] Ruhnk. l. l. *nomina secla suis* vulgo. *nomine secla suo* Schrader. l. l. prob. B.

292.

Anth. III. 35.

2. *dies*] i. e. sol in his calidis thermis duplici fervore candet. Sed cf. Anth. III. 37, 12.

3. *hoc uno*] Vossius, i. e. hoc opus uno in anno fecit rex Thr. — *hic unus* vulgo.

4. *populis*] *parvis* vel *paucis* Oudendorp.

9. *est et nullos*] *stet nullos* ms. Leid. *stet nullos fra*itur* ms. Divion.

pascitur] ut ignis mortuos in rogo consumit.

12. *lavat*] B. *labat* ms. Leidens. *cubat* vulgo.

293.

Anth. III. 36.

2. *sensit*] ms. Leid. Schrader. Add. T. II. p. 733. *sentit* vulgo.

5. *constat concordia*] Schrader. *gestat cum cordia* ms. Leid. *gestant concordia* ms. Divion. vulgo. *hic stat concordia* mg. Divion.

6. *eo stupet*] Is. Vossius. *hac stupet* vulgo. *hic st.* B.

8. *medicus pectora fota*] ms. Leid. *tepidus pectora tota* vulgo.

294.

Anth. III. 37.

5. *meritis altaribus*] Burm. T. II. p. 631. adnotat, poetam merita altaria a rege Thrasamundo in urbe Aliana erecta vocasse, quae Catholicis seu Omousiinis destinata erant, si quidem initio regni sui benevolentia sibi devincire Catholicos studuisse Thrasamundum constat.

9. *nemo*] supplevit Oudend. *nullus* B. Lacuna in mss.

11. *torrent*] van Kooten ad Pindarum Thebanum p. 279. *torrere* enim de frigore eleganter dicitur. *terrent* vulgo.

295.

Anth. VI. 86. Victorianum eundem esse, qui cum Nicomacho Livii exemplaria emendavit, B. ad Anth. III. 34. dicit.

4. *stolida*] contra metrum; duae enim priores breves sunt. *squalida* B.

5. *sanabant*] int. homines.

13. *plenus*] *maius* B.

14. *infirmos*] B. *informes* vulgo.

17. *meroris*] contra metrum. *doloris* B.

20. *iura*] i. e. nec consul (fasces) nec praetor fieri volo.

25. *seductus f. praedae*] *seductus* i. e. illectus, inescatus. *seductus foenore praedo* marg. ms. Divionens. B.

34. *semper*] *sospes* B.

58. *orea feras*] *orsa* i. e. dicta, preces, trage meine Bitte dem Könige vor. Virg. Aen. VII. 435. *orsa ore referre.*

296.

Anth. T. II. p. 579. In ms. Divionensi legitur *Incipit liber epigrammaton Luxorii Viri Clarissimi et Spectabilis.* Luxorius circa finem seculi quinti in Africa floruit sub Thrasamundo, Vandalorum rege. Inde ab hoc epigrammate usque ad 384. eiusdem sunt poetae.

297.

D'Orville quoque edidit in Miscell. Obss. nov. T. V. p. 484.

298.

3. *corde perito*] B. *conde perite* vulgo.

299.

Ep. 1.
6. *reductos*] B. *deductos* vulgo.
9. *aestimavit*] B. *ut amavit* vulgo.
16. *credideris*] *tradideris* B.
18. *tam te*] ita scripsi: respondet enim *quam mel* — *tantae* vulgo.
21. *secutum*] B. *securum* vulgo.

300.

Ep. 2.
4. *frivolisque sensibus*] sic scripsi. *tribulisque sensibus* vulgo. Sin *tribulis* placet, legas *tribulis atque sentibus.*
7 et 8. versus corrupti. In *sona* latet fortasse *pagina.*
9. *libenter*] *libentur* vulgo.

301.

Ep. 3.
6. *squalebas*] ita scripsi. *sau alebas* ms. Salm. *sava labas* ms. Div. *latebas* B., quod displicet propter iambum in prima sede.
8. *inter Romulidas*] i. e. Romae et Carthagine.
9. *claudere*] est imperativus verbi passivi, ut in Virg. Aen. III. 405., *velare*, in quo olim lapsus fuit Heynius.

302.

Ep. 4. Primum versum sic supplendum existimo: *Parva quidem, fateor, sunt huius carmina libri.*
2. *concludi*] ita scripsi. *condi* mss. Salm. Div. *condi de mensibus* B.
3. *faciles*] An *graciles*, id est, breves, exiguos?
4. *deprendere usum*] An *deprendier?* sic certe metro succurritur. Sic IX. 10. *credier.*

303.

Ep. 5.

3. *pupugit*] *pupescit* ms. Salm. Num *repungit*, *retundit*, *repellit*, *fastidit?* Nam praesens tempus requiritur. — *pubescit* B. Malo *pudescit*.

4. *roscidus sed*] sic scripsi. *roscidus et* vulgo.

6. *transnatat*] sic scripsi. *transnatans* vulgo.

8. *aptum*] an *aptus?* ut haec qualiscunque sententia eruatur: Sic ille discit, quam sit aptus, vincere famem ventris arte id est gestu loquaci et vertice mitiore.

304.

Ep. 6. Archilochium metrum s. elegiambus.

2. *frangere et*] addidi *et*, quod vulgo abest.

4. *famulas — minas*] interpretari licet ad imperium paratas, sequaces, ut XVII. 2. *famulas feras*. Equidem hoc loco *rabidas minas* quaerebam.

305.

Ep. 7.

1. *ab Aurora*] eiicienda est praepositio *ab*.

3. *at te*] ita scripsi. *ut te* vulgo, quod incommodum est, quia sequitur *nec*.

paravit] i. e. quanta te celeritate deus ventorum ornavit!

4. *in antra*] i. e. ad ministerium Zephyri.

6. *facie es*] sic scripsi. *facies* ms. Salm. *facie* sine *es* vulgo. *facie*, *non tamen es genio*. B.

306.

Ep. 8.

2. *leves*] *laeves* vulgo.

4. *audiant*] offendit coniunctivus, cum praecesserit indicativus *diceris*.

307.

Ep. 9.

4. *foedae*] Heins. *ferae* vulgo.

5. *facundior*] non memini, usquam primam in vocabulo *facundus* corripi, nec iuvat corrigi *fecundior*, licet hoc magis conveniat cum v. 6. *steriles*. An *disertior?*

9. *agnovi, et video*] ita scripsi. *agnovi ut video* vulgo.

308.

Ep. 10.

5. *Plora ne*] nescio an legendum sit:

> *Plora. Ne futuas peto, Lucine.*
> *Aut semper bibe taediumque plange,*
> *aut* etc.

309.

Ep. 11. De carminis sententia mihi non liquet.

3. *mitellam*] mitella sive mitra est tegumentum capitis virginum deo sacratarum atque pontificum.

4. *capitis*] hic versus una syllaba brevior.

310.

Ep. 12.

6. *fame*] in hoc nomine alias ultima solet produci.

7. *crederis*] an *credis?* cetera corrupta sunt.

9. *quod petas*] versus mutilatus est.

311.

Ep. 13.

1. *pondere vel facto*] an *vesano?* Ac nescio an sermo sit de iumentis sive pecudibus, quas male pascens pondere obesi corporis sui presserit.

312.

Ep. 14.

7. *Libycis*] *Lybicis* vulgo.

8. *quae decuit*] B. *quam decuit* vulgo.

313.

Ep. 15.

5. *de factis*] num *de fastis?* Medicos logicos ac methodicos iam ex Celsi praefatione librorum de medicina novimus.

6. *methodicis*] notabilis est syllaba prima porrecta.

11. *libeat*] B. *liberat* vulgo.

12. *conspectos*] corruptum.

314.

Ep. 16.

1. *gula*] metro invito: prima enim brevis. *ventre* Salmasius.

4. *numina*] int. *quaere.*

315.

Ep. 17.

4. *pinguia Benventi*] *pinguia lenenutu lustra molorcos* ms. Salm. *pinguia bernuta* ms. Divion. *pinguia Benenti* Meermann. *laeta Cleonaeus lustra M. habet.* B., quia Molorchus Cleonaeus erat.

7. *omnibus in medium*] i. e. omnibus patens.

13. *virtutis*] *sic turris* B.

16. *aptasti*] legendum *optasti.*

316.

Ep. 18.

6. *numerum*] *munerum* B. invito metro; sed retractavit in Corrigendis p. 785. *nemorum* Schraderus. recte.

8. *prope*] metro vitiato. Legendum *pro te* i. e. in tui gratiam reliquerunt patriam suam.

317.

Ep. 19.

318.

Ep. 20.

4. *esse inter*] Num

Tantum nec sequitur capitque quidquam
escae. Inter iuvenes cupit vocari
baudus, dum etc., an

Esse inter iuvenes cupit, vocari
baudus, dum etc.?

6. *praevaleat*] B. *provaleat* vulgo.

7. *mori*] praeter morem prima syllaba producitur.

319.

Ep. 21.

5. *orge*] B. sed vitiosa est lectio. *oge* mss. Salm. Leid. Div.

320.

Ep. 22.

321.

Ep. 23.

322.

Ep. 24.

323.

Ep. 25.

4. *quorum limen — sedes*] aut *quorum ad limen — sedes*, aut *quorum limen — tenes* legendum. Interim infra ep. 337. legitur *simia blanda sedet canem* i. e. in cane.

324.

Ep. 26.

2. *iuncea forma*] similiter *iuncea virgo* dicitur tenuis et gracilis.

325.

Ep. 27.

3. *una velut domus*] ita scripsi. *una velut domu.* vulgo.

7. *quesumus numina*] ita scripsi. *quesumus nomina* vulgo. Non muto *quesumus*, quod ex *quaesumus* corripitur; infra enim similiter *Terror Egyptiacus* et *prĕmium*. Cf. Anth. II. 109. vel epigr. 810.

326.

Ep. 28.

327.

Ep. 29.

2. *carmine*] *carmina* B.

3. *indoctaque*] offendimur longitudine tertiae syllabae. *indoctaque malis verba facis voce* B. quod retractavit in Add. p. 785. An *indocta atque?* Similiter autem *atque* postponitur in epigr. 349, 3. *fecerat atque*; nec aliter corrigi potest ep. 377, 1.

7. *ni rite incapies* etc.] legendum *si rite incipias sibila, tum canunt.* So machen es auch die Vögel bei uns, wenn man ihnen recht pfeift, so singen sie.

328.

Ep. 30.

329.

Ep. 31.

1. *Sternis*] legendum *stertis.*

2. *dei*] legendum *diei.*

3. *nox taetra*] ms. Voss. *nox trita* vulgo. In *vigilias* prima contra usum longa est.

5. *aut si*] legendum *at, si.*

6. *vivus*] num interpungas *vivus ad antipodas sis velut: inde redi.?*

330.

Ep. 32.

2. *post Superos*] nach der Oberwelt.

331.

Ep. 33.

4. *gelu*] i. e. das Wasser läuft über Krystallfelsen hinunter.

9. *signatum*] i. e. clausum, circumdatum.

12. *quae circum*] haec lectio vera est; si *circum* pro adverbio habebimus; sin substantivum est, legas *qua circum* vel *qui circum.*

332.

Ep. 34.

4. *Becca*] *belle* B.

5. *talento vendere*] haec iungo. B. post *talento* interpunxit.

333.

Ep. 35. Anapaesti.

5. *inscios*] mensuram vitiat.

8. *scire vel ipsa*] *scire vel ipsam filius umquam* B. in Corrigendis p. 785.

334.

Ep. 36.

5. *praemia*] *praemina* vulgo.

7. *puto*] B. *reputo* vulgo.

8. *sed in agmine*] *se dinagine vindere* ms. Salm. *in lusum superes sed mage vendere.* B.

335.

Ep. 37.

1. *Phaëthon*] *Phaeton* vulgo, ut in v. 3.

Veneto nolente] aurigarum alii Veneti, Prasiani alii vocantur, ut in epigr. 335.

2. *atque agilis*] si haec sana sunt, superioribus adiungenda videntur. Quamquam nomen aliquod proprium, conveniens praecedentibus, expectabam.

336.

Ep. 38.

2. *culpat*] B. *culpa* vulgo. Burmanni emendationem magis etiam probarem, si de constructione *culpare aliquem alicuius rei* mihi constaret.

337.

Ep. 39.

6. *detur*] in hoc verbo prima praeter morem corripitur.

338.

Ep. 40.

3. *populis*] corruptum. An *inflatumque caput plagis*,?

amica ruinis] intelligi possunt brachia, quae hominis istius casui et ruinae sunt opportuna.

5. *cadit, et rursum*] vulgo deest *et*.

339.

Ep. 41.

2. *priscorum*] i. e. priscorum aurigarum similis.

6. *palma est, at*] B. *palma stat* vulgo.

340.

Ep. 42.

341.

Ep. 43.

2. *quem pavet*] construe: mira voluptas reddita est, ut simia blanda sedeat canem, quem pavet.

3. *quanto magna*] legendum *quantum magna* i. e. quanta tempora, welch grosse Zeiten bereiten das dem glücklichen Reiche, dass auch die wilden Thiere den Frieden anerkennen!

342.

Ep. 44.

343.

Ep. 45.

Eugeti] legendum esse *Evageti*, qui Hildrici regis agnatus est, et a Luxorio varia dialecto infra in epigr. 58. *Oages* vocatur, Meermannus adnotavit.

3. *quo subit*] *quo fovet* B.

7. *quo se Heliconiades*] sic scripsi. Nota dactylum primo loco positum. *quos Heliconiades* vulgo.

8. *numquam minus*] i. e. cui numquam non amoena frondis est, vel cui semper virens frons est.

amoena frondis] *frondis* nominativus est pro vulgari *frons*.

10. *cui — parit*] legendum aut *quo — salit* aut *quem — pascit*, ut *polus pascit sidera* ap. Virg.

12. *resultans*] legendum *resultat*.

14. *unus fam. locus*] mgo. ms. Leidens. *hoc uni famulans loco ministrat*. vulgo.

344.

Ep. 46.

12. *quam superatus erat*] i. e. plusque furit vincens quam furens erat, superatus, vel plusque furit vincens quam cum superatus erat.

345.

Ep. 47.

346.

Ep. 48.

347.

Ep. 49.

1. *praecedis*] legendum *Procedis*, *Vico*, *nec tamen praecedis*. i. e. procedis in campum, Vico, nec tamen umquam victor decedis.

3. *hac m. misero*] B. (Add. p. 700.) *ac mollis misera teneris usu*. vulgo.

348.

Ep. 50.

6. *indicet*] i. e. non purum obsequium amicis inservit, sed vult potius, ut indicet, quae videt. officiosus est, ut habeat, quod spargere possit rumoribus.

7. *non sua*] i. e. is, qui te paranymphum habet, non sua rota sortitur, sed tua: sortitur enim, non quod sibi, sed quod tibi gratum est, cum larga dona tibi danda sint, nec famam ipsius laedas.

349.

Ep. 51.

3. *fecerat — maritum, esset ut*] i. e. effecerat, ut maritus suus esset tacens; sie hatte gemacht, dass ihr Mann um ihrer groben Zunge willen wie ein Thor schweigen musste.

5. *cernebat*] i. e. adspiciebat; so oft er sie mit eifriger Liebe anblickte, so ward er versteinert.

7. *tandem, haec*] utcumque ferri potest. Nescio an *tacitas*.

350.

Ep. 52.

4. *ebrietatis*] *et virtutis* mg. ms. Leidens., quod a reliquis versibus haud discordat.

351.

Ep. 53.

2. *negotii*] prima vitiose producta est.

352.

Ep. 54.

5. *hostes*] alii praeferant *hostis*.

furaxve] B. in nota scripsit *furaxque*, minus, opinor, recte.

353.

Ep. 55.

354.

Ep. 56.

2. *a senio*] alius *a* explicabit *prae*, in Vergleichung mit, alius *ah!* praeferet, alius *a* corruptum putabit.

6. *luxus agit*] i. e. voluptas omnes homines consumit, sive est viribus fortis, sive annosus.

355.

Ep. 57.

4. *firmas*] i. e. affirmas, ut in ep. 358. *errorem in terris firmat non coelitus esse.*

10. *habet*] *habes* ms. Salm. i. e. was du nicht immer besitzest, ist unangenehmer, lange zu besitzen. *Quos dum semper habes, tristius, esse diu, est.* B.

356.

Ep. 58.

3. *Demira*] an nomen huius puellae? an imperativus verbi obsoleti *demirare?* an adiectivum est?

8. *verecundo*] praeter morem secunda corripitur.

12. *vernare*] nescio an *variare*.

14. *iustis inter videt esse*] tmesis pro *videt interesse:* si minus, legendum est *iustas inter videt esse catervas.*

357.

Ep. 59. Idem in Anth. III. 32. iam ediderat B. *Carnensibus* ms. Divion. *Carpensibus* aut *Cirnensibus* Meermannus.

2. *nunc metuenda*] *non metuenda* Oudend. ad III. 32. quod inprobo, quia sequitur *prius:* ferae nunc hic commorari metuunt, quae antea solae nemus tenuerant.

3. *qua deserta*] an *quo deserta?*

7. *hic*] *haec* Oudend.

ignotas stupet] non liquet. Legendum ex ms. Div. et Leid. *ignota stupet ad praetoria* i. e. Vulcanus stupet, nova praetoria hoc, quod antea desertum erat, loco cernens.

11. *fotus*] *foetus* legitur in A. III. 32. inprobante B. Add. T. II. p. 733.

358.

Ep. 60.

2. *prolixae — te*] *prolixe — se* ms. Thuan. 1.

3. *Chilon*] *Cilo* ms. Thu.

6. *tu*] *te* ms. Thu.

7. *acri*] *agri* ms. Thu.

8. *errorem*] *terrorem* ms. Thu.

9. *Bias*] prima longa: in A. III. 109, 4. *Bias* duas breves habet. — *inde piri ne abias* ms. Thu.

11. *Periandrus*] *periandres* ms. Thu. — Secunda longa, quae alias in A. III. 109, 2. brevis est.

12. *constituas*] *constituit* ms. Thu. *constituit — meditanda* idem ms. Thu., in quo bis legitur.

13. *Cleobulus*] *Cleobolus* ms. Thu. In hoc quoque nomine nova reperitur quantitas syllabarum.

359.

Ep. 61.

4. *perpetuis—frontibus*] Ianuarius frontes annorum tenet.

360.

Ep. 62.

14. *foedior*] construe: *quantum foedior est alter pulcher sine viribus.*

361.

Ep. 63.

1. *artiferarum*] legendum *Venator iucunde nimis atque arte ferarum Saepe placens* i. e. Venator ferarum, iucunde nimis atque arte saepe placens.

11. *ferre triumpho*] i. e. quem non arx Carthaginis communi populi laetitia amplecti poterat.

362.

Ep. 64.

1. *fulgiduli*] B. *fulgidi* vulgo.

2. *ante*] B. *arte* vulgo.

363.

Ep. 65.

1. *candidulo*] B. *candenti* vulgo.

4. *per florem*] i. e. ut vivere videretur propter flores, qui statuam suam vestiebant.

364.

Ep. 66.

2. *iter amittens*] i. e. des Lichtes beraubt, mit einer Stirne ohne Augen, keinen Weg mehr kennend.

6. *credo, quod ille*] anapaestus affectatus. nescio an *credo, quod illos nolit habere.*

365.

Ep. 67.

366.

Ep. 68.

9. *imis — turba*] utrumque corruptum. Legendum *vincit membra* *imis latratu fortia* i. e. vincit latratu alios fortiores canes. Sed *turba* aliis emendandum relinquo.

367.

Ep. 69.

3. *duxit*] *iunxit* B.

4. *agminari*] i. e. qui nesciunt in agmine duci; si haec explicatio dur, legas: *mero gravatas, ac minari* vel *comminari nescias.*

6. *forma*] an *fama?*

8. *praedam*] B. *qui praedam* vulgo. Sed *qui* metrum sensumque corrumpit.

9. *famem d. pati*] i. e. non laniant praedam.

11. *o quod*] num *o quam*, an *o quis?* i. e. Quantus magister mortalium est terror!

13. *repertos ut c.* etc.] B. *morsu repertis et cibis non audeant* vulgo. Ac fortasse in vulgata lectione nihil nisi *et* in *ut* mutandum est, quia versus ultimus deesse videtur.

368.

Ep. 70.

2. *libido*] *libitum* B.

8. *pro te non etiam*] emendo: *pro te non etiam ut gaudia deserant.*

369.

Ep. 71.

1. *quid* etc.] Duo primi versus cum ceteris non conveniunt.

370.

Ep. 72.

3. *potaris recto*] *potare ast recto* B. Nescio cur B. *potare* maluerit quam *potari.* Sed et *recto Baccho* obscurum est. In mentem venit *stricto*, id est, tenaci, qui non continuo effluat.

4. *si parte horridius* etc.] ms. Salm. *si parte inferius horridiore bibas* vulgo.

371.

Ep. 73. Edidit B. iam in Anth. III. 222.

3. *laude*] *lege* Anth. III. 222.

6. *exoptas*] B. *exoptans* vulgo.

7. *exosa*] *odiosa* Anth. III. 222.

372.

Ep. 74.

3. *Burdo*] Anth. V. 164. *Burdonem sonipes generat commixtus asellae.*

sophismate] prima longa.

4. *vel ratione*] An *et ratione?* Sed *vel* itidem pro *et* in epigr. 374, 2. invenitur, qualia multis locis notavit Salmasius ad Scriptores H. Aug.

6. *redit*] i. e. inter mortales revertitur; kehrt auf die Welt zurück.

373.

Ep. 75.

3. *si etiam centum fol.*] ms. Salm. prob. Boissonad. ad Nicetam T. II. p. 220. — *si centum etiam foliis* vulgo.

4. *omni sanguine*] Boisson. *omnis sanguine* vulgo. *In hac* fortasse in *in hanc* transire debet.

5. *sidus, haec*] syllaba brevis *us* producitur ante *h:* ut epigr. sequenti v. 2. *Phrygius Hector*; v. 4. *fictus Hector.*

374.

Ep. 76.

5. *Priamidis*] i. e. filii Priami, Hectoris. Notabile est propter syllabam primam porrectam.

6. *superis*] i. e. hominibus.

375.

Ep. 77.

2. *in salsis*] ms. Leid. in marg. *insulsis* vulgo.

376.

Ep. 78.

1. *parietibus*] media syllaba praeter morem producta.

6. *hinc*] i. e. ex hoc horto. Nihil aliud medici ad sanandos morbos habent, nisi quod ex hoc horto arcessere possunt.

7. *quod coelicola est*] *iam, puto, coelicola est hortus, ubi n. r.* B. *Puto, quod* nolim mutari, quoniam frequens est in hoc poeta, ut *credo quod.* An *Iam puto, quod coeli locus est?*

377.

Ep. 79.

1. *cuncta atque animalia*] sic scripsi. *cunctaque animalia* vulgo. *et cuncta animalia* B. Conf. supra ep. 327.

4. *Picus*] *picus* vulgo.

378.

Ep. 80.

1. *satyri*] rustica de planta satyrii bulbos legit, testiculorum humanorum formam referentes.

2. *vulneris alta*] i. e. altum vulnus.

3. *illam p. solatur*] B. *illum p. soletur* vulgo.

4. *parili t. carere*] B. *pariete teste gemere* vulgo.

5. *figuris*] B. *figuras* vulgo.

379.

Ep. 81.

1. *nilus*] *Nilus quam r. parit fluentis,*
Extendens colocasia ampliores
Ramos, per spatium virens amoenum.
B.

5. *vertit*] i. e. mutavit naturam umbram praebendo, ita ut in tecto plus vireat quam horto solet.

380.

Ep. 82.

3. *gerat*] prima longa.

5. *possim*] an *possem?*

381.

Ep. 83.

1. *Laida*] pro nominativo accipio.

4. *philosophum*] prima longa.

382.

Ep. 84. *Epitalamium Fridus a Luxurio V. C. Spectabili dictum. Centon.* ms. Salm.

60. *animum*] *animo* vulgo.

65. *flagranti*] *fragranti* vulgo.

383.

Anth. III. 27. in ms. Vossiano inscribitur *Luxuri in anclas, in salutatorium domus regis.* Quid sint *anclae*, B. docuit ad V. 181., Meermannus ad V. 182.

1. *factum*] *saxum* Schrader. *tectum* B. Add. T. II. p. 732.

3. *quos*] *quod* ms. Voss.

5. *iuncta*] *vincta* Heins.

6. *steteris*] *steterint* ms. Voss.

384.

Anth. III. 41. in ms. Salmas. legitur inter Luxorii carmina.

5. *sarsura*] i. e. opus musivum.

7. *ignis amoenus*] *ignis ahenis* B. coll. Add. T. II. p. 733.

13. *discurrunt*] Anth. III. 33, 1. *Tranquillo Nymphae decurrite fluminis ortu*, unde alterutrum corrigendum iudicabat Schraderus Add. T. II. p. 733.

14. *vitrea — unda*] Schrader. Ant. de Rooy Add. T. II. p. 733. *vitrea umbra* vulgo.

15. *tibi sunt monumenta*] B. *haec tibis monumenti* mss. Salm. Leid. vulgo deest *sunt.*

16. *et decorata manent cl.*] B. *et decoratam ac claros* vulgo. *et decorata ma claros* ms. Salm. *et decoramenta ad claros p. s. nepotes.* Oudend.

385.

Anth. V. 155. Wernsd. Poet. lat. T. I. [illegible] Eucheriae carmen in servum invehitur, qui nuptias [illegible].

[illegible] [illegible]] [illegible] ms. Thuan.

5. [illegible]] Heins. *tecta* vulgo.

6. *burrae*] *byrrho* Heins. [illegible] *burra* pro penula russei coloris dicitur. Conf. Wernsd.

7. *margaritae*] [illegible]

9. *Leu*[illegible] [illegible] Leuconum oppidum inferioris Pan[illegible]

[illegible] vulgo.

[illegible]

[illegible] ms. Thu.

[illegible] vulgo. *praespicuamque* [illegible]

[illegible] *piscibus*? um gemeiner Fische [illegible]

[illegible] *russans* i. e. rana, bufo, vel stellio.

[illegible] B.

[illegible] ms. Leid.

[illegible] quem contulit Kramerus (Haus-[illegible]

[illegible] ms. Thu. cum B. improbante Wernsd.

[illegible] in Glossario Med. et Inf. Lat. v. [illegible] vulgo. [illegible] *Scvitiet nunc* [illegible] *erat etra* [illegible]

[illegible] dictum est.

[illegible] ms. Leid.

[illegible]

[illegible] ms. Thu., uti B. retulerat.

[illegible]

[illegible]

[illegible] hic versus in carmine quo-[illegible] ad Schol. Iuvenalis p. 16. edidit. [illegible]

[illegible] *incertis* [illegible] *sibi tem-*[illegible] *incertis* [illegible] *sibi tempora fa-*[illegible] p. 155.). *factis* ms. [illegible] Wernsdorfius pro ac-[illegible]

[illegible] ms. Thu.

386.

Anth. II. 264. Hoc epigramma inter carmina Eugenii, qui episcopatum Toletanum inde ab a. 646. usque ad a. 657. tenuit, et de quo Fabricius in Bibl. Inf. et Med. aet. T. II. p. 121. scripsit, legitur, sed in ms. Bibliothecae Septimanae alio versuum ordine exhibetur:

Moyses primus Hebraeas exaravit litteras.
Mente Phoenices etc.
Quas Latini scriptitarunt, condidit Nicostrata.
Abraham Syras etc.
Isis arte non minori etc.
Gulfila etc.

Sed in tribus mss. Iuliano tribuitur, ut Scaliger ad h. l., et Mentelius in Add. T. II. p. 730. testatur. Iulianus idem est, qui inter scholasticos poetas infra nominabitur. Versus trochaici tetrametri catalecti.

1. *Möyses*] *Primus Hebraeas Möyses exaravit litteras.* Gerh. I. Vossius de art. gr. I. 9.

5. *Nicostrata*] mater Evandri, quae alio nomine Carmentis. Unde Maximus Victorinus Art. Gr. c. 18. latinas litteras ab Evandro in Italiam allatas esse scribit. Conf. Salmas. ad Solin. p. 43.

6. *Gulfila*] ultima positione fit longa. *Gulphilas* G. I. Vossius.

387.

Anth. V. 164. In Sirmondi editione Opusculorum Eugenii legitur p. 17. Inscribitur vero in Catalectis Petronianis *Domini Evantii V. C. de ambigenis animantibus.*

7. *lupus et catulae*] *at lupus ex catula format coeundo lyciscam* B. Add. T. II. p. 699. *lupus et catula* vulgo.

388.

Anth. V. 46. In libro de computo, qui insertus est a Muratorio Tomo III. Anecdot. lat. p. 160., hoc carmen Sisebuto tribuitur. Atque Meermannus, erudite de vita et scriptis Sisebuti regis, qui Gundemaro regi Gotho a. 650. in Hispania successit, disserens, non alium auctorem carminis esse docuit. Pithoeus Fulgentio, Scaliger et Scriverius P. Varroni Atacino, ad quod illud Salmasii pertinet in Plin. Exercitt. p. 796.: *Poema illud non rectiore iudicio tribuitur Varroni Atacino quam Pervigilium Veneris Catullo*, Mansi in T. VI. Fabricii Bibl. lat. Med. et Inf. aet. p. 195. Sisebuto cuidam monacho, non regi, vindicabant.

1. *luco*] *lucu* ms. Leid.

lentus vaga] *luco sub fago* B. *vaga* i. e. levia, leichte Lieder, heitere Gesänge.

gignis] *pangis* vel *fingis* H.

2. *argutos*] *arcutosque in* ms. Leid. Verte: und am klaren Quell und beim Säuseln des Windes. Wernsd. Poet. T. VII. p. 291. per *argutos latices* et *musica flabra* intelligit organon hydraulicum.

flabra] *labra* ms. Leid.

5. *Pierio*] *pyerioliquidam* ms. L.

6. *tundunt*] *obtundunt* H.

7. *vehimur, portusque nivosos*] liber Cardinalis [illegible] [illegible] intellige de faucibus seu claustris Pyrenaeorum [illegible] Vascones oppressuris, [illegible] [illegible] [illegible] portus adhibuere hac ipsa significatione. [illegible] [illegible] porro usque nivosus vulgo.

9. *frondea*] *ut crinem fronde* Daphneae [illegible] [illegible] H. *frondea* frondes valet. [illegible] [illegible] [illegible] cui mandas, ut carmina [illegible]

12. *pernices*] *pernicies* ms. Leid.

13. *pigeus*] *pigeus* vel piger [illegible] [illegible] Corrigend. T. II. p. [illegible] [illegible] auctore Festo interdum [illegible] [illegible] licet.

15. [illegible]

[illegible]

51. *semper m. a. c. solem*] supplevit Scriverius Add. p. 697.

59. *indiga*] i. e. quando rota corporis, indiga lucis almae, luna, meat inter terram et solem.

389.

Anth. V. 116. A Pithoeo, Salmasio, Burmanno hoc carmen sub Bedae nomine vulgatum est, sed Fabricius in Biblioth. lat. Med. et Inf. aet. T. I. p 521. docuit, auctorem esse Wandalbertum Prumiensem Diaconum, qui circa annum 850. vixit. Aliud Horologium, quod Beda confecerat, imagine expressum est in Opp. eius T. I. p. 465. ed. Herwag. a. 1563.

1. *quos cursus*] construe: *Quos menses iungant cursus solis sua tempora*, i. e. qui menses spatio dierum inter se conveniant. Welche Monate in ihrer Tageslänge mit einander korrespondiren durch den Stand der Sonne.

4. *paribus — punctis*] Palladii Ianuarius §. 23. Hic mensis in horarum spatio cum Decembri mense convenit. Conf. Aldi commentarium ad Pallad. p. 65. ed. Schneid.

5. *quae volvit*] Pallad. Februarius 34. Hic mensis in horarum mensura cum Novembri mense concordat.

6. *Martius*] Pallad. Martius 16. Hic mensis ad deprehendendas horas consentit Octobri.

7. *tum, Septembre*] Pallad. Aprilis 9. Huius mensis horae horis mensis Septembris aequantur.

8. *Augustum*] Pallad. Maius 18. In horarum mensuris Maius respondet Augusto.

9. *Iunia*] Pallad. Iunius 13. Iunius ac Iulius horarum sibi aequa spatia contulerunt. — Iunius eandem solis orbitam, quam Quintilis, habet.

10. *oras*] i. e. quae orae umbrarum in horis singulorum mensium sibi conveniant, welche Schattengrenzen in den verschiedenen Stunden übereinstimmen. *horas* Pithoeus.

12. *prima undecimae*] Constat itidem ex horologio Palladii, horam primam et undecimam eandem per omnes menses habere mensuram, etsi diverso mense diversam, tum secunda decimae est similis, tertia nonae, quarta octavae, quinta septimae, sexta vero nulli longitudine umbrarum par est.

19. *quos superant*] legendum: *quo superent* int. horae, vel *quae superent.* Nunc descripturus est Wandalbertus mensuram singularum horarum, quo modo singulae horae mensium augeant minuantque. Verbinde nun diese Stunden in allen Monaten, und berechne, in welcher Schattenlänge sie zunehmen und abnehmen, in welchem Maasse sie länger und kürzer werden.

29. *ab ipso Danubio*] Hoc horologium usui erit inde a Danubio, ubi a vespere ad ortum vertitur, usque ad Lugdunum adversus septentrionem. Gnomon enim Lugdunensis adversus septentrionem sive versus

Britanniam umbras spargit. Iure idem gnomon Lugduni ac Viennae, ubi Danubius fluit, utroque loco adhiberi potest, quia utraque regio sub eadem fere latitudine sita est. Ostwärts wirst du diese Sonnenuhr richtig finden bis an die Donau, und nordwestwärts bis nach Lion.

37. *nequit in vanos*] i. e. non in eandem metam recurrit: numquam enim in eandem metam alter mensis desinit, a qua sequens incipit.

41. *horarum*] hunc versum adiecit Pithoeus in suo exemplari. B. eum omisit.

44. *sequens*] secunda linea.

54. *qui*] an *quae Februum mensura* etc.?

78. *undenis clarum* etc.] Casaub. *undeni solarum condud tertia cursum* vulgo.

80. *septem quinta*] correxi. *septa quinta* vulgo. *septima quinque tenet* B. male, cum septima orbita vel horarum mensura non existat.

390.

Anth. V. 68. Legitur in Opp. Bedae T. I. p. 476. ed. Hervagian. a. 1563. In ms. Scalig. inscribitur *Versus Bedae Presbyteri de ratione compoti.* Beda natus est a. Ch. 672., moritur a. 735. Heeren Gesch. d. Philol. T. I. p. 113. Fabricii Bibl. lat. Med. et Inf. aet. T. I. p. 185.

1. *mensum*] *mensium* edit. Hervag.

2. *duabus*] *duobus* vulgo [corrige context.].

3. *tercentum*] *centenis bisque tricenis quinque d.* edit. Hervag.

6. *concurrere*] *concedere* edit. H.

9. *patet*] *petet* edit. H.

10. *simul pares*] metro violato. *octonisque pares simul hi sunt Id. omnes.* B.

13. *at*] *et c. c. nonis bis r. quaterni* edit. H.

14. *et ipse*] *ipse et* edit. H.

391.

Anth. V. 70. Wernsd. Poet. lat. T. I. p. 383 et 598 sqq. In ms. Voss. est *Bedae venerabilis Presbyteri Cuculus;* in ms. Leid. *Conflictus veris et hiemis;* in ms. Pithoei *Virgilii de contentione veris et hiemis;* in ms. Bibl. Colbertinae *Milonis Sancti Amandi Elnonensis monachi conflictus veris et hiemis.* (De hoc *Milone* monacho scripsit Fabricius in Bibl. lat. Med. et Inf. aet. T. V. p. 79.) In ms. Goth. legitur *Ovidius Naso de cuculo.*, adnotante Duebnero in Iahnii Ann. 1828.

2. *pecudum*] *pecodum* ms. Turicensis.

3. *arborea*] *arboreas* ms. Tur.

laetas] *laeti* ms. Gothan.

7. *rigidis*] *rigidus* ms. Tur.

9. *ternos*] ms. Colbert. *terno* vulgo.

10. *carissimus*] ms. Colbert. *gratissimus* vulgo.

12. *rutilo — rostro*] mss. Tur. Colbert. *modulans bona carmina nostro* vulgo.

16. *germine*] *carmine* mss. Tur. Goth.
17. *comes*] *comis* ms. Tur.
18. *crescentem*] *crescente* ms. T.
23. *gravis*] *gravi* ms. T.
24. *Veneris*] ex ed. Francofurt. Wernsd. ms. Goth. *veniens* vulgo.
28. *ore referl*] ms. Colbert. *o referet* ms. Tur. *ore feret* vulgo.
et mella] mss. Colb. T. *et vina* vulgo.
29. *domos*] ms. Colbert. *domus* T. vulgo.
30. *vestiet*] *vestiget* ms. T.
33. *cibis*] *civis* ms. T.
34. *tarda hiems*] *tu frigida hiems* ms. Goth.
36. *aut aestas*] *si ver aut aestas tibi nulla vel ante laborat* ms. Colbert. *si ver vel aestas ante tibi nulla laborant* mss. Tur. Goth. *si ver atque aestas* etc. Duebuerus. *si ver ver aestas ante te nulla laborant.* vulgo. *si ver, autumnus, aestas tibi nulla laborant.* B.
38. 39. vulgo inverso ordine leguntur.
39. *iam mihi*] mss. T. Colb. *nam mihi* vulgo.
40. *superbis*] *superbus* mss. T. Colb.
43. *e sede*] om. *e* ms. Goth.
45. *hiems*] mss. T. Colb. *tuens* vulgo.
46. *veniat*] *veniet* T.
49. *et virides*] hic versus in ms. Colb. et Tur. extat, vulgo deest.
praestent] *praestant* T.
50. *veniantque*] mss. Colb. T. *veniant* vulgo. *venientque* ms. Goth.
51. *salutent*] *salutant* ms. T.
52. *cuculus*] *cuculi* ms. Goth.
54. *tellusque polusque*] *tellusque salutant* ms. Colb.
55. *cuculus*] *cucule* ms. Goth.

392.

Anth. V. 149. Wernsd. Poet. T. VII. p. 182 et 289.

Inscribitur in ms. Sangallensi *Versus Iulii Sperati de Philomela*, et sub nomine Iulii Sperati Viri Clarissimi edidit Goldastus probante Fabricio in Bibl. lat. Med. et Inf. aet. T. IV. p. 203., atque Wernsd. — B. Goldasti editionem ignorabat, nec de auctore elegiae aliquid adnotavit. Ms. Leid. inscribit *Incipit versus de filomella.* In ms. Turicensi nulla est inscriptio. Paulus Alvarus Cordubensis, monachus seculi noni, in duobus de Philomela carminibus elegiam imitatus est.

1. *socia, sum*] mss. Turic. Gold. Leid. *socia, et sum* vulgo. cf. v. 9. 11. 13.

3. *traducit*] *insomnem filomela transducit carmina noctem* mss. T. Leid.

6. *Ovis*] *ne noceat ovis* mss. T. L.

7. *Dic*] *Pestem dic age nunc poteris depellere cantu* ms. T. *Pestem, dic age, num poteris depellere cantu?* Goldastus.

8. *ut possim*] *aut p.* mss. T. Gold. Leid. Wernsd.

9. *Vox*] *Vox filomela tua citharas in c. vincit*
et superat miris musica fibra modis
vox f. tua curarum s. pellit
vox f. tua cantus educere cogit
inde sui laudem rustica l. canit
recreat et blandis a. c. sonis
florea ruram colis

ms. T. ms. Goldasti similem, nec tamen parem, transpositionem versuum continere videtur.

tua cantus] mss. T. Gold. Leid. *tuos* vulgo.

11. *tua citharas*] mss. T. Gold. Leid. *tua et citharas* vulgo.

12. *musica flabra*] i. e. tibiarum flatum.

13. *tua curarum*] mss. T. Gold. Leid. *tua et cur.* vulgo.

16. *pignora m. foves*] i. e. pullos educas. Wernsd.

17. *ecce tuis*] *et coetus* mss. T. Leid.

19. *hirundo*] *aëdon* H. B. mire, cum aedon et philomela eadem sit avis!

20. *cedat*] *cedit et inlustris psita cusore tibi* T.

21. *tuos*] *tuis* T.

22. *murmure*] *murmura* T.

23. *tremulos — susurros*] *tremulus — susurrus* T.

24. *suavi — pange*] *suavae — pange* T. *suavi — pande* vulgo. *suave pangerc* ms. Leid.

25. *auribus escas*] T. *viribus escas* ms. Leid. *auribus odas* vulgo.

26. *nolo t. v. nolo t. velis*] T. Leid. Gold. Wernsd. *nolo tacere velis, volo tacere cupis* vulgo.

393.

Anth. V. 138. Inter Theodulfi, qui Caroli Magni aequalis erat, carmina edidit Sirmondus.

15. *sellam*] B. *sellae* vulgo. *sellam ait adnexam* Pithoeus.

394.

Anth. II. 136. Gerbertus pontifex Romanus Sylvestri Secundi nomine ab anno 999—1003. fuit. Conf. Fabricius in Biblioth. lat. Inf. et Med. aet. T. III. p. 44. et Heeren. Gesch. der Philologie T. I. p. 157. 164 sq.

8. *praeclara morte*] a. Chr. 524.

9. *summa qui prorogat arte*] Schrader. *summas qui praegravat artes* vulgo.

10. *Tertius Otto*] huius imperatoris praeceptor erat Gerbertus. Boethii scripta in bibliotheca sua collocavit Otto, eaque res a Gerberto his versibus celebratur.

395.

Anth. III. 5. Wernsd. Poet. T. IV. p. 65 et 206. Hildebertus Cenomanensis, post episcopus Turonensis, diem obiit a. 1139. (Fabric. Bibl. lat. Med. et Inf. aet. T. III. p. 256.) De hoc carmine, quod alii vetustiori poetae vindicabant, Lessingius quoque disputat in Opp T. XIV. p. 381.

5. *ille labor*] *illa* ms. Turicensis C. 58.

dirus] *durus* m. 2d. Tur.

7. 8. ex Hommeyi editione recepit Wernsd. Vulgo desunt. In Tur. a 2d. m. prior legitur: *quem gladium regum quem provida cura senatus.*

10. *socius*] *sociis* Oudend. Add. T. II. p. 731.

12. *ope*] *opes* Tur.

13. *in quem*] *in quam* B.

deorum] Opitius. *priorum* Tur. vulgo.

14. *hospitis, unda locum*] *hospitis una locum* Tur. *hospitii* B. *unda, locus* Hommeyius.

18. *opem*] *opes* Tur.

19. 20. in Tur. desunt.

21. *dignum d. quidquam*] *quidquam d. dignum* Tur.

23. *annorum*] *armorum* Tur. 2d. m. *vel ensis* T. 1m.

24. *potuere*] *ad plenum potuit hoc ab. decus* T. *poterunt* Schottus. Legendum *potuit.*

25. *potuit tantam*] *tantam potuit* T. 1m.

27. *novum*] B. suspectum habet inprobante Klotzio in Antib. p. 109. Post hunc versum alius in Tur. sequitur: *imperium turres bella trophea decus Artificum vigiles in nova f. manus.*

30. *instaurari*] *restaurari* T.

33. *formas*] *vultus* T. 1m. *hoc superum formas* 2m.

34. *et cupiunt*] ms. Opitii. Tur. *mirantur, et ipsi Se cupiunt* vulgo.

37. *vultus*] *cultus* Klotz. in Antib. p. 110.

38. *deitate*] *pietate* B. Add. T. II. p. 731.

396.

Anth. III. 90. ex Barthii Adv. XV. 9. „Alanus de Insulis sive ex civitate Insulana, Gallo-Flandriae metropoli, Doctor Parisiensis, inde monachus Claraevallis et ex abbate Ripatorensi (la Rivour) Ord. Cisterciens. in Dioecesi Trecensi, ab a. 1151. post Hugonem episcopus Antissiodorensis, denique ab a. 1167. iterum monachus Claraevallensis, defunctus an. 1202. aetat. 93.“ — Fabricius in Bibl. Med. et Inf. aet. T. I. p. 55.

11. *visus*] construe: *largire pessula ianuis visus.* Ianuae visus sunt oculi.

397.

Anth. II. 158. Poetae Scholastici hi sunt: *Euforbus, Vomanus, Hilasius, Maximianus, Iulianus, Vitalis, Pompeianus, Eusthenius,*

Asmenus, Palladius, Asclepiadius, Basilius; Professores fuerunt Parisienses, qui circa a. 1200. vixere, et certamina inter se poetica tentarunt. De Maximiano scripsit Fabricius in Bibl. lat. Med. et Inf. aet. T. V. p. 59. Haec epitaphia Ciceronis in Moguntina quoque editione librorum de Officiis (v. Burm. Add. T. I. p. 736.), tum in Ch. D. Beckii Orationibus Ciceronis T. I. p. LVII., et in Fragmentis Oratt. Ciceronis, ab Ang. Maio editis a. 1817. p. 224. leguntur.

Euphorbus] *Basilius* Mai.

1. *amicis*] *amici* Mai. Beck. ep. 396. *dextera civilis.*

4. *diserta manent*] *deserta iacent* Beck.

5. *uno*] *tuo* Mai. Beck.

398.

Anth. II. 159.

Iulianus] *Asmenius* Mai.

2. *claro*] *clarus* Klotz. in Antib. p. 99.

4. *indigne — perit*] *indigna — fuit* Beck. Mai. *pene digna — fuit* ed. Mogunt.

5. *detectis*] *deiectis hostibus urbe* B. Beck. *devictis hostibus urbem* Mai.

399.

Anth. II. 160.

Hilasius] *Vomanius* Mai.

3. *cuius*] *eius* Beck. *tandem*] *tantum* Oudend. *cuius ab ingenio laude illustrata perenni l. p. lingua latina nitet.* Iacobs. Animadv. in Eurip. Trag. p. 327. ut II. 164, 5.

5. *indigne*] Mai. Beck. *insane* vulgo.

6. *Tullius, ac*] *Tullius hoc tumulo subditus exiguo.* Beck. *Tullius hoc tumulo subditur exiguo.* Mai.

400.

Anth. II. 161.

Palladius] *Euphorbius* Mai.

4. *factis*] *facie* Beck. Mai.

6. *vivus in*] Ennius in epitaphio suo vel in epigr. 19.: *Volito vivu' per ora virum. — vivit et aeternum* Mai.

401.

Anth. II. 162.

Asclepiadius] *Iulianus* Mai.

3. *dextera — civilis*] supra ep. 392. *manibus amicis.*

5. *Tulli*] *Tullii* Mai. *Marci* Beck.

6. *ne dedign.*] Mai. *non dedign.* Beck. vulgo.

402.

Anth. II. 163.

Busthenius] *Hilasius* Mai.

6. *tumulo*] Mai. Beck. *titulo* vulgo.

403.

Anth. II. 164.

Pompeianus] *Palladius* Mai.

3. *saevo*] *ceno* Beck.

4. *Tullius est, et in h.*] Mai. *Tullius in hac est ipse s. h.* Beck. *Tullius en! hac est ipse s. h.* vulgo; qua in lect. *ipse* non congruit. Pro *ipse* Klotz. in Antib. p. 99. coni. *ille*.

5. *si brev. v.*] Beck. *sed brev. v.* Mai. *sed vitae brev.* vulgo.

6. *quam*] Oudend. *quem* Beck. *quod* Mai. vulgo.

404.

Anth. II. 165.

Maximianus] *Asclepius* Mai.

3. *scelerata*] *caesum* Beck.

dedere] Mai. *dederunt* vulgo.

5. *infanda*] *infandum* ms. Beck. *infandus* Beck.

405.

Anth. II. 166.

Vitalis] *Eusthenius* Mai.

6. *Lamiae*] *lamie d. qui* ms. Beck.

406.

Anth. II. 167.

Vomanus] *Pompelianus* Mai.

6. *solo*] Beck. Mai. *loco* Burm.

407.

Anth. II. 168.

Asmenus] *Maximinus* Mai.

1. *eloquio*] Mai. *eloquii* vulgo.

memorabilis] *mirabilis* Beda Oper. T. II. p. 284. ed. Basil.

2. *obit*] *obis* Mai.

3. *sed terras omnes*] *sed terrae omnipotens* Beck. *terras omnipotens* sine *sed* Mai. *Terras omnidocens* Oudend. Add. T. II. p. 724.

4. *ingenium*] *indignum* Beck.

408.

Anth. II. 169.

Basilius] *Vitalis* Mai.

4. *perfugium*] *profugium* Mai. Beck.

6. *oppressam*] Heins. *pressam* vulgo.

409.

Anth. II. 195.

421.

Anth. II. 197. Contuli ms. Turicensem C. 78.

422.

3. *hinc*] *hic* ms. Tur. C. 78. mox *Aeneidis.*

423.

1. *feci*] *fecit* ms. Tur.

424.

3. *at*] B. *ac* vulgo.
4. *invida*] ms. Heinsii. *infida* ms. Tur. *perfida* vulgo. mox *neci* ms. Tur.

425.

3. *quique*] *quive* ms. Tur. mox *frigaque.*

427.

1. *Virgilius*] *Virgili* ms. Tur.

430.

3. *cultus*] *cultum* ms. Tur.

431.

1. *Virgilius*] ms. Tur. *Virgilio* vulgo.
2. *hic*] *hinc* ms. Tur.

432.

1. *carmine*] *carmina bucolica* ms. Tur.

433.

Anth. II. 198.
2. *genuit*] *generat* ms. Tur.

434.

2. *ruris*] *ruri* ms. Tur.

435.

2. *hac*] *hic* ms. Tur.

436.

2. *merui*] ms. Tur. *meruit* vulgo.

440.

2. *Maroneo*] ms. Tur. *Maronaeo* vulgo.

441.

1. *expressi*] *expressit* ms. Tur.

442.

1. *carmine*] *carmina* ms. Tur.

445.

Anth. III. 75. In ms. Turicensi C. 75. inscribitur: *Incipiunt versus sapientium hoc est Basili, Asmeni, Vomani, Euforbi, Iuliani, Hilasi, Palladi, Asclepiadi, Eustheni, Pompeliani, Maximini, Vitalis, de diversis causis inprimis singuli versus senis verbis et litteris de ratione tabulae.*

vesana libido] *insana cupido* ms. Tur.

454.

irrito] *inicio* ms. Tur.

455.

flecte] *plecte* ms. Tur.

457.

Anth. V. 2.

458.

Anth. V. 3.

1. *Pallantias*] *Pallantius* ms. Tur. C. 78.

2. *astrigerum* — *rubente*] ms. Tur. Wakef. ad Lucret. V. 699. — *astriferum* — *oriente* vulgo.

4. *Tethyos*] *thetyos* ms. Tur.

459.

Anth. V. 4. *Eus.* i. e. Eusthenius ms. Tur.

1. *extulit*] *exserit* B. Add. T. II. p. 695.

460.

Anth. V. 5.

461.

Anth. V. 6.

1. *abit*] *habet* ms. Tur.
   astrifero] *astrigero* Wakef. ad Lucret. V. 565.
   micanti] *micantis et redigit stellas* Wakef. ad Lucret. l. l.

2. *redigit*] *reddidit* ms. Tur.

4. *illustratque nitens*] *illustrata nitent* Scalig. Wakef. l. l.

462.

Anth. V. 7.

3. *Tethyos*] *Thethyos undivaga tum* ms. Tur.

4. *gerens*] *ferens* ms. Tur.

463.

Anth. V. 8.

1. *luce nitente*] ms. Tur. *luce recenti* Wakef. ad Lucret. II. 147. — *l. nitenti* vulgo.

464.

Anth. V. 9.

2. *claro*] *clarum* B. *orbe* pro *orbi* B.

465.

Anth. V. 10.
4. *luxque diesque*] ms. Tur. *luxque repente redit* vulgo.

466.

Anth. V. 11.

467.

Anth. V. 12.
1. *suo*] *sub* ms. Tur.

468.

Anth. V. 13.
1. *Tithoni*] *thitonis* ms. Tur.
2. *subrubet*] *subruit* ms. Tur.
4. *depellit*] hic versus deest in ms. Tur.

469.

Anth. V. 17. *De arcu* ms. Tur. C. 78.

470.

Anth. V. 18.
1. *iecit*] *fecit* ms. Tur.
2. *colorifico*] ms. Tur. *color ficto* vulgo.
3. *variis*] *radiis* ms. Tur.

471.

Anth. V. 19.
3. *velamine*] *curvamine* B.

472.

Anth. V. 20.
3. *variis*] *radiis* ms. Tur.

473.

Anth. V. 21.
3. *dicitur*] *ducitur h. I. p. spectaculis a.* ms. Tur.

474.

Anth. V. 22.
3. *tunc Iris*] *tum iacit insignis per nubila densa colores* ms. Tur. qui tertius versus sequentis epigrammatis est.

475.

Anth. V. 23.
1. *Thaumantias arcu*] Scalig. *Thaumante creata* ms. Tur.
3. *tum iacit*] *tunc Iris vario circumdat nubila cinctu.* ms. Tur.

476.

Anth. V. 24.
2. *nubiferum*] ms. Tur. *nubificum* vulgo.

477.

Anth. V. 25.
3. *iaciat*] *iaceat* ms. Tur.

478.

Anth. V. 26.

2. *tangitur, existit*] ms. Tur. *frangitur, apparet* vulgo.

479.

Anth. V. 27.

2. *de nube*] ms. Tur. *de luce* vulgo.

480.

Anth. V. 28.

481.

Anth. V. 29.

5. *Nemeaeus et*] ms. Petav. *Nemeus atque* ms. Thuan. *Nemees atque* vulgo.

482.

Anth. V. 30.

483.

Anth. V. 31.

484.

Anth. V. 32.

1. *Laniger*] mss. Petav. Thuan. Voss. *corniger* vulgo.

2. *gemmantis*] *flammantis* B. Add. T. II. p. 695.

485.

Anth. V. 33.

486.

Anth. V. 34.

5. *semivir*] B. Add. T. II. p. 695. *semifer* vulgo.

487.

Anth. V. 35.

488.

Anth. V. 36.

489.

Anth. V. 37.

490.

Anth. V. 38.

491.

Anth. V. 39.

493.

Anth. V. 52.

2. *messes*] *messis* ms. Tur. C. 78.

3. *foecundos*] *fecundus* ms. Tur.

494.

Anth. V. 53.

3. *teporem*] *tepore* ms. Tur.

495.

Anth. V. 54.

4. *frigidus*] *frigibus hiberno est gravibus nive nubibus aether* ms. Tur. An *frigidus hiberno est gravidis nive nubibus aether? Hiberno* absolute pro hiberno tempore.

496.

Anth. V. 55.

3. *uvifero*] ms. Tur. *vinifero* vulgo.

497.

Anth. V. 56.

498.

Anth. V. 57.

1. *vere novis laeta*] ms. Tur. *vere novo laetis* vulgo.

2. *et*] ms. Tur. *ac* vulgo.

4. *et ponunt*] ms. Tur. *deponunt* vulgo.

499.

Anth. V. 58.

2. *ligat*] ms. Tur. *gerit* vulgo.

3. *autumni*] *temporaque autumno cingit tua bacche racemis* ms. Tur. An *temporaque autumnus cingit tua, Bacche, racemis?*

500.

Anth. V. 59.

1. *nitidum gemmis*] ms. Tur. *gemmis nitidum* vulgo. mox *stillantibus* ms. Tur.

2. *et fervens*] ms. Tur. *at f.* vulgo.

501.

Anth. V. 60.

1. *adfert*] ms. Tur. *effert* vulgo.

2. *et Cereris*] ms. Tur. *at C.* vulgo.

502.

Anth. V. 61.

4. *lentus*] *densus* B.

503.

Anth. V. 62.

1. *flores*] *florent* ms. Tur.

504.

Anth. V. 63.

4. *hiems*] *hiemis* vulgo.

505.

Anth. V. 89.

506.

Anth. V. 90.

2. *et concreta*] ms. Thuan. *ut c.* vulgo et ms. Tur.

507.

Anth. V. 91.

2. *deriguere*] *diriguere* ms. Tur.

508.

Anth. V. 92.
1. *modo*] *nunc* ms. Tur.

509.

Anth. V. 93.

510.

Anth. V. 94.

511.

Anth. V. 95. *Euf.* i. e. Euforbus ms. Tur.
1. *ibat*] ms. Tur. *exiit* vulgo.

512.

Anth. V. 96.
1. *qui dat, dedit*] ms. Tur. *dat, qui dedit* vulgo.

513.

Anth. V. 97.
2. *deriguit*] *diriguit* ms. Tur.

514.

Anth. V. 98.

515.

Anth. V. 99. *Eus.* i. e. Eusthenius ms. Tur.
2. *frigidus ut*] *cum frigus boreas* ms. Tur.

516.

Anth. V. 100. In ms. Tur. ep. 511. sequitur.
1. *hac ducunt*] ms. Tur. *adducunt* vulgo.

517.

Anth. V. 101. *Eus.* i. e. Eusthenius ms. Tur. C. 78.
1. *spectantis*] *currentis* ms. Tur.

518.

Anth. V. 102.
2. *obiecto*] *quales obiectu speculi* ms. Tur.

519.

Anth. V. 103.

520.

Anth. V. 104.

521.

Anth. V. 105.

522.

Anth. V. 106. *Asm.* i. e. Asmenus ms. Tur.
1. *alto*] *albo* Wakef. ad Lucret. II. 390.
2. *coruscat*] *coruscans* ms. Tur.

523.

Anth. V. 107.
2. *qualis — relucet*] ms. Tur. *quales — reducit* vulgo.

524.

Anth. V. 108. Hoc ep. antecedit ep. 523. in ms. Tur.

525.

Anth. V. 109.
1. *geminatur*] ms. Tur. *generatur* vulgo.

526.

Anth. V. 110. *Hil.* i. e. Hilasius ms. Tur.
1. *effigies*] *effugies* ms. Tur.
2. *umbra*] *unda* ms. Tur.

527.

Anth. V. 111. *Pal.* i. e. Palladius ms. Tur.

528.

Anth. V. 112. *Asc.* i. e. Asclepiadius ms. Tur.

529.

Anth. II. 200.

530.

Anth. II. 201.
2. *honos plutei*] Anth. I. 7. de Iove in pluteo.

531.

Anth. V. 152. Asmenus inter scholasticos poetas est. *De die natali Hilasii* ms. Petav. *de sole Iuliani* ms. Thuan.

5. *prosper ut is*] *prosperus ut semper* Heins.

6. *nati*] ms. Petav. *vati* vulgo.

532.

Anth. II. 190. *In Aeneidem monosticha Basilii.* vulgo inscribitur, sed in ms. Petav. Asmeno tribuitur. In ms. Menteliano et Dorvilliano Ovidii Nasonis nomen prae se fert.

533.

Anth. III. 51. Wernsd. Poet. T. VII. p. 18 et 110. Vomanus inter scholasticos poetas recensetur, qui circa a. 1200. vixere.

4. *fructus saepe*] *variosque cultus. Caepe cultori refert* Wakef. ad. Lucret. I. 454. „vulgo *saepe*, nec necessarium videtur loco sic interpuncto, ut Heinsii divinatio *fructus* pro *cultus* in contextum admittatur. nam voces *cultus* et *cultori* sic divisae non offendunt." — Klotz. Antib. p. 112. coniicit *variosque fructus ille cultori refert.*

9. *vitreus*] *vitreae* Wakef. l. l.

11. *germine*] mss. Petav. Thuan. Goth. (in Iahnii Annal. 1828. p. 309.) *gramine* vulgo.

12. *terram*] mss. Petav. Thu. *terras* vulgo.

14. *novos rores*] *novo rore* Heins. Add. T. II. p. 734.

20. *semper auras*] „Fluctuant libri inter *auras* et *aures*, sed egomet *auras* malim, *semper* tamen parum placet, sed nihil vero simile succurrit." — Wakef. ad Lucret. IV. 139. Edidi ex ms. Petav. *auras*, vulgo legitur *aures*.

23. *capit*] i. e. fesselt das Auge. *rapit* Christius.

24. *pleniorem*] *leniorem* ms. Goth.

534.

Anth. III. 92. *Caelii Firmiani Symposii de Livore* vulgo inscribitur, sed in ms. Tollii et Vossiano *Vomanus* auctor est; (in hoc enim inscribitur *De interno labore* (livore?) *Vomanus.*) in ms. Petaviano *Euphorbo* tribuitur. Wernsdorf. Poet. lat. T. II. p. 443. Hendecasyllabi.

1. *malis*] livor malos homines tabe afficit.

2. *intactis*] *incoctas* Eldickius. *infectis* Oudend. Piersonus. Add. T. II. p. 737.

4. *quo quisquis*] Barthius Adv. XII. 7. *quod quisquis* vulgo. *quo si quis furit* Heins.

8. *sudat frigidus*] An *Sudat lividus?*

19. *tacite*] *tacitos* ms. Gothanus.

21. *letalis*] *Est ales Tityique vultur intus* mss. Thu. Petav. *Est illi Tityique vultur intus.* Wernsdorf.

535.

Anth. III. 85. *Vitalis de libidine et vino.* mss. Thu. Voss. *De Venere et vino. Basilii* vulgo. Virgilio inscribit alter ms. Voss. et Stutgartianus, quem edidit Moserus in Iahnii Annal. 1832. Supplem. I. Fascic. 3. p. 475.

4. *tentat gressus*] ut Lucret. VI. 1114. *tentantur gressus.*

7. *ciet*] mss. Petav. Thu. *petit* ms. Moseri et Voss. *parit* vulgo.

8. *movet*] *vocat* ms. Voss. et Moseri.

10. *et Lapithas*] *et laphitas* ms. Moseri. *at L.* vulgo.

11. *furiavit*] *furiarit* ms. Moseri.

13. *Lyaeum*] *lienem* ms. Moseri.

14. *ne te muneribus*] *nec te mulieribus* ms. Moseri, unde Moserus coniecit: *vulneribus.*

15. *sedent*] *sedant* ms. Moseri.

16. *serviat*] *natis venus alme creandis. Sed fines horum tr. nocet.* ms. Moseri.

Auctores incertae aetatis.

536.

Anth. III. 28. *Regiliano* tribuit Barth. Adv. XXXXIX. 5.

537.

Anth. III. 38.

2. *discurrere*] *decurrere* ms. Salm.

538.

Anth. III. 53.

3. *Vulcanus*] idem versus legitur in Anth. III. 52. *Vulcanus prohibetur aquis, sol pellitur umbris.*

539.

Anth. II. 71. Cuperus *Pomanum* auctorem vocat. Fortasse latet *Pompeianus*, qui scholasticos inter poetas est, vel *Pentadius*.

2. *nam vivere*] *artifici formata manu, ridere videtur*
serpens, et morsa etc.

B. quod irrisit Klotz. in Antib. p. 85.
nam fugere serpens
creditur, at morsae gaudens dat fata papillae. Oudend.

540.

Anth. III. 104. Wernsd. Poet. lat. T. II. p. 441. — *Caelio Firmiano Simphosio* in ms. Vaticano, *Asclepiadio* in ms. Petav. et Vossiano inscribitur. Versus choriambici Asclepiadei.

1. *at*] B. *ac* vulgo.
9. *ac*] mss. Petav. Voss. *et* vulgo. *at* B.
11. *transit*] *transdit* Cannegieter.
12. *rectave iudicat*] *rectane iudicet* Heins.

541.

Anth. III. 94. Wernsd. Poet. lat. T. II. p. 470. Hendecasyllabi.

1. *vivere si*] *si vivere* mss. Salm. Divion. *si vivere vis* ms. Thu.
2. *dabit*] *dabis* ms. Salm. *lacessis dabis* ms. Thu.
3. *decebit*] *debit* ms. Salm. *annos decem ludere te decebit* ms. Thu.
6. *stilo polita dicas*
velim diserta scribas Piersonus transponit in Add. T. II. p. 737.:
velim diserta dicas
stilo polita scribas, aliter B.
stilo polita scribas,
velim diserta dicas.
7. *diserta*] *deserta* ms. Salm.
10. *senes*] i. e. seniles. *senex* ms. Voss.
11. *labante*] Heins. *labente* vulgo.
12. *alloquatur*] *alloquetur* ms. Salm.

542.

Anth. III. 97. Wernsd. Poet. lat. T. II. p. 195 et 463. Oda Sapphica.

5. *insueta*] *in sueta* Ant. de Rooy in Add. T. II. p. 738.

10. *tenuatur*] ms. Voss. B. Wakef. ad Lucret. I. 312. — *tanuatus* vulgo.

11. *adtrito*] ms. Scalig. B. *ac trito* vulgo.

543.

Anth. III. 74. Wernsd. Poet. lat. T. II. p. 292.

4. *vendat ut*] *venditat* Heins.

5. *ubi*] *ut* Tollius.

7. *Acrisiae — puellae*] i. e. Danaes, Acrisii regis filiae. *Acrisius*, *a*, *um* vel *Acrisioneus* dicitur.

16. *subest*] *subit* Klotz. Antib. p. 115.

17. *patrum*] *fratrum* ms. Voss.

18. *fundier: adfectus*] *fundere, et affectus* Pithoeus.

21. *exitio*] *excidio* ms. Voss.

23. *mirum, ni*] v. Bentl. ad Hor. Serm. II. 1, 55.

25. *stipendia*] prima brevi.

29. *egens*] construe: *et lingua turbida, Romani sermonis egens, frangit ridenda verba ad horrificos sonos.*

30. *frangit*] *fundit* Klotz.

31. *ex cultu*] Oudend. *exultu* mss. Voss. Scalig. *ex vultu* vulgo.

34. *abduntur*] *abtuntur* ms. Scalig. *aptantur* ms. Voss. *raptantur* Heins.

36. *malae d. gena*] ms. Voss. Oudend. *mala d. genae* vulgo.

41. *discolor*] *decolor, immanis species* Schrader. Add. T. II. p. 756.

544.

Anth. II. 236. Conf. Lipsii Epist. quaestt. V. 8.

545.

Anth. III. 281. Tuccianus et Etemundus Vandali esse videntur, atque Luxorii aequales.

1. *amor*] ultima propter arsin producitur.

2. *amandum*] ex ms. Salm. Boissonad. ad Nicetae lib. III. 332. *amandum est* vulgo.

546.

Anth. III. 282.

547.

Anth. III. 283.

1. *amicum*] ms. D'Orvill. in Miscell. Obs. Nov. T. V. p. 483. *amicos* vulgo.

2. *invenire est*] om. *est* in ms. D'Orv. *rarum, si invenias* D'Orv.

548.

Anth. I. 154. Miser certe poeta hic, quisquis est, Vincentius. Monachum redolet carmen. In Fabricii Biblioth. lat. Med. et Inf. aetatis Vincentius quidam poeta recensetur T. VI. p. 298.

3. *lecutura*] metro vitiato. *dolitura* B. *doctura* Oudend. Add. T. II. p. 711.

9. *mixti*] *mixtis* ms. Div.

11. *rea sum* etc.] B. *casum semper et rea sola* ms. Div. *rea sum semper et rea sola* ms. Salm.

13. *negature*] metro adversatur. *fugiture* Oudend. l. l.

17. *secumque*] *serumque* vel *miserumque* B. Add. T. I. p. 725.

18. *onus*] mss. Salm. Div. *opus* B. coll. Add. T. I. p. 725.

20. *rogatura resolvi*] *nexura resolvo* Oudend. Add. T. II. p. 711.

549.

Anth. I. 176.

1. *laxatur*] i. e. dissolvitur, disrumpitur. Klotz. in Antib. p. 71. *luxata est vita* ms. Divion. *lassatur* B.

2. *vivitque*] *vivique* ms. Thu. 8071.

4. *abit, quantus*] *abiit quantos* ms. Thu.

5. *enim*] *idem* Thu.

6. *quas*] *qua* Thu.

7. *Phrygum*] *frigoco* Thu.

8. *in natis*] *ignatis* Thu.

9. *caesum*] *casum* Thu.

10. *infestis*] *infaustis* ms. Div.

12. *lucis eget*] *lucis egit* mss. Salm. Leid. *non luce legit* ms. Div.

16. *saevis*] *saepius* mss. Salm. Leid. *sepius erit onis in* Thu.

18. *pirata*] *perata* ms. Thu.

19. *siccabat*] *inter aquas stagnabat humus, nostrasque profecto*
fluctibus addebat, fluctus crescebat in astra.
Oudend. *secabat* Thu.

20. *fluctus crescebat*] *fluctibus cr.* Thu.

22. *astrum*] *astri* Thu.
fecerat] *fecerit a. n̄ erat* Thu.

27. *venientia fata*] *venientium facta* ms. Salm. Leid.

550.

Anth. V. 155. Esiciata gallina i. e. eine gefüllte Henne.

1. *pullorum*] ms. Salm. *turdorum* mss. Div. Meermannus.

551.

Anth. V. 157. Burm. idem iam Anth. I. 177. ediderat, quasi in Medeam esset epigramma, non in ovatam gallinam i. e. in gallinam ovis fartam, eine Henne mit einer Fülle von Eiern.

1. *necasse*] *negasse* mss. Salm. Leid.

2. *en natis*] legendum *ex natis*.

3. *prole*] mss. Salm. Leid. *caede* ms. Divion. vulgo.

552.

Anth. V. 156. *Obata* ms. Salm. Donatus, utrum sit Aelius Donatus, qui quarto seculo vixit, an Tiberius Claudius Donatus, qui post illum vixit, an alius, nescio.

1. *in ventre tumentis*] *inventa trementis* ms. Div. Meermannus.

553.

Ex Add. T. I. p. 738. Laeti Aviani aetas definiri non potest, nec cum Flavio Aviano confundi debet.

6. *libris, hinc*] *libens, hinc* Barth. Adv. XVIII. 21. invito metro. *qui discet, libris his cito prof.* B.

554.

Anth. II. 250. Caesari nescio cui inscribitur. Attamen non sine causa a Caesare Hadriano id factum puto.

1. *fama*] *famae* Dousa Add. T. I. p. 738.

2. *Thessaliam*] *Thessalium* ms. Petav. Sit fas, Lucanum post Virgilium legi.

555.

Anth. VI. 88. Tres priores versus tantum, ad Mariam Christumque pertinentes, a Petro Referendario compositos esse existimat B., non lascivum carmen in Dulcem, iis subiectum. Novimus Petrum quemdam Referendarium, qui inter amicos Ioannis Laurentii Lydi erat, et non in aula solum regia maxima nitebat auctoritate, sed latinis quoque litteris haud mediocrem operam dabat, ut ex Lydi libro de Magistratibus lib. II. cap. 25 et 26. patet.

4. *fasciae*] bisyllabum; at legendum *felices fascias.*

5. *felicesque t., quis*] B. *felices toros, quibus* vulgo.

9. *non*] corruptum videtur.

11. *retortum*] prima longa. *detortum* B.

12. *ut propriis*] B. *ut probris* vulgo.

17. *incipiunt*] *incipiant* vel *iniciant, de me numerum quoque spondeo ternum* B.

556.

Anth. V. 15. In ms. Pithoei inscribitur *Carmen Claudii de luna* et in margine *Alcuini Vet. et Clementis.* Claudius utrum sit Claudius Claudianus an alius, nescimus.

2. *vas*] *fax* B.

4. *ast biiugo*] B. *ast ubi iugo* vulgo.

9. *Choris*] *Chloris* B. quod ipse inprobat in Add. T. II. p. 695.

15. *iucicas*] *iuvencas* vel *iugales* B.

16. *quae*] *qua* vel *quo* B.

557.

Anth. II. 171. B. recens esse putat.

4. *ita*] *et* vulgo. Klotz. emendat *et solum f. est corpus, et id f.*
5. *quo*] Oudend. *qua* vulgo.

558.

Anth. II. 157. Epigramma recens, ex duobus Valerii Martialis l. III. 66. et l. V. 70. conflatum. Valeriano cuidam inscribendum esse, ut vulgo fit, veri non est simile, sed inscriptio ex *Valerio Martiale* corrupta videtur.

559.

Anth. I. 72. Wernsd. Poet. T. III. p. 55 et 324., qui Reposiani nomen corruptum putat pro eoque *Nepotianum* substituit.

1. *non umquam*] Schrader. Add. T. II. p. 706. Wernsd. *nonnumquam* vulgo.
8. *quod*] *quo* Oudend. Add. T. II. p. 706.
16. *vincla mariti*] *vincla marita* Oudend.
18. *ducta*] *sucta* Wakef. ad Lucret. I. 38.
20. *doctiloquo*] *dulciloquo* Wakef.
24. *adulterium*] *adulterio vel iusti iure mariti* Oudend.
26. *illa manu*] Schrader. *illa manus* vulgo.
29. *Veneris*] an *Veneri?*
Cyclopia] B. *Cyclopea* vulgo.
31. *sed*] *det* B.
32. *nodus modo*] *duro nodatas vulnere laedant.* Schrader. *diro cum nodis vulnere laedat.* Oudend.
34. *pictus*] *dictus* Wernsd.
39. *locos*] *lucos* Klotz. in Antib. p. 63.
41. *per frondes*] int. lauri. v. Klotz. l. l.
46. *flos lectus*] *flos lectus, flos vincla, toris substramina flores,*
delicias Veneris, dives natura laborat.
Oudend. in Add. l. l.
51. *cessit*] *cessas* B.
52. *licia*] *lilia* Med. Wakker. Amoenitatt. p. 136.
56. *cum diligatum*] *cuius ob ingratum suspiria ducat odorem* Oudend.
63. *ferat*] *serat* Wakef. ad Lucret. I. 9.
69. *corpore*] B. *corpora* vulgo.
76. *veniat*] Schrader. in Add. l. l. *venit* vulgo.
77. *post*] *per* Med. Wakker.
82. *mentita*] *minitata* Higtius. Med. Wakker.
84. *admovit*] *amovit* M. Wakker.
95. *forte nocet*] *pro scutis myrtea serta Ferre doces, iacet et gladius, quem iure tremiscis.* Oudend. in Add. *et rosa; ferte, nocet, gladium, quem iura tremiscunt* M. Wakker. Ad illa *serta et rosa* intellige *adeste.*
97. *turbarat*] *turbabat* M. Wakker.
99. *teneras — plantas*] *teneris — plantis* M. Wakker.
101. *fluitare sinens*] Oudend. *fluitare sinu* vulgo. *nunc vestis fluitante sinu vix laxa retentat* Wernsd.

104. *totusque*] Wakef. ad Lucret. I. 57. — *totoque* vulgo.

106. *quam*] an *quas?*

108. *artibus*] i. e. artubus, quod Klotz. coniecerat.

109. *pectora dextra*] Oudend. *pectore dextram* vulgo. *nunc pectora saepe* Schrader.

113. *movet*] *fovet* Oudend.

119. *parta quiete*] Oudend. *parte quieta* vulgo.

121. *artus nudos*] B. *artus nudus* vulgo.

126. *Pro lucis*] B. pro corruptis habet, quod refutat Klotzius.

134. *produntur*] *prodentur* Schrader.

135. *iudice*] *indice* B.

136. *inserta*] ms. Leid. *incerta* vulgo.

144. *qua voce*] *quo vota ferenda* Higtius.

147. *tantum, puto*] *tantummodo* Oudend.

148. *sparge*] *sparge en nunc tela* Oudend. *nunc tela sparge Cupido* Higtius.

149. *natis divumve sagittis*]
nati devicta sagittis das mihi Oudend.

155. *quaere*] M. Wakker. transponit versus:
Vel si forte tuae Veneris fera crimina nescis,
quaere simul Martem, cui tu modo tela parasti.

157. *lucus*] *lucum* Wakef. ad Lucret. V. 757.

161. *moestoque*] B. deest *que* vulgo.

165. *numen*] Oudend. *nomen* vulgo.

176. *stat*] B. *stans* vulgo.

178. *conversa*] *confessa* Higtius. *conversa* est pro *aversa.*
crimina] *crimine* Boissonad. ad Nicetam T. II. p. 115.

179. *tum*] Boissonad. *dum* vulgo.

181. *dolos properans*] B. *dolo preparans* vulgo.

Carmina, quorum auctores ignoti sunt.

560.

Anth. I. 2.

1. *gravis*] Med. Wakker. in Amoenitt. litt. p. 133. et Cannegieter Add. T. II. p. 701. legunt: *Mars pater armorum*, inprobante B. Add. l. l., quia *Mars gravis moderator armorum* iungi possit.

4. *et Venus*] Barthius, qui ad Stat. Theb. III. 436. carmen attulit, hunc quoque versum addidit, quem B. nescio cur silentio praetermisit.

561.

Anth. I. 3.

562.

Anth. I. 7.

Plutei armariorum genus fuere, parietibus applicatum, quibus capita aut statuas integras imponerent. Conf. Anth. II. 201.

2. *machina sacra*] pluteus vocatur sacer, quia deum gerit. *m. parva* B. Add. T. II. p. 701.

3. *adspectum*] Oudend. Klotz. in Antib. p. 57. *adspectu* vulgo.

pictor] an *fictor?*

4. *probat*] *probet* Oudend.

orbe] acumen in vario usu vocis *orbis* latet.

563.

Recepi ex Orellii Inscriptt. n. 246. Inscriptio haec est: Iovi Penino (i. e. Iovi, in Poenino monte, qui hodie esse dicitur monte di San Bernardo, culto) votum solvit libens merito.

1. *at*] i. e. ad.

lybans] *lubens* Orellius.

vota suscepta] metrum claudicat. An *voto suscepta*, vel potius *ad tua templa lubens vota haec suscepta peregi?*

3. *te longe precamur*] legendum *Impensis non magna quidem, sed longe precamur* etc.

4. *saculo*] mire prima brevi. *sacculus* enim legitimum est. Alius dixisset *Sacco maiorem* etc.

564.

Anth. I. 8.

1. *pependit*] i. e. volavit. Med. Wakker. Amoen. p. 148.

2. *captus amante puer*] Bondam. Var. L. p. 289. *Quis*, ait, *ultimo versu intelligendus sit, Icarus an Narcissus, dubitat D'Orvillius* in Obss. Misc. Nov. T. V. p. 476. *Neuter intelligi videtur; respexit poetaster ad Hermaphroditum, qui captus seu irretitus a Salmacide, quae amore eius exarserat, fontem infamaverat.* Conf. Ovid. Met. IV. 285 sqq.

565.

Anth. I. 9.

1. *post fulmina*] i. e. depositis fulminibus, aut potius legendum cum Oudend. *pro fulmine* Add. T. II. p. 701. cf. epigr. 571, 2. *post pelagus.*

2. *diffundit*] v. Mitscherlich. ad Horat. Od. I. 15, 15.

3. *prenso cum*] *prenso quasi gaudet olore, Amissa at novit* etc. Oudend. An *dum gaudet?*

566.

Anth. I. 10.

567.

Anth. I. 11.

2. *verso a*] *verso de Iove quos genuit* Oudend. Add. T. II. p. 701. Infra I. 48. *Munus olorino de Iove Leda dedit.*

568.

Anth. I. 12.

1. *bovis — alumni*] Europa adscendit terga bovis, credens terga bovis eius esse, quem aluerat. *bovi* Tollius. Klotz. in Antib. p. 58. i. e. Europa, bovi credens, adscendit terga alumni.

2. *revisura*] *non reditura patri* B.

3. *genitor celat vel complet*] *genitor coelestum velat vel condit.* Oudend., quia *genitor* simpliciter pro Iove sit insolens.

4. *praedo*] *praeda* ms. Salm.

569.

Anth. I. 13.

1. *Europam t. mentitus*] Oudend. *mentitus t. Europam* ms. Salm. Div.

3. *humani — amores*] ms. Divion. *humanum tandem veniam donatur amori* ms. Salm.

570.

Anth. I. 15. ex Isidori Originibus I. 36. *Fiunt autem metaphorae modis quatuor. — Ab animali ad inanimale, ut Tu Neptune pater etc. Mentum enim, tempora et crines non ad Oceanum, sed ad homines pertinent.* Nec aliter citantur iidem versus ab Augustino de doctrina Christi lib. III. cap. 7. §. 11. edit. Antwerp. a. 1700., ubi de Neptuno disserens addit: *sicut a quodam poeta illorum describitur, si bene recolo, ita dicente Te* (sic) *Neptune pater* etc. Quare nescio, cur Lindemannus vel Otto adnotarit, citari hos versus ut Claudiani ab Augustino. In Anthologia vero Burmanni prorsus aliter leguntur:

> *Te Neptune pater, cui flumina cana sonanti*
> *cincta salo resonant: magnus cui praepete nimbo*
> *perfluit Oceanus, et flumina crinibus errant.*

2. *perpete mento*] i. e. toto mento. *magnum cui perpete mentum Perpluit Oceano* Oudend. Add. T. II. p. 702.

571.

Anth. I. 16. *De Neptuno in marmore calido aquas fundente* ms. Salm. Add. T. II. p. 702.

1. *tridenti*] ms. Salm. *tridente* vulgo.

2. *post pelagus*] i. e. pelago relicto. *pro pelago* B. cf. epigr. 565, 1. *post fulmina.*

572.

Anth. I. 18. Morcellus in Operibus Epigraphicis T. I. p. 444. dicit: Inscriptio in agro Veronensi reperta.

1. *aethera carpo*] Ovid. Met. IV. 615. *aëra carpebat.*

2. *quem peperit*] totus versus in Ovidii Ibide v. 216. legitur.

573.

Anth. I. 19. Versus Ithyphallici dimetri, quos in singulos ithyphallicos dividere maluit Valckenaerius:

Huc ades Lyaee,
Bassareu, bicornis,
Nycteli, bimater,
crine nitidus apte etc.

Extant apud Atilium Fortunatianum p. 2672.

1. *Lyaee*] *o Lyaee* Putsch.

2. *Nycteli*] Ovid. Met. IV. 15. *Nyctelius que Eleleusque parens et Iachus et Evan.* — *Nictilie* vulgo. *Maenale* Putsch.

nitidus, apte] *crine nitidus, apte*
luteis corymb o s hederate coronis.

Oudend. Add. T. II. p. 702. — *crine nitidus apte* vulgo.

4. *hasta*] *hasta virdis arma et placidus ades ad aras Bacche Bacche Bacche.* Putsch.

5. *placidus percipe*] in *placidus* s non auditur: tribrachys enim metro desideratur.

574.

Anth. I. 21.

1. *Lenis*] in ms. Divion. tres tantum versus (1. 4. 5.) extant, quos secundum hunc codicem edidi.

Lenaee, vitisator, Bromie, Semeleïe Bacche vulgo, metro corrupto.

2. *Thyrsitenens*] in ms. Claudiani versum secundum et tertium invenit Heinsius. Cum autem alter eorum in correpta media vocabuli *bimater* contra metrum peccet, spurios eos esse docuit Oudendorpius Add. T. II. p. 703.

3. *coriatice*] *curatice* Heins. Add. T. I. p. 719.

4. *dulcia verbis*] *dulcia rivis*
Musta fluant spumetque cavis vindemia labris

vulgo. *dulcia prelis* Barth.

575.

Anth. I. 14. Cento Virgilianus.

2. *et faciem*] *en! faciem* Klotz. in Actis Erudit. 1759. p. 694.

propior] B. *proprior* ms. Salm.

3. *solatur*] *solatus* Klotz. Virg. Ecl. VI. 46. *Pasiphaen nivei solatur amore iuvenci.*

7. *superi*] B. *superis* ms. Salm.

10. *at*] *ad* ms. Salm.

12. *novum dictu*] *nobuum dictum* ms. Salm.

15. *omnemque*] *oculisque pererrat* Cannegieter. Add. T. II. p. 701.

22. *accepit v. ac*] B. ex Virg. Aen. IX. 817. — *accipit venientem hac* ms. Salm.

23. *illi: sensit e. tuus*] B. *ille sensit enim tuos* ms. Salm. Cf. B. Add. T. II. p. 702.

25. *crinem de more tenentem*] *crinem de more solutae* Oudend. ex Virg. Aen. III. 65. — *circum de more tuentur* Cannegieter. Add. T. II. p. 702. *Tenentem* natum ex ultima voce sequentis versus *timentem* dicit B. in Antiklotzio p. 45.

26. *suspensum — timentem*] versus extat in Virg. Aen. II. 729. Sed legendum *suspensae et pariter comitique onerique timentes* int. sunt. *Succedunt pariter comitique onerique timentes*. B. *umentem* ms. Salm.

27. *egregia*] *Europa* B. *regina* Klotz. in Antib. p. 57.

29. *tunc laeva*] B. *tunc levat aurum cornum tenet* ms. Salm. *tunc laeva tauri cornum tenet* altera suspicio B., quia *cornus* quoque pro cornu dicatur.

30. *auramque patentes*] B. *aurumque patentem* ms. Salm.

31. *manum*] B. ex Aen. VII. 490. prob. M. Wakkero p. 160. *manu* vulgo.

33. *subremigat undis*] H. ex Aen. X. 227. *subremigandis* ms. Salm.

34. *abducta*] B. ex Aen. VII. 362. — *adducta* vulgo.

576.

Anth. I. 25.

2. *licet — Nisae*] non liquet.

6. *poscit*] Oudend. Add. T. II. p. 702. *posuit* vulgo.

7. *desierunt*] Schrader. Add. l. l. *desierant* vulgo.

8. *tremuit*] *fremuit* Oudend.

9. *Orontes*] fluvius Phoeniciae.

577.

Edidi ex Miscell. Obss. Nov. V. p. 476. Praeterfugit Burmannum.

578.

Anth. I. 39. Versus trochaici tetrametri catal. Edidi secundum Morcellum in Opp. Epigraph. T. I. p. 445. In ms. Perotti inscribitur *Herculi invicto Pompeius Appius Faustinus V. C. Pr. Ur. N. D. D. feliciter.*

1. *Cautus*] „de hoc Annio Cauto praetore urbano nihil est, quod sciam, in historia. Erudita aetate eum vixisse, versus indicant satis politi." Morcellus.

2. *urbis Annius*] *urbis maximae* vulgo.

3. *fecisset tuum*] *fecisset sacrum* vulgo. Solemne tuum valet stata sacra et anniversaria.

4. *tradidisti*] „ecce tibi praetores urbanos in Potitiorum locum suffectos, qui sacra Herculi quotannis facerent. De sacrificio, quod publice quotannis ad aram Herculis a praetore urbano fieret, diserte loquitur Varro l. v. de L. L. c. 8." Morcellus.

Potitis] *Potitiis* vulgo.

5. *administrandum*] *ad ministrandum quod Antiis hic ad.*. vulgo.

579.

Ex Morcelli Opp. Epigraph. T. I. p. 446. In supero templi Beneventani limine inscriptum.

580.

Anth. I. 41. Iam Pithoeus atque Scriverius docuerant, Leonardi Aretini esse in imaginem Braccii Montonii. In edit. Pindari Thebani Fanensi a. 1515. inscribitur *Leonardi arretini carmen sub Imagine braccii montonii.* (Bardilio teste in Ann. Iahn. 1828. p. 224.) In cod. Gothano ap. Duebner. in Ann. Iahnii 1828. p. 310.: *Epitaphium Brachii de Fortibrachiis.* Conf. Add. B. T. I. p. 719.

Sed Morcellus in Opp. Epigraph. T. I. p. 450. epigramma vetustum esse iudicat, quod signo Herculis, quod Augustae est, subscriptum sit. Itidem hoc epigramma suum fecit auctor Elogii sub Hermanni de Saltza imagine apud Casp. Dornavium T. I. Orat. p. 565. (ex Add. B. T. II. p. 703.)

1. *victor*] *Martis* ms. Gorii in Add. T. I. p. 719.

2. *ferri*] *ferro* Oudend. Add. T. II. p. 703.

clausis m. portis] *vastis m. fossis* Leonardus Aretinus, ms. Goth. et auctor elogii, quem modo memoravi, et ms. Gorii.

non — non] *nec — nec* ms. Gorii.

3. *conatus*] *meatus* ms. Gorii.

581.

Anth. I. 45.

1. Primus versus intelligi nequit, quia praecedentia desunt.

3. *quaerens et*] *quaerens per* Oudend. Cf. Virg. Aen. VIII. 334.

7. *adrepta*] B. *adreptat* ms. Salm.

victis] *victi* Oudend. *victo* Piersonus Add. T. II. p. 704.

9. *conantem et plurima*] ex Virg. Aen. IX. 398.

10. *nisuque*] *nisusque* ms. Salm.

14. *Iovis incrementum*] ex Virg. Ecl. IV. 49.

582.

Anth. I. 64. Idem epigramma apud Appianum Bell. Civ. I. 97. legitur. *Ἔπεμψε δὲ καὶ στέφανον χρύσεον καὶ πέλεκυν, ἐπιγράψας τάδε·*

Τόνδε σοὶ αὐτοκράτωρ Σύλλας ἀνέθηκ᾽, Ἀφροδίτη,
ὥς εἶδον κατ᾽ ὄνειρον ἀνὰ στρατιὴν διέπουσαν
τεύχεσι τοῖς Ἄρεος μαρναμένην ἔνοπλον.

Idque Cornelio Syllae inscribitur in Iacobsii Anthol. Palat. T. II. p. 788.

2. *ut somno*] *te somno monitus Martis servavit in armis pugnantem*

i. e. observavit. Oudend.

ut, somno monitus, Martis te vidit in armis,

Piersonus Add. T. II. p. 705. Bosscha ad Anthol. gr. T. V. p. 222. Nescio an sit recens.

583.

Anth. I. 43. Inter Ausonii carmina legitur p. 536. ed. Toll.

8. *expulso*] *eliso* B. Add. T. II. p. 704.

584.

Anth. I. 24.

2. *hic*] ms. Divion. *sic* ms. Salm. Orgia Bacchi non ante celebrari desinunt, donec celebrantes sint ebrii.

585.

Anth. I. 26.

1. *belligerantum*] ms. Div. *belligerator* vulgo.

4. *tribuat*] ms. Vatic. v. praef. Heins. in Claudiano Burmanni p. 22. M. Wakker. Amoenitt. p. 133. Wakef. ad Lucret. I. 35. *tribuit* vulgo.

vincli] ms. Vatic. H. *vinclis* vulgo.

6. *lumina: ferro*] Oudend. *incutis e vultu radiantia lumina ferro: Te thorax* vulgo. *incutis e cultu radiantia lumina ferreo:* H. *incutis e vultu r. l. ferreo* Klotz. *incutis in vultum radiantia lumina ferro:* i. e. praestringis oculos splendoribus radiantibus ab armorum ferro. Wakef. l. l. *ignibus e vultu radiantia lumina fervent* Cannegieter. Add. T. II. p. 703.

7. *thorax galeaque*] metrum claudicat. *thorax gladiique* Cannegieter. Sed hic pluralis alienus est, nec tegit proprie gladius corpus. Sic glossam esse puto *galea*, et pro alia voce in textum insertum. Quid? si legas *te thorax cassisque tegunt*. ut in Ovidii Fast. III. 171.

9. *pulsati*] *pulsatum* ms. Vat.

10. *cedunt*] *sidunt* Schrader. *surgunt* Cannegieter.

11 et 12. adieci ex ms. Vat.

12. *lascivae — Kalendae*] Kalendis Martiis Matronalia celebrabant, nec mariti soli, sed amantes munera sibi invicem mittebant. V. Bachius in Ind. Tibulli v. *Mars*. Ovid. Fast. III. 167 sqq. Horat. C. III. 8.

586.

Anth. I. 28.

1. *Sol calet*] *Mars calet i. meo, Neptunus flagrat i. u.* ms. Heins.

2. *Alcidae*] *Alcidi* ms. Thuan. Voss., qui *de Cupidine* inscribit. *pensa redi caudent* ms. Moroni.

3. *Liber erat*] *erat Liber* ms. Cyriaci. Add. T. I. p. 719. In his verbis vulgo desinit epigramma, reliqua ex ms. Cyriaci et Gruteri Thesauro p. LX. 4. arcessivi.

mugire] ms. Cyriaci. *servire* Gruterus.

4. *quamvis Liber erat*] male repetitum esse hemistichium, apertum est, ideoque inclusi. — *quam Liber erat* ms. Cyriaci.

587.

Anth. I. 29. In ms. Salmasii inter epigrammata Luxorii legitur. Add. T. II. p. 703.

2. *facibus propriis*] ita scripsi; *facibus proprias* vulgo. *properas* vel *promtas*. Heins.

588.

Anth. I. 30.

1. *fervor agit*] ms. Divion. *feravorgit* mss. Salm. Leid. *menti*] ms. Divion. *mentis* ms. Salm.

3. *germanum fato*] *germano fato* ms. Salm. *germanum furto* Med. Wakker. Amoen. p. 134.

4. *diva parens? an spicula*] mss. Div. Salm. *diva irata parens? an sp*. B. *diva parens latitans? an sp*. Oudend. *Diva parens? satis an mea spicula* Med. Wakker. p. 134. idque recepi.

9. *ex altis*] *et salsis* M. Wakker.

10. *et te cingant*] ita scripsi. *poenarum est iugum Tartara* vulgo. *poenarum te cingant Tartara* Oudend. Add. T. II. p. 703. Med. Wakker. p. 134. *poenarum colat ingens Tartara* Tydemanuus ap. Med. Wakkerum p. 166. *poenarum est et ius in Tartara* Cannegieter. *agmina Poenarum et cingant tua Tartara* Iacobs. Spec. Emend. p. 67.

13. *adamantina*] B. *adamantica* mss. Div. Salm.

14. *torva*] *turba* mss. Salm. Leid.

15. *poenam m. amet*] *poena m. amet st. vix* ms. Salm. *poenam mundus habet* M. Wakker. Puto, legendum potius esse *poenam mundus habêat*, cuius synizeseos multa exempla dat Ramsh. p. 1065. Coniunctivus necessarius est.

16. *in se*] *stupeat vis, maior anhelat inde saevus amor* ms. Div. *in se s. a. f. in v. quaerat* mss. Salm. Leid.

589.

Anth. I. 32. Extat in Orellii Inscriptt. N. 1441., qui seculi XVI. hoc epigramma esse dicit. Assentior viro sagacissimo.

2. *perpetuae*] vulgo ut apud Muratorium T. I. p. 146. 5. Sic *perenni fronde corona* in Lucret. I. 119. Laurus frons perpetua est. — *perpetuo* in Orellii Inscriptt. errore typogr.

4. *gratus*] *gratis* Murat.

590.

Anth. I. 33.

591.

Anth. I. 34. In Orellii Inscriptt. n. 1862. Haec inscriptio vetustissima ad a. u. 608, pertinet.

1. *tibei*] *tibi Luciu' Mummiu'* vulgo.

2. *hoc pro*] *pro usura hoc dare sese* ap. Orell.

3. *perfecit tua pace*] ap. Orell. *perfecit sa pace* vulgo.

4. *cogendo dissolvendo*] ita scripsi. *cogendo dissolvendei ut felicia faxis* vulgo. *cogendei ac dissolvendei tu ut facilia faxseis*. ap. Orell.

6. *proque hoc*] ap. Orell. Santen. ad Terentianum p. 254. — *propter hoc* vulgo. Epigramma tria igitur narrat, primum, de decuma Sanco donum donasse Mumium; deinde favore dei Mumium rem perfecisse urbemque Corinthum delevisse, quapropter rogare eum a deo, ut collectâ venditâque praedâ conquiri possit magna pecunia; et postremo, ut decuma vera ratione praestetur.

592.

Anth. I. 35.

2. *tricosus*] *strigosus* Scriver. Burm. reprehensi a Schradero in Emendatt. p. XXXVII., quia *strigo* prima brevi effertur.

593.

Anth. I. 36. Apud Morcellum Opp. Epigraph. T. I. p. 445.

1. *Alcide*] *Alcides* Muratori, Orelli n. 1533. Conf. Schneider. Lat. Gr. II. 1. p. 42.

sacri generis] „sacrum genus idem quod Virgilius dixit *Divûm genus*.“ Morcell.

2. *perpetuus*] „*perpetuus* nomen proprium non est, ut vulgo putatur, sed *antistes Iovis perpetuus* non alius est quam flamen Dialis, quod sacerdotium perpetuum erat.“ Morcell.

594.

Anth. I. 37. *Deo Herculi invicto C. Iulius Pomponius Pudens Severianus V. C. praef. Urb.* ms. Perotti.

1. *sacris*] *variis* Cannegieter. Add. T. II. p. 703.

periclis] *peractis* ms. Perotti et Moroni. Pericla sunt certamina. *Alcides agris inv. peractis* ms. Barthii.

3. *dona potest*] *nostra potest* mss. Perotti, Moroni, Barthii.

4. *qui pote*] Cannegiet. *tu pote* vulgo.

5. *simulacra, tuis* etc.]

sume lubens simulacra tui, quae munera caelo
Aris urbanis dedicat ipse sacris.

vulgo. *simulacra tuis quae munera Cilo arius Urbanus* mss. Perotti, Moroni. *simulacra tuis quae munera colo Aris, Urbanus dedicat ipse focis* ms. Barthii. Iungo *Cilo Urbanus*. B. coniecit in Add. T. I. p. 719. *quae munere caeli* i. e. ope caelaturae, qua statua haec erat facta.

595.

Anth. I. 38.

1. *Hercules*] ap. Gruterum p. 50. 2. Orellius in Inscriptt. n. 1534. *Herculis* vulgo.

2. *praetor Veldumnianus Iunius*] Gruter. Morcellus in Opp. Epigr. T. I. p. 444. *Veldumnianus* quatuor syllabis pronunciandum, ut senarius prodeat. *praetor vel Dumnianius vovit* vulgo. *praetor Veldumnimius Iunius* Orellius ex Oderici libro. *praetor vel Dumicianus vivus*

ms. Perotti. Pro *vovit*, quod vulgo legitur, Schraderus coniecit *vovet* Add. T. I. p. 719.

596.

Anth. I. 40. Hi versus multa arte compositi sunt, quippe serpentini simul ac reciproci. Serpentinos Pentadius multos, Porphyrius reciprocos finxit, quorum utriusque carmina supra edidi.

1. *facta*] *fata* Oudend. Add. T. II. p. 703.

597.

Ex Add. T. I. p. 720.

1. *domitorque*] B. *dominatorque* ap. Gruter. p. 42, 7.

2. *tu illi*] synaloepha est neglecta.

amor aeque] B. *aeque amor* Grut.

598.

Anth. I. 42.

De XII virtutibus Herculis Magni inscribit ms. Leidens. et Suecicus.

1. *compressit*] mss. Suecicus, Petav. Leid. dant *oppressit*.

Nemeae pr.] *primum Nemeae* mss. Petav. Voss. *N. prima virtute* mss. Suec. Leid. *compressit Nemeum prima virtute leonem* B.

2. *pullulat*] *populeaque* ms. Leid. *populatque* ms. Suecic. *anguibus extincta est quae pullulat.* H.

3. *enectus*] mss. *evictus* Scalig.

ingens] *anguis* mss. Suecic. Leid.

5. *horrisono — arcu*] de stridore nervi intelligit Piersonus Add. T. II. p. 704. *aerisonis armis* B. *aerisonas* H.

Stymphalidas] secunda longa ut ap. Petron. c. 136. (Anth. I. 44.) *Tales Herculea Stymphalidas arte coactas.* alias secunda brevi ut Anth. I. 43, 5. *Stymphalidas pepulit volucres discrimine quinto.*

6. *cingula*] H. Tollius. *vincula* vulgo.

victae] *vinctae* ms. Petav.

7. *Augeae*] *augei* mss. Suecic. Pet. Voss. Leid. *Augiae* Scal.

8. *magno*] *magnum* B. Add. T. II. p. 704.

9. *peremit*] *perempto* mss. Suecic. Pet. Leid. *peremtos* H.

11. *abstractus*] *extractus* mss. Suec. Pet. Voss. Leid. Conf. Cic. in Tuscul. II. 9. *Haec a Tartarea tenebrica abstractum plaga Tricipitem eduxit.*

599.

Anth. I. 46. *De Castori ipollo* ms. Leid.

600.

Anth. I. 47. *In Ostiensi oppido vetustissimo* inscribitur in ms. Cyriaci Add. T. I. p. 720.

1. *vestris*] ms. Cyriaci. *nostris* vulgo, nec aliter Morcellus in Opp. Epigr. T. I. p. 443., qui adnotat: Ostiae inscriptio extat, qua forsitan in

colonia natus Tatius. Praetor idem aut consul Romae factus ludos Ostiae Tyndaridis propitiis, quorum alter equis gaudebat, alter pugnis, in Neptuni honorem ediderat. Hos ludos fortasse a Sabinarum raptu Sabinos vocabant, quamquam Fabrettus non *Sabinos* hic, sed *Saturno* legit.

laetum] Fabrettus, Morcelli. *Letum* vulgo: sed adiectivum esse puto, non nomen proprium.

3. *faciem*] i. e. picturam.

ipsam] ms. Cyriaci et Moroni. *huius* vulgo. *aequam* Muratorius.

5. *urbanis Tatius*] *urbanis Catius* Donius, ms. Moroni. *Urbanus Catius* ms. Cyriaci Add. T. I. p. 720, *urbanis Tacitus* Muratori T. I. p. 353, 4. qui adnotat: „*Donius scripsit* Catius. *Propterea veri videtur simile, ei fuisse nomen Catius Laetus.*" — Tatius ac Catius a metro admittitur, sed Statius, quod Holthenius et Almelovenius (v. Add. T. I. p. 720.) dedere, versu reiicitur.

fascibus] *fastibus* ms. Cyriaci.

6. *Sabinos*] *Saturnus* ms. Cyr. et Moroni.

601.

Anth. I. 48. Iterum edidit B. in Anth. IV. 111. Extat Romae prope S. Luciae quatuor portarum.

2. *dedit*] *tulit* Fabretti.

602.

Anth. I. 49. Conf. Orellii Inscriptt. n. 1613. Extat Aximae (Aixme) Tarantasiae in Alpibus.

In subscriptione est *Proc. August.* i. e. *Proconsularis Augusti*, nisi *Proc.* potius *Procuratoris* exponi praestat cum Cannegietero, quia sexto versu *dum ius guberno remque fungor Caesarum;* et sic *procurator Augustorum* in Inscriptt. frequens est. Add. T. II. p. 704. Nec aliter Morcell. Opp. Epigraph. T. I. p. 441.

1. *fraxino*] *in fraxino* Galeani Napione in Giornale Arcad. 1825. p. 319.

3. *maximas*] ap. Orell. *musicas* vulgo, quod fortasse de hoc carmine intelligendum est.

8. *reduces Romam*] *reduce Romam sospites.* (*Reduce* pro *reduc.*) D'Orvill. Add. T. II. p. 704.

603.

Anth. I. 52. ex commentariis Barthii ad Statium Theb. IV. 430.

2. *iuncta*] Barth. *blanda* vulgo.

3. *eam rota n. figurat*] i. e. bubone vehitur Pallas, quamquam plerumque curru uti non solet. Conf. C. O. Mülleri Archaeologia p. 489.

5. *Delia cum Luna*] iunge *Delia Luna est provecta cum gemina iuvenca* vel *Delia, cum Luna est, gemina iuvenca provecta.*

604.

Anth. I. 55 et 56. Haec duo epigrammata non seiunxi, cum in

uno deinceps monumento legantur apud Gruterum p. XXVIII. 6. et Muratorium T. I. p. 387, 2.

1. *in causis*] ms. Ligorii, Muratori. *in caussas* vulgo.

2. *pater Invicti*] i. e. sacerdos dei invicti, Mithrae seu dei Solis.

3. *reservans*] ms. P. Ligorii, Muratori. *reservat* vulgo.

5. *triodeïa*] triodeia signa h. simulacra in triviis constituta, a τρίοδος, trivium. Forcellini. *triopeïa* Heinsius.

Ruf. Caeoni.] i. e. Rufus Caeonius, Caeonii Sabini filius, Vir clarissimus, pontifex maximus, hierofanta deae Hecatae, publicus (servus) populi romani Quiritium, pater sacrorum invicti Mithrae, taurobolinus matris deûm, magnae Idaeae et Attidis menotyranni, aram IV. Idus Martias Gratiano V et Merobaude coss. dedicavit. *(Gratiano IV* corrigit Muratori et Relandus in Fastis p. 458. i. e. a. U. 1129. p. Chr. 377.)

10. *Persidici*] i. e. Persici.

antistes Babylonie] si non a patria, sed a professione dicitur. B. ad Propertium p. 722.

11. *tauroboli — sacri*] „sacrum taurobolum id est, quod ex taurobolio conficitur. Dux mysticus tauroboli sacri significat taurobolinum.“ Salmas. ad Lamprid. Heliogab. c. 7. T. I. p. 804.

605.

Anth. I. 57. ex commentariis Salmasii ad Lampridii Heliogab. c. 7. T. I. p. 804. Est fragmentum poematii.

1. *taurobolus*] pro vocativo. Taurobolus is est, qui tauribolium accipit.

3. *tepefactus . . .*] corruptum.

4. *sub terra*] i. e. sub terram demissus.

5. *servare*] pendet a verbo *suasit*.

6. *cum speras*] Salm. l. l. *quod speras* idem ibidem, ubi hunc versum rursus memorat.

mundus] „nam isto sacro piati in annum vicesimum puri mundique permanere existimabantur.“ Salm. Taurobolium a Prudentio quoque describitur Peri Stephan. hym. X. 1011—1050.

606.

Anth. I. 58. Carminis maioris fragmentum est, quod Salmasius ad Hist. A. Scr. T. I. p. 729 et 825. edidit, atque Philippus a Turre Commodiano tribuit. Add. T. I. p. 721.

1. *Cybebae*] *Cybellae* Salm. l. l. p. 729. *Cybele* idem p. 805.

3. *excisae*] *exscissae* Philippus a Turre. Dendrophori sunt dicti, qui in honorem Matris deûm arbores stirpitus excisas per urbem humeris ferrent.

4. *Attin*] Attis castratus, sub cuius nomine Sol adoratur, a proceribus in Megalensibus cantatur.

607.

Anth. I. 61. ex Plin. Hist. XXXV. 10, 37.

1. *dignis digna loca p. c.*] „Primus versus sic fore scriptus in Plinii exemplaribus, ut *templum* et *digna loca* coniungere opus sit, ac litteram *a* ultimam, quae caesura est, producere per διαστολήν." Morcell. in Opp. Epigraph. T. I. p. 447. Nec aliter versum citat Huschk. ad Tibull. p. 14. Cum editio Veneta a. 1483. habeat *dignis digna loco,* Bentleius in Opusec. p. 519. coniecit: *Dignis dignu' loco p. condecoravit.* — *Digne digniloqueis pictureis c.* vulgo.

2. *Iunoni' Supremi coniugi'*] libri Plinii. „Dativo casu malim *Iunoni* et *coniugi,* ut sint vocali ultima brevi graeco more velut *Παλλάδι,* quod poetae et vetusto et Ardeatae dandum est." Morcell. *Iunoni' summae coniugi'* vulgo.

3. *Marcus Ludius*] cum in singulis vocabulis codices varient, aliam plane lectionem excogitavit Silligius in *Catalogo Artificum* p. 245.: *Plautiu' Marcus Cleoetas Italia exoriundus.* Sed neque Ludius ille neque hic Plautius Cleoetas aliunde noti sunt. Pictorem templi Ardeatini circa annum fere 650—700. vixisse, in Archaeologia pag. 207. C. O. Müllerus, haud inmemor Silligii, et in Etruscis T. II. p. 258. dicit. Atque picturae eae, quae nuper in Etruria sunt effossae, adeo venustae sunt, ut quinto iam ante Christum seculo Graecorum artem ibi regnasse testentur. Vid. Iahn. Ihb. 1831. p. 349. Silligio non assentiar: Plinium enim Ludium, pictorem Ardeatinum a Ludio, qui Augusti aetate vixit, in ipso hoc loco probe distinguere studet.

Elotas] „scribendum *Helotas,* εἵλωτας Lacedaemonii transfugas appellabant." Morcell.

Aetolia oriundus] *Aetolia orundus* Bentl. ex edit. 1483. „*Oriundus* trium syllabarum hic est διὰ συναίρεσιν, ut ap. Lucret. II. 990." — Morcell.

608.

Anth. I. 62. In Orellii Inscriptt. n. 1463., qui adiicit: Dubius haereo, anne tribuendus sit hic lusus recentiori alicui Italo.

3. *eius te ipsam templumque d.*] Murator. *exuvieisque eius templum tuum decoravi.* vulgo.

609.

Anth. I. 65. Hendecasyllabi.

1. *deûm remota mens*] i. e. gravitas severitasque deorum, der Ernst der Götter. *remotus* est abhorrens, severus.

610.

Edidi ex C. O. Mülleri Archaeologia p. 519. „Eine Statue des Silenus, wovon in Göttingen ein Abguss, hat die Inschrift Bella etc. aus *Orphischer* Lehre, in der Dionysos das letzte glückliche Zeitalter her-

[illegible] — [illegible] epigramma
[illegible]

[illegible]

[illegible] Veneris quos- [illegible] igni.

[illegible] vulgo.

[illegible] p. 105.
[illegible] Perdite amare Ve-
[illegible] Perdite amare Venus
[illegible]

[illegible]

[illegible] templa a. r. ms.

[illegible] haec Oudend.
[illegible] columnis vel
[illegible] ruitis saxa devol-
[illegible]

[illegible]

[illegible] Euterpe geminis lo-
[illegible] Heins. geminis
[illegible]
[illegible] ut Ovidius ait, vel ci-
[illegible] vulgo. prob. Ruhnkenio

in Praefat. ad Schellerum p. XII., quia translatio sumta sit ab aedificiis publicis, magnificis et visendis, quae Romanorum consuetudo *munera* appellasset. — *moenia* B.

Uranie] *Urania* ms. Petav. v. Santen. ad Terentianum p. 308.

617.

Anth. I. 74.

2. *tempora reddit*] i. e. memoriam servat eorum, quae iam transacta sunt.

5. *auget*] *urget* Oudend. Add. T. II. p. 707. nec aliter ms. Vaticanus, ut infra videbimus.

7. *loquiturque Polymnia*] ms. Voss. Schraderus Add. T. II. p. 707. *loquitur Polyhymnia* vulgo. Polyhymnia mimorum praeses est.

8. *coeli*] *poli* ms. Gothanus ap. Duebnerum. *Uranie ipsa poli* ms. Voss.

618.

Idem cum praecedenti carmen, sed alio versuum ordine legitur in ms. Turicensi, C. 78. ab Orellio V. C. mihi suppeditato.

6. *carmine, vultu*] *carmine ducto* ms. Vaticanus, ut mox videbimus.

7. *scrutatur*] vetus tragicus ap. Ciceronem de Rep. I. p. 23. ed. Heinr. *coeli scrutantur plagas.*

619.

Idem carmen alio versuum ordine edidit Ang. Maius in Classicorum Auctorum e Vatt. mss. erutorum T. III. Romae 1831. et quidem in Mythographo secundo p. 93. — Alio denique ordine hi versus apud Ausonium Edyll. XX. p. 537. leguntur.

4. *doctiloquos*] *dulciloquos* supra.

5. *urget*] id ipsum coniecerat Oudend. pro vulgato *auget*, quod supra vidimus.

8. *carmine ducto*] „*male apud Ausonium* v u l t u *pro* d u c t o" A. Maius; nec aliter supra.

620.

Anth. I. 75. ex Augustino de Musica III. 2. Versus Anacreontici.

1. *ite igitur*] *cunctae igitur* vulgo. Illud in Augustino duobus locis citatur.

6. *Hippocrenae*] *Hippocrene* vulgo. *Hippocrenes* Both. in Poet. Scenic. P. I. p. 284.

7. *fusus*] *fessus* Higtius Add. T. II. p. 707. (ut contextus docet: errore enim *fusus* exhibetur.). Pegasus effusus est vel exsiluit e Medusa.

8. *lavit*] praeterito tempore.

9. *iubis*] *iugis* Santen. ad Terentian. p. 275. Both. *iugis aquosis* i. e. iugis Heliconis.

11. *pervolaturus*] metro adversatur. *et nitentem Pervolitans in aethram* Oudend.

621.

Anth. I. 76.

1. *quem fert*] addidi signum interrogationis. Alludit poeta ad picturam, in qua Endymionem in gremio Phoeba tenet. *Phoeba sedens gremio fert Endymiona reclinem*. Oudend. Add. T. II. p. 707.

3. *Heliconiadae*] altera forma *Heliconiades* magis trita.

4. *abest*] *adest* ms. Salm.

622.

Anth. I. 80. Wernsd. Poet. lat. T. III. p. 316. Hoc carmen Valentiniano aevo scriptum dicit Ios. Mar. Suarezius lib. I. Praenest. Antiquit. c. 14. Vulgo inscribitur *Votum Fortunae Praenestinae*. Sed, etsi haec inscriptio Praeneste (nel Palazzo Baronale) hodie legitur, non templum Praenestinum Fortunae spectat, sed illud, quod Romae in foro Romano prope templum Iovis Tonantis situm erat, ut ex primo epigrammatis versu

Tu, quae Tarpeio coleris vicina Tonanti,

satis patet. Vid. Mülleri lib. Campagna di Roma v. *Praeneste*; et Das Forum Romanum p. 100. Nardini Descriz. di Roma lib. V. c. 6. Morcell. in Opp. Epigr. T. I. p. 210.

4. *conservatura*] *Effigiem nostri conserva Diva parentis*. Scal. — Statuas parentium, necessariorum coniugumve in templis collocare solebant. Val. Frank. in Inscriptt. Richteri p. 140.

7. *qui*] Caesius negotiator frumentarius erat aut curator annonae.

9. *qui divitias vincit*] pretiosior auro.

12. *in urbe sacra*] Romae.

14. *votorum*] *maiorum* Piersonus Add. T. II. p. 708.

17. *Arkanumque Iovem*] ms. Moroni. Mazochius. D'Orvill. Add. l. l. Wernsd. Iupiter arcanus Praeneste colebatur, ut inscriptiones ap. Orellium n. 2391 et 3045. demonstrant. *Arcanumque VII. quorum* vulgo. *Arcanumque Vii* Scalig. *Agoriumque Iovem* Boxtius. *Albuneique Inui* Schrader. Add. T. I. p. 722.

22. *poterit*] *potuit* ms. Moroni.

23. *salvo*] *salvom* (salvum) Cannegieter. Illaesum durabit civium favore monumentum.

623.

Anth. I. 81. Scriverius spurium putabat, sed Torremuzza in Inscriptt. Siciliae Panormi 1784. p. 14. id Panormi extare dicit.

624.

Anth. I. 82.

1. *Pompeius I.*] i. e. Primus. Scalig.

2. *abavis*] Ferretius in Mus. Lapid. p. 31. Gruter. p. 93. 9. Oudend. *ab avis* vulgo.

3. *posui*] *posuit* Grut. Bimardus ap. Muratorium T. I. p. 55:
usus] *ussus* Grut. Bimardus. v. Quintil. I. 7, 20.

625.

Anth. I. 83.

1. *Cyaneis*] ego apud antiquos poetas numquam primam in *Cyane* productam, in adiectivo autem *Cyaneus* nullibi correptam inveni. B.

4. *ripas*] *ipai mox viridis renovantibus inclita Nymphis*
numine fontigero grates exundique solvens
sospes cum comites praestat renovante liquore.

Grut.

Ripas mox viridis renovantibus inclita Nymphis
flumina fontigenis grates ex undique solvens.
Sol pes cum comite praestat redeunte liquore.

M. Wakker. p. 139.

5. *numina fontigero*] *numine fontigero* Grut. nec aliter M. Gesnerus in Thes. s. v., qui *fontigerum numen* per Neptunum explicat.

626.

Anth. I. 85.

2. *Acin*] prima brevi, quam ceteri poetae producunt.
3. *nam*] *iam* Oudend. *quam* Cannegiet. Add. T. II. p. 708.
5. *pharetrae*] *faredrae* ms. Salm.

627.

Anth. I. 86.

1. *in patena*] ms. Salm. *in patenis* ms. Divion. *in patinis* vulgo.
ludit] *ludens* ms. Thuan.
4. *positis*] i. e. superimpositis.
cibis] *cibi* ms. Thuan.

628.

Anth. I. 60.

2. *cohibet*] Heins. *cogit* vulgo.

629.

Anth. I. 84. Dedi ex Katancschii Geographia Vetere Istri Adcolarum T. II. p. 233. Burmannus idem cum supplementis Cuperi edidit:

Dat tibi marmoreo caesam de monte Dianam,
regina undarum, Nympha, decus nemorum,
voto damnasti perfecta quem prece, Bassus,
moenitas propter moenia Germisarae.

hoc sensu: Dat Bassus, quem perfecta prece voto damnasti, Dianam marmoreo de monte caesam, decus Nemorum, tibi, regina undarum, Nympha. D'Orvill. legit *reginae.* Katancschius autem hoc adnotavit p. 363. „Ad Varadinum in thermis, perhibente Lazio, *Diana*, *regina undarum*, *Nympha*, *decus nemorum*, in epigrammate duobus distichis con-

stante, in queis hexametra principio defecta, quorum prius *hoc tibi*, posterius *pono* fuerit. Itaque universum legas:

Hoc tibi marmoreo caesum de monte, Diana,
regina undarum, Nympha, decus nemorum,
pono, damnasti perfecta quem prece, Bassus,
moenitas propter moenia. Germisarae.

Si *caesam* ut in marmore retineas, memoriam scilicet, principio *hanc* ponitor. Erat forsan hic Iulius Bassus Legat. propr., quem in epigraphe Albensi ad a. C. 135. Imp. Hadriano legimus, qui hoc monumentum egregium Dianae consecrarit." — Deinde p. 285. „Moenium Germisarae, oppidi Daciae, insignia sunt agro Broosensi vestigia prope laevam Marusii ripam, ubi silvestris explicatur planities, cervis, damis, leporibus referta, Chorographo Transilvaniae teste," et p. 295. „Germisaram inter ea oppida recenset, quae in mediterranea sita sunt." — Nympha, cui monumentum posuit Bassus, Diana appellatur, quia tum fluminibus tum nemoribus circa Germisaram sitis praeerat. — Haec Katancschii supplementa multo magis placent Cuperianis.

630.

Anth. I. 87. Cf. Salmas. ad Trebellii Divum Claudium c. 17. T. II. p. 400.

1. *vadis*] *bais* ms. Salm. In hoc disticho, ait M. Wakker. p. 97., mendum forte subest, quod tamen qua ratione tollendum sit, nunc non video. Ego incorruptum puto. Galatea, quae undis ludere antea sueta erat, nunc, cum natatu sit privata, exornat mensam, in patina venuste saltans. — *vagis* ms. Thuan.

3. *boletar*] prima corripitur, quae in *boleto* longa est.

4. *placet*] *placeat* ms. Salm.

renuo] prima producta. V. Ramshorn. L. Gr. p. 1036. *quod saturat, renuo.* Heins. *rennuo* ms. Thuan.

631.

Anth. I. 88.

2. *mensam*] *mensas* Heins.

hic quoque] *sic quoque* B. Verto: hier auch schwimme ich nackt umher.

3. *differ*] *differs* ms. Salm. Leid.

4. *tendat*] i. e. in te intendat vel convertat oculos. B. Malo cum eodem legere *tentet ieiunus amor* ut in Lucret. IV. 876. *sic expletur ieiuna libido.*

5. *lympha*] *Nympha* B. v. Varro de re rust. I. 1, 6.

632.

Anth. I. 91.

2. *facies*] *facis* ms. Salm.

natum] *talum* B.

633.

Anth. I. 92. *De Polyxena* inscribitur in ms. Salm. Leid.

1. *credita*] *creditur* ms. Salm. Leid.

parem — *parem*] *patrem* — *patrem* ms. Salm. Leid. Parem. virginem intellige Deidamiam, de qua epigr. 160.

2. *inplevitque etiam*] M. Wakker. p. 144. *implevitque piam* vulgo.

634.

Anth. I. 94.

635.

Anth. I. 93.

2. *funus*] *fundus* ms. Salm. Leid.

636.

Anth. I. 95. *De Dolon Achillis* ms. Salm Leid.

1. *currum*] *currus* ms. Salm. Leid.

2. *perdidit*] Heins. *prodidit* vulgo. *prodedit* ms. Leid.

munera] utroque versu utroque loco aut *praemia* aut *munera* scribendum est.

637.

Anth. I. 96. *De Oresta et Pylade* inscribendum monet D'Orvill.

638.

Anth. I. 97.

639.

Anth. I. 101.

1. *iugulata virgine*] Polyxena, Priami filia.

3. *sors nova*] i. e. sors inaudita, crudelis.

Nymphigenae] Nymphigena is, qui ex Nympha genitus est, νυμφογενής. Sic Achilles dicitur e Peleo et Nympha Thetide genitus, ad cuius tumulum iugulata est Polyxena, quam uxorem ducturus fuerat, nisi a Paride interfectus fuisset. Haec ex Appendice Forcellini s. v. Verto: das grausame Schicksal erfüllt den Wunsch des Achilles erst nach dessen Tode.

4. *pepigit*] *pepigi* ms. Salm. Leid.

640.

Anth. I. 105. Hi versus exemplum exclamationis sunt in carmine de ornamentis verborum Marbodii. Incertum, ex antiquo poeta sumti, an a Marbodio sint ficti. In ms. Turicensi C. 58. itidem inter exempla rhetorica illius carminis legitur.

2. *cineres*] q̄ *nunc* (*tunc* 2m.) *in cineres* (*cinerem* 2m.) Tur. *cinerem* B. V. Bentlei. ad Horat. C. IV. 13, 28.

3. *semine*] *sanguine* Tur.

5. *defectorum*] *defunctorum* Tur.

7. *patriae cladem*] *cladem patriae* Tur.

641.

Anth. I. 107. *De memnone* ms. Salm.

2. *millia tetra*] ab adiectivo *teter* venit, et de Afris nigris Memnonis intelligendum est pro: *producit millia gentis tetrae.*

3. *omine*] *homine* ms. Salm. Leid.

4. *pergit — mori*] pro simplici *moritur;* mox *prodinussense* ms. Salm. Leid.

5. *nunc*] *tunc* ms. Divion.

6. *nigrum — auxilium*] aut acumen in adiectivo latet, aut pro genitivo *nigrorum* accipiendum.

642.

Anth. I. 108.

2. *fata noverca*] ut *fatis auctoribus, armis victoribus* et similia.

4. *exsuviis spolia*] *totius et mundi duceret exuvias* B. *totius et mundi tolleret exuvias* Oudend. *totius et mundi rex subiit spolia* M. Wakker. p. 146. — An *totius et mundi eriperet spolia?*

6. *Aemonia — rota*] i. e. curru Achillis. Ovid. Trist. III. 11, 28. — *Hectorea et virtus tracta erat ante rota* M. Wakker. Barth. Adv. XVI. 1. construit *virtus poterat periisse, ut ante tracta erat.*

9. *operi*] corruptum.

643.

Anth. I. 109. *De Lauconte* ms. Salm. *de Laocoonte* ms. Div. *De Glauco* H. vid. Hygini fab. c. 136.

1. *Glauco*] *lauco* mss. Salm. Div. *quo reddidit aethera Lauco* i. e. Laucon sive Laocoon. D'Orvill. Nil mutandum, si cum H. Glaucum intelligis.

2. *tulit*] i. e. sustulit, necavit.

Archemorum] vid. Hygin. fab. c. 74.

644.

Anth. I. 110. *De eodem* ms. Div.

3. *tamen*] an *quod namque iligni?*

iligni] *ligni* mss. Salm. Leid. *abiegni* B.

4. *hinc tolerasse*] *inde tulisse* B. *hinc violasse* vel *lacerasse* Oudend.

5. *superum iam*] *Superorum numine* Oudend. Sed *iam* ad *quid* spectat. *Quid iam sperare datur?*

645.

Anth. I. 113.

1. *Ateste*] Ateste sive Atheste nomen dedit urbi Atesti, quae in agro Venetorum sita est. Mannert. Ital. T. I. p. 97.

646.

Anth. I. 115.

1. *prima dies*] ex Virg. Aen. X. 508.

647.

Anth. I. 116.

648.

Anth. I. 117.

1. *caeso*] *laeso* D'Orvill.

2. *hospite*] *hospide fregunt* ms. Salm. *hospitae* ms. D'Orvillii. *Hospite* intellige Herculem, qui Diomedis equos domarat.

649.

Anth. I. 118. *De Euriliano* ms. Salm.

1. *Euryalus*] *Eurialanus* ms. Salm.

650.

Anth. I. 119.

651.

Anth. I. 120.

1. *provexit*] i. e. auxit, exornavit.

2. *delevit*] M. Wakker. p. 147. *decepit* vulgo.

652.

Anth. I. 121.

1. *superavit amorum*] intellige *superavit dea amorum*. An *superat dea amorum?*

3. *verticis*] quia Minerva e vertice Iovis creata est.
thalami pignus] i. e. Iunonem.

5. *Dionae*] ms. Div. *Dionen* vulgo.

Extat causa mali, malum cessisse Dionae,
cur ruerint Graia Pergama pulsa manu.
Dat Veneri malum formae pro munere pastor,
cum Iunone malum victa Minerva dedit.

Oudend.

6. *ruerent*] *ruerit* ms. Div.

653.

Anth. I. 123.

1. *dira*] *dura* ms. Div.

2. *tangit*] *tangat* ms. Salm.

654.

Anth. I. 125.

3. *sensus*] *vultus* B.

4. *adhuc poenam*] *adhuc sensus* ms. Leid.
et in lapide] ms. Divion. Oudend. i. e. *etiam lapideus Philoctetes sentit poenam.* — *et in lapidem* mss. Salm. Leid. *et inde lapis* vulgo. *et ipse lapis* M. Wakker. p. 149. Iacobs. Spec. Emend. p. 69.

655.

Anth. I. 126. *Totum carmen recentius aevum redolere videtur.* Klotz.

5. *Pallade*] hoc eo referendum, quia Argo in tutela Palladis erat. Add. T. II. p. 709.

6. *hanc*] legendum *hic labor acer* i. e. hoc Argonautarum facinus ad similia facta homines stimulare debet. — *Hic* vel *hac* i. e. in hac tabula. Klotz. in Antib. p. 69.

12. *ternus dux*] i. e. Iuno, Pallas, Fortuna.

656.

Anth. I. 127.

657.

Anth. I. 128.

2. *Iasonis et nati*] interpunxi post *parentis*, vulgo ante *et* interpungitur. *Iasonis* trisyllabum est, quod apud bonos poetas quattuor syllabas habet. Deterioris enim aevi scriptores *Iason*, *iaspis* etc. tribus et duabus syllabis efferebant. Schrader. Emendatt. p. 222.

4. *metat*] *necat* Oudend.

6. *hinc — hinc*] M. Wakker. in Amoen. p. 150. „*furiata* ob paternum scelus, *miserata* ob novercae futurae odium." *hunc — hunc* vulgo.

premit — levat] i. e. hinc furore natos necat, hinc misericordia a noverca liberat.

658.

Anth. I. 129. *De Creone* mss. Div. Leid. „Confunduntur hi duo Creontes, alter Corinthiorum rex, qui Medeam fugavit, alter Thebanorum, qui Polynicen sepeliri vetuit." Piersonus Add. T. II. p. 709.

1. *tibi*] *ibi* mss. Salm. Leid.

2. *negas*] *negat* mss. Salm. Leid.

659.

Anth. I. 130. *De Iocasta et Idipo* ms. Salm. v. Anth. V. 166.

1. *cum venit*] *convenit* mss. Salm. Leid.

2. *Iocasta*] *o casta* mss. Salm. Leid.

660.

Anth. I. 131.

[illegible]] *duplex et nullus* ms. Salm.

661.

Anth. I. 132.

662.

Anth. I. 133.

663.

Anth. I. 134. *De Penteu et Agaugi* ms. Salm. *adaugi* ms. Leid. [illegible]

1. [illegible]] *fer* ms. Leid. De re v. Add. T. II. p. 709. D'Orvill. in Misc. Obss. Nov. T. V. p. 477. Horat. sat. II. 3, 303.

664.

Anth. I. 135. Hoc epigramma ex duobus argumentis constat. In

quattuor prioribus versibus funestum odium Eteoclis et Polynicis fratrum narratur, quod utrique mortem attulit. Huic opponitur in reliquis versibus amicitia Polynicis et Tydei, qua post longas discordias fidissime sunt usi. Ac Barthius ad Statii Theb. II. 365.: *Tydea iam socium coeptis, iam pectore fido Aequantem curas (tantus post iurgia mentes Vinxit amor) socerumque affatur tristis Adrastum* — scholion affert ex ms. Ovidii, ubi legitur: *Quatuor vel paulo plura verorum amicorum paria fuisse apud maiores leguntur, ut Theseus et Pirithous, Pylades et Orestes, T i d e u s e t P o l y n i c e s, Nisus et Burialus.*

Sic sensus epigrammatis obscurus non est. Med. Wakker. in Amoen. p. 152. aberravit a vero intellectu. Dicit enim: „turpissime hoc epigramma inquinatum est, ita tamen, ut auctori sua verba facile reddi queant.

N o n post longaevos discordia deserit annos,
aut p e r commissas iunxerunt foedera dextras,
constantis dederunt documenta frequent i a m o r i s.

Singula persequi non vacat, nam poetaster hic indoctus ulteriorem moram non meretur, qui inepte etiam Eteoclem et Tydea confundit."

3. *dissidiis indiscissis*] *dissidiis illi saevis* Klotz. in Antib. p. 69. *saepe*] *saevi* B. Add. T. II. p. 710., quod probo.

4. *non una*] *mox una* Piersonus Add. T. II. p. 710.

7. *constantis dederunt* etc.] B. *constantis documenta frequenter Amoris dederunt* ms.

665.

Anth. I. 138.

1. *Aërio*] *erio* mss. Salm. Leid. *Pierio* ms. Divion.

2. *nativusque*] *natibusque* mss. Salm. Leid. *natibus usque* ms. Div.

4. *fulgor ab artifici est*] Piersonus Add. T. II. p. 710. *fulget ab arte figis* mss. Salm. Div. *fulget ab arte fides* Cannegieter. *limavit in artus Arboris atque hominis; fulget ab artifice.* Nagelius in Opusculis Harlesii p. 191.

666.

Anth. I. 143.

667.

Anth. I. 144.

668.

Anth. I. 145.

2. *scrutata*] i. e. inspecta, speculata. Ihn überwältigt die Woge, die er mit dem eignen Auge angeschaut. *scrutada* ms. Leid. *vibrata* vel *lustrata* Oudend. *secreta* Iacobs. in Exercitt. crit. p. 87. ut in sequenti epigr. v. 13. *secreti ad fluminis undas.*

669.

Anth. I. 146. Cento Virgilianus.

3. *sacros*] *sacro* ms. Salm. *Laude ferebat* est laudabat.

4. *insignis*] *et insignis — vivebat* ms. Salm.

[illegible] I. [illegible]

[illegible] Conf. Virg. Aen. X. 503.

[illegible] II. 629.

[illegible] 589.

[illegible] Salm.

670.

[illegible]

[illegible] Heydecoperi.

[illegible] Ouid. Met. IV. 126.

[illegible] Supra salubri. — *nunc atra, at dudum* [illegible]

[illegible] in Antib. p. 70.

671.

[illegible]

[illegible] Thisbe enim intelligitur.

[illegible] *fabet* ms. Salm.

672.

[illegible]

[illegible] Add. T. II. p. 719. — *amator* vulgo in utro- [illegible] ministerium Hylae fatale fuit.

[illegible] *et* ms. Salm.

673.

[illegible]

[illegible] Oudend. Add. T. II. p. 711.

674.

[illegible]

[illegible] pendet a *falsa* i. e. mendacia.

675.

[illegible] Hoc epigramma vulgo cum sequenti coniunctum est, [illegible] et Div. legitur.

[illegible] *de* [illegible] mss. Div. Salm.

[illegible] Hyacinthi rura replet, quia novus flos ex eo [illegible] — [illegible] *replet*. Iacobs. Spec. Emend. p. 69.

676.

[illegible] Vulgo praecedenti annexum est.

[illegible] Terent. Adelph. V. 2, 7. *An tibi iam mavis cerebrum* [illegible]

[illegible] corruptum. *morte peremtum* vel *fata peremti* [illegible]

677.

[illegible] Distinguimus fere duo hyacinthorum genera, unum [illegible] Hyacinthi, alterum ex cruore Aiacis ortum, quod in hoc [illegible]

1. *Ulixis*] *Ulyssis* ms. Div.

2. *servat herile decus*] Heins. *servat erilire decus* ms. Salm. *servat at ante decus* vulgo.

678.

Anth. I. 157. In picturam Myrrhae patrem fugientis.

5. *in fruticem porrecta*] Andr. Rivinus. *in fruticem proiecta* vulgo. *in fontem proiecta* ms. Barthii in Adv. XVI. 1.

6. *lympha l. fugit*] *sic quoque non certo Myrrha liquore fluit* B. *nec quoque nunc certo Myrrha liquore fluit.* Andr. Rivinus.

679.

Ex Add. T. I. p. 725.

1. *Tirynthius heros*] i. e. Hercules.

680.

Anth. I. 158.

1. *thoris vim proh deserta*] Oudend. *thoris qui profert deserta* mss. Salm. Div. Leid. *thoris quoque vim deserta* D'Orvill. „*Vis* de violenta nece intelligitur, quia Calypso, licet dea, taedium absentis amantis, Ulixis, morte finivisse a quibusdam traditur." B.

2. *infensis*] D'Orvill. *inpensis* vulgo.

681.

Anth. I. 159. Epigramma in statuam pictam Daphnae.

1. *servavit*] ms. Div. *servabit* vulgo.

3. *iunctae ars*] elisione neglecta. i. e. ars sculptoris et pictoris coniuncta. — *mirum iunctis* B. *mirum coniuncta* Klotz. Antib. p. 70.

decorem] *colorem* ms. Div.

682.

Anth. I. 160.

1. *Deïdamia*] *Deïdamia parem qua coepit nocte mereri,*
perdidit hac dulcem Deïdamia parem.

Ruhnkenius ap. M. Wakker. p. 155.

Deïanira virum qua coepit veste mereri,
perdidit hac dulcem Deïanira virum.

M. Wakker. p. 154.

2. *hac*] B. *ac* vulgo.

683.

Anth. I. 161.

5. *quid valeat*] i. e. quam sit potens.

6. *in vico*] *post regnum invita fauce latravit anus.* Oudend. Add. T. II. p. 711. et ad Appuleium T. I. p. 576.

684.

Anth. I. 162.

1. *Thoantis*] Θοαντίς, ίδος, adiectivum est, non genitivus substantivi *Thoas*, ut D'Orvill. opinabatur. Similiter Hypsipyle Thoantis dicitur apud Statium Theb. V. 650 et 700.

685.

Anth. I. 163.

1. *condemnat*] *contemnit* M. Wakker. p. 155. *Iura tyranni* sunt leges certaminis ab Oenomao propositae.

2. *fata ligat*] *facta ligat socer* mss. Salm. Leid. *fata citat soceri* M. Wakker. *fata ligat solers* D'Orvill.

686.

Anth. I. 164. Caphareus sive Caphereus mons et promontorium Euboicum, ubi Achivorum classis a Troia revertens disiecta est. Cf. Servius ad Virg. Aen. XI. 260.

2. *Albula Tuscus*] Albula postea Tiberis dictus est. Virg. Aen. VIII. 331. Mannert. Italia T. I. p. 607. Albula modo pro masculino, modo pro feminino habetur. Schneider Formenl. p. 14.

687.

Anth. I. 166. Poema integrum non est.

3. *pingit*] *pingit quae cror turmenta* ms. Salm.

688.

Anth. I. 167.

1. *sorori*] *sororis* mss. Salm. Leid.

2. *vimque*] i. e. violationem.

vice] ultima producta. v. Ramshorn. L. Gr. p. 1045. — *vimque vicem linguae*. Oudend.

689.

Anth. I. 168.

5. *foetum*] B. Schrader. *victum* vulgo.

6. *furens*] B. ex Virg. Aen. V. 6. *ferens* vulgo.

13. *ipsa et*] M. Wakker. p. 157. Vulgo deest *et*.

14. *haud*] Schrader. Add. T. I. p. 725. *aut* vulgo. Huic loco transpositionis ope levique correctione ita succurrendum putat Med. Wakkerus:

Vulnera signat acu, coit in praecordia sanguis.
Sanguis, ait, sola haec postquam data copia fandi,
pectore in adverso saevi monumenta doloris.
Fertque refertque soror crimenque et facta tyranni.
Haud inpune quidem dementia cepit amantem.

19. *accipe, ait*] B. addidit *ait*.

690.

Anth. I. 114. Octavius Ferrarius inter supposita retulit.

2. *mole sua*] B. Oudend. Add. T. II. p. 709. *more suo* Ferretius in Mus. lapid. p. 117. *morte fera* Boltius. *morte sua* vulgo.

691.

Anth. I. 122.

2. *Hypermnestrae*] int. *nos*. *Hypermnestre* ms. Salm.

692.

Anth. I. 124.

1. *pendente*] *Vectum Pegaseo volucri pendere caballo*
compita senserunt Bellerophonta deûm vel
Vectum Pegaseo volucri pallere caballo
compita senserunt Bellerophonta deûm.

M. Wakker. Amoen. p. 147.; *pendere* est volare, *pallere* autem interire.

693.

Anth. I. 112. Hieronimus Athostinus in suo Chronico Estensi antiquitatem huius epigrammatis in dubium vocat. Cento Ovidianus.

1. *est via*] ex Ovid. Fast. II. 679.

2. *fons ubi*] Ovid. Ars Amat. I. 82.

4. *curvis locis*] *tholis* Schrader. *variis curva theatra locis* Oudend. *parvis curva theatra locis* B., qui locos de sedilibus et ordinibus spectantium intelligit.

5. *Athesis*] fluvius Venetus.

Phrygii - Iani] *Phrygiique palatia Iuli* Schrader. ut ap. Lucan. III. 213.

8. *qua fert*] ex Ovid. Fast. I. 638.

694.

Anth. I. 111. Haec inscriptio Lupati, Petrarchae aequalis, esse fertur.

1. *vox nisa quietem*] *inclitus Antenor patriam monuisse quietem* vel *vovisse*. Oudend. *Inclitus Antenor patriae, vox nisa quietem* Bern. Scardeonius.

695.

Anth. I. 89. Wernsd. Poet. lat. T. III. p. 56 et 347. — *Verba Achillis in parte nona* mss. Salm. Div. Leid.

19. *cum m. tum m.*] *cum m. nunc m.* ms. Salm. *tum mens*, *nunc membra sequuntur* Klotz. in Antib. p. 68.

22. *pellat, et in gracili*] *pellat, et hinc gracili* Schrader. Add. T. I. p. 723.

31. *ac dubios*] B. *haec dubios* vulgo.

41. *cum novus effusos*] ms. Divion. *cumque novus fusos* vulgo. *cumque novus fessos* vel *versos* Higtius Add. T. II. p. 708. — *cumque novus visos* M. Wakker. p. 140.

43. *caesorum*] B. *cultorum* vulgo.

44. *referat: Cum te*] *regerat; quum te* Schrader. *referat, cur te* Oudend. *referat, quae tu praesaga* vulgo. *referat, quae, quum praesaga* i. e. referat quis, quae mater retulit, quum etc. Wernsd.

47. *maluit*] metro invito: *voluit* vel *caluit* Schrader.

48. *ne te*] Schrader. *nec te* vulgo.

51. *amorem*] Schrader. *amore* vulgo.

55. *comitem esse*] Wernsd. *comes esse* vulgo. *comes isse* B. Add. T. II. p. 708. *Danaos comitasse* Oudend.

57. *Atridae*] *Atridi* vulgo, quod error librariorum est.

66. *ludat*] *tendat* M. Gesnerus in Act. Erud. 1748. p. 127. *ducat* Schrader.

71. *menteque fugaci*] *brevior menteque sagaci* M. Gesnerus.

75. *cluit*] Higtius Add. T. II. p. 708. *fluit* vulgo.

83. *potes*] nil mutandum, si *aetas labans successibus* vocativus est. *Aetas labans successibus* i. e. aetas puerilis, quae ludit, non agit. — *potest* B. Wernsd. *Ferre potes quaecumque. Labas? secessibus aetas Eximit* M. Wakker. p. 142.

84. *exegi*] ms. Salm. Ruhnkenius ap. M. Wakker. Wernsd. *exigua* vulgo.

Ferre potes, quaecumque fluens successibus aetas
exigua. Observans matris praecepta verendae
induxi molles habitus. Velut edita virgo
ludimus et doctis modulamur carmina chordis.

M. Gesnerus.

696.

Anth. II. 3.

1. *Ninus*] Recens videbatur Schradero propter primam productam. Add. T. II. p. 714. Conf. III. 20. *Nini Semiramis, quae tanto coniuge felix*, quod itidem a pessimo poetarum factum est.

primus] Ninus, Beli filius, primus Assyriorum rex.

697.

Anth. II. 17. Wernsd. Poet. lat. T. II. p. 474. Oda Sapphica.

1. *mille post* etc.] puto ab orbe condito. Wernsd.

2. *arma, mundi*] *arma inunctae* Iacobs. Spec. Emend. p. 71. ut *Achivi uncti* ap. Horat.

3. *gravis*] *gravia* Ant. de Rooy Add. T. II. p. 715.

arma] *arva* Iacobs.

5. *non magno*] *de magno* B.

6. *Mediaeque*] prima correpta.

7. *Ecbatanos*] haec urbs alias vel Ecbatana, norum n. vel Ecbatana prima declinatione appellatur. An *Ecbatanisque?*

13. *ministrum*] discipulum.

14. *deinde*] trisyllabum.

25. *udus*] supplevit Barthius.

31. *vivus — moriens*] nominativi pendent. Id est *dum vivebat, dum moritur.*

698.

Anth. II. 5.

4. *eadem*] *tandem* Iacobs. Spec. Emend. p. 72.

699.

Anth. II. 6. *De Tomyri* B. *De eodem* i. e. Cyro, ms. Huydecoperi.

3. *Spargapise*] ms. Huydecoperi. *Sargapise* vulgo. *Σπαργαπίσης* est ap. Herod. I. 211.

popularier] *populariter* ms. Huydecop.

4. *quam*] i. e. quantum Tomyris irata valet. — *Thamyris* ms. Huydec.

700.

Anth. II. 4.

1. *ne stola*] *te stola* vulgo.

3. *viro*] Nino.

4. *nato*] Ninyas enim filius matri insidiatus est.

701.

Anth. II. 7.

702.

Anth. II. 15.

2. *res brevis*] *cui nimis angusta res fuit ampla nimis* ms. Vossii.

703.

Anth. II. 16. *De morte omnes aequari* mss. Voss. Scalig. inscribunt.

1. *fortunae*] *fortunam* Francius. B.

3. *memorabile*] *positum (miserabile!) corpus* B.

704.

Anth. II. 8.

1. *quas*] *quam* ms. Huydecop.

2. *Hespera*] Diodor. III. 54. *Μυθολογοῦσι, τὰς Ἀμαζόνας ᾠκηκέναι νῆσον τὴν ἀπὸ τοῦ μὲν πρὸς δυσμὰς ὑπάρχειν αὐτὴν Ἑσπέραν προσαγορευθεῖσαν, κειμένην δὲ ἐν τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ.*

Myrinam] reginam Amazonum.

705.

Anth. II. 10.

3. *Hectoris*] v. Dares Phryg. III. 15.

706.

Anth. II. 11. Iterum editum Anth. V. 193.

2. *blandas*] Oudend. *blandas fulgebant flammas* ms. Voss. *blandis* a. m. 2. — *blanda* vulgo.

3. *per colla*] *procella* ms. Voss.

4. *colores*] *dolores* ms. Voss.

5. *omnia rident, q. habet i.*] *omnia rident, quidquid habent iuvenis* ms. Voss. *fuulvus pople erat nitidus pes omnia habebat eridens quid habet iuvenis* mss. Salm. et Voss. alter. *omnia habebat quidquid habet iuvenis* ms. Divion. vulgo, quod languet.

6. *solus*] *cullus vincebat Adone* ms. Voss. *cultu vincebat Adonin* B.

707.

Anth. II. 14. Conf. Iacobsii Anthol. Palatina T. II. p. 850.

3. τά σ' ἀρήϊα] ταλαρήϊα vulgo.

708.

Anth. II. 208. Torremuzza in Inscriptt. Siciliae p. 299. hanc inscriptionem suspectam et recentiorem esse dicit.

1. *Ops*] i. e. Tellus, terra.

709.

Anth. II. 210. Idem epigramma graecum in Anthol. Brunckii T. II. p. 25. legitur.

710.

Anth. II. 19.

2. *prima*] i. e. primum posita, recens condita. B. Add. T. II. p. 715. — *parva* Piersonus.

4. *Tullius*] error inest: Tullius enim Hostilius intelligitur. v. Add. l. l. An *Tullusque?*

711.

Edidit ex ms. Vaticano A. Maius in tomo 3. Classicorum auctorum e Vaticanis codd. editorum p. 359. Romae 1831., et ex ms. Gothano Duebnerus in Iahnii Annall. 1828. p. 312.

1. *Troiae*] *Romae* ms. Goth.

2. *dixit*] ms. Goth. *dictam* ms. Vat.

3. *undas*] ms. Goth. *undam* ms. Vat.

6. *humi*] *humo* ms. Goth.

Acrona] *arcōna* ms. Goth. Conf. elogium Romuli in Inscriptt. Orellii T. II. p. 442.

712.

Anth. II. 21.

1. *necans*] *negans* ms. Salm.

4. *cum obsessis*] *maxima possessis* ms. Voss.

5. *voverat armis*] *voverat maris* ms. Salm. *forve saturis* ms. Voss. *saeva securis* B. Add. T. I. p. 728. inprobante Klotz. Antib. p. 80. — *fortibus armis* vulgo.

713.

Edidit A. Maius et Duebnerus.

1. *quondam*] *condam* ms. Goth.

3. *vicit*] *vidit* ms. Goth.

clausit] *claudit* ms. Goth.

4. *religando*] Fröhlich in Iahnii Annall. 1830. p. 217. — *religato* ms. Vat. *religata* ms. Goth. *religatque* Duebn.

5 et 6. in ms. Goth. solo leguntur.

6. *Veientes*] *Veienses* ms. Goth.

714.

Extat in ms. Gothano, ubi *Manilius* inscribitur.

4. *torquis*] *torques* ms.

715.

Edidit A. Maius ac Duebnerus.

2. *dum*] *cum* Duebner.

3. *scaevaque*] *saevaque* ms. Goth.

5. *sacrata*] *sacrato* ms. Vat.

6. *hostilibus*] ms. Goth. *crudelibus* ms. Vat.

716.

Edidit A. Maius et Duebnerus. Inscribitur *Marcus Curius Dentatus*, sed legendum est *Manius Curius Dentatus.* In ms. Goth. *Cirenius* pro *Curius* est.

5. *licet ingentis*] In *licet* fit longa postrema syllaba propter caesuram. Maius. *licet fugientes* ms. Goth. *licet fugientis* Duebner.

6. *lato*] i. e. oblato.

Samnitum] *Sanito pertulit* ms. Goth.

717.

Edidit Duebnerus.

2. *Quintius*] *Quintus* hic et in inscriptione ms. Goth. *Quinctius* Duebn.

3. *penderet aratro*] pendere aratro ut pendere studio, labore, pro operam dare alicui rei.

718.

Edidit A. Maius ac Duebnerus. *Gaii Fabricii Licinii epitaphium* ms. Goth.

2. *renuit*] *sprevit* ms. Goth.

3. *sprevit*] in ms. Goth. hic versus quarto loco legitur.

4. *locupletia*] ms. Goth. *locupletis* ms. Vat.

5. *ministrum*] Fröhlich. *magistrum* ms. Vat. nec aliter ms. Goth. mgrm. *ingratum* Duebner.

719.

Edidit A. Maius et Duebnerus.

1. *vir fuit*] hic versus initium alius epigrammatis est. Duebn.

torvus] ms. Goth. *totus* ms. Vat.

2. *egregius, belli p.*] *egregius, vir bello clarus* ms. Goth.

5. *is quoque*] ms. Goth. *is qui* ms. Vat.

fregerit] *noverit* ms. Vat.

720.

Edidit A. Maius ac Duebnerus.

1. *Nero Claudius*] Is est C. Claudius Nero, de cuius moribus orationem habuit Cato Censorius. Conf. Fragmenta Oratt. Rom. p. 34.

2. *coniunctus Livio*] Claudius Nero consul fuit cum M. Livio Salinatore a. u. 547. *Livio* bisyllabum est.

arva] *arma* ms. Goth.

4. *metuende*] *metuendo* ms. Goth.

5. *ad tentoria*] ms. Vat. Fröhlich ex Livio lib. XXVII. 51. — *ad tempora* ms. Goth.

fratris] ms. Goth. *regis* ms. Vat.

721.

Edidit A. Maius et Duebnerus.

2. *suis*] ms. Goth. *tuis* ms. Vat.

3. *Syracusii*] *Syracusi* ms. Goth.

raperetur] A. Maius. *negaretur* ms. Vat. et Goth. metro invito. Ita Anth. II. 63, 3. *ne sibi Gallorum* *r a p e r e t u r* *pompa triumphi*. Idque recepi.

4. *in monte*] om. *in* ms. Goth.

722.

Anth. II. 41. idemque edidit Ang. Maius, variasque lectiones dedit Duebnerus.

1. *qui Marte*] *qui morte* ms. Goth. *qui ex Marte* ms. Vat. vulgo. Sed iam Oudend. *ex* delevit Add. T. II. p. 716.

2. *feris ex*] om. *ex* ms. Goth.

3. *Spanas*] Oudendorpium sum secutus. *Spana pix* pro Hispana legitur ap. Scribonium Larg. Compos. 256. Aliorum exempla collegit Rhodius in lex. Scriboniano. Bernhardy ad Eustathii comm. p. 885. — *Hispanas Hannonisque acies magnumque Syphacem* ms. Vat. *Hyspanicis anonisque acies m. S.* ms. Goth. *Hispanas Hannonisque* *a r t e s* *m. S.* vulgo. *Hispanas, Hannonem acrem m. S.* Burm.

4. *perdomui et*] om. *et* Goth.

5. *victorque ferox*] ms. Vat. *H. bellisque ferox* Goth. *H. atque etiam fera mihi regna s.* vulgo.

6. *altae*] ms. Vat. *durae* vulgo. *dirae* H. Conf. Anth. II. 220. *Natus in* *e x c e l s i s* *tectis Carthaginis* *a l t a e*.

723.

Anth. II. 40. Morcellus in Opp. Epigr. T. I. p. 452. dicit: Titulum hunc Gruterus reiecit, et suppositis adnumeravit: iure quidem, si hoc tantum contendebat, aevo Scipionis non esse scriptum, at iniuria fortasse, si quidem recentiorum poetarum commentum esse putavit.

1. *ruentem*] *furentem* Piersonus Add. T. II. p. 716.

4. *olim*] interpunctionem correxit Piersonus, quae vulgo absurdissima erat.

Chartaginis] sic lapis teste Manutio in Orthogr. p. 143. Morcellus. *Carthaginis* vulgo.

6. *Hanno et Iberus*] Oliverius, Morcellus. *Hannon, Hiberus* vulgo.

coniunctique] Oliverius, Morcellus. *invictique* vulgo. Hanno, Hiberi, Syphax foedere coniuncti erant adversus Romanos.

724.

Anth. II. 46. Maiansius in epist. 1. voluminі secundo Anthologiae praemissa pag. IX. epigramma fictum dicit.

1. *devicto*] *de voto Hannibale, capta Carthagine, de aucto Imperio hos cineres marmore tectos habes.* ms. Cyriaci Add. T. I. p. 728.

2. *hoc*] *hos* Maiansius.

habes] *habet* in Miscell. Obss. V. I. T. I. p. 14.

3. *Europa*] ms. Moroni, Cyriaci, Maiansius. V. Santen. ad Terentianum p. 309. Anth. I. 73, 8. *Urania. Europe* vulgo.

4. *quam*] *tam* ms. Cyriaci.

premit] ms. Moroni, Cyriaci, Maiansius. *premat* Gruter. *tenet* Cannegieter. *tegat* vulgo.

725.

Ex Orellii Inscriptt. T. I. p. 150. Disticha antiquissima, in monumentis Scipionum detecta. *Hic Scipio videtur fuisse filius Cn. Scipionis Hispali consulis a.* 578. Orelli.

1. *mieis*] i. e. miis vel meis, et monosyllabon pronuntiatur.

726.

Anth. II. 23.

5. *tu quoque*] v. Ruhnk. ad Velleium II. 1. p. 74.

727.

Edidit A. Mains et Duebnerus.

1. *genus*] ius imaginum hoc verbo significatur. Marius enim homo novus fuerat.

4. *pompa*] *turba* ms. Goth.

5. *civilibus*] ms. Goth. *servilibus* ms. Vat.

6. *me Sullani — furoris*] *et mea Sullanos fregerunt arma furores* ms. Goth.

728.

Anth. II. 22.

729.

Edidit A. Maius ac Duebnerus. *M. Cesius Scaeva* ms. Goth. *Gaius Scaeva* ms. Vat. Freinshemius in Supplem. Livii l. 103, 70. *P. Scaevam* appellat.

4. *Caesarei — valli*] *cesari* ms. Goth. Scaevae facinus, quod in defendendo Durachii castello praestitit, narratur a Caesare de b. civ. III. 53.

5. *praeclari*] *praedari* ms. Vat. Scaovae virtus, quae in praelio navali adversus Britannos patebat, celebratur a Valerio Maximo III. 2, 23.

730.

Edidit A. Maius ac Duebnerus. — *Quintus Gaius Pompeius* ms. Goth.

2. *Cilicas*] mss. Vat. Goth. metro invito. *Cilices* Duebner.

3. *vis*] *vix* ms. Goth.

commoverat] *promoverat* ms. Vat. *exul* Sertorius.

4. *bellorum*] *Gallorum* ms. Goth.

731.

Anth. II. 25. *In magnos duces* vulgo inscribitur. *In Pompeium* Scaliger. v. B. ad II. 16.

732.

Anth. II. 26. Conf. Lucanus VI. 805—818.

1. *pignora*] *pignera* ms. Voss.

2. *quanta*] *tanta* mss. Voss. Scalig.

733.

Anth. II. 27.

2. *tua*] i. e. tuum ac tuorum funera. *sua* H.

734.

Anth. II. 28.

1. *lustraverat*] *sibi straverat* H.

2. *victor*] *victus* H.

735.

Anth. II. 29. auctori obversatus est Martialis V. 75.

2. *adopertus*] *adapertus* ms. Voss.

3. *divisa*] *diversa* Piersonus Add. T. II. p. 715.

4. *tanta*] *tota* Pithoeus in adnot.
solo] *loco* Francius.

736.

Anth. II. 30.

2. *ruit*] *fuit* Klotz. in Antib. p. 81.

737.

Anth. II. 31.

738.

Anth. II. 32. *De tumulis Magnorum* mss. Voss. Scalig.

1. *Ibero*] *Hibero* ms. Voss.

3. *ita*] om. ms. Voss.

4. *victus*] an *victor?* ut in epigr. 734.

739.

Anth. II. 33.

1. *diverso*] *diversos* ms. Voss.

2. *sine nominibus*] i. e. sine titulis, ohne Grabmähler und Inschriften.

3. *Europaque*] *Europa Asiaque* ms. Voss.

4. *sic*] ms. Voss. *nunc* vulgo.

740.

Anth. II. 34.

1. *Diversis*] Oudend. Add. T. II. p. 715. ut II. 33. *Diverso terrarum littore Magnos spectas compositos.* — *diversi* ms. Voss. *diversos* vulgo.

2. *iaces*] *iacens* mss. Scal. Voss.

3. *distribuit*] *distribuis* H.

4. *suo*] *tuo* ms. Voss.

741.

Anth. II. 55. *De sacris evocatis animas Magorum* mss. Voss. Scalig. *De sacris ad evocandum manes Pompeii* vulgo.

1. *praenoscere*] ms. Voss. *pernoscere* vulgo.

2. *religione Sapor*] ms. H. Scaliger, Scriverius, Valesius ad Ammianum Marc. XVIII. 4. *Dum apud Sirmium haec diligentia quaeruntur impensa, Orientis fortuna periculorum terribiles tubas inflabat. Rex enim Persidis ferarum gentium, quas placaverat, adiumentis accinctus, augendique regni cupiditate supra homines flagrans, arma viresque parabat et commeatus, consilia tartareis manibus miscens et praestigiatores omnes consulens de futuris.* Quae ad Saporem nostrum humanaque eius sacrificia pertinere arbitror. Sapor enim Persarum rex appellabatur. — *impius infanda religionis aper* vulgo. *infandae religionis Aper* ms. Scalig. *apes* ms. Voss. Humana sacrificia tum non amplius apud Romanos in usu fuere.

3. *pectoris ingenui*] i. e. pectoris humani.

salientia v. flammis] *sapientia v. flammas* ms. Voss. *sapientia* ms. Scal. *spirantia viscera* B. (non *spirantia exta* v. Add. T. II. p. 716.).

5. *ab Elysiis*] *ab e Libycis* mss. Scal. Voss.

8. *terris*] *terra* Francius.

742.

Anth. II. 56. *De insepultis claris* ms. Scalig. *de Pompeiis* vulgo.

3. *Magnus*] i. e. Pompeius Magnus. *magnus et hoc homine maior Cato qui procul a te* mss. Voss. Scalig.

humano maior] v. Ovid. Fast. II. 503.

quam] Heins. *qui* vulgo.

4. *adspicis — tuos*] ms. Voss. Scalig. — *adspicit, heu, cineres, Roma, iacere suos.* vulgo.

743.

Anth. II. 232. ex Quintiliani institutt. VIII. 3, 29. Fragmentum est maioris epigrammatis, opinor, Virgilii.

744.

Anth. II. 48. *Mors Catonis* ms. Voss.

1. *invictum*] B. Oudend. *invictus* vulgo. Klotz. in Antib. p. 83., qui nominativum pro vocativo positum accipit.

745.

Anth. II. 49.

2. *victa*] *vita* ms. Voss.

3. *qua*] *quo* Heins.

5. *involvitque*] *moram, volvitque* Heins. recte.

6. *scires ut ferro*] *sciremus ferro* ms. Voss.

746.

Anth. II. 50 et 51: utrumque enim coniunxi. Vulgo a quinto versu novum epigramma incipit.

1. *violare*] *violasse* ms. Voss. Scal.

2. *reliquit*] *refugit* B.

5. *quid dubitas*] *me dubitas* ms. Voss. Scal. *ne dubites* Heins. *Dextera ne dubita (durum est) iugulasse Catonem.* Scalig.

iugulasse] ms. Voss. Scal. *iugulare* vulgo.

6. *modo*] om. ms. Voss.

8. *nedum*] *nondum ipsum dicit dum* ms. Voss.

747.

Anth. II. 52. ediditque A. Maius.

1. *ora*] ms. Vat. *ossa* vulgo. Inscriptio fit imagini.

4. *avitae*] *amatae* ms. Vat.

6. *pectora*] *viscera* ms. Vat. ut II. 63. *intulit invitus per civica viscera ferrum.*

748.

Anth. II. 53.

1. *ne mirere*] *ne miserere* ms. Scal. a 1m.

deformia busta] i. e. tenuia, tanto viro indigna B. Add. T. II. p. 717.

749.

Anth. II. 9.

2. *Assyrium*] *Assyrios* vulgo. *Ascanios* Oudend.

3. *iuvenem*] iuvenis ferox Macetarum est Alexander.

750.

Anth. II. 63. Edidit A. Maius variasque dedit Duebnerus lectiones.

2. *signa*] ms. Vat. i. e. legiones. — *gigna* ms. Goth., *signa* a m2. *tela* vulgo.

4. *invitus*] ms. Goth. *invictus* ms. Vat. *immitis* vulgo.

5. *classe*] *caede* ms. Vat.

751.

Edidit A. Maius.

752.

Edidit A. Maius.

3. *natosque*] i. e. Pompeium vici generum eiusdemque filios.

753.

Edidit A. Maius.

4. *fortis in armis*] Maius. *fastus in armis* ms. Vat. An *fortibus armis?* ut apud Ovid. Met. I. 456.

6. *quam mihi*] Maius. *quam sibi* ms. Vat. Plus mihi uni quam omnibus dii dederunt.

dederant] legendum *dederunt* media correpta, ut in Horatii epist. I. 4, 7. *Di tibi divitias dederunt artemque fruendi.* v. Ramshorn. L. G. p. 1064.

7. *Germanos*] ut in praeced. epigr. *Germanos domui Caesar Gallosque potentes.*

10. *paricida*] prima brevi, quasi sit pro *patricida.* Cf. Laurentii Lydi de magistrat. I. 26.

restinguere] *restringere* ms. Vat.

754.

Anth. II. 64.

2. *armisque*] *animisque* B.

3. *ianque*] Gerh. Vossius. *namque* vulgo.

4. *ingens orbis*] ut II. 153. *Caesar, tantus eras, quantus et orbis.* — *quantum ingens genitor, qu.* B. *quantum ingens Orci, qu.* etc. Oudend. *quantum ingens Martis, qu.* etc. Iacobs. Spec. Emendd. p. 72.

5. *terras pontumque*] H. *fui mare trans pontumque* vulgo. *trans* corruptum est ex *terras; mare* glossema vocis *pontum.*

755.

Edidit A. Maius atque Duebnerus.

1. *dabit*] *dedit* ms. Goth.

expromere] *depromere* ms. Goth.

2. *Musa tuas*] ms. Vat. Fröhlich. Musa, quae mihi sancta (est), dabit grandes tuas laudes expromere.

6. *limina*] *lumina* ms. Goth.

756.

Edidit A. Maius.

1. *aquila*] v. Sueton. Octav. 96.

2. *victusque*] intell. *est.*

4. *ac*] *at* legendum.

757.

Anth. II. 67.

758.

Anth. II. 72. Inter carmina Michaelis Marulli legitur: quod iniuria fieri existimat B.

2. *ignotis*] v. Sueton. Calig. 3. *Sicubi clarorum virorum sepulcra cognosceret, inferias manibus dabat.*;

3. *tumuli*] *tituli* in Marullo.

4. *admovent*] i. e. tumulos eum admovent vel in montem sibi removent. *at movent* in Marullo. Cannabeum. Cannegieter.

patrui] Tiberius significatur, qui Germanici adoptivus erat pater, patruus Germanici. Idem intelligitur Tiberius, qui patruus quoque erat Germanici. *patriae* Pithoeus.

5. *et plenos*] Heins. *et plenos honores* in Marullo. *et plenus* vulgo.

759.

Edidit A. Maius.

760.

Anth. II. 82. ex Suetonii Caligula c. 8.

761.

Anth. II. 83.

Petrarcha in lib. I. de Remed. utriusq. Fort. p. 315. hos versus Claudio Druso Neroni, Augusti privigno, tribuit et ex arcu marmoreo triumphali, Romae Druso exstructo, superesse testatur. Conf. Lips. ad Tac. Ann. II. 8. Cum vero Drusus ante triumphum obiret, Burmannus hos versus arcui triumphali Germanici, Drusi filii, inscriptos censet, de cuius inscriptionibus honorificis Tacitus Ann. II. 83. scripsit.

1. *ad divortia*] post Petrarcham multa passus est lapis, ut ex seriore apographo apud Gruterum p. 236, 5. apparet: *ad divortia Rheni pervasi hostiles depopulator agr.. dum tibi bella foris aeternaque sudo tropea Hister.....*

3. *sudo*] *tendo* Cannegieter. Add. T. II. p. 717.

4. *lenior ibat*] *l. iret* Grut. *lentior ibat* B.

762.

Anth. II. 84. In ms. Voss. et Scalig. omnia haec epigrammata II. 84—91. perpetua serie leguntur, eisque titulus praefigitur *Laus Caesaris*.

3. *respicit*] *prospicit* Delrius.

4. *qui finis*] Veteres olim credidere, finem esse mundi Britanniam. Sic Klotz. in Antib. p. 88. Verum de Oceano haec verba intelligere malo.

erat] *erit* Cannegiet. Lipsius ad Taciti Ann. XIV. 31. inprobante Walchio ad Taciti Agric. c. 13. p. 211. — *qui finis mundi est, hic erit imperii.* B.

763.

Anth. II. 85.

1. *iamiam spectata*] *quamquam spectata* Cannegieterus prob. Walchio l. l. qui adnotat: *Auf Caligulas Triumph über Deutschland und Britannien, wozu die Schiffe, womit Caligula den Ocean befahren, nach Rom gebracht wurden* (Suet. 47.), *deutet das Epigramm, welches Cannegieter so richtig verbessert, als falsch erklärt hat: denn spectata triumpho geht auf Abbildungen Britanniens, welche vermuthlich unter anderm Triumphgepränge mit zur Schau getragen wurden. Die gleiche Sitte kommt vor Tac. Ann. II.* 41.

2. *iacet in titulos*] i. e. servit titulis tuis vel honori tuo ac gloriae. *patet in titulos* Cannegieter. *venit in t.* Klotz. *facit in titulos* Gesnerus.

5. *recluserat Arctos*] *secluserat* Cannegiet. *Arcti* pro septentrione ponuntur vel pro populis septentrionalibus, ut a Claudiano De VI. Cons. Honorii 336:

Dacica bellipotens cum fregerat Ulpius arma,
atque indignantes in iura redegerat *Arctos*,
cum fasces cinxere Hypanin, mirataque leges
Romanum stupuit Maeotia terra tribunal.

Arctus mss. Voss. Scal.

764.

Anth. II. 86.

1. *regem externum*] Tollius. Cannegieter. *legem externam* Heins. *regem. Aeternum* vulgo; nec aliter Bentleius ad Hor. C. I. 35, 30.

4. *tibi*] *sibi* Heins.

765.

Anth. II. 87.

1. *cingebat*] *tingebat* Oudend. Add. T. II. p. 717.

2. *erat*] *erit* mss. Voss. Scal.

3. *Dive*] *dibe* ms. Voss. Iulium Caesarem invocat, qui diis accensetur.

tuum] *tuo* — *coelo* Heins. i. e. unde generis originem ducebat Caesar, nempe ex Venere.

766.

Anth. II. 88.

1. *Mars*] Mars pater et Quirinus duplici nomine invocatur.

2. *positus*] *positi* Wakef. ad Lucret. IV. 347. „Illud ferri potest, sed nostra lectio longe facilior est."

Caesar uterque] i. e. Romulus et Iulius Caesar.

5. *adaperto*] *adoperto* Pithoeus.

6. *et iam*] *en iam* H. Sensus est: Oceanus nunc Romanus est, quia intra fines imperii Romani est. Similiter epigr. 768: *Adluitur nostra victa Britannis aqua.* — *nec iam Romani cingimur Oceano.* Wakef.

767.

Anth. II. 89.

768.

Anth. II. 90.

1. *coelo*] *mundo* Schrader.

769.

Anth. II. 91.

2. *cunctaque*] mss. Voss. Scal. *undique* H. *cinctaque* vulgo.

3. *vallaverat*] *velaverat* mss. Voss. Scal. *vallaverit* Wakef. ad Lucret. II. 538. „ne temporum concinnitas disturbetur."

7. *devicta*] *deficta* mss. Voss. Scal. *defixa* H.

Germanice Caesar] Gronov. ad Senec. Octav. 43. Tollius. Cannegiet. B. — *Germania, Caesar* Scalig.

9. *confundat p. ut pervia tellus*] mss. Voss. Scalig. cuius mg. con-

fundit. confundit populos inpervia Tellus vulgo. Pro *Tellus* dat H. *Tethys* vel *Thule*, quorum prius probo.

10. *orbis et Urbis*] B. *orbis et orbis* vulgo.

770.

Anth. II. 93.

3. *Titum*] prima longa, quae alias brevis est; unde recens esse epigramma putat B. ac Schraderus Add. T. II. p. 717.

771.

Edidit A. Maius ac Duebnerus.

2. *mundi quondam*] *notus erat viduae condam* ms. Goth. *natus erat viduae quondam* Duebner. Quamvis multos Traianus referret triumphos, nihilominus pietate et clementia erga omnes, qui auxilio eius egebant, celeber erat. Attamen *gementis* corruptum videtur.

4. *Arabas*] ultima longa, ut supra. *Arabes* Duebner.

5. *et—pepulit*] *et* om. ms. Goth.

6. *Albanis*] Albani intra Caucasum montem et mare Caspicum siti sunt, ac probe distinguendi ab Alanis, qui Traiani temporibus easdem fere regiones invasere. V. Mannert. Geogr. T. IV. p. 422. Bernhardy ad Dionys. Perieg. v. 305. Casaubonus ad Ael. Spartiani Hadrian. c. 21.

772.

De carminibus ludicris scripsit Zellius in Ferienschrift. T. II. p. 148. et Bernstein Halis 1810. Recepi ex Velleio II. 67. Versus trochaicus tetram. catal.

consules] L. Munatius Plancus, M. Aemilius Lepidus u. c. 712. In proscriptione triumvirorum, quae a. 711. acciderat, Lepidus Paulum fratrem proscripsit ac Plancus Plancum Plotium fratrem. Quo respiciens populus *de germanis* eos triumphare cantabat. Conf. Vellei. l. l. cum nota Ruhnk.

773.

Anth. II. 129. ex Gellio XV. 4. In eumdem Ventidium Bassum est illud Virgilii *Sabinus ille, quem videtis hospites* etc.

2. *inusitatum*] *invisitatum* Broukhusius.

3. *consul*] P. Ventidius Bassus extremo anno 711. consul fit.

774.

Anth. II. 62. ex Sueton. Caes. 20.

1. *Non Bibulo*] *consule non Bibulo quidquam sed Caesare factum est.* vulgo.

consule non Bibulo quidquam, sed Caesare factum est:
nil memini fieri consule nam Bibulo.

Burm.

2. *consule*] a. u. 695.

775.

Anth. II. 57. ex Suet. Caes. c. 49. Versus trochaici tetrametri catal., nec aliter in ceteris, quae sequuntur, epigrammatis usque ad 779.

2. *Caesar nunc*] *nunc Caesar* vulgo.

776.

Anth. II. 59. ex Suet. Caes. 51. „Ernesti, qui duos versus non simul cantatos, sed aliis interpositis autumat, (eumque secutus est Bernstein l. l. p. 11 sqq.), neglexit, Suetonium *de disticho* loqui." Baumgarten-Crusius.

2. *aurum*] *auro in Gallia stuprum emisti: hic sumsisti mutuum.* vulgo.

effutuisti] per synizesin quadrisyllabum est. Santen. ad Terent. M. p. 182.

at hic] *at* ex ms. Medic. 3. inseruit Oudend. Recte, nisi potius hi versus in duas partes singuli dividendi sunt:

Urbani, servate uxores:
moechum calvum adducimus!
Aurum in Gallia effutuisti:
hic sumsisti mutuum.

Caesar in Gallia cum meretricibus aurum effudit, quod antea [illegible] mutuum sumserat.

777.

Anth. II. 60. ex Suet. Caes. c. 60.

1. *ducit*] *duxit, inde in curiam* vulgo.

2. *deposuerunt*] quadrisyllabum per synizesin.

sumserunt] media brevi, cuius rei exempla dedit Naek. Allgem. Schulzeitg. 1831. H. I. p. 67.

778.

Anth. II. 61. ex Suet. Caes. 60.

1. *quia*] per synizesin monosyllabum; itidem in versu sequenti. *qui* Heins.

primus] *primo* vulgo.

779.

Anth. II. 127. ex Scholiasta Iuvenalis in Sat. V. 3.

1. *aliud*] In *aliud, abiud, populus, voluerat, habeat, nihil, aliquis* prima pedis pars ex duabus brevibus constat.

scriptum] Weichert in Poet. lat. Rel. p. 228. explicat: Sarmentus habet aliud scriptum, n. quaestorium, ac populus voluerat, ut qui mallet esse eum *στιγματίαν* propter fugam. — Sarmentus scriba erat quaestorius. Zellius (in Ferienschriften T. II. p. 165.) „Sarmentus, inquit, war eine bekannte lustige Person zur Zeit des Kaisers Augustus und bey diesem selbst als Lustigmacher und Possenreisser wohl gelitten.

Es ist diess derselbe Sarmentus, der mit Horatius im Gefolge des Maecenas war auf jener Reise nach Brundisium, welche dieser Dichter in einer seiner Satyren beschreibt, wo er zugleich eine Probe von Sarmentus scurrilem Talent mittheilt. Dieser Mensch, ein ehemaliger Sclave, hatte es bis zu einem quaestorischen Schreiber gebracht, und wahrscheinlich ein ansehnliches Vermögen zusammengescharrt, so dass er sich als ein römischer Ritter gerirte, und sogar im Theater auf den für diesen Stand bestimmten Sitzen Platz nahm. Das reizte den Unwillen und Spott des Volkes: man machte auf ihn folgende Verse, die eine Anspielung auf sein, wie es scheint, nicht sehr gewissenhaft geführtes Schreiberamt enthalten:

Etwas anders schreibt Sarmentus,
etwas anders will das Volk.
Jedem nach Verdienst das Seine:
darum Fesseln für Sarment.
Auf ihr Bursche! seid nicht müssig,
packet den Sarmentus an." —

2. *digna dignis*] *digna digni.* Salmasius ad Hist. A. Scr. T. II. p. 431.

780.

Anth. II. 126. e Scholiasta Horatii ad Sat. II. 2, 49. Iambici Scazontes.

1. *iste conditor*] *Ciconiarum Rufus iste en conditor.*
Ipse est duobus etc.
Suffragiorum puncta non tulit. Septis
Ciconiarum populus ultus est necem.

Septis enim, inquit, ad suffragia ferenda populus conveniebat. Oudend. T. II. p. 723.

2. *hic*] Scholiasta. *ipse* vulgo. *quippe est* vel *ipse et* H.

Plancis] L. Munatius Plancus et Plancus Plotius fratres. Cf. Add. T. I. p. 734. Ruhnk. ad Vellei. II. 67. p. 283 et 296.

3. *septem*] in praetura petenda ne septem quidem suffragia tulit.

4. *mortem*] nescio quomodo Oudendorpius *necem* coniiciat, quod primam brevem habet, cum versus sit scazon.

781.

Anth. II. 70. ex Suet. Octav. 70.

1. *istorum*] „*mensam istorum* intelligas de istis, qui coenae secretiori interesse solebant, s. de convivis ipsis, *choragum* autem ipsum Augustum, mensae tamquam choro praefectum, chori moderatorem, eumque *conductum* a reliquis, μεμισθωμένον, in quo maxima inest contumelia." Baumgarten-Cr. Gesnerus in Thes. v. *choragus* explicat: *Cum pro coena ludos quosdam scenicos egerunt, ad quos chorago opus esset.* — *Cum mimum histrorum conduxit mensa choragi* H. Graevius. *Quum Bromio ictorum conspexit mensa choragum* Bernstein l. l. p. 51. Ego *mensa* corruptum esse duco.

2. *Mallia*] „*Malliam* non feminam intelligo, sed domum, in qua iste coetus habebatur." Baumg. *Manlia* vulgo.

3. *Phoebi-mendacia ludit*] i. e. Augustus Phoebum mentitur, simulat. — *mendacia ridet* vulgo.

4. *coenat*] i. e. Augustus cum convivis habitu deorum nova adulteria in coena facit: er tischt neue Buhlereyen der Götter auf.

6. *toros*] i. e. pulvinaria. *thronos* vulgo.

782.

Anth. II. 66. ex Suet. Octav. 70.

783.

Recepi ex Suet. Calig. 6. Cantus popularis ex trochaico tetram. catal. compositus. Conf. Zell. Ferienschr. T. II. p. 200.

784.

Anth. II. 75. ex Sueton. Tiber. 59.

1. *asper et*] *asper es, inmitis:* Heins.

2. *mater*] Livia, quacum inimicitias exercebat.

785.

Anth. II. 74. ex Suet. Tiber. 59.

1. *millia centum*] „i. e. ne quarta quidem pars census equestris, ut non opus sit emendare cum Lipsio: *quater et non sunt tibi millia centum.*" Baumg.

2. *et Rhodos*] i. e. et, si omnia quaeras, Rhodos exilium est. Nec censum equestrem habes, et, si ultra quaeris, ne civis quidem es; Rhodi exul agis; und, wenn du alles wissen willst, so ist Rhodus dein Exil. *nomina si quaeras, en Rhodos* Heins. *omina si quaeras, en Rhodus* Cannegieter. Add. T. II. p. 717.

786.

Anth. II. 76. ex Sueton. Tiber. 59.

1. *Saturni*] intelligit Augusti imperium.

787.

Anth. II. 77. ex Suet. Tib. 59.

1. *fastidit*] Plin. H. N. XIV. 22.

788.

Anth. II. 73. ex Suet. Tiber. 59.

1. *Adspice*] Ut Sulla redux ac Marius redux atque Antonius redux multo manus suas sanguine civium temerarunt, sic Tiberium quoque, ex exilio redeuntem, caedem magnam facturum esse praedicit poeta.

Romule] i. e. Romane; saepe enim dicitur Romulus pro Romuleus. Infra *Romulae matres.*

4. *nec semel*] *non semel* vel *et simili* H.

789.

Anth. II. 78. Versus Hipponactei iambici. Bonciarius, Bronkhusius, Weichertius in Poet. lat. Reliq. p. 416. recens esse carmen demonstrant.

2. *conviviis peractis*] *uno die conviviis peracto* Oudend. Weichert. *uno die convivioque peractis* Goldastus. *conviviis ter actis* B.

7. *cantharus*] cantharus est Bacchi proprium poculum. Er ist im Trinken ein wahrer Bacchusschlauch. *cantharis* Bernstein. Weichert.

11. *Tiberium*] secunda longa.

790.

Anth. II. 79. ex Suetonii Nerone 39.

1. *magna*] *natum* B. *magni* edd. quaedam.

791.

Anth. II. 80. ex Suet. Nerone 39. Alludit epigramma ad cladem ignominiosam, quam legiones Romanae decimo imperii Neronis anno in Armenia per Vologaesum, Parthorum regem, acceperant. Bernstein. p. 83.

792.

Anth. II. 81. ex Suet. Nerone 39. Epigramma factum est, cum *domum Auream*, immensae magnitudinis aedificium, construebat Nero.

Rom wird ein einziges Haus, zieht fort nach Veji, Quiriten:
Doch auch Veji vielleicht fällt in des Hauses Bereich.

Zell.

793.

Anth. II. 92. ex Suetonii Othone c. 3.

794.

Edidi ex Suetonii Domitiano c. 23. „Kurz vor der Ermordung des Tyrannen Domitian wollte man eine Elster auf dem Tarpeischen Felsen bemerkt haben, welche auf Griechisch die Worte sagte: *Es wird alles gut gehen*. Man machte darauf das Ep.

Jene Elster, die auf dem tarpeischen Felsen gesessen
S' ist gut konnte sie nicht sagen, so sagt sie: Es wird."

Zell.

795.

Anth. II. 99. ex Lampridii Antonino Diadumeno cap. 7. T. I. p. 786. — Carmen ex pentametris constat. *Hi versus a Graeco nescio quo compositi, a malo poeta in Latinum translati sunt*, addit Lampridius.

3. *expers*] i. e. Commodus expers est iuris.

4. *deûm*] i. e. deorum nomen clarius esse humano.

796.

Anth. II. 106. ex Lampridii Alexandro Severo c. 38. T. I. p. 955. Vulgaribus rhythmis ad formam Phalaeciorum factis hos versus adnumerat Santenius ad Terentianum p. 185. Notandum enim, longitudinem syllabae *es* in *vides* et *as* in *putas* propter vulgarem rhythmum non respici. — Epigrammatis his verbis rationem reddit Lampridius:

Et quoniam de lepusculis facta est mentio, quod ille leporem cottidie haberet, iocus poeticus emersit, idcirco quod multi septem diebus pulchros esse dicunt eos, qui leporem comederint.

2. *quem Syrum*] *quod Syrum detulit propago* mss. *quem de Syria detulit propago* Salmas. *Pulchrum quod Syra detulit propago* Obrecht.

4. *de quo*] mss. *ideoque* ed. princeps. *ex quo* vulgo. Lusus est in verbis: ex lepore oritur lepor.

797.

Anth. II. 107. Respondet Alexander Severus carmini praecedenti in eodem versuum genere.

6. *pulcher*] *pulcris* ms. Palatin. *Pulcris ne invideas livore mentis* Salm.

798.

Anth. II. 108. ex Capitolini Maximini c. 9. T. II. p. 27. *Mimus quidam in theatro praesente illo dicitur versus graecos dixisse, quorum haec erat latina sententia* etc. — Salmasius primum versum trochaicum, ceteros iambicos esse putat. Ego nullum in iis metrum inesse iudico, nec Capitolinus id consilium habuit. Quare hoc epigramma delendum erat.

1. *et qui*] *en qui* B. Si versus sunt trochaici, fortasse sic legendi erunt:

Et qui ab uno non potest occidi,
a multis occiditur.
Elephas grandis est: occiditur;
et leo fortis est: occiditur;
tigris fortis est: occiditur.
Singulos si non times, cave multos.

799.

Anth. II. 110. ex Capitolini Opilii Macrini c. 14. T. I. p. 769. *Opilium Macrum occiderunt cum puero suo Diadumeno, scilicet Antonino cognomine, de quo dictum est, quod in somnis Antoninus fuisset. Unde etiam versus extant huiusmodi etc. Et isti versus ex graeco translati sunt in latinum. Nam graece sunt disertissimi. videntur autem mihi ab aliquo poeta vulgari translati esse.*

3. *sed*] *nec* Salmasius.

5. *inde*] *inte* ms. Palat. *ante* ms. a. 2m.

6. *Pius*] Antoninus nominabatur *Marcus Antoninus Pius Verus.* Diadumenus M. Pius Antoninus dicebatur, sed Antoninus *Verus* non erat.

800.

Anth. II. 111. ex Capitolini Opilio Macrino c. 11. T. I. p. 763. *In eum epigramma illatum graeci cuiusdam poetae videtur extare, quod latine hae sententia continetur. — Hos versus nescio quis de Latinis iuxta eos, qui graeci erant propositi, in foro posuit: quibus acceptis Macrinus his versibus* (Ep. 459.) *respondisse fertur* etc. *His versibus Macrinus longe peioribus, quam illi latini sunt, respondisse se credidit, sed non minus est risui habitus, quam poeta ille, qui de graeco latine coactus est scribere.*

2. *inpius et felix*] „*Cum illum senatus Pium ac Felicem nuncupasset, Felicis nomen recepit, Pii habere noluit.*" Capitolinus. Inpius ergo valet *non Pius.*

sic] *hic* Obrecht.

5. *dicique viderique: imp.*] mss. prob. Salmasio. *dici atque videri: Cui imperium infelix* vulgo.

801.

Anth. II. 112. ex Capitolini Opilio Macrino c. 11.

1. *tetulissent*] mss. *retulissent* vulgo.

2. *Latinus*] prima longa.

gabalus] i. e. homo cruce dignus.

3. *magno*] *magno mihi* h. imperatori. Casaub. *mango* B. recte: alioqui enim oratio corrupta est.

802.

Edidi ex Vopisci Divo Aureliano c. 6. T. II. p. 428. „Nihil ad cognoscendam vulgaris rhythmi indolem deest cantatiunculae, in imperatorem Aurelianum factae, quam forma trochaica ex sententia propemodum constitui Muratorii Dissert. 40. p. 673. D." Santenius ad Terentianum p. 184. Versus trochaici tetrametri catal., in quibus numerus quidem servatur, sed naturalis mensurae syllabarum non habetur ratio.

1. *mille mille*] Santenius.

Mille mille mille mille mille mille decollavimus.
Unus homo mille mille mille mille decollavimus.
Mille mille mille vivat, qui mille mille occidit.
Tantum vini habet nemo, quantum fudit sanguinis.

vulgo.

Mille mille mille decollavimus,
unus homo mille decollavimus,
mille vivat, qui mille occidit.
Tantum vini habet nemo,
quantum fudit sanguinis.

mss. prob. Salmasio, qui saltatiunculam hanc in veros trochaicos redactam esse ab editoribus improbavit. In v. 3. dicit, pronuntiandum esse *Mil' vivat*, *qui mille occidit* et in sequenti carmine *Mil' Sarmatas, mille Francos.*

803.

Ex Vopisci Divo Aurel. c. 7. T. II. p. 428.

1. *Mille Francos*] edidi ex recensione Santenii ad Terent. p. 185.

Mille Francos, mille Sarmatas semel occidimus:
mille mille mille mille mille Persas quaerimus.

vulgo.

Mille Sarmatas, mille Francos
semel et semel occidimus.
Mille Persas quaerimus.

mss. prob. Salmasio.

804 — 807.

Anth. II. 100—103. ex Spartiani Pescennio Nigro c. 8. T. I. p. 661. Sunt oracula quaedam, partim Delphica, partim vaticinia.

808 et 809.

Anth. II. 104. 105. ex Lampridii Alexandro Severo c. 14. T. I. p. 899.

810.

Anth. II. 109. ex Spartiani Pescennio Nigro c. 12. T. I. p. 679.

1. *Egyptiaci*] prima brevi: similiter *prĕmium* pro praemio in epitaphio Maximi Olibii: *ne premium tanti depereat laticis.* Conf. Schneider. Lat. Elem. T. I. P. I. p. 55. Supra epigr. 325. *quĕsumus.*

2. *Thebaidos socius*] Thebais pars Aegypti, provinciae Romanae, erat, idque iam inde a temporibus Augusti, ut adnotavit Casaubonus.

3. *gentes*] ultima brevi, cuius generis vitia multa in vulgaribus poetis inveniuntur, cum accentu potius quam quantitate pedes metiantur. — *Hunc rex, hunc gens omnis amant.* Oudend. Cf. B. ad IV. 20, 16.

5. *formavimus*] *sacravimus* Pithoeus.

6. *metalle*] totum versum ex ms. Palat. dedi. *Metallus* pro metallum graecorum imitatione dicitur, deinde metallus pro lapide est, ut in Anth. II. 116, 19. Sic Salmasius. *ut consentirent forma metalla tibi* vulgo. *ut consentirent furva metalla tibi* Casaubon. Oudend.

811.

Anth. II. 113. ex Trebellii XXX Tyrannis, Aureolo c. 10. T. II. p. 279. *Extat etiam epigramma graecum in hanc formam. Dona etc. Hos ego versus a quodam grammatico translatos ita posui, ut fidem servarem, non quo melius non potuerint transferri, sed ut fidelitas historica servaretur.* Epigramma graecum legitur in Grutero p. 163. 2. et in Anthol. Palat. Iacobsii T. II. p. 827.

Κλαύδιος Αὐρεόλῳ μετὰ δῄϊον ἄρεα Καῖσαρ
τὰ κτέρεα, θνητῶν ὡς θέμις, ἐνδίδοσι.
τῷ γ' ἂν καὶ ζωήν· ἀλλ' οὐκ ἔθελησε φρόνημα
πᾶσιν ἐπιῤῥήτοις τοῦ στρατοῦ ἀντίβιον.
κεῖνος δ' οἰκτίρμων, καὶ σώματος ἔσχατ' ὀπίζων,
Αὐρεόλου γέφυραν στήσατο τήν τε ταφήν.

1. *Dona*] *Dono sepulcrorum victor post multa tyranni*
praelia iam felix Claudius Aureolum
munere prosequitur mortali et iure superstes.

Salmas.

victor] interfectus est Aureolus a Claudio a. Christi 268.

4. *amor militis*] *amor. Militis* vulgo. Veram interpunctionem iam Salmasius atque Cannegieter. Add. T. II. p. 718. restituere.

6. *et magis*] *Sed magis* Cannegieter.

812.

Ex Orellii Inscriptt. T. I. p. 201. n. 855. Conf. Atti dell' Accademia Romana Archeologica T. I. p. 616. Roma 1821.

3. *serenifico*] i. e. sereno.

4. *set*] *sei* (i. e. si) Niebuhr.

6. *Hadriani — pia secula*] *pia Hadriani secula* valent seculum Hadriani Antonini Pii. *Hadriani* trisyllabum est, ut ep. 467. *Marciani*.

verti] i. e. reverti.

8. *cautes*] ipsa saxa laetantur rediisse deos ac renovari prisca tempora. — *cantus* Orelli.

9. *sacra — signa*] Hoc ad Memnonem referendum est. Nieb.

Mamertino] Petronius Mamertinus, ad quem Frontonis epistola extat, cuius filio D. Marci filia nupsit. Nieb.

11. *Inachias — harenas*] i. e. Aegyptum. Sic exemplum Bailii. *INPACHLLAS* Gavius, unde Niebuhrius *inplacidas* coniecerat, antequam Bailii apographum cognosceret.

12. *templi*] in atrio Talmensis templi lapis fractus iacet.

813.

Ex Add. T. II. p. 719.

814.

Anth. II. 115. In Vaticana Collectione A. Maii p. 340.

1. *Theodosius*] sic lapis. *Theudosius* vulgo.

Tyranni] Maximi, qui a Symmacho quoque tyranni nomine significatur Epist. II. 31. Sic in calendario vetustissimo legitur ad mensem Octobrem *Isia. Evictio Tyranni.* Add. T. II. p. 718.

815.

Ex Add. T. II. p. 718. In Vaticana collectione Inscriptt. p. 328.

1. *Theodosii*] sic lapis. *Theudosii* B. Add. T. II. p. 719.

5. *tam cito — quisquam*] sic supplevit Etschlagerus apud Muratorium T. IV. p. 2011. n. 8. *tam cito tam stabilem Pallas vix conderet arcem.* A. Maius.

816.

Anth. II. 116. Inscriptt. Orellii n. 38.

1. *Patris*] Constantini.

6. *caesa*] *Caesar* Keysler Neueste Reisen p. 505.

9. *monebat*] Gruter. *moneret* vulgo.

13. *placido vexerunt aequora fluctu*] Gruter. Maius. *placido vecta est velocius Euro* vulgo. Pithoe. Orellius. Hoc supplementum abhorret ab adiectivo *placido*, quod animadvertens Eldickius altera interpolatione locum corrupit *rapido vecta est velocius Euro.* In Spec. Suspicionum p. 219.

14. *Tiberi*] Grut. Maius. *populo* vulgo. Orelli.

15. *Taporo*] Grut. Maius. *taetro* vulgo. Fulvius Ursinus. *Totila* Almeloveen. *Tauro* Ferretius. Scaliger intelligit Nepotianum, Constantini sororis filium, Constantii Chlori ex filia Eutropia nepotem, quem Tyrannum sub Constantio fuisse notum est. Alii, inter quos Orellius, Magnentium accipiunt, innitentes in Ammiano Marc. XVI. 10 et XVII. 4.

17. *spreti*] legendum videtur *spretum* int. donum. Valesius ad Ammian. XVII. 4. lacunam indicat *non fastu spret.. sed* etc. — *fastu spreto* Keysler.

19. *rufis*] Grut. *solidis* H. *rupes* B. idque probo, quia *avulsa* substantivum desiderat, ad quod referatur. Aliter enim oratio vitiosa est.

20. *emicuit*] int. *tantae molis opus.*

23. *urbique locat*] male suppletum. *que* enim in *urbique* intelligi non potest. — *ubique* Keysler.

817.

Anth. II. 117. Vaticana collect. A. Maii p. 356.

2. *extinctis*] obeliscus dicit, se imperatoribus prioribus, erigere volentibus, restitisse, postea vero palmam victoriae Maximo tyranno interfecto tulisse, non amplius triginta diebus erectum Proclo praefecto Urbi. Hic obeliscus sub Theodosio Magno a. u. 1143. erectus est teste Marcellino in Chronico ap. Sirmondum Opp. T. II. p. 352. — *Extinctis tyrannis* est pro *extincto tyranno* i. e. Maximo, qui a Theodosio Magno et Valentiniano a. u. 1141. interfectus est. Valentinianus autem in inscriptione Gruteri p. CCLXXXV. 8. ob eamdem rem *extinctor tyrannorum* dicitur. Haec arcessivi ex adnotatione Val. Frankii in Inscriptt. Richteri p. 97. a. 1832. Berolini editis.

portare] *praestare* Fabricius.

3. *Theodosio*] sic lapis. *Theudosio* vulgo. Necesse non est, ut corrigas lapidem, etsi nomen sic pronuntiari debet, ut vulgo scribitur.

4. *ego domitusque*] Bondelmontius *victus secod .: mitusque* Dousa. *ego duobusque* Gyllius ex epigramm. graeco in Anth. Palat. Iac. T. II. p. 239. *victus duobusque* Iacobs. in Anth. Graec. T. XI. p. 255. — Val. Frank. Bondelmontii lectionem maiorem fidem habere iudicat, cum tunc temporis inscriptio, quae nunc prope extincta est, facile legeretur.

victus ego] int. *sum* ut Virg. Aen. III. 45. *Nam Polydorus ego.* Quare nec Burmanni emendatione *victus eo*, nec Gruteri *rursus sum* pro *superas* opus est.

5. *superas elatus*] vulgatam lect. confirmat Bondelmontius et Val. Frank. Similiter in epigr. 465. v. 18. *quod non crederet ullus, tantae molis opus superas consurgere in auras.* — *sublime elatus* Gyllius. Iacobs. Ios. Hammer. *sublimes latus* Argolius. Katancsichius in Vet. Geograph. Istri Adcolarum T. II. p. 442. Gruteri lectionem expressit *rursus sum elatus.* — Schraderus transposuit versus:

Omnia Theudosio cedunt sobolique perenni:
ter denis etc.
iudice sub Proclo superas elatus ad auras.
Difficilis etc.
iussus, et etc.

Add. B. T. II. p. 718.

818.

Ex Add. B. T. I. p. 730. De Marciano imperatore Graeco v. Schlosser. Univ. Uebers. d. a. W. T. III. P. III. p. 249.

1. *torumque*] torus der Pfuehl der Säule, ut ap. Vitruvium III. 5, 2 et 3. Schn. Cf. Frank.

2. *ter eius*] Sponius. *ter vovit* omisso *eius* Ios. Hammer. — Richterus magis etiam lacunosam inscriptionem exhibet:

hanc statuam Marciani
vovit quod Tatianus
opus.

Dexter ei B. *frater eius* Britannus quidam in Misc. Obs. Vol. III. T. II. p. 205. invito metro. Val. Frank. in Opere Inscriptt. Richteri pag. 102 sq. corrigit

ter Teius vovit quod Tatianus opus,

ita ut *Teius* sit bisyllabum, ut in versu primo *Marciani* trisyllabum. Ac fortasse Tatianus hic non ex Teo oriundus erat, sed *Teius Tatianus* intelligi potest, ut apud Gruterum *P. Teius Asclepius* et *P. Teius Ruffius.* Ac probabile est, Tatianum esse illum, qui a. u. 1219. a. Ch. 466. cum Leone primo, Marciani successore, consul fuit.

819.

Anth. II. 125.

820.

Anth. II. 131. Wernsd. Poet. T. II. p. 187 et 258. Argumentum idem narrat Augustinus De Civ. Dei II. 25., argumentum simile in bello Cinnano Livius Epit. 79. — *De malo belli civilis* ms. Voss. Lucano tribuit Scaliger, Wernsdorfius vero grammatico antiquo.

2. *signa gerens*] ms. Voss. Oudend. Add. T. II. p. 723., *quia odiosissimum Romanis, quod Parthorum et Orientalium populorum signa viderentur in castris inter signa Romana.* — *bella gerens* vulgo. *tela ferens* H. *bella ferens* Wakef. ad Lucret. III. 847.

6. *fuit*] *ruit* H.

11. *socerum ille*] ms. Voss. *socerumque* vulgo. *socerumve* Oudend. Add. T. II. p. 723.

12. *erat*] ms. Voss. *erit* vulgo. *qui fuit, heu! sparsus s. c. erat* Oudend.

13. *a castris melioribus*] i. e. a castris Augusti, vel a partibus Augusti. — *e castris* Klotz.

14. *saltu*] i. e. Maevius insiliit in navem, quam demersurus erat. *saltus* ms. Voss. *hostilem in saltus* H.

17. *exuvias*] *exunus* ms. Voss.

18. *maesta*] *nota* Francius. Lipsius ad Tacit. Hist. III. 51. p. 220. improb. Wernsd.

21. *cessas*] Lipsius. *cesses* vulgo. *cessem* ms. Voss.

24. *levanda*] *luenda* B.

29. *sic*] *si* ms. Voss. *qui* H.

31. *isdem*] *idem* ms. Voss.

33. *maculato*] Lipsius. Oudend. *iaculatus morte nefanda* ms. Voss. *maculatus caede n.* vulgo.

34. *moreris*] *memor eris* ms. Voss.

36. *victum*] *victam* ms. Voss.

condidit una manus] i. e. eadem manus victorem victumque confecit. — Seneca ep. 83. *Alexandrum intemperantia bibendi et ille Herculaneus ac fatalis scyphus condidit.* — *conficit* B. Wernsd.

821.

Anth. II. 132. *Item de eodem* ms. Scal. A superiori non distinguit ms. Voss.

1. *furentis*] ms. Voss. *furentes* vulgo.

4. *vulnere*] ms. Voss. *sanguine* vulgo.

5. *scelus*] *senex* mss. Scal. Voss.

cruenta] *cruenti* ms. Voss.

12. *sic*] ms. Voss. *sit* vulgo. *fit* Francius.

13. *iam*] *tam* ms. Voss.

18. *sua*] *suo* ms. Voss.

20. *non*] *ne* H.

822.

Anth. II. 133. Senarius variis legationibus functus est, et auctus dignitate comitis privatarum a Theodorico rege Gothorum. *Senarii V. I. comitis patrimonii et patricii epitaphium.* inscribit Sirmondus ad Avitum Viennensem p. 32.

4. *vox legum*] Iuretus, quia id proprium de quaestore, cuius munus Senarius tenuit. *regum* vulgo.

5. *foederis orator*] i. e. legatus.

10. *strata*] *fracta* H.

13. *secans*] Pithoeus. *sequens* vulgo, quod in Add. T. II. p. 724. petens, proficiscens explicatur, ut apud Virg. *Italiam fato sequimur.*

823.

Anth. II. 140. In eodem, quo haec disticha leguntur, monumento haec inscriptio extat, quam ap. Orellium quoque T. I. n. 1131. invenimus. *Aniciae Faltoniae Probae, Amnios, Pincios, Aniciosque decoranti, consulis uxori, consulis filiae, consulum matri, Anicius Probinus V. C., consul ordinarius, et Anicius Probus V. C., quaestor candidatus, filii devincti maternis meritis dedicaverunt.* Oudendorpius utrumque distichon esse finem epigrammatum diversorum, quae dirupto lapide perierunt, censet. Primum distichon ad filium Aniciae Faltoniae spectare videtur.

1. *consimiles*] i. e. ego haud dissimilis fratribus meis, qui trabeis consularibus ornati sunt, tertium munus, quod reliquum erat, accepi.

2. *deerant*] *derant* in lapide. v. Oudend. Descript. legat. Papenbr. p. 38. Bisyllabum enim pronuntiandum. *dederant* Gruter. inprob. A. Maio in Collect. Vatic. p. 292.

3. *persolvo*] *persolvit* Grut.

4. *dederat*] i. e. quae mater sanxerat viva.

824.

Anth. II. 138. Epitaphium Elpidis, uxoris Boethii, esse crediderunt Pithoeus, Fabricius in Bibl. lat. T. III. p. 203. atque Torremuzza in Inscriptt. Siciliae p. 250. In ms. Perotti inscribitur *epitaphium uxoris Boetii Simmachi V. C. F.* Cum vero constet, uxorem Boethio philosopho supervixisse, Helpidem alterius Boethii coniugem esse iudicat Burmannus.

1. *Helpis*] ms. Perotti. *Helpes* vulgo.

825.

Anth. II. 139. De Sexto Petronio Probo, viro ditissimo et omnium potentissimo, qui sub Gratiano imperatore princeps erat imperii, vide Schlosser. Univ. Uebers. d. alt. W. T. III. P. 3. p. 157.

1. *sublimes*] *sublimis* Ferret. Mus. Lapid. p. 213.

arces] *arcus* Barth.

3. *consulibus*] *consulibus proavis, soceris, se et consule maior,*
quod geminos consul reddidit ipse suo.
Barthius.

5. *tota*] *toto d. ab orbe* Ferret.

6. *in orbe*] *ubique* Ferret.

826.

Anth. II. 152.

6. *pueri brevitas*] i. e. adolescentia pueri. — *puero* vulgo.

8. *virtutes*] *virtutis* vulgo.

12. *vexit*] i. e. gessit.

827.

Anth. II. 154. Ataulphus rex Barcinone (Barcellona) occisus est a. C. 416 vel 417. Orosius VII. 43. Schlosser. Univ. Uebers. d. alt. Welt T. III. P. 3. p. 189. 193. 197. 199. Conf. Maiansius in epist. ad Burmannum T. II. p. V. sqq. et LII., qui epigramma fictum esse demonstrat.

5. *invidiosa*] *insidiosa* Heins.

6. *quos*] ms. Cyriaci. *quem* vulgo.

828.

Anth. II. 153. Choriambici dimetri hypercatal. Pithoeus Henrico secundo, non tertio inscribit, Burmannus vero Lothario imperatori, qui a. C. 855. diem obiit. *Versus in laudem Caesaris* ms. Tollii. *Virgilius in laudem Caesaris* ms. Heinsii.

7. *Leonis*] i. e. Brunonis, ante Spirensis, qui postea Romanus episcopus et anno V pontificatus obierat. Pithoeus.

829.

Anth. II. 141. L. Aradius Valerius Proculus sub Constantio proconsul Africae a. C. 340., eodemque anno consul cum Acindyno fuit.

3. *vice qui sacra*] i. e. iudex sacrarum cognitionum.

830.

Anth. II. 142.

collegium pistorum] Ferret. Mus. Lapid. p. 274. Grut. p. 361. *collegium suariorum* vulgo, ut in epigrammate superiori.

831.

Anth. II. 150.

1. *vota-bis deni-orbis*] i. e. vota vicennalia: Faventinus sacra taurobolii, quae post vigesimum quemque annum repeti solebant, suscipit. Vid. Salmasius ad Lampridii Heliog. c. 7. T. I. p. 804. *Orbis* pro anno ponitur, ut adnotat Schraderus Epist. crit. p. LXXVII.

suscipit] anno C. 376., ut ex inscriptione apparet, quam ex Grutero p. 27, 4. dedi, quamque uno loco correxit B. T. I. p. 32.

832.

Anth. II. 151.

833.

Anth. II. 172. Ovidio tribuitur in ms. Georgii Fabricii, Sulpicio Luperco a Ferretio.

1. *ferro*] *gladio* Bonifac. ms. Cyriaci Add. T. I. p. 736, *gladio tenerum* ms. Medic.

2. *et*] *hinc* mss. Medic. Moroni. *ut t. egrederetur* Scal.

egereretur] *egrediatur* ms. Medic. *egrederetur* ms. Moroni. Otho Frising. Add, T. II. p. 725, *egredietur* ms. Cyriaci Add. T. I. p. 736.

3. *procedant*] *testes procedant* mss. Medic. Mor. *accedant testes* Barth. Adv. 52, 1. — *Testetur cunctis me non violasse pudorem* Scalig. elegantius.

5. *producti pro me*] *producti mea* ms. Mor. In ms. Medic. deest hoc distichon.

6. *alter — alter*] *alit — alit* ms. Cyriaci Add. T. I. p. 736.

834.

Anth. II. 182.

2. *Homereo*] *Homeraeo* vulgo.

4, *et rudit*] *ludit et* B. *et stupet* Oudend.

835.

Anth. II. 185. Inscriptionem ex ms. Vossiano et Thuaneo sumsi.

2. *Hoc fatum*] *O fatum Troiae aut equus aut asinus* ms. Voss. *O fatum Troiae est aut equus aut asinus* ms. Thuan.

836.

Anth. II. 189. *Incipit tetrastichon Ovidii Nasonis carmen* ms. Petav. *Carmen Ovidii Nasonis tetrastichon* ms. Mentelianus. *Modestino* inscribit ed. Aldina.

2. *satis*] ms. Petav. *vitibus arboribusque, apibus pecorique satisque* vulgo.

12. *atque oleae, et ramos*] *et* adiecit Heyn.

15. *teque, Pales*] *teque Pales, dea pastorum memoranda* Oudend.

837.

Anth. II. 196.

2. *in flammas*] *in flammis* Wakef. Silv. Crit. V. p. 31. ad Evang. Matth. 14, 3. ἔθετο ἐν φυλακῇ. *iam flammas moriens iussit et igne dari* ms. Voss. *iam flammis* Heins. *in flammas moriens iusserat ipse dari* B.

4. *ducum*] *tulit* ms. Voss. Add. T. II. p. 726.

838.

Anth. II. 228. *Epitaphium Marci Lucii* ms. Senecae, quem Heins. contulit. *epitaphium M. L. A. Senecae* ms. Medic. Io. Lamius spurium censebat inprobante Cannegietero Add. T. II. p. 727., et Burmanno ad lib. IV. 274, 8., qui ipsius Senecae esse affirmant.

3. *evocat*] *avocat* ms. Vossii. H. Illud defendit B. h. l. et ad IV. 29, 2., sed ad IV. 274, 8. citat *Me procul e terra deus avocat.*

3. *illicet actis rebus t.*] *astris* ms. Patav. *et licet* Chronicon Engelhusii. *terrenis rebus* mss. Voss. Medic. *ilicet*, *actum est* B. ut IV. 274, 8. *Actum est; excessi.*

5. *tamen*] *tenens* Io. Lamius Add. T. II. p. 727.

accipe] ms. Amstelod. vulgo. *excipe* mss. Voss. Patav. Medic.

6. *namque*] *iamque* Cannegiet.

839.

Anth. II. 229.

2. *hinc gener, inde socer*] ms. Lucani Sixianus. *hinc socer, inde gener.* vulgo.

4. *quae t. serpant*] ms. Lucani, olim Sixianus, prob. Fabricio Biblioth. lat. v. Lucanus. T. II. p. 529. — *Quae tractim serpit, plus mihi comma placet.* vulgo sine sensu. *Quod tractim serpit, plus mihi comma placet.* Heins., quod inprobo, quia *comma* audaces vel rapidas sententias significat, cum quibus illud *tractim serpit* omnino non convenit. Non amavi, ait Lucanus, in carminibus meis aequabili et lento genere uti orationis, quod ipsum Virgilio placuit; commata mihi gratiora sunt, vel sententiae luminosae aut fulmina orationis, quale illud: *Victrix causa deis placuit, at victa Catoni.*

6. *sapiet*] ms. Sixianus. *sapiat* vulgo.

840.

Anth. II. 231.

8. *Magnum*] i. e. Pompeium.

10. *bella qui vincit*] i. e. qui in bellis vincit.

841.

Anth. II. 233. Recens esse videtur.

1. *orsus*] Schrader. Add. T. I. p. 738. Iacobs. Spec. Emend. p. 78. — *casus* vulgo. *mox rursus Achillem occinit* Oudend.

Achillem] intellige Achilleidem.

3. *tali*] *thalia* ms. Moroni.

4. *blateret*] legendum *blacteret* vel *blatteret* ut in Anth. V. 143, 50. coll. Add. T. II. p. 699.

7. *Stellam*] i. e. Arruntium Stellam, cui librum Silvarum primum Statius inscripsit.

pariterque] B. *paritura* vulgo.

842.

Anth. II. 234.

2. *praeconem Aeneae*] i. e. Virgilium.

843.

Anth. II. 248. *De tribus amicis bonis* mss. Scalig. Voss.

2. *Herogenem*] *Herogenen* ms. Voss.

Geryonas] v. Iustinus XXXXIV. 4.

3. *putas*] ms. Voss. *putes* vulgo.

4. *in tribus unus*] ex Ovidii epist. 9, 92. Add. T. II. p. 728.

844.

Anth. II. 250. ex Suetonio de claris grammaticis c. 18. Helvius Cinna carmen suum inscripsit Smyrnam vel Zmyrnam, ut Spaldingius ad Quintil. X. 4, 4. existimat. Conf. Weichert. ad Poet. lat. reliquias p. 170.

845.

Anth. II. 220.

5. *quid*] *quid meretrix et leno doli quid fingat avarus.* Heins.

846.

Edidi ex Senecae epistola 89.

847.

Anth. II. 56. Nemausi in base, cui statua insederat. Apud Reinesium p. 613., Gruterum p. 653., Ferret. in Mus. Lapid. p. 146.

1. *patroni*] *Neroni fama barba* Ferr. *Neroni famam barba* Grut. *fabula non laedet* vel *invidia haud laedet* supplet Reinesius. *secula patroni famam non barbara laedent* B.

2. *libris*] *liberis* Ferret. Amissis liberis adoptavit Domitius Domitium Afrum Lucanum et Domitium Tullum fratres. Plin. Ep. VIII. 18. In hoc epigrammate testamentum Domitii memoratur, quod Plinius quoque l. l. et Quintilianus VI. 3, 92. citant.

adserit] *adserit imperium* Rein. *adserit omne decus* B.

3. *iunctos*] addit Ferr. Grut. *fratres* B. *natos* Rein. Deest vulgo.

4. *pari*] Ferr. Grut. *pio* Rein. Deest vulgo.

5. *posset*] Ferr. Grut. *possit* vulgo.

8. *tua*] Ferr. Grut. *sua* vulgo.

848.

Anth. II. 135. Recens esse hoc epitaphium Patavinum Millin monuit. (Voyage dans le Milanais T. II. p. 22.)

1. *Maeonia*] Millin. *Maeoniae et Latiae linguae* vulgo.

3. *ecquid*] Millin. *Et quid mors rapuit? probitas* vulgo.

ad auras] *ad astra* Schrader. Add. T. II. p. 724.

849.

Anth. II. 252.

1. *dictantes*] i. e. cum scripturae erant. *dictare* enim est scribere. *sectantes* Schrader.

4. *quam quos*] i. e. quam iis est, quos etc.

850.

Anth. II. 255.

1. *doctus*] *ductus* Barth. Adv. XIII. 2.

2. *ad leges et iura*] *ad caussas legesque* in edit. Curii Fortunatiani c. Fr. Pithoei p. 38.

artis] ars sicuti τέχνη a rhetoribus simpliciter pro arte rhetorica ponitur.

851.

Anth. II. 262. In mss. Voss. Scal. ab Anth. II. 261. non separatur.

4. *solidas*] Piersonus et Eldickius Add. T. II. p. 729. *calidas* vulgo. *Pharias* Heins. *stellis* Oudend. Add. T. II. p. 730.

5. *ingenio — nocet*] *ingenium mors nulla manet.* Wakef. ad Lucret. I. 834. *ingenio mors nulla vacat, iacet undique tutum.* Tollius.

vagat] Oudend. *vacat* vulgo. *iacet* ms. Voss. *manet* Cannegieter. Add. T. II. p. 730. *viget* B.

852.

Anth. II. 263.

4. *coronis*] *ruinis* vel *lituris* B. *coronis* vulgo. Nec sinit fama scripta occumbere aeternis coronis i. e. fama, cum celebratur carminibus, numquam interire potest, quia immortalibus coronis ornata erit.

5. *ornat*] Oudend. *armat* vulgo.

853.

Anth. II. 265. Etsi sequioris aevi esse Burmannus indicat, bonum est epigramma, quia acutam continet sententiam.

854.

Anth. II. 268. *De magistro nudi negligenti* ms. Voss.

1. *calculo*] i. e. ein Rechenmeister. *cavalo* mss. Scal. Voss. *canculo* ms. Thuan. *cauculo* ms. Pithoei.

4. *cessat*] *certat* ms. Thuan.

5. *proiectis*] *proiectus* ms. Thu.

Floralia] *floraria* ms. Salm.

6. *ludi rite*] *luridate* mss. Voss. Scal. *ludere te* ms. Salm.

habet] *habes* mss. Voss. Scal.

855.

Anth. II. 179.

856.

Anth. II. 180. ex Rustici ad Eucherium papam epistola, quam Sirmondus ad Sidonium p. 34. edidit. Hic Rusticus episcopus Burdegalensis erat a. 450. Cf. Fabricii Bibl. lat. med. et inf. aet. T. VI. p. 139. Nec tamen epigramma ipsius Rustici est, ut contextus epistolae docet.

857.

Anth. II. 181.

13. *pandas*] *paridas* ms. Voss. *pariles facit ire carinas* Oudend. Conf. Virg. Aen. V. 115. *Prima pares ineunt gravibus certamina remis Quatuor ex omni delectae classe carinae.* Pro quatuor curribus Homeri dat Virgilius totidem carinas. (Auf vier Wagen gibt er eben so viele Schiffe.)

858.

Anth. II. 184. Inscriptionem ms. Vossiani dedi. — *Carmen Octaviani Caesaris Augusti de laudanda arte ac sublimanda per secula P. V. M.* ms. Petavii. Colbertinus. *Octaviani Caesaris* ms. Thuan. Dorvillianus. *Valerio Martiali* inscribit ms. Vaticanus.

4. *scelus indignum*] *scelus hoc dignum* ms. Thu. Colbert.

littera dives] *littera, Divi!* Heyn. *littera ab igne* Klotz.

6. *flamma*] *Roma* Klotz.

servare decorem] *dictumque operi servabit amorem* ms. Colbert. *servabit amorem* ms. Thu.

11. *daret*] *pater* ms. Thu. Colbert.

12. *arva reformavit*] *arbuta formavit* ms. Thu. Colb.

15. *legum*] *longum est s. fides et s.* Colb.

16. *quod*] *quo* Colb. Thu.

17. *veneranda*] *reverenda* Thu. Colb.

18. *congestos*] *congestas — laboris* Thu. Colb.

19. *iussa*] *verba* Thu. Colb.

20. *amittant*] *amittat* Thu. Colb.

vigilasse suum] i. e. vigilias suas.

furenti] *superbum erravit in morte piger* Thu. Colb. *superbum erravit iam mente piger* Oudend. *suprema erravit iam morte dolor* Heyn.

25. *reddere poenas*] Heyn. *reddere voces* vulgo.

26. *post vulnera vulnus*] *post funera funus* Wakef. ad Lucret. III. 893.

Elissae] mss. *Elisae* vulgo.

27. *hoc opus*] *tam sacrum solvetur opus, tot bella, tot enses* Thu. Colb.

29. *huc huc*] *Huc huc Pierides date flumina cuncta sorores,*
et spirent ignes; vivat Maro ductus ubique
ingratusque sui studiorumque invidus orbi (*suis* Thu.)
et factus post fata nocens. Quod iusserat ille,
si vetuisse meum. satis est. post tempora vitae
immo sit aeternus tota resonante camena
carmen et in populo divi sub numine nomen
laudetur etc.

ms. Colb. Thuan.

32. *famaque*] Schrader. Add. T. I. p. 737. *flammaque* vulgo.

859.

Anth. II. 188.

11. *Manes et Ditis*] Schrader. Add. T. II. p. 726. *Ditis Manes et* vulgo.

860.

Anth. II. 191.

8. *bellum, et quos*] *et* addidit Heyn.

861.

Ex Add. T. II. p. 726.

862.

Anth. II. 192. *Versus Ovidii Nasonis de Virgilio incipiunt* ms. Petav. Voss. Aldus et Iunta omissa hac praefatione sub *Modestini iurisconsulti* nomine ediderunt. *Alius cuiusdam scholastici poetae argumenta in Aeneidem sub nomine Ovidii.* vulgo.

5. *prima*] an *parva?*

9. *crimine*] Tollius. *carmine* vulgo.

97. *Remulum*] Schrader. Add. T. II. p. 726. *Rutulum* vulgo.

115. *disiecta*] ms. Voss. *digesta* vulgo.

120. *minantur*] *minanti* ms. Voss. *minati* Oudend.

126. *Aenean — tardatum*] ms. Voss. *Aeneas volucri tardatur* vulgo.

863.

Anth. II. 193.

15. *regna*] *tecta* Heyn.

22. *ipsis*] *ipsa* B. idque recepi.

38. *conscivit*] *concivit* Heyn.

40. *proprio*] *propere* Oudend.

47. *Lausi*] *Laususque* Tollius. *Lausoque parentem adiecit* Heyn.

53. *vidisset*] *vidit cessisse Latinos* B. ex Anth. II. 194, 67.

864.

Anth. II. 199.

1. *qui cineres*] Bonada. Add. T. I. p. 737. *Quae cineris tumulo hoc vestigia?* vulgo.

865.

Anth. II. 202.

866.

Anth. II. 204.

867.

Anth. II. 205.

868.

Anth. II. 206.

869.

Anth. II. 176. *De morte Virgilii et Aeneide versus, adtributi Corn. Gallo, sed scholastici poetae: imitati ex Sulpicio Carthaginensi.* vulgo inscribitur. — *Gallo* tribuit ms. Vaticanus.

9. *Aeneamque suum*] *Aeneidemque suam* ms. Salmas. prob. Ouwens. in Noctt. Hag. p. 285. *Aeneamque tuum* Oudend. Add. T. II. p. 725. idque probo.

nuncius] *Mincius* ms. Salm. B. *Fac, Auguste, ut Virgilius, nuncius et praeco sui herois Aeneae, ipso suo heroe Aenea maior et*

celebrior evadat. M. Gesnerus Act. Erudit. 1748. p. 132., qui lect. ms. Salmas. inprobat. Ego aliter explico: Fac, Auguste, ut Virgilius, qui Homero maior est, Aeneam tuum immortalem reddere possit.

possunt] *possint* ms. Gesnerus.

870.

Anth. II. 259. Schurzfleischius Eugenio tribuit hos versus, sed in Opusculis eius metricis non reperiuntur. Add. T. II. p. 729.

1. *occumbunt*] *occubuit* ms. Turicensis C. 58.

2. *Rufinus*] prima brevi, quae a Claudiano producitur. Add. T. I. p. 740.

3. *Brutus*] *tritus* ms. Tur.

4. *Graecus Atis*] *Medus Athis graecus Scaeva* ms. Tur.

6. *armiger at*] *armiger huic Scaeva* ms. T. *armigerus Scaeva* Douza.

7. *Scaeva*] deest in T. totus versus.

8. *minor*] post hunc versum sequitur in T.:

Scaeva frequenter Athis nonnumquam vixque Rufinus
ludes ille loquax hiebes hi neutrum.

9. *niger*] *nigerque* Douza.

11. *avarus*] *amore* mg. Pithoei. *amator* T.

13. *iure Rufinus*]. In ms. T. sequitur:

Scaeva Rufinus Athis bonus arcu, cestibus, armis.
voce R. etc.

871 — 875.

Ex Pithoeo recepi pag. 157.

ANTHOLOGIA
VETERUM LATINORUM
EPIGRAMMATUM ET POEMATUM

SIVE

CATALECTA POETARUM LATINORUM.

Epigrammata Saturnia.

1.

Cornelius Lucius Scipio Barbatus,
Gnaivod patre prognatus, fortis vir sapiensque,
Quoius forma virtutei parisuma fuit,
Consol censor aidilis quei fuit apud vos,
Taurasia Cisauna Samnio cepit
Subigit omne Loucana
Opsidesque abdoucit.

2.

L. Cornelio. L. F. Scipio
aidilis. cosol. cesor.

Honc oino ploirume cosentiont R*omanei*
Duonoro optumo fuise viro,
Luciom Scipione. filios Barbati,
Consol, censor, aidilis hic fuet a*pud vos.*
Hec cepit Corsica Aleriaque urbe;
Dedet Tempestatibus aide mereto.

3.

Quei apice, insigne Dialis Flaminis, gesistei,
Mors perfecit tua, ut essent omnia
Brevia, honos fama virtusque
Gloria atque ingenium; quibus
Sei in longa licuiset tibe utier vita,
Facile facteis superases gloriam maiorum.
Quare lubens te in gremiu Scipio recipit terra,
Publi, prognatum Publio, Corneli.

4.

L. Cornelius Cn. F. Cn. N. Scipio.

Magna sapientia multasque virtutes
Aetate quom parva posidet hoc saxsum.

Quoiei vita defecit. non honos. honore
Is hic situs, quei nunquam victus est virtutei.
Annos gnatus xx is l.. mandatus
Ne quairatis honore. quei minus sit m...

5.

In Atilium Calatinum.

Honc oino ploirume cosentiont genteis,
Populei primariom fuise virom.

6.

Romane, aquam Albanam cave lacue contineri;
Cave in mare emanare suopte flumine siris.
Emissam eam per agros rigabis, dissipatam
Rivis extingües: tum tu insiste audax hostium
Muris memor, quam per tot annos obsedisti,
Urbe ex ea tibi his, quae nunc panduntur fatis
Victoriam datam. Bello effecto donum amplum
Victor templa ad mea porta, sacraque patria, quorum
Omissa cura est, instaurata, ut adsolet, fac.

7.

Hiberno pulvere, verno luto, grandia farra,
Camille, metes.

8.

Enos Lases iuvate.
Enos Lases iuvate.
Enos Lases iuvate.

Neve luervem, Marmar, sins incurrere in pleoris.
Neve luervem, Marmar, sins incurrere in pleoris.
Neve luervem, Marmar, sins incurrere in pleoris.

Satur furere, Mars, limen salis sta berber.
Satur furere, Mars, limen salis sta berber.
Satur furere, Mars, limen salis sta berber.

Semunis alternei advocapit conctos.
Semunis alternei advocapit conctos.
Semunis alternei advocapit conctos.

Enos, Marmor, iuvato.
Enos, Marmor, iuvato.
Enos, Marmor, iuvato.

Triumpe, triumpe, triumpe.
Triumpe, triumpe, triumpe.
Triumpe, triumpe, triumpe.

9.

Juppiter atque Divi omnes hoc dederunt,
Ut Titus Quinctius dictator (Romanus)
Oppida novem diebus novem caperet.

10.

Duello magno dirimundo, regibus subigundis,
Caput, patrandae paci, pugna haec exeunti
Lucio-Aemilio, Marci filio, *Regillo*
. . . . auspicio imperio]
Felicitate ductuque eius inter Ephesum,
Samum, Chiumque inspectante ipso eos Antiocho,
Cum exercitu omni, equitatu, elephantis, classis regis
Antiochi incensa, victa, fusa, tusa, fugata est:
Ibique eo die *de* rege naves longae
Sunt omnibus cum sociis captae tres decemque.
Ea pugna pugnata rex Antiochus regnumque
Eius in potestatem populi romani redactum.
Eius rei ergo aedem Laribus permarinis vovit.

11.

Duumviri perduellionem iudicent.
Si a duumviris provocarit,
Provocatione certato:
Si vincent, caput obnubito:
Infelici arbore reste suspendito:
Verberato intra vel extra pomoerium.

12.

Cn. Naevii.

Mortalis immortalis flere si foret fas,
Flerent divae Camenae Naeviom poëtam.
Itaque postquam est Orcino traditus thesauro,
Obliti sunt Romae loquier latina lingua.

13.

L. Mummi L. F. Cos.

Ductu auspicio imperioque eius Achaia capta
Corinto deleto Romam redieit triumphans.
Ob hasce res bene gestas quod in bello voverat, hanc aedem
Et signum Herculis victoris imperator.
Dedicat.

14.

In victoriam Pyrrhi.

Qui antehac invicti fuvere viri, pater optime Olympi,
Hos ego in pugna vici, victusque sum ab isdem.

Epigrammata secundum auctorum aetates descripta.

15.

Q. Ennii.

Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,
Mercurius, Iovi', Neptunus, Volcanus, Apollo.

16.

Q. Ennii.

Epitaphium P. Scipionis Africani.

Hic est ille situs, cui nemo civi' nequę hostis
Quivit pro factis reddere operae pretium.

17.

Q. Ennii de eodem.

A sole exoriente supra Maeoti' paludes
Nemo est, qui factis me acquiperare queat.
Si fas endo plagas caelestum escendere cuiquam,
Mi soli caeli maxima porta patet.

18.

Q. Ennii.

Enni poëta salve, qui mortalibus
Versus propinas flammeos medullitus!

19.

Q. Ennii.

Adspicite, o cives, senis Enni imagini' formam.
Hic vostrum panxit maxuma facta patrum.

Nemo me lacrumis decoret, nec funera fletu
Faxit. Cur? volito vivu' per ora virum.

20.

Q. Ennii Hedypatheticorum fragmentum.

Omnibus ut Clupea praestat mustela marina;
Mures sunt Aenid, aspra ostrea plurima Abydi,
Mytilenae est pecten charadrumque apud Ambraciaï:
Brundusii sargus bonus est: hunc, magnus erit si,
Sume. Apriclum piscem scito primum esse Tarenti.
Surrentid elopem fac emas, glaucum ad Cumas. Quid
Scarum praeterii, cerebrum Iovi' pene supremi,
(Nestoris ad patriam hic capitur magnusque bonusque)
Melanurum, turdum, merulamque umbramque marinam?
Polypu' Corcyrae, calvaria pinguia atarnae,
Purpura, muriculi, murex, dulces quoque echini.

21.

Q. Ennii
de Scipione.

Desine, Roma, tuos hostes......
Nam tibi munimenta mei peperere labores.
Testes sunt campi magni ......

22.

Q. Ennii
de Scipione.

Quantam statuam faciet populus Romanus,
Quantam columnam, quae res tuas gestas loquatur.

23.

M. Accii Plauti.

Postquam est mortem aptus Plautus, comoedia luget,
Scena est deserta: dein risus ludu' iocusque
Et numeri innumeri simul omnes collacrumarunt.

24.

M. Pacuvii.

Adulescens, tametsi properas, te hoc saxum rogat,
Uti ad se adspicias, deinde, quod scriptum est, legas.
Hic sunt poetae Pacuvi Marci sita
Ossa. Hoc volebam, nescius ne esses. Vale.

25.

Porcii Licinii.

Poenico bello secundo Musa pinnato gradu
Intulit se bellicosam in Romuli gentem feram.

26.

Porcii Licinii.

Custodes ovium, teneraeque propaginis, agnum,
Quaeritis ignem? ite huc. quaeritis? ignis homo est.
Si digito attigero, incendam silvam simul omnem.
Omne pecus flamma est; omnia; quae video.

27.

Valerii Aeditui.

Quid faculam praefers, Phileros? qua nil opu' nobis.
Ibimu' sic: lucet pectore flamma satis.
Istam nam potis est vis saeva extinguere venti
Aut imber caelo candidu' praecipitans,
At contra hunc ignem Veneris, nisi si Venus ipsa,
Nulla est quae possit vis alia opprimere.

28.

Valerii Aeditui.

Dicere quom conor curam tibi, Pamphila, cordis,
Quid mi abs te quaeram, verba labris abeunt;
Per pectus miserum manat subido mihi sudor:
Sic tacitus, subidus, duplo ideo pereo.

29.

Lucilii.

Virtus, Albine, est, pretium persolvere verum,
Queis in versamur, queis vivimu', rebu' potesse.
Virtus est homini, scire id, quid quaeque habeat res.
Virtus scire homini, rectum utile quid sit honestum,
Quae bona, quae mala; item quid inutile turpe inhonestum.
Virtus, quaerendae finem rei scire modumque.
Virtus, divitiis pretium persolvere posse.
Virtus, id dare, quod re ipsa debetur, honori,
Hostem esse atque inimicum hominum morumque malorum,
Contra defensorem hominum morumque bonorum,
Magnificare hos, his bene velle, his vivere amicum;

Commoda praeterea patriai prima putare,
Deinde parentum, tertia iam postremaque nostra.

30.

Lucilii.

Aurum atque ambitio specimen virtutis utrique est.
Quantum habeas, tanti ipse sies tantique habearis.

31.

Lucilii.

Servo' neque infidus domino neque inutili' quoiquam,
Lucili columella hic situ', Metrophanes.

32.

Valerii Sorani.

Iuppiter omnipotens, rerum regumque repertor,
Progenitor genitrixque deum, deus unus et idem.

33.

Manilii.

Cascum duxisse cascam non mirabile est,
Quoniam casnareas faciebant nuptias.

34.

M. Terentii Varronis.

Tutanus Deus.

Noctu Annibalis cum fugavi exercitum
Tutanus, hoc Tutanu' Romae nuncupor.
Hacpropter omnes, qui laborant, invocant.

35.

M. Terentii Varronis.

Cybelae Matri.

Tibi typana, non inanis sonitus matris deum
tonimus: . . . . tibi nunc semiviri
teretem comam volantem iactant Galli: tibi
Phrygius per ossa cornus liquida canit anima.

36.

M. Terentii Varronis.

Te Anna ac Peranna, Panda, te Lato, Pales,
Nerienes et Minerva, Fortuna ac Ceres.

37.

M. Terentii Varronis.

(Subscriptum imagini Demetrii Phalerei.)

Hic Demetrius aereas tot aptu'st,
Quot luces habet annus absolutus.

38.

M. Terentii Varronis.

(Sub imagine Homeri.)

Capella Homeri candida haec tumulum indicat,
Quod hac Iëtae mortuo faciunt sacra.

39.

M. Terentii Varronis.

in Menippum lyricum.

Menippus ille, nobilis quondam canis,
Hic liquit homines omnes in terra pila.

40.

M. Terentii Varronis.

ex Prometheo libero.

Humanae quandam stirpis gentem concoquit
frigus, calore atque humore aritudinem
miscens . . . .
Dum iis subernus cortex aut cacumina
morientum in quercu et aritudine
et exangui calore evirescat colos.
Mortalis nemo exaudit, sed late incolens
Scytharum inhospitalis campi vastitas.
Levisomna mens sonorinas imagines
affatur, non umbrantur somno pupulae.

41.

M. Terentii Varronis.

in Serapin.

Hospes, quid miras, numo curare Serapin?
Quid? quasi non curet tantidem Aristoteles.

42.

M. Terentii Varronis.

Non fit thesauris, non auro pectu' solutum.
Non demunt animis curas ac religiones
Persarum montes, non atria diviti' Crassi.

43.

M. Terentii Varronis.

Vino nihil iucundius quisquam bibit.
Hoc aegritudinem ad medendam invenerunt.
Hoc hilaritatis dulce seminarium.
Hoc continet coagulum convivia.

44.

M. Terentii Varronis.

(de fortuna.)

Nemini Fortuna currum a carcere emissum intimo
Labi inoffensum per aequor candidum ad calcem sinit.

45.

M. Terentii Varronis.

Unam virtutem propriam mortalibu' fecit:
Cetera promisce voluit communia haberi.

46.

M. Terentii Varronis.

Natura humanis omnia sunt paria.
Qui pote plus, urget, piscis ut saepe minutos
Magnu' comest, ut avis enecat accipiter.

47.

M. Terentii Varronis.

Ergo tum Romae parce pureque pudentis
Vixere in patria, nunc sumus in rutuba.

48.

M. Terentii Varronis.

Postremo nemo aegrotus quidquam somniat
Tam infandum, quod non aliquis dicat philosophus.

49.

M. Terentii Varronis.

(de celebrantibus sacra magnae Matris.)

Animum meum mitto speculatum toto orbe, uti,
quid facerent homines, quom experrecti sient,
me faceret certiorem: si quis sumeret
me melius operam, ut eius consilio ocius
vigilium adminicularem nostrum, qui videt
alium curvantem extrema noctis tempora.

Sed nos, simulac summam in speculam pervenimus,
videmus populum Furiis instinctum tribus,
diversim ferri exterritum formidine.
Aurorae ostrinum hic indutus supparum,
coronam ex auro et gemmis fulgentem gerit,
luce locum afficiens. . . .
Nam quae venustas hic adest gallantibus?
quae castitas? quae vestis adolescentium?
quae teneris species?

50.

M. Terentii Varronis.

Mundus domus est maxima rerum.
Quinque altitonae hanc fragmine zonae
cingunt, per quas limbus pictus
bis sex signis stellimicantibus,
altus in obliquo aethere, Lunae
bigas Solisque receptat.

51.

M. Terentii Varronis.

Repente noctis circiter meridiem,
quom pictus aër fervidis late ignibus
coeli choreas astricas ostenderet,
nubes aquales, frigido velo leves,
coeli cavernas aureas subduxerant,
aquam vomentes inferam mortalibus,
ventique frigido se ab axe eruperant,
Phrenetici septentrionum filii,
secum ferentes tegulas, ramos, sirus;
at nos caduci naufragi, ciconiae,
quarum bipennis fulminis plumas vapos
perussit, alte moesti in terram cecidimus.

52.

Q. Lutatii Catuli.

(in Q. Roscium Gallum comoedum.)

Constiteram, exorientem Auroram forte salutans,
  quom subito a laeva Roscius exoritur.
Pace mihi liceat, coelestes, dicere vestra:
  mortalis visust pulcrior esse deo!

53.

Q. Lutatii Catuli

in Theotimum.

Aufugit mi animus: credo, ut solet, ad Theotimum
Devenit. Sic est: perfugium illud habet.
Quid si non interdixem, ne illum fugitivum
Mitteret ad se intro, sed magis eiiceret?
Ibimu' quaesitum, verum, ne ipsi teneamur,
Formido. quid ago? da Venu' consilium.

54.

Decimi Laberii.

Democritus Abderites physicus philosophus
Clipeum constituit contra exortum Hyperionis,
Oculos effodere ut posset splendore aereo.
Ita radiis solis aciem effodit luminis,
Malis bene esse ne videret civibus.
Sic ego fulgentis splendorem pecuniae
Volo elucificare exitum aetatis meae,
Ne in re bona esse videam nequam filium.

55.

D. Laberii.

Necessitas, cuius cursus transversi impetum
Voluerunt multi effugere, pauci potuerunt,
Quo me detrusti paene extremis sensibus?
Quem nulla ambitio, nulla unquam largitio,
Nullus timor, vis nulla, nulla auctoritas
Movere potuit in iuventa de statu,
Ecce in senecta ut facile labefecit loco
Viri excellentis mente clemente edita
Submissa placide, blandiloquens oratio.
Etenim ipsi di negare cui nihil potuerunt,
Hominem me denegare quis posset pati?
Ego bis tricenis annis actis sine nota
Eques romanus ex lare egressus meo
Domum revortar mimus. Nimirum hoc die
Uno plus vixi mihi quam vivendum fuit.
Fortuna, inmoderata in bono aeque atque in malo,
Si tibi erat libitum, literarum laudibus

Florens cacumen nostrae famae frangere,
Cur, cum vigebam membris praeviridantibus,
Satisfacere populo et tali cum poteram viro,
Non flexibilem me concurvasti, ut carperes?
Nunc me quo deiicis? quid ad scenam adfero?
Decorem formae an dignitatem corporis,
Animi virtutem an vocis iucundae sonum?
Ut hedera serpens vires arboreas necat,
Ita me vetustas amplexu annorum enecat.
Sepulcri similis nihil nisi nomen retineo.

56.

D. Laberii

in P. Syrum mimum.

Non possunt primi esse omnes omni in tempore.
Summum ad gradum cum claritatis veneris,
Consistes aegre et citius, quam adscendas, cades.
Cecidi ego; cadet, qui sequitur: lex est publica.

57.

Publii Syri.

(ex mimis.)

Luxuriae rictu Martis marcent moenia.
Tuo palato clausus pavo pascitur,
Plumato amictus aureo Babylonico,
Gallina tibi Numidica, tibi gallus spado.
Ciconia etiam grata peregrina, hospita,
Pietaticultrix gracilipes crotalistria
Avis, exul hiemis, titulus tepidi temporis
Nequitiae nidum in cacabo fecit meo.
Quo margarita, cara tribacca Indica?
An, ut matrona ornata phaleris pelagiis
Tollat pedes indomita in strato extraneo?
Smaragdum ad quam rem viridem, pretiosum vitrum,
Quo Carchedonios optas ignes lapideos,
Nisi ut scintillent? Probitas est carbunculus?
Aequum est, induere nuptam ventum textilem,
Palam prostare nudam in nebula linea?

58.

Laevii.

Philtra omnia undique eruunt.
Antipathes illud quaeritur;
trochiscili, ungues, taeniae,
radiculae, herbae, surculi,
sauri, illices bicodulae.
hinnientium dulcedines.

59.

Pomponii

in adolescentem Cascam.

Ridiculum est, cum te Cascam tua dicit amica,
Filia Potoni sesquisenex, puerum.
Dic tu illam pusam: sic fiet Mutua muli.
Nam vere pusus tu, tua amica senext.

60.

M. Tullii Ciceronis

Aiacis tumulus.

Hic situs est vitae iampridem lumina linquens,
Qui quondam Hectoreo perculsus concidit ense.
Fabitur hoc aliquis: Mea semper gloria vivet!

61.

M. Tullii Ciceronis

Epitaphium Sardanapali.

Haec habeo, quae edi quaeque exsaturata libido
Hausit: at illa iacent multa et praeclara relicta.

62.

M. Tullii Ciceronis

in trecentos Spartiatas.

Dic, hospes, Spartae, nos te hic vidisse iacentes,
Dum sanctis patriae legibus obsequimur.

63.

M. Tullii Ciceronis

in T. Caninium Rebilum.

Vigilantem habemus consulem Caninium:
In consulatu somnum non vidit suo.

64.

M. Tullii Ciceronis

in P. Terentium Afrum.

Tu quoque, qui solus lecto sermone, Terenti,
Conversum expressumque latina voce Menandrum
In medio populi sedatis vocibus effers,
Quidquid come loquens atque omnia dulcia dicens.

65.

M. Tullii Ciceronis.

Fundum Vetto vocat, quem possit mittere funda:
  Ni tamen exciderit, qua cava funda patet.
[Extractam puteo situlam cum ponit in horto,
  Ulterius standi non habet ille locum.]

66.

Quinti Ciceronis

de XII. signis coelestibus.

Flumina verna cient obscuro lumine pisces,
Curriculumque aries aequat noctisque dieique.
Cornua quem condunt, florum praenuncia, tauri.
Aridaque aestatis gemini primordia pandunt,
Longaque iam minuit praeclarus lumina cancer,
Languificosque leo proflat ferus ore calores;
Post modicum quatiens virgo fugat orta vaporem,
Autumni reserat portas aequatque diurna
Tempora nocturnis dispenso sidere libra.
Effoetos ramos denudat flamma Nepaï.
Pigra sagittipotens iaculatur frigora terris.
Bruma, gelu glacians, iubar est spirans Capricorni.
Quam sequitur nebulas rorans liquor altus Aquari,
Tanta supra circaque vigent ubi flumina. Mundi
At dextra laevaque ciet rota fulgida solis
Mobile curriculum et lunae simulacra feruntur.
Squama sub Arctoo conspectu torta draconis
Eminet. Hunc inter fulgentes aethere septem
Magna quatit stellas: quam servans serus in alta
Conditur Oceani ripa cum luce Bootes.

67.

Laureae Tullii

in aquas Ciceronianas.

Quo tua, Romanae vindex clarissime linguae,
Silva loco melius surgere iussa viret,
Atque Hecademeo celebratam nomine villam
Nunc reparat cultu sub potiore Vetus:
Hic etiam adparent limphae non ante repertae,
Languida quae infuso lumina rore levant.
Nimirum locus ipse sui Ciceronis honori
Hoc dedit, hac fontes cum patefecit ope,
Ut, quoniam totum legitur sine fine per orbem,
Sint plures oculis, quae medeantur, aquae.

68.

C. Iulii Caesaris

in P. Terentium Afrum.

Tu quoque, tu in summis, o dimidiate Menander,
Poneris, et merito puri sermonis amator;
Lenibus atque utinam scriptis coniuncta foret vis,
Comica ut aequato virtus polleret honore
Cum Graecis, neque in hac despectus parte iaceres!
Unum hoc maceror, et doleo tibi deesse, Terenti.

69.

C. Iulii Caesaris

(in puerum submersum).

Thrax puer astricto glacie dum ludit in Hebro,
Frigore concretas pondere rupit aquas,
Dumque imae partes rapido traherentur ab amne,
Abscidit tenerum lubrica testa caput.
Orba quod inventum mater dum conderet urna,
Hoc peperi flammis, cetera, dixit, aquis!

70.

Iulii Caesaris.

Feltria, perpetuo nivium damnata rigore,
Terra mihi posthac non adeunda, vale.

71.

C. Licinii Calvi

in Cn. Pompeium Magnum.

Magnus, quem metuunt omnes, digito caput uno
Scalpit. Quid dicas hunc sibi velle? Virum.

72.

C. Licinii Calvi

in Iul. Caesarem.

— — — — — Bithynia quidquid
Et paedicator Caesaris umquam habuit.

73.

M. Furii Bibaculi

in Valerium Catonem grammaticum.

Si quis forte mei domum Catonis,
Depictas minio assulas et illos
Custodis videt hortulos Priapi,
Miretur, quibus ille disciplinis
Tantam sit sapientiam adsecutus,
Quem tres cauliculi et selibra farris,
Racemi duo tegula sub una
Ad summam prope nutriant senectam.

74.

M. Furii Bibaculi

in Valerium Catonem grammaticum.

Catonis modo, Galle, Tusculanum
Tota creditor urbe venditabat.
Mirati sumus, unicum magistrum,
Summum grammaticum, optimum poetam
Omnis solvere posse quaestiones,
Unum deficere expedire nomen.
En cor Zenodoti, en iecur Cratetis!

75.

[*M. Furii Bibaculi*]

in Valerium Catonem grammaticum.

Cato grammaticus, latina Siren,
Qui solus legit ac facit poetas.

. . .

76.

C. Helvii Cinnae.

Haec tibi Arateis multum vigilata lucernis
Carmina, quis ignes movimus aetherios,
Levis in aridulo malvae descripta libello
Prusiaca vexi munera navicula.

77.

P. Terentii Varronis Atacini

in Licinum.

Marmoreo Licinus tumulo iacet, at Cato nullo,
Pompeius parvo. Quis putet, esse deos?
[Saxa premunt Licinum, levat altum fama Catonem,
Pompeium tituli. Credimus esse deos.]

78.

P. Terentii Varronis Atacini.

(ex Chorographia.)

Vidit et aetherio mundum torquerier axe,
Et septem aeternis sonitum dare vocibus orbes
Nitentes aliis alios, quae maxima divis
Laetitia est: at tum longe gratissima Phoebi
Dextera consimiles meditatur reddere voces.

— —

Et quinque aetherius zonis accingitur orbis:
Ac vastant imas hiemes, mediamque calores:
Sic terrae extremas inter mediamque coluntur,
Qua solis calido numquam rota ferveat igne.

— —

Ergo inter solis stationem et sidera septem
Exporrecta iacet tellus. Huic extima fluctu
Oceani, interior Neptuno cingitur ora.

— —

Cingitur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.

— —

Omnivomo Oceano. Hyperion fulgurat Euro.
Arctaeo plaustro Boreas baubatur ab Haemo;
Hesperio Zephyro sed Orion volvitur Istro.
Fulvo acrique noto vaga Cynthia proruit Afro.

— —

Indica non magna minor arbore crescit arundo:
Illius e lentis premitur radicibus humor,
Dulcia cui nequeant succo contendere mella.

— —

tutum sub sede fuissent
Feta feris Libye
Frigidus et silvis Aquilo decussit honorem:
Tum liceat pelagi volucres tardaeque paludis
Cernere inexpleto studio certare lavandi,
Et velut insolitum pennis infundere rorem;
Aut arguta lacus circumvolitavit hirundo,
Et bos suspiciens coelum (mirabile visu!)
Naribus aerium patulis decerpsit odorem,
Nec tenuis formica cavis non evehit ova.

79.

Pupii tragoediographi

in semet ipsum.

Flebunt amici et bene noti mortem meam:
Nam populus in me vivo lacrimavit satis.

80.

Caesaris Octaviani Augusti.

Quod futuit Glaphyren Antonius, hanc mihi poenam
Fulvia constituit, se quoque uti futuam.
Fulviam ego ut futuam! Quid, si se Manius oret
Paedicem? Faciam? Non puto, si sapiam.
Aut futue aut pugnemus, ait. Quid, si mihi vita
Carior est ipsa mentula? Signa canant!

81.

C. Cilnii Maecenatis

in Cybebam deam.

Ades, inquit, o Cybebe, fera montium dea;
Ades et sonante typano quate flexibile caput;
Latus horreat flagello; comitum chorus ululet.

82.

C. Cilnii Maecenatis

ad Horatium Flaccum.

Lucentes, mea vita, nec smaragdos,
Beryllos mihi, Flacce, nec nitentes,
Nec percandida margarita quaero,

Nec quos Thynica lima perpolivit
Anellos nec iaspios lapillos.

83.

C. Cilnii Maecenatis
ad Horatium.

Ni te visceribus meis, Horati,
Plus iam diligo, tu tuum sodalem
Hinnulo videas strigosiorem.

84.

C. Cilnii Maecenatis.

Debilem facito manu, debilem pede, coxa:
Tuber adstrue gibberum, lubricos quate dentes:
Vita dum superest, bene est; hanc mihi, vel acuta
Si sedeam cruce, sustine.

85.

P. Virgilii Maronis
in Venerem.

Si mihi susceptum fuerit decurrere munus,
O Paphon, o sedes quae colis Idalias,
Troius Aeneas Romana per oppida digno
Iam tandem ut tecum carmine vectus eat:
Non ego ture modo aut picta tua templa tabella
Ornabo, aut puris serta feram manibus:
Corniger hos aries humilis et maxima taurus
Victima sacratos tinguet honore focos,
Marmoreusque tibi, dea, versicoloribus alis
In morem picta stabit Amor pharetra.
Adsis, o Cytherea: tuus te Caesar Olympo
Et Surrentini litoris ora vocat.

86.

P. Virgilii Maronis
in Octavium historicum.

Quis deus, Octavi, te nobis abstulit? an, quae
Dicunt, an nimio pocula dura mero?
Vobis si culpa est bilis; sua quemque sequuntur
Fata. Quod inmeriti crimen habent cyathi?

Scripta quidem tua nos multum mirabimur, et te
Raptum et Romanam flebimus historiam.
Sed tu nullus eris. Perversi dicite manes,
Hunc superesse patri, quae fuit invidia?

87.

P. Virgilii Maronis

in Augustum.

Nocte pluit tota, redeunt at mane serena.
Divisum imperium cum Iove, Caesar, habes.

88.

P. Virgilii Maronis

in Bathyllum poetam.

Hos ego versiculos feci, tulit alter honores.
Sic vos non vobis nidificatis aves.
Sic vos non vobis vellera fertis oves.
Sic vos non vobis mellificatis apes.
Sic vos non vobis fertis aratra boves.

89.

P. Virgilii Maronis

in C. Annium Cimbrum.

Corinthiorum amator iste verborum,
Thucydides Britannus, Attice febris,
Tau Gallicum, min, al, sil ut male elisit,
Ita omnia ista verba miscuit fratri.

90.

P. Virgilii Maronis.

Ite hinc, inanes, ite, rhetorum ampullae,
Inflata rore non Achaico verba,
Et vos, Sile Albuti, Arquitique Varroque,
Scholasticorum natio madens pingui,
Ite hinc, inanis cymbalon iuventutis.
Tuque, o mearum cura, Sexte, curarum,
Vale, Sabine: iam valete formosi.
Nos ad beatos vela mittimus portus,
Magni petentes docta dicta Syronis,
Vitamque ab omni vindicabimus cura.

Ite hinc Camenae vos quoque limite saevae,
Dulces Camenae (nam fatebimur verum)
Dulces fuistis. Et tamen meas chartas
Revisitote, sed pudenter et raro.

91.

P. Virgilii Maronis.

Arretine calix, mensis decorate paternis,
Ante manum medici quam bene sanus eras!

92.

P. Virgilii Maronis
ad Varium.

Scilicet hoc sine fraude, Vari dulcissime, dicam:
Dispeream, nisi *me perdidit iste putus.*
Sin autem praecepta vetant me dicere, sane
Non dicam, sed *me perdidit iste puer.*

93.

P. Virgilii Maronis
ad villam Syronis.

Villula, quae Syronis eras, et pauper agelle,
Verum illi domino tum quoque divitiae,
Me tibi et hos una mecum, quos semper amavi,
Si quid de patria tristius audiero,
Commendo, in primisque patrem. Tu nunc eris illi,
Mantua quod fuerat quodque Cremona prius.

94.

P. Virgilii Maronis
ad Tuccam.

Delia, Tucca, tibi venit, sed saepe videre
Non licet: occulitur limine clausa viri.
Delia saepe tibi, non venit adhuc mihi: namque
Si occulitur, longe est tangere, quod nequeas.
Venerit aut tibi: sed iamiam mihi nuntius iste
Quid prodest? illi dicite, quae rediit.

95.

P. Virgilii Maronis
in Octavianum.

Dum dubitat natura, marem faceretne puellam,
Natus es, o pulcher, paene puella, puer.

96.

P. Virgilii Maronis

in Nisum libertum, spadonem.

Pars tibi, Nise, datur Bacchi, pars deinde negatur.
Esse potes Liber, non potes esse Pater.

97.

P. Virgilii Maronis

in Balistam ludi magistrum.

Monte sub hoc lapidum tegitur Balista sepultus:
Nocte, die tutum carpe, viator, iter.

98.

P. Virgilii Maronis.

Mantua me genuit, Calabri rapuere, tenet nunc
Parthenope. Cecini pascua, rura, duces.

99.

P. Virgilii Maronis.

Humor alit segetem, segeti contrarius humor.
Quod iuvat, hoc dulce est: quod cogitur, altera mors est.

100.

P. Virgilii Maronis.

Adspice, quem valido subnixum gloria regno
Altius et coeli sedibus extulerat!
Terrarum hic bello magnum concusserat orbem,
Hic reges Asiae fregerat, hic populos,
Hic grave servitium iam iam tibi, Roma, ferebat:
Cetera namque viri cuspide conciderant,
Cum subito in medio rerum certamine praeceps
Corruit, e patria pulsus in exilium.
Tale Deum numen; tali mortalia nutu
Fallax momento temporis hora dedit.

101.

P. Virgilii Maronis

ad Antonium Musam.

Quocumque ire ferunt variae nos tempora vitae,
Tangere quas terras quosque videre homines,
Dispeream, si te fuerit mihi carior alter.

Alter enim quis te dulcior esse potest,
Cui Venus ante alios, divi divumque sorores
Cuncta, neque indigno, Musa, dedere bona;
Cuncta, quibus gaudet Phoebus, chorus ipseque Phoebi:
Doctior o quis te, Musa, fuisse potest?
O quis te in terris loquitur iucundior uno?
Clio tam certe candida non loquitur.
Quare illud satis est, si te permittis amari,
Non contra ut sit amor mutuus inde mihi.

102.

P. Virgilii Maronis
in Sabinum.

Sabinus ille, quem videtis, hospites,
Ait fuisse mulio celerrimus,
Neque ullius volantis impetum cisi
Nequisse praeterire, sive Mantuam
Opus foret volare sive Brixiam.
Et hoc negat Tryphonis aemuli domum
Negare nobilem insulamve Caeruli,
Ubi iste post Sabinus ante Quintio
Bidente dicit adtotonse forcipe
Comata colla, ne qua sordidum iugo
Premente dura vulnus ederet iuba.
Cremona frigida et lutosa Gallia,
Tibi haec fuisse et esse cognitissima
Ait Sabinus: ultima ex origine
Tua stetisse dicit in voragine,
Tua in palude deposisse sarcinas,
Et inde tot per orbitosa millia
Iugum tulisse, laeva sive dextera
Strigare mula sive utrumque coeperat
. . . .
Neque ulla vota semitalibus deis
Sibi esse facta praeter hoc novissimum,
Paterna lora proximumque pectinem.
Sed haec prius fuere. Nunc eburnea
Sedetque sede, seque dedicat tibi,
Gemelle Castor et gemelle Castoris.

103.

P. Virgilii Maronis

in Noctuinum.

Socer beate nec tibi nec alteri,
Generque Noctuine, putidum caput,
Tuone nunc puella talis ah! tuo
Stupore pressa rus abibit? Hei mihi!
Ut ille versus usquequaque pertinet:
Gener socerque, perdidistis omnia.

104.

Virgilii

in Noctuinum.

Superbe Noctuine, putidum caput,
Datur tibi puella: quam petis, datur.
Datur, superbe Noctuine, quam petis.
Sed, o superbe Noctuine, non vides,
Duas habere filias Atilium,
Duas et hanc et alteram tibi dari.
Adeste nunc, adeste! ducit, ut decet,
— Superbus ecce Noctuinus herneam.
Thalassio! Thalassio! Thalassio!

105.

Virgilii

in Lucium.

Iacere me, quod alta non possum, putas,
  Ut ante vectari freta,
Nec ferre durum frigus aut aestum pati,
  Neque arma victoris sequi.
Valent, valent mihi ira et antiquus furor
  Et lingua, qua adsiem tibi,
Et prostitutae turpe contubernium
  Sororis. O quid me incitas?
Quid, inpudice et inprobande Caesari?
  Sed furta dicantur tua,
Et helluato sera patrimonio
  In fratre parsimonia,
Vel acta puero cum viris convivia
  Udaeque per somnum nates,

Et inscio repente clamatum super
  Thalassio! Thalassio!
Quid palluisti, femina? an ioci dolent?
  An facta cognoscis tua?
Non me vocabis pulchra per Cotyttia
  Ad feriatos fascinos;
Nec dein movere lumbos in crocotula
  Prensis videbo altaribus
Flavumque propter Thybrim olentis nauticum
  Vocare, ubi adpulsae rates
Stant in vadis, caeno retentae sordido,
  Macraque luctantes aqua;
Neque in culinam et uncta compitalia
  Dapesque duces sordidas,
Quibus repletus, ut salivosis aquis,
  Obesam ad uxorem redis,
Et aestuantes nocte solvis pantices,
  Olusque lambis saviis.
Nunc laede, nunc lacesse, si quidquam vales!
  Et nomen adscribo tuum,
Cinaede Luci. An te reliquerunt opes,
  Fameque genuini crepant?
Videbo habentem praeter ignavos nihil
  Fratres et iratum Iovem,
Scissumque ventrem et herniosi patrui
  Pedes inedia turgidos.

106.

Virgilii
elegia ad M. Valerium Messalam.

Pauca mihi, niveo sed non incognita Phoebo,
  Pauca mihi doctae dicite Pegasides.
Victor adest, magni magnum decus ecce triumphi,
  Victor, qua terrae quaque patent maria,
Horrida barbaricae portans insignia pugnae,
  Magnus ut Oenides utque superbus Eryx.
Nec minus idcirco nostros expromere cantus
  Maximus, et sanctos dignus inire choros.

Hoc itaque insuetis iactor magis, optime, curis,
Quid de te possim scribere quidve tibi:
Namque (fatebor enim) quae maxima deterrendi
Debuit, hortandi maxima causa fuit.
Pauca tua in nostras venerunt carmina chartas,
Carmina cum lingua, tum sale Cecropio,
Carmina, quae Pylium, saeclis accepta futuris,
Carmina, quae Pylium vincere digna senem.
Molliter hic viridi patulae sub tegmine quercus
Moeris pastores et Meliboeus erant,
Dulcia iactantes alterno carmina versu,
Qualia Trinacriae doctus amat iuvenis.
Certatim ornabant omnes heroida divae,
Certatim divae munere quaeque suo.
Felicem ante alias tanto scriptore puellam!
Altera non fama dixerit esse prior:
Non illa, Hesperidum ni munere capta fuisset,
Quae volucrem cursu vicerat Hippomenem;
Candida cycneo non edita Tyndaris ovo;
Non supero fulgens Cassiopea polo;
Non defensa diu volucrum certamine equorum,
Optabant Graiae quam sibi quaeque manus,
Saepe animam generi pro qua pater inpius hausit,
Saepe rubro Eleis sanguine fluxit humus;
Regia non Semele, non Inachis Acrisione
Inmitti expertae fulmine et imbre Iovem;
Cuius et ob raptum pulsi liquere penates
Tarquinii patrios, filius atque pater,
Illo quo primum dominatus Roma superbos
Mutavit placidis tempore consulibus.
Multa, neque inmeritis donavit praemia alumnis,
Praemia Messalis maxima Poplicolis.
Nam quid ego inmensi memorem studia ista laboris?
Horrida quid durae tempora militiae?
Castra foro solitos, urbi praeponere castra
Tam procul hoc nato, tam procul hac patria;
Inmoderata pati iam frigora, iamque calores,
Stertere vel dura posse super silice,

Saepe trucem adverso perlabi sidere pontum,
Saepe mare audendo vincere, saepe hiemem,
Saepe etiam densos inmittere corpus in hostes,
Communem belli non meminisse deum;
Nunc celeres Afros perituraque millia gentis,
Aurea nunc rapidi flumina adire Tagi,
Nunc aliam ex alia bellando quaerere gentem,
Vincere et Oceani finibus ulterius?
Non nostrum est, inquam, tantas attingere laudes;
Quin ausim hoc etiam dicere, vix hominum est.
Ipsa haec ipsa ferent rerum monumenta per orbem,
Ipsa sibi egregium facta decus parient.
Nos ea, quae tecum finxerunt carmina divi,
Cynthius et Musae, Bacchus et Aglaie.
Si laudes adspirem, humili sed adire Camena;
Si patrio Graios carmine adire sales
Possumus; optatis plus iam procedimus ipsis.
Hoc satis est; pingui nil mihi cum populo.

107.

Virgilia Copa.

Copa Syrisca, caput Graia redimita mitella,
Crispum sub crotalo docta movere latus,
Ebria famosa saltat lasciva taberna,
Ad cubitum raucos excutiens calamos.
Quid iuvat aestivo defessum pulvere abesse
Quam potum bibulo decubuisse toro?
Sunt obbae, calices, cyathi, rosa, tibia, chordae
Et trichila umbriferis frigida arundinibus.
Est et, Maenalio quae garrit dulce sub antro,
Rustica pastoris fistula more sonans.
Est et vappa, cado nuper defusa picato,
Est crepitans rauco murmure rivus aquae.
Sunt et Corycio iunctae de flore corollae
Sertaque purpurea lutea mixta rosa.
Sunt et virgineo libata Achelois ab amne
Lilia, quae niveis attulit in calathis.
Sunt et caseoli, quos scirpea fiscina siccat,
Sunt autumnalis cerea pruna deae,

Castaneaeque nuces et suave rubentia mala.
Est hic munda Ceres, est Amor, est Bromius.
Sunt et mora cruenta et lentis uva racemis,
Et pendens iunco caeruleus cucumis.
Est tuguri custos, armatus falce saligna,
Sed non et vasto est inguine terribilis.
Huic Cybelista venit: lassus iam sudat asellus,
Parce illi, nostrum delicium est asinus.
Nunc cantu crebro rumpunt arbusta cicadae,
Nunc etiam in gelida sede lacerta latet.
Si sapis, aestivo recubans te prolue vitro,
Seu vis crystallo ferre novos calices.
Eia age, pampinea fessus requiesce sub umbra,
Et gravidum roseo necte caput strophio,
Formosus tenerae decerpens ora puellae!
Ah pereat, cui sunt prisca supercilia!
Quid cineri ingrato servas bene olentia serta?
Anne coronato vis lapide ista tegi?
Pone merum et talos. Pereat, qui crastina curat!
Mors aurem vellens *Vivite*, ait, *venio*.

108.

Virgilii

Dirarum liber.

Battare, cycneas repetamus carmine voces,
Divisas iterum sedes et rura canamus,
Rura, quibus diras indiximus, inpia vota.
Ante lupos rapient haedi, vituli ante leones,
Delphini fugient pisces, aquilae ante columbas,
Et conversa retro rerum discordia gliscet
Multa prius, fient quam non mea libera avenâ.
Montibus et silvis dicam tua facta, Lycurge,
Inpia. Trinacriae sterilescant gaudia vobis,
Nec fecunda, senis nostri felicia rura,
Semina parturiant segetes, non pascua colles,
Non arbusta novas fruges, non pampinus uvas,
Ipsae non silvae frondes, non flumina fontes.
Rursus et hoc iterum repetamus, Battare, carmen.
Effetas Cereris sulci condatis avenas,

Pallida flavescant aestu sitientia prata,
Immatura cadant ramis pendentia mala,
Desint et silvis frondes et fontibus humor,
Nec desit nostris devotum carmen avenis.
Hinc Veneris vario florentia serta decore,
Purpureos campos quae pingunt verna colore,
Hinc aurae dulces, hinc suavis spiritus! Agri
[illegible] pestiferas aestus et tota venena.
[illegible] non oculis, non auribus ulla feruntur,
[illegible], et nostris superant haec carmina [illegible]
[illegible] et multum nostris cantata [illegible]
[illegible] silvarum, formosis [illegible]
[illegible]
[illegible]

Tristius hoc, memini, revocasti, Battare, carmen.
Nigro multa mari dicunt portenta natare,
Monstra repentinis terrentia saepe figuris,
Cum subito emersere furenti corpora ponto.
Haec agat infesto Neptunus caeca tridenti,
Atrum convertens aestum maris undique ventis,
Et fuscum cinerem canis exhauriat undis.
Dicantur mea rura ferum mare, nauta caveto
Rura, quibus diras indiximus, inpia vota.
Si minus haec, Neptune, tuas in fundimus aures,
Battare, fluminibus tu nostros trade dolores.
Nam tibi sunt fontes, tibi semper flumina amica.
Nil est, quod perdam ulterius: merito omnia dicis.
Flectite currentes lymphas, vaga flumina, retro,
Flectite et adversis rursum diffundite campis.
Incurrant amnes passim rimantibus undis,
Nec nostros servire sinant erronibus agros.
Dulcius hoc, memini, revocasti, Battare, carmen.
Emanent subito sicca tellure paludes,
Et metat hic iuncos, spicas ubi legimus olim,
Occupet arguti grylli cava garrula rana.
Tristius hoc rursum dicit mea fistula carmen.
Praecipitent altis fumantes montibus imbres,
Et late teneant diffuso gurgite campos,
Queis domini infesti mirantes stagna relinquant,
Unde relapsa meos agros pervenerit unda.
Piscetur nostris in finibus advena arator,
Advena, civili qui semper crimine crevit.
O male devot praetorum crimine agelli,
Tuque inimica tui semper discordia civis!
Exsul ego indemnatus egens mea rura reliqui,
Miles ut accipiat funesti praemia belli!
Hinc ego de tumulo mea rura novissima visam?
Hinc ibo in silvas? Obstabunt iam mihi colles,
Obstabunt montes, campis nec abire licebit.
Dulcia rura valete, et Lydia, dulcior illis,
Et casti fontes et, felix nomen, agelli!
Tardius ah! miserae descendite monte capellae,

Mollia non iterum carpetis stabula nota,
Tuque resiste pater! en prima novissima nobis!
Intueor campos longum: manet hostis in illis.
Rura valete iterum, tuque optima Lydia salve!
Sive eris et si non, mecum morieris utrumque.
Extremum carmen revocemus, Battare, avena.
Dulcia amara prius fient, et mollia dura,
Candida nigra oculi cernent, et dextera laeva,
Migrabunt casus aliena in corpora rerum,
Quam tua de nostris emigret cura medullis.
Quamvis ignis eris, quamvis aqua, semper amabo;
Gaudia semper enim tua me meminisse licebit.
Invideo vobis, agri formosaque prata,
Hoc formosa magis, mea quod formosa puella
Est vobis: tacite nostrum suspirat amorem.
Vos nunc illa videt, vobis mea Lydia ludit,
Vos nunc alloquitur, vos nunc arridet ocellis,
Et mea summissa meditatur carmina voce,
Cantat et interea, mihi quae cantabat in aurem.
Invideo vobis, agri; discetis amare.
O fortunati nimium multumque beati,
In quibus illa pedis nivei vestigia ponet,
Aut roseis digitis viridem decerpserit uvam
(Dulci namque tumet nondum viticula Baccho),
Aut inter varios, Veneris stipendia, flores
Membra reclinarit teneramque illiserit herbam,
Et secreta meos furtim narrabit amores.
Gaudebunt silvae, gaudebunt mollia prata
Et gelidi fontes, aviumque silentia fient,
Tardabunt rivi labentes currere lymphae,
Dum mea iucundas exponat cura querelas.
Invideo vobis, agri: mea gaudia habetis,
Et vobis nunc est, mea quae fuit ante voluptas.
At mihi tabescunt morientia membra dolore,
Et calor infuso decedit frigore mortis,
Quod mea non mecum domina est: non ulla puella
Doctior in terris fuit aut formosior, ac, si
Fabula non vana est, tauro Iove digna vel auro.

Iupiter evertas aures: mea sola puella est.
Felix taure, pater magni gregis et decus: a te
Vaccula non umquam secreta cubilia captans
Frustra te patitur silvis mugire dolorem.
Et pater haedorum felix semperque beate,
Sive petis montes praeruptos, saxa pererrans,
Sive tibi silvis nova pabula fastidire,
Sive libet campis: tecum tua laeta capella est;
Et mas quocumque est, illi sua femina iuncta,
Interpellatos numquam ploravit amores.
Cur non et nobis facilis natura fuisti?
Cur ego crudelem patior tam saepe dolorem,
Sidera per viridem redeunt cum pallida mundum,
Inque vicem, Phoebe, excurrunt? Atqui aureus orbis,
Luna, tui tecum est: cur non est et mea mecum?
Luna, dolor nosti quid sit. Miserere dolentis,
Phoebe, gerens in te laurus! Celebravit amorem
Et quem nympha deum, nisi ludis, fama, secuta est.
Omnia coelestes secum sua gaudia gestant,
Aut inspersa vident mundo, quae dicere longum est.
Aurea quin etiam cum saecula volvebantur,
Conditio similis fuerat mortalibus illis.
Haec quoque praetereo: notum Minoidos estrum,
Quaeque virum virgo sicut captiva secuta est.
Laedere, coelicolae, potuit vos nostra quid aetas,
Conditio nobis vitae quo durior esset?
Ausus egon' primus castos violare pudores,
Sacratamque meae vittam tentare puellae,
Inmatura meae quoque nexae solvere fata?
Istius atque utinam facti mea culpa magistra
Prima foret: letum vita mihi dulcius esset.
Non mea, non ullo moreretur tempore fama,
Dulcia cum Veneris furatus gaudia primus
Dicerer, atque ex me dulcis foret orta voluptas.
Nam mihi non tantum tribuerunt inpia fata,
Auctor ut occulti noster foret error amoris.
Iupiter ante sui semper mendacia furti
Cum Iunone prius, coniux quam dictus uterque est,

Gaudia libavit, dulcem furatus amorem,
Et, quocum tenera gavisa est ludere in herba,
Purpureos flores quoties super accumbebat,
Cypria, formoso supponens brachia collo.
Tum, credo, fuerat Mavors distentus in armis:
Nam certe Vulcanus opus faciebat, et illi
Tristi turpabat malas fuligine barba.
Non Aurora novos etiam ploravit amores,
Atque rubens oculos roseo celavit amictu.
Talia coelicolae: numquid minus aurea proles?
Ergo quod deus atque heros, cur non minor aetas?
Infelix ego, non illo qui tempore natus,
Quo facilis natura fuit! Sors o mea laeva
Nascendi miserumque genus, pro sera libido!
Fata meae vitae partis fecere rapinam,
Ut maneam, quod vix oculis cognoscere possis.

109.

Virgilii
in obitum Maecenatis elegia.

Defleram iuvenis tristi modo carmine fata,
Sunt etiam merito carmina danda seni:
Ut iuvenis deflendus enim tam candidus, et iam
Longius annoso vivere dignus avo.
Irreligata ratis, numquam defessa carina,
It, redit in vastos semper onusta lacus.
Illa rapit iuvenes prima florente iuventa,
Non oblita rapit sed tamen illa senes.
Nec mihi, Maecenas, tecum fuit usus amici,
Lollius hoc ergo conciliavit opus.
Fidus erat vobis nam propter Caesaris arma
Caesaris et similem propter in arma fidem.
Regis eras, Etrusce, genus tu Caesaris almi
Dextera, Romanae et tu vigil urbis eras.
Omnia cum posses tanto tam carus amico,
Te sensit nemo posse nocere tamen.
Pallade cum docta Phoebus donaverat artes,
Tu decus et laudes huius et huius eras.
Vincit vulgares, vincit Berillus arenas,

Litore in extremo quas simul unda movet.
Quod discinctus eras, animo quoque, carpitur unum:
Diluitur nimia simplicitate tua.
Sic illi vixere, quibus fuit aurea Virgo,
Quae bene praecinctos postmodo pulsa fugit.
Livide, quid tandem tunicae nocuere solutae?
Aut tibi ventosi quid nocuere sinus?
Num minus Urbis erat custos et Caesaris hospes?
Num tibi non tutas fecit in Urbe vias?
Nocte sub obscura quis te spoliavit amantem?
Quis tetigit ferro durior ipse latus?
Maius erat, potuisse tamen nec velle triumphos,
Maior res magnis abstinuisse fuit.
Maluit umbrosam quercum Nymphasque cadentes
Paucaque pomosi iugera certa soli.
Pieridas Phoebumque colens in mollibus hortis,
Sederat argutas garrulus inter aves.
Marmora Maeonii vincunt monumenta libelli,
Vivitur ingenio, cetera mortis erunt.
Quid faceret? Defunctus erat comes inpiger idem,
Miles et Augusti fortiter, usque pius.
Illum piscosi viderunt saxa Pelori
Ignibus hostilis reddere tigna ratis.
Pulvere in Emathio fortem videre Philippi.
Iam nunc ille tener, tum gravis hostis erat!
Cum freta Niliacae texerunt lata carinae,
Fortis erat circum, fortis et ante ducem;
Militis Eoi fugientia terga secutus,
Territus ad Nili dum fugit ille caput.
Pax erat: haec illos laxarant otia cultus.
Omnia victores Marte sedente decent.
Actius ipse lyram plectro percussit eburno,
Postquam victrices conticuere tubae.
Hic modo miles erat, ne posset femina Romam
Dotalem stupri turpis habere sui.
Hic tela in profugos (tantum curvaverat arcum)
Misit ad extremos exorientis equos.
Bacche, coloratos postquam devicimus Indos,

Potasti galea dulce iuvante merum,
Et tibi securo tunicae fluxere solutae;
Te puto purpureas tunc habuisse duas.
Sum memor, et certe memini, sic ducere thyrsos
Brachia purpurea candidiora nive.
Et tibi thyrsus erat gemmis ornatus et auro,
Serpentes hederae vix habuere locum.
Argentata tuos etiam talaria talos
Vinxerunt certe, nec puto, Bacche, negas.
Mollius es solito mecum tum multa locutus,
Et tibi consulto verba fuere nova.
Inpiger Alcide, multo defuncte labore,
Sic memorant, curas te posuisse tuas,
Sic te cum tenera laetum lusisse puella,
Oblitum Nemees iamque, Erymanthe, tui.
Ultra numquid erat? torsisti pollice fusos.
Levisti morsu levia fila parum:
Percussit crebros te propter Lydia nodos,
Te propter dura stamina rupta manu;
Lydia te tunica iussit lasciva fluente
Inter lanificas ducere saepe suas.
Clava torosa tibi pariter cum pelle iacebat,
Quam pede suspenso percutiebat Amor.
Quis fore credebat, premeret cum iam inpiger infans
Hydros ingentes vix capiente manu,
Cumve renascentem tereret velociter hydram,
Frangeret inmanes vel Diomedis equos,
Vel tribus adversis communem fratribus alvum
Et sex adversas solus in arma manus?
Fudit Aloidas postquam dominator Olympi,
Dicitur in nitidum procubuisse bovem;
Atque aquilam misisse suam, quae quaereret, ecquis
Posset amaturo vina referre Iovi.
Valle sub Idaea dum te, formose sacerdos,
Invenit et presso molliter ungue rapit.
Sic est. Victor amet, victor potiatur in umbra,
Victor odorata dormiat inque rosa.
Victus aret victusque metat, metus imperet illi,

Membra nec in strata sternere discat humo.
Tempora dispensant usus et tempora cultus;
Haec homines, pecudes, haec moderantur aves.
Lux est, taurus arat; nox est, requiescit; arator
Liberat emerito fervida colla bovi.
Conglaciantur aquae, scopulis se condit hirundo;
Verberat egelidos garrula vere lacus.
Caesar amicus erat; poterat vixisse solute,
Cum iam Caesar idem, quod cupiebat, erat.
Indulsit. Merito: non est temerarius ille.
Vicimus, Augusto iudice dignus erat.
Argo saxa pavens postquam Scylleïa legit
Cyaneosque metus, iam religanda ratis,
Viscera dissecti mutavit in arietis agnum
Aeetis, sucis omne perita suis.
His te, Maecenas, iuvenescere posse decebat;
Haec utinam nobis Colchidos herba foret!
Redditur arboribus florens revirentibus aetas:
Ergo non homini, quod fuit ante, redit?
Vivacesque magis cervos decet esse paventes,
Si quorum in torva cornua fronte rigent?
Vivere cornices multos dicuntur in annos:
Cur nos angusta conditione sumus?
Pascitur Aurorae Tithonus nectare coniux,
Atque ita iam tremulo nulla senecta nocet.
Ut tibi vita foret semper medicamine sacro,
Te vellem Aurorae complacuisse virum!
Illius aptus eras croceo recubare cubili,
Et, modo puniceum rore lavante torum,
Illius aptus eras roseas adiungere bigas,
Tu dare purpurea lora regenda manu,
Tu mulcere iubam, cum iam torsisset habenas
Procedente die respicientis equi.
Quaesivere chori iuvenum sic Hesperon illum,
Quem nexum medio solvit in igne Venus,
Quem nunc in fuscis placida sub nocte nitentem
Luciferum contra currere cernis equis.
Hic tibi Corycium, casias hic donat olentes,

Hic e palmiferis balsama missa iugis.
Nunc pretium candoris habes, nunc redditus umbris.
Te sumus obliti decubuisse senem.
Ter Pylium flevere sui, ter Nestora canum,
Dicebantque tamen, non satis esse senem.
Nestoris annosi vicisses saecula, si me
Dispensata tibi stamina nente forent.
Nunc ego, quod possum: „Tellus levis ossa teneto,
Pendula librato pondus et ipsa tuum.
Semper serta tibi dabimus, tibi semper odores,
Non umquam sitiens, florida semper eris."

110.

Virgilii Maecenas.

(elegia secunda)

Sic est Maecenas fato veniente locutus,
Frigidus et iamiam cum moriturus erat.
Mene, inquit, iuvenis primaevi, Iupiter! ante
Augustam Drusi non cecidisse fidem!
Pectore maturo fuerat puer, integer aevo
Et magnum magni Caesaris illud opus.
Discedo vellemque prius. Non omnia dixit:
Inciditque pudor, quae prope dixit amor.
Sed manifestus erat moriens, quaerebat amatae
Coniugis amplexus, oscula, verba, manus.
Si tamen hoc satis est, vixi, te, Caesar, amico
Et morior, dixit, dum morior: satis est!
Mollibus ex oculis aliquis tibi procidet humor,
Cum dicar subita voce fuisse tibi.
Hoc mihi contingat, taceam tellure sub aequa.
Nec tamen hoc ultra te potuisse velim,
Sed meminisse velim, vivam sermonibus; illic
Semper ero, semper si meminisse voles.
Et decet et certe vivam tibi semper amicus,
Nec tibi qui moritur, desinit esse tuus.
Ipse ego, quidquid ero, cineres interque favillas,
Tum quoque non potero non memor esse tui.
Exemplum vixi te propter molle beati,

Unus Maecenas teque ego propter eram.
Arbiter ipse fui: volui quod, contigit esse,
Pectus eram vere pectoris ipse tui.
Vive diu, mi care senex, pete sidera sero:
Est opus hoc terris, te quoque velle decet.
Et tibi succrescant iuvenes bis Caesare digni,
Et tradant porro Caesaris usque genus.
Sit secura tibi quam primum Livia coniux.
Expleat amissi munera rapta gener,
Cum, deus in terris, Divis insignis avitis,
Te Venus in proprio collocet ipsa sinu.

111.

Virgilii

Vir bonus.

Vir bonus et sapiens, qualem vix reperit unum
Millibus e multis hominum consultus Apollo,
Iudex ipse sui totum se explorat ad unguem,
Quid proceres vanique ferat quid opinio vulgi,
Securus, mundi instar habens, teres atque rotundus,
Externae ne quid labis per levia sidat.
Ille, dies quam longus erit sub sidere cancri,
Quantaque nox tropico se porrigit in capricorno,
Cogitat et iusto trutinae se examine pendit,
Ne quid hiet, ne quid protuberet, angulus aequis
Partibus ut coeat, nil ut deliret amussis.
Sit solidum quodcumque subest, nec inania subter
Indicet admotus digitis pellentibus ictus.
Non prius in dulcem declinat lumina somnum,
Omnia quam longi reputaverit acta diei;
Quae praetergressus? quid gestum in tempore? quid non?
Cur isti facto decus abfuit aut ratio illi?
Quid mihi praeteritum est? cur haec sententia sedit,
Quam melius mutare fuit? miseratus egentem
Cur aliquem fracta persensi mente dolorem?
Quid volui, quod nolle bonum foret? utile honesto
Cur malus antetuli? num dicto aut denique vultu
Perstrictus quisquam? cur me natura magis quam

Disciplina trahit? Sic facta per omnia rursus
Ingrediens ortoque a vespere cuncta revolvens,
Offensus pravis, dat palmam et praemia rectis.

112.

C. Cassii Parmensis

Orpheus.

Argutae primum cum plectra parentis et auro
Distinctam sumsit citharam Rhodopeïus heros,
Ridebant segnes pulsus digitosque micantes
Serius et chordis indoctae dissona vocis.
Mox pudor exardens et gloria dulcis honesti
Lusibus avertit puerilibus, omnis et illuc
Perditus incumbens Musae pallebat amore.
Et nunc maternis inhiat, nunc ille paternis
Cantibus, hinc illinc discens dependet utrimque.
Nulla Venus faciem cepit mentita dolosis
Compedibus, somni fuerat parcusque Lyaei,
Donec, ridiculus dudum, modulamine silvas
Evulsosque suis scopulos radicibus egit.
Ausus et ire viam viventibus inconcessam,
Poenarum oblitos demulsit carmine Manes.
Non levis adscensus, si quis petit ardua; sudor
Plurimus hunc tollit, nocturno exsomnis olivo
Inmoritur, damnat, modo quod laudaverat in se,
Qui cupit aeternae donari frondis honore.

113.

Gaetulici.

Non aries illum verno feret aëre cornu,
Gnosia nec gemini praecedunt cornua Taurum,
Sicca Lycaonius resupinat plaustra Bootes.

114.

Horatii Ode

ad Iulium Florum.

Discolor grandem gravat uva ramum;
Instat autumnus; glacialis anno
Mox hiems volvente aderit, capillis
horrida canis.

Iam licet Nymphas trepide fugaces
Insequi, lento pede detinendas;
Et labris captae, simulantis iram,
Oscula figi.
Iam licet vino madidos vetusto
De die laetum recitare carmen;
Flore, si te des, hilarem licebit
Sumere noctem.
Iam vide curas aquilone sparsas!
Mens viri fortis sibi constat, utrum
Serius leti citiusve tristis
Advolat aura.

115.

Horatii.

Dulci libello nemo sodalium
Forsan meorum carior extitit;
De te merenti quid fidelis
Officium domino rependes?

Te Roma cautum territat ardua:
Depone vanos invidiae metus;
Urbisque, fidens dignitati,
Per plateas animosus audi.

En quo furentes Eumenidum choros
Disiecit almo fulmine Iupiter!
Huic ara stabit, fama cantu
Perpetuo celebranda crescet.

116.

Aemilii Macri.

Cycnus in auspiciis semper laetissimus ales.
Hunc optant nautae, quia se non mergit in undas.

117.

Germanici Caesaris.

Martia progenies, Hector, (tellure sub ima
Fas audire tamen si mea verba tibi)
Respira, quoniam vindex tibi contigit heres,
Qui patriae famam proferat usque tuae.

Ilios en surgit rursum inclita; gens colit illam
Te Marte inferior, Martis amica tamen.
Myrmidonas periisse omnes dic, Hector, Achilli,
Thessaliam et magnis esse sub Aeneadis.

118.

Asinii Galli

in M. Pomponium Marcellum grammaticum.

Qui caput ad laevam didicit, glossemata nobis
Praecipit: os nullum vel potius pugilis.

119.

C. Abronii Silonis.

Ite agite, o Danai, magnum Paeana canentes,
Ite triumphantes: belli mora concidit Hector.

120.

Cn. Mattii

mimiamborum fragmenta.

Nuper die quarto, ut recordor, et certe,
Aquarium urceum unicum domi fregit.

— —

Iamiam albicascit Phoebus, et recentatur
Commune lumen omnibus voluptasque.

— —

Quapropter edulcare convenit vitam,
Curasque acerbas sensibus gubernare.

— —

Sinuque amicam refice frigidam caldo
Columbulatim labra conserens labris.

— —

Iam tonsiles tapetes ebrii fuco,
Quos concha purpura imbuens venenavit.

— —

Deïn coquenti vasa cuncta deiectat,
Nequamve scitamenta pipulo poscit.

— —

— — — — — — ficorum
In milibus tot non videbitis grossum.

— —

Sumas ab alio lacte diffluos grossos.

121.

C. Pedonis Albinovani

de navigatione Germanici, Drusi filii, per Oceanum septentrionalem.

Iam pridem post terga diem solemque relictum,
Iam pridem notis extorres finibus orbis
Per non concessas audaces ire tenebras,
Hesperii metas extremaque litora mundi,
Nunc illum, pigris inmania monstra sub undis
Qui ferat, Oceanum, qui saevas undique pristis
Aequoreosque canes, ratibus consurgere prensis.
Accumulat fragor ipse metus. Iam sidere limo
Navigia, et rapido desertam flamine classem,
Seque feris credunt per inertia fata marinis
Iam non felici laniandos sorte relinqui.
Atque aliquis prora spectat sublimis ab alta,
Aëra pugnaci luctatus rumpere nisu.
Ut nihil erepto valuit dignoscere mundo,
Obstructo tales effudit pectore voces:
Quo ferimur? Ruit ipse dies, orbemque relictum
Ultima perpetuis claudit natura tenebris.
Anne alio positas ultra sub cardine gentes
Atque alium libris intactum quaerimus orbem?
Di revocant, rerumque vetant cognoscere finem
Mortales oculos. Aliena quid aequora remis
Et sacras violamus aquas Divumque quietas
Turbamus sedes?

122.

Domitii Marsi

epitaphium Albii Tibulli.

Te quoque Virgilio comitem non aequa, Tibulle,
  Mors iuvenem campos misit in Elysios,
Ne foret, aut elegis molles qui fleret amores,
  Aut caneret forti regia bella pede.

123.

Domitii Marsi

in Bavium et Maevium.

Omnia cum Bavio communia frater habebat,
  Unanimi fratres sicut habere solent,

Rura, domum, nummos atque omnia denique, ut aiunt,
Corporibus geminis spiritus unus erat.
Sed postquam alterius mulier communis utrique
Nupsit, deposuit alter amicitiam.

124.

Cornelii Severi

de morte Ciceronis fragmentum.

Oraque magnanimûm spirantia paene virorum
In rostris iacuere suis: sed enim abstulit omnes,
Tamquam sola foret, rapti Ciceronis imago.
Tunc redeunt animis ingentia consulis acta,
Iurataeque manus deprensaque foedera noxae
Patriciumque nefas extinctum, et poena Cethegi,
Deiectusque redit votis Catilina nefandis.
Quid favor aut coetus, pleni quid honoribus anni
Profuerunt, sacris et vita quid artibus acta?
Abstulit una dies aevi decus, ictaque luctu
Conticuit Latiae tristis facundia linguae.
Unica sollicitis quondam tutela salusque,
Egregium semper patriae caput, ille senatus
Vindex, ille fori, legum, iurisque, togaeque
Publica vox saevis aeternum obmutuit armis.
Informes vultus sparsamque cruore nefando
Canitiem sacrasque manus operumque ministras
Tantorum, pedibus civis proiecta superbis
Proculcavit ovans, nec lubrica fata deosque
Respexit: nullo luet hoc Antonius aevo.
Hoc nec in Emathio mitis victoria Perse,
Nec te, dire Syphax, nec fecit in hoste Philippo,
Inque triumphato ludibria cuncta Iugurtha
Afuerunt, nostraeque cadens ferus Hannibal irae
Membra tamen Stygias tulit inviolata sub umbras.

125.

Alphii Aviti.

Tum litterator creditos
Ludo Faliscum liberos,
Causatus in campi patens

Extraque muri ducere,
Spatiando paulatim trahit
Hostilis ad valli latus.

— —

Seu tute malis hospites,
Seu tute captivos, habes.

— —

Marite, si sanguis Curis,
Sabina si caedes placet,
In me, oro, convertas manus.

126.

Lucilii Iunioris.

Mors non una venit: sed, quae rapit, ultima mors est.

127.

Lucilii Iunioris.

Non est tuum, fortuna quod fecit tuum.
Dari bonum quod potuit, auferri potest.

128.

L. Annaei Senecae

ad Cordubam patriam.

orduba; solve comas et tristes indue vultus,
Illacrimans cineri munera mitte meo.
Nunc longinqua tuum deplora, Corduba, vatem,
Corduba, non alio tempore moesta magis;
Tempore non illo, quo versis viribus orbis
Incubuit belli tota ruina tibi,
Cum geminis oppressa malis utrimque peribas,
Et tibi Pompeius, Caesar et hostis erat;
Tempore non illo, quo ter tibi funera centum
Heu! nox una dedit, quae tibi summa fuit;
Non, Lusitanus quateret cum moenia latro,
Figeret et portas lancea torta tuas.
Ille tuus quondam magnus, tua gloria, civis
Infigar scopulo! Corduba, solve comas,
Et gratare tibi, quod te natura supremo
Adluit Oceano: tardius ista doles.

129.

L. Annaei Senecae

ad Corsicam.

Corsica, Phocaïco tellus habitata colono,
Corsica, quae patrio nomine Cyrnus eras,
Corsica Sardinia brevior, porrectior Ilva,
Corsica piscosis pervia fluminibus,
Corsica terribilis, cum primum incanduit aestas,
Saevior, ostendit cum ferus ora Canis,
Parce relegatis, hoc est, iam parce sepultis.
Vivorum cineri sit tua terra levis.

130.

L. Annaei Senecae

de Corsica.

Barbara praeruptis inclusa est Corsica saxis,
Horrida, desertis undique vasta locis.
Non poma autumnus, segetes non educat aestas,
Canaque Palladio munere bruma caret.
Imbriferum nullo ver est laetabile fetu,
Nullaque in infausto nascitur herba solo,
Non panis, non haustus aquae, non ultimus ignis.
Hic sola haec duo sunt, exul et exilium.

131.

L. Annaei Senecae.

Omnia tempus edax depascitur, omnia carpit,
Omnia sede movet, nil sinit esse diu.
Flumina deficiunt, profugum mare litora siccat,
Subsidunt montes et iuga celsa ruunt.
Quid tam parva loquor? moles pulcherrima coeli
Ardebit flammis tota repente suis.
Omnia mors poscit. Lex est, non poena perire.
Hic aliquo mundus tempore nullus erit.

132.

L. Annaei Senecae.

Duc me, parens celsique dominator poli,
Quocumque placuit, nulla parendi mora est.
Adsum inpiger: fac nolle, comitabor gemens.

Ducunt volentem fata, nolentem trahunt,
Malusque patiar, quod pati licuit bono.

133.

L. Annaei Senecae.

Auro quid melius? iaspis. quid iaspide? sensus.
Quid sensu? ratio. quid ratione? deus.

Vento quid levius? fulmen. quid fulmine? fama.
Fama quid? mulier. quid muliere? nihil.

134.

L. Annaei Senecae

(Parcendum Misero.)

Occisi iugulum quisquis scrutaris amici
Tu, miserum necdum me satis esse putas?
Desere confossum. Victori vulnus iniquo
Mortiferum inpressit mortua saepe manus.

135.

L. Annaei Senecae

ad C. Vibium Crispum Passienum.

(ad amicum optimum)

Crispe, meae vires lassarumque anchora rerum,
Crispe vel antiquo conspiciende foro,
Crispe, potens numquam, nisi cum prodesse volebas,
Naufragio litus tutaque terra meo,
Solus honor nobis, arx et tutissima nobis,
Et nunc adflicto sola quies animo.
Crispe, fides dulcis placidique acerrima virtus,
Cuius Cecropio pectora melle madent;
Maxima facundo vel avo vel gloria patri,
Quo solo careat si quis, in exilio est.
En hic, qui iaceo saxis telluris adhaerens!
Mens tecum est, nulla quae cohibetur humo.

136.

[*L. Annaei Senecae*

in Crispum.]

Ablatus mihi Crispus est, amici!
Pro quo si pretium dari liceret,

Nostros dividerem libenter annos.
Nunc pars optima me mei reliquit,
Crispus, praesidium meum, voluptas,
Pectus, deliciae: nihil sine illo
Laetum mens mea iam putabit esse.
Consumtus male debilisque vivam:
Plus quam dimidium mei recessit!

137.

L. Annaei Senecae.

Quisquis es, et nomen dicam: dolor omnia cogit!
Qui nostrum cinerem nunc, inimice, premis,
Et non contentus tantis subitisque ruinis
Stringis in extinctum tela cruenta caput,
Crede mihi, vires aliquas natura sepulchris
Adtribuit. Tumulos vindicat umbra suos.
Ipsos crede deos hoc nunc tibi dicere, livor,
Hoc tibi nunc manes dicere crede meos:
Res est sacra miser: noli mea tangere fata.
Sacrilegae bustis abstinuere manus.

138.

L. Annaei Senecae.

Carmina mortifero tua sunt suffusa veneno,
At sunt carminibus pectora nigra magis.
Nemo tuos fugiet, non vir, non femina dentes,
Haud puer, haud aetas undique tuta senis.
Utque furens totas inmittit saxa per urbes
In populum, sic tu verba maligna iacis.
Sed solet insanos populus conpescere sanus,
Et repetunt motum saxa remissa caput.
In te nunc stringit nullus non carmina vates,
Inque tuam rabiem publica Musa furit.
Dum sua conpositus nondum bene concutit arma,
Miles, et e nostra lancea torta manu,
Bellus homo, et valide capitalia crimina ludis,
Deque tuis manant atra venena iocis.

Sed tu perque iocum dicis vinumque. Quid ad rem,
Si plorem, risus si tuus ista facit?
Quare tolle iocos; non est iocus, esse malignum.
Numquam sunt grati, qui nocuere, sales.

139.

L. Annaei Senecae.

Sic mihi sit frater maiorque minorque superstes;
Et de me doleant nil nisi morte mea.
Sic illos vincam, sic vincar rursus amando,
Mutuus inter nos sic bene certet amor.
Sic dulci Marcus qui nunc sermone fritinnit,
Facundo patruos provocet ore duos.

140.

Volcatii Sedigiti

(ex libro *De Poetis* fragmentum.)

Multos incertos certare hanc rem vidimus,
Palmam poetae comico cui deferant.
Eum meo iudicio errorem dissolvam tibi,
Ut, contra si quis sentiat, nil sentiat.
Caecilio palmam *Statio* do comico.
Plautus secundus facile exuperat ceteros.
Dein *Naevius*, qui fervet, pretio in tertio est.
Si erit, quod quarto detur, dabitur *Licinio*.
Post insequi Licinium facio *Attilium*.
In sexto sequitur hos loco *Terentius*.
Turpilius septimum, *Trabea* octavum obtinet.
Nono loco esse facile facio *Luscium*.
Decimum addo causa antiquitatis *Ennium*.

— —

— —

Sumetur Hecyra sexta ex his fabula

— —

Sed ut Afer sex populo edidit comoedias,
Iter hinc in Asiam fecit. Navim cum semel
Conscendit, visus numquam est: sic vita vacat.

141.

Neronis Imperatoris

(ex libro primo Troicon.)

Quique pererratam subductus Persida Tigris
Deserit, et longo terrarum tractus hiatu
Reddit quaesitas iam non quaerentibus undas.

142.

T. Petronii Arbitri.

Parvula securo tegitur mihi culmine sedes
Uvaque plena mero fecunda pendet ab ulmo:
Dant rami cerasos, dant mala rubentia silvae,
Palladiumque nemus pingui se vertice frangit.
Iam qua diductos potat levis area fontes,
Corycium mihi surgit olus malvaeque supinae
Et non sollicitos missura papavera somnos.
Si vero alitibus fraudem contexere praeter,
Seu magis inbelles libuit circumdare cervos,
Aut tereti lino pavidum subducere piscem:
Hos tantum novere dolos mea sordida rura.
I nunc, et vitae fugientis tempora vende
Divitibus coenis! Me si manet exitus, idem
Hic, precor, inveniar, consumptaque tempora poscar.

143.

Petronii

(in villam suam.)

O litus vita mihi dulcius! o mare! felix,
Cui licet ad terras ire subinde meas.
O formosa dies! hoc quondam rure solebam
Iliadum armatas sollicitare manus.
Hic fontis lacus est, illic sinus egerit algas.
Haec statio est tacitis victa Cupidinibus.
Pervixi: neque enim fortuna malignior umquam
Eripiet nobis, quod prior hora dedit.
Illic alternis depugnat pontus et aer,
Hic rivo tenui pervia ridet humus.
Illic divisas conplorat navita puppes,
Hic pastor miti perluit amne pecus.

Illic inmanes mors obvia solvit hiatus,
Hic gaudet curva falce recisa Ceres.
Illic inter aquas urit sitis arida fauces,
Hic dat periuro basia multa viro.
Naviget, et fluctus lasset mendicus Ulixes,
In terris vivet candida Penelope.

144.

Petronii.

Qui mavult pro parte mori, nec cogere fata
Mollia praecipiti rumpere fila manu,
Hactenus iratum mare noverit; ecce, refuso
Gurgite securos adluit unda pedes.
Ecce inter virides iactatur mitulus algas,
Et rauco trahitur lubrica concha sinu:
Ecce recurrentes qua versat fluctus arenas,
Discolor adtrita calculus exit humo.
Haec quisquis calcare potest, in litore tuto
Ludat, et hoc solum iudicet esse mare.

145.

Petronii.

Primus in orbe deos fecit timor, ardua coelo
Fulmina cum caderent, discussaque moenia flammis,
Atque ictus flagraret Athos. Mox Phoebus ad ortus
Lustrata deiectus humo, Lunaeque senectus
Et reparatus honos, hinc signa effusa per orbem,
Et permutatis disiunctus mensibus annus
Proiecit vitium hoc, atque error iussit inanis
Agricolas primos Cereri dare messis honores,
Palmitibus plenis Bacchum vincire, Palemque
Pastorum gaudere manu. Natat obrutus omni
Neptunus demersus aqua, Pallasque tabernas
Vindicat. Et voti reus, et qui vendidit orbem,
Iam sibi quisque deos avido certamine fingit.

146.

Petronii.

Nolo ego semper idem capiti suffundere costum,
Nec toto stomachum conciliare mero.

Taurus amat gramen mutata carpere valle,
Et fera mutatis sustinet ora cibis.
Ipsa dies ideo nos grato perluit haustu,
Quod permutatis hora recurrit equis.

147.

Petronii.

Uxor legitimus debet quasi census amari:
Nec censum vellem semper amare meum.

148.

Petronii.

Inveniat, quod quisque velit: non omnibus unum est,
Quod placet. Hic spinas colligit, ille rosas.

149.

Petronii.

Nam nihil est, quod non mortalibus adferat usum.
Rebus in adversis, quae iacuere, iuvant.
Sic rate demersa fulvum deponderat aurum:
Remorum levitas naufraga membra vehit.
Cum sonuere tubae, iugulo stat divite ferrum:
Barbara contemtu praelia pannus habet.

150.

Petronii.

Linque tuas sedes alienaque litora quaere,
O iuvenis: maior rerum tibi nascitur ordo.
Ne succumbe malis; te noverit ultimus Ister,
Te Boreas gelidus securaque regna Canopi,
Quique renascentem Phoebum cernuntque cadentem.
Maior in externas Ithacus descendat arenas.

151.

Petronii Arbitri.

Nobilis aestivas platanus diffuderat umbras,
Et baccis redimita daphne tremulaeque cupressus,
Et circumtonsae trepidanti vertice pinus.
Has inter ludebat aquis errantibus amnis
Spumeus, et querulo versabat rore lapillos.
Dignus amore locus, testis silvester aëdon

Atque urbana Progne, quae circum gramina fusae
Ac molles violas cantu sua rura colebant.

152.

Petronii Arbitri.

Idaeo quales fudit de vertice flores
Terra parens, cum se confesso iunxit amori
Iupiter, et toto concepit pectore flammas,
Emicuere rosae violaeque et molle cyperon,
Albaque de viridi riserunt lilia prato.
Talis humus Venerem molles clamavit in herbas,
Candidiorque dies secreto favit amori.

153.

Petronii Arbitri.

Heu heu nos miseros, quam totus homuncio nil est!
. . . .
Sic erimus cuncti, postquam nos auferet Orcus.
Ergo vivamus, dum licet esse bene.

154.

Petronii Arbitri.

Artis severae si quis hamat effectus,
Mentemque magnis applicat, prius more
Frugalitatis lege polleat exacta.
Nec curet alto regiam trucem vultu,
Cliensve coenas inpotentium captet,
Nec perditis addictus obruat vino
Mentis calorem, neve plausor in scena
Se det redemtis histrioniae addictus.

155.

Petronii Arbitri.

Sed sive armigerae rident Tritonidis arces,
Seu Lacedaemonio tellus habitata colono
Sirenumque domus, det primos versibus annos,
Maeoniumque bibat felici pectore fontem:
Mox et Socratico plenus iam mittat habenas
Liber, et ingentis quatiat Demosthenis arma,
Hinc Romana manus circumfluat, et modo Graio
Exonerata sono mutet suffusa saporem.

Interdum subducta foro det pagina cursum,
Et cortina sonet celeri distincta meatu.
Dent epulas et bella truci memorata canore,
Grandiaque indomiti Ciceronis verba minentur.
His animum succinge bonis, sic flumine largo
Plenus Pierio defundes pectore verba.

156.

Petronii Arbitri.

Contemni turpe est, legem donare superbum.
  Hoc amo, quod possum qua libet ire via.
Nam sane et sapiens contemtus iurgia nectit,
  Et qui non iugulat victor abire solet.

157.

Petronii Arbitri.

Ales Phasiacis petita Colchis
Atque Afrae volucres placent palato,
Quod non sunt faciles, at albus anser
Et pictis anas enotata pennis
Plebeium sapit. Ultimis ab oris
Adtractus scarus, atque arata Syrtis
Si quid naufragio dedit, probatur.
Mullus iam gravis est. Amica vincit
Uxorem. Rosa cinnamum veretur.
Quidquid quaeritur, optimum videtur.

158.

Petronii Arbitri.

Nec bibit inter aquas, poma aut pendentia carpit
  Tantalus infelix, quem sua vota premunt.
Divitis haec magni facies erit, omnia late
  Qui tenet, et sicco concoquit ore famem.

159.

Petronii Arbitri.

Quid faciant leges, ubi sola pecunia regnat,
  Aut ubi paupertas vincere nulla potest?
Ipsi, qui Cynica traducunt tempora coena,
  Nonnumquam nummis vendere verba solent.

Ergo iudicium nihil est nisi publica merces,
  Atque eques, in causa qui sedet, empta probat.

160.

Petronii Arbitri.

Quisquis habet nummos, secura naviget aura,
  Fortunamque suo temperet arbitrio.
Uxorem ducat Danaen, ipsumque licebit
  Acrisium iubeat credere, quod Danaen.
Carmina componat, declamet, concrepet, omnes
  Et peragat causas, sitque Catone prior.
Iurisconsultus *Paret*, *Non paret* habeto,
  Atque esto, quidquid Servius et Labeo.
Multa loquor. Quidvis nummis praesentibus opta,
  Et veniet. Clausum possidet arca Iovem.

161.

Petronii Arbitri.

Non Indum fulgebat ebur, quod inhaeserat auro,
Nec iam calcato radiabat marmore terra,
Muneribus delusa suis, sed crate saligna
Inpositum Cereris vacuae nemus, et nova terrae
Pocula, quae facili vilis rota finxerat actu.
Hinc mollis stillae lacus, et de caudice lento
Vimineae lances maculataque testa Lyaeo,
Et paries circa palea satiatus inani
Fortuitoque luto clavos numerabat agrestes,
Et viridi iunco gracilis pendebat arundo.
Praeterea quas fumoso suspensa tigillo
Conservabat opes humilis casa, mitia sorba
Inter odoratas pendebant texta coronas,
Et thymbrae veteres et passis uva racemis.
Qualis in Actaea quondam fuit hospita terra,
Digna sacris, Hecale, quam Musa loquentibus annis
Battiades veteri mirandam tradidit aevo.

162.

Petronii Arbitri.

Qui pelago credit, magno se foenore tollit.
Qui pugnas et castra petit, praecingitur auro.

Vilis adulator picto iacet ebrius ostro,
Et qui sollicitat nuptas, ad praemia peccat.
Sola pruinosis horret facundia pannis,
Atque inopi lingua desertas invocat artes.

163.

Petronii Arbitri.

Nomen amicitiae si, quatenus expedit, haeret,
Calculus in tabula mobile ducit opus.
Cum fortuna manet, vultum servatis, amici;
Cum cecidit, turpi vertitis ora fuga.
Grex agit in scena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.
Mox ubi ridendas inclusit pagina partes,
Vera redit facies, assimulata perit.

164.

Petronii Arbitri.

Nolo, quod cupio, statim tenere,
Nec victoria mi placet parata.

165.

Petronii Arbitri.

Qualis nox fuit illa, di deaeque!
Quam mollis torus! haesimus calentes
Et transfudimus hinc et hinc labellis
Errantes animas. Valete curae
Mortales! ego sic perire coepi.

166.

Petronii Arbitri.

Quid me spectatis constricta fronte, Catones,
Damnatisque novae simplicitatis opus?
Sermonis puri non tristis gratia ridet,
Quodque facit populus, candida lingua refert.
Nam quis concubitus, Veneris quis gaudia nescit?
Quid vetat in tepido membra calere toro?
Ipse pater veri doctus Epicurus in arte
Iussit, et hanc vitam dixit habere deos.

167.

Petronii Arbitri.

Quid factum est, quod tu proiectis, Iupiter, armis
Inter coelicolas fabula muta taces?
Nunc erat, a torva submittere cornua fronte,
Nunc pluma canos dissimulare tuos.
Haec vera est Danae! tenta modo tangere corpus:
Iam tua flammifero membra calore fluent.

168.

Petronii Arbitri.

Quod solum formae decus est, cecidere capilli,
Vernantesque comas tristis abegit hiems.
Nunc umbra nudata sua iam tempora moerent,
Areaque attritis ridet adusta pilis.
O fallax natura deum! quae prima dedisti
Aetati nostrae gaudia, prima rapis.

169.

Petronii Arbitri.

Infelix, modo crinibus nitebas,
Phoebo pulchrior et sorore Phoebi,
At nunc levior aere vel rotundo
Horti tubere, quod creavit unda,
Ridentes fugis et times puellas.
Ut mortem citius venire credas,
Scito, iam capitis perisse partem.

170.

Petronii Arbitri.

Somnia, quae mentes ludunt volitantibus umbris,
Non delubra deum nec ab aethere numina mittunt,
Sed sibi quisque facit. Nam cum prostrata sopore
Urget membra quies et mens sine pondere ludit;
Quidquid luce fuit, tenebris agit. Oppida bello
Qui quatit et flammis miserandas saevit in urbes,
Tela videt versasque acies et funera regum
Atque exundantes profuso sanguine campos;
Qui causas orare solent, legesque forumque,
Et pavido cernunt inclusum corde tribunal.

Condit avarus opes defossumque invenit aurum.
Venator saltus canibus quatit. Eripit undis
Aut premit eversam periturus navita puppim.
Scribit amatori meretrix; dat adultera munus,
Et canis in somnis leporis vestigia latrat.
[In noctis spatio miserorum vulnera durant.]

171.

Petronii Arbitri.

Nocte soporifera veluti cum somnia ludunt
Errantes oculos, effossaque protulit aurum
In lucem tellus, versat manus inproba furtum,
Thesaurosque rapit, sudor quoque perluit ora,
Et mentem timor altus habet, ne forte gravatum
Excutiat gremium secreti conscius auri.
Mox ubi fugerunt elusam gaudia mentem
Veraque forma redit, animus, quod perdidit, optat,
Atque in praeterita se totus imagine versat.

172.

Petronii Arbitri
de saga muliere.

Quidquid in orbe vides, paret mihi. Florida tellus,
Cum volo, siccatis arescit languida sucis;
Cum volo, fundit opes scopulis, atque horrida saxa
Niliacas iaculantur aquas; mihi pontus inertes
Submittit fluctus Zephyrique tacentia ponunt
Ante meos sua flabra pedes. Mihi flumina parent
Hircanaeque tigres, et iussi stare dracones.
Quid leviora loquor? Lunae descendit imago
Carminibus deducta meis, trepidusque furentes
Flectere Phoebus equos revoluto cogitur orbe.
Tantum dicta valent! Taurorum flamma quiescit
Virgineis extincta sacris, Phoebeïa Circe
Carminibus magicis socios mutavit Ulixis,
Proteus esse solet, quidquid libet. His ego callens
Artibus Idaeos frutices in gurgite sistam,
Et rursus fluvios in summo vertice ponam.

173.

Petronii Arbitri.

Nympharum Bacchique comes, quem pulcra Dione
Divitibus silvis numen dedit, inclita paret
Cui Lesbos viridisque Thasos, quem Lydus adorat
Vestifluus, templumque tuis inponit Hypaepis.
Huc ades, o Bacchi tutor Dryadumque voluptas
Et timidas admitte preces. Non sanguine tristi
Perfusus venio, non templis inpius hostis
Admovi dextram, sed inops et rebus egenus
Adtritis facinus non toto corpore feci.
Quisquis peccat inops, minor est reus. Hac prece, quaeso,
Exonera mentem, culpaeque ignosce minori,
Et quandoque mihi fortunae adriserit hora,
Non sine honore tuum patiar decus. Ibit ad aras,
Sancte, tuas hircus, pecoris pater ibit ad aras
Corniger et querulae foetus suis, hostia lactens.
Spumabit pateris hornus liquor, et ter ovantem
Circa delubrum gressum feret ebria pubes.

174.

Petronii Arbitri.

Memphitides puellae,
Sacris deum paratae.
Tinctus colore noctis,
Manu puer loquaci,
Aegyptius choraules.
— —
Anus recocta vino
Trementibus labellis
— —
Triplici, vides, ut ortu
Triviae rotetur ignis,
Volucrique Phoebus axi
Rapidum pererret orbem.

175.

Petronii Arbitri.

Delos, iam stabili revincta terra,
Olim purpureo mari natabat,

Et moto levis hinc et inde vento
Ibat fluctibus inquieta summis.
Mox illam geminis deus catenis
Hac alta Gyaro ligavit, illac
Constanti Mycono dedit tenendam.

176.

Petronii

de puteo excavato in montis iugo.

Hunc quis non credat ipsis dare Syrtibus amnes,
Qui dedit ignotas viscere montis aquas?

177.

Petronii Afranii

ad Deliam.

Nescio quo stimulante malo pia foedera rupi.
Non capiunt vires crimina tanta meae.
Institit, et stimulis ardentibus inpulit actum,
Sive fuit fatum, seu fuit ille deus.
Arguimus quid vana deos? Vis, Delia, verum?
Qui tibi me dederat, idem et ademit Amor.

178.

Petronii Arbitri.

Nam citius flammas mortales ore tenebunt,
Quam secreta tegant. Quidquid dimittis in aula,
Effluit et subitis rumoribus oppida pulsat.
Nec satis est, vulgasse fidem: simulatius exit
Proditionis opus famamque onerare laborat.
Sic commissa verens avidus reserare minister
Fodit humum regisque latentes prodidit aures.
Excepit nam terra sonos calamique loquentes
Incinuere Midam, qualem narraverat index.

179.

Petronii Arbitri.

Qui vultur iecur ultimum pererrat,
Et pectus trahit intimasque fibras,
Non est, quem Tityi vocant poetae,
Sed cordis mala, Livor atque Luctus.

180.

Petronii Arbitri.

Fallunt nos oculi, vagique sensus
Oppressa ratione mentiuntur.
Nam turris, prope quae quadrata surgit,
Adtritis procul angulis rotatur.
Hyblaeum refugit satur liquorem,
Et naris casiam frequenter odit.
Hoc illo magis aut minus placere
Non posset, nisi lite destinata
Pugnarent dubio tenore sensus.

181.

Petronii Arbitri.

Non satis est, quod nos mergis, furiosa iuventus,
Transversosque rapit fama sepulta probris?
Anne etiam famuli cognata faece sepulti
In testa mersas luxuriantur opes?
Vilis servus habet regni bona, cellaque capti
Deridet festram Romuleamque casam.
Idcirco virtus medio iacet obruta coeno,
Nequitiae classes candida vela ferunt.

182.

Petronii.

Non est forma satis, nec quae vult bella videri,
Debet vulgari more placere sibi:
Dicta, sales, lusus, sermonis gratia, risus
Vincunt naturae candidioris opus.
Condit enim formam, quidquid consumitur artis,
Et nisi velle subest, gratia tota perit.

183.

Petronii

(Amans amanti.)

Candida sidereis ardescunt lumina flammis,
Fundunt colla rosas et cedit crinibus aurum,
Mellea purpureum depromunt ora ruborem,
Lacteaque admixtus sublimat pectora sanguis,

Ac totus tibi servit honos, formaque dearum
Fulges et Venerem caelesti corpore vincis.
Argento stat facta manus, digitisque tenellis
Serica fila trahens, pretioso stamine ludis.
Planta decens nescit modicos calcare lapillos,
Et dura laedi scelus est vestigia terra.
Ipsa tuos cum ferre velis per lilia gressus,
Nullos interimes leviori pondere flores.
Guttura nunc aliae magnisve monilibus ornent,
Aut gemmas aptent capiti, tu sola placere
Vel spoliata potes. Nulli laudabile totum est:
In te cuncta probent, si quisquam cernere possit.
Sirenum cantus et dulcia plectra Thaliae
Ad vocem tacuisse rear, qua mella propagas
Dulcia, et in miseros telum iacularis amoris.
[Langueo, deficio, marcesco, punior, uror,
Aestuo, suspiro, pereo, depellor, anhelo.]
Cor grave vulnus alit, nullo sanabile ferro,
Sed tua labra meo saevum de corde dolorem
Depellant morbumque animae medicaminis huius
Cura fuget, ne tanta putres violentia nervos
Dissecet, atque tuae moriar pro crimine causae.
Sed, si hoc grande putas, saltem concede precanti,
Ut iam defunctum niveis ambire lacertis
Digneris, vitamque mihi post fata reducas.

184.

Petronii Antigenidis Pisaurensis
de Thetide.

Cauta quidem genetrix, noceant ne vulnera nato,
  Confirmat Stygio fonte puerperium.
Sed quia fas nulli est humanam vincere sortem,
  In membris tincti dant sibi fata locum.

185.

Petronii Antigenidis
in Telephum.

Telephus, excellens Alcidis pignus et Augae,
  Externae sortis bella inopina tulit.

Nam Graii Troiam peterent cum mille carinis,
Tangeret et classis litus adacta suum:
Occurrens Danais forti dum pugnat Achilli,
Scyria pugnanti perculit hasta femur.
Pro cuius cura consultus dixit Apollo,
Hostica quo salubrem cuspis haberet opem:
Mox precibus flexi Pelidae robore raso,
Iniecto membris pulvere plaga fugit.
Monstrant fata viri vario miracula casu:
Unde datum est vulnus, contigit inde salus.

186.

Petronii Antigenidis

Laus Xerxis.

Perses magnus adest, totus comitatur euntem
Orbis. Quid dubitas, Graecia, ferre iugum?
Tellus iussa facit, coelum texere sagittae,
Abscondunt clarum Persica tela Iovem.
Classes fossus Athos intra sua viscera vidit,
Phryxeae peditem ferre iubentur aquae.
Quis novus hic hominum terramque diemque fretumque
Permutat? Certe sub Iove mundus erat!

187.

Petronii Antigenidis.

Haec urbem circa stulti monumenta laboris,
Quasque vides moles, Appia, marmoreas,
Pyramidasque ausas vicinum adtingere coelum,
Pyramidas, medio quas fugit umbra die,
Et Mausoleum, miserae solatia mortis,
Intulit externum quo Cleopatra virum,
Concutiet sternetque dies, quoque altius extat
Quodque opus, hoc illud carpet edetque magis.
Carmina sola carent fato mortemque repellunt,
Carminibus vives semper, Homere, tuis.

188.

Petronii Antigenidis

De Atho monte.

Hic, quem cernis, Athos inmissis pervius undis
Flexibus obliquis circumeundus erat.

Accepit, magno deductum Nerea fluctu,
  Perque latus misit maxima bella suum,
Sub tanto subitae sonuerunt pondere classes,
  Caeruleus cana sub nive pontus erat.
Idem commisit longo duo litora ponte
  Perses, et fecit per mare miles iter.
Quale fuit regnum mundo nova ponere iura?
  Hoc terrae fiat; hac mare, dixit, eat.

189.

D. M.

Petronii Antigenidis.

Tu, pede qui stricto vadis per senta, viator,
Siste, rogo, titulumque meum ne spreveris, oro.
Bis quinos annos mensesque duos, duo soles
In superis feci, tenere nutritus, amatus.
Dogmata Pythagorae sensi studiumque sophorum,
Et libros legi. Legi pia carmina Homeri,
Sive quot Euclides abaco praescripta tulisset.
Delicias habui pariter lususque procaces.
Haec Hilarus mihi contulerat, pater ipse, patronus,
Si non infelix contraria fata habuissem:
Nunc vero infernas sedes, Acherontis ad undas
Tetraque Tartarei persidere tendo profundi.
Effugi tumidam vitam. Spes, forma valete:
Nil mihi vobiscum est. Alios deludite, quaeso.
Haec domus aeterna est. Hic sum situs, hic ero semper.

190.

[*Turni*]

Fragmentum satirae in Neronem.

Ergo famem miseram aut epulis infusa venena
Et populum exanguem pinguesque in funus amicos
Et molle imperii senium sub nomine pacis,
Et quodcumque illis nunc aurea dicitur aetas,
Marmoreaeque canent lacrimosa incendia Romae,
Ut formosum aliquid nigrae et solatia noctis?
Ergo re bene gesta et leto matris ovantem
Maternisque canent cupidum concurrere Diris,

Et Diras alias opponere et anguibus angues,
Atque novos gladios peiusque ostendere letum?
Saeva canent, obscoena canent foedosque hymenaeos
Uxoris pueri, Veneris monumenta nefandae!
Nil Musas cecinisse pudet, nec nominis olim
Virginei famaeque iuvat meminisse pudoris.
Ah! pudor extinctus doctaeque infamia turbae
Sub titulo prostant, et, quîs genus ab Iove summo,
Res hominum supra evectae et nullius egentes,
Asse merent vili ac sancto se corpore foedant.
Scilicet aut Menae faciles parere superbo
Aut nutu Polycleti, et parca laude beatae,
Usque adeo maculas ardent in fronte recentes
Hesternique Getae vincla et vestigia flagri.
Quin etiam patrem oblitae et cognata deorum
Numina et antiquum castae pietatis honorem,
Proh! furias et monstra colunt inpuraque turpis
Fata vocant Titii mandata, et, quidquid Olympi est,
Transscripsere Erebo. Iamque inpia ponere templa
Sacrilegasque audent aras, coeloque repulsos
Quondam Terrigenas superis inponere regnis,
Qua licet, et stolido verbis inluditur orbi.

191.

Septimii Sereni.

Iane pater, Iane tuens, Dive biceps, biformis;
O cate rerum sator, o principium deorum,
Stridula cui limina, cui cardinei tumultus,
Cui reserata mugiunt aurea claustra mundi:
Tibi vetus ara caluit Aborigineo sacello.

192.

Septimii Sereni.

Inquit amicus ager domino:
Si bene mi facias, memini.
Pinea brachia cum trepidant,
Audio canticulum Zephyri.

193.

Rufi Verginii.

Hic situs est Rufus, pulso qui Vindice quondam
Imperium adseruit non sibi, sed patriae.

194.

C. Plinii Caecilii Secundi.

Huc mihi vos, largo spumantia pocula vino,
Ut calefactus Amor pervigilare velit.
Ardenti Baccho succenditur ignis Amoris:
Nam sunt unanimi Bacchus Amorque dei.

195.

C. Plinii Caecilii Secundi.

Cum libros Galli legerem,. quibus ille parenti
Rursus de Cicerone daret palmamque decusque,
Lascivum inveni lusum Ciceronis et illo
Spectandum ingenio, quo seria condidit, et quo
Humanis salibus multo varioque lepore
Magnorum ostendit mentes gaudere virorum.
Nam queritur, quod fraude mala frustratus amantem
Paucula coenato sibi debita savia Tiro
Tempore nocturno subtraxerit. His ego lectis
Cur post haec, inquam, nostros celamus amores,
Nullumque in medium timidi damus, atque fatemur,
Tironisque dolos, Tironis nosse fugaces
Blanditias et furta novas addentia flammas?

196.

C. Plinii Caecilii Secundi.

Ut laus est cerae, mollis cedensque sequatur
Si doctos digitos, iussaque fiat opus,
Et nunc informet Martem castamve Minervam,
Nunc Venerem effingat, nunc Veneris puerum;
Utque sacri fontes non sola incendia sistunt,
Saepe etiam flores vernaque prata iuvant:
Sic hominum ingenium flecti ducique per artes
Non rigidas docta mobilitate decet.

197.

Sentii Augurini.

Canto carmina versibus minutis
His, olim quibus et meus Catullus
Et Calvus. Veteres quid o sed ad me?
Unus Plinius est mihi priores:
Mavult versiculos foro relicto,
Et quaerit, quod amet, putatque amari.
Ille o Plinius, ille quot Catones!
I nunc, quisquis amas, amare noli.

198.

Sulpiciae.

Ne me cadurcis destitutam fasciis
Nudam Caleno concubantem proferat.

199.

M. Valerii Martialis
in Domitianum.

— — — — — — — —

Flavia gens, quantum tibi tertius abstulit heres!
Pene fuit tanti, non habuisse duos.

200.

M. Valerii Martialis.

Nec volo me summis fortuna nec adplicet imis,
Sed medium vitae temperet illa gradum.
Jnvidia excelsos, inopes iniuria vexat:
Quam felix vivit, quisquis utroque caret!

201.

M. Valerii Martialis
de Prisco et Vero.

Cum traheret Priscus, traheret certamina Verus,
Esset et aequalis Mars utriusque diu,
Missio saepe viris magno clamore petita est.
Sed Caesar legi paruit ipse suae.
Lex erat, ad digitum posita concurrere palma.
Quod licuit, lances donaque saepe dedit.
Inventus tamen est finis discriminis aequi:
Pugnavere pares, succubuere pares.

Misit utrisque rudes et palmas Caesar utrisque.
Hoc pretium virtus ingeniosa tulit.
Contigit hoc nullo nisi te sub principe, Caesar,
Cum duo pugnarent, victor uterque fuit.

202.

M. Valerii Martialis

de damma, quam Caesar dimisit.

Concita veloces fugeret cum damma Molossos
Et varia lentas necteret arte moras,
Caesaris ante pedes supplex similisque roganti
Constitit, et praedam non tetigere canes.
— —
Haec intellecto principe dona tulit.
Numen habet Caesar; sacra est vis, sacra potestas.
Credite, mentiri non didicere ferae.

203.

M. Valerii Martialis.

Da veniam subitis: non displicuisse meretur,
Festinat, Caesar, qui placuisse tibi.
Cedere maiori virtutis fama secunda est.
Illa gravis palma est, quam minor hostis habet.

204.

M. Valerii Martialis

epitaphium Antullae.

Hoc nemus aeterno cinerum sacravit honori
Foenius et culti iugera pauca soli.
Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulcro,
Hoc erit Antullae mixtus uterque parens.
Si cupit hunc aliquis, moneo ne speret, agellum:
Perpetuo dominis serviet iste suis.

205.

M. Valerius Probus

ad Caelestiuum.

Accipe nostra tuis audacius edita iussis,
Caelestine potens, et mentibus insere dicta.
Quo cumulante mihi semper fortuna favorem
Haud invita dedit sese, comitante benigno,

Quem superi voluere virum, mihi condere famam.
Ausus enim incipio, quoniam tua iussa fatigant,
Tempora vel numeros verborum et commata verbis,
Ut possum, monstrare meis, licet alta subire
Mens humilis vetet, et res metrica fortius artet.
Aptius esse tamen conantes iussa fatemur
Arta subire nimis, quam voce animoque silere.

206.

Aelii Hadriani.

Animula vagula, blandula,
Hospes comesque corporis,
Quae nunc abibis in loca
Pallidula, rigida, nudula,
Nec, ut soles, dabis iocos.

207.

Aelii Hadriani.

Ego nolo Florus esse,
Ambulare per tabernas,
Latitare per popinas,
Culices pati rotundos.

208.

Aelii Hadriani
epitaphium Voconii.

. . .

Lascivus versu, mente pudicus eras.

. . .

209.

Aelii Hadriani
epitaphium Sorani Batavi.

Ille ego Pannoniis quondam notissimus oris,
Inter mille viros primus fortesque Batavos,
Hadriano potui qui iudice vasta profundi
Aequora Danubii cunctis tranare sub armis,
Emissumque arcu, dum pendet in aëre, telum,
Ac redit, ex alia fixi fregique sagitta.
Quem neque Romanus potuit, nec barbarus umquam,
Non iaculo miles, non arcu vincere Parthus,

Hic situs, hic memori saxo mea facta sacravi.
Viderit, anne aliquis post me mea gesta sequatur.
Exemplo mihi sum, primus qui talia gessi.

210.

Aelii Hadriani

de Amazonibus.

Ut belli sonuere tubae, violenta peremit
Hippolyte Teuthranta, Lyce Clonon, Oebalon Alce;
Oebalon ense, Clonon iaculo, Teuthranta sagitta.
Figitur ora Clonus, latus Oebalus, ilia Teuthras.
Plus puero Teuthras, puer Oebalus, at Clonus herós.
Oebalus ibat equo, curru Cloas, at pede Teuthras:
Iphicli Teuthras, Doryli Clonus, Oebalus Idae,
Argolicus Teuthras, Moesus Clonus, Oebalus Arcas.

211.

Aelii Hadriani

epitaphium Borysthenis equi.

Borysthenes Alanus
Caesareus veredus,
Per aequor et paludes
Et tumulos et ruscos
Volare qui solebat
Pannonicos in apros.
Nec ullus insequentem
Dente aper albicanti
Ausus fuit nocere,
Vel extimam saliva
Sparsit ab ore caudam,
Ut solet evenire.
Sed integer iuventa,
Inviolatus artus,
Die sua peremptus
Hoc situs est in agro.

212.

Flori.

Ego nolo Caesar esse,
Ambulare per Britannos,
Scythicas pati pruinas.

213.

Flori.

Bacche, vitium repertor, plenus adsis vitibus,
Effluas dulcem liquorem comparandum nectari,
Conditumque fac vetustum, ne malignis venulis
Asperum ducat saporem, versus usum in alterum.

214.

Flori.

Omnis mulier intra pectus celat virus pestilens:
Dulce de labris loquuntur, corde vivunt noxio.

215.

Flori.

Sic Apollo, deinde Liber sic videtur ignifer.
Ambo sunt flammis creati prosatique ex ignibus,
Ambo de comis calorem vite et radio conferunt.
Noctis hic rumpit tenebras, hic tenebras pectoris.

216.

Flori.

Quando ponebam novellas arbores mali et piri,
Cortici summae notavi nomen ardoris mei.
Nulla fuit exinde finis vel quies cupidinis,
Crescit arbor, gliscit ardor, ramus inplet litteras.

217.

Flori.

Qui mali sunt, non fuere matris ab alvo mali,
Sed malos faciunt malorum falsa contubernia.

218.

Flori.

Sperne mores transmarinos, mille habent offucías.
Cive romano per orbem nemo vivit rectius:
Quippe malim unum Catonem quam trecentos Socratas.

219.

Flori.

Tam malum est habere nummos, non habere quam malum est.
Tam malum est audere semper, quam malum est semper pudor.

Tam malum est tacere multum, quam malum est multum loqui.
Tam malum est foris amica, quam malum est uxor domi.
Nemo non haec vera dicit, nemo non contra facit.

220.

Flori.

Consules fiunt quotannis et novi proconsules:
Solus aut rex aut poeta non quotannis nascitur.

221.

Flori.

Venerunt aliquando rosae. Proh veris amoeni
Ingenium! una dies ostendit spicula florum,
Altera pyramidas nodo maiore tumentes,
Tertia iam calathos, totum lux quarta peregit
Floris opus. Pereunt hodie, nisi mane legantur.

222.

Sulpicii Carthaginiensis.

Iusserat haec rapidis aboleri carmina flammis
Virgilius, Phrygium quae cecinere ducem.
Tucca vetat Variusque simul: tu, maxime Caesar,
Non sinis et Latiae consulis historiae.
Infelix gemino cecidit prope Pergamos igni,
Et pene est alio Troia cremata rogo.

223.

Sulpicii Carthaginiensis
argumenta in Virgilii Aeneidem.

I.

Arma virumque canit vates Iunonis ob iram
Et totum Aeoliis turbatum fluctibus aequor,
Disiectas classes submersaque corpora ponto,
Hospitium Didus, casus quo gentis et annos
Aeneas Troiae fatumque et bella referret.
Quorum pars terrae, pelago pars addita famae est.

II.

Conticuere omnes intentique ore loquentis
Ora tenent. Ac tum dolus introducitur hostis

Et fallacis equi damnosum munus in armis,
Perfidia notusque Sinon amissaque coniunx;
Per medios ignes ablatus saevaque tela
Anchises oneri facilis pietate ferentis.

III.

Postquam res Asiae disiectaque moenia Troiae,
Dant pelago classes. Polydori funera discunt
Atque Heleni praecepta, fidem cui fecerat usus;
Quae non accessus via sit tentanda, Cyclopas
Et Scyllae rabies et ineluctabilis unda
Errorisque maris labor in contraria versus.

IV.

At regina gravi pectus succensa dolore
Ardet amore viri, clausum veneratur amorem,
Dumque capit, capitur; sentit, quos praebuit, ignes
Aeneas; altum sociis et classe petivit.
Extructa regina pyra penetralibus instat
Morte fugam praestare, morae nec defuit hora.

V.

Interea medium Aeneas tendebat in aequor
Moenia respiciens causa flagrantia amoris.
Mox Sicula tenet arva domus manesque parentis
Ludorum exequiis celebrat. Quibus additur Iris
In faciem Beroes classem flammare iubentis
Iunonem mentita dolo: namque illa monebat.

VI.

Sic fatus lacrimans. Cumarum adlabitur oris
Descensusque parans obiit praecepta Sibyllae,
Qua duce non faustum mortali limen aditur.
Hic primum maestos videt inter cetera Troas,
Tum patrem agnoscit, discit reditura sub ortus
Corpora romanosque duces seriemque nepotum.

VII.

Tu quoque litoribus nostris, Caieta, manebis,
Servat honos nomen, pietas testatur honorem.
Causa opus insequitur: bellum namque incipit esse,
Tyrrhidae iuvenum quod tunc conflaverat ira.

Turnus adest, monet arma sibi contraria sumat.
Tum gentes socia arma ferunt, fremit arma iuventus.

VIII.

Ut belli signum cecinit sociosque vocavit
Turnus et in varias turbatus pectora mentes
Aeneas Evandron adit, facit hospitis usum
Atque operum causas, urbis cognoscit honores,
Arma rogat, Cytherea rogat, mox accipit heros.
Tuque opere ast piget facti labor efficit artem.

IX.

Atque ea diversa penitus dum parte geruntur,
Iris adest, monet arma sibi contraria sumat.
Caeduntur vigiles et mutua corpora fratrum,
Nisus et Eurialus morte et pietate fideles;
Dumque petunt laudem, vincunt contraria fata,
Audacem Remulum leto dat pulcher Iulus.

X.

Panditur interea coelum sedesque Tonantis,
Alternos questus Venus ac Saturnia promunt.
Illa dolos, haec bella movet, sed vincitur ira
Mater. At Aeneas bello non segnior instat,
Vulnere Mezenti laudaem nam fecerat iram,
Quem tetigit virtus, superat per fata periclum.

XI.

Oceanum interea Phoebus superaverat ortu.
Extruit Aeneas dextra quaesita tropaea,
Condit humi socios, fatum quos condidit ante.
Legati responsa ferunt veniamque petitam
Non negat et contra pugnat secura Camilla,
Femina caede potens, casu temeraria tanto.

XII.

Turnus ut infractos vidit cessisse Latinos,
Instat atrox pugnae neces sibi percipit hostis
Pectore secreto violatur vulnere teli,
Aeneas causa est; illi Iuturna neganti
Adfuit obsequio, quum mors finiverat iram.
Sed sua fata virum traxerunt quaerere mortem.

224.

Terentiani Mauri.

Adesto iambe praepes et tui tenax
Vigoris, adde concitum celer pedem.
Nec alterius indigens opis veni,
Sed ipse verus integerque gestiens,
Adusta felle qualis ante carmina
Dabas amarus, inpotens ultor tui.

225.

Appuleii.

Principium vitae obitus meditatio est.
Non vult emendari peccare nesciens.
Inmoderata ira fructus est insaniae,
Pecuniam amico credens est damnum duplex:
Argentum et sodalem perdidit simul.

226.

Appuleii

epistolium de dentifricio.

Calpurniane, salve properis versibus.
Misi, ut petisti, mundicinas dentium,
Nitelas oris ex Arabicis frugibus,
Tenuem, candificum, nobilem pulvisculum,
Complanatorem tumidulae gingivulae,
Converritorem pridianae reliquiae,
Ne quae visatur tetra labes sordium,
Restrictis forte si labellis riseris.

227.

Appuleii

in Critiam et Charinum.

Et Critias mea delicies sit: salva, Charine,
Pars in amore meo, vita, tibi remanet.
Ne metuas: nam me ignis et ignis torreat, ut vult,
Hasce duas flammas, dum potior, patiar.
Hoc modo sim vobis, unus sibi quisque quod ipse est.
Hoc mihi vos eritis, quod duo sunt oculi.

228.

Appuleii

in Critiam.

Florea serta, meum mel, et haec tibi carmina dono;
Carmina dono tibi, serta tuo genio;
Carmina, uti, Critia, lux haec optata canatur,
Quae bis septeno vere tibi remeat;
Serta autem, ut laeto tibi tempore tempora vernent,
Aetatis florem floribus ut decores.
Tu mihi da contra pro verno flore tuum ver,
Ut nostra exuperes munera muneribus.
Pro inplexis sertis complexum corpore redde,
Proque rosis oris savia purpurei.
Quod si animam inspires, dona, et iam carmina nostra
Cedent victa tuo dulciloquo calamo.

229.

Appuleii.

Montis in excelsi scopulo desiste puellam,
Ornatam mundo funerei thalami.
Nec speres generum mortali stirpe creatum,
Sed saevum atque ferum, vipereumque malum,
Qui pinnis volitans super aethera cuncta fatigat,
Flammaque et ferro singula debilitat,
Quem tremit ipse Iovis, quo numina terrificantur,
Flumina quem horrescunt et Stygiae tenebrae.

230.

Appuleii

ἀνεχόμενος ex Menandro.

Amare liceat, si potiri non licet.
Fruantur alii; non moror, non sum invidus;
Nam sese excruciat, qui beatis invidet.
Quos Venus amavit, facit amoris compotes;
Nobis Cupido velle dat, posse abnegat.
Olli purpurea delibantes oscula
Clemente morsu rosea labella vellicent,
Malas adorent ore et ingenuas genas
Et pupularum nitidas geminas gemmulas.

Quin et quum tenera membra molli lectulo,
Quum pectora ipsa adhaerent Veneris glutino,
Libido quum lascivo instinctu suscitat,
Sinuare ad Veneris usum femina, feminae
Inter gannitus et subantis voculas
Carpant papillas atque amplexus intiment,
Arentque sulcos molles arvo Venereo
Thyrsumque pangant hortulo in Cupidinis,
Dent crebros ictus connivente lumine,
Trepidante cursu Venere et anima fessula,
Eiaculent tepidum rorem niveis laticibus.
Haec illi faciant, quis Venus non invidet,
At nobis casso saltem delectamine
Amare liceat, si potiri non licet.

231.

Modestini
de Amore.

Forte iacebat Amor victus puer alite somno
Myrti inter frutices pallentis roris in herba:
Hunc procul emissae tenebrosa Ditis ab aula
Circumeunt animae, saeva face quas cruciarat.
Ecce meus venator! ait, hunc, Phaedra, ligemus.
Crudelis, crinem, clamabat Scylla, metamus,
Colchis et orba Progne, numerosa caede necemus,
Dido et Canace, saevo gladio perimamus,
Myrrha, meis ramis; Evadne, igne crememus,
Hunc, Arethusa inquit Biblisque, in fonte necemus.
Ast Amor evigilans dixit: mea penna, volemus!

232.

Gallieni imperatoris
epithalamium.

Ite simul iuvenes, pariter sudate medullis
Omnibus inter vos. Non murmura vestra columbae,
Brachia nec hederae vincant, nec oscula conchae.
Ludite, sed vigiles nolite extinguere lychnos.
Omnia nocte vident, nil cras meminere lucernae.

233.

Albi Ovidii Iuventini

elegia de philomela.

Dulcis amica veni, noctis solatia praestans:
  Inter aves etenim nulla tibi similis.
Tu, philomela, potes vocum discrimina mille,
  Mille potes varios ipsa referre modos.
Nam quamvis aliae volucres modulamina tentent,
  Nulla potest modulis aequivalere tuis.
Insuper est avium, spatiis garrire diurnis:
  Tu cantare simul nocte dieque potes.
Parus enim quamvis per noctem tinnipet omnem,
  At sua vox nulli iure placere potest.
Dulce palara sonat, quam dicunt nomine drostam,
  Sed fugiente die nempe quieta silet.
Et merulus modulans sat pulcris tinnitat odis,
  Nocte ruente tamen cantica nulla canit.
Vere calente novos componit acredula cantus,
  Matutinali tempore tunc mitilans.
Tunc turdus truculat, sturnus tunc pusitat ore;
  Sed quod mane canunt, vespere non recolunt.
Caccabat hinc perdix, hinc graccitat improbus anser,
  Et castus turtur atque columba gemunt.
Plausitat arborea resonans de fronde palumbes,
  In fluviisque natans ore tetrinit anas.
Martia grus gruit, ast cycni prope flumina drensant,
  Accipiter pipat, milvus hiansque lipit.
Cucurrire solet gallus, gallina gracillat,
  Pululat at pavo, trissat hirundo vaga.
Clangunt porro aquilae, vultur pulpare probatur,
  Et crocitat corvus, fringulit et graculus.
Gloctorat inmenso de turre ciconia rostro,
  Pessimus at passer tristia flendo pipit.
Psittacus humanas depromit voce loquelas,
  Atque suo domino χαῖρε sonat vel ave!

Pica loquax varias concinnat gutture voces,
  Scurrili strepitu quidquid et audit ait.
Et cuculi cuculant et rauca cicada fritinnit,
  Bombilat ore legens munera mellis apis.
Bubulat horrendum ferali carmine bubo
  Humano generi tristia fata ferens.
Strix nocturna sonans et vespertilio stridunt,
  Noctua lucifuga cucubat in tenebris.
Ast ululant ululae lugubri voce canentes,
  Inque paludiferis butio butit aquis.
Regulus atque merops et rubro pectore Progne
  Consimili modulo zinzilulare sciunt.
Scribere me voces avium philomela coegit,
  Quae cantu cunctas exuperat volucres.
Sed iam quadrupedum fari discrimina vocum,
  Nemine cogente, nunc ego sponte sequar.
Tigrides indomitae raccant, rugiuntque leones,
  Panther caurit amans, pardus hiando felit.
Dum lynces hircando fremunt, ursus ferus uncat,
  Ast lupus ipse ululat, frendet agrestis aper.
Et barrus barrit, cervi glocitant et onagri,
  Ast taurus mugit, et celer hinnit equus.
Quiritat verres, tardus rudit, oncat asellus,
  Blatterat ast aries, et pia balat ovis.
Sordida sus pascens ruris per gramina grunnit,
  At miccire capris, hirce petulce, soles.
Porro canis latrat, fallax vulpecula gannit,
  Glaucitat et catulus, at lepores vagiunt.
Mus avidus mintrit, velox mustecula drindit,
  Et grillus grillat, desticat inde sorex.
Ecce venenosus serpendo sibilat anguis,
  Garrula limosis rana coaxat aquis.
Has volucrum voces descripsi quadrupedumque,
  Quas natura illis grata parens tribuit.
Sed cunctas species animantum nemo notavit,
  Atque sonos ideo dicere quis poterit?
Cuncta tamen Domino depromunt munera laudum,
  Seu semper sileant, sive sonare queant.

234.

Solini

Ponticon.

Tethya marmoreo fecundam pandere Ponto
Et salis aequoreas spirantis molle catervas,
Quaeque sub aestifluis Thetis humida continet antris,
Coeptantem, Venus alma, fove: quae semine coeli
Parturiente salo divini germinis aestu,
Spumea purpureis dum sanguinat unda profundis,
Nasceris e pelago, placido dea prosata mundo.
Nam cum prima foret rebus natura creandis
In foedus connexa suum, ne staret inerti
Machina mole vacans, tibi primum candidus aether
Astrigeram faciem nitido gemmavit Olympo.
Te fecunda sinu tellus amplexa, resedit
Ponderibus fundata suis elementaque iussa
Aetherias servare vices, tu foetibus auges
Cuncta suis, totus pariter tibi parturit orbis.
Quare, diva, precor, quoniam tua munera parvo
Ausus calle sequor, vitreo de gurgite vultus
Dextera prome pios et lumine laeta sereno
Pierias age pande vias. Da Nerea molli
Pacatum gaudere freto votisque litata
Fac saltem primas pelagi libemus arenas.
Vos quoque, qui resono colitis cava Tempea coetu,
— — — — — — — —

235.

Hosidii Getae Medea tragoedia.

Cento Virgilianus.

Esto nunc sol testis et haec mihi terra precanti,
Et dirae ultrices et tu, Saturnia Iuno,
Ad te confugio: nam te dare iura loquuntur
Connubiis. Si quid pietas antiqua labores
Respicit humanos, nostro succurre labori,
Alma Venus: quicumque oculis haec adspicis aequis,
Accipite haec, meritumque malis advertite numen.
Quid primum deserta querar? connubia nostra

Repulit et sparsos fraterna caede penates.
Quid Syrtes aut Scylla mihi, quid vasta Charybdis
Profuerit, mediosque fugam tenuisse per hostes,
Inprobe amor, quid non mortalia pectora cogis?
Iussa aliena pati, iterumque revolvere casus,
Ire iterum in lacrimas. Sed nullis ille movetur
Fletibus, infixum stridet sub pectore vulnus.
Extinctus pudor atque inmitis rupta tyranni
Foedera et oblitus famae melioris amantis
Oblitusve sui est, lacrimae volvuntur inanes.
Nusquam tuta fides, vana spe lusit amantem
Crudelis. Quid, si non arva aliena domosque
Ignotas peteret, pro virginitate reponit?
Heu pietas, heu prisca fides! captiva videbo
Reginam thalamo cunctantem ostroque superbo.
Haud inpune quidem, si quid mea carmina possunt!

Chorus Colchidarum.

Rerum cui summa potestas,
Precibus si flecteris ullis,
Et si pietate meremur,
Nostro succurre labori;
Et tu, Saturnia Iuno,
Cui vincla iugalia curae,
Oculis haec adspicis aequis?
Nemorum Latonia custos,
Triviis ululata per urbes
Sic nos in sceptra reponis?
Quid, o pulcherrime coniux,
Potuisti linquere solam,
Per tot discrimina rerum
Nequidquam erepte periclis?
Manet alta mente repostum,
Quam forti pectore et armis
Medioque ex hoste recepit
Quaesitas sanguine dotes.
Felix, heu nimium felix,
Dum fata deusque sinebant!

Nescis heu perdita necdum,
Quae te dementia cepit
Caput obiectare periclis.
Haec nos suprema manebant,
Hoc ignes araeque parabant.
Nostram nunc accipe mentem,
Vaginaque eripe ferrum
Ferroque averte dolorem.

Creon. Medea.

C. Femina, quae nostris errans in finibus hostis,
Flecte viam velis. Neque enim nescimus et urbem
Et genus invisum et non innoxia verba.
Hostilis facies occurrat et omina turbet.
M. Nullae hic insidiae, nec tanta superbia victis.
Non ea vis animo: nec sic ad praelia veni.
C. Non, ut rere, meas effugit nuntius aures,
Unde genus ducis varium et mutabile semper.
Tu potes unanimes armare in praelia fratres,
Funereasque inferre faces et cingere flamma,
Pacem orare manu et vertere sidera retro,
Atque odiis versare domos. Tibi nomina mille,
Mille nocendi artes, *testor*, fecundaque poenis
Viscera; notumque furens quid femina possit.
Cede locis, pelagoque volans da vela patenti.
M. Rex, genus egregium, liceat te voce moneri,
Pauca tibi e multis, quoniam est oblata facultas,
Dicam equidem (licet arma mihi mortemque mineris),
Ne pete connubiis natum. Meminisse iuvabit,
Dissice compositam pacem, miserere tuorum.
C. Ne tantos mihi finge metus, neve omine tanto
Prosequere, causas nequidquam nectis inanes.
Stat sua cuique dies: non ipsi exscindere ferro
Coelicolae valeant, fati quod lege tenetur,
Nec mea iam mutata loco sententia cedit.
M. Non equidem invideo genero dignisque hymenaeis,
Non iam coniugium antiquum, quod prodidit, oro.
Tempus inane peto: liceat subducere classem!

Extremam hanc oro veniam: Succurre relictae:
Dum pelago desaevit hiems, miserere parentis,
O genitor, et nos aliquod nomenque decusque
Gessimus, et scis ipse, neque est te fallere quidquam.
Nunc victi tristes, quoniam fors omnia versat,
Submissi petimus terram litusque rogamus
Innocuum, neque te ullius violentia vincat.
C. Quid causas petis in me exitiumque meorum
Quidquid id est, timeo vatum praedicta priorum,
Eia age, rumpe moras. Quo me decet usque teneri?
M. Quem sequimur? quove ire iubes? ubi ponere sedes?
C. Ire ad conspectum cari genitoris et ora,
Dum curae ambiguae, dum spes incerta futuri.
M. Nunc scio, quid sit amor. Hospitio prohibemur arenae,
Nec spes ulla fugae, nulla hinc exire potestas.
Quassataeque rates geminique sub ubere nati
Et glacialis hiems aquilonibus asperat undas.
Si te nulla movet tantae pietatis imago,
Indulge hospitio noctem non amplius unam.
Hanc sine me spem ferre tui: audentior ibo.
C. Desine iam tandem. Tota quod mente petisti,
Largior et repetens iterumque iterumque monebo:
Si te his adtigerit terris Aurora morantem,
Unum pro multis dabitur caput.

Vox deintus. Chorus.

O digno coniuncta viro, dotabere virgo.
Ferte faces propere thalamo deducere adorti.
Ore favete omnes et cingite tempora ramis.
Ch. Velamus fronde per urbem
Votisque incendimus aras.
Heu corda oblita tuorum,
Vatum praedicta priorum,
Fati sortisque futurae!
Spe multum captus inani
Mactat de more bidentes
Phoebo patrique Lyaeo,
Cui vincla iugalia curae,

Cumulatque altaria donis.
Tremere omnia visa repente,
Fibrae apparere minaces,
Vox reddita fertur ad aures:
Thalamis neu crede paratis,
Funus crudele videbis.
Carpebant membra quietem,
Animalia somnus habebat.
Ferali carmine bubo
In fletum ducere voces,
Tristes denuntiat iras.
Quae tanta insania, cives,
Velati capita ramis,
Thalamo deducere adorti,
Quaeso miserescite regis.
Recubans sub tegmine fagi
Divino carmine pastor
Vocat in certamina divos
Ramo frondente pependit.
Quae te dementia cepit
Saxi de vertice pastor
Divina Palladis arte
Phoebum superare canendo?
Raptim secat aera pinnis,
Fugiens Minoia regna,
Ausus se credere coelo,
Vitamque relinquit in auras.
Demens videt agmina Pentheus
Caput a vertice revulsum,
Incensas pectore matres,
Vocat agmina saeva sororum,
Iuvenem sparsere per agros.

Medea. Nutrix.

M. En quid ago? vulgi quae vox pervenit ad aures?
Obstupui, magnoque irarum fluctuat aestu
Durus amor, taedet coeli convexa tueri.
Quae potui infelix, quae memet in omnia verti,

Cui pecudum fibrae, coeli cui sidera parent!
Heu furiis incensa feror, stat gratia facti.
Illum ego per flammas et mille sequentia tela,
Per varios casus, per tot discrimina rerum
Eripui leto, fateor, arma inpia sumsi.
Sed quid ego haec autem nequidquam ingrata revolvo?
Quid loquor? aut ubi sum? ictum iam foedus et omnes
Compositae leges. Credo, mea vulnera restant.
N. Non hoc ista sibi tempus spectacula poscit,
Sed cape dicta memor, duri solatia casus,
Sensibus haec imis, nostram nunc accipe mentem:
Heu fuge crudeles terras, fuge litus avarum.
M. Cara mihi nutrix, claudit nos obice pontus.
Deest iam terra fugae, rerum pars altera ademta est,
Hac gener atque socer patriaque excedere suasit.
N. Tu ne cede malis, sed contra audentior ito,
Et quocumque modo fugiasque ferasque laborem.
Tu modo posce deos veniam, tu munera supplex
Tende petens pacem, causasque innecte morandi
Carminibus, forsan miseros meliora sequentur.
M. Nunc oblita mihi tot carmina: vox faucibus haesit,
Mens inmota manet et caeco carpitur igni.
Carmina vel coelo possunt deducere lunam,
Sistere aquam fluviis, deducere montibus ornos.
Has herbas atque haec Ponto mihi lecta venena
Ipse dedit: nihil ille deos, nil carmina curat.
N. Quid struis, aut qua spe inimica in gente moraris?
Aut pugnam, aut aliquid iam dudum invadere magnum,
Seu versare dolos, seu certae occumbere morti.

Iason. Satelles. Medea.

I. Quod votis optastis, adest. Timor omnis abesto.
Hic domus, hic patria est, nullum maris aequor arandum.
Solvite corde metum tandem tellure potiti
Per varios casus. Bene gestis corpora rebus
Procurate, viri. Iuvat indulgere choreis.
S. Unde tremor terris? qua vi maria alta tumescunt?

Quid tantum oceano properent se tingere soles?
Nescio quod certum est, in nubem cogitur aer.
Aspice convexo nutantem pondere mundum,
Et fratris radiis obnoxia surgere luna.
I. [Media] Fert tristes succos nigrisque infecta venenis,
Quo thalamum eripiat, atque ossibus inplicet ignem.
Fare age, quid venias; iam istinc; et comprime gressum.
M. Ad te confugio precibusque inflectere nostris.
O dulcis coniux, non haec sine numine divum
Eveniunt. Si te ceperunt taedia laudis,
Hos cape fatorum comites, his moenia quaere.
I. Non fugis hinc praeceps, dum praecipitare potestas
Iam propiore deo? Nescis heu perdita! nescis,
Nec, quae te circumstent deinde pericula, cernis.
M. Hanc quoque deserimus sedem! Tibi ducitur uxor.
Cui pater et coniux quondam tua dicta relinquor?
Et sedet hoc animo, dotalis regia cordi est
Externique iterum thalami.
Mene fugis? hoc sum terraque marique secuta?
Hic labor extremus, longarum haec meta viarum?
Hic nostri reditus expectatique triumphi?
Quid tua sancta fides? Iterum crudelia retro
Fata vocant; tantis nequidquam erepta periclis.
Mene fugis? Per ego has lacrimas, per si quis amatae
Tangit honos animum, per inceptos hymenaeos,
Per connubia nostra et mensas, quas advena adisti,
Te precor, o miserere animi non digna ferentis.
Namque aliud quid sit, quod iam inplorare queamus?
Ipse mihi nuper Libycis tu testis in undis,
Dum rauca adsiduo longe sale saxa sonabant,
Incubuere mari tantis surgentibus undis.
Luctantes ventos tempestatesque sonoras
Compressi, et rabiem tantam coelique marisque.
Unius in miseri exitium proque omnibus unum
Obieci caput, id sperans fore munus amanti.
Sed quid ego ambages et iussa exorsa revolvo?
Nil super imperio moveor, speravimus ista,

Tempore, quo primum fortes ad aratra iuvencos
Seminaque et tauros spirantes naribus ignem
Obieci, satis inmanis dentibus hydri
Explicuit legio, et campo stetit agmen aperto.
Telorum seges et iaculis increvit acutis,
Ferrea progenies duris caput extulit arvis.
Illi inter sese magna vi vulnera miscent
Confixique suis telis et pectora duro
Transfossi ligno, animasque in vulnera ponunt.
Auro ingens coluber servabat in arbore ramos,
Nec visu facilis nec dictu affabilis ullis.
Ille manum patiens inmania terga resolvit.
Ut me conspexit, flammantia lumina torquens,
Cervicem inflexam posuit somnosque petivit.
Si te nulla movet tantarum gloria rerum,
Sin absumta salus nec habet fortuna regressum,
Si nulla est regio, miseris quam det tua coniux,
I decus, i nostrum, faciat te prole parentem
Egregia interea coniux melioribus opto
Auspiciis, possem hinc comitem asportare Creusam,
Spero equidem mediis, si quid pia numina possunt,
Supplicia hausurum scopulis, dabis, inprobe, poenas,
Quod minime reris, rebus iam rite paratis.
I. Desine meque tuis incendere teque querelis:
Nam mihi parta quies, nullum maris aequor arandum.
Nec veni, nisi fata locum sedemque dedissent.
Heu tot incassum fusos patiere labores!
Nec venit in mentem sudans sub vomere taurus,
Iam gravior Pelias et aena undantia flammis
Squamosusque draco et quaesitae sanguine dotes.
In regnis hoc ausa tuis.
Haec loca non tauri spirantes naribus ignem,
Nec galea densisque virum seges horruit hastis,
Nec vim tela ferunt, mitte hanc de pectore curam.
M. Nam quis te, iuvenum confidentissime, nostras
Iussit adire domos? pelagine erroribus actus,
An fratris miseri letum ut crudele videres?

I. Sive errore viae seu tempestatibus acti,
Quis deus in fraudem, quae te dementia cepit
Commaculare manus, fraterna caede penates?
Aut ego tela dedi aut vitam committere ventis
Hortati sumus? aut quae dura potentia nostri?
M. Nil nostri miserere, nihil mea carmina curas.
Efficiam posthac, ne quemquam voce lacessas,
Nec dulces natos, Veneris nec praemia noris.
I. Quid petis aut causas aut inrita iurgia iactas?
Iamque vale, melior quoniam pars acta diei est.
M. Utere sorte tua, susceptum perfice munus.
I. Nunc iter ad regem nobis. Quod te adloquor, hoc est.
M. Non fletu ingemuit nostro aut miseratus amantem est.
Et dubitamus adhuc? lacrimantem et multa volentem
Dicere deseruit, rapidusque in tecta recessit.
Quid labor aut benefacta iuvant? Mea tristia fata
Fessa iacent. Ubi nunc nobis deus ille magister,
Et furiis agitatus amor et conscia virtus?
Nam quid dissimulo, aut quid me ad maiora reservo?
Stat casus renovare omnes, dare lintea retro,
Rursus et est casus abies visura marinos,
Te sine, frater, erit. Quod si mea numina non sunt,
Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo.

Chorus.

Dictis exarsit in iras
Insani Martis amore,
Poenorum qualis in arvis
Venantum septa corona
Fulva cervice leaena;
Qualis mala gramina pastus
Tractu se colligit anguis,
Tumidum quem bruma tegebat,
Caput altum in praelia tollit,
Linguis micat ore trisulcis.
Furiis agitatus Orestes
Armatam facibus matrem
Ardens agit aequore toto,

Patrias obtruncat ad aras.
Triviis ululata per urbem
Qualis trieterica Baccho
Inter deserta ferarum,
Palla succincta cruenta,
Vocat agmina saeva sororum.
Qualis Philomela sub umbra,
Pectus signata cruentum,
Late loca questibus inplet,
Moerens miserabile carmen
Cantu solata laborem,
Graviter pro coniuge saevit
Deserti ad Strymonis undam.
Te solo in litore secum
Anima fugiente vocabat,
Scirent si ignoscere Manes.

Nuntius. Creon.

N. Quo feror? unde abii? Rumpit pavor; ossaque et artus
Perfundit toto proruptus corpore sudor.
Genua labant tarda, atque oculos stupor urget inertes,
Arrectaeque horrore comae, et vox faucibus haesit.
C. Quo res summa loco? unde haec tam clara repente
Tempestas sine more furit? maria omnia coelo
Miscuit, ingeminant abruptis nubibus ignes.
Fare mihi, atque haec edissere vera roganti.
N. Aedibus in mediis quaeque ipse miserrima vidi,
Horresco referens. Palla succincta cruenta
In medioque focos nocturnas inchoat aras.
Intenditque locum sertis et fronde coronat
Funerea, crinem vittis innexa cruentis,
Unum exuta pedem vinclis, in veste recincta
Spargens humida mella soporiferumque papaver.
Sparserat et latices simulatos fontis Averni,
Sanguineam volvens aciem, manibusque cruentis
Pro molli viola casiaque crocoque rubenti
Urit odoratam nocturna in lumina cedrum

Scillamque elleborosque graves et sulfura viva,
Obscuris vera involvens lacrimisque coactis
Voce vocans Hecaten et non memorabile numen
Ferro accincta vocat.
Haec effata silet, oculis micat acribus ignis,
Expectans, quae signa ferant, ignara futuri.
Eripiunt subito nubes coelumque diemque
Et tremefacta solo tellus, micat ignibus aether.
Continuo auditae voces vagitus et ingens,
Visus adesse pedum sonitus et saeva sonare
Verbera, tum visaeque canes ululare per umbras
Adventante dea, refluitque exterritus amnis
Et pavidae matres pressere ad pectora natos.
Exhinc Gorgoneis Alecto infecta venenis
Exurgitque facem adtollens atque intonat ore:
Respice ad haec, adsum dirarum ab sede sororum:
Bella manu letumque gero.
Talia cernentem tandem sic orsa vicissim:
Venisti tandem: mecum partire laborem,
Tu dea, tu praesens animis inlabere nostris.
Dissice compositam pacem, sere crimina belli
(Namque potes): colui vestros si semper honores.
Talibus Alecto dictis exarsit in iram
Horrendum stridens, pavidoque haec addidit ore:
O germana mihi, mitte hanc de pectore curam.
Nunc si bella paras, luctu miscere hymenaeos,
Funereasque inferre faces et cingere flamma,
Quidquid in arte mea possum, meminisse necesse est;
Quantum ignes animaeque valent, absiste precando.
Dixerat adtollens stridentes anguibus alas,
Ardentes dare visa faces supera ardua linquens.
Illa dolos aperit flammisque sequacibus iras
Iungebat, duplicem gemmis auroque coronam
Consertam squamis serpentum, flamma volantem
Implicat, involvitque domum caligine caeca
Prospectum eripiens oculis, mihi frigidus horror
Membra quatit gelidusque coit formidine sanguis.
Inprovisum aspris veluti qui sentibus anguem

Aut videt aut vidisse putat; metuensque pericli
Incipit effari, nec vox aut verba sequuntur.
Idque audire sat est, quo me decet usque teneri.
Vadite, et haec regi memores mandata referte.

Nutrix. Medea.

N. Hoc habet; haec melior magnis data victima divis.
Talia coniugia et tales celebrent hymenaeos!
M. Tu secreta piram natorum maxima nutrix
Erige, tuque ipsa pia tege tempora vitta,
Verbenasque adole pinguis nigrumque bitumen.
Sacra Iovi Stygio', quae rite incepta paravi,
Perficere est animus finemque inponere curis.
N. Discessere omnes medii, spatiumque dedere.

Medea. Umbra Absyrthi filii.

M. Heu stirpem invisam et fatis contraria nostris!
Huc ades, o formose puer, qui spiritus illi!
Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat;
Perfidus et cuperem ipse parens spectator adesset.
Fil. Parce pias scelerare manus, aut qui tibi nostri
Pulsus amor, si iuris materni cura remordet,
Natis parce tuis, aut nos rape in omnia tecum.
Quo res cumque cadunt, unum et commune periclum.
Adspice nos, adsum dirarum ab sede sororum.
Infelix simulacrum labi a corpore tanto!
M. Quid dubitem? audendum dextra, nunc ipsa vocat res.
Auctor ego audendi, fecundum concute pectus.
Si concessa peto, si poenas ore reposco,
Nullum in caede nefas et amor non talia curat.
Fil. Hostis amare, quid increpitas mea tristia fata?
M. Suggere tela mihi finemque inpone labori.
Sanguine quaerendi reditus.
Fil. Nec te noster amor, pietas nec mitigat ulla;
Nec venit in mentem, natorum sanguine matrem
Commaculare manus. Nostri tibi cura recessit,
Et matri praeruptus amor.
M. Crimen amor vestrum spretaeque iniuria formae:

His mersere malis. Fratrem ne desere, frater.
Poenarum exhaustum satis est, via facta per hostes,
Et genus invisum dextra sub Tartara misi.
Iam iam nulla mora est, currus agitare volantes.

Iason. Nuntius. Medea ex alto.

I. Hei mihi! quid tanto turbantur moenia luctu?
Quaecumque est fortuna, mea est. Quid denique restat?
Dic age: namque mihi fallax haud ante repertus.
N. En perfecta tibi promissa coniugis arte
Munera, at ingentem luctum ne quaere tuorum!
Sed si tantus amor menti, si tanta cupido est,
Expediam dictis, et te tua fata docebo.
Conspectu in medio, cum dona inponeret aris,
Ah! virgo infelix, oculos deiecta decoros,
Undique conveniunt per limina tota frequentes
Matres atque viri, cumulantque altaria donis.
Religione patrum biforem dat tibia cantum,
Cum subito dictuque oritur mirabile monstrum.
Ecce levis summo descendere corpore pestis
Incipit ac totis Vulcanum spargere tectis.
Regalesque accensa comas, accensa coronam
Membra sequebantur, artus sacer ignis edebat.
Diffugiunt comites, et quae sibi quisque timebat,
Tecta metu petiere, et sic ubi concava furtim
Saxa petunt, furit inmissis Vulcanus habenis.
Nec vires herbarum infusaque flumina prosunt
Quaesitaeque nocent artes, miserabile dictu!
Illa per et scopulos aditumque per avia quaerit,
Arte nova speculata locum, paribusque revinxit
Serpentum spiris ventosasque addidit alas:
Ense levis nudo perfusos sanguine currus.
I. Quo sequar, aut quid iam misero mihi denique restat?
Me me, adsum qui feci, in me omnia tela
Coniicite, hanc animam quocumque absumite leto.
Funeris heu tibi causa fui! dux femina facti.
M. Huc geminas nunc flecte acies, et conde sepulcro
Corpora natorum, cape dona extrema tuorum.

Et tumulum facite et tumulo superaddite carmen,
Saevus amor docuit natorum sanguine matrem
Commaculare manus, luctu miscere hymenaeos.
Me super aetherias errare licentius auras!
I. Crudelis mater, tanton' me crimine dignum
Duxisti! et patrios foedasti funere vultus!
Arma, viri, ferte arma, date tela, adscendite muros.
M. Quo moriture ruis? thalamos ne desere pactos,
Hortator scelerum: nostram nunc accipe mentem.
Sive animo, sive arte vales, opta ardua pennis
Astra sequi, et si adeo dotalis regia cordi est,
Nostrasne evadere demens
Sperasti te posse manus? Opta ardua pennis
Astra sequi, clausumque cava te condere terra,
Et famam extingui veterum sic posse malorum.
Haec via sola fuit, haec nos suprema manebat,
Exitiis positura modum.
Sat fatis Venerique datum est, feror exul in altum,
Germanum fugiens et non felicia tela.
Ultra anni solisque vias quid denique restat?
Et longum, formose, vale; et quisquis amores
Aut metuat dulces aut experietur amaros.

236.

Publilii Optatiani Porphyrii

versus anacyclici.

Blanditias fera mors Veneris persensit amando,
Permisit solitae nec Styga tristitiae.
Tristitiae Styga nec solitae permisit amando,
Persensit Veneris mors fera blanditias.
Omnipotens pater huic semper concessit amori,
Fecit nec requiem tot sibi fulminibus.
Fulminibus sibi tot requiem nec fecit amori,
Concessit semper huic pater omnipotens.
Purpureos sibi flos vultus non pingit Iacchum,
Monstrat nec mitem frons nova laetitiam.
Laetitiam nova frons mitem nec monstrat Iacchum,
Pingit non vultus flos sibi purpureos.

Occubuit minor hic fractis et viribus, astu
Torpuit oppressus Amphitryoniades.
Amphitryoniades oppressus torpuit astu,
Viribus et fractis hic minor occubuit.
Incaluit iubar hoc externis ignibus ardens,
Fortius ardorem sol sibi congeminat.
Congeminat sibi sol ardorem fortius, ardens
Ignibus externis hoc iubar incaluit.
Deposita face nox quaesivit lumina Phoebes,
Vulnere sed blandus haec tenet Endymion.
Endymion tenet haec blandus sed vulnere Phoebes
Lumina quaesivit nox face deposita.
Armipotens deus hoc suspirat pondere vulnus
Ferrea nec rabies aut furor exuperat.
Exuperat furor aut rabies nec ferrea vulnus
Pondere suspirat hoc deus armipotens.
Inpatiens Venus est, silvas dum lustrat Adonis,
Carpit si matrem, iam cui conveniat.
Conveniat cui iam, matrem si carpit Adonis,
Lustrat dum silvas, est Venus inpatiens.

237.

Publilii Optatiani Porphyrii.

Ausoniae decus et lux pia Romulidum.
Romulidum pia lux et decus Ausoniae.

238.

Publilii Optatiani Porphyrii.

Omne genus metri tibi pangens, optime Basse.
Basse optime, pangens tibi metri genus omne.

239.

[*Publilii Optatiani Porphyrii.*]

Nereides freta sic verrentes caerula tranant,
Flamine considens ut Notus Icarium.
Icarium Notus ut considens flamine, tranant
Caerula verrentes sic freta Nereides.

240.

Publilii Optatiani Porphyrii.

Pauxillum fortuna tibi, res perfida, Quinte,
Extulit in frontem grande supercilium.
Nam, ut ne aliud credam, puteum puto te quoque, Quinte,
Quanto altus magis es, tam mage despiceris.

241.

Pentadii

in Hectorem.

Defensor patriae, iuvenum fortissimus, Hector,
Qui murus miseris civibus alter erat,
Occubuit telo violentis ictus Achillis.
Occubuere simul spesque salusque Phrygum.
Hunc ferus Aeacides circum sua moenia traxit,
Quae iuvenis manibus texerat ante suis.
O quantos Priamo lux adtulit ista dolores!
Quos fletus Hecube, quos dedit Andromache!
Sed raptum pater infelix auroque repensum
Condidit, et moerens hac tumulavit humo.

242.

Pentadii

Narcissus.

Cui pater amnis erat, fontes puer ille colebat
Laudabatque undas, cui pater amnis erat.
Se puer ipse videt, patrem dum quaerit in amne,
Perspicuoque lacu se puer ipse videt.
Quod Dryas igne calet, puer hunc inridet amorem,
Nec putat esse decus, quod Dryas igne calet.
Stat stupet haeret amat rogat innuit adspicit ardet
Blanditur queritur stat stupet haeret amat,
Quodque amat, ipse facit vultu prece lumine fletu,
Oscula dat fonti, quodque amat, ipse facit.

243.

Pentadii

Narcissus.

Invenit proprios mediis in fontibus ignes,
Et sua deceptum urit imago virum.

244.

Pentadii

Narcissus.

Hic est ille, suis nimium qui credidit undis,
  Narcissus vero dignus amore puer.
Cernis ab irriguo repetentem gramine ripam,
  Ut, per quas periit, crescere possit aquas.

245.

Pentadii.

Crede ratem ventis: animum ne crede puellis.
  Namque est feminea tutior unda fide.
Femina nulla bona est, vel, si bona contigit una,
  Nescio quo fato res mala facta bona.

246.

Pentadii

Narcissus.

Se Narcissus amat, captus lenonibus undis:
Cui si tollis aquas, non est ubi saeviat ignis.

247.

Pentadii

Acis.

Acidos haec cernis montana cacumina busti,
  Aequor et ex imis fluminis ire iugis?
Ista Cyclopei durant monumenta furoris!
  Hic amor, hic dolor est, candida Nympha, tuus:
Sed bene, si periit, iacet, hac sub mole sepultus,
  Nomen et exultans unda perenne vehit.
Sic manet ille quidem, neque mortuus esse feretur,
  Vitaque per liquidas caerula manat aquas.

248.

Pentadii

Chrysocome.

Chrysocome, gladium fugiens stringente marito,
  Texit adulterium, iudice casta reo.

249.

Pentadii

Virgilius.

Pastor arator eques pavi colui superavi,
Capras rus hostes fronde ligone manu.

250.

Pentadii

de vita beata.

Non est (falleris) haec beata, non est.
Quod vos creditis esse, vita non est,
Fulgentes manibus videre gemmas,
Aut testudineo iacere lecto,
Aut pluma latus abdidisse molli,
Aut auro bibere et cubare cocco,
Regales dapibus gravare mensas,
Et, quidquid Libyco secatur arvo,
Non una positum tenere cella,
Sed nullos trepidum timere casus,
Nec vano populi favore tangi,
Et stricto nihil aestuare ferro.
Hoc quisquis poterit, licebit illi,
Fortunam moveat loco superbus.

251.

Pentadii

de fortuna.

Res eadem adsidue momento volvitur uno,
Atque redit dispar res eadem adsidue.
Vindice facta manu Progne pia dicta sorori,
Inpia sed nato vindice facta manu.
Carmine visa suo Colchis fuit ulta maritum,
Sed scelerata fuit carmine visa suo.
Coniugis Eurydice precibus remeabat ad auras:
Rursus abit vitio coniugis Eurydice.
Sanguine poma rubent, tristi nece tincta repente:
Candida quae fuerant, sanguine poma rubent.
Daedalus arte sua fugit Minoïa regna,
Amisit natum Daedalus arte sua.

Munere Palladio laeti qua nocte fuère,
Hac periere Phryges munere Palladio.
Nate, quod alter adest coelo, sunt gaudia Ledae:
Sed moeret mater, nate, quod alter adest.
Hostia saepe fuit diri Busiridis hospes,
Busirisque aris hostia saepe fuit.
Theseus Hippolyto vitam per vota rogavit:
Optavit mortem Theseus Hippolyto.
Stipite fatifero iuste quae fratribus ausa est,
Mater saeva fuit stipite fatifero.
Sola relicta toris flevisti in litore, Gnosis:
Laetaris coelo sola relicta toris.
Aurea lana fuit, Phryxum quae per mare vexit:
Helle qua lapsa est, aurea lana fuit.
Tantalis est numero natorum facta superba:
Natorum adflicta Tantalis est numero.
Pelias hasta fuit, vulnus grave quae dedit hosti,
Et quae sanavit, Pelias hasta fuit.
Per mare iacta ratis pleno subit ostia velo,
In portu versa est per mare iacta ratis.
Lux cito summa datur, natusque extinguitur infans,
Atque animae prima lux cito summa datur.
Sunt mala laetitiae diversa lege creata,
Et iuncta assidue sunt mala laetitiae.

252.

Pentadii

de adventu veris.

Sentio, fugit hiems, Zephyrisque animantibus orbem
Iam tepet Eurus aquis; sentio, fugit hiems,
Parturit omnis ager, persentit terra calorem
Germinibusque novis parturit omnis ager,
Laeta vireta tument, foliis sese induit arbor,
Vallibus apricis laeta vireta tument.
Iam Philomela gemit modulis Ityn, inpia mater,
Oblatum mensis iam Philomela gemit.
Monte tumultus aquae properat per levia saxa
Et late resonat monte tumultus aquae.

Floribus innumeris pingit sola flatus Eoi
  Tempeaque exhalant floribus innumeris.
Per cava saxa sonat pecudum mugitibus echo,
  Voxque repulsa iugis per cava saxa sonat.
Vitea musta tument vicinas vincta per ulmos,
  Fronde maritata vitea musta tument.
Nota tigilla linit iam garrula luce chelidon,
  Dum recolit nidos, nota tigilla linit.
Sub platano viridi iucunda somnus in umbra
  Sertaque texuntur sub platano viridi.
Tunc quoque dulce mori: tunc fila recurrite fusis,
  Inter et amplexus tunc quoque dulce mori.

253.

Citerii Sidonii Oratoris

de pastoribus.

Almo Theon Thyrsis orti sub monte Pelori,
Semine disparili, Laurente Lacone Sabino.
Vite Sabine, Lacon sulco, sue cognite Laurens.
Thyrsis oves, vitulos Theon egerat, Almo capellas.
Almo puer pubesque Theon, at Thyrsis ephebus,
Canna Almo, Thyrsis stipula, Theon ore melodes.
Nais amat Thyrsin, Glauce Almona, Nisa Theonem,
Nisa rosas, Glauce violas dat, lilia Nais.

254.

Latini Alcimi Aviti Alethii

Virgilius.

Maeonium quisquis Romanus nescit Homerum,
  Me legat: et lectum credat utrumque sibi.
Illius inmensos miretur Graecia campos,
  At minor est nobis, sed mage cultus ager.
Non miles, pastor, curvus non defit arator.
  Haec Graiis constant singula, trina mihi.

255.

Latini Alcimi Aviti Alethii

Homerus et Virgilius.

Maeonio vati qui par aut proximus esset,
  Consultus Paean risit et haec cecinit:

Si potuit nasci, quem tu sequereris, Homere,
Nascetur, qui te possit, Homere, sequi.

256.

Latini Alcimi Aviti Alethii

Virgilius.

De numero vatum si quis seponat Homerum,
Proximus a primo tunc Maro primus erit;
At si post primum Maro seponatur Homerum,
Longe erit a primo, quisque secundus erit.

257.

Latini Alcimi Aviti Alethii

Dona Lesbiae.

Lux mea, puniceum misit mihi Lesbia malum.
Iam sordent animo cetera poma meo.
Sordent velleribus hirsuta Cydonia canis,
Sordent hirsutae munera castaneae.
Nolo nuces, Amarylli, tuas nec cerea pruna:
Rusticus haec Corydon munera magna putet.
Horreo sanguineo male mora rubentia succo.
Heu grave funesti crimen amoris habent!
Misit dente levi paullum libata placentae
Munera, de labris dulcia mella suis.
Nescio qui plus melle sapit, quod contigit, ipsa
Spirans Cecropium, dulcis odore, thymum.

258.

Latini Alcimi Aviti Alethii.

O blandos oculos et inquietos
Et quadam propria nota loquaces!
Illic et Venus et leves Amores
Atque ipsa in medio sedet voluptas.

259.

Latini Alcimi Aviti Alethii.

Adlocutio sponsalis.

Linea constricto de pectore vincula solve,
Et domino te crede tuo. Ne candida laedas
Unguibus ora, vide, vel ne contacta repugnes.

Est in nocte timor, non est in nocte periclum.
Nec volo contendas: vinces, cum vicerit ille.

260.

Latini Alcimi Aviti Alethii

de capone phasiano.

Candida Phoebaeo praefulgunt ora rubore,
Crista riget, radiis ignea barba micat.
Alae, colla, comae, pectus, femur, inguina, cauda
Paestanis lucent floridiora rosis.
Flammea sic rutilum distinguit pinna colorem,
Ut vibrare putes plumea membra faces.

261.

Ablavius

in Constantinum Magnum.

Saturni aurea secla quis requirat?
Sunt haec gemmea, sed Neroniana.

262.

Aemilii Magni Arborii

ad nympham nimis cultam.

Parce, precor, virgo, toties mihi culta videri,
Meque tuum forma perdere parce tua:
Parce supervacuo cultu componere membra,
Augeri studio tam bona forma nequit.
Ne tibi sit tanto caput et coma pexa labore:
Et caput hoc bellum est et coma mixta placet.
Ne stringant rutilos tibi Serica vincla capillos,
Cum vincant rutilae Serica vincla comae;
Nec tibi multiplicem crines revocentur in orbem,
Inculti crines absque labore placent.
Aurea nec video cur flammea vertice portes;
Aurea nam nudo vertice tota nites.
Utraque fert auris aurum, fert utraque gemmas,
Utraque nuda novis anteferenda rosis.
Ora facis vitreo tibi splendidiora nitore,
Cum tamen ora vitro splendidiora geras.

Incendunt niveum lunata monilia collum,
Nec collum simplex dedecuisse potest.
Contegis obducta candentes veste papillas,
Candida cum nolit veste papilla tegi.
Ne toga fluxa volet, reprimit tibi fascia corpus:
Sat corpus veneror, sit toga fluxa licet.
Dic, teretes digitos quare annulus et lapis ambit,
Cum teretes digiti dent pretium lapidi?
Ornatu nullo potes exornatior esse,
Et tantum ornaris in mea damna nimis.
Ne te plus aequo species externa perornet,
Cum sis plus aequo pulchra decore tuo.
Non ego sum, pro quo te componendo labores,
Nec qui te talem non, nisi cogar, amem.
Pronus amo: non sum, tenero qui pugnet amori,
Nec qui te roseam vellet amare deam.
Cum radiis certare Iovis tua lumina possent,
Et possent radiis vincere signa Iovis.
Sole nihil toto melius splendescit in orbe,
Sole tamen melius splendidiusque nites.
Sunt tibi colla quidem nive candidiora, recenti
Sed nive, quae nullo marcida sole iacet.
Conveniunt tepido tua frons et pectora lacti,
Sed lacti, saturae quod posuere caprae.
Cedit odora tibi vernantis gloria silvae,
Nec, tibi quod riguus praeferat hortus, habet.
Nulla colorati species tibi proxima prati,
Nec, cum floruerit, par tibi campus erit.
Alba ligustra tuae nequeunt accedere laudi,
Fixaque cespitibus lilia laude premis.
Nulla tuos possunt aequare rosaria vultus,
Cum nec adhuc spinis sit rosa vulsa suis.
Gratia, quam violae maturo flore merentur,
Si quae contulerit se tibi, vilis erit.
Non Helenae mater, nec par tibi filia Ledae,
Haec quamvis Paridem moverit, illa Iovem.
Compulit illa Iovem cycni latuisse sub alis,
Compulit illa Phrygas saeva sub arma duces.

Leda, per albentes humeros fluitante capillo,
Dum legit Argivae florea serta deae,
Erranti super astra Iovi de nube suprema
Cognita, plumalem de Iove fecit avem.
Tuque, puellarum dum ludis in agmine, princeps,
Inter virgineos lucida stella choros,
Si magno conspecta Iovi de nube fuisses,
Deposuisse deum non puduisset eum.
Ast Helenae facies et opima potentia formae
Dardanio Paridi per mare praeda fuit.
Graecia coniurat repetendam mille carinis,
Iurata hanc ratibus Graecia mille petit.
Te tam conspicuam Phrygius si praedo videret,
Et te vel ratibus vel rapuisset equo.
Annis tracta decem sunt Troica bella, sed uno,
Si pro te fierent, mense peracta forent.
Virgine Ledaea me iudice dignior esses,
Pro qua Troianas flamma cremaret opes.
Tu poteras Priamo validissima causa fuisse,
Nulla ut cura foret regna perire sua.
Si succincta togam, ritu pharetrata Dianae,
Venatrix toto crine soluta fores,
Si Dryadum comitata choro, si nuda lacertos
Arcu fulmineos insequereris apros:
Te quicumque deus silvosa per antra vagantem
Conspiceret, veram crederet esse deam.
De pretio formae cum tres certamen inissent,
Electusque Paris arbiter esset eis,
Praefecit Venerem Paridis censura duabus
Deque tribus victae succubuere duae.
Cum tribus ad Paridem si quarta probanda venires,
Prae tribus a Paride quarta probata fores;
Pomaque si formae potiori danda fuere,
Haec potius formae danda fuere tuae.
Ferrea corda gerit, tua quem coelestis imago
Vel tam purpureae non tetigere genae.
Robore vel scopulo genitum convincere possim,
Quem tam sollemnis forma movere nequit.

263.

Palladii

Orpheus.

Threicius quondam vates fide creditur canora
Movisse sensus acrium ferarum,
Atque amnes tenuisse vagos, sed et alites volantes
Et surda cantu concitasse saxa;
Suavisonaeque modos testudinis arbores secutae
Umbram feruntur praebuisse vati.
Scilicet haud potuit, quae sunt sine, permovere, sensu,
(Finxere docti fabulam poetae)
Sed placidis hominum dictis fera corda mitigavit,
Doctaque vitam voce temperavit.
Iustitiam docuit, coetu quoque congregavit uno,
Moresque agrestes expolivit Orpheus.

264.

Ennodii

De eo, qui numquam nisi in depositione filii pavit.

Convivae miseri, luctus deposcite multos.
Prandia tot venient, funera quot fuerint.

265.

Symmachus in Boethium.

Fortunae et Virtutis opus, Severine Boethi,
E patria pulsus non tua per scelera,
Tandem ignotus habes, qui te colat, ut tua virtus,
Ut tua fortuna promeruitque sophos.
Post obitum dant fata locum, post fata superstes
Uxoris propriae te quoque fama colit.

266.

Q. Aurelii Symmachi

in Acindynum.

Attica palla tegit socerum, toga picta parentem:
Praefuit ille sacris, hic dixit iura Quiriti:
At mihi castrensem quod mordet fibula vestem,
Aurorae in populis regum praetoria rexi.
Si fasces pictura tacet, tu respice fastos.

267.

Q. Aurelii Symmachi

in Baulos.

Huc deus Alcides stabulanda armenta coegit,
Eruta Geryonae de lare tergemini.
Inde recens aetas corrupta Boaulia Baulos
Nuncupat occulto nominis indicio.
Ab divo ad proceres dominos fortuna cucurrit,
Fama loci obscuros ne pateretur heros.
Hanc celebravit opum felix Hortensius aulam,
Contra Arpinatem qui stetit eloquio.
Hic consul clarum produxit Acindynus aevum,
Quique dedit leges Orfitus Aeneadis.
Hos inter iuvenile decus, sed honore senili
Bisseno celsus, Symmache, fasce cluis.
Sed te Baulorum necdum lenta otia quaerunt,
Cura habeat iuvenem publica pervigilem.

268.

Q. Aurelii Symmachi

in Baulos.

. . .

Ubi corniger Lyaeus
Operit superna Gauri,
Vulcanus aestuosis
Media incoquit cavernis,
Tenet ima pisce multo
Thetis et vagae sorores.
Calet unda, friget aethra.
Simul innatat choreis
Amathusias renidens,
Salis arbitra et vaporis,
Flos siderum, Dione.

269.

L. Aurelii Aviani Symmachi

Aradius Rufinus.

Princeps ingenio, fortunae munere princeps
Aetatis, Rufine, tuae, cui prospera, cuique

Tristia mirandis aequabat gloria rebus.
Unus amor cunctis et praesidium trepidorum.
Principibus, quorum viguisti tempore, doctus
Aut calcaria ferre bonis aut frena tyrannis.

270.

L. Aurelii Aviani Symmachi

Valerius Proculus.

Cum primis, quos non oneravit gloria patrum,
Ponemus Proculum vitae morumque decore
Haud umquam indignum magnorum Poplicolarum.
Olli semper amor veri et constantia, simplex
Coelicolum cultus: non illum spernere posses,
Et quamquam reverendus erat, non deinde timendus.

271.

L. Aurelii Aviani Symmachi

Anicius Iulianus.

Cuius opes aut nobilitas aut tanta potestas,
Cedenti cui non praeluxerit Annius unus?
Acer ab ingenio cunctisque adcommodus idem,
Hic et carus erat; conferre, iuvare paratus.
Nam dives, tum celsus honoribus, attamen illis
Grandior aeternam complebat nomine Romam.

272.

L. Aurelii Aviani Symmachi

Petronius Probianus.

Iactet se fortuna aliis, quos iudice nullo
Lucem ad Romuleam sua sola licentia vexit.
Te, Probiane, pudor, te felix gratia, teque
Itala simplicitas morum et sollertia iuvit.
Quocirca adsiduus Augustis notus, et hospes
Praemia magnorum tetulisti dignus honorum.

273.

L. Aurelii Aviani Symmachi

Verinus.

Virtutem, Verine, tuam plus mirer in armis,
Eoos dux Armenios cum caede domares,

An magis eloquium, morum vitaeque leporem;
Et (nisi in officiis, quotiens tibi publica curae)
Quod vitam innocuis tenuisti laetus in arvis?
Nullum ultra est virtutis opus: nam, si esset, haberes.

274.

Sedulii

epigramma de tabula orbis terrarum iussu Theodosii Iunioris Imp. facta.

Hoc opus egregium, quo mundi summa tenetur,
Aequora quo, montes, fluvii, freta, portus et urbes
Signantur, cunctis ut sit cognoscere promptum,
Quidquid ubique latet, clemens genus, inclita proles,
Ac per secla, pius, totus quem vix capit orbis,
Theodosius princeps venerando iussit ab ore
Confici, ter quinis aperit cum fastibus annum.
Supplices hoc famuli, dum scribit pingit et alter,
Mensibus exiguis, veterum monumenta secuti,
In melius reparamus opus culpamque priorem
Tollimus ac totum breviter comprendimus orbem:
Sed tamen hoc tua nos docuit sapientia, princeps.

275.

Augustini.

(Hipponae in mensa hos versus inscripsit.)

Quisquis amat dictis absentum rodere vitam,
Hanc mensam vetitam noverit esse sibi.

276.

Augustinus.

Roma labore vigil fregit Carthaginis arces:
Desidia interiit Roma subinde cito.

277.

Rufi Festi Avieni

de cantu Sirenum.

Sirenes varios cantus, Acheloia proles
Et solitae miros ore ciere modos.
Illarum voces, illarum Musa movebat
Omnia, quae thymele, carmina, dulcis habet,
Quod tuba, quod litui, quod cornua rauca queruntur,

Quodque foraminibus tibia mille sonat,
Quodque leves calami, quod suavis cantat aëdon,
Quod lyra, quod citharae, quod moribundus olor.
Illectos nautas dulci modulamine vocis
Mergebant avidae fluctibus Ioniis.
Sanguine Sisyphio generatus, venit Ulixes
Et tutos solita praestitit arte suos.
Illevit cera sociorum callidus aures
Atque suas vinclis praebuit ipse manus.
Transiluit scopulos et inhospita litora classis:
Illae praecipites desiluere freto.
Sic blandas voces nocituraque carmina vicit:
Sic tandem exitio monstra canora dedit.

278.

Rufi Festi Avieni
ad deam Nortiam.

Festus, Musoni suboles prolesque Avieni,
Unde tui latices traxerunt, Caesia, nomen,
Nortia, te veneror, lare cretus Volsiniensi,
Romam habitans, gemino proconsulis auctus honore,
Carmina multa serens, vitam insons, integer aevom,
Coniugio laetus Placidae, numeroque frequenti
Natorum exultans; vivax et spiritus ollis.
Cetera composita fatorum lege trahentur.

279.

Rufus Festus Avienus V. C. Flaviano Myrmecio suo salutem V. C.

Qua venit Ausonias Austro duce Poenus ad oras,
Si iam forte tuus Libyca rate misit agellus
Punica mala tibi, Tyrrhenum vecta per aequor,
Quaeso aliquid nostris gustatibus inde relaxes.
Sic tua cuncta ratis plenis secet aequora velis,
Spumanti dum longa trahit vestigia sulco,
Romuleaeque Phari fauces illaesa relinquat:
Sit licet illa ratis, quam miserit alta Corinthos,
Adriacos surgente noto qua prospicit aestus,
Quamve suis opibus cumularit Hiberia dives,

Solverit aut Libyco quam laetus navita portu.
Sed forsan, quae sint, quae poscam mala, requiras.
Illa precor mittas, spisso quibus arta cohaeret
Granorum fetura situ, castrisque sedentes
Ut quaedam turmae, socio latus agmine quadrant,
Multiplicemque trahunt per mutua vellera pallam,
Unde ligant teneros examina flammea casses.
Tunc, ne pressa gravi sub pondere grana liquescant,
Divisere domos, et pondera partibus aequant.
Haec ut, amice, petam, cogunt fastidia, longis
Nata malis, et quod penitus fellitus, amarans
Ora, sapor nil dulce meo sinit esse palato.
Horum igitur succo forsan fastidia solvens,
Ad solitas revocer mensis redeuntibus escas.
Ne tantum miseri videar possessor agelli,
Ut genus hoc arbos nullo mihi floreat horto:
Nascitur et multis onerat sua brachia pomis,
Sed gravis austerum fert succus ad ora saporem;
Illa autem, Libycas quae se sustollit ad auras,
Mitescit meliore solo, coelique tepentis
Nutrimenta trahens succo se nectaris inplet.

280.

Rufi Festi Avieni.

Rure morans quid agam, respondi pauca, rogatus.
Luce deos oro: famulos post arvaque viso,
Partitusque meis iustos indico labores.
Deinde lego, Phoebumque cio Musamque lacesso.
Hinc oleo corpus fingo, mollique palaestra
Stringo libens. Animo gaudens ac fenore liber,
Prandeo, poto, cano, ludo, lavo, caeno, quiesco.
Dum parvus lychnus modicum consumat olivi,
Haec dat nocturnis nox lucubrata Camenis.

281.

Turcii Rufii Aproniani Asterii

de codice Virgilii a se emendato.

Distincxi emendans, gratum mihi munus amici
Suscipiens: operi sedulus incubui,

Tempore quo penaces circo subiuncximus, atque
Scenam euripo extulimus subitam,
Ut ludos currusque simul variumque ferarum
Certamen iunctim Roma teneret ovans.
Ternum quippe sofos merui, terna agmina vulgi
Per caveas plausus concinuere meos.
In quaestum famae census iactura cucurrit:
Nam laudis fructum talia damna serunt.
Sic tot consumptas servant spectacula gazas,
Festorumque trium permanet una dies
Asteriumque suum vivax transmittit in aevum,
Qui partas trabeis tam bene donat opes.

282.

Mavortii
iudicium Paridis.

Pictus acu tunicas et barbara tegmina crurum,
Forte recensebat numerum sub tegmine fagi:
Horrescit visu subito, et memorabile numen
Aut videt aut vidisse putat. Quo tenditis, inquit,
Coelicolae magni, pacemne huc fertis an arma?
Ad quem tunc Iuno supplex his vocibus usa est:
O lux Dardaniae, Troianae gloria gentis,
Quam dives pecoris, nivei quam lactis abundans,
Et proprio fuerint distentae lacte capellae
Ubera, nec metas rerum nec tempora pono.
Haec tibi semper erunt, hic inter flumina nota
Sponte sua sandyx pascentis vestiet agnos.
Praeterea sceptrum dabitur, Troiane, quod optas.
Talibus orabat Iuno. Tritonia Pallas
Orsa loqui, nimbo effulgens et Gorgone saeva:
Disce, puer, virtutem ex me verumque laborem,
Militiam et grave Martis opus: sit pectore in isto,
Vulnera dirigere et calamos armare veneno.
Has inter voces, media inter talia verba
Sic contra est ingressa Venus, numen male amicum,
Nuda genu, nudos cervix cui lactea crines
Corripit in nodum, rosea cervice refulsit

Et vera incessu patuit dea. Ille repente
Obstupuit subitaque animum dulcedine movit;
Et mentem Venus ipsa dedit, decus enitet ore,
Exultatque animis et se cupit ante videri.
Sic tua Cyrneas fugiant examina taxos,
Sic citiso pastae distendant ubera vaccae,
Formosi pecoris custos formosior ipse.
Adspice nos tantum, Lacedaemoniosque hymenaeos
Coniugio iungam stabili propriamque dicabo
Reginam thalamis Phrygio servire marito.
Ille deae donis ac tanto laetus honore
Ultro animos tollit dictis, ac talia fatur:
Iam iam nulla mora est, neque me sententia vertit,
Do, quodvis licet arma mihi mortemque minentur.
Me tamen urit amor: veniam, quocumque vocaris:
Tu modo promissis maneas. Ea verba locutus
Vendidit hic auro patriam. Dux femina facti.
Nec mora, continuo penetrat Lacedaemona pastor
Ledaeamque Helenam Troianas vexit ad urbes,
Et, si fata deum, si mens non laeva fuisset,
— — — — — — —

283.

Patricii

epithalamium Auspicii et Aellae.

Vere novo florebat humus, satus aethere sudo
Imbre maritatum vegetabat spiritus orbem;
Ipsa quoque, aetheria deducta propagine, flamma
Visceribus suffusa cavis, nova germina largo
Urgebat gremio, reparans elementa calore;
Latonae geminum numen, Cythereïus ignis,
Iupiter ipse parens et Maiae mobile pignus
Temperie unanimi secluso frigore tristi
Saturni veteris mundi per aperta nitebant,
Cum Venus Idaliis comitata sororibus exit,
Thessalicos visura lares, ubi florida Tempe
Perpetuis faciles conservant cultibus hortos.
It Natura comes lactenti foeta papilla,
Unde venit vitale decus: prope Gratia blando

Intuitu invergit florem nascentibus herbis:
Ante deam tenui decurrit veste Voluptas,
Ostentans revocansque nitentia membra tegendo,
Purpureas croceo suras evincta cothurno,
Speque sua maior nullaque imitanda figura:
Blanda manu inplexam tenet hanc, ducitque canendo
Aetherias Siren iterabile carmen ad auras.
Ad iuga blanda sedet, niveas moderata columbas,
Non satianda bonis, Divae soror alma, Cupido:
Aliger obsequio stipat puer; agmen Amorum
Claudit agens choreas pictis exercitus armis.
Adrident late toto revolantia mundo
Sidera, blandito dominam venerata sereno.
Ipsa levi residens curru, mitissima divum,
Ventilat adflatu coelum, Zephyrisque remissis
Mulcet agros, lenique astris adremigat aura.
Protinus ut liquidum Phoebi iubar ore recussit,
Progressamque deam docuere elementa favendo,
Lydia qui cedente reliquerat arva sorore,
Obvia pampineis Liber rapit agmina thyrsis.
Ditia Pactoli superat Peneïus amnis
Munera, clarus aquis nitidum stagnantibus aurum:
Exultant Dryadum faciles deliria Fauni
Et Satyri, sub utroque deo promtissima pubes:
Corniger hos stimulis inplet puer, aethera clangor
Verberat, et crotalis responsant tympana pulsis.
Ecce pater pando recubans Silenus asello,
Cui lacer a summo pendebat cantharus armo;
(Vina per os hirtaeque fluunt compendia barbae)
E numero comitum Veneris vestigat, et olim
Captus amore petit festino Chlorida voto.
Nympha retrocedens, dum spes alit, inque furentem
Blanda micans oculis, refugit pede; libera lusu
Turba favet, totoque fremit Petulantia coetu.
Hic subito volitans sparsas rumore per umbras
Fama movet mentes, incertaque murmura portat,
Orta dehinc largo narratur fabula motu.
Non videt auctorem, sed sentit quisque refertque

Atque audisse putat, nec primus in agmine toto est,
Mane sub Eoo, dum divae castra moventur,
Elapsum pennis et inobservata ferentem
Per liquidas Hymenaeum auras vestigia, Romae
Advertisse pedem, subitoque redire tumultu.
Ipse aderat, pompamque trahens, victosque iugali
Quos inconsulta coniunxerat arte Diona,
Auspicium iuvenem atque aequaevae pectus Aellae.
Illos prima patrum, generosae stirpis alumnos,
Nobilitas tota pridem celebraverat urbe,
Et species morumque opulentia comta nitore;
Nec semel Arcitenens tentarat spicula costis
Indere pectoribus matris molimine magno.
Olli florebant studiis Helicone potito,
Nec chorus Aonidum, nec sanctae Palladis ardor,
Nec pater ipse iugi cuiquam maiore favebat
Ingenio. Par cura animo, labor otia nescit
Inprobus, atque aliis urit praecordia flammis
Gloria, ab excelsa laus intemerabilis arce
Monstrat iter, quo celsa petunt fastigia rerum
Semideae mentes, puro stirps prosata coelo.
At teneros aevi nec adhuc puerile sonantes
A primis fausto sociarunt omine cunis
Sollicìti longa de posteritate parentes.
Hinc puer elusa iuga Calliopeïus illis
Nexuerat domina, laetamque ferebat ad aulam
Luctantes rapiens iuvenes, inmane tropaeum.
Indignata tamen risit dea, nec tibi tantum
Saepe licere velis, nimium studiose pudoris,
Maternos nimium, puer, amplexate rigores.
Protinus instaurant pompae genialis honorem,
Deflectuntque viam, pelagoque advertere certant.
Ales at e medio revolans Concordia coetu
Iungere nunc dextras, nunc oscula pangere mandat,
Primaque perpetuis mysteria tradere curis.
Ipsa pharetratos urget dea Pronuba fratres,
Sancta Fides, flectant choreas ad moenia Romae,
Et patrios laeto repetant rumore penates:

Unde ante ora suorum et avitae in sedibus aulae
Testentur fixum foedus thalamumque coronent.

284.

Prisciani

de sideribus coeli.

Ad Boreae partes Arcti vertuntur et Anguis.
Post hos Arctophylax pariterque Corona, genuque
Prolapsus, Lyra, Avis, Cepheus et Cassiepea,
Auriga et Perseus, Deltoton et Andromedae astrum,
Pegasus et Delfin Telumque, Aquila, Anguitenensque.
Signifer inde subest: bis sex hunc sidera complent.
Hinc Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo,
Libra, Scorpius, Arcitenens, Capricornus, et Urnam
Qui tenet, et Pisces. Post sunt in partibus Austri
Orion, Procyon, Lepus, ardens Sirius, Argo,
Hydrus, Chiron, Turibulum quoque, Piscis et ingens.
Hinc sequitur Pistrix, simul Eridanique fluenta.
Sed vaga praeterea dicuntur lumina septem,
Luna et Mercurius, Venus ac Sol, Mars quoque fulgens,
Hinc Iovis et sidus super omnia sidera lucens,
Celsior his Saturnus, tardior omnibus astris.

285.

Prisciani

Est et *Non*.

Est et *Non* cuncti monosyllaba nota frequentant.
His demptis nihil est, hominum quo sermo volutet.
Omnia in his, et ab his sunt omnia, sive negoti
Sive oti quidquam est, seu turbae, sive quietis.
Alterutro, pariter nonnumquam, saepe seorsum
Obsistunt studiis, ut mores ingeniumque,
Et facilis vel difficilis contentio nata est.
Si consentitur, mora nulla, intervenit *Est est*;
Sin controversum, dissensio subiiciet *Non*.
Hinc fora dissultant clamoribus, hinc furiosi
Iurgia sunt circi, cuneati hinc laeta theatri
Seditio, et tales agitat quoque curia lites.
Coniugia et nati cum patribus ista quietis
Verba serunt studiis, salva pietate loquentes.

Hinc etiam placitis schola consona disciplinis
Dogmaticas agitat placido certamine lites.
Hinc omnis certat dialectica turba sophorum:
Est lux. Estne dies ergo? Non convenit istuc.
Nam facibus multis aut fulguribus quoties lux
Est nocturna homini, non est lux ista diei.
Est et *non* igitur, quoties lucem esse fatendum est,
Sed non esse diem. Mille hinc certamina surgunt.
Hinc pauci, multi quoque talia commeditantes
Murmure concluso rabiosa silentia rodunt.
Qualis vita hominum, duo quam monosyllaba versant!

286.

Phocae

in Aeneidem Virgilii.

Carmina Virgilius Phrygium prodentia Martem
  Secum fatali iusserat igne mori.
Tucca negat, Varius prohibet: superaddito, Caesar,
  Nomen. In Aenea non sinis esse nefas!
O quam paene iterum geminasti funere funus,
  Troia; bis interitus causa futura tui.

287.

Phocae grammatici

de Arte sua.

Ars mea multorum es, quos saecula prisca tulerunt,
  Sed nova te brevitas asserit esse meam.
Omnia cum veterum sint explorata libellis,
  Multa loqui breviter sit novitatis opus.
Te relegat iuvenis, quem garrula pagina lassat,
  Aut si quem paucis seria nosse iuvat.
Te longinqua petens comitem sibi ferre viator
  Ne dubitet: parvo pondere multa vehis.
Te si quis scripsisse volet, non ulla queretur
  Damna nec ingrati triste laboris onus.
Est quod quisque petat; numquam censura diserti
  Hoc contemnat opus, si modo livor abest.

288.

Phocae grammatici

vita Virgilii.

O vetustatis memoranda custos,
Regios actus simul et fugaces

Temporum cursus docilis referre,
Aurea Clio.
Tu nihil magnum sinis interire,
Nil mori clarum pateris, reservans
Posteris prisci monumenta secti
Condita libris.
Sola fucatis variare dictis
Paginas nescis, sed, aperta quidquid
Veritas prodit, recinis per aevum
Simplice lingua.
Tu senescentes titulos laborum
Flore durantis reparas iuventae.
Militat virtus tibi; te notante
Crimina pallent.
Tu fori turbas strepitusque litis
Effugis dulci moderata cantu;
Nec retardari pateris loquelas
Compede metri.
His fave dictis! Retegenda vita est
Vatis Etrusci, modo qui perenne
Romulae voci decus adrogavit
Carmine sacro.

Maeonii specimen vatis, veneranda Maronem
Mantua Romuleae generavit flumina linguae.
Quis facunda tuos toleraret, Graecia, fastus,
Quis tantum eloquii potuisset ferre tumorem,
Aemula Virgilium tellus nisi Tusca dedisset?
Huic genitor figulus, Maro nomine, cultor agelli,
Ut referunt alii, tenui mercede locatus,
Sed plures figulum. Quis non miracula rerum
Haec stupeat? Dives partus de paupere vena
Enituit, figuli soboles nova carmina finxit.
Mater Polla fuit, Magii non infima proles,
Quem socerum probitas fecit iam clara Maroni.
Haec cum maturo premeretur pondere ventris,
Ut solet, in somnis animus ventura repingens
Anxius et vigili praesumere gaudia cura

Phoebei nemoris ramum fudisse putavit.
O sopor indicium veri! nil certius umquam
Cornea porta tulit. Facta est interprete lauro
Certa parens onerisque sui cognoverat artem.
Consule Pompeio vitalibus editus auris
Et Crasso tetigit terram, quo tempore Chelis
Iam mitis Phaethon post Virginis ora receptus.
Infantem vagisse negant: nam fronte serena
Conspexit mundum, cui commoda tanta ferebat.
Ipse puerperiis adrisit laetior orbis.
Terra ministravit flores et munere verno
Herbida supposuit puero fulmenta virescens.
Praeterea, si vera fides: sed vera probatur,
Lata cohors apium subito per rura iacentis
Labra favis texit dulces fusura loquelas.
Hoc quondam in sacro tantum mirata Platone
Indicium linguae memorat famosa vetustas.
Sed natura parens properans extollere Romam
Et Latio dedit hoc, ne quid concederet uni.
Insuper his genitor, nati dum fata requirit,
Populeam sterili virgam mandavit arenae,
Tempore quae nutrita brevi, dum crescit in omen,
Altior emicuit cunctis, quas auxerat aetas.
Haec propter placuit puerum conmittere Musis,
Et monstrare viam venturae in secula famae.
Tum Ballista rudem lingua titubante receptum
Instituit primum, quem nox armabat, in umbris
Grassari solitum. Crimen doctrina tegebat;
Mox patefacta viri pressa est audacia saxis.
Incidit titulum iuvenis, quo pignora vatis
Edidit. Auspiciis suffecit poena magistri.
Monte sub hoc lapidum tegitur Ballista sepultus.
Nocte die tutum carpe, viator, iter.
Nos tamen hoc brevius, si fas simulare Maronem.
Ballistam sua poena tegit: via tuta per auras.
Hic Ballista iacet: certo pede perge viator.
Carcere montoso clausus Ballista tenetur:
Securi fraudis pergite nocte viri.

Quid trepidas tandem gressu pavitante viator?
Nocturnum furem saxeus imber habet.
Ballistae vitam rapuit lapis: ipse sepulcrum
Intulit: umbra nocens pendula saxa tremit.
Crimina latronis dignissima poena coercet.
Duritiam mentis damnat ubique lapis.
Hinc Culicis tenui prolusit funera versu:
Parve culex, pecorum custos tibi tale merenti
Funeris officium vitae pro munere reddit.
Tum tibi Syronem, Maro, contulit ipsa magistrum
Roma potens proceresque suos tibi iunxit amicos.
Pollio, Maecenas, Varius, Cornelius ardent,
Te sibi quisque rapit per te victurus in aevum.
Musa refer, quae causa fuit componere libros.
Sumserat Augustus rerum moderamina princeps,
Iam necis ultor erat patriae: iam caede priorum
Perfusas acies legitur visura Philippos.
Cassius hic magni vindex et Brutus in armis
Intereunt. Victor nondum contentus opimis
Emeritas belli spoliis ditasse cohortes,
Proscripsit miserae florentia rura Cremonae,
Totaque militibus pretium concessa laborum
Praeda fuit. Violenta manus bacchata per agros.
Non flatus, non tela Iovis, non spumeus amnis,
Non imbres rapidi, quantum manus inpia, vastant.
Mantua tu coniuncta loco, sociata periclis,
Non tamen ob meritum: miseram vicinia fecit.
Iam Maro pulsus erat, sed viribus obvius ibat,
Fretus amicorum clipeo, cum paene nefando
Ense perit. Quid dextra furis? quid viscera Romae
Sacrilego mucrone petis? Tua bella tacebit
Posteritas ipsumque ducem, nisi Mantua dicat.
Non tulit hanc rabiem doctissima turba potentum.
Itur ad auctorem rerum: quid Martius horror
Egerit, ostendunt. Qui tunc miseranda tulisset,
Caesaris huic placido nutu repetuntur agelli.
His auctus meritis cum digna rependere vellet,
Invenit carmen, quo munera vincere posset.

Praedia dat Caesar, quorum brevis usus habendi;
Obtulit hic laudes, quas secula nulla silescant.
Pastores cecinit primos. Hoc carmine consul
Pollio laudatur ter se revocantibus annis
Conposito; post haec ruris praecepta colendi
Quattuor exposuit libris, et commoda terrae
Edocuit geminis anno minus omnia lustris.
Inde cothurnato Teucrorum praelia versu
Et Rutulum tonuit, bissena volumina sacro
Formavit donata duci trieteride quarta.
Sed loca, quae vulgi memoravit tradita fama,
Aequoris et terrae statuit percurrère vates,
Certius ut libris oculo dictante notaret.
Pergitur. Ut Calabros tetigit, livore nocenti
Parcarum vehemens luxavit corpora morbus.
Hic ubi languores et fata minantia sensit,

. . . .

289.

Phocae grammatici

ex vita Virgilii fragmentum.

— — — — si lingua locuta est
Nescio quid fugiente anima, non sponte, sed altis
Expugnata malis odio languoris iniqui:
Infertur Tyriae post vulnera vulnus Elissae,
Sentiet applicitos turbata Sibylla vapores
Eiurata mori, nec cingula reddet Amazon?
Di meliora date ac sensum revocate nocentem.
Pace viri liceat tanti, nec commoda linguae
Divitis intereant, per quam Romana iuventus
Aeternum floret; verum, quod iusserat ille,
Sit vetuisse meum. Nam post sua tempora vitae
Non taceat, imo aeternum resonante Camena
Laudetur, placeat, vivat, relegatur, ametur.

290.

Florentini

carmen in laudem Thrasamundi regis.

Regia festa canam solemnibus annua votis.
Imperiale decus Thrasamundi gloria mundi,

Regnantis Libyae: toto sed clarior orbe,
Sed radiante micans cunctis supereminet astris.
In quo concordant pietas prudentia mores
Virtus forma decus animus sensusque virilis
Invigilans animo, solus super omnia sensus.
Sed quid plura moror? vel quo me ad devia ducam?
Solus habet, toto quidquid praefertur in orbe.
Parthia quod radiat sublimibus ardua gemmis,
Lydia Pactoli rutilas quod sulcat arenas,
Vellera quod Seres tingunt variata colore,
Regnantum meritis pretiosa praemia dantes,
Tegmine quod fulgent admisto murice, vestes,
Africa quod fundit fructus splendentis olivi,
Et si quid tellus gignit laudata per orbem:
In regnis venere tuis, cui maximus auctor
Contulit, et soli tribuit haec cuncta potiri.
Te regnante diu fulgent Carthaginis arces.
Filia quam sequitur Alianas inpare gressu,
Nec merito nec honore minor, cui plurimus ardens
Regnantis increvit amor, quam surgere fecit,
Dilectisque locis claram vitalibus auris,
Quae meruit celsum meritis sufferre regentis.
Hinc freta marmoreo resonant sub gurgite ponti,
Hinc telluris opes viridanti cortice surgunt,
Ut maris et terrae dominus splendore fruatur.
Nam Carthago suam retinet per culmina laudem,
Carthago in regem victrix, Carthago triumphat,
Carthago Asdingis, genitrix Carthago coruscat,
Carthago, excellens Libycas Carthago per oras,
Carthago studiis, Carthago ornata magistris,
Carthago populis pollet, Carthago refulget,
Carthago in domibus, Carthago in moenibus ampla,
Carthago et dulcis, Carthago et nectare suavis,
Carthago flores, Thrasamundi nomine regnas,
Cuius et imperium maneat per saecula felix.
Optamus domino multos celebrare per annos
Annua, dum repetit fulgentia gaudia regni.

291.

Flavii Felicis

De thermis Alianarum.

Hic ubi conspicuis radiant nunc signa metallis,
Et nitidum claro marmore fulget opus,
Arida pulvereo squallebat cespite tellus
Litoreique soli vilis arena fuit.
Pulchra sed inmenso qui duxit culmina coelo,
Ostendens pronis currere saxa iugis,
Publica vox populis Thrasamundus gaudia vovit,
Prospera continuans omnia secla suis.
Paruit imperiis mutato lympha sapore,
Et dulcis fontes proluit unda novos.
Expavit subitas Vulcanus surgere thermas,
Et trepida flammas subdidit ipse manu.

292.

Flavii Felicis.

Nobilis insultat Baiarum fabrica thermis,
Et duplicat radios fontibus aucta dies.
Hoc uno rex fecit opus Thrasamundus in anno,
Inclita dans populis munera temporibus.
Hic senibus florens virtus renovatur anhelis,
Hic fessos artus viva lavacra fovent.
Miscentur pariter sociis incendia lymphis,
Et gelidos imbres proximus ignis habet.
Utilis hic flamma est et nullos pascitur artus
Optaturque magis per nova vota calor.
Longior hic aegros morborum cura relinquit,
Nec lavat in vitreis hic moriturus aquis.

293.

Flavii Felicis.

Regia praeclaras erexit iussio moles,
Sensit et imperium calx lapis unda focus.
Inclusus Vulcanus aquis algentibus hic est,
Et pacem liquidis fontibus ignis habet.
Cum lymphis gelidis constat concordia flammae,
Ac stupet ardentes frigida Nympha lacus.

Uritur hic semper gaudens neque laeditur hospes,
Et vegetat medicus pectora fota vapor.
Maxima sed quisquis patitur fastidia solis,
Aut gravibus madido corpore torpet aquis,
Hic Thrasamundiacis properet se tinguere thermis.
Protinus effugiet tristis uterque labor.

294.

Flavii Felicis.

Publica qui celsis educit moenia tectis,
Hic pia rex populis Thrasamundus vota dicavit.
Per quem cuncta suis consurgunt pulcra ruinis,
Et nova transcendunt priscas fastigia sedes.
Hic quoque post sacram meritis altaribus aedem
Egregiasque aulas, quas grato erexit amore,
Condidit ingentes proprio sub nomine thermas.
Hic bonus irriguis decertat fontibus ignis;
Hic etiam ardentis nemo timet ora camini.
Plurimus hic imber gelidas adcommodat undas;
Hic aestus levis est, hic nullum frigora torrent;
Hic geminata dies per candida marmora fulget.

295.

Flavii Felicis V. C.

Postulatio honoris apud Victorianum V. Inl. et Primiscriniarium.

Aspera dum quaterent humanas praelia mentes,
Aut raperet vastum nigra procella fretum,
Cum dubiis fortuna suis penderet habenis
Torqueretque vagus stolida corda metus:
Anxia Phoebeis sanabant pectora templis,
Et sacros tripodas nosse salubre fuit.
Nunc etiam saevis agitat quos cura periclis,
Atque inopi vexat dura labore fames,
Altera Parnasi currunt ad numina montis
Castalioque lacu viscera maesta fovent.
Te nudi tristesque rogant, tibi flebile plangit
Auxilium poscens paupera turba tuum.
Tu mihi numen eris Phoebeo numine plenus,
Qui potes infirmos morte levare manu;

Quaeque meos domus est proavos miserata patremque,
   Haec eadem natis praemia nota ferat.
Erige languentem, morbos depelle meroris,
   Et miserum melior factus Apollo iuva.
Non ego litigeros cupio cognoscere fasces,
   Nec mihi reddantur iura superba, precor.
Triste forum nolo, vexat quod praemia pacis;
   Fraternisque odiis alea caeca subit.
Conflictus audire piget rixasque togarum,
   Quas inter fictus concrepat ore furor.
Iustitiam calcat seductus foenore praedae,
   Et quas defendit, partibus arma parat.
Nec mihi, qui pereant, ulli poscuntur honores,
   Aut avidus pompae maxima lucra peto.
Sit mihi fas audire sacros et cernere cultus,
   Ecclesiae spectans dona venire mea.
Sic tibi Phoenicis transcendere congruat annos,
   Incolumique aevum coniuge laetus agas.
Sic thalamis prolem socies videasque nepotes
   Prudentis gremio ludere semper avi.
Inclita sic celsi provectus fata parentis
   Exuperes meritis seclaque longa geras.
Sic priscos vincas atavos clarosque parentes,
   Et placido regi nuntius orsa feras.
Adnue poscenti, (miserûm sustolle ruinas)
   Clericus ut fiam: dum velis, ipse potes.

Luxorii liber epigrammaton.

296.

De titulo Luxorii cum versibus.

Priscos, Luxori, certum est te vincere vates:
Carmen namque tuum duplex Victoria gestat.

297.

Epitaphium.]

Nil mihi mors faciet, pro me monumenta relinquo.
   Tu modo vive, liber: nil mihi mors faciet.

298.

Praefatio.

Parvula quod lusit, sensit quod iunior aetas,
Quod sale Pierio garrula lingua sonat:
Hoc opus inclusit. Tu, lector, corde perito
Omnia perpendens, delige, quod placeat.

299.

Metro Phalaecio ad F a u s t u m.

Ausus post veteres tuis, amice,
Etsi iam temere est, placere iussis,
Nostro, Fauste, animo probate compar,
Tantus grammaticae magister artis,
Quos olim puer in foro paravi,
Versus ex variis locis reductos,
Illos scilicet, unde me poetam
(Insulsum, puto, quam magis legendum)
Nostri temporis aestimavit aetas,
In parvum tibi conditos libellum
Transmisi, memori tuo probandos
Primum pectore, deinde, si libebit,
Discretos titulis, quibus tenentur,
Per nostri similes dato sodales.
Nam si doctiloquis nimisque magnis
Haec tu credideris viris legenda,
Culpae nos socios notabit index,
Tam te, talia qui bonis recenses,
Quam me, qui tua duriora iussa
Feci nescius immemor futuri.
Nec me poeniteat iocos secutum,
Quod verbis epigrammaton facetis
Diverso et facili pudore lusit
Frigens ingenium laboris expers.
Causam carminis, unde sit voluptas,
Egit ridiculum sequens poema.

300.

Iambici ad lectorem operis sui.

Priscos cum haberes, quos probares, iudices,
Lector, placere qui bonis possent modis,

Nostri libelli cur retexis paginam,
Nugis refertam frivolisque sensibus,
Et quam tenello tiro lusi viscere?
Et forte doctis si illa cara est versibus,
Sona pusilli quae laboris comutae
Nullo decoris ambitus sententia
Hanc iure quaeris et libenter inchoas,
Velut iocosa si theatra pernotes.

301.

Asclepiadei ad librum suum.

Parvus nobilium cum liber ad domos
Pomposique fori scrinia publici,
Cinctus multifido veneris agmine,
Nostri diffugiens pauperiem laris,
Quo dudum modico sordidus angulo
Squalebas tineis iam prope deditus,
Si te despiciet turba legentium
Inter Romulidas et Tyrias manus:
Isto pro exequiis claudere disticho.
Contentos propriis esse decet locis,
Quos laudis facile est invidiam pati.

302.

De eo quod epigrammata parva in hoc libro scripserit.

. . . . . .

Si quis in hoc nostro detrahit ingenio,
Adteudat, modicis concludi mensibus annum,
Et faciles hiemis, veris et esse dies.
Noverit, in brevibus magnum deprendere usum:
Ultra mensuram gratia nulla datur.
Hic mea concinno si pagina displicet actu,
Finito citius carmina clausa silent.
Nam si constaret libris longissima multis,
Fastidita forent plurima vel vitio.

303.

Trochaicum de piscibus, qui ab hominibus cibos capiebant.

Verna clausas inter undas et lacunas regias,
Postulat cibos diurnos ore piscis parvulo,

Nec manum fugit vocatus, nec pupugit regiam,
Roscidus sed amnis errans hinc et inde, marginis
Odit ardui procellas et dolosi gurgitis,
Ac suum quo liber esse transnatat solet mare.
Sic famem gestu loquaci et mitiori vertice
Discit ille quam sit aptum ventris arte vincere.

304.

Archilochium de apro in triclinio nutrito.

Martis aper genitus iugis inesse montium,
Frangere et horrisonum nemus ferocius solens,
Pabula porticibus capit libenter aureis,
Et posito famulas furore temperat minas,
Nec Parios lapides revellit ore spumeo,
Atria nec rapidis decora foedat ungulis,
Sed, domini placidam manum quietus adpetens,
Fit magis, ut Veneris dicatus ille sit sacris.

305.

De auriga Aegyptio, qui semper vincebat.

Quamvis ab Aurora fuerit genetrice creatus
  Memnon, Pelidae corruit ille manu.
At te Nocte satum, ni fallor, matre paravit
  Aeolus, et Zephyri es natus in antra puer,
Nec quisquam, qui te superet, nascetur Achilles,
  Dum Memnon facie es, non tamen et genio.

306.

Sapphicum in grammaticum furiosum.

Carminum interpres meritique vatum,
Cum leves artem pueros docere
Diceris, vel te iuvenes magistrum
Audiant verbis veluti disertum,
Cur in horrendam furiam recedis,
Et manu et telo raperis cruentus?
Non es, in quantum furor hic probatur,
Dignus inter grammaticos vocari,
Sed malos inter sociari Orestas.

307.

Glyconium in advocatum effeminatum.

Exsecti species viri,
Naturae grave dedecus,
Usu femineo Paris,
Foedae cura libidinis,
Cum sis ore facundior,
Cur causas steriles agis,
Aut corrupta negotia
Et perdenda magis locas?
Agnovi, et video; tuo
Ori quid bene credier
Non vis, sed puto podici.

308.

Phalaecium in moechum, qui inebriatus plorabat, cum coitum inplere non posset.

Saepius futuis nimisque semper,
Nec parcis, nisi forte inebriatus.
Effundis lacrimas, quod esse moechus;
Multo non valeas mero subactus.
Plora ne futuas peto Lucine
Et semper bibit odiumque plangit
Aut nunquam ut futuas, venena sume.

309.

In spadonem regium, qui mitellam sumebat.

Raro decens capillo
Roseoque crine ephebus,
Spado regius mitellam
Capitis velo capit.
Proprii memor pudoris,
Bene conscius, quid esset,
Posuit cogente nullo,
Fuerat minus quod illi.

310.

Anapaesticum in magum medicum.

Tibi cum non sit diei panis,
Magicas artes inscius inples;

Ire per umbras atque sepulcra
Pectore egeno titubans gestis,
Nec tua Manes carmina sumunt,
Fame dum pulsus Tartara cantu
Omnia turbas, aliquid crederis
Dare quod possit super his Pluton
Pauperibus puto quod petas.
Egeas totum semper in orbem,
Mage, si poscis membra perempta.

311.

In acceptorarium obesum et infelicem.

Pondere vel facto miseras, Martine, fatigas,
Pressura crudelis habes; pinguedine tanta
Ut tu sis, frustra maciem patiuntur iniquam.
Debuerant, fateor, magis has tua pascere membra,
Ut numquam possent ieiuna morte perire.

312.

In vetulam virginem nubentem.

Virgo, quam Phlegethon vocat sororem,
Saturni potior parens senectae,
Quam Nox atque Erebus tulit Chaosque,
Cui rugae totidem graves, quot anni,
Cui vultus Elephas dedit cutemque,
Mater simia quam creavit arvis
Grandaeva in Libycis novo sub orbe,
Olim quae decuit marita Diti
Pro nata Cereris dari per umbras,
Quis te tam petulans suburit ardor,
Nunc cum iam exitium tibi supersit?
An hoc pro titulo cupis sepulcri,
Ut te cognita fama sic loquatur,
Quod stuprata viro est anus nocenti?

313.

In medico-lenonem.

Quod te pallidulum, Marine noster,
Cuncti post totidem dies salutant,

Credebam, medicum velut peritum
Curam febribus et manuum pudicam
De factis logicae parare sectae,
Aut de methodicis probare libris.
At tu fornice turpius vacabas
Exercens aliis, quod ipse possis.
Lenatis melius tibi puellis
Scortandi solito labore ferre.
Novi, quid libeat tuum, chirurge,
Conspectos animum videre cunnos.
Vis ostendere, te minus virum esse;
Arrectos satis est mares videre.

314.

In diaconum festinantem ad prandium cauponis.

Quid festinus abis gula inpellente, sacerdos?
An tibi pro psalmis pocula corde sedent?
Pulpita templorum, ne pulpita quaere tabernae;
Numina, quo laudes, non phialas reseres.

315.

De turre in viridario posita, ubi se Fridamal aprum pinxit occidere.

Extollit celsas nemoralis Aricia sedes,
Sternit ubi famulas casta Diana feras;
Frondosis Tempe cinguntur Thessala silvis,
Pinguia Benventi lustra Molorchus habet.
Haec vero aetherias surgit quae turris in auras,
Consessum domino deliciosa parans,
Omnibus in medium, lucis ornata refulget,
Obtinuitque novo praemia cuncta loco.
Hinc nemus, hinc fontes, hinc structa cubilia surgunt,
Statque velut propriis ipsa Diana iugis.
Clausa sed in tanto cum sit splendore voluptas,
Artibus ac variis atria pulchra micent,
Admiranda tuae tamen est virtutis imago,
Fridamal, et stratae gloria magna ferae,
Qui solitae accendens mentem virtutis amore
Aptasti digno pingere facta loco.

Hinc spumantis apri iaculo post terga retorto
Frontem et cum geminis naribus ora feris.
Ante ictum subita prostrata est bellua morte,
Cui prius extingui quam cecidisse fuit.
Iussit fata manus, telo nec vulnera sensit
Exerrans anima iam pereunte cruor.

316.

De avibus marinis, quae post volatum domum remeabant.

Felix marinis alitibus, Fridamal,
Felix iuventa, prosperior genio,
Quem sponte poscunt aequoreae volucres,
Nec stagna grato frigida consilio
Pigris strepentes gurgitibus retinent.
Sed quo tuorum temperiem numerum
Monstrent, volatu praememores famulo
Prope relictam non repetunt patriam.

317.

In aurigam senem victum, crimina in populo iactantem.

Te quotiens victum circus, Quiriace, resultat,
Crimine victores polluis et populos.
Tunc visum quereris senio languente perisse,
Castigasque tuae tarda flagella manus.
Sed quod in alterius divulgas crimina nomen,
Cur non illa magis credis inesse tibi?
Es meritis inpar, virtute, aetate relictus —
Haec cum habeant alii, crimina vera putas.
Sola tamen falsis surgat tibi poena loquelis,
Ut victus semper nil nisi crimen agas.

318.

In podagrum venationi studentem.

Apros et capreas levesque cervos
Incurvus rapidis equis fatigat,
Tantum nec sequitur capitque quidquam.
Esse inter iuvenes cupit, vocari
Baudus, dum misero gemat dolore,
Et nil praevaleat. Quid ergo gestit?

Mori praecipiti furit caballo,
Cum lecto melius perire posset.

319.

In sacerdotem, quod multas scortos habuit et eas custodiebat.

Zelotypus, plures incurvas clune puellas:
Sed nulla est, quae te sentiat esse virum.
Custodis clausas, tamquam sis omnibus aptus:
Est tamen internus Iupiter ex famulis.
Si nihil ergo vales, vacuo cur arrigis orge,
Et facis ignarus mentis adulterium?

320.

Anacreonticum in medicum inpotentem, qui ter viduam duxit uxorem.

Post tot repleta busta,
Et funerum catervas
Ac dispares maritos,
Rugosa quos peremit
Fatis anus sinistris,
Tu nunc, chirurge, quartus
Coniux vocate plaudis.
Sed vivus es sepultus,
Dum parte, qua decebet,
Nil contines mariti.
Iam nosco, cur videtur
Nupsisse Paula rursus
Nulli? quid ergo fecit?
Mutare mox lugubrem,
Quam sumpserat, cupivit
Uxor nefanda vestem,
Ut quartus atque quintus
Possit venire coniux.

321.

In pantomimam Pygmaeam, quae Andromaches fabulam frequenter saltabat et raptum Helenae.

Andromachem atque Helenam saltat Macedonia semper,
Et quibus excelso corpore forma fuit.

Haec tamen aut brevior Pygmaea virgine surgit,
Ipsius aut quantum pes erat Andromachae.
Sed putat illarum fieri se nomine talem,
Motibus et falsis crescere membra cupit.
Hac spe, crede, tuos incassum decipis artus:
Thersiten potius finge, quod esse soles.

322.

In ebriosum nihil comedentem, sed solum bibentem.

Dum bibis solus, poterant quod omnes,
Saepe, nec totis satiaris horis,
Et tibi munus Cereris resordet,
Ac nihil curas nisi ferre Bachum,
Nerse, iam te non hominem vocabo,
Sed nimis plenam et patulam lagenam.

323.

De Fama picta in stabulo Circi.

Qualem te pictor stabulis formavit equorum,
Talem te nostris blanda referto iugis.
Semper et adsiduo vincendi munera porta
His, quorum limen fortis amica sedes.

324.

Aliter.

Verum, Fama, tibi vultum pictura notavit,
Dum vivos oculos iuncea forma gerit.
Tu quamvis totum velox rapiaris in orbem,
Pulchrior hoc uno limine clausa sedes.

325.

In vicinum invidum.

Zeleris nimium cur mea, Marcie,
Tamquam si pereas, limina, nescio,
Cum sis proximior, una velut domus,
Et nostros paries dimidiet lares.
Sed gratum ferimus; talis es omnibus,
Nec quemquam nisi te vis miser adspici.
Contingat, (quesumus numina) quod cupis,
Te solum ut videas, Marcie, dum bibis.

326.

In gibberosum, qui se generosum iactabat.

Fingis superbum quod tibi patrum genus,
Nunc Iuliorum prole te satum tumens,
Nunc Memmiorum Martiique Romuli,
Prodesse gibbo forte quod putas tuo,
Nil ista falso verba prosunt ambitu.
Tace parentes, ne quietos moveas.
Natura, nobis unde sis natus, docet.

327.

De eo, qui se poetam dicebat, quod in triviis cantaretur et a pueris laudaretur.

Componis fatuis dum pueris melos,
Zenobi, et trivio carmine perstrepis,
Indoctaque malis verba facis locis,
Credis, tete aliquid laudibus indere,
Famamque ad teneros ducere posteros.
Hoc nostrae faciunt semper et alites,
Ni rite incapies sibilatum canunt.

328.

In puellam hermaphroditum.

Monstrum feminei bimembre sexus,
Quam coacta virum facit libido,
Quae gaudes futui furente cunno.
Cum te ceperit inpotens voluptas,
Non das, quod pateris, facisque cunnum.
Illam, qua mulier probaris esse,
Partem cum dederis, puella tunc sis.

329.

Ad eum, qui per diem dormiens nocte vigilabat.

Sternis anhelanti fessus quod corde, Lycaon,
  Exhorrens lucis munera parta dei,
Et tibi vigilias semper nox taetra ministrat,
  Iam scio, te nostro vivere nolle die.
Aut si tale tibi studium natura paravit,
  Vivus ad antipodas sis velut inde redi.

330.

De sarcophago, ubi turpia sculpta fuerant.

Turpia tot tumulo defixit crimina Balbus,
Post Superos spurco Tartara more premens.
Pro facinus! finita nihil modo vita retraxit,
Luxuriam ad Manes moecha sepulcra gerunt.

331.

Item unde supra, ubi equi Circi bibebant.

Crevit ad ornatum stabuli Circique decorem
Purior egregio reddita lympha loco,
Quam cingunt variis insignia clara metallis
Crispatoque super scinditur unda gelu.
Excipit hanc patuli moles miranda sepulcri,
Corporibus vivis pocula blanda parans.
Nec clam sarcophagus tristissima funera claudit,
Sed laetus dulci flumine complet equos.
Fundit aquas duro signatum marmore flumen,
Falsa tamen species vera fluenta vomit.
Plaudite vos, Musae, diversaque plaudite signa,
Quae circum docili continet arte decor.
Et dum palmiferis post praemia tanta quadrigis
Garrula victores turba resolvit equos,
Praebete innocuos potus potusque salubres,
Ut domino proprius gaudia Circus agat.

332.

In cinaedum bona sua corruptoribus dantem.

Divitias grandesque epulas et munera multa,
Quod proavi atque atavi, quodque reliquit avus,
Des licet in cunctos et spargas, Becca, maritos:
Plus tamen ille capit, cui dare saepe cupis.
Nescio quid miserum est, quod celas, Becca: talento
Vendere debueras, si bona membra dares.

333.

De eo, qui uxorem prostare faciebat pro filiis habendis.

Stirpe negata patrium nomen
Non pater audis carus adulter.

Coniugis castae viscera damnas,
Pariat spurios ut tibi natos,
Inscios, quo sint semine creti.
Fuerant forsan ista ferenda
Foeda proconi vota parumper:
Scire vel ipsa situs umquam
Posset adultus dicere matrem.

334.

De aleatore in pretio lenocinii ludente.

Ludis, nec superas ultor ad aleam,
Nec quidquam in tabula das, nisi virginum
Spondens blanditias et coitus simul.
Hoc cur das aliis, quod poteras tibi?
An tabulae melius praemia grata sunt,
Aut prodest vitium tale quod imperas?
Si vincas, ego te non puto virginem,
In luxum cupere sed in agmine vendere.

335.

In nomen Aegyptii, quo equi Circi infortunium capiebant.

Icarus et Phaëthon Veneto nolente vocaris
Atque agilis, pigro cum pede cuncta premas.
Sed tamen et Phaëthon cecidit super aethera flammis,
Dum cupit insolitis nescius ire plagis.
Tu quoque confractis defectus in aequore pinnis,
Icare, Phoebeo victus ab igne cadis.
Dignis ergo tibi praebentur nomina fatis,
Per te iterum ut pereant, qui periere prius.

336.

De Romulo picto, ubi in muris fratrem occidit.

Disce pium facinus: percusso, Romule, fratre
Sic tibi Roma datur. Huius iam nomine culpat
Nemo te caedis, murorum si decet omen.

337.

De eo, qui amicos ad prandium clamabat, ut plura exposceret xenia.

Gaudeo, quod me nimis ac frequenter

Ambitu pascis, Blumarit, superbo.
Unde sed pascor, mea sunt per omnes
Sparsa convivas bona; nec volebam,
Pasceres quemquam peteresque mecum,
Ne tibi quidquam detur, unde pascas.
Hoc tamen si tu vitio teneris,
Me precor numquam iubeas vocari.

338.

De auriga lato frequenter cadente.

Pascasium aurigam populi fortasse fatentur,
Ast ego non aliud quam turgida membra notabo
Inflatumque caput populis et amica ruinis
Brachia, quem numquam recto moderamine frenant.
Mox cadit et cadit, et rursum cadit, inde resurgit,
Et cadit ut miseris frangantur crura caballis.
Non iste humano dicatur nomine natus,
Hunc potius Gryphum proprium vocat Africa circo.

339.

De laude aurigae Prasini.

Iecto fiant Prasino felix auriga colore,
  Priscorum compar, ars quibus ipsa fuit.
Suetus equos regere et metas lustrare quadrigis,
  Et quocumque velis ducere frena manu.
Non sic Tantalides humero stat victor eburno,
  Una illi palma est, at tibi multa manet.

340.

In eum, qui foedas amabat.

Diligit informes et foedas Myrro puellas,
  Quas aliter pulchro viderit ore, timet.
Iudicium quale est oculorum, Myrro, fatere,
  Ut tibi non placeat Pontica, sed Garamas!
Iam tamen agnosco, cur tales quaeris amicas:
  Pulchra tibi numquam, sed dare foeda potest.

341.

De simiis canum dorso inpositis.

Reddita post longum Tyriis est mira voluptas,
  Quem pavet, ut sedeat simia blanda canem.

Quanto magna parant felici tempora regno,
Discant ut legem pacis habere ferae!

342.

De partu ursae.

Lambere nascentis fertur primordia prolis
Ursa ferox, placido cum facit ore genus.
Expolit informes labris parientibus artus,
Et pietas sobolem rursus amore creat.
Attrito truncum formatur corpore pignus,
Dum sculpendo facit crescere membra faber.
Officium natura suum permisit amanti,
Formam post uterum lingua ministra parit.

343.

De laude horti Eugeti.

Hortus, quo faciles fluunt Napeae,
Quo ludunt Dryades viretque Chloris,
Quo subit teneras Diana Nymphas,
Quo Venus roseos recondit artus,
Quo fessus teretes Cupido flammas
Suspensis reficit puer pharetris;
Quo se Heliconiades ferunt puellae,
Cui numquam minus est amoena frondis,
Cui semper redolent amoena verni,
Cui fons perspicuis tener fluentis
Muscoso riguus parit meatu,
Quo dulcis avium canor resultans.
Quidquid per varias refertur urbes,
Hoc unus famulans locus ministrat.

344.

De tablista furioso quasi tesseris inperante.

Ludit cum multis Vatanas, sed ludere nescit,
Et putat, inperio currere puncta suo.
Sed male dum numeros contraria tessera mittit,
Clamat et irato pallidus ore fremit.
Tum verbis manibusque furens miserandus anhelat,
De solitis faciens praelia vera iocis.

Effundit tabulam, mensam, subsellia, pyrgum,
Perditaque Harpiacis aera rapit manibus.
Hic si forte unam tabulam non arte, sed errans
Vicerit, aut aliam nil bene dante manu,
Mox inflat venas et pallida guttura tendit,
Plusque furit vincens quam superatus erat.
Non iam huic ludum Sapientum calculus aptet,

. . . . . .

345.

De venatore picto, in manibus oculos habente.

Docta manus saevis quoties se praebuit ursis,
Numquam fallentem tela dedere necem.
Hinc etiam digitis oculos pictura locavit,
Quod visum frontis provida dextra tulit.

346.

Aliter, unde supra.

Venatori oculos manibus pictura locavit,
Et geminum egregia lumen ab arte manet.
Hic quocumque modo venabula fulgida pressit,
Signatum veluti contulit excidium.
Naturae lucem vicerunt fortia facta,
Iam visus proprios coepit habere manus.

347.

In aurigam effeminatum, numquam vincentem.

Praecedis vico, nec tamen praecedis,
Et quam debueras tenere partem,
Hac mollis misero teneris usu.
Umquam vincere possis ut quadrigis,
Corruptor tibi sit retro ponendus.

348.

De paranympho delatore, qui se ad hoc officium omnibus ingerebat.

Hermes cunctorum thalamos et vota pererrat,
Omnibus ac sponsis pronubus esse cupit.
Hunc quisquam si forte velit contemnere dives,
Mox eius famam rodit iniqua ferens.

Nec purum obsequium notis famulatur amicis,
Indicet ut potius, quae videt, ille volens.
Non sua sortitur, te qui facit auspice vota,
Sed tua, cui multum conferet, ut taceas.

349.

De funere mulieris formosae, quae litigiosa fuit.

Gorgoneos vultus habuit Catucia coniux.
Haec dum pulchra foret, iurgia saepe dabat,
Fecerat atque suum semper rixando maritum,
Esset ut insano stultius ore tacens.
Et quoties illam trepido cernebat amore,
Haerebat, tamquam vera Medusa foret.
Defuncta est tandem, haec iurgia ferre per umbras,
Cumque ipsa litem reddere Persephone.

350.

De duobus, qui se compedibus, quibus vincti erant, ceciderunt.

Compedibus nexi quidam duo forte sedebant
Criminis ob causam carceris ante fores.
Hi secum subitae moverunt iurgia rixae;
Ebrietatis opus gessit iniqua fames.
Nec caedem pugnis aut calcibus egit uterque:
Vincla illis telum, vincla fuere manus.
Nemo truces posthac debet pavitare catenas,
Si reus e poenis ingerit arma suis.

351.

De causidico turpi, qui concubam suam Charitem vocabat.

Esset causidici si par facundia nervo,
Inpleret cuncti viscera negotii.
At tamen invigilat causis, quae crimina pandunt,
Dum Veneris famulum iure Priapus agit.

352.

In ministrum regis, qui alienas facultates vi extorquebat.

Bella die noctuque suis facit Eutychus armis,
Divitias cunctis e domibus rapiens.

Huic si forte aliquis noluit dare, sive repugnet,
Vim facit, et clamat regia habenda manus.
Quid gravius hostes furaxve latrunculus inplet,
Talia si dominus atque minister agit?

353.

De eodem aliter.

Cum famulis telisque furens penetralia cuncta
Eutychus irrumpit divitiasque rapit.
Hunc nullus vetat ire parens, non forsan amicus,
Deterior precibus redditus ille manet.
Quae sunt ergo manus aut ferrea tela ferenda,
Quisve aries talem, quodve repellat opus?
Huic si nemo potest ullas opponere vires,
Obvia sint illi fulmina sola dei!

354.

In eum, qui, ut senior dici nollet, multas sibi concubas faciebat, et horrebat senex vocari.

Accusas proprios cur longo ex tempore canos,
Cum sis Phoenicis grandior a senio?
Et quoties tardam quaeris celare senectam,
Pellicibus multis te facis esse virum.
Incassum reparare putas hac fraude iuventam.
Harum luxus agit, sis gravis aut senior.

355.

Item ut supra, quod se mori numquam diceret.

Quantum tres Priami potuissent vivere mundo,
Aut quantum cornix atque elephas superest,
Tantam dum numeres longaeva aetate senectam,
Te numquam firmas Tartara posse pati.
Et credis Lachesim numquam tua rumpere fata,
Aeternoque putas stamine fila trahi.
Quamvis tarda, tibi veniet mors ultima tandem,
Cum magis oblitus coeperis esse tui.
Nam poena est potius, morbis producere vitam.
Quod non semper habet, tristius, esse diu, est.

356.

Epitaphion de filia Oageis infantula.

Heu dolor et magnis semper mors invida fatis,
Quae teneros artus inimico sidere mergit!
Demira hoc tumulo regalis clauditur infans,
Cui vita innocua est quarto dirupta sub anno.
Quam facile obfuscant iucundum tristia lumen!
Nemo rosam albentem, fuerit nisi quae bona, carpit.
Haec parvam aetatem cuncta cum laude ferebat,
Grata nimis specie, verecundo garrula vultu,
Naturae ingenio modicos superaverat annos.
Dulce loquebatur, quidquid praesumpserat ore,
Linguaque diversum fundebat mellea murmur,
Tamquam avium vernare solet per tempora cantus.
Huius puram animam stellantis regia coeli
Possidet, et iustis inter videt esse catervis.
At pater Oageis, Libyam dum protegit armis,
Audivit subito defunctam funere natam.
Nuntius hic gravior cunctis fuit hostibus illi,
Ipsaque sub tali flevit Victoria casu.

357.

De aquis calidis Cernensibus.

Ardua montanos inter splendentia lucos
  Culmina et indigenis nunc metuenda feris,
Qua deserta prius solum nemus antra tenebant,
  Tetraque inaccessam fecerat umbra viam —
Qua vos laude canam quantoque in carmine tollam,
  In quibus extructa est atque locata salus?
Hic etiam ignotas stupet ad praetoria fervor
  Plenior et calidas terra ministrat aquas.
Quis sterilem non credat humum? Fumantia vernant
  Pascua, luxuriat gramine cocta silex.
Innocuos fotus membris parit intima tellus,
  Naturamque pio temperat igne calor,
Et cum sic rigidae cautes fervore liquescant,
  Contemtis audax ignibus herba viret.

358.

De sententiis septem philosophorum.

Solon praecipuus, fertur qui natus Athenis,
Finem prolixae dixit te cernere vitae.
Chilon, quem patria egregium Lacedaemona misit,
Hoc prudenter ait, te ipsum ut cognoscere possis.
De Mityleneis fuerat qui Pittacus oris,
Tu ne quid nimis ut cupias exquirere, dixit.
Thales, ingenio sapiens Milesius acri,
Errorem in terris firmat non coelitus esse.
Inde Prienaea Bias tellure creatus,
Plures esse malos divina voce probavit.
Urbe Periandrus genitus, cui fama, Corintho, est,
Omnia constituas tecum, ut meditando revolvas.
Cleobulus, proprium clamat quem Lydia civem,
Omne, inquit, magnum est, quod mensura optima librat.

359.

De Ianuario mense.

Lucifer annorum et seclis sol nate secundis

. . . . . .

Tu rota certa tui tecum sine fine laboris,
  Itque reditque tibi, quidquid in orbe venit.
Omnia perpetuis praecedis frontibus ora;
  Quae necdum venient, quaeque fuere, vides.

360.

De Olympio, venatore Aegyptio.

Grata voluptatis species et causa favoris,
Fortior innumeris venator, Olympie, palmis,
Tu vero nomen membrorum robore signas;
Alcides collo, scapulis, cervice, lacertis
Admirande, audax, velox, animose, parate;
Nil tibi forma nocet, nigro fucata colore.
Sic ebenum pretiosa sibi natura creavit,
Purpura sic magno depressa in murice fulget,
Sic nigrae violae per mollia gramina vernant,
Sic taetras quaedam commendat gratia gemmas,

Sic placet obscuros elephans inmanis in artus,
Sic turis piperisque Indi nigredo placescit;
Postremum tanto populi pulchrescis amore;
Foedior est quantum pulcher sine viribus alter.

361.

Epitaphium eiusdem Olympii.

Venator iucunde nimis atque artiferarum
Saepe placens, agilis, gratus, fortissimus, audax,
Qui puer, ad iuvenes dum non adiunxeris annos,
Omnia maturo complebas facta labore;
Qui, licet ex propria populis bene laude placeres,
Praestabas aliis, ut tecum vincere possent;
Tantaque mirandae fuerant tibi praemia formae,
Ut te post fatum timeant laudentque sodales.
Heu! nunc tam subito mortis livore peremptum
Iste capit tumulus, quem non Carthaginis arces
Amphitheatrali potuerunt ferre triumpho.
Sed nihil ad Manes hoc funere perdis acerbo:
Vivit fama tui post te longaeva decoris
Atque tuum nomen semper Carthago loquetur.

362.

De Chimaera aenea.

Aeris fulgiduli nitens metallo,
Ignes pertulit, ante quos movebat,
Et facta est melior Chimaera flammis.

363.

De statua Veneris, in cuius capite violae sunt natae.

Cypris, candidulo reddita marmore,
Veram se exanimis corpore praebuit,
Infudit propriis membra coloribus,
Per florem in statuam viveret ut suam.
Nec mendax locus est, qui violas ferat,
Servabit famulas inguinibus rosas.

364.

In caecum, qui pulchras mulieres tactu noscebat.

Lucis egenus, viduae frontis,
Iter amittens, caecus amator

Corpora tactu mollia palpat
Et muliebres iudicat artus,
Nivei cui sit forma decoris:
Credo, quod ille nolit habere
Oculos, per quos cernere posset,
Cui dedit plures docta libido.

365.

In philosophum hirsutum, nocte tantum cum puellis concumbentem.

Hispidus tota facie atque membris,
Crine non tonso, capitis verendi,
Omnibus clares Stoicus magister.
Te viris tantum simulas modestum;
Nec die quaeris coitum patrare,
Ne capi possis, lateasque semper,
Fervidus sed cum petulante lumbo
Nocte formosas subigis puellas.
Incubus fies subito per actus,
Qui Cato dudum fueras per artes!

366.

De catula sua brevissima, ad domini sui nutum currente.

Forma meae catulae brevis est, sed amabilis inde,
Hanc totam ut possit concava ferre manus.
Ad domini vocem famulans et garrula currit,
Humanis tamquam motibus exiliens.
Nec monstrosum aliquid membris gerit illa decoris,
Omnibus exiguo corpore visa placet.
Mollior huic cibus est somnusque in stramine molli,
Muribus infensa est, saevior atque catis.
Vincit membra imis latratu fortia turba:
Si natura daret, posset ab arte loqui.

367.

De pardis mansuetis, qui cum canibus venationem faciebant.

Cessit Lyaei sacra fama nominis,
Lynces ab oris qui subegit Indicis;

Curru paventes duxit ille bestias,
Mero gravatas, agminari nescias,
Et quas domarent vincla coetu garrulo.
Sed mira nostri forma constat seculi,
Pardos feroces, saeviores tigribus,
Praedam sagaci nare mites quaerere
Canum inter agmen, et famem doctos pati,
Quidquid capessunt, ore ferre baiulo.
O quod magister terror est mortalium,
Diros ferarum qui retundit impetus,
Morsu repertos ut cibos non adpetant.

368.

In psaltriam foedam.

Cum saltas misero garrula corpore,
Nec cuiquam libido est, horrida, quod facis;
Insanam potius te probo psaltriam,
Quae foedam faciem motibus ingravas.
Et, dum displiceas, quosque feras iocos,
Credis, quod populum cymbala mulceant.
Nemo iudicium tale animi gerit,
Pro te non etiam gaudia deserant.

369.

Item de eadem, quae, ut amaretur, praemia promittebat.

Quid facis, ut pretium poscendo, garrula, ameris?
Te pretium, ne te oderis ipsa simul.
Praemia cur perdis, cur spondes munera tantis?
Accipe tu pretium, ne mihi dona feras.
Non est tam petulans pariterque insanus amator,
Qui te non credat prodigiale malum.
Sed si forte aliquis moechus surrexit ab umbris,
Cui talis placeas, huic tua dona dato.

370.

In ebriosam satis meientem.

Quod bibis et totum demittis ab inguine Bacchum
Pars tibi superior debuit esse femur.

Potaris recto poteris, Fullonia, Baccho,
Si parte horridius inferiore bibas.

371.

In mulierem pulchram castitati studentem.

Pulchrior et nivei cum sit tibi forma coloris,
Cuncta pudicitiae iura tenere cupis.
Mirandum est, quali naturam laude gubernes,
Moribus ut Pallas, corpore Cypris eas.
Te neque coniugii libet excepisse levamen,
Saepius exoptas nolle videre mares.
Haec tamen est animo quamvis exosa voluptas:
Numquid non mulier, cum paris, esse potes?

372.

De eo, qui, cum Burdo diceretur, filiae suae Pasiphaae nomen imposuit.

Disciplinarum esse hominem risusque capacem,
Quod nulli est pecudi, dixit Aristoteles.
Sed cum Burdo homo sit, versum est sophismate verum;
Nam et ridere solet vel ratione viget.
Surrexit duplex nostro sub tempore monstrum,
Quod pater est Burdo, Pasiphaëque redit.

373.

De laude rosae centumfoliae.

Hanc puto de proprio tinxit sol aureus ortu,
Aut unum ex radiis maluit esse suis.
Sed si etiam centum foliis rosa Cypridis extat,
Fluxit in hac omni sanguine tota Venus.
Haec florum sidus, haec Lucifer almus in agris,
Huic odor et color est, dignus honore poli.

374.

De statua Hectoris in Ilio, quae videt Achillem et sudat.

Ilion in medium Pario de marmore facti
Stant contra Phrygius Hector vel Graius Achilles.
Priamidis statuam sed verus sudor inundat,
Et falsum fictus Hector formidat Achillem.

Nescio quid mirum gesserunt Tartara seclo:
Credo quod aut superis animas post funera reddunt,
Aut ars mira potest legem mutare barathri.
Sed si horum nihil est, certus stat marmoris Hector,
Testaturque suam viva formidine mortem.

375.

De muliere Marina vocabulo.

Quidam concubitu futuit fervente Marinam,
Fluctibus in salsis fecit adulterium.
Non hic culpandus, potius sed laude ferendus,
Qui memor est Veneris, quod mare nata foret.

376.

De horto domini Oageis, ubi omnes herbae medicinales plantatae sunt.

Constructas inter moles parietibus altis
Hortus amoenus inest, aptior et domino.
Hic variae frondes vitali semine crescunt,
In quibus est genio praemedicante salus.
Nil Phoebi Asclepique tenet doctrina parandum,
Omnibus hinc morbis cura sequenda placet.
Iam puto, quod coelicola est, ubi numina regnant,
Cum datur his herbis vincere mortis onus.

377.

De pica, quae humanas voces imitabatur.

Pica hominum voces, cuncta atque animalia monstrat,
Et docto ternum perstrepit ore melos.
Nunc nunc oblita est, quidnam prius esset in orbe.
Aut haec Picus erat, aut homo rursus inest.

378.

De rustica in disco facta, quae spinam tollit de planta satyrii.

Cauta nimis spinam satyri pede rustica tollit,
Luminibus certis vulneris alta notans.
Illam pandorii solatur voce Cupido,
Inridens parili teste carere virum.
Nil falsum credas artem lusisse figuris:
Viva minus speciem reddere membra solent.

379.

De colocasia herba in tecto populante.

Nilus quod riguis parit fluentis,
Extendens colocasia eorum
Ramos, per spatium vires amoenum.
Haec nostris laribus creata frondet,
Naturam famulans opaca vertit,
Plus tecto ut vigeat, solet quam horto.

380.

De eo, qui podium amphitheatri saliebat.

Amphitheatralem podium transcendere saltu
Velocem audivi iuvenem, nec credere quivi
Hunc hominem, potius sed avem, si talia gerat.
Sed posui huic, fateor, me Dorica vina daturum,
Conspicere ut possim tanti nova facta laboris.
Adspexi victusque dedi promissa petenti,
Atque meo gravior levis extitit ille periclo.
Non iam mirabar, sumtis te, Daedale, pennis
Isse per aetherios natura errante meatus.
Hunc magis obstupui, coram qui plebe videnti
Corpore, non pennis fastigia summa volavit.

381.

De Diogene picto, cui lascivienti meretrix barbam vellebat et Cupido mingebat in podice eius.

Diogenem meretrix derisum Laida monstrat,
　Barbatamque comam frangit amica Venus,
Nec virtus animi nec castae semita vitae
　Philosophum revocat turpiter esse virum.
Hoc agit infelix, alios quod saepe vocavit,
　Quodque nimis miserum est, mingitur artis opus.

382.

Epithalamium Fridi a Luxorio V. C. spectabili dictum. Cento Virgilianus.

Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustrat,
Extulit os sacrum coelo tenebrasque resolvit.
Laetitia ludisque viae plausuque fremebant.

At Venus, aetherios inter dea candida nimbos,
Aurea subnectens exertae cingula mammae,
Dona ferens pacem aeternam pactosque hymenaeos
Atque omnem ornatum, Capitolia celsa tenebat,
Punica regna videns, Teucros et Agenoris urbem.
Hinc atque hinc glomerantur Oreades et bona Iuno,
Incedunt pariter pariterque ad limina tendunt.
Tectum augustum, ingens, centum sublime columnis,
Quo sacrae sedes epulis, atque ordine longo
Perpetuis soliti patres considere mensis.
Una omnis magna iuvenum stipante caterva
Deveniunt faciemque deae vestemque reponunt.
Dant signum, fulsere ignes et conscius aether
Connubii mediisque parant convivia mensis.
Fit strepitus tectis vocemque per ampla volutant
Atria, ubi adsuetis biforem dat tibia cantum.
At tuba terribilem sonitum procul aere canoro
Increpuit mollitque animos et temperat iras.
It clamor coelo, cithara crinitus Iöpas
Obloquitur numeris septem discrimina vocum
Iamque eadem digitis, iam pectine pulsat eburno.
Nec non et Tyrii per limina nova frequentes
Convenere, thoris iussi discumbere pictis.
Tunc Venus aligerum dictis adfatur Amorem:
Nate, meae vires, mea magna potentia solus,
Huc geminas nunc flecte acies, illam adspice contra,
Quae vocat, insignis facie viridique iuventa,
Iam matura viro, iam plenis nubilis annis,
Cui genus a proavis ingens, clarumque paternae
Nomen inest virtutis, et nota maior imago.
Hoc opus, hic labor est, thalamos ne desere pactos.
Credo equidem, nova mi facies inopinave surgit.
Nonne vides, quantum egregio decus enitet ore?
Os humerosque deo similis, cui lactea colla
Auro innectuntur, crines nodantur in aurum,
Aurea purpuream subnectit fibula vestem,
Qualis gemma micat, qualis Nereïa Doto
Et Galatea secant spumantem pectore pontum.

Cura mihi comitumque foret nunc una mearum.
Namque ego nunc ignara huius, quodcumque pericli est,
Cum tacet omnis ager, noctem non amplius unam,
Connubio iungam stabili propriamque dicabo.
Hic Hymenaeus erit monumentum et pignus amoris.
Incipe, si qua animo est virtus, et consere dextram,
Occultum inspires ignem, paribusque rogamus
Auspiciis liceat Frido servare marito,
Cui natam egregio genero dignisque hymenaeis
Dat pater et pacem hanc aeterno foedere iungit.
Paret Amor dictis carae genetricis et alas
Exuit et gressu gaudens sic ore locutus:
Mecum erit iste labor, si quid mea numina possunt.
Cum dabit amplexus atque oscula dulcia figet,
Inmiscentque manus manibus pugnamque lacessunt,
Nusquam abero, solitam flammam (datur hora quieti)
Desuper infundam, et tua si mihi certa voluntas,
Omnia praecepi atque animo mecum ante peregi;
Sentiet: atque animum praesenti pignore firmat.
Illa autem, neque enim fuga iam super ulla pericli est,
Cogitur et supplex animos submittere amori,
Spemque dedit dubiam menti solvitque pudorem.
Illum turbat amor, ramum, qui veste latebat,
Eripit a femine et flagranti fervidus infert.
It cruor inque humeros cervix collapsa recumbit.
His demum exactis geminam dabit Ilia prolem,
Laeta deum partu, centum complexa nepotes.

383.

Luxorii

de balneo Hildrici regis.

Hildrici regis fulget mirabile factum
Arte, opere, ingenio, divitiis, pretio.
Hinc radios sol ipse capit, quos huic dare possit,
Altera marmoribus creditur esse dies.
Hic sine nube solum, nix iuncta et sparsa putatur:
Dum steteris, credas mergere posse pedes.

384.

Versus balneorum.

In parvo magnas fecit manus ardua Baias,
Culmina distendit niveis suspensa columnis,
Curvavit cameris vario pro schemate conchas,
Marmora resplendent solida compage decora,
Unitum mentita decus sarsura magistri.
Murmure raucisono fornacibus aestuat ardor,
In flammis dominantur aquae, furit ignis amoenus.
Stat tutus lautor multo circumdatus igne
Innocuas inter flammas (mirabile dictu!),
Ignibus ut possit fervores vincere solis.
Inde petit latices glaciali fonte fluentes:
Hinc calor, inde nives reparant per membra salutem.
Discurrunt Nymphae, piscinas flumina complent,
Vitrea crispatur labris refluentibus unda.
Haec tibi sunt monumenta, tibi natisque manebunt,
Et decorata manent claros per saecla nepotes.
Tu tamen excelsus per tempora longa fruaris!.

385.

Eucheriae poetriae.

Aurea concordi quae fulgent fila metallo
  Setarum cumulis consociare volo.
Sericeum tegmen, gemmantia texta Laconum
  Pellibus hircinis aequiparanda loquar.
Nobilis horribili iungatur purpura burrae,
  Nectatur plumbo fulgida gemma gravi.
Sit captiva sui nunc margarita nitoris
  Et clausa obscuro fulgeat in chalybe.
Leuconico pariter claudatur in aere smaragdus,
  Compar silicibus nunc hiacinthus eat.
Rupibus atque molis similis dicatur iaspis,
  Eligat infernum iam modo luna chaos.
Nunc etiam urticis mandemus lilia iungi
  Purpureamque rosam dira cicuta premat.
Nunc simul optemus dispectis piscibus ergo
  Delicias magni nullificare freti.

Auratam crassantus amet, saxatilis anguem,
Limacem pariter nunc sibi tructa petat,
Altaque iungatur vili cum vulpe leaena,
Perspicuam lyncem simius accipiat.
Iungatur nunc cerva asino, nunc tigris onagro,
Iungatur fesso concita dama bovi.
Nectareum vitient nunc lasera tetra rosatum,
Mellaque cum fellis sint modo mixta malis,
Gemmantem sociemus aquam luteumque barathrum,
Stercoribus mixtis fons eat inriguus.
Praepes funereo cum vulture ludat hirundo.
Cum bubone gravi nunc philomela sonet.
Tristis perspicua sit cum perdice cavannus,
Iunctaque cum corvo pulchra columba cubet.
Haec monstra incestis mutent sibi tempora fatis:
Rusticus et servus sic petat Eucheriam.

386.

Eugenii

de inventione litterarum.

Möyses primus Hebraeas exaravit litteras.
Abraham Syras et idem repperit Chaldaïcas.
Isis arte non minore protulit Aegyptias.
Mente Phoenices sagaci condiderunt Atticas.
Quas Latini scriptitamus, edidit Nicostrata.
Gulfila promsit Getarum, quas videmus, ultimas.

387.

Eugenii

de ambigenis.

Hae sunt ambigenae, quae nuptu dispare constant.
Burdonem sonipes generat commixtus asellae.
Mulus ab Arcadicis et equina matre creatus.
Tityrus ex ovibus oritur hircoque parente.
Musimonem capra ex vervegno semine gignit.
Apris atque sue setosus nascitur ibris.
At lupus et catulae formant coeundo lyciscam.

388.

Sisebuti regis

carmen de eclipsibus Solis et Lunae.

Tu forte in luco lentus vaga carmina gignis,
Argutosque inter latices et musica flabra
Pierio liquidam perfundis nectare mentem:
At nos congeries obnubit turbida rerum,
Ferrataeque premunt milleno milite curae.
Legicrepi tundunt, latrant fora, classica turbant,
Et trans Oceanum vehimur, portusque nivosos
Cum teneat Vasco, nec parcat Cantaber horrens.
En quibus indicas, ut crinem frondea Phoebi
Succingant, hederaeve comas augustius umbrent.
En quos flammantem iubeas volitare per aethram.
Quin mage pernices aquilas vis pigra elephantum
Praecurret volucremque pigens testudo molossum,
Quam nos rorifluam sectemur carmine lunam.
Sed tamen, incurvus, per pondera terrea nitens,
Dicam, cur fesso livescat circulus orbe,
Purpureumque iubar nivei cur tabeat oris.
Non illam, ut populi credunt, nigrantibus antris
Infernas ululans mulier praedira sub umbras
Detrahit altivago e speculo, nec carmine victa
Vel rore Stygias saniem despumat in herbas,
Vincibilemque petit clangorem (quippe per aethram,
Qua citimus limes dispescit turbida puris,
Inviolata meat), sed, vasto corpore tellus,
Quae medium tenet ima polum, dum lumina fratris
Detinet umbriferis metis, tum sidere casso
Pallescit, teres umbra rotae dum transeat axem
Aggerei velox tumuli, speculoque rotanti
Fraternas reparet per coelum libera flammas.
Sed quia mira putas, cur, cum vis maxima solis
Bis novies maior clueat quam terreus orbis,
Non circumcingat terrestres lumine metas,
Sume ratum rationis opus. Namque adspice Phoebum,
Quam sublimis eat convexa per aurea mundi,
Quamque humilem terram collustret curribus altis.

Hic ingens utcumque libet vel desuper ignes
Sparserit, obliquo vel cum radiaverit axe,
In terram radii franguntur. Cetera solis
Lumina, qua maior iaculis radiantibus exit,
Nil obstante globo tendunt per inania vasta,
Donec Pyramidis peragat victa umbra cacumen.
Per quam cum Phoebe gelidos agit uda iugales,
Infima vicinis nonnumquam decolor umbris
Fratre caret, vacuoque exanguis deficit ore.
Cur autem sola spolietur lumine luna,
Nil vero mirum est, quippe illam lucis egentem
Lux aliena fovet, quam cum pars proxima metae
Invidet, expectat radios male caerula fratris.
At chorus astrorum reliquus non tangitur umbris,
Et proprium cunctis iubar est, nec sole rubescunt.
Sed sudum semper mittunt a corpore solem
Porro ultra solem rapitur cum vertice coeli.
Iam cur semenstri non semper palleat orbe,
Inflexi praestant obliquo tramite cursus.
Namque vagans errore rato cum devia tortos
Colligit anfractus, metam sol eminus exit,
Intorquetque peplum noctis radiatque sororem.
Haec eadem ratio est, subitis cur frangitur umbris
Augusti solis rutilum iubar, indiga lucis
Quando inter terram et solem rota corporis almae
Luna meat, fratrem rectis obiectibus arcens.

389.

Bedae

compositio horologii.

Quos cursus solis iungant sua tempora menses,
Carmine nunc, lector, paucis, adverte, docebo.
Ianua nunc anni est Ianus finisque December:
Hos menses paribus solis rotat orbita punctis.
Quae volvit Februum, undecimum regit ipsa Novembrem.
Martius Octobrem spatio connectit eodem.
Tum, Septembre, tibi in sphaeram concurrit Aprilis.
Augustum Maius centro prospectat ab ipso.

Iunia Quintilem scandens trahit orbita mensem.
Quas oras sibi coniungant in fronte, videto,
Lector, et in cunctis aequo observare memento.
Mense omni prima undecimae coniungitur horae:
Hinc umbris decimam nectit cursuque secunda.
Tertia mox nonam punctis complectitur isdem.
Octavae pariter praecedens quarta cohaeret.
Quintam subsequitur numero post septima iusto.
Sola suas tantum mensuras sexta retentat.
Omnibus has, lector, coniungens mensibus horas,
Quos superant spatio umbrarum cedantve, videto.
Hoc tamen in primis noscens retineto, quod orbis
Diversae partes varias forment quoque metas.
Nam quae vicino torrentur sole sub Austrum,
Ut mage luce nitent, minimas sic gignere possunt
Umbras. Quae Boreae frigentque iacentque sub axe,
Nocte magis longa tenebrisque premuntur opacis.
Quae mediis ab utroque absistunt partibus axe,
Inter utrumque etiam lucem moderantur et umbras.
Ergo age, si subiecta legentem pagina, lector,
Te movet, hanc illa regione probabis ab ipso
Danubio, Hesperiae primos qua vergit ad ortus,
Lugdunique urbe et Rhodani distincta fluentis
Respicit Oceani interfusos orbe Britannos.
Hoc quoque te iuste horarum mensura monebit,
Umbrarum motus primis ne forte Kalendis
Ponere et ad finem velis perducere mensis.
Nam pridie umbrarum fuerit quae meta priorum,
Sub noctem nequit in vanos transire recursus,
A medio in medium sensim sed crescere mensem
Deminuive umbras vera ratione docemur,
A medio in medium signorum ut volvitur ortus.
Horarum iam nunc texemus in ordine metas,
Linea, quae Iani prima est pariterque Decembris,
Tricenis pedibus binisque exporrigit umbram,
Undenisque sequens pedibus. Mox umbra recisis
Tantum bis denis unoque extenta patescit.
Umbris ipsa decem figit simul atque novenos.

Rursus et hinc geminis sole excrescente fugatis,
Septem quarta pedes retinet mensura decemque.
Hac etiam binis umbra fugiente recisis
Ter quinis quintam pedibus sua linea tendit,
Centrum tuncque brevem iam sole regente duobus,
Abscisis ternos denos sibi sexta retentat.
Cedendi hunc morem numeri servabis ubique.
Qui Februum mensura tenet sociatque Novembrem
Ter denis pedibus supremas colligit umbras.
Moxque novem constant pedibus denisque sequentes,
Linea tum septem atque decem sibi tertia tendit.
Quarta pedes pariter ter quinos colligit umbra.
Hinc pedibus ternis ac denis quinta patescit,
Scandentemque rotam undenis mox sexta coercet.
Cursibus Octobrem sibimet quis Martius aequat,
Octo pedes prima et bis denos linea figit.
Denos et septem complet statuitque secunda,
Tertia quindenis Phoebo ascendente tenetur,
Quarta decem excedens pedibus fugit agnita ternis;
Mox etiam quinta undenis spatiata recedit,
Sexta novem pedibus pandit sua lumina. Deinde
Quae tibi, September, florentem nectit Aprilem,
Bis denis umbra et senis docet orbita primam
In pedibus sub quindenis fugitque secundam.
Ternis ac denis cursum quoque tertia frenat.
Undenis crescens pedibus tum quarta recedit,
Quinta novem pedibus cursum clauditque patentem,
Septenisque suos componit sexta meatus.
Augustum et Maium iungit quae linea primum,
Bis denis umbrae pedibus meat usque quaternis,
Cum denis ternos excrescit moxque secunda,
Undenis clarum concludit tertia cursum,
Quarta patet pedibus coelo tepefacta novenis.
Septem quinta tenet propriis finita sub umbris,
Sextaque tum quinis ferventi cessat in orbe.
Horarum sibi Quintilem quis Iunius aequat,
Bis denis prima in pedibus patet atque duobus,
Undenisque means ostenditur inde secunda,

Tertia moxque pedes explet comprensa novenos,
Aestivo septem mox tendit quarta calore,
Quintaque tum pedibus conscendit linea quinis,
Hinc centro torrens ternos sibi sexta retentat.

390.
Bedae
de anno.

Bis sena mensum vertigine volvitur annus,
Septimanis decies quinis simul atque duobus,
Tercentum bisque tricenis quinque diebus.
Qui ternis gaudet divisus stare columnis,
Scilicet Idibus et Nonis simul atque Kalendis.
Nam quadris constat Nonis concurrere menses
Omnes excepto Marte et Maio, sequitur quos
Iulius, Octimber; senis soli hi moderantur:
Septenis patet hos pariterque flagrare Kalendis,
Octonisque simul pares sunt Idibus omnes.
Ianus et Augustus semper mensisque December
Volvuntur denis tantum nonisque Kalendis.
At contra currunt bis nonis rite quaternis
Iulius, Aprilis, September et ipse November.
Sedenis Februus cito solus ab omnîbus errat.
Bis senis sic namque rotatur mensibus annus,
Per Nonas, Idus decurrens atque Kalendas.

391.
Bedae
contentio veris et hiemis in laudem cuculi.

Conveniunt subito cuncti de montibus altis
Pastores pecudum vernali luce sub umbra
Arborea, pariter laetas celebrare Camenas.
Adfuit et iuvenis Daphnis seniorque Palaemon,
Omnes hi cuculo laudes cantare parati.
Ver quoque florigero succinctus stemmate venit;
Frigida venit hiems rigidis hirsuta capillis.
His certamen erat cuculi de carmine grande.
Ver prior adlusit ternos modulamine versus:
Opto, meus veniat cuculus, carissimus ales.
Omnibus iste solet fieri gratissimus hospes

In tectis, modulans rutilo bona carmina rostro.
Tum glacialis Hiems respondit voce severa:
Non veniat cuculus, nigris sed dormiat antris.
Iste famem secum semper portare suëscit.

Ver.

Opto, meus veniat cuculus cum germine laeto,
Frigora depellat, Phoebo comes almus in aevum,
Phoebus amat cuculum crescentem luce serena.

Hiems.

Non veniat cuculus, generat quia fortè labores,
Praelia congeminat, requiem disiungit amatam,
Omnia disturbat, pelagi terraeque laborant.

Ver.

Quid tu, tarda Hiems, cuculo convicia cantas?
Qui torpore gravis, tenebrosis tectus in antris,
Post epulas Veneris, post stulti pocula Bacchi.

Hiems.

Sunt mihi divitiae, sunt et convivia laeta,
Est requies dulcis, calidus est ignis in aede.
Haec cuculus nescit, sed perfidus ille laborat.

Ver.

Ore refert flores cuculus, et mella ministrat,
Aedificatque domos, placidas et navigat undas,
Et generat sobóles, laetos et vestiet agros.

Hiems.

Haec inimica mihi sunt, quae tibi laeta videntur.
Sed placet optatas gazas numerare per arcas,
Et gaudere cibis simul et requiescere semper.

Ver.

Quis tibi, tarda Hiems, semper dormire parata,
Divitias cumulat, gazas vel congregat ullas,
Si ver aut aestas ante tibi nulla laborat?

Hiems.

Vera refers: illi, quoniam mihi multa laborant,
Sunt etiam servi nostra ditione subacti,
Iam mihi servantes domino, quaecumque laborant.

Ver.

Non illis dominus, sed pauper inopsque superbis,
Nec te iam poteris per te tu pascere tantum,
Ni tibi, qui veniet, cuculus alimonia praestet.
Tum respondit ovans sublimi e sede Palaemon,
Et Daphnis pariter, 'pastorum et turba piorum:
Desine plura, Hiems, rerum tu prodigus, atrox:
Et veniat cuculus, pastorum dulcis amicus.
Collibus in nostris erumpant germina laeta,
Pascua sint pecori, requies et dulcis in arvis,
Et virides rami praestent umbracula fessis,
Uberibus plenis veniantque ad mulctra capellae,
Et volucres varia Phoebum sub voce salutent.
Quapropter citius cuculus nunc ecce venito,
Tu iam dulcis amor, cunctis gratissimus hospes,
Omnia te expectant, pelagus tellusque polusque.
Salve, dulce decus, cuculus, per secula salve!

392.

Iulii Sperati
elegia de Philomela.

Sum noctis socia, sum cantus dulcis amica:
  Nomen ab ambiguo sic philomela gero.
Traducit philomela insomnem carmine noctem,
  Nos dormire facit, se vigilare docet.
Dic, philomela, velis cur noctem vincere cantu?
  Ovis ne noceat vis inimica meis.
Dic age, num cantu poteris depellere pestem?
  Ut possim aut nequeam, me vigilare iuvat.
Vox, philomela, tua cantus ediscere cogit,
  Inde tui laudem rustica lingua canit.
Vox, philomela, tua citharas in carmine vincit,
  Et superat miris musica flabra modis.
Vox, philomela, tua curarum semina pellit,
  Et recreat blandis anxia corda sonis.
Florea rura colis, herboso cespite gaudes,
  Frondibus arboreis pignora multa foves.
Cantibus ecce tuis recrepant arbusta canoris,

Consonat ipsa suis frondea silva comis.
Iudice me cycnus et garrula cedat hirundo,
Cedat et illustri psittacus ore tibi.
Nulla tuos umquam cantus imitabitur ales:
Murmure namque tuo dulcia mella fluunt.
Dic ergo tremulos lingua vibrante susurros,
Et suavi liquidum gutture pange melos.
Porrige dulcisonas adtentis auribus escas.
Nolo tacere velis, nolo tacere velis!

393.

Theodulfi

De milite, qui perditum equum ingenio reperit.

Saepe dat ingenium, quod vis conferre negabat,
Compos et arte est, qui viribus inpos erat.
Ereptum furto castrensi in turbine quidam
Accipe, qua miles arte recepit equum.
Orbus equo fit praeco cietque ad compita voce:
Quisquis habet nostrum, reddere certet equum;
Sin alias, tanta faciam ratione coactus,
Quod noster Roma fecit in urbe parens.
Res movet haec omnes et equum fur sivit abire,
Dum sua vel populi damna pavenda timet.
Hunc herus ut reperit, gaudet potiturque reperto,
Gratanturque illi, queis metus ante fuit.
Inde rogant, quid equo fuerat acturus ademto,
Vel quid in urbe suus egerit ante pater.
Sellam, ait, adiunctis collo revehendo lupatis,
Sarcinulisque aliis ibat onustus inops;
Nil, quod pungat, habens, calcaria calce reportans,
Olim eques, inde redit ad sua tecta pedes.
Hunc imitatus ego fecissem talia tristis,
Ni foret iste mihi, crede, repertus equus.

394.

Gerberti

in Boethium.

Roma potens dum iura suo declarat in orbe,
Tu, pater et patriae lumen, Severine Boëthi,
Consulis officio rerum disponis habenas,

Infundis lumen studiis et cedere nescis
Graecorum ingeniis. Sed mens divina coercet
Imperium mundi. Gladio bacchante Gothorum
Libertas Romana perit: tu consul et exul
Insignes titulos praeclara morte relinquis.
Nunc decus imperii summa qui prorogat arte,
Tertius Otto sua dignum te iudicat aula
Aeternumque tui statuit monumenta laboris,
Et bene promeritum meritis exornat honestis.

395.

Hildeberti

de urbis Romae ruina.

Par tibi, Roma, nihil, cum sis prope tota ruina.
Quam magni fueris integra, fracta doces.
Longa tuos fastus aetas destruxit et arces,
Caesaris et Superûm templa palude iacent.
Ille labor, labor ille ruit, quem dirus Araxes
Et stantem tremuit, et cecidisse dolet;
Quem gladii regum, quem provida iura senatus,
Quem Superi rerum constituere caput;
Quem magis optavit cum crimine solus habere
Caesar, quam socius et pius esse socer;
Qui, crescens studiis tribus, hostes, crimen, amicos
Vi domuit, secuit legibus, emit ope.
In quem, dum fieret, vigilavit cura Deorum:
Iuvit opus pietas hospitis, unda locum.
Materiem, fabros, expensas axis uterque
Misit, se muris obtulit ipse locus.
Expendere duces thesauros, fata favorem,
Artifices studium, totus et orbis opem.
Proh dolor! urbs cecidit, cuius dum specto ruinas,
Penso statum, solitus dicere, Roma fuit.
Urbs cecidit, de qua si dignum dicere quidquam
Moliar, hoc potero dicere, Roma fuit.
Non tamen annorum series, non flamma, nec ensis
Aeternum potuere hoc abolere decus.
Cura hominum potuit tantam componere Romam,

Quantam non potuit solvere cura deûm.
Confer opes marmorque novum Superûmque favorem,
Artificum vigilent in nova facta manus:
Non tamen aut fieri par stanti machina muro,
Aut instaurari sola ruina potest.
Tantum restat adhuc, tantum ruit, ut neque stans pars
Aequari possit, diruta nec refici.
Hic Superûm formas Superi mirantur et ipsi,
Et cupiunt fictis vultibus esse pares.
Non potuit natura Deos hoc ore creare,
Quo miranda Deûm signa creavit homo.
Vultus adest his numinibus, potiusque coluntur
Artificum studio quam deitate sua.
Urbs felix, si vel dominis urbs illa careret,
Vel dominis esset turpe, carere fide.

396.

Alani

de temperantia.

Ne te gulosae Scylla voraginis
Mergat profunda nocte libidinum,
Praebe palato frena modestiae.
Libes modeste Bacchica pocula,
Frangat Lyaei limpha superbiam,
Vini furorem flumina temperent.
Plebeia, simplex, rara comestio
Carnis superbae murmura conterat:
Lentus Cupido sic aget otia.
Frenentur in te frena cupidinis.
Largire visus pessula ianuis,
Frenans ocellos, ne nimis inprobos
Venenet extra luminis impetus.
Si quos habendi fervor inebriat,
Exire cogant mente pecuniam.
Custos honoris, divitis usibus
Si tempus adsit, si locus exigat,
Surgat sepultae massa pecuniae,
Nummos crumenae funditus evomant.

Quaevis honori munera militent.
Calcare si vis colla superbiae,
Pensa caducae pondus originis.

Duodecim Poetarum Scholasticorum Carmina.

397.

M. Tullii Ciceronis Tumulus.

Euphorbus.

Hic iacet Arpinas manibus tumulatus amicis,
Qui fuit orator summus et eximius,
Quem nece crudeli mactavit civis et hostis.
Nil agis, Antoni: scripta diserta manent.
Vulnere nempe uno Ciceronem interficis, at te
Tullius aeternis vulneribus lacerat.

398.

Iulianus.

Corpus in hoc tumulo magni Ciceronis humatum
Contegitur, claro qui fuit ingenio,
Quique malis gravis hostis erat tutorque bonorum,
Quo paene indigne consule Roma perit.
Sed vigili cura detectis hostibus urbem
Supplicioque datis praestitit incolumem.

399.

Hilasius.

Unicus orator lumenque decusque senatus,
Servator patriae, conditor eloquii,
Cuius ab ingenio tandem illustrata perenni
Lumine praeclaro lingua latina viget,
Occidit indigne manibus laceratus iniquis
Tullius, ac tumulo subditus exiguo est.

400.

Palladius.

Quicumque in libris nomen Ciceronis adoras,
Aspice, quo iaceat conditus ille loco.

Ille vel orator vel civis maximus, idem
Clarus erat factis, clarior eloquio.
Ac, ne quid fortuna viro nocuisse putetur,
Vivus in aeternum docta per ora volat.

401.

Asclepiadius.

Marcus eram Cicero toto notissimus orbe,
Cuius reliquias occulit urna brevis.
Dextera me patriae nuper civilis ademit,
Eripui patriam qui prius exitio.
Si quis in hoc saxo Tulli legis advena nomen,
Ne dedigneris dicere, Marce vale.

402.

Eusthenius.

Tullius Arpinas ex ordine natus equestri,
Sed virtute sua consul in urbe fuit.
Quem Catilina malus coniuratique nocentes
Senserunt vigilem civibus esse suis.
Hunc tamen (o pietas!) tres occidere tyranni;
At Lamia ille pio supposuit tumulo.

403.

Pompeianus.

Qui tenet eloquii fastigia summa latini,
Qui consul patriam caedibus eripuit,
Quique trium saevo vitam dedit ense virorum,
Tullius est, et in hac ipse sepultus humo.
Si brevitas vitae pensatur laude perenni,
Quam mors eripuit, gloria restituit.

404.

Maximianus.

Tullius hic situs est, venerabile nomen in aevum,
Clarus honore simul, clarus et ingenio.
Quem scelerata neci crudeliter arma dedere,
Quod patriae vindex ille fidelis erat,
Sed nihil infanda profecit caede tyrannus.
Ingenium vivit, corpus inane perit.

405.

Vitalis.

Romani princeps populi, decus ordinis ampli,
Maximus orator, civis et egregius,
Coniuratorum vindex hostisque malorum,
Proscriptus periit a tribus ille viris.
Qui caesus graviter, qui detruncatus acerbe
Hoc Lamiae debet, quod iacet in tumulo.

406.

Vomanus.

Doctrinae antistes, rerum mirabilis auctor,
Tullius, existens nobilis ex humili,
Cui dedit excellens ars oratoria nomen,
Virtute ingenii venit in astra sui.
Sed fortuna nocens miserando funere raptum
Carpsit, et hoc voluit membra iacere solo.

407.

Asmenus.

Eloquio princeps, magnis memorabilis actis,
Tullius indigna caede peremptus obit:
Sed terras omnes inplevit nomine claro,
Ingenium caeso corpore morte caret.
Vivit et ingenti pollet cum laude per orbem,
Cuius in hoc tumulo membra sepulta iacent.

408.

Basilius.

Inclytus hic Cicero est Lamiae pietate sepultus,
Quem fortuna neci tradidit inmeritae,
Maximus eloquio, civis bonus, urbis amator,
Perniciesque malis perfugiumque bonis.
Qui sexaginta conpletis ac tribus annis
Servitio oppressam destituit patriam.

XII. Scholasticorum Poetarum argumenta in Virgilii Aeneidem.

409.

Liber primus.

Vomanus.

Aeolus inmittit ventos Iunone precante
Troianosque vagos Libycas expellit in oras.
Solatur Venerem dictis pater ipse dolentem,
Aeneam recipit pulchra Carthagine Dido,
Cui Venus Ascanii sub imagine mittit Amorem.

410.

Liber secundus.

Euforbus.

Cogitur Aeneas bellorum exponere casus
Graiorumque dolos et equum fraudemque Sinonis,
Excisamque urbem Priamique miserrima fata,
Utque patrem inpositum forti cervice per ignes
Extulerit, caramque amiserit ipse Creusam.

411.

Liber tertius.

Iulianus.

Post casum Troiae fabricata classe superstes
Vela dat Aeneas, urbemque in litore Thracum,
Mox aliam pulsus Cretaeis condidit oris.
Cedit et hinc Helenumque videt praeceptaque discit,
Aetneum Cyclopa fugit sepelitque parentem.

412.

Liber quartus.

Hilasius.

Ardet amore gravi Dido, soror Annaque suadet
Nubere. Iunguntur nimbo cogente sub antro.
Incusat precibus patrem contemtus Iarbas.
Navigat Aeneas iussu Iovis: illa, dolore
Inpatiens et amore, necem sibi protinus infert.

413.

Liber quintus.

Palladius.

In Siculas iterum terras fortuna reducit
Aenean, tumuloque patris persolvit honorem.
Tum cogit naves incendere Troadas Iris.
Troes ibi linquunt socios. Venus anxia placat
Neptunum, Somnus Palinurum mergit in undis.

414.

Liber sextus.

Asclepiadius.

Sacratam Phoebo Cumarum fertur in urbem
Rex Phrygius, vatisque petit responsa Sibyllae.
Misenum sepelit, post haec adit infera regna;
Congressusque patri discit genus omne suorum,
Quoque modo casus valeat superare futuros.

415.

Liber septimus.

Eusthenius.

Tandem deveniunt Laurentia Troes in arva,
Et pace accepta laeti nova moenia condunt.
Nocte satam Iuno Furiam evocat: illa Latinos
Inter et Aeneadas bellum serit et ciet arma.
Protinus auxiliis terra instruit Itala Turnum.

416.

Liber octavus.

Pompeianus.

Vidit ut Aeneas summa vi bella parari,
Arcadas Evandrumque senem sibi foedere iungit,
Dardanioque duci sociatur Hetruria tota.
Arma petit genitrix, dat Mulciber, in clipeoque
Res pingit Latias et fortia facta nepotum.

417.

Liber nonus.

Maximianus.

Ad Turnum propere Iunonia mittitur Iris
Instigatque animos. Acies movet ille Phrygasque

Obsidet. In Nymphas versa est Aeneïa classis.
Euryalus Nisusque luunt nece praelia noctis.
Vi Turnus potitur castris: vi pellitur inde.

418.

Liber decimus.

Vitalis.

Placat et uxoris dictis et iurgia natae
Iupiter. Auxiliis instructus Troïus heros
Advenit. Occurrunt Rutuli atque in littore pugnant.
Occidit a Turno Pallas, victorque superbus
Aeneae eripitur. Mezentius interit acer.

419.

Liber undecimus.

Basilius.

Occisis proprium pars utraque reddit honorem.
Supplicibus Calydone satus negat arma Latinis.
Cum Drance alterno iurgat certamine Turnus.
Aeneas equitem praemittit, et obvia virgo
Excipit. Extincta Rutuli dant terga Camilla.

420.

Liber duodecimus.

Asmenus.

Troianis Rutulisque placet coniungere foedus.
Id Rutuli rumpunt. Nato Venus alma medetur
Dictamno, Rutulique luunt periuria victi.
Cogitur Aeneae Dauni concurrere proles.
Pallantea necem misero dant cingula Turno.

XII. Scholasticorum Poetarum epitaphia

P. Virgilii Maronis.

421.

Vitalis.

Prima mihi Musa est sub fagi Tityrus umbra.
  Ad mea navus humum iussa colonus arat,
Praeliaque expertos cecini Troiana Latinos,
  Fertque meos cineres inclyta Parthenope.

422.
Basilius.

Hoc iacet in tumulo vates imitator Homeri,
  Qui canit Ausonio carmine primus oves.
Ad cultos hinc transit agros, Aeneidos autem
  Non emendatum morte reliquit opus.

423.
Asmenus.

Bucolica Ausonio primus qui carmine feci,
  Mox praecepta dedi versibus agricolae.
Idem cum Phrygibus Rutulorum bella peregi.
  Hunc mihi defuncto fata dedere locum.

424.
Vomanus.

Tityre, te Latio cecinit mea fistula versu,
  Praeceptisque meis rusticus arva colit.
At, ne Musa carens vitiis Aeneidos esset,
  Invida me celeri fata tulere nece.

425.
Euphorbus.

Romuleum Sicula qui fingit carmen avena,
  Ruricolasque docet, qua ratione serant,
Quique Latinorum memorat fera bella Phrygasque,
  Hic cubat, hic meruit perpetuam requiem.

426.
Iulianus.

Qui pastorali peragravit Maenala Musa,
  Ruraque et Aeneae concinit arma Maro,
Ille, decem lustris geminos postquam addidit annos,
  Concessit fatis et situs hoc tumulo est.

427.
Hilasius.

Haec tibi, Virgilius, domus est aeterna sepulto,
  Qui mortis tenebras effugis ingenio.
Maenalium carmen qui profers ore Latino,
  Et cultus segetum bellaque saeva ducum.

428.

Palladius.

Primus ego Ausonio pastorum carmina versu
  Composui, et quo sint rura colenda modo:
Post, quibus Aeneas Rutulos superaverit armis.
  Vatis reliquias haec pia terra fovet.

429.

Asclepiadius.

Sicanius vates silvis, Ascraeus in arvis,
  Maeonius bellis ipse poeta fui.
Mantua se vita praeclari iactat alumni,
  Parthenope famam morte Maronis habet.

430.

Eusthenius.

Quisquis es, extremi titulum lege carminis, hospes,
  Hac ego Virgilius sum tumulatus humo,
Qui pecudum pastus, qui cultus fertilis agri,
  Mox Anchisiadae bella ducis cecini.

431.

Pompeianus.

Virgilius mihi nomen erat, quem Mantua felix
  Edidit. Hic cineres vatis et ossa iacent.
Cuius in aeternum pastoria fistula vivet,
  Rustica mox, eadem Martia Calliope.

432.

Maximianus.

Carmine bucolico nitui, cultoribus agri
  Iura dedi, cecini bella Latina simul.
Iamque ad lustra decem Titan accesserat alter,
  Cum tibi me rapuit, Mantua, Parthenope.

XII. Scholasticorum Poetarum epitaphia

P. Virgilii Maronis.

433.

Asclepiadius.

Tityron ac segetes cecini Maro et arma virumque.
  Mantua me genuit, Parthenope sepelit.

434.

Eusthenius.

Virgilius iacet hic, qui pascua versibus edit
Et ruris cultus et Phrygis arma viri.

435.

Pompeianus.

Qui pecudes, qui rura canit, qui praelia vates,
In Calabris moriens hac requiescit humo.

436.

Maximianus.

Carminibus pecudes et rus et bella canendo
Nomen inextinctum Virgilius merui.

437.

Vitalis.

Mantua mi patria est, nomen Maro: carmina silvae
Ruraque cum bellis, Parthenope tumulus.

438.

Basilius.

Qui silvas et agros et praelia versibus ornat,
Mole sub hac situs est, ecce poeta Maro.

439.

Asmenus.

Pastorum vates ego sum, cui rura ducesque
Carmina sunt. Hic me pressit acerba quies.

440.

Vomanus.

A silvis ad agros, ab agris ad praelia venit
Musa Maroneo nobilis ingenio.

441.

Euphorbus.

Bucolica expressi et ruris praecepta colendi,
Mox cecini pugnas. Mortuus hic habito.

442.

Iulianus.

Hic data Virgilio requies, qui carmine dulci
Et Pana et segetes et fera bella canit.

443.

Hilasius.

Pastores cecini, docui qui cultus in agris,
Praelia descripsi. Contegor hoc tumulo.

444.

Palladius.

Conditus hic ego sum, cuius modo rustica Musa
Per silvas, per rus venit ad arma virum.

XII. Scholasticorum Poetarum carmina de ratione tabulae.

Versus senis verbis et litteris.

445.

Palladius.

Sperne lucrum: versat mentes vesana libido.

446.

Asclepiadius.

Fraude carete graves, ignari cedite doctis.

447.

Eusthenius.

Lusuri nummos animos quoque ponere debent.

448.

Pompeianus.

Irasci victos minime placet, optime frater.

449.

Maximianus.

Ludite securi, quibus aes est semper in arca.

450.

Vitalis.

Si quis habens nummos venies, exibis inanis.

451.

Basilius.

Lusori cupido semper gravis exitus instat.

452.

Asmenus.

Sanctā probis pax est: irasci desine victus.

453.

Vomanus.

Nullus ubique potest felici ludere dextra.

454.

Euphorbus.

Irrito Furias: ego sum tribus addita quarta.

455.

Iulianus.

Flecte truces animos, ut vere ludere possis.

456.

Hilasius.

Ponite mature bellum, precor, iraque cesset.

Veterum XII. Poetarum Scholasticorum epigrammata de ortu solis.

457.

Asmenus.

Aurora Oceanum croceo velamine fulgens
Liquerat, et biiugis vecta rubebat equis.
Luce polum nitida perfudit candidus orbis,
Et clarum emicuit sole oriente iubar.

458.

Vomanus.

Roscida puniceo Pallantias exit amictu,
Astrigerum inficiens luce rubente polum.
Sol insigne caput radiorum ardente corona
Promit, ab aequoreis Tethyos ortus aquis.

459.

Euphorbus.

Extulit Oceano caput aureus igniferum sol,
Fugerunt toto protinus astra polo.
Concessere deo tenebrae, rebusque colores
Lux iterum cunctis reddidit alma suos.

460.

Iulianus.

Tithoni coniux roseo sublime rubore
Infecit coelum lutea sidereum,
Cum sol igniferos currus e gurgite magno
Sustulit, et claris astra fugavit equis.

461.

Hilasius.

Nox abit, astrifero velamine cincta micanti,
Et redigit stellas exoriturque dies.
Emicat Oceano Phoebi rota clara relicto,
Illustratque nitens lumine cuncta suo.

462.

Palladius.

Lutea fulgebat roseis Aurora capillis,
Et matutino rore madebat humus,
Tethyos undivagae cum prosilit aequore Titan,
Flammiferos vultus ore micante gerens.

463.

Asclepiadius.

Exoritur Phoebus perfundens luce nitente
Et maria et terras stelliferumque polum.
Astraque cesserunt fulgentia crinibus aureis,
Et nox sidereas occulit atra faces.

464.

Eusthenius.

Sol oriens, currusque suos e gurgite tollens
Oceano claro reddidit orbe diem,
Flammiferumque iubar terraeque poloque reduxit,
Et pepulit radiis astra repente suis.

465.
Pompeianus.

Memnonis ut genitrix infecerat humida coelum,
Et roseis manibus sidera dispulerat,
Phoebus Atlanteis e fluctibus aureus orbem
Sustulit igniferum, luxque diesque redit.

466.
Maximianus.

Praevia flammiferi currus Aurora rubebat,
Extuleratque alto gurgite Phoebus equos.
Noctivagosque simul radiis flagrantibus ignes
Depulerat coelo reddideratque diem.

467.
Vitalis.

Vix Aurora suo rubefecerat aethera curru
Summaque canebat roribus herba novis,
Prosilit e mediis candens rota Tethyos undis
Et vaga cesserunt sidera solis equis.

468.
Basilius.

Surgit ab Oceano Tithoni fulgida coniux,
Et veste ab rosea subrubet ipse polus,
Cum Phoebus radiis rutilum cingentibus orbem
Depellit tenebras noxque peracta fuit.

XII. Scholasticorum Poetarum
Iris.

469.
Maximianus.

Thaumantis proles varianti veste refulgens,
Multicolor picto per nubila devolat arcu
Iris, et insigni decorat curvamine coelum.

470.
Vitalis.

Cum sol ardentis radios in nubila iecit,
Cumque colorifico nimbos fulgore replevit,
Adparet variis distincta coloribus Iris.

471.

Basilius.

Clara sub aetheriis fulget Thaumantia proles
Nubibus, et radiis pluvium sol adfigit imbrem,
Et picturato coelum velamine cingit.

472.

Asmenus.

Discolor aetheriis apparet nubibus Iris,
Postquam flammiferi rapuerunt lumina solis,
Et coelum variis miranda coloribus ornat.

473.

Vomanus.

Imbriferas nubes radiis ubi contigerit sol,
Luce sub adversa varios iacit unda colores.
Dicitur haec Iris picto spectabilis arcu.

474.

Euphorbus.

Cum tetigit nubes radiis fulgentibus atras
Phoebus, et adverso lumen resplenduit imbri,
Tunc Iris vario circumdat nubila cinctu.

475.

Iulianus.

Mirifico nubes ambit Thaumantias arcu:
Quas cum ex adverso tetigit rota fulgida solis,
Tum iacit insignes per nubila densa colores.

476.

Hilasius.

Nuntia Iunonis, vario decorata colore,
Aethera nubiferum complectitur orbe decoro,
Cum Phoebus radios in nubem iacit aquosam.

477.

Palladius.

Nubila cum Phoebus perfudit lumine claro,
Tum fit, ut humor aquae suffulgeat, atque colores
Sub varia specie iaciat mirabilis arcus.

478.

Asclepiadius.

Cum radiis imbres et aquarum pendulus humor
Tangitur, existit, quam Graecia nominat, Iris,
Multorum insignis vario splendore colorum.

479.

Eusthenius.

Iris habet varios subiecta luce colores,
Quam sol imbrifera fulgens de nube creavit,
Cum pepulit radiis obstantia nubila claris.

480.

Pompeianus.

Luce repentina cum sol inplevit aquosas
Adversus nubes, effulget protinus Iris,
Picta veste decens et multicoloribus alis.

XII. Scholasticorum Poetarum carmina de signis coelestibus.

481.

Iulianus.

Primus adest Aries Taurusque insignibus auro
Cornibus, et Fratres et Cancer aquatile signum.
Tum Leo terribilis Nemeaeus et innuba virgo.
Libra subit, caudaque animal quod dirigit ictum;
Armatùsque arcu Chiron et corniger Hircus,
Fusor aquae simul et fulgenti lumine Pisces.

482.

Hilasius.

Proditor est Helles et proditor Europaeus,
Et Gemini iuvenes et pressus ab Hercule Cancer,
Horrendusque Leo sequitur cum Virgine sancta,
Libraque lance pari et violentus acumine caudae.
Inde sagittiferi facies senis et Capricornus,
Et qui portat aquam puer urniger, et duo Pisces.

483.
Palladius.

Signorum princeps Aries et Taurus et una
Tyndaridae iuvenes et fervida brachia Cancri,
Herculeusque Leo, Nemeae pavor, almaque Virgo,
Libra iugo aequali pendens et Scorpion acer,
Centaurusque senex Chiron et cornua Capri,
Et Iuvenis gestator aquae Piscesque supremi.

484.
Asclepiadius.

Laniger astrorum ductor, Taurusque secundus,
Tum sidus Geminum et Cancri gemmantis imago,
Truxque Leo et Virgo, quae spicea munera gestat,
Et Libram, quam Caesar habet, Chelaeque minaces,
Atque arcu pollens et salsi gurgitis Hircus,
Urnaque nimbiferi Piscesque novissima forma.

485.
Eusthenius.

Dux Aries et frons Tauri metuenda minacis
Et Ledae soboles et Cancri torridus ignis,
Terribilisque Leo, species quoque Virginis almae,
Momentumque sequens caudaque timendus adunca,
Hinc tendens arcum, liquidi Caper aequoris inde,
Troiadesque puer geminique sub aethere Pisces.

486.
Maximianus.

Nubigenae iuvenis vector, Taurique trucis frons,
Et proles duplex Iovis et Nepa torrida flammis.
Aestifer inde Leo iusta cum Virgine fulgens,
Quam sequitur Libra et violenta cuspide saevus.
Semivir Arcitenens subit et Capricornus aquosus,
Et cui nomen aquae faciunt, Piscesque gemelli.

487.
Vitalis.

Corniger in primis Aries et corniger alter
Taurus, item Gemini, sequitur quos Cancer adustus,

Terribilisque ferae species et iusta puella.
Libra simul, nigrumque gerens in acumine virus.
Centaurusque biformis adest, pelagique Capella,
Atque amnem fundens, et Pisces sidus aquosum.

488.

Basilius.

Cornigeri ductor gregis, Europae quoque vector,
Et duo Tyndaridae, tum Cancer sole perustus
Herculeaque manu pressus Leo et optima Virgo.
Hinc Trutinae species venit armatusque veneno
Scorpius atque Sagittifer aequoreique Capri frons,
Quique urnam gerit, et Pisces duo signa sub uno.

489.

Asmenus.

Principium signis ovium sator, inde Iuvencus,
Progenies duplex, et aquarum Cancer alumnus.
Pressa sub Herculeis manibus fera iustaque Virgo.
Libra subest, caudaque ferens letale venenum.
Tum geminus Chiron et Corniger aequoris alti,
Dilectusque Iovi puer, et duo sidera Pisces.

490.

Vomanus.

Dux gregis et placidum pandens subit aethera Taurus,
Germanique pares, et Cancro iam comes aestus,
Atque Leo primus labor Herculis et pia Virgo.
Libra comes sequitur minitans et Scorpius ictu.
Et qui tela gerit Centaurus et aequoris Hircus,
Deucalionis aquae et Pisces postrema figura.

491.

Euphorbus.

Velleris aurati fulget pecus aureaque Io,
Zethus et Amphion Cancrique figura calentis.
Insequitur Leo saevus et almae Virginis astrum.
Hinc aequale iugum caudaque venenifer unca,
Centaurusque minax arcu et Neptunia proles.
Quique refundit aquas et Pisces ultimus ordo.

492.

Pompeianus

Deest.

XII. Scholasticorum Poetarum

Descriptio quatuor tempestatum anni

ex themate Ovidiano in lib. II. Met. 27 sqq.

Verque novum stabat cinctum florente corona.
Stabat nuda aestas et spicea serta gerebat.
Stabat et autumnus calcatis sordidus uvis,
Et glacialis hiems canos hirsuta capillos.

493.

Basilius.

Vere sinum tellus aperit floresque ministrat.
Tempore solis ager messes fert pinguis opimas.
Foecundos, autumne, lacus de vitibus inples.
Vis hiemis glacie currentes alligat undas.

494.

Asmenus.

Frigoribus pulsis nitidum ver aethera mulcet.
Scindit agros aestas Phoebeis ignibus ardens.
Autumno dat hiems mistum vicina teporem:
Labentes haec durat aquas et flumina nectit.

495.

Vomanus.

Ver pingit vario gemmantia prata colore.
Ignea vestit agros culmis Cerealibus aestas.
Vitibus autumnus turgentes detrahit uvas.
Frigidus hiberna est gravidus nive nubilus aether.

496.

Euphorbus.

Vere Venus gaudet florentibus aurea sertis.
Flava Ceres aestatis habet sua tempore regna.
Uvifero autumno summa est tibi, Bacche, potestas.
Imperium saevis hiberno frigore ventis.

497.

Iulianus.

Vere gravis fundit tellus cum floribus herbas.
Frugiferas arvis fert aestas torrida messes.
Pomifer autumnus tenero dat palmite fructum.
Mox humus hibernis albescit operta pruinis.

498.

Hilasius.

Vere novis laeta decorantur floribus arva,
Et riget aestivis hirsutus campus aristis.
Labra per autumnum musto spumantia fervent,
Et ponunt frondes hiemali frigore silvae.

499.

Palladius.

Ver placidum vario nectit de flore corollas.
Spicea serta ligat calidissima solibus aestas,
Temporaque autumni cingunt tua, Bacche, racemi.
Tristis hiems montes niveo velamine vestit.

500.

Asclepiadius.

Ver agros nitidum gemmis stellantibus ornat,
Et fervens aestas pinguissima frugibus arva.
Mox autumnali redolet vindemia foetu.
Fronde nemus male nudat hiems amnesque rigescunt.

501.

Eusthenius.

Purpureos flores humus affert vere comanti,
Et Cereris donis horrescant arva per aestum.
Bacche, tuo tempus fluit autumnale liquore.
Obtegitur tellus per frigora veste nivali.

502.

Pompeianus.

Vere tepet picto Zephyris spirantibus aer.
Decrescunt celeres aestivis ignibus amnes.
Temperies, autumne, fluit tua nectare dulci,
Perque hiemem lentus coelo nivis advolat imber.

503.

Maximianus.

Veris honos tepidi flores, vere omnia rident.
Arva sub aestivis undant horrentia flabris.
Vite coronatas autumnus degravat ulmos.
Decutit ipse rigor silvis hiemalis honorem.

504.

Vitalis.

Flore solum vario depingit odoriferum ver,
Falciferamque deam messes remorantur in aestu.
Dat musto gravidas autumnus pomifer uvas.
Sithonia glacialis hiems nive cana senescit.

XII. Scholasticorum Poetarum amnis glacie concretus.

505.

Pompeianus.

Qua ratis egit iter, iuncto bove plaustra trahuntur,
Postquam tristis hiems frigore iunxit aquas.

506.

Maximianus.

Sustinet unda rotam, patulae modo pervia puppi,
Et concreta gelu marmoris instar habet.

507.

Vitalis.

Quas, modo plaustra premunt undas, ratis ante secabat,
Postquam brumali deriguere gelu.

508.

Basilius.

Unda rotam patitur, celerem modo passa carinam,
In glaciem solidam versus ut amnis abit.

509.

Asmenus.

Quae solita est ferre unda rates, fit pervia plaustris,
Ut stetit in glaciem marmore versa novo.

510.

Romanus.

Semita fit plaustro, qua puppis adunca cucurrit,
Postquam frigoribus bruma coegit aquas.

511.

Eusthenius.

Orbita signat iter, modo qua cavus alveus ibat,
Strinxit aquas tenues ut glacialis hiems.

512.

Hilasius.

Amnis, iter plaustro qui dat, dedit ante carinae.
Duruit ut ventis unda, fit apta rotis.

513.

Palladius.

Plaustra boves ducunt, qua remis acta carina est,
Postquam deriguit crassus in amne liquor.

514.

Asclepiadius.

Unda, capax ratium, plaustris iter algida praebet,
Frigoribus saevis ut stetit amnis iners,

515.

Euphorbus.

Plaustra viam carpunt, qua puppes ire solebant,
Frigidus ut Boreas obstupefecit aquas.

516.

Iulianus.

Qua puppes ibant, hac ducunt plaustra iuvenci,
Pigrior ut cano constitit unda gelu.

XII. Scholasticorum Poetarum imago in unda.

517.

Hilasius.

Redditur effigies liquida spectantis in unda,
Qualis in adverso speculorum cernitur orbe.

518.

Pomponianus.

Formas pura refert oculis spectantibus unda,
Obiecto quales speculi fulgore videntur.

519.

Maximianus.

Fontis aquae reddunt simulacra imitantia verum,
Qualia leve refert speculi, cum cernimus, aequor.

520.

Vitalis.

Exprimit oppositas inmobilis unda figuras,
Levati quales speculi nitor ipse remittit.

521.

Basilius.

Adparet mendax illimi fonte figura,
Qualem reiectat speculi nitidissimus orbis.

522.

Asclepiadius.

Unda quieta refert alto de gurgite formas,
Ac veluti speculum nitido splendore coruscat.

523.

Euphorbus.

Forma repercussus liquidarum fingit aquarum,
Qualis purifico speculorum ex orbe relucet.

524.

Vomanus.

Spectantis faciem mundissimus adsimilat fons,
Sicut in opposito speculi solet aequore cerni.

525.

Iulianus.

Fontibus in liquidis simplex geminatur imago,
Ut solet a speculo facies splendente referri.

526.
Palladius.

Effigies liquido respondet ab aequore fontis,
Qualis et a speculo simulatrix umbra resultat.

527.
Eusthenius.

Effingit species purissimus humor aquarum,
Plana velut speculi vivas imitantia formas.

528.
Asmenus.

Fonte repulsatur depicta tuentis imago,
Ceu levi in speculo solet adparere figura.

529.
Hilasii
De imagine Virgilii.

Subduxit morti vivax pictura Maronem,
  Et quem Parca tulit, reddit imago virum.

530.
Hilasii
item.

Lucis damna nihil tanto nocuere poetae,
  Quem praesentat honos carminis et plutei.

531.
Asmenii
De die natali.

Clarus inoffenso procedat lumine Titan,
Laetificusque dies eat omnibus aethere puro;
Vosque simul iuvenes animis et voce faventes
Concelebrate diem votis felicibus almum,
Prosper ut is semper redeat, vatique quotannis
Asmenidae referant alacres sua munera nati.

532.
Asmeni
versiculi super XII. Aeneidos libros.

Primus habet, Libycam veniunt ut Troes in urbem.
Edocet excidium Troiae cladem que secundus.

Tertius a Troia vectos canit aequore Teucros.
Quartus item miserae duo vulnera narrat Elisae.
Manibus ad tumulum quinto celebrantur honores.
Aeneam memorat visentem Tartara sextus.
In Phrygas Italiam bello iam septimus armat.
Dat simul Aeneae socios octavus et arma.
Daunius expugnat nono nova moenia Troiae.
Exponit decimus Thuscorum in littore pugnas.
Undecimo Rutuli superantur morte Camillae.
Ultimus imponit bello Turni nece finem.

533.

Vomani

de laudibus Hortuli.

Adeste Musae, maximi proles Iovis,
Laudes feracis praedicemus hortuli.
Hortus salubres corpori praebet cibos
Variosque fructus saepe cultori refert,
Olus suāve, multiplex herbae genus,
Uvas nitentes atque fetus arborum.
Non deſit hortis et voluptas maxima
Multisque mixta commodis iucunditas.
Aquae strepentis vitreus lambit liquor,
Sulcoque ductus irrigat rivus sata,
Flores nitescunt discolore germine
Pinguntque terram gemmeis honoribus.
Apes susurro murmurant gratae levi,
Cum summa florum vel novos rores legunt.
Fecunda vitis coniuges ulmos gravat,
Textasve inumbrat pampinis arundines;
Opaca praebent arbores umbracula
Prohibentque densis fervidum solem comis.
Aves canoros garrulae fundunt sonos
Et semper auras cantibus mulcent suis.
Oblectat hortus, avocat, pascit, tenet,
Animoque maesto demit angores graves,
Membris vigorem reddit et visum capit,
Refert labori pleniorem gratiam,
Tribuit colenti multiforme gaudium.

534.

Vomani

de livore.

Livor, tabificum malis venenum,
Intactis vorat ossibus medullas
Et totum bibit artubus cruorem.
Quo quisquis furit invidetque forti,
Ut debet, sibi poena semper ipse est.
Testatur gemitu graves dolores,
Suspirat, fremit incutitque dentes,
Sudat frigidus, intuens, quod odit.
Effundit mala lingua virus atrum,
Pallor terribilis genas colorat,
Infelix macies renudat ossa.
Non lux, non cibus est suävis illi,
Nec potus iuvat aut sapor Lyaei,
Nec si pocula Iupiter propinet,
Aut haec porrigat et ministret Hebe,
Aut tradat Catamitus ipse nectar.
Non somnum capit aut quiescit umquam,
Torquet viscera carnifex cruentus.
Vesanos tacite movet furores,
Intentans animo faces Erinnys.
Letalis, Tityique vultur intus,
Qui semper lacerat comestque mentem.
Vivit pectore sub dolente vulnus,
Quod Chironia nec manus levarit,
Nec Phoebus sobolesve clara Phoebi.

535.

Vitalis

de libidine et vino.

Nec Veneris nec tu vini capiaris amore:
Uno namque modo vina Venusque nocent.
Ut Venus enervat vires, sic copia vini,
Et tentat gressus debilitatque pedes.
Multos caecus amor cogit secreta fateri,
Arcanum demens detegit ebrietas.

Bellum saepe ciet ferus exitiale Cupido,
Saepe manus itidem Bacchus ad arma movet.
Perdidit horrendo Troiam Venus inproba bello,
Et Lapithas bello perdis, Iacche, gravi.
Denique cum mentes hominum furiavit uterque,
Et pudor et probitas et metus omnis abest.
Compedibus Venerem, vinclis constringe Lyaeum,
Ne te muneribus laedat uterque suis.
Vina sitim sedent, natis Venus alma creandis
Serviat: hos fines transiluisse nocet.

Auctores incertae aetatis.

536.
Regiani
de Baiis.

Ante bonam Venerem gelidae per littora Baiae.
Illa natare lacus cum lampade iussit Amorem,
Dum natat, algentes cecidit scintilla per undas.
Hinc vapor ussit aquas: quicumque natavit, amavit.

537.
Regiani
de thermis.

Quis deus has incendit aquas? quis fontibus ignes
Miscuit et madidas fecit discurrere flammas?
In regnis, Neptune, tuis Vulcanus anhelat.

538.
Regiani
de luco amoeno.

Bellipotens Mavors, Veneri gratissime, furtum
Hic securus ama: locus hic amplexibus aptus.
Vulcanus prohibetur aquis, sol pellitur umbra.

539.
Ponnani
de pictura Cleopatrae morientis.

Picta fuit quondam Pharii regina Canopi,
Artifici formata manu: nam vivere serpens
Creditur, et morsa gaudens dare fata papilla.
O quam vivit opus, quam paene figura dolorem
Sentit, et ex ipso moritur pictura veneno!

540.

Caelii Firmiani Symposii

de fortuna.

O fortuna potens, at nimium levis,
Tantum iuris atrox quae tibi vindicas,
Evertisque bonos, erigis inprobos,
Nec servare potes muneribus fidem.
Fortuna inmeritos auget honoribus,
Fortuna innocuos cladibus adficit,
Iustos illa viros pauperie gravat,
Indignos eadem divitiis beat.
Haec aufert iuvenes ac retinet senes,
Iniusto arbitrio tempora dividens.
Quod dignis adimit, transit ad inpios,
Nec discrimen habet, rectave iudicat
Inconstans, fragilis, perfida, lubrica;
Nec quos clarificat, perpetuo fovet,
Nec quos deseruit, perpetuo premit.

541.

Lindini

de aetate.

Vitam vivere si cupis beatam
Et votis Lachesis dabit senectam,
Annos ludere te decem decebit,
Viginti studiis dabis severis,
Triginta pete litium tribunal,
Quadraginta stilo polita dicas,
Quinquaginta velim diserta scribas,
Sexaginta tuo satis fruaris,
Septuaginta velis venire mortem,
Octoginta senes caveto morbos,
Nonaginta time labante sensu,
Centum nec puer unus adloquatur.

542.

Sulpicii Luperci Servasti iunioris

de vetustate.

Omne, quod natura parens creavit,
Quamlibet firmum videas, labascit

Tempore, ac longo fragile ac caducum
Solvitur usu.
Amnis insueta solet ire valle
Mutat et rectos via certa cursus,
Rupta cum cedit male pertinaci
Ripa fluento.
Decidens scabrum cavat unda tofum,
Ferreus vomis tenuatur agris,
Splendet adtrito digitos honorans
Anulus auro.

543.

Sulpicii Luperci Servasti Iunioris
de cupiditate.

Heu misera in nimios hominum petulantia census!
Caecus inutilium quo ruit ardor opum,
Auri dira fames et non expleta libido
Ferali pretio vendat ut omne nefas?
Sic latebras Eriphyla viri patefecit, ubi aurum
Accepit turpis materiam sceleris.
Sic quondam Acrisiae in gremium per claustra puellae
Corruptore auro fluxit adulterium.
O quam mendose votum insaturabile habendi
Inbuit infami pectora nostra malo!
Quamlibet inmenso dives vigil incubet auro,
Aestuat augendae dira cupido rei.
Heu mala paupertas numquam locupletis avari!
Dum struere inmodice, quod tenet, optat, eget.
Quis metus hic legum quaeve est reverentia veri,
Crescenti nummo si mage cura subest?
Cognatorum animas promptum est patrumque cruorem
Fundier: adfectus vincit avara fames.
Divitis est, semper fragiles male quaerere gazas;
Nulla huic in lucro cura pudoris erit.
Istud templorum damno exitioque requirit;
Hoc coelo iubeas ut petat, inde petet.
Mirum, ni pulchras artes Romana iuventus
Discat et egregio sudet in eloquio,
Ut post iurisonae famosa stipendia linguae

Barbaricae ingeniis anteferantur opes.
Atqui sunt, quos propter honestum rumpere foedus
Audeat illicite pallida avaritia;
Romani sermonis egens ridendaque verba
Frangit ad horrificos turbida lingua sonos.
Sed tamen ex cultu adpetitur spes grata nepotum,
Saltem istud nostri forsan honoris habent.
Ambusti torris species exesaque saeclo
Abduntur priscis corpora de tumulis.
Perplexi crines, frons inproba, tempora pressa,
Extantes malae deficiente gena,
Simataeque iacent pando sinuamine nares,
Territat os nudum caesaque labra tument.
Defossum in ventrem propulso pondere tergum
Frangitur et vacuo crure tument genua.
Discolor in manibus species, ac turpius illud,
Quod cutis obscure pallet in invidiam.

544.

C. Aurelii Romuli

in A. Gellii Noctes Atticas.

Cecropias noctes, doctorum exempla virorum,
Donat habere mihi nobilis Eustochius.
Vivat, et aeternum laetus bona tempora ducat,
Qui sic dilecto tanta docenda dedit.

545.

Tucciani

de amatoriis cantilenis.

Cantica gignit amor, et amorem cantica gignunt.
Cantandum est, ut ametur, et ut cantetur, amandum.

546.

Tucciani.

Pallas tota Iovis patrio de vertice nata
In coelum cecidit . . .

547.

Etemundis.

Mens, ubi amaris, ama: rarum est, agnoscere amicum.
Rarum invenire est. Mens, ubi amaris, ama.

548.

Vincentii Phaedra.

Victe pudor, compone preces, secreta duorum
Tertius ignoret. Sit tantum litera testis,
Inmensum locutura nefas. Metus unicus urget,
Ne speret iuvenis, lacrimas finxisse novercam.
Hinc tamen incipiam. Coeli regnator amavit,
Et thalamos tenet una soror, nec crimine dignum est,
Quod mundus cum lege facit. Telluris alumnus
Unus in orbe fuit; nulla est cognatio plebis.
Venimus ex uno mixti patre, matre, sorore,
Ne metuas facinus; non vult hoc scire Cupido.
Pignus habet tabulas, rea sum semper, rea sola.
Sed si virgineum suffundunt ora ruborem,
Vel negature veni, liceat sperare, rogantem
Et fastus tolerare tuos; sequar ora superbi,
Oscula suspensis defigam singula plantis;
Me cruciet captivus amor, nemus omne resultet
Hippolytum, secumque ferat vox ultima nomen.
Testor amoris onus Venerisque insignia nostrae,
Dum volo, dum nolo, dum vincor, scribo, repugno,
Suspensos collo laqucos rogatura resolvi.

549.

Coronati Viri Clarissimi.

Thema. Incipit locus Virgilianus:
Vivo equidem vitamque extrema per omnia duco.

Aspera diverso laxatur vita dolore,
Et morti vicinus eo, vivitque dolori
Aegra salus, nostras cruciant dum flamina mentes,
Vitae flatus abit. Quantus post Pergama casus!
Vidit enim praeclara manus, quos saepe dolores
Pertulit, atque iterum quas sensit Troia ruinas.
Plus cecidit post fata Phrygum, nunc ipsa cremata est
In natis incensa suis, recidivaque morti
Iuncta est, et caesum meruit miseranda maritum.
Traditur infestis semper nova nupta procellis,
Et flammas habet ipsa suas, taedasque ministrat

Sola sibi, non lucis eget, non ignibus umquam,
De facibus micat ipsa suis, lumenque nigellum
Possidet infelix semper. Quas aequoris iras,
Quas coeli terraeque lues miserabile vulgus
Pertulit errantes saevis Tritonis in undis.
Atque domus mihi pontus erat Phrygiique penates,
Et quasi iam pirata fui, lacrimisque profusis
Inter aquas siccabat homo, nostroque profecto
Fluctibus addebant, fluctus crescebat in astris,
Et mihi naufragium nostri fecere liquores,
Iam mulier sibi nauta fuit, iam virginis astrum
Vidit virgo potens, fortes torquere rudentes,
Et remis aptare manus, curaque vigente
Nocte vigil fuerat; non norat femina somnum,
Sideribus iam docta poli. Labor ipse magistram
Fecerat astrorum, norat venientia fata;
Non ver tranquillum fuerat, non mollior aestas
Sideribus, tempus requiem non denique norat.

550.

Coronati V. C.

De esiciata gallina.

Mortua fit praedo, pullorum turgida membris,
Ex aliis crescit, nec sese repperit in se.

551.

Coronati

De ovata.

Medeam fertur natos Prognemque necasse.
En natis atavisque simul vel caede suorum
Crescit plus moriens. Sumsit de prole tumorem!

552.

Donati

De ovata.

Ovorum copiosa phalanx in ventre tumentis
Conditur et membris crescit gallina repletis.
Mortua concepit, quantum nec viva creavit.

553.

Laeti Aviani

in opus Martiani Capellae de Nuptiis Mercurii.

Qui dubias artes per mystica dicta subibis,
  Mercurii doctos volvere disce tonos.
Ille brevi ducta scandet sublime cathedram,
  Qui lichnos discet, docte Capella, tuos:
Caniciem auctoris auget gravitasque magistri.
  Qui discet libris, hinc cito proficiet.

554.

Caesaris

de libris Lucani.

Mantua, da veniam fama sacrata perenni:
  Sit fas, Thessaliam post Simoenta legi.

555.

Petri Referendarii.

Qualiter intacta processit Virgine partus,
Utque pati voluit Natus, perquirere noli.
Haec nulli tractare licet, sed credere tantum.

Felices illos, qui te genuere, parentes,
Felicem solem, qui te videt omnibus horis,
Felicem terram, quam tu pede candida calcas.
Felices fasciae cingentes corpus amatae,
Felicesque toros, quis Dulcis nuda recumbis.
Ut visco capiuntur aves, ut retibus apri,
Sic ego nunc Dulcis diro sum captus amore.
Vidi, nec tetigi: video, nec tangere possum.
Totus in igne fui, non sum consumtus, et arsi.
Post mille amplexus, post dulcia savia penem
Confiniis laterum retortum suscipe, posco.
Viribus ut propriis mollem tu reddas, ab alvo
Inque alvum sumtura iterum, quem tempore certo,
Aetas si superet, tertio supplere conabor.
Nec volo plus cupias: nam me si cogis, iniquum est,
Ut tu victorem superes noctesque futurae
Incipiunt demere numerumque spondeo ternum.

556.

Claudii de luna.

Luna decus mundi, magni pars maxima coeli,
Luna iugum Solis, splendor, vas, ignis et humor.
Luna parens mensum, numerus a Sole renascens,
Ast biiugo stellante polo sub Sole gubernas.
Te redeunte dies fraternas colligit horas.
Te pater Oceanus renovato respicit axe.
Te spirant terrae, tu vinclis Tartara cingis.
Tu sistro renovas brumam, tu cymbala quassas.
Iris, Luna, Choris, coelestis Iuno, Cybele,
Alternis tu nomen agis sub mense diebus,
Et rursus renovas alterni lumina mensis.
Tunc minor es, cum plena venis; tunc plena resurgens,
Cum minor es; crescis semper, cum deficis orbe.
Huc ades et nostris precibus dea blandior esto,
Luciferisque iugis concordes siste iucie as,
Et volvat fortuna rotam, quae prospera currunt.

557.

Modesti

Lucretia.

Roma, tibi ambiguum mea mors sine teste dedisset,
Esset utrum ut corpus, sic scelerata anima.
Proin animam testor scelus haud tetigisse, sed ecce,
Ut solum foedum est corpus, ita id fodio,
Quo cruor inflictam labem lavet, et per aperta
Pectora ab invisa sit fuga sede animae.

558.

Valeriani

de Cicerone.

Par scelus admisit Phariis Antonius armis:
Abscindit vultus ensis uterque sacros.
Illud, laurigeros ageres cum laeta triumphos,
Hoc tibi, Roma, caput, cum loquereris, erat.
Quid prosunt sacrae praecisa silentia linguae?
Incipiunt omnes pro Cicerone loqui.

559.

Reposiani

Concubitus Martis et Veneris.

Discite securos non umquam credere amores.
Ipsa Venus, cui flamma potens, cui militat ardor,
Quae tuto posset custode Cupidine amare,
Quae docet et fraudes et amorum furta tuetur,
Nec sibi securas valuit praebere latebras.
Inprobe dure puer, crudelis crimine matris,
Pompam ducis, Amor nullo satiate triumpho.
Quod conversa Iovis laetaris fulmina semper,
Ut mage flammantes possis laudare sagittas.
Iunge, puer, teretes Veneris Martisque catenas;
Gestet amans Mavors titulos, et vincula portet
Captivus, quem bella timent; utque ipse veharis,
Iam roseis fera colla iugis submittat amator.
Post vulnus, post bella potens Gradivus anhelat
In castris modo tiro tuis, semperque timendus
Te timet, et sequitur, qua ducunt vincla mariti.
Ite, precor, Musae, dum Mars, dum blanda Cythere
Imis ducta trahunt suspiria crebra medullis,
Dumque intermixti captatur spiritus oris,
Carmine doctiloquo Vulcani vincla parate,
Quae Martem nectant, Veneris nec brachia laedant,
Inter divitias roseo prope livida serto.
Namque ferunt Paphien, Vulcani et Martis amorem,
Inter adulterium vel iusti iura mariti
Indice sub Phoebo captam gessisse catenas.
Illa manu duros nexus tulit, illa mariti
Ferrea vincla sui. Quae vis fuit ista doloris!
An fortem faciebat Amor? Quid, saeve, laboras?
Cur nodos Veneris Cyclopia flamma paravit?
De roseis connecte manus, Vulcane, catenis,
Nec tu deinde liges, sed blandus vincla Cupido.
Ne palmas duro nodus modo vulnere laedat.
   Lucus erat Marti gratus, post vulnera Adonis
Pictus amore deae. Si Phoebi lumina desint,
Tutus adulterio, dignus quem Cypris amaret,
Quem Byblos coleret, dignus quem Gratia servet.

Vilia non illo surgebant gramina luco,
Pingunt purpureos candentia lilia flores,
Ornat terra nemus; nunc locos vitis inumbrat,
Nunc laurus, nunc myrtus; habent sua munera lauri.
Namque hic per frondes redolentia lilia pendent,
Hic rosa cum violis, hic omnis gratia florum,
Hic inter violas coma mollis laeta hyacinthi.
Dignus amore locus, cui tot sunt munera rerum,
Non tamen in lucis aurum, non purpura fulget.
Flos lectus, flos vincla toris, substramina flores,
Deliciis Veneris dives natura laborat.
Texerat hic liquidos fontes non vilis arundo,
Sed qua saeva puer componat tela Cupido.
Hunc solum Paphie puto lucum fecit amori,
Hic Martem expectare solet. Quid Gratia cessit,
Quid Charites? quo, saeve puer, non licia nectis?
Tu lectum consterne rosis, tu serta parato
Et roseis crinem nodis subnecte decenter.
Haec modo purpureum decerpens pollice florem,
Cum diligatum suspiria ducat odorem,
Ast tibi blanda manus . . . sub pectore condat.
Tunc ne purpurei laedat te spina roseti,
Destrictis teneras foliis constringe papillas,
Sic decet in Veneris luco gaudere puellas.
Ut tamen inlaesos Paphiae servetis amores,
Vincula sic mixtis caute constringite ramis,
Ne diffusa ferat per frondes lumina Titan.
His igitur lucis Paphie, dum praelia Mavors
Horrida, dum populos diro terrore fatigat,
Ludebat teneris Bybli permixta puellis.
Nunc varios cantu divum referebat amores,
Inque modum vocis nunc motus forte decentes
Corpore laeta dabat, nunc miscens denique plantas,
Nunc alterna movens suspenso pollice crura
Molliter inflexo subnitens poplite sidit.
Saepe comam pulchro collectam flore ligabat,
Ornans ambrosios divino pectine crines.
Dum ludos sic blanda Venus, dum gaudia miscet,

Et dum suspenso solatia quaerit amori,
Dum flet, quod sero veniat sibi grata voluptas,
Ecce furens, post bella, deus, post praelia, victor
Victus amore redit. Cur gestas ferrea tela?
Ne metuat Cypris, comtum decet ire rosetis.
Ah quotiens Paphie vultum mentita furentis
Lumine converso serum incusavit amantem!
Verbera saepe dolens mentita est dulcia serto
Aut, ut forte magis succenso Marte placeret,
Admovit teneris suspendens oscula labris,
Nec totum effundens medio blanditur amore.
Decidit aut posita est devictis lancea palmis,
Et dum forte cadit, myrto retinente pependit.
Ensem tolle, puer; galeam tu, Gratia, solve,
Haec laxet nodos, haec vincula ferrea rumpat,
Solvite Bybliades praeduri pectora Martis
Loricaeque moras, vos scuta et tela tenete.
Nunc violas tractare decet, laetare, Cupido,
Terribilem Divum tuo solo numine victum.
Pro telis flores, pro scutis myrtea serta,
Et rosa forte nocet gladius quem iura tremiscunt.
Iverat ad lectum Mavors, et pondere duro
Floribus incumbens totum turbarat honorem.
Ibat pulchra Venus vix presso pollice cauta
Florea ne teneras violarent spicula plantas,
Et nunc innectens, ne rumpant vincula, crinem,
Nunc vestes fluitare sinens, vix laxa retentat,
Cum nec tota latet nec tota enudat amorem.
Ille inter flores furti velamine tectus
Spectat hians Venerem totusque ardore tremiscit.
Incubuit lectis Paphie. Proh, sancte Cupido,
Quam blandas voces, quae tunc ibi murmura fundunt!
Oscula permixtis quae tunc fixere labellis!
Quam bene consertis haeserunt artibus artus!
Stringebat Paphiae Mavors tunc pectora dextra,
Et, collo innexam ne laedant pondera laevam,
Lilia cum roseis supponit candida sertis.
Saepe levi cruris tactu permovit amantem

In flammas, quas Diva movet; iam languida fessos
Forte quies Martis tandem compresserat artus.
Non tamen omnis amor, non omnis pectore cessit
Flamma dei, trahit in medio suspiria somno,
Et Venerem totis pulmonibus ardor anhelat.
Ipsa Venus tunc tunc calidis suspensa venenis
Uritur ardescens, nec somnia parta quiete.
O quam blanda quies, o quam bene presserat artus
Nudos forte sopor! Niveis suffulta lacertis
Colla nitent, pectus gemino quasi sidere turget.
Non omnis resupina iacet, sed corpore flexo
Molliter, et laterum qua se confinia iungunt,
Martem respiciens deponit lumina somno,
Sed gratiosa, decens. Pro lucis forte Cupido
Martis tela regens, quae postquam singula vidit,
Loricam, clipeum, gladium galeaeque minaces
Cristas flore ligat, tunc hastae pondera tentat,
Miraturque suis tantum licuisse sagittis.
Iam medium Phoebus radiis possederat orbem,
Iam tumidis calidus spatiis libraverat horas,
Flammantes retinebat equos. Proh conscia facti
Invida lux! Veneris qui nunc produntur amores
Lumine, Phoebe, tuo! Stant capti iudice tanto
Mars, Amor et Paphie, ramisque inserta tremiscunt
Lumina, nec crimen possunt te teste negare.
Viderat effusis Gradivum Phoebus habenis
In gremio Paphiae spirantem incendia amoris.
O rerum male tuta fides, o gaudia et ipsis
Vix secura deis! quis non, cum Cypris amaret,
Praeside sub tanto tutum speraret amorem?
Criminis exemplum si iam de numine habemus,
Quid speret mortalis amor? qua voce ferenda,
Quod numen poscat, quo sit securus, adulter?
Cypris amat, nec tuta tamen; compressit habenas
Phoebus, et ad lucos tantum, puto, lumina vertit,
Et sic pauca refert: Sparge nunc tela, Cupido,
Nunc nunc, diva Venus, natis divumve sagittis
Da mihi solamen, sub te securus amavi.

Fabula, non crimen nostri dicuntur amores.
Haec ait, et dictis Vulcanum instigat amaris:
Dic, ubi sit Cytherea decens, secure marite,
Te expectat lacrimans, castum tibi servat amorem:
Quaere simul Martem, cui tu modo tela parasti,
Vel si forte tuae Veneris fera crimina nescis —
Dixit, et infuso radiabat lumine lucus,
Inque fidem sceleris totos dimiserat ignes.
Haeserat ignipotens stupefactus crimine tanto,
Iam quasi torpescens vix sufficit ira dolori,
Ore fremit moestoque modo gemit ultima pulsans
Ilia, et indignans suspiria pressa fatigat.
Antra furens Aetnaea petit; vix iusserat, omnes
Incubuere manus, multum dolor addidit arti.
Quam cito cuncta gerunt ars, numen, flamma, maritus,
Ira, dolor! nam vix causam tunc forte iubendo
Dixerat, et vindex coniux iam vincla ferebat.
Venerat ad lucos non ipsi visus Amori,
Non Chariti: totas arti mandaverat iras.
Vincula tunc manibus suspenso molliter ictu
Inligat et teneris connectit brachia palmis.
Excutitur somno Mavors et pulchra Cythere.
Posset Gradivus validos disrumpere nexus,
Sed retinebat Amor, Veneris ne brachia laedant.
Tunc tu sub galea, tunc inter tela iacebas,
Saeve Cupido, timens; stat Mavors lumine torvo
Atque indignatur, quod sit deprensus adulter.
At Paphie conversa dolet non crimina facti,
Sed, quae sit vindicta sibi, tum singula volvens
Cogitat, et poenam sentit, si Phoebus amaret;
Iamque dolos properans, decorabat cornua tauri,
Pasiphaae crimen, mixtique cupidinis iram.

Carmina, quorum auctores ignoti sunt.

Liber primus.

560.

Mars gravis armorum, Pluto moderator Averni est;
Neptunus maris imperio dominatur; in astris
Imperium Iovis est; regnat vacuo aëre Iuno;
Et Venus in terris et ubique Cupidine cincta.

561.

Iupiter astra, fretum Neptunus, Tartara Pluto
Regna paterna tenent; tres tria, quisque suum.

562.

De Iove in pluteo.

Flexilis obliquo sinuatur circulus orbe
Inclusumque gerit machina sacra Iovem.
Vana sub adspectum duxit mendacia pictor:
Orbis rectorem quis probat orbe tegi?

563.

C. Iul. Rufus Poenino V. S. L. M.

At tua templa lybans vota suscepta peregi.
Accepta ut tibi sint, nomen adoro tuum;
Impensis non magna quidem, te longe precamur
Maiorem saculo nostrum animum accipias.

564.

De Ganymede.

Captus amante puer, aquila moderante, pependit.
Infamavit aquas captus amante puer.

565.

De Iove in cycnum converso.

Cycneas genitor gestans post fulmina pennas,
Dulcia diffundit carmina virginibus;
Quem retinens Leda, prenso cum gaudet olore,
Amissa agnovit virginitate Iovem.

566.

De Cycno et Leda.

Carmine dulcis olor dum virginis otia mulcet,
Texit furta Iovis carmine dulcis olor.

567.

De ovo Ledae.

Ledaei partus ovo monstrantur aperto,
In cycnum verso a Iove quos tenuit.
Una tribus genetrix, sed sors diversa creatis;
Sidera pars faciet, pars fera bella Phrygum.

568.

De Europa a Iove rapta.

Terga bovis credens Europa adscendit alumni
Inseditque Iovi non revisura patrem.
Fraude suos genitor celat vel complet amores:
Nam deus in tauri corpore praedo latet.

569.

Aliter.

Europam, taurum mentitus, Iupiter aufert,
Virgineos ardens pandere fraude sinus.
Humani tandem venia donentur amores,
Si tibi, summe deûm, dulcia furta placent.

570.

Neptuno.

Tu, Neptune pater, cui tempora cana crepanti
Cincta salo resonant, magnus cui perpete mento
Profluit Oceanus, et flumina crinibus errant.

571.

De Neptuno marmoreo, ex cuius tridente saliebat aqua.

Quam melior, Neptune, tuo sors ista tridenti est!
Post pelagus dulces hic tibi dantur aquae.

572.

Mercurio.

Sum deus, alatis qui cruribus aethera carpo,
Quem peperit summo lucida Maia Iovi.

573.

In Bacchum.

Huc ades Lyaee, Bassareu, bicornis
Nycteli, bimater, crine nitidus, apte
Luteis corymbis hederate coronis,
Hasta viridi armate, placidus ades ad aras.
Bacche, Bacche, Bacche, placidus percipe munus!

574.

Laus Liberi.

Lenis vitisator, proles Semeleia, Bacche!
[Thyrsitenens, bimater, trieterice, Nysie, Liber,
Flos Ariadnaee, coriatice, laete Thyoneu.]
Da reditum nobis: sic totis dulcia verbis
Mella fluant, totis spumet vindemia labris!

575.

Europa a Iove rapta.

Vulneris inpatiens hominum rerumque repertor,
Et faciem tauro propior descendit ad undas.
Europam nivei solatur amore iuvenci.
Dulcibus illa quidem inlecebris in litore sicco
Luserat, insignis facie, candore nivali.
Saucius at quadrupes saltus ingressus apertos
Forte fuit iuxta, superi regnator Olympi;
Obtulerat qui se ignotum venientibus ultro
Virginibus Tyriis aurata fronte iuvencum:
At circum late comites per litora passim
Diffugiunt, visu exsangues, taurumque relinquunt.
Sola (novum dictu!) contra stetit ora iuvenci
Ante Iovem: nam te voluit rex magnus Olympi.
Hunc Phoenissa tenet vasta se mole moventem
Purpureosque iacit flores omnemque pererrat.
Ille autem spissa iacuit revolutus arena.
Inponit regina manum, patiensque pericli
Mollibus intexens ornabat cornua sertis;
Hunc ubi contiguum summo tenus adtigit ore
Et superincumbens sertis et fronde coronat,
Iam iam nulla mora est. Animum labefactus amore

Accepit venientem ac mollibus extulit undis.
Illi (sensit enim tuus, o clarissime, frater)
Subsidunt undae, straverunt aequora venti.
Nunc pelagi nymphae crinem de more tenentem
Suspensum et pariter comitique onerique timentem.
Egregia interea summa sublimis ab unda
Prona petit maria et pelago decurrit aperto:
Tunc laeva taurum cornu tenet inscia culpae
Obliquatque sinus in ventum auramque patentes:
Ille, manum patiens, vero properabat amore.
Et, ductus cornu, rex omnipotentis Olympi
Insuetum per iter tacitis subremigat undis,
Perfidus, alta petens, abducta virgine praedo.

576.

De vinalibus.

Non tibi vina placent, o insanabilis hospes,
Nec mens est Thebana tibi, licet aggere celso
Dircaeae rupis dicas fluxisse parentes
Vertice de Nisae. Per rura et nostra Lyaeus
Transiit inplevitque vias nigrantibus uvis.
Musta sibi poscit Pater, et non tempore ab illo
Desierunt haec sacra coli, vatumque sonoro
Carmine Mincius et tremuit circumsita ripa
Fluminis Etrusci, quem non aequabit Orontes.

577.

De Apolline.

Gratia magna tibi, Paean, qui pectora comples.
Lector, si faveas, gratia magna tibi.

578.

Hercules invicte, Cautus hoc tuo donum *libens*
Numini sancto dicavit praetor urbis *Annius.*
Cum pia solemne mente rite fecisset *tuum,*
Tradidisti, quod Potitis Evandreo *saeculo,*
Administrandum. Quotannis hic ades votis *favens.*

579.

Limen ad hoc, populi, persolvite vota Tonanti.

580.

Herculis elogium.

Transivi intrepidus per mille pericula victor.
Non acies ferri, non clausis moenia portis
Conatus tenuere meos. Domat omnia virtus.

581.

Hercules et Antaeus.

o o o

Litus arenosum Libyae coelestis origo.
Alcides aderat, terrae omnipotentis alumnum
Caede nova quaerens et ineluctabile fatum.
Protinus Antaeum, vasta se mole moventem,
Occupat; ille, suae contra non inmemor artis,
Concidit atque novae rediere in praelia vires.
Adrepta tellure semel vim crescere victis,
Non tulit Alcides et terra sublevat ipsum.
Namque manus inter conantem et plurima frustra
Corripit in nodum, nisuque inmotus eodem
Auxilium solitum eripuit, corpusque per ingens
Non iam mater alit Tellus viresque ministrat.
Verum ubi nulla datur dextra adtrectare potestas,
Illum exspirantem, magnum Iovis incrementum,
Excutit effunditque solo. Ruit ille volutus
Ad terram, non sponte fluens, vitaque recessit.

582.

Veneri.

Haec tibi, diva Venus, deponit munera Sylla,
Ut somno monitus Martis armatus in armis
Pugnantem atque acies armatas inter agentem.

583.

Prima Cleonaei tolerata aerumna Leonis,
Proxima Lernaeam ferro et face contudit hydram,
Mox Erymantheum vis tertia perculit aprum,
Aeripedis quarto tulit aurea cornua cervi,
Stymphalidas pepulit volucres discrimine quinto,
Threiciam sexto spoliavit Amazona baltheo.

Septima in Augeae stabulis inpensa laboris.
Octava expulso numeratur adorea tauro,
In Diomedeis victoria nona quadrigis.
Geryone extincto decimam dat Iberia palmam,
Undecimum mala Hesperidum destricta triumphum.
Cerberus extremi suprema est meta laboris.

584.

De Libero patre.

Orgia lassato quotiens solvuntur Iaccho,
Hic deus uda mero ponere membra solet.

585.

Laus Martis.

Mars pater armorum, fortissime belligerantum,
Esto volens, mitis, facilis deus, esto benignus,
Sic tibi post pugnas et pastos sanguine campos
Amplexus tribuat, vincli secura, Cythere!
Tu crista galeaque rubes, tu, pulcher in aere,
Incutis e vultu radiantia lumina: ferro
Te thorax galeaque tegunt, non quo tibi terror
Hostilis subeat, sed quod decor exit ab armis.
Tu cum pulsati clypei concusseris orbem,
Immugit mundus, tellus tremit, aequora cedunt.
Da nobis reditum, patriam repetamus ovantes.
Sic tibi lascivae celebrentur in urbe Kalendae.

586.

Super statuam Veneris.

Sol calet igne meo. Flagrat Neptunus in undis.
Pensa dedi Alcidae. Bacchum servire coegi,
Quamvis Liber erat. Feci mugire Tonantem.
[Quamvis Liber erat.] Martem sine Marte subegi.

587.

De sigillo Cupidinis aquas fundentis.

Igne salutifero Veneris puer omnia flammans,
Pro facibus propriis arte ministrat aquas.

588.

Cupido amans.

Quis me fervor agit? nova sunt suspiria menti.
Anne aliquis deus est nostro vehementior arcu?
Quem mihi germanum fato fraudante creavit
Diva parens? *satis* an *mea* spicula fusa per orbem
Vexavere polum, laesusque in tempore mundus
Invenit poenam? Sed si mea vulnera novi,
Hic meus est ignis, meus est, qui parcere nescit.
In furias ignesque trahor, licet orbe superno,
Iupiter, ex altis undis, Neptune, tegaris,
Abdita Poenarum et te cingant Tartara, Pluton.
Inpositum rumpemus onus, volitabo per axem
Mundigerum coelique plagas pontique procellas
Umbriferumque Chaos, pateant adamantina regna,
Torva venenatis cedat Bellona flagellis.
Poenam mundus amet, stupeat vis maior. Anhelat
In se saevus amor, fraudemque in vulnere quaerit.

589.

In imaginem Daphnes.

Intonsi sum cura dei Peneïa virgo,
Perpetuae pulchro frondis honore virens.
Quisquis amas Phoebum, laurum cole; quicquid amatae
Deditur, acceptum gratus amator habet.

590.

Pani et Apollini.

Pan, tibi, Phoebe, tibi, lenimen dulce laborum,
Otia dum terimus, carmina mille damus.

591.

Sanco Fidio Semopatri.

De decuma victor tibei Lucius Mumius donum.
Moribus antiqueis hoc pro usura dare sese,
Visum animo suo. Perfecit tua pace, rogans te,
Cogendo dissolvendo ut felicia faxseis.
Perficias decumam, ut faciat verae rationis.
Proque hoc atque alieis donis des digna merenti.

592.

Hercules.

Alcmenae Iovis et magni fortissima proles
Tricosus subito post mea fata vocor.

593.

Herculi.

Alcide, sacri generis decus, hoc tibi praetor
Et Iovis antistes dedico perpetuus.

594.

Deo Herculi invicto.

Te precor, Alcide, sacris invicte periclis,
Rite tuis laetus dona ferens meritis.
Haec tibi dona potest tenuis perferre Camena;
Nam grates dignas qui pote perficere!
Sume lubens simulacra, tuis quae munera Cilo
Aris Urbanus dedicat ipse sacris.

595.

Argive victor, Hercules, donum hoc tibi
Urbanus praetor Veldumnianus Iunius.

596.

Hercules et Iuno.

Viribus Herculeis dum noxia facta requirit,
Iuno dedit laudem viribus Herculeis.
Herculeis viribus laudem dedit Iuno, requirit
Facta noxia dum Herculeis viribus.

597.

Hercules et Philotes.

Alcides, hominum victor domitorque ferarum,
Philotetis amicus ades: tu illi amor aeque es!

598.

Duodecim labores Herculis.

Compressit Nemeae primum virtute leonem,
Extincta est anguis, quae pullulat, Hydra secundo,
Tertius enectus sus est Erymanthius ingens,
Cornibus auratis cervum necat ordine quarto,

Deiicit horrisono quinto Stymphalidas arcu,
Abstulit Hippolytae sexto sua cingula victae,
Septimus Augeae stabulum labor egerit undis,
Octavo domuit magno luctamine Taurum,
Tum Diomedis equos nono cum rege peremit,
Geryonem decimo triplici cum corpore vicit,
Undecimo abstractus vidit nova Cerberus astra,
Postremo Hesperidum victor tulit aurea mala.

599.

Castor et Pollux.

Ordine mortis eunt alternae munera vitae,
Inque diem fratres ordine mortis eunt.

600.

Litoribus vestris quoniam certamina laetum
Exhibuisse iuvat, Castor venerandeque Pollux,
Munere pro tanto faciem certaminis ipsam,
Magna Iovis proles, vestra pro sede locavi,
Urbanis Tatius gaudens me fascibus auctum,
Neptunoque patri ludos fecisse Sabinos.

601.

Esse putas marmor; latet hic cum Castore Pollux.
  Munus olorino de Iove Leda dedit.

602.

Silvano.

Silvane, sacra semicluse fraxino,
Et huius alti summe custos hortuli,
Tibi hasce grates dedicamus maximas,
Quod nos per arva perque montis Alpicos,
Tuique luci suaveolentis hospites,
Dum ius guberno remque fungor Caesarum,
Tuo favore prosperanti sospitas.
Tu me meosque reduces Romam sistito,
Daque, Itala rura te colamus praeside.
Ego iam dicabo mille magnas arbores.
T. Pomponi Victoris Proc. August.

603.

Quae cuique [illegible] dea colitur.

Marmoreum magni vehit [illegible] Tonantis,
At Veneris currum [illegible] columba [illegible] est.
Pallada [illegible] vehit, sed cum [illegible] figura,
Anguibus alma Ceres Persephoneque vehit.
Delia cum Luna est gemina [illegible] iuvenca,
Venatrix cervus virgo Diana vehit.

604.

M. D. M. Idaeae et Attidi Menotyranno.

Nobilis in cunctis, [illegible] celsusque Sabinus
Hic pater invicti mystica victor habet.
Sermo deus — — — reservans
Consimiles affert — — —
— — — — —
— — — — —
Et veneranda movet Cybeles triodeia signa,
Augentur meritis symbola taurobolii.

Rufi Caeionii Cae. Sabini f. V. C. P. M. Hierof. D. Hecat. Aug. [illegible] Pub. p. r. Q., pater sacrorum invict. Mithrae, Taurobolinus M. D. M. Id. et Attidis Menotyranni arae IIII. id. Mart. Gratiano V. et Merobaude coss. dedicavit.

Antiqua generose domo, cui regia Vestae
Pontifici felix sacrato militat igne,
Idem augur, triplicis cultor venerande Dianae,
Persidicique Mithrae antistes Babylonie templi,
Taurobolique simul magni dux mystice sacri.

605.

Quis tibi, taurobolus, vestem mutare suasit,
Inflatus dives subito mendicus ut esses,
Obsitus et pannis modicis, tepefactus . .
Sub terra missus, pollutus sanguine tauri,
Sordidus, infectus, vestes servare cruentas,
Vivere cum speras mundus viginti per annos.

606.

Egregios proceres currum servare Cybebae,
Quem traheret conducta manus Megalensibus actis,
Arboris excisae truncum portare per urbem,
Attin castratum subito praedicere, Solem.

607.

Dignis digna loca picturis condecoravit,
Reginae Iunoni' Supremi coniugi' templum,
Marcus Ludius Elotas Aetolia oriundus,
Quem nunc et post semper ob artem hanc Ardea laudat.

608.

Dianae.

Munere te hoc dono, Latonia, sancta virago.
Cornigeram cepei, virtute et laude potitus,
Exuvieisque eius te ipsam templumque decoro.

609.

Veneri et Charitibus.

Coelum, terra, mare et deûm remota
Mens vostro colitur favente ductu.
Nostris ergo, deae, favete votis.

610.

Silenus.

Bella manu pacemque gero, mox, praescius aevi
Te duce venturi, fatorum arcana recludam.

611.

In statuam quamdam Veneris.

In gremio Veneris quoddam genus herba virescit:
Sensit dura silex, quo luco exaestuet ignis.

612.

Venus.

Uritur igne suo fumantibus Aetna cavernis.
Pendet amore Venus uritur igne suo.

613.

De Adone et Venere.

Pingitur ora Venus, ne vel contemnat Adonis
Aut neget; omnipotens pingitur ora Venus.

614.

Vulnera saevus aper laesae spectanda Dianae,
Flenda dedit Veneri vulnera saevus aper.

615.

De templo Veneris, quod ad muros exstruendos dirutum est.

Caeduntur rastris veteris miracula templi,
Inque usum belli tecta sacrata ruunt.
Nam qua deiectis volvuntur saxa catervis,
Haec sunt murorum mox relocanda minis.
Dilati Mavors compendia cepit Amoris,
Per muros quaerit iam sua templa Venus.

616.

Musae.

Clio saecla retro memorat sermone soluto.
Euterpae geminis loquitur cava tibia ventis.
Voce Thalia cluens soccis dea comica gaudet.
Melpomene reboans tragicis fervescit iambis.
Aurea Terpsichorae totam lyra personat aethram.
Fila premens digitis, Erato modulamina fingit.
Flectitur in faciles variosque Polymnia motus.
Uranie numeris scrutatur sidera mundi.
Calliope doctis dat laurea serta poetis.

617.

Musarum inventa.

Carmina Calliope libris heroica mandat.
Clio gesta canens transactis tempora reddit.
Dulciloquis calamos Euterpe flatibus urget.
Melpomene tragico proclamat moesta boatu.
Terpsichore affectus citharis movet, imperat, auget.
Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, vultu.
Signat cuncta manu loquiturque Polymnia gestu.
Uranie coeli motus scrutatur et astra,
Comica lascivo gaudet sermone Thalia.
Mentis Apollineae vis has movet undique Musas,
In medio residens complectitur omnia Phoebus.

618.

Aliter.

Clio gesta canens transactis tempora reddit,
Dulciloquis calamos Euterpe flatibus urguet,
Comica lascivo gaudet sermone Thalia,
Melpomene tragico proclamat moesta boatu,
Terpsichore affectus citharis movet, imperat, auget,
Plectra gerens Erato saltat pede, casmine, vultu,
Uranie poli motus scrutatur et astra,
Carmina Calliope libris heroica mandat,
Signat cuncta manu, loquiturque Polymnia gestu.
Mentis Apollineae vis has movet undique Musas,
In medio residens complectitur omnia Phoebus.

619.

Aliter.

Clio gesta canens transactis tempora reddit,
Melpomene tragico proclamat maesta boatu,
Signat cuncta manu loquiturque Polymnia gestu,
Doctiloquos calamos Euterpe flatibus urget,
Terpsichore affectum citharis movet, imperat, urget,
Uranie caeli motus scrutatur et astra,
Comica lascivo gaudet sermone Thalia,
Plectra gerens Erato saltat pede carmine ducto,
Carmina Calliope libris heroica mandat.

620.

Ite igitur, Camenae,
Fonticolae puellae,
Quae canitis sub antris
Mellifluos sonores;
Quae lavitis capillum
Purpureum Hippocrenae
Fonte; ubi fusus olim
Spumea lavit almus
Ora iubis aquosis
Pegasus, in nitentem
Pervolaturus aethram.

621.

De Luna et Musis.

Phoeba sedens gremio quem fert germana reclinem,
Languidulos pueri respiciens oculos?
Vos, Heliconiadae, lentum submittite carmen.
Carmine somnus adest, carmine somnus abest.

622.

T. Caesii Taurini Votum Fortunae.

Tu, quae Tarpeio coleris vicina Tonanti,
Votorum vindex semper, Fortuna, meorum,
Accipe, quae pietas ponit tibi dona merenti
Effigiem nostri conservatura parentis;
Cuius ne taceat memorandum littera nomen,
Caesius hic idemque Titus Primusque vocatur.
Qui largae Cereris messes fructusque renatos
Digerit in pretium, cui constat fama fidesque
Et, qui divitias vincit, pudor; ire per illos
Consuetus portus cura studioque laboris,
Litora qui praestant fessis tutissima nautis.
Notus in urbe sacra, notus quoque finibus illis,
Quos Umber sulcare solet, quos Tuscus arator.
Omnibus hic annis votorum more suorum
Centenas adicit numero crescente coronas,
Fortunae simulacra colens et Apollinis aras
Arkanumque Iovem, quorum consentit in illo
Maiestas, longae promittens tempora vitae.
Accipe posteritas, quod per tua saecula narres.
Taurinus, cari iussus pietate parentis,
Hoc posuit donum, quod nec sententia mortis,
Vincere nec poterit fatorum summa potestas,
Sed populi salvo semper rumore manebit.

623.

Huius Nympha loci, sacri custodia fontis,
Dormio, dum blandae sentio murmur aquae.
Parce meum, quisquis tangis cava marmora, somnum
Rumpere: sive bibas sive lavere, tace.

624.

Sextus Pompeius I. cognomine Pandus,
Quoius et hoc abavis contigit esse sòlum,
Aediculam hanc Nymphis posui, quia saepius usus
Hoc sum fonte senex tam bene quam iuvenis.

625.

Undis Cyaneis donum placabile fecit
Gonducius blandas per aquas aram venerandam.
Hinc oritur pergitque fluens, deinde occidit in se,
Ripas mox viridis renovantibus inclita Nymphis
Numina fontigero grates ex undique solvens
Sospes cum comite praestat renovante liquore.

626.

Galatea.

Diffugiens pontum silvas Galatea peragrat,
'Custodem ut pecorum cernere possit Acin.
Nam teneros gressus infigit sentibus, ardens
Nec tamen alta pedum vulnera sentit amor.
Ipsa Cupidineae cedunt elementa pharetrae,
Cuius et in mediis flamma suburit aquis.

627.

De Galatea in vase.

Fulget et in patena ludit pulcherrima Nais,
Prandentum inflammans ora decore suo.
Congrua non tardus diffundat iura minister,
Ut lateat positis tecta libido cibis.

628.

Magnae Matri.

Sum vagus adsidue, toto circumferor orbe,
Nec me diversi cohibet distantia mundi
Alterius titulo subdere vota reum.
Veri certa fides, Tiburni vexit in arcem
Et iam
Quare o diva parens
Ausonia in terra . . . . .

629.

(Ad Varadinum in Thermis.)

. . bi marmoreo caesam de monte Dian . .
Regina undarum nympha decus nemo . .
. 10 damnasti perfecta quem prece Bassus
Moenite propter moenia Germisarae.

630.

De Galatea in vase.

Ludere sueta vadis privato Nympha natatu
Exornat mensas, membra venusta movens.
Comptas nolo dapes, vacuum mihi pone boletar.
Quod placet, adspiciam; renuo, quod saturat.

631.

Aliter.

In medio generata salo, nunc arte magistra
Perveni ad mensam: hic quoque nuda nato.
Si prandere cupis, differ spectare figuram,
Ne tibi ieiunus lumina tendat amor.
Quae sim ne dubites, ludens sine nomine lympha·
Quod Galatea vocer, lactea massa probat.

632.

Thetis.

Pande manum genetrix, totus tingatur Achilles:
Tu facies natum mortis habere locum.

633.

Achilles.

Credita virgo parem blande decepit, Achilles,
Inplevitque etiam credita virgo parem.

634.

De tractu Hectoris.

Funere turbat equos necdum satiatus Achilles,
Hector et exanimis funere turbat equos.

635.

In Achillem.

Inprobe distractor pretium si poscere nosses,
Non traheres, quod funus erat . . . . . .

636.

De Dolone et Achille.

Praemia magna Dolon, currum dum poscit Achillis,
  Perdidit ipse cadens, munera magna Dolon.

637.

De tumulo Achillis.

Iurgia conflat amor, ut blandius urat amantes;
  Ad tumulum fidei iurgia conflat amor.

638.

Epitaphium Achillis.

Hectoris Aeacides domitor clam, incautus, inermis
Occubui, Paridis traiectus arundine plantas.

639.

Pyrrhus.

Placat busta patris iugulata virgine Pyrrhus
  Dilectasque litat manibus inferias.
Sors nova Nymphigenae votum post fata meretur.
  Quam pepigit thalamis, hanc habet in tumulis.

640.

De Troia et Hectore.

O Asiae flos, Troia potens, o gloria! Quo nunc
In cineres collapsa iaces? Ubi regia proles
Ex Hecuba Priami, veniens a semine divûm?
O Hector, quondam Troum fortissime, frustra
Coniugis in facie defectorumque parentum
Hostiles proprio foedasti sanguine currus.
Hanc adeo patriae cladem tua, perfide pastor,
Navibus invexit dìs execrata voluptas!

641.

De Memnone.

Filius Aurorae, Phoebi nascentis alumnus,
  Producit gentis millia tetra suae.
Succurrens fessis fausto non omine Teucris,
  Pergit Pelidae protinus ense mori.
Iam nunc monstratur, maneat qui Pergama casus,
  Cum nigrum Priamus suscipit auxilium.

642.

Aeneas.

Cum patrem et patrios ferret cervice penates,
Atque adeo ingentis fata noverca Asiae,
Romanosque deos Europaeosque triumphos,
Totius et mundi exsuviis spolia
Tros Anchisiades: poterat periisse per ignes
Aemoniâ ut virtus tracta erat ante rotâ.
At cum flamma furens tetigit senis ora parentis,
Dissiluit, nullis noxia turbinibus.
Fata operi restent, pietas si sola favebit.
Invictum in mediis ignibus obsequium est.

643.

De Glauco.

Squammeus anguis erat, qui reddidit aethera Glauco.
Qui tulit Archemorum, squammeus anguis erat.

644.

Laocoon.

Laucontem gemini distendunt nexibus angues,
Cumque suis genitis sors habet una patrem.
Quod tamen iligni violarit terga caballi,
Hinc tolerasse ferunt saeva venena virum.
Quid sperare datur superum iam numine laeso,
Cum sic irasci ligneus audet equus?

645.

De Ateste.

Vicerat Euganeos Henetorum ductor, Ateste,
Cui rex Antenor Dardana tela dedit,
Et profugus nostram fundavit moenibus urbem:
Mox obit, et magnum parva sepulcra tegunt.

646.

Pallas.

Quae dedit, ipsa tulit virtus Pallanta dolendum;
Prima dies bello quae dedit, ipsa tulit.

647.

De Turno et Pallante.

Turnus honore ruit fusi Pallantis in hostem,
Pallantis fusi Turnus honore ruit.

648.

De equis Diomedis.

Vim Diomedis equi monstrabant hospite caeso,
Hospite fregerunt vim Diomedis equi.

649.

Euryalus.

Unicus Euryalus meruit solatia matris,
Ereptus matri est unicus Euryalus.

650.

Nisus et Euryalus.

Nomen amicitiae magna pietate colendum est,
Maxima pars vitae est nomen amicitiae.

651.

De iudicio Paridis.

Iudicium Paridis provexit coniuge Troiam,
Delevit Troiam iudicium Paridis.

652.

De eodem.

Connubii bellique deas superavit amorum,
Cum pastor pulchram iudicat esse Cyprin.
Verticis et thalami pignus sublime Tonantis
Exuperat Paridis laude probata Venus.
Extat causa mali, malum cessisse Dionae,
Cum ruerent Graia Pergama pulsa manu.
Dat Veneri malum formae pro munere pastor,
Cum Iunone dolens victa Minerva redit.

653.

Bellerophon.

Bellerophon superans incendia dira Chimerae:
Victor Gorgoneo nubila tangit equo.

654.

Philoctetes.

Prodentem ducibus Tirynthia tela Pelasgis,
Laesa Philoctetam vulnere planta domat.
Docta manus vivos duxit de marmore sensus.
Sentit adhuc poenam tristis et in lapide.

655.

Argonautae.

Thessalici proceres iunctis virtutibus Argo
Magnificam aedificant fatiloquamque ratem.
Hac ope ventorum, Iunone et Pallade faustis,
Auratam referunt trans freta longa pecus.
Omnis in hac picta est virtutis imagine forma.
Hanc labor acer opus grande parare iubet.
Cumque opus effectum est, ventis piger indiget usus;
Hi tibi Fortunae dant rapiuntque rotam.
Iuno notat nummos, sapientia Pallade constat;
His ducibus tandem gloria parta venit.
Niteris incassum, nec te aurea praeda sequetur,
Hic nisi te ternus dux super astra vehat.
Quid facias igitur? Fortunae gloria servit,
Divitiis servit, servit et ipsa libris.
Ora igitur divos, ut sis felixque bonusque,
Ut doctus. Musas irrequietus ama.

656.

De Iasone et Medea.

Coniugis arte decus patriae reduxit Iason,
Amisit patriae coniugis arte decus.

657.

De Medea cum filiis suis.

Opprimit insontes infidi causa parentis,
Iasonis et nati crimina morte luunt.
Sed quamvis mater, vivo viduata marito,
Coniugis in poenam pignora cara metat,
Sacra tamen pietas insanae mitigat ausus.
Hinc furiata premit, hinc miserata levat.

658.

De Creonte et Medea.

Mens tibi dira, Creon, vel cum Medea fugatur;
Vel cum busta negas, mens tibi dira, Creon.

659.

De Iocasta et Oedipo.

Dirum Ïocasta nefas, vel cum venit effera coniux;
Vel cum fit mater, dirum Ïocasta nefas.

660.

Chiron.

Stat duplex nullo completus corpore Chiron.

661.

De Oreste et Clytemnestra.

Pro pietate nefas matris purgavit Orestes:
Incurrit magnum pro pietate nefas.

662.

Theseus.

Thesea magnanimum non cepit ianua Ditis,
Decepit coniux Thesea magnanimum.

663.

De Pentheo et Agave.

Fert miseranda caput, domino quod monstret, Agave;
Solum, quod doleat, fert miseranda, caput.

664.

Fratres Thebani.

Quos paribus nutrix eadem pavisse papillis,
Pectore quos uno genitrix gestasse probatur,
Dissidiis indiscissis in mutua saepe
Vulnera, non una perituri clade ruerunt.
Quos post longaevos discordia deserit annos,
Aut post commissas iunxerunt foedera dextras,
Constantis dederunt documenta frequenter amoris:
Thebanum nullo linquit discrimine Tydeus,
Tydea nullo umquam Polynices Marte relinquit.

665.

Marsyas.

Aërio victus dependet Marsya ramo
Nativusque probat pectora tensa rubor.
Docta manus varios lapidem limavit in artus.
Arboris atque hominis fulgor ab artifici est.

666.

Narcissus.

Dum putat esse parem vitreis Narcissus in undis,
Solus amore perit, dum putat esse parem.

667.

Ardet amore sui flagrans Narcissus in undis,
Cum modo perspicua se speculatur aqua.

668.

Suspirat propriae Narcissus gaudia formae,
Quem scrutata suis vultibus unda domat.

669.

Narcissus.

Candida per silvam primaevo flore iuventus
Adsidue veniebat; ibi haec coelestia dona
Et fontes sacros insigni laude ferebat
Insignis facie, longumque bibebat amorem,
Intentos volvens oculos securus Amorum.
Dum stupet atque animum pictura pascit inani,
Expleri mentem nequit ardescitque tuendo
Egregium forma iuvenem, quem Nympha crearat,
Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat.
His amor unus erat; dorso dum pendet iniquo,
Oblitusve sui est, et membra decora iuventae
Miratur rerumque ignarus imagine gaudet.
Ilicet ignis edax secreti ad fluminis undas
Ipsius in vultu vana spe lusit amantem,
Et praeceps animi collo dare brachia circum
Ter conatus erat, nec, quid speraret, habebat.

670.

Pyramus et Thisbe.

Quos habet unus amor, quos perdidit ensis et unus,
Una habet extinctos marmoris urna duos.
Sponte manu miseri simul occubuistis amantes,
Causa fuit dirae vitta cruenta necis.
Sed quae purpureo madefacta est sanguine radix,
Nunc atra, quae dudum candida, mora dabat.

671.

De eisdem.

Pallia nota fovet lacrimis decepta Themisto,
Pyramus heu! lacrimis pallia nota fovet.

672.

Hylas.

Raptus aquator Hylas, Nympharum gaudia crescunt,
Herculis ira tumet, raptus aquator Hylas.

673.

De Hero et Leandro.

Fecit amore viam iuvenis crudele per aequor,
Praedurae morti fecit amore viam.

674.

Hippolytus et Phaedra.

Vincere falsa pudor poterat: sed castus et insons
Erubuit Phaedrae vincere falsa pudor.

675.

Hyacinthus.

Discrimen vitae, ludit dum forte Hyacinthus,
Incurrit, disco tempora fissa gerens.
Non potuit Phoebus fato subducere amatum,
Sed cruor extincti florea rura replet.

676.

Hyacinthus.

Dispersit remeans ludentis tempora discus
Et dira pulcher morte Hyacinthus obit,
Gratia magna tamen solatur morte perempti:
Semper Apollineus flore resurgit amor.

677.

Hyacinthus.

Sanguine flos genitus fraudem testatur Ulixis,
Servat herile decus sanguine flos genitus.

678.

Myrrha.

Cerne Arabem Myrrham temerati a crimine lecti
Patria praecipiti linquere regna fuga.
Pone sequens genitor vi vindicis inminet ensis,
Et premit incestae iam pede poena pedem,
Donec mutatâ in fruticem porrecta figurâ est.
Sic quoque non certo lympha liquore fugit.

679.

Hesione.

Laomedon genuit, rapuit Tirynthius heros;
Mi soboles Aiax ex Telamone satus.

680.

De Calypsone et Didone.

Inputat aegra thoris vim proh deserta Calypso:
Vim Dido infensis inputat aegra thoris.

681.

Daphne.

Frondibus et membris servavit dextera sollers,
Congruus ut sculptis posset inesse color.
Dant mirum iunctae ars et pictura decorem,
Ostendit varius cum duo signa lapis.

682.

De Deidamia.

Deïdamia virum qua coepit nocte mereri,
Perdidit hac dulcem Deïdamia virum.

683.

De Hecuba.

Prole, viro regnoque carens Priameïa coniunx
Dura sorte venit sub iuga nunc Ithaci.

Quae cupiens tantos lacrimis aequare dolores
Perpetuo planctu transit in ora canis.
Quid valeat, variis monstrat fortuna figuris.
Post regnum in vico saucia latrat anus.

684.

De Lemniadibus.

Funera Lemniadum nescit veneranda Thoantis,
Sola tamen sensit funera Lemniadum.

685.

De Pelope.

Fervidus axe Pelops condemnat iura tyranni.
Fata ligat soceri fervidus axe Pelops.

686.

De Caphareo monte.

Reliquias Danaum dira premit arte Caphareus,
Albula Tuscus amat reliquias Danaum.

687.

De Procne et Philomela.

Da sensus mihi, Phoebe, precor: nam poena puellae
Non habet exemplum. Tristis post funera linguae
Sanguis inest, pingitque cruor tormenta pudoris.

688.

Item.

Sanguine muta probat facinus Philomela sorori,
Vimque vice linguae sanguine muta probat.

689.

Procne et Philomela.

Adspice, ut insignis vacua atria lustrat hirundo,
Vere novo moestis late loca questibus inplet.
Foetum infelicem moerens Philomela sub umbra
Adsiduo resonat cantu miserabile carmen.
Causa mali tanti coniunx thalamique cruenti,
Virginis os, notumque, furens quid femina possit.
Hic crudelis amor, crudelis tu quoque mater,
Infelix puer atque odium crudele tyranni.

Progeniem parvam curaeque iraeque coquebant,
Threicio regi cum iam securus amorum
Coniugis infandae inter deserta ferarum
Fas omne abrumpit, pariterque loquentis ab ore
Occidit exanimis vox ipsa et frigida lingua.
Hand inpune quidem dementia cepit amantem.
Pectore in adverso saevi monumenta doloris.
Fertque refertque soror crimenque et facta tyranni.
Sanguis ait solitae postquam data copia fandi.
Vulnera siccabat circum praecordia sanguis.
Accipe, ait, vocem et saevo sic pectore fatur:
Heu miserande puer, nunc te fata inpia tangunt,
Regales inter mensas genitoris et ora
Polluit ore dapes, quidquid solamen humandi est.
Dum genitor nati morsu depascitur artus,
Et soror et coniunx petierunt aethera pennis.

690.
De Pallante.

Filius Evandri, Pallas, quem lancea Turni
Militis occidit, mole sua iacet hic.

691.
De Aegypto et Danao.

Perfida nox Danai dirarum caede sororum,
Mitis Hypermnestrae, perfida nox Danai.

692.
De Bellerophonte, Pegaso et Chimaera.

Vectum Pegaseo volucri pendente caballo
Compita senserunt Bellerophonta deûm.
Cuius iter vacuos et calcans ungula ventos
— — — —

693.

Est via, quae populum ducit Iunonis ad aedem,
Fons ubi nativis aëra pulsat aquis:
Quisquis ad hanc pergis, Periandri transage thermas,
Antra, domos, curvis parva theatra locis,
Et ripas Athesis Phrygiique palatia Iani,

Regia septa, lares, atria, templa, forum.
Inde celer subeas magni delubra Tonantis,
Qua fert sublimes Martia porta gradus.
Hic et Ateste iacet, qui post Antenora nomen
Laudibus et titulis tollit in astra suum.
Transtulit huc Henetos, Patavinam condidit urbem,
Cuius et ossa ducis nunc brevis urna tegit.

694.

Antenoris epitaphium.

Inclitus Antenor patriam vox nisa quietem
Transtulit huc Henetum Dardanidumque fugas.
Expulit Euganeos, Patavinam condidit urbem,
Quem tenet hic humili marmore caesa domus.

695.

Verba Achillis in Parthenone, dum tubam Diomedis audisset.

Vana velut cautae surgens formido parenti
Femineos iuvenem iussit me sumere cultus,
Et celare virum falso per tegmina sexu,
Unde ego lanificas tentavi inglorius artes,
Virgineisque toris carpenda ad vellera inhaesi.
Nunc autem proprium servans natura vigorem
Conpellit fluxos humeris depellere amictus,
Dum nos bella vocant rauco clangore tubarum.
Mens quatitur saevusque fovet praecordia Mavors.
Rumpe moras omnes, fervens in praelia virtus,
Nec fuerit latuisse meum. Si classica temno,
Dilexi latebras, neque ulla est culpa parentis.
Nam cum respicio, quo sim de semine cretus,
Semiferique animis recolo praecepta magistri,
Nec puerum decuit muliebri pectora peplo
Induere et teneram gressu simulare puellam.
Nunc igitur crescens annis sapientior aetas
Devovit Marti, tenuit quae, corda, Cupido,
Belligerumque deum cum mens tum membra sequuntur;
Stamina linquentes currant ad spicula palmae,
Terrificumque caput praefixa casside mitram

Pellat, et in gracili decorentur tempora ferro,
Arma tegant nostrum potius quam suppara corpus.
A telis ad tela decet transire iuventam
Atque hostes gladio quam lanas fundere fuso.
Tenuia loricae cedant multicia forti,
Splendeat et raptus proiecto pectine mucro,
Contemtis radiis onerentur brachia pilis,
Clausa diu thalamo reddamus pectora campo.
Praesumit certam virtus sibi conscia palmam,
Ac dubios gaudet perferre interrita casus.
Nil metuat, qui magna cupit, constantia mentis
Fata domat, nec iam potis est fortuna nocere
Securo mortis, cui non sunt bella timori.
Fortibus una viris parilisque per omnia sors est,
Aut palmae aut leti pugnando adquirere laudem.
Cernere iam videor, quanta mercede cruoris
Constabit raptus Paridi crimenque iacenti,
Obvia cristatus cum sparserit agmina vertex,
Et solo adspectu claudentur Pergama nostro,
Cum novus effusos bellator fudero Teucros,
Multa trahet Xanthi Troiana cadavera gurges,
Maioremque feret caesorum sanguine cursum.
Sed mihi quis referat: „Cum te praesaga creatrix
Subducens fatis alieni schemate sexus
Ad Lycomedeos fecit transire penates,
Depositumque suum maluit committere blandis
Virginibus, ne te rapiat sic Martius ardor,
Orbatam ut crucies non viso pignore matrem:
Vadis in arma ferox, thalamum natumque relinquens,
Nec venit in mentem, quantum mereatur amorem,
Quae te prima virum conlato pectore fecit.
Is ad bella libens, ubi quaeritur alea mortis,
Nec spondet certam tristis Bellona salutem;
Sed Danais comitem esse placet sociumque pericli
Pro famae titulis meliori adiungere causae.
Scilicet ut coniunx viduo reddatur Atridae,
Procumbat vilis Teucrorum victima Achilles!“ —
Aufer, iners monitor, turpis fomenta medelae,

Meque sine proprio sectari praelia sensu.
Non ita me genitor praeclarus nomine Peleus
Aut dilecta Iovi fudit Thetis alma sub auras,
Degener ut lateam primaevo flore iuventae,
Maior et ignavo tantum mihi torpeat aetas,
Abstrudamque toris iam debita pectora castris,
Cum manus Argivûm victricia ludat in arma.
Denique cum promptum ruat in certamina vulgus,
Solus ego in cunctis infami carcere clausus
Subducar pugnae? quanto tolerabo pudore
Me non ferre pedem, quo fert Thersites, in omni
Parte miser, forma brevior, menteque fugaci.
Absit ab ingenio et viribus Aeacidarum,
Ut vilem pro laude mori metuamque supremum,
Quem das, Parca, diem: mihi nam lux amplior illa est,
Quae virtute oluit, quae nescit claustra sepulcri.
Namque hominis semper meritorum lege perenni,
Quam breviat fatum, propagat gloria vitam.
Ergo animus fidens in Dardana saeviat arma,
Nec mihi iam gemini dilectus pignoris obstet;
Deidamiam Pyrrhumque meos nunc Scyros habebit,
Visuros nostrum reditum celeremque triumphum.
Me pudor hortatur rapere in certamina gressus.
Ferre potes quaecumque, labans successibus aetas,
Exegi, observans matris praecepta verendae.
Induxi molles habitus velut edita virgo,
Lusimus et, tactis modulantes carmina chordis.
Virtuti adsurgat, fuerat quaecumque voluptas.
Succedat ferrum citharae: quod nutrit amores,
Depensum est Veneri. Reddamus cetera Marti!

Liber secundus.

696.

De Nino.

Ninus ab Assyriis sum primus regibus ausus,
Non modo finitimos populos regesque potentes
Imperio pressisse meo, sed viribus omnem
Paene Asiam domui, terraeque marique timendus.

697.

In Alexandrum Magnum.

Mille post annos quater atque centum
Graeciae vindex capit arma, mundi
Et superborum gravis arma regum
Diripit audax.
Ille non magno genitore magnus
Indiae reges Mediaeque, Parthos,
Bactra cum Poro Ecbatanosque parvo
Milite vicit.
Vincere ingentes animis et ausis,
Non docens gentes numero et metallo,
Vi celer, virtute valens, profundo
Pectore doctus.
Hoc magister te docuit ministrum,
Nam volens parere, regit deinde,
Poenitet tempus abiisse tantum
Absque Camena.
Scribit in pectus bona dicta rector,
Praecipit doctor pietate tota.
Sic Alexander simul et magister
Omnia vincunt.
Ast ubi totum tenuit sub uno
Orbem habens sceptro, sibi victus ipse
Corruit. Vicit Babylon triumpho
Te muliebri.
Sic Clitum ad Bacchi necat *udus* aram,
Sic deum temnit iuvenis protervus.
Ut duos et iam decem habens reliquit
Sceptra per annos.
Ter decem vixit iuvenis per annos
Additis tantum tribus aut duobus.
Vivus, exarsit; moriens, flagravit
Orbis in illo.
Non satis mundus fuit unus illi,
Nec satis quisquam fuit unus illi;
Maximus princeps sine fine: Baccho
Finis in ipso est!

698.

Cyrus.

Quantum fata valent atque inmutabilis ordo
Astrorum, docui Cyrus. Quem nulla domare
Vis potuit, non Astyages Babylonve superba,
Massagetis eadem me fata dedere tremendis.

699.

De Tomyri.

Quantum ego claruerim Mavortis in agmine, Cyrus
Ipse ferus novit. Qui, dum mea regna profanus
Spargapise insidiis rapto popularier audet,
Quam Tomyris turbata valet, cognovit in utre.

700.

Semiramis.

Ne stola te dubium teneat cultusque venusti
Corporis ambiguus, sum clara Semiramis, alto
Non minor ipsa viro, belli pacisque probatis
Artibus insignis; nato miserabilis uno.

701.

Alexander Magnus.

Magnus Alexander, bellisque horrendus et armis,
Qui terrore mei trepidantem nominis orbem
Usque sub Eoum parvo cum milite Gangen
Undique concussi, nulli sum laude secundus.

702.

Alexander Magnus.

Sufficit huic tumulus, cui non suffecerat orbis:
  Res brevis huic ampla est, cui fuit ampla brevis.

703.

Alexander Magnus.

Quisquis adhuc nondum fortunae mobile regnum,
  Nec sortem varias credis habere vices,
Adspice Alexandri positum memorabile corpus;
  Abscondit tantum putris arena virum.

704.

Myrina.

Inter Amazonidas, quas insula celsa Tritonis,
Hespera, progenuit, qui me nescire Myrinam
Dixerit, ignarum sese fateatur oportet
Eximiae laudis. Libyamque Asiamque subegi.

705.

Penthesilea.

Graiugenas acies superans passimque fugatas
Penthesilea premens, ulcisci nobilis umbram
Hectoris ipsa mei potui, ni dirus Achillis
Ille Neoptolemus me clam misisset ad Orcum.

706.

De Perdícca.

Eximius Perdicca fuit, qui corpore eburno
Fulgebat roseisque genis, cui lumina blandas
Fundebant flammas, crocei per colla capilli
Pendebant variosque dabant sibi saepe colores.
Fulvus poples erat, nitidus pes; omnia rident,
Quidquid habet iuvenis; solus vincebat Adonem.

707.

Miltiades.

Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,
  Civibus ingratis et patria interiit.
Πάντες, Μιλτιάδη, τὰ σ' ἀρήϊα ἔργα ἴσασιν·
  Πέρσαι καὶ Μαραθὼν σῆς ἀρετῆς τέμενος.

708.

Stesichorus.

Ops ego Stesichori Aetnaeis hic ossibus ossa
  Clausa tego vatis, cetera mundus habet.

709.

Sappho.

Tantum ego carminibus superavi Sappho puellas,
  Maeonides quantum vicerat ante viros.

710.

Reges Romani.

Romulus adgreditur regnum, qui condidit urbem;
Prima Remus quoniam moenia transit, obit.
Et Numa divinis inplevit cultibus urbem.
Tullius inventis fascibus arma ciet.
Ancus Aventinum montem superaddidit urbi.
Prisce, triumphali primus honore tumes.
Tullius invenit censum, Vulcania proles.
Tarquinius Sexti crimine pulsus abit.

711.

Romulus.

Hic, nova qui celsae fundavit moenia Troiae,
Urbem Romanam proprio de nomine dixit.
Infantem gelidi proiectum ad Tibridis undas
Uberibus foecunda piis Laurentia pavit.
Ausus finitimas praedari fraude Sabinas,
Fortem fortis humi prostravit Acrona duello.

712.

Scaevola.

Lictorem pro rege necans nunc Mucius ultro
Sacrifico propriam concremat igne manum.
Miratur Porsenna virum, poenamque relaxans
Maxima cum obsessis foedera victor init.
Plus flammis patriae confert, quam voverat armis,
Una domans bellum funere dextra suo.

713.

M. Furius Camillus.

Qui fuit en! patriae quondam spes ampla ruentis,
Hic Senonum propria domuit virtute furores,
Vicit et, opposito quos clausit Marte, Faliscos
Brachia fallaci religando in terga magistro.
Quidquid ubique truces bello valuere decenni,
Inclita, Veientes, accessit pompa triumpho.

714.

T. Manlius Torquatus.

Inclita Torquatae dedit hic cognomina genti.
Vir ferus, ante acies prostrati guttura Galli
Perfodiens gladio poscentis voce duellum,
Abstulit aurati pretiosa monilia torquis,
Consulis et Decii bello collega Latino
Victoris nati maculavit caede secures.

715.

P. Decius.

Hic est, qui vitam patriae devovit amatae.
Dum furor oppositos agitaret ad arma Latinos,
Scaevaque crudelem cecinissent classica pugnam,
Inter tela aciesque virûm cuneosque pedestres,
Candida sacrata religatus tempora vitta,
Ante aciem moriens hostilibus occidit armis.

716.

M'. Curius Dentatus.

Quid iuvat imperio populos rexisse potenti,
Fulvaque Mygdoniis ornasse palatia gemmis?
Quamquam civis inops, toto notissimus orbe
Hic fuit, egregio domuit qui Marte Sabinos.
Fregerit ipse licet ingentis robora Pyrrhi,
Pauperiem lato Samnitum praetulit auro.

717.

Lucius Quintius Cincinnatus.

Cui dedit hirsutus nomen venerabile cirrus,
Quintius hic ille est, rigidis animosus in armis.
Is quoque, dum curis sudans penderet aratro,
Ante boves meritum meruit dictator honorem.
Consulis obsessi partes defendit inertes,
Inde triumphalem conscendit agricola currum.

718.

Gaius Fabricius Luscinus.

Contentus modico tectique habitator egeni
Hic erat, et renuit devicti munera Pyrrhi,

Sprevit et oblatos, Samnitum munera, servos,
Respuit inmensi locupletia ponderis aera,
Horruit infamem scelerata fraude ministrum,
Pocula pollicitum regi miscere veneno.

719.
Q. Fabius Maximus.

[Vir fuit iste ferox, qui torvus fronte verenda]
Vir fuit egregius, belli praeclarus et armis.
Captivos modici, quamquam pauperrimus, agri
Exemit pretio Poenorum in vincula missos.
Is quoque cunctando nisi Punica fregerit arma,
Nulla foret Latiis Romana potentia terris.

720.
Nero Claudius.

Armorum virtute potens Nero Claudius hic est.
Coniunctus Livio Picentis ad arva Metauri
Prostravit Libycas memorando Marte cohortes.
Fortunate tui iuvenis metuende furoris,
Ausus es ignari iacere ad tentoria fratris
Cervicem Libyci media inter tela tyranni!

721.
M. Marcellus.

Tu primus Libycum Nolae sub moenibus hostem,
Insidiis periture suis Marcelle, fugasti,
Cumque Syracusii quondam raperetur honoris
Pompa tibi, Albano gessisti in monte triumphum.
Praedonum deprensa manu venerandaque multis
Luctibus heu! patrio caruerunt ossa sepulcro.

722.
Scipio.

Ille ego sum, patriam Poeno qui Marte cadentem
Sustinui, rapuique feris ex hostibus urbes
Spanas, Hannonisque acies magnumque Syphacem
Perdomui et fractum totiens armisque repulsum
Hannibalem, victorque ferox mihi regna subegi
Punica et excelsas altae Carthaginis arces.

723.
Scipio Africanus.

Luxuriantem animo Poenum ferroque ruentem
Urbis in excidium vix puber ad arma vocatis
Patribus edocui certa superarier arte
Posse olim. Invictae per nos Chartaginis arce
Insolitum subiere iugum. Victoria nostra est
Hanno et Iberus atrox coniunctique arma Syphacis.
Maxima cunctarum victoria victa voluptas!

724.
Scipio Africanus.

Devicto Hannibale et capta Carthagine et aucto
Imperio hoc cineres marmore tectus habes,
Cui non Europa, non obstitit Africa quondam,
Respice, res hominum quam brevis urna premit!

725.
Cn.. Cornelius Cn. F. Scipio Hispanus.

Virtutes generis mieis moribus accumulavi.
Progeniem genui. Facta patris petiei.
Maiorum optenui laudem. ut sibe me esse creatum
Laetentur. Stirpem nobilitavit honor.

726.
Asdrubal.

Asdrubal hic situs est. Hic Africa tota triumphos,
Et spes Carthago condidit alta suas.
Mars gemit ad tumulum; tumulo decorata superbo
Italia extincti suspicit ossa ducis.
Tu quoque, Roma, doles; nam, dum cadit aemula virtus,
In te converti, quae geris, arma vides.

727.
Gaius Marius.

Et genus et nomen merui virtute feroci,
Rusticus Arpinas bellorum maximus auctor.
Effera post Numidae quam fregimus arma Iugurthae,
Cimbrica praeclaros geminavit pompa triumphos.
Exegi civile nefas civilibus armis,
Et me Sullani fregerunt arma furoris.

728.

Iugurtha.

Fratris caede madens, Numidarum rector iniquus,
Hostis item Romae, pulsus ab arce ruit.

729.

M. Cassius Scaeva.

Igne calens belli mediaque in caede cruentus,
Pompeiana phalanx patulis exire ruinis
Dum furit, et properat claustrorum frangere turres,
Scaeva ego Caesarei defendi culmina valli.
Dum timet Oceanus praeclari Caesaris arma,
Textum pampineae gessi sublime coronae.

730.

Gneius Pompeius.

Arma tuli quondam toto victricia mundo,
Qui pelago Cilicas et Pontica regna subegi.
Vis mea, quos profugas commoverat exul ad arma,
Bellorum virtute truces prostravit Iberos.
At me post soceri civilia bella cruenti
Dextera Septimii Phariis laceravit in undis.

731.

In Pompeios.

Iunxit magnorum casus fortuna virorum.
Hic parvo, nullo conditus ille loco est.
Ite, novas toto terras conquirite mundo;
Nempe manet magnos parvula terra duces.

732.

Epitaphium Pompeiorum.

Magne, premis Libyam: fortes, tua pignora, nati
Europam atque Asiam. Nomina quanta iacent!

733.

Item.

Quam late vestros duxit Fortuna triumphos,
Tam late sparsit funera, Magne, tua.

734.

Item.

Pompeius totum victor lustraverat orbem;
At rursus toto victor in orbe iacet.

735.

Item.

Membra pater Libyco posuit male tecta sepulcro;
Filius Hispana est vix adopertus humo;
Sexte, Asiam sortite tenes. Divisa ruina est;
Uno non potuit tanta iacere solo.

736.

Item.

Aut Asia aut Europa tegit aut Africa Magnum.
Quanta domus, toto quae iacet orbe, ruit!

737.

Item.

Maxima civilis belli iactura sub ipso est.
Quantus quam parvo vix tegeris tumulo!

738.

Item.

Alter Niliaco tumulo iacet, alter Ibero,
Tertius Eois partibus occubuit.
Omnis habet Magnos mundi plaga. Dis ita visum est.
Partem quisque suam nunc quoque victus habet.

739.

Item.

Patria, diverso terrarum litore Magnos
Spectas conpositos heu! sine nominibus,
Europaque Asiaque simul Libyaque sepultos.
Victores victa sic potiuntur humo.

740.

Item.

Diversis iuvenes Asia atque Europa sepulcris
Distinet. Infida, Magne, iaces Libya.

Distribuit Magnos mundo fortuna sepultos,
Ne sine Pompeio terra sit ulla suo.

741.

De sacris evocantibus manes Pompei.

Fata per humanas solitus praenoscere fibras,
Inpius infanda religione Sapor
Pectoris ingenui salientia viscera flammis
Inposuit. Magico carmine rupit humum,
Ausus ab Elysiis Pompeium ducere campis.
Pro pudor, hoc sacrum Magnus ut adspiceret!
Stulte, quid infernis Pompeium quaeris in umbris?
Non potuit terris spiritus ille premi.

742.

Pompeius et Cato.

Litore diverso Libyae clarissima longe
Nomina vix ullo condita sunt tumulo,
Magnus et humano maior Cato. Quam procul a te
Adspicis heu! cineres, Roma, iacere tuos!

743.

C. Crispus Sallustius.

. . . .

Et verba antiqui multum furate Catonis
Crispe, Iugurthinae conditor historiae.

744.

Cato.

Invictum victis in partibus, omnia Caesar
Vincere qui potuit, te, Cato, non potuit.

745.

Item.

Ictu non potuit primo Cato solvere vitam,
Defecit tanto vulnere victa manus.
Altius inseruit digitos: qua spiritus ingens
Exiret, magnum dextera fecit iter.
Opposuit Fortuna moram, involvitque Catonis,
Scires ut ferro plus valuisse, manum.

746.

Item.

Iussa manus sacri pectus violare Catonis,
Haesit et inceptum victa reliquit opus.
Ille ait infesto contra sua vulnera vultu:
Estne aliquid, magnus quod Cato non potuit?
Dextera quid dubitas? Durum est, iugulasse Catonem?
Sed modo liber erit; iam, puto, non dubitas.
Fas non est, vivo quemquam servire Catone,
Nedum ipsum: vincit nunc Cato, si moritur.

747.

Item.

Cerne hic ora sacri semper veneranda Catonis.
Libertate potens animoque invictus et armis,
Avius incerto peragravit tramite Syrtes.
Libertatis enim dulcedine captus avitae,
Ne sua servitio premerentur colla tyranni,
Fortia crudeli penetravit pectora ferro.

748.

Item.

Ne mirere sacri deformia busta Catonis:
Visuntur magni parva sepulcra Iovis.

749.

C. Iulius Caesar.

Sum genus Aeneadum, Gaius, cognomine Caesar
Iulius, Assyrium Cyrum Macetûmque ferocem
Qui iuvenem probitate animi, qui corporis acer
Viribus exuperans fueram, pater urbis et orbis.

750.

Item.

Ille hic magnanimus, qui claris arduus actis
Non timuit generum nec inertia signa senatus.
Ne sibi Gallorum raperetur pompa triumphi,
Intulit invitus per civica viscera ferrum.
Vis invicta viri reparata classe Britannos
Vicit, et hostiles Rheni compescuit undas.

751.

Item.

Caesar, ad imperium civili sanguine partum
Venisti, famulasque manus fortuna tetendit.
Ipsa tibi cessit tellus, et iussibus aequor
Paruit omne tuis. Verum invidiosa potestas
Et suspectus honos adimunt civilibus armis
Imperium vitamque tibi formidine regni.

752.

Item.

Germanos domui Caesar Gallosque potentes,
Cesserunt signis omnia regna meis.
Et generum vici natosque ferumque Catonem,
Imperioque fuit subdita Roma meo.
In tantis opibus me fors inimica peremit,
Omnis et inmiti gloria sorte ruit.

753.

Item.

En adsum Caesar. Quis me praestantior armis?
Quis prior eloquio? Quis me clementior alter
Egregia pietate fuit? Quoscumque subegi,
Hos vici pietate magis quam fortis in armis.
Plus mecum fortuna fuit, plus omnibus uni
Quam mihi dii dederant. Gestis belloque refulsi,
Germanos domui populos Gallosque potentes
Atque tripartitum tenui sub fascibus orbem.
Deleri haud potuit virtus, non inclyta fama,
Haud paricida meum potuit restinguere nomen.
Qua rapitur Titan curru, qua vergitur axis,
Hac Zephyrus nostros referet per saecla triumphos.

754.

Octavianus Augustus.

In Macetûm campis ultus iam Caesaris umbras
Sum patris, Augustus belloque armisque superbus.
Iamque meos sensit fugiens Antonius enses.
Quantum ingens orbis, quantum Iovis alta potestas,

Tantus in orbe fui: terras pontumque subegi.
Vix coelum Superis et sidera summa reliqui.

755.
Item.

Quae mihi sancta, dabit grandes expromere laudes
Musa tuas: iam pauca canam. Tu Caesaris alti
Ultus es indignam memorando nomine mortem,
Actiaco et Pharias superasti in gurgite classes,
Tranquillumque tuis faciens virtutibus orbem
Clausisti reserata diu sua limina Iano.

756.
Item.

Solus habes, aquila corvos laniante, triumvir
Imperium, victusque tuis Antonius armis
Leucadio et regina freto; Ianumque bifrontem
Clausisti. Ac toto cum feceris otia mundo,
Teque audes conferre deo, te Livia sortis
Dicitur humanae tandem monuisse veneno.

757.
Item.

Iuppiter in coelis, Caesar regit omnia terris.

758.
Caesar Germanicus.

Parce, hospes, tumulo! Caesar Germanicus hic sum;
  Saepe etiam ignotis ipse dedi requiem.
Quod si quem tumuli nihil huius gratia tangit,
  Admoneat, patria fraude quod hic iaceo.
Sed iaceo, quamvis non vitae, at plenus honoris,
  Hoc uno ingratus, quod genui, patriae.
Testata est mores lacrimis plebesque patresque:
  Haec sunt sinceri iudicia ingenii.

759.
Tiberius.

Claudius egregie vixit privatus et insons
Imperiis, Auguste, tuis, simulataque virtus
. . . . .

760.
Caligula.

In castris natus, patriis nutritus in armis,
Iam designati principis omen erat.

761.
Claudius Drusus Nero.

— ad divortia Rheni
Pervasi hostiles depopulatus agros.
Dum tibi, Roma, decus aeternaque sudo tropaea,
Ister pacatis lenior ibat aquis.

762.
In Claudii Caesaris victoriam Britannicam.

Ausoniis numquam tellus violata triumphis
Icta tuo, Caesar, fulmine procubuit,
Oceanusque tuas ultra se respicit aras.
Qui finis mundo est, non erat imperio.

763.

Victa prius nullo, iamiam spectata, triumpho,
Inlibata tuos gens iacet in titulos.
Fabula visa diu medioque recondita ponto,
Libera victori quam cito colla dedit!
Eufrates ortus, Rhenus recluserat Arctos,
Oceanus medium venit in imperium.

764.

Libera non hostem, non passa Britannia regem
Externum, nostro quae procul orbe iacet,
Felix adversis et sorte oppressa secunda,
Communis nobis et tibi, Caesar, erit.

765.

Ultima cingebat Tibris tua, Romule, regna;
Hic tibi finis erat, religiose Numa,
Et tua, Dive, tuum sacrata potentia coelo
Extremum citra constitit Oceanum.
At nunc Oceanus geminos interluit orbes.
Pars est imperii, terminus ante fuit.

766.

Mars pater! et, nostrae gentis tutela, Quirine!
Et magno positus, Caesar uterque, polo!
Cernitis ignotos Latia sub lege Britannos;
Sol citra nostrum flectitur imperium.
Ultima cesserunt adaperto claustra profundo,
Et iam Romano cingimur Oceano.

767.

Opponis frustra rapidum, Germania, Rhenum.
Eufrates prodest nil tibi, Parthe fugax.
Oceanus iam terga dedit, nec pervius ulli
Caesareos fasces imperiumque tulit.

768.

Illa procul nostro semota exclusaque coelo
Adluitur nostra victa Britannis aqua.

769.

Semota et vasto disiuncta Britannia ponto,
Cunctaque inaccessis horrida litoribus,
Quam pater invictis Nereus vallaverat undis,
Quam fallax aestu circuit Oceanus,
Brumalem sortita polum, qua frigida semper
Praefulget stellis Arctos inocciduis,
Conspectu devicta tuo, Germanice Caesar,
Subdidit insueto colla premenda iugo.
Adspice, confundat populos ut pervia tellus.
Coniunctum est, quod adhuc orbis et Urbis erat.

770.
Vespasianus et Titus.

I nunc et rebus fidas, Romane, secundis,
Cuncta brevi cum sint interitura die.
Orbis delicias et, Titum et Vespasianum,
Terrarum dominos haec capit urna duos.

771.
Traianus.

Caesareos toto referens hic orbe triumphos,
Notus erat mundi quondam pietate gementis.

Inclytus extremos penetravit victor ad Indos
Belligerosque Arabas et Colchos sub iuga misit,
Armenia et Parthos pepulit Babylone subacta,
Et dedit Albanis regem, quos vicerat armis.

Versus ludicri cum in alios tum in Romanorum Caesares.

772.

In Lepidum et Plancum coss.

De Germanis, non de Gallis, duo triumphant consules.

773.

In Ventidium Bassum.

Concurrite omnes augures, aruspices!
Portentum inusitatum conflatum est recens.
Nam mulos qui fricabat, consul factus est.

774.

In Iulium Caesarem.

Non Bibulo quidquam nuper, sed Caesare factum est.
Nam Bibulo fieri consule nil memini.

775.

Item.

Gallias Caesar subegit, Nicomedes Caesarem.
Ecce, Caesar nunc triumphat, qui subegit Gallias.
Nicomedes non triumphat, qui subegit Caesarem.

776.

Item.

Urbani, servate uxores, moechum calvum adducimus.
Aurum in Gallia effutuisti; at hic sumsisti mutuum.

777.

Item.

Gallos Caesar in triumphum ducit, idem in curiam.
Galli bracas deposuerunt, latum clavum sumserunt.

778.

Item.

Brutus, quia reges eiecit, consul primus factus est.
Hic, quia consules eiecit, rex postremo factus est.

779.

In Sarmentum scurram.

Aliud scriptum habet Sarmentus, aliud populus voluerat.
Digna dignis: sic Sarmentus habeat crassas compedes.
Rustici, ne nihil agatis, aliquis Sarmentum alliget.

780.

In Asinium Sempronium Rufum.

Ciconiarum Rufus iste conditor!
Hic est duobus elegantior Plancis:
Suffragiorum puncta non tulit septem.
Ciconiarum populus ultus est mortem.

781.

In Octavianum Augustum.

Cum primum istorum conduxit mensa choragum,
Sexque deos vidit Mallia sexque deas;
Inpia dum Phoebi Caesar mendacia ludit,
Dum nova Divorum coenat adulteria:
Omnia se a terris tunc numina declinarunt,
Fugit et auratos Iupiter ipse toros.

782.

Item.

Postquam bis classe victus naves perdidit,
Aliquando ut vincat, ludit adsidue aleam.

783.

In Germanicum.

Salva Roma, salva patria,
Salvus est Germanicus!

784.

In Tiberium.

Asper et inmitis: breviter vis omnia dicam?
Dispeream, si te mater amare potest.

785.

Item

Non es eques. Quare? non sunt tibi millia centum:
Omnia si quaeras, et Rhodos exilium est.

786.

Item.

Aurea mutasti Saturni saecula, Caesar:
Incolumi nam te ferrea semper erunt.

787.

Item.

Fastidit vinum, quia iam sitit iste cruorem;
Tam bibit hunc avide, quam bibit ante merum.

788.

Item.

Adspice felicem sibi, non tibi, Romule, Sullam,
Et Marium, si vis, adspice, sed reducem,
Nec non Antoni, civilia bella moventis,
Nec semel infectas adspice caede manus:
Et dic, Roma perit; regnabit sanguine multo,
Ad regnum quisquis venit ab exilio.

789.

Item.

Ternos vetusti congios Falerni
Uno die, conviviis peractis,
Tubos per amplos viscerum refundens,
Hausit potentum Romuli nepotum
Frenator audax arbiterque regum,
Iovis tonantis armiger minando,
Bacchi pluentis cantharus madendo,
Late patentis imperator orbis,
Late aestuantis inrigator alvi.
Exinde plebs Quiritium vocavit
Non Claudium Tiberium Neronem,
Sed Caldium Biberium Meronem.

790.

In Neronem.

Quis negat Aeneae magna de stirpe Neronem?
Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.

791.

Item.

Dum tendit citharam noster, dum cornua Parthus,
Noster erit Paean, ille ἑκατηβελέτης.

792.

Item.

Roma domus fiet. Veios migrate, Quirites,
Si non et Veios occupat ista domus.

793.

In Othonem.

Cur Otho mentito sit, quaeritis, exul honore?
Uxoris moechus coeperat esse suae.

794.

In Domitianum.

Nuper Tarpeio quae sedit culmine cornix,
Est bene non potuit dicere: dixit, *Erit.*

795.

In Commodum Antoninum Diadumenum.

Commodus Herculeum nomen habere cupit,
Antoninorum non putat esse bonum.
Expers humani iuris et imperii,
Sperans quin etiam clarius esse deûm,
Quam si sit princeps nominis egregii.
Non erit iste deus, nec tamen ullus homo.

796.

In Alexandrum Severum.

Pulchrum quod vides esse nostrum regem,
Quem Syrum sua detulit propago,
Venatus facit, et lepus comesus.
De quo continuum capit leporem.

797.

Responsio Alexandri Severi.

Pulchrum quod putas esse vestrum regem
Vulgari, miserande, de fabella,
Si verum putas esse, non irascor:
Tantum tu comedas velim lepusclos,
Ut fias animi malis repulsis
Pulcher, ne invideas livore mentis,

798.

In Maximinum.

Et qui ab uno non potest occidi, a multis occiditur.
Elephas grandis est et occiditur,
Leo fortis est et occiditur,
Tigris fortis est et occiditur.
Cave multos, si singulos non times.

799.

In Diadumenum Antoninum, Macrini fil.

Vidimus in somnis, cives, (nisi fallor) et istud.
Antoninorum nomen puer ille gerebat,
Qui patre venali genitus, sed matre pudica;
Centum nam moechos passa est centumque rogavit!
Ipse etiam calvus moechus fuit, inde maritus.
En Pius, en Marcus: Verus nam non fuit ille.

800.

In Opilium Macrinum.

Histrio iam senior turpis, gravis, asper, iniquus,
Inpius et *felix* sic simul esse cupit,
Ut nolit pius esse, velit tamen esse beatus.
Quod natura negat, nec recipit ratio.
Nam Pius et Felix poterat dicique viderique:
Imperium infelix est, erit ille sibi.

801.

Responsio Opilii Macrini.

Si talem Graium tetulissent fata poetam,
Qualis Latinus gabalus iste fuit,
Nil populus nosset, nil nosset curia, magno
Nullus scripsisset carmina tetra mihi.

802.

In Aurelianum.

Mille mille mille mille mille decollavimus,
Unus homo mille mille mille decollavimus.
Mille mille mille vivat, qui mille, occidit mille.
Tantum vini habet nemo, quantum fudit sanguinis.

803.

In Aurelianum.

Mille Francos, mille semel Sarmatas occidimus,
Mille mille mille mille mille Persas quaerimus.

804.

In Pescennium Nigrum.

Optimus est Fuscus, bonus Afer, pessimus Albus.

805.

Item.

Fundetur sanguis Albi Nigrique minantis.
Imperium mundi Poena reget urbe profectus.

806.

Item.

Cui dederint Superi, nomen habere Pii.

807.

Bis denis Italum conscendit navibus aequor,
  Si tamen una ratis transiliet pelagus.

808.

In Alexandrum Severum.

Te manet imperium coeli terraeque marisque.

809.

Item.

Te manet imperium, quod tenet imperium.

810.

In Pescennium Nigrum.

Terror Egyptiaci Niger adstat limitis ingens,
  Thebaidos socius, aurea secla volens.
Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma;
  Hic Antoninis carus et imperio.
Nigrum nomen habet; nigrum formavimus ipsi,
  Ut consentiret forma, metalle, tibi.

811.

In Aureolum.

Dona sepulcrorum victor post multa tyranni
Praelia. Iam felix Claudius Aureolum
Munere prosequitur mortali et iure superstes.
Vivere quem vellet, si pateretur amor
Militis egregii, vitam qui iure negavit
Omnibus indignis. Et magis Aureolo
Ille tamen clemens, qui corporis ultima servans
Et pontem Aureoli dedicat et tumulum.

812.

In Antoninum Pium.

Invicti veneranda ducis per secula vellent
Victrices Musae, Pallas, crinitus Apollo
Laeta serenifico defundere carmina coelo.
Intemerata malas hominum set numina fraudes
Iurgiaque, arcanis et perfida pectora curis
Fugere, Hadriani tamen ad pia secula verti
Ausa, per occultas remeant rimata latebras,
Ut spirent cautes ac tempora prisca salutent.
Sacra Mamertino sonuerunt praeside *signa*:
Tum Superûm manifesta fides. Stetit inclu*tus heros*:
Inachias sospes diti pede pressit harenas.
Namque inter celsi densata sedilia templi,
Incola quo plebes tectis effunditur altis,
Munera coelicolum — — —

813.

In Theodosium.

Martia Theudosium dominorum Roma parentem
Aetherio Divum venerans sacravit in orbe.

814.

Supra portam auream Constantinopoli.

Haec loca Theodosius decorat post fata Tyranni.
Aurea secla gerit, qui portam construit auro.

815.

Constantinopoli ad portam novam.

Theodosii iussis gemino nec mense peracto
Constantinus ovans haec moenia firma locavit.
Tam cito tam stabilem *quisquam* vix conderet arcem.

816.

In basi Obelisci Constantiniani in Circo Maximo Romano.

Patris opus munusque *suum* tibi, Roma, dicavit
Augustus *toto Constan*tius orbe recepto,
Et, quod nulla tulit tellus nec viderat aetas,
Condidit, ut claris exae*quet* dona triumfis.
Hoc decus ornatum genitor cognominis urbis
Esse volens, caesa Thebis de rupe revellit.
Sed gravior divum tangebat cura vehendi,
Quod nullo ingenio nisuque manuque moveri
Caucaseam molem discurrens fama monebat.
At dominus mundi Constantius, omnia fretus
Cedere virtuti, terris incedere iussit
Haut partem exiguam montis, pontoque tumenti
Credidit, et placido *vexerunt aequora flu*ctu
Litus ad Hesperium *Tiberi* mirante carinam.
Interea, Romam Ta*po*ro vastante tyranno,
Augusti iacuit donum studiumque locandi,
Non fastu spreti, sed quod non crederet ullus,
Tantae molis opus superas consurgere in auras.
Nunc, veluti rursus ru*fis* avulsa metallis,
Emicuit pulsatque polos: haec gloria dudum
Auctori servata suo, cu*m* caede tyranni
Redditur, atque aditu Ro*mae vir*tute reperto
Victor ovans urbi*que locat sublime* tropaeum
Principis, et munus condig*nis us*que triumfis.

817.

In latere Obelisci in Hippodromo Constantinopolitano.

Difficilis quondam dominis parere serenis,
Iussus et extinctis palmam portare tyrannis,

(Omnia Theodosio cedunt subolique perenni)
Ter denis sic victus ego domitusque diebus,
Iudice sub Proclo superas elatus ad auras.

818.

Marciano Imp.

Principis hanc statuam Marciani cerne torumque,
Ter eius vovit quod Tatianus opus.

819.

Appii Claudii consulis.

. . Aeneadum fastis ex ordine consul
. . sa progenies Claudius Appiadum.
. . ta Sabinillae dat dulci moenia natae
. . nus genitor de rude coepta solo.
. . noso mea Claudia lucis in aevo.
. . epidam pulchra anus in subolem.

820.

In Maevium

(qui tempore belli civilis fratrem ignarus interfecit.)

Venerat Eoum quatiens Antonius orbem,
Et coniuncta suis Parthica signa gerens,
Dotalemque petens Romam Cleopatra Canopo.
Hinc Capitolino sistra minata Iovi;
Hinc invicta deo fidebat Caesare Roma,
Quae tunc paene suo pondere lapsa fuit.
Deserta est tellus, classis contexerat aequor,
Omnia permixti plena furoris erant.
Fratribus heu! fratres, patribus concurrere natos,
Inpia sors belli fataque saeva iubent.
Hic generum, socerum ille petit; minimeque cruentus
Qui fuit, hic sparsus sanguine civis erat.
Maevius, a castris miles melioribus, ausus
Hostilem saltu praecipitare ratem,
In damnum felix et victor, ut inpius esset
Nescius, occiso fratre superbus erat.
Dum legit exuvias hostiliaque arma revellit,
Fraternos vultus oraque maesta videt.

Quod fuerat virtus, factum est scelus. Haeret in hoste
Miles, et e manibus mittere tela timet.
Ille ferox: „Quid, lenta manus, nunc denique cessas?
Iustius hoste tibi qui moriatur, adest.
Fraternam res nulla potest defendere caedem.
Mors tua sola potest, morte levanda tua est.
Scilicet ad patrios referens spolia ampla penates,
Ad patrem victor non potes ire tuum!
Sed potes ad fratrem, nunc fortiter utere telo.
Inpius hoc telo es, hoc potes esse pius;
Vivere sic poteris? Potuisti occidere fratrem.
Nescisti, sed scis: haec mora culpa tua est.
Viximus adversis, iaceamus partibus isdem.
Dixit, et in dubio est, utrius ense cadat.
Ense meo moriar maculato caede nefanda?
Cui moreris, ferrum, quo moriare, dabit.
Dixit; et in fratrem fraterno concidit ense.
Victorem et victum condidit una manus.

821.

Item de eodem.

Siccine componis populos, fortuna, furentis,
Ut vinci levius, vincere sit gravius?
Occisum credens gaudebat Maevius hostem:
Infelix fratris vulnere laetus erat.
Nec licuit non nosse scelus; dum membra cruenta
Nudat, in exuvias incidit ipse suas.
Et scelus et fratrem pariter cognovit, et amens
Hoc age, ait, maius nunc tibi restat opus:
Vincere victorem debes, defendere fratrem.
Cessas? ad facinus quam modo fortis eras!
Terram, iura, deos bellum iam polluit ipsum;
Quod civile fuit, sic quoque culpa gravis.
His manibus patriae tu iam pia signa requiris
Miles, in Antoni dignior ire rates?
Eripuit virtus pietatem, reddere virtus
Debet; qua rapuit, hac reparanda via est.
Quid moror absolvi? dixit; gladioque cruento

Incubuit iungens fratris ad ora sua.
Sic, fortuna, regas semper civilia bella,
Ut victor victo non superesse velit!

822.

In Senarium.

Ille ego sum mundi quondam sine fine viator
Senarius, membris tumulo, non nomine clausus,
Principis invicti semper sublimis amore,
Cuius in orbe fui vox legum, lingua salutis,
Foederis orator, pacis via, terminus irae,
Semen amicitiae, belli fuga, litibus hostis.
Novit et hoc Oriens, hoc ultimus axis Iberi,
Hoc scit bruma rigens, scit et Africa solibus usta.
Bis denas et quinque simul legatio nostra
Signat in orbe vias et numquam strata labore.
Cursus erat volucer: namque anno pervigil uno
Bis maris Oceani, bis Pontica litora vidi,
Europamque Asiamque, secans duo limina mundi.
His etiam meritis sociavimus agmen honorum,
Aulica quippe comes rexi patrimonia clarus
Et mea patricio fulserunt cingula cultu.
Me pietas, me sancta fides, me fovit honestas.
Secla canant titulos: nam moribus astra tenemus.

823.

In Aniciam Faltoniam.

Consimiles fratrum trabeis gestamina honorum
Tertia, quae deerant, addidimus titulis.

— —

Dilectae Probus haec persolvo munera matri,
Restituens statuis praemia, quae dederat.

824.

Helpis, uxor Boethii.

Helpis dicta fui, Siculae regionis alumna,
Quam procul a patria coniugis egit amor.
Quo sine maesta dies, nox anxia, flebilis hora.
Nec solum una caro, spiritus unus erat.

Lux mea non clausa est tali remanente marito
  Maiorique animae parte superstes ero.
Porticibus sacris iam non peregrina quiesco,
  Iudicis aeterni testificata thronum.
Nulla manus bustum violet, nisi forte iugali
  Haec iterum cupiat iungere membra suo,
Ut thalami tumulique comes nec morte revellar,
  Et socios vitae nectat uterque cinis.

825.

Sexti Petronii Probi et uxoris Probae.

Sublimes quisquis tumuli miraberis arces,
  Dices, quantus erat, qui, Probus, hic situs est:
Consulibus proavis socerisque et consule maior,
  Quod geminas consul reddidit ipse domos.
Praefectus quartum tota dilectus in urbe,
  Sed fama emensus quidquid in orbe hominum est.
Aeternos heu! Roma, tibi qui posceret annos,
  Cur non vota tui vixit ad usque boni?
Nam cum sex denos mensis suspenderet annos,
  Dilectae e gremio raptus in aethra Probae.
Sed periisse Probum meritis pro talibus, absit,
  Credas, Roma, tuum, vivit et astra tenet.
Virtutis, fidei, pietatis, honoris amicus,
  Parcus opum nulli, largus at ipse fuit.
Solamen tanti coniux tamen optima luctus
  Hoc Proba sortita est, iungat ut urna pares.
Felix, heu! nimium felix, dum vita maneret,
  Digno iuncta viro, digna simul tumulo.

826.

Ludovici II. Lotharii Imp. F. Ludovici Nep. D. M.

Hic cubat aeterni Ludovicus Caesar honoris,
  Aequiparat cuius nulla Thalia decus.
Nam ne prima dies regno solioque vacaret,
  Hesperiae genito sceptra reliquit avus.
Quam sic pacifico, sic forti pectore rexit,
  Ut pueri brevitas vinceret acta senum.

Ingenium mirerne, fidem cultusve sacrorum,
Ambigo, virtutes, an pietatis opus.
Hinc ubi firma virum mundo produxerat aetas,
Imperii nomen subdita Roma dedit,
Et Saracenorum crebras perpessa secures,
Libera tranquillam vexit ut ante togam.
Caesar erat coelo, populus non Caesare dignus:
Composuere brevi stamine fata dies.
Nunc obitum luges, infelix Roma, patroni,
Omne simul Latium, Gallia tota dehinc.
Parcite: nam vivus meruit tot praemia. Gaudet
Spiritus in coelis, corporis extat honos.

827.

Ataulphi Gothorum regis.

Bellipotens valida natus de gente Gothorum,
Hic cum sex natis, rex Atäulphe, iaces.
Ausus es Hispanas primus descendere in oras,
Quem comitabantur millia multa virûm.
Gens tua tunc natos et te invidiosa peremit,
Quos post amplexa est Barcino magna gemens.

828.

Henrici III. Imp.

Caesar, tantus eras, quantus et orbis,
At nunc exigua clauderis urna.
Posthac quisque sciat se ruiturum,
Et quod nulla mori gloria tollat.
O quanto premitur Roma dolore!
Tam claris subito patribus orba,
Infirmata prius morte Leonis,
Nunc, Auguste, tuo funere languet.
Florens imperii gloria quondam
Desolata suo Caesare marcet,
Hanc ultra speciem non habitura,
Quam tecum moriens occuluisti.
Leges a senibus rite statutas,
Quas elapsa diu raserat aetas,
Omnes, ut fuerant, ipse reformans

Romanis studuit reddere caussis.
Tu longinqua satis regna locosque,
Quos nullus potuit flectere Caesar,
Romanos onerans viribus artus,
Ad civile decus excoluisti.
Quae te non timuit patria vivum,
Aut quae non doluit, Caesar, obisse?
Sed quae te timuit patria vivum,
Haec te nunc doluit, Caesar, obisse.
Nam sic mitis eras iam superatis,
Et sic indomitis gentibus asper,
Ut qui non doluit, iure timeret,
Et qui non timuit, iure doleret.
Luge, Roma, tuum nomen in umbris,
Et defuncta tuo lumine luge.
Arcus frange tuos, sicque triumphum
De te, Roma, tuis hostibus aufer.

829.

In Valerium Proculum.

Hic bis praefectus patriae, praefectus et idem
Hic Libyae, atque idem Libyae proconsul, et ante
Ter vice qui sacra discinxit iurgia iudex,
Consul et aeterno decoravit nomine fastos.
Cetera quid memorem tanto sub iudice gesta,
Cum Proculum videas, totus qui natus honori est?
Collegium suariorum
Patrono praestantissimo.

830.

In Valerium Proculum.

Ille ego sum Proculus, totus qui natus honori:
Aut dic, quis sit honos, quem mihi inesse negas.
Collegium pistorum
Patrono praestantissimo.

831.

Dis Magnis.

Ulpius Egnatius Faventinus V. C. augur publicus populi romani Quiritium Pater et Hierocorax dei Solis,

10

1

Liber primus.

Quid faciat laetas segetes, quae sidera servet
Agricola, ut facilem terram proscindat aratris,
Semina quo iacienda modo, cultusque locorum
Et messes docuit magno olim fenore reddi.

Liber secundus.

Hactenus arvorum cultus et sidera coeli,
Pampineas canit inde comas collesque virentes
Descriptasque locis vites et dona Lyaei
Atque oleae, et ramos pomorum ex ordine lectos.

Liber tertius.

Teque, Pales, et te, pastor memorande per orbem,
Et pecorum cultus et gramine pascua laeta,
Quis habitent armenta locis, stabulentur et agni:
Omnia divino monstravit carmine vates.

Liber quartus.

Protinus aerii mellis redolentia regna,
Hyblaeas et apes, alveorum cerea tecta,
Quique apibus flores examina quaeque legenda,
Indicat, humentesque favos, coelestia dona.

837.

In Aeneidem Virgilii.

Diruta quae flammis olim Maro Pergama dixit,
In flammas moriens iussit et igne dari.
Non tulit Augustus: rapuitque ex ignibus ignes
Et tristi e busto tot sacra busta ducum.
Quae vestra, o Teucri, Vulcanum iniuria laesit?
Neptunus certe dignior ultor erat.

838.

L. Annaei Senecae.

Cura, labor, meritum, sumti pro munere honores
Ite, alias posthac sollicitate animas.
Me procul a vobis deus evocat. Illicet actis
Rebus terrenis, hospita terra, vale.
Corpus avara tamen sollemnibus accipe saxis:
Namque animam coelo reddimus, ossa tibi.

839.

In M. Annaeum Lucanum.

Corduba me genuit, rapuit Nero. Praelia dixi,
Quae gessere pares hinc gener, inde socer.
Continuo numquam direxi carmina ductu,
Quae tractim serpant: plus mihi comma placet.
Fulminis in morem, quae sunt miranda, citentur.
Haec vere sapiet dictio, quae feriet.

840.

In Lucanum.

Grandia qui exiguis deducit facta figuris,
Ad Veneres abeat, nos tuba saeva iuvat.
Sanguine quae rubeant, Gradivum carmina placant.
De magnis nolim dicere parva viris.
Quos timeat clypeus, deposcunt praelia versus:
Ictus qui nullum vulnerat, hunc repeto.
Sed variis armis nunc servio Caesaris actis,
Nunc Magnum laudo, nunc Cato solus adest.
Sic volui patriae servire. Domestica bella
Qui vincit, laudis deterioris erit.

841.

In Statium.

Qui primo cecinit Thebas, mox orsus Achillem
Occidit, hac colitur Statius in statua.
Hunc genuit tali gavisa Neapolis ortu,
Ipsa Tholosa licet blateret esse suum.
Quod si vana suum contendat Gallia vatem,
Silvarum relegas, candide lector, opus.
Haec etiam genuit Stellam pariterque poetam,
Ne sit in hoc uno splendida Parthenope.

842.

Statii epitaphium.

Statius hic situs est, iuvenem quem Cypris ademit,
Praeconem Aeneae carmine quod premeret.

843.

De Serrano, Vegeto, Herogene.

Serranum Vegetumque simul iunctumque duobus
 Herogenem, caros adspice Geryonas.
Ne putas fratres: tanta pietate fruuntur.
 Immo neges: sic est in tribus unus amor.
Triga mihi paucos inter dilecta sodales,
 Triga sodalitii pars bene magna mei.

844.

Commentarium L. Crassitii grammatici in Smyrnam C. Helvii Cinnae.

Uni Crassitio se credere Smyrna probavit.
 Desinite, indocti, coniugio hanc petere.
Soli Crassitio se dixit nubere velle,
 Intima cui soli nota sua extiterint.

845.

P. Terentius.

Natus in excelsis tectis Carthaginis altae
 Romanis ducibus bellica praeda fui.
Descripsi mores hominum iuvenumque senumque,
 Qualiter et servi decipiant dominos,
Quid meretrix, quid leno doli, quid fingat avarus.
 Haec quicumque legit, sic, puto, cautus erit.

846.

In Fabium Dossennum.

Hospes resiste, et sophiam Dossenni lege.

847.

[*In Domitium Afrum.*]

Patroni barbara famam
 Cuius Roma libris adserit
Amissos ornat titulis, en adspice iunctos
 Quos habet incolumes, fovit amore pari.
Supremas error ne posset rumpere ceras,
 Arte sua cavit, clausit operta fide.
Excipiet manes, sua qui sine lite reliquit,
 Laudabit studium, cui tua cura cavet.

848.

De Boethio.

Maeonia et Latia lingua clarissimus et qui
Consul eram, hic perii missus in exilium.
Ecquid mors rapuit? Pietas me vexit ad auras.
Et nunc fama viget maxima, vivit opus.

849.

De Cornelio Celso.

Dictantes medici quandoque et Apollinis artes
Musas Romano iussimus ore loqui.
Nec minus est nobis per pauca volumina famae,
Quam quos nulla satis bibliotheca capit.

850.

In Curii Fortunatiani rhetoricam.

Quisquis rhetorico festinat tramite doctus
Ad leges et iura trahi, bene perlegat artis
Hoc opus, et notum faciet per compita callem.

851.

De aeternitate Carminum.

Nullum opus exsurgit, quod non annosa vetustas
Expugnet, quod non vertat iniqua dies,
Tu licet extollas magnos ad sidera montes,
Et solidas aeques marmore pyramidas.
Ingenio mors nulla nocet, vagat undique tutum.
Inlaesum semper carmina nomen habent.

852.

De Musarum perennitate.

Ut Venus in terris, in aquis dat iura Cupido,
Sic Musae memores servant per secula libros.
Sic comes armorum crescit per carmina fama,
Nec sinit aeternis occumbere scripta coronis.
Pallas amat Musas atque ornat laude Camenas,
Bellorum vivit placatis gloria Musis,
Et Veneris constant iuncta cum Pallade Musae
Imperio. Sic cuncta regit divina voluptas.

853.

Littera rem gestam loquitur. Res ipsa medullam
Verbi, quam vivax mens videt, intus habet.

854.

De magistri ludi negligentia.

Indoctus teneram suscepit calculo pubem,
Quam cogat primas discere litterulas.
Sed cum discipulos nullo terrore coercet,
Et ferulis culpas tollere cessat iners:
Proiectis pueri tabulis Floralia ludunt.
Iam nomen ludi rite magister habet.

855.

Laus Virgilii.

Alter Homerus ero, vel eodem maior Homero,
Tot clades numero scribere si potero.

856.

De eodem.

Virgilium vatem melius sua carmina laudant,
In freta dum fluvii current, dum montibus umbrae
Lustrabunt convexa, polus dum sidera pascet.
Semper honos nomenque tuum laudesque manebunt.

857.

Item.

Argumenta, locos, versus totumque poema
Virgilius rapuit Graio Romanus Homero,
Aeneasque locum magni sibi sumsit Ulixis.
Carthagoque fuit captis Phaeacia terris.
Barbarus interimit Pallanta hic Turnus, at illic
Dat leto insignem Patroclum maximus Hector.
At Turnum Aeneas Stygias dedit ire sub umbras.
Hectora magnanimum leto dat magnus Achilles.
Iurgia Drancis enim et Turni, lis illa molesta
Pelidae magni et late regnantis Atridae.
Singula ludorum posuit certamina uterque,
Nec mutavit enim quidquam, nisi forte quod, alter,
Quattuor in currus pandas dat ire carinas.

858.

Vetat Caesar Aeneidem comburi.

Ergone supremis potuit vox inproba verbis
Tam dirum mandare nefas? ergo ibit in ignes
Magnaque doctiloqui morietur Musa Maronis?
Ah scelus indignum! solvetur littera dives,
Et poterunt spectare oculi, nec parcere honori
Flamma suo, dignumque operi servare decorem?
Noster Apollo veta, Musae prohibete Latinae.
Liber et alma Ceres succurrite. Vester in armis
Miles erat, vester docilis per rura colonus.
Nam docuit, quid ver ageret, quid cogeret aestas,
Quid daret autumnus, quid bruma novissima ferret.
Arva reformavit, sociavit vitibus ulmos,
Curavit pecudes, apibus sua castra dicavit.
Haec dedit, ut pereant, ipsum si dicere fas est?
Sed legum est servanda fides; suprema voluntas
Quod mandat fierique iubet, parere necesse est.
Frangatur potius legum veneranda potestas,
Quam tot congestos noctesque diesque labores
Hauserit una dies, supremaque iussa parentis
Amittant vigilasse suum! Si forte furenti
Erravit in morte dolor, si lingua locuta est
Nescio quid titubante animo, non sponte, sed altis
Expugnata malis odio languoris iniqui,
Si mens caeca fuit: iterum sentire ruinas
Troia suas, iterum cogetur reddere poenas,
Ardebit miserae post vulnera vulnus Elissae?
Hoc opus aeternum ruet, et tot bella, tot enses
In cineres dabit hora nocens et perfidus error?
Huc huc Pierides nemorum per lustra loquaces
Tendite, et ardentes ignes fluvialibus undis
Mergite, ne pereat tam clari musa poetae,
Famaque vanescat. Vivat Maro clarus in orbe
Ingratusque sibi, sed quod male iusserat ipse,
Sit vetuisse meum. Sacer est post tempora vitae,
Sicque erit aeternum tota resonante Camena,

Carmen et imperii divi sub nomine vivat.
Laudetur, vigeat, placeat, relegatur, ametur.

859.

Argumentum omnium operum Virgilii.

Pastorum Musam vario certamine promit,
Ruris item docilis culturam carmine monstrat.
Arboribus vitem, prolem quoque iungit olivae,
Pastorumque Palen et curam tradit equorum.
Tunc apium seriem, et quae mellis dona, recenset.
Aeneas intrat profugus Carthaginis oras.
Convivis series narratur Troica belli.
Tertius at complet narrantis in ordine gesta.
Ardet amans Dido fatum sortita supremum.
Quintus habet varia tumuli spectacula patris.
Infernos Manes et Ditis regna pererrat.
In Latium Aeneas, Italas simul intrat in oras.
Intonat hinc bellum tecti de culmine Turnus.
Euryalum et Nisum deflet cum matre iuventus.
Mezenti interitus canitur post funera Lausi.
Ultaque dehinc fertur telo mactata Camilla.
Turni vita fugit infernas maesta sub umbras.

860.

Monosticha in XII. libros Aeneidos.

Aeneas primo Libyes adpellitur oris.
Funera Dardaniae narrat fletusque secundo.
Tertius errores canit amissumque parentem.
Uritur in quarto Dido flammasque fatetur.
Quintus habet ludos et classem corripit ignis.
Quaeruntur sexto Manes et Tartara Ditis.
Septimus Aenean reddit fatalibus arvis.
Praeparat octavo bellum, et quos mittat in hostes.
Nonus habet pugnas, nec adest dux ipse tumultus.
Occidit Aeneae decimo Mezentius ira.
Undecimo victa est non aequo Marte Camilla.
Duodecimo Turnus divinis occidit armis,

861.

Summa Virgilii.

Fervet amore Paris. Helenam rapit. Utitur armis
Graecia. Pugnatur. Diruta Troia iacet.
Exulat Aeneas. Fugit, aequora circuit, intrat
Italiam. Turnus vincitur. Alba manet.

862.

Argumenta in Aeneidem sub nomine Ovidii.

Praefatio.

Virgilius magno quantum concessit Homero,
Tantum ego Virgilio Naso poeta meo.
Nec me praelatum cupio tibi ferre poeta.
Ingenio si te subsequor, hoc satis est.
Argumenta quidem librorum prima notavi,
Errorem ignarus ne quis habere queat.
Bis quinos, legerent, feci, quos, carmine versus,
Aeneidos totum corpus ut esse putent.
Adfirmo gravitate mea, me crimine nullo
Livoris titulum praeposuisse tibi.

Primi libri.

Vir magnus bello, nulli pietate secundus,
Aeneas odiis Iunonis pressus iniquae,
Italiam quaerens Siculis erravit in undis;
Iactatus tandem Libyae pervenit ad oras,
Ignarusque loci fido comitatus Achate
Indicio matris regnum cognovit Elissae.
Quin etiam nebula septus pervenit ad urbem,
Abreptosque undis socios cum classe recepit.
Hospitioque usus Didus per cuncta benignae
Excidium Troiae iussus narrare parabat.

Secundi.

Conticuere omnes. Tunc sic fortissimus heros
Fata recensebat Troiae casusque suorum,
Fallaces Graios, simulataque dona Minervae,
Laucontis poenam et laxantem claustra Sinonem,
Somnum, quo monitus acceperat Hectoris, atrum,

Iam flammas coeli, Troum patriaeque ruinas
Et regis Priami fatum miserabile semper,
Inpositumque patrem collo, dextraque prehensum
Ascanium frustra a tergo comitante Creusa;
Ereptam hanc fato, socios in monte receptos.

Tertii.

Post eversa Phrygum regna ut fuga coepta moveri,
Utque sit in Thracen primo devectus, ibique
Moenia condiderit Polydori caede piata,
Regis et hospitium, ut Phoebi responsa canebant.
Coeptum iter in Creten, rursus nova fata reperta;
Naufragus ut fuerit Strophadas compulsus ad undas.
Inde fugam et dirae enarrat praecepta Celaenus,
Liquerit utque Helenum perceptis ordine fatis:
Supplicem Achaemenidem Polyphemo urgente recepit;
Amissumque patrem Drepani, atque hinc inde quievit.

Quarti.

At regina gravi Veneris iam carpitur igni.
Consulitur soror Anna, placet succumbere amori.
Fiunt sacra deis, onerantur numina donis.
Itur venatum. Veneris clam foedera iungunt.
Facti fama volat: monitus tunc numine divum
Aeneas classemque fugae sociosque parabat.
Sensit amans Dido, precibus conata morari.
Postquam fata iubent nec iam datur ulla facultas,
Conscenditque pyram dixitque novissima verba,
Et vitam infelix multo cum sanguine fudit.

Quinti.

Navigat Aeneas. Siculas defertur ad oras.
Hic manes celebrat patrios, una hospes Acestes.
Ludos ad tumulum faciunt, certamina ponunt.
Prodigio est cunctis ardens delapsa sagitta.
Iris anum Beroen habitu mentita senili
Incendit naves, subitus quas vindicat imber.
In somnis pater Anchises, quae bella gerenda,
Quoque duce ad Manes possit descendere, monstrat.

Transscribit matres urbi populumque volentem,
Et placitum Aeneas Palinurum quaerit in undis.

Sexti.

Cumas deinde venit, fert hinc responsa Sibyllae.
Misenum sepelit; mons servat nomen humati.
Ramum etiam, ante deum placato numine, portat,
Et vates longaeva una descendit Averno.
Agnoscit Palinurum et ibi solatur Elissam,
Deiphobumque videt lacerum crudeliter ora.
Umbrarum poenas discit narrante Sibylla.
Convenit Anchisen, penitusque in valle virenti
Agnoscitque suam prolem monstrante parente.
Haec ubi percepit, graditur sociosque revisit.

Septimi.

Hic quoque Caietam sepelit, tum deinde profectus
Laurentum venit. Hanc verbis cognovit Iuli
Fatalem terram. Mensis en vescimur, inquit.
Centum oratores veniam pacemque petentes
Ad regem mittit, lectos tum sorte, Latinum,
Qui cum pace etiam natae connubia pactus.
Hoc forte Alecto Iunonis dissipat ira.
Concurrunt dictis, quamvis pia fata repugnent.
Belli causa fuit violatus vulnere cervus.
Tum gentes socia arma parant: fremit arma iuventus.

Octavi.

Dat belli signum Laurenti Turnus ab arce,
Mittitur et magni Venulus Diomedis ad urbem,
Qui petat auxilium et doceat, quae causa petendi.
Aeneas divum monitis adit Arcada regem,
Evandrum, Arcadia profugum, nova regna petentem.
Accipit auxilium. Huic natum et socia agmina iungit
Evander. Pallas fatis comes ibat iniquis.
Iamque habilis bello et maternis laetus in armis
Fataque fortunasque ducum casusque suorum
Sortitus clipeo, divina intentus in arte est.

Noni.

Atque ea diversa penitus dum parte geruntur,
Iunonis monitu Turnus festinat in hostem.

Teucrorum naves Rutulis iaculantibus ignem
Nympharum in speciem divino numine versae!
Euryali et Nisi coeptis fuit exitus inpar.
Pugnatur. Castra Aeneadae vallumque tuentur.
Audacem Remulum dat leto pulcher Iulus.
Fit via vi. Turnus Bitian et Pandaron altum
Deiicit et totis victor dat funera castris.
Iamque fatigatus recipit se in castra suorum.

Decimi.

Concilium divis hominum de rebus habetur.
Interea Rutuli portis circum omnibus instant.
Advenit Aeneas multis cum millibus heros.
Mars vocat, et totis in pugnam viribus itur.
Interimit Pallanta potens in praelia Turnus.
Caeduntur que duces, cadit et sine nomine vulgus.
Subtrahitur pugnae Iunonis numine Turnus.
Aeneas perstat Mezenti caede piata,
Et Lausum invicta perimit per vulnera dextra.
Mox ultor nati Mezentius occidit ipse.

Undecimi.

Constituit Marti spoliorum ex hoste tropeum,
Exanimumque patri natum Pallanta remittit.
Iura sepulturae tribuit tempusque Latinis.
Evander patrios affectus edit in urbe.
Corpora caesa virum passim disiecta cremantur.
Legati referunt Diomeden arma negasse.
Drances et Turnus leges aequante Latino
Concurrunt dictis. Aeneas inminet urbi.
Pugnatur, vincunt Troes, cadit icta Camilla.
Deinde duces castris, donec cessere, minantur.

Duodecimi.

Turnus iam fractis adverso Marte Latinis
Semet in arma parat pacem cupiente Latino.
Foedus percutitur passuris omnia victis.
Hoc Turni Iuturna soror confundit, et ambos
In pugnam populos agit ementita Camertem.
Aenean, volucri tardatum membra sagitta,

Anxia pro nato servavit cura parentis.
Urbs capitur, vitam laqueo sibi finit Amata.
Aeneas Turnum campo praegressus utrimque
Circumfusa acie vita spoliavit et armis.

863.

Tetrasticha in omnia Virgilii opera.

In Bucolica.

Tityrus agresti modulatus carmen avena,
Formosumque pastor Corydon dilexit Alexin.
Silenumque senem sertisque meroque ligavit.
Pastorumque melos facili deduxit avena.

In Georgica.

Sidera deinde canit, segetes et dona Lyaei
Et pecorum cultus, Hyblaei mella saporis.
Principio breviter ventura volumina dixit,
Intercidit opus coepitque referre secunda.

In Aeneidem.

Libri primi.

Arma virumque canit mira virtute potentem,
Iunonis odio disiectas aequore puppes,
Hospitium Didus, classem sociosque receptos,
Utque epulas inter casus regina requirat.

Secundi.

Conticuere omnes. Infandos ille labores
Deceptamque dolis Troiam patriaeque ruinas
Et casus Priami docet et flagrantia regna,
Ignibus e mediis raptum deque hoste parentem.

Tertii.

Postquam res Asiae deceptaque Pergama dixit,
Tum, Polydore, tuos tumulos, tum Gnosia regna,
Andromachen Helenumque et vasta mole Cyclopas
Amissumque patrem Siculis narravit in oris.

Quarti.

At regina gravi Veneris iam carpitur igni,
Venatusque petit, capitur venatibus ipsa.
Et taedas, Hymenaee, tuas ad funera vertit,
Postquam Anchisiades fatorum est iussa secutus.

Quinti.

Interea Aeneas pelagus iam classe tenebat,
Laturamque patris tumulum celebrabat honore.
Puppibus ambustis sancivit moenia Acestae,
Destituitque ratem media Palinurus in unda.

Sexti.

Sic lacrimans tandem Cumarum allabitur oris,
Descenditque domos Ditis comitante Sibylla,
Agnoscit Troas caesos, agnoscit Achivos,
Et docet Anchises venturam ad sidera prolem.

Septimi.

Tu quoque litoribus famam, Caieta, dedisti.
Impetrat Aeneas Latium regnumque Latinis,
Foedus agens. saevit Iuno bellumque lacessit,
Finitimosque viros Turnumque in praelia mittit.

Octavi.

Ut belli signum Turnus Mezentiaque arma
Conscivitque duces, tum moenia Pallantea
Aeneas adit Evandri socia agmina quaerens.
Arma Venus portat proprio Vulcania nato.

Noni.

Atque ea diversa dum parte, hic diva Cybebe
Puppes esse suas Nympharum numina iussit.
Euryali et Nisi caedes et fata canuntur,
Fecerit inclusus castris quae funera Turnus.

Decimi.

Panditur interea coelum coetusque deorum.
Iam redit Aeneas et Pallas sternitur acer.
Eripuit Iuno Turnum, Lausique parentem
Adiecit comitem mortis Cythereia proles.

Undecimi.

Oceano interea surgens Aurora videbat
Mezenti ducis exuvias caesosque sodales
Et Latium proceres Diomedis dicta referre,
Tum qualis pugnae succedat Etrusca Camilla.

Duodecimi.

Turnus ut infractos vidisset et undique caesos,
Ultro Anchisiaden bello per foedera poscit.
Quae Iuturna parat convellere, sed tamen armis
Occidit, et pactum liquit cum coniuge regnum.

864.

Epitaphium Virgilii.

Qui cineres? tumuli haec vestigia? Conditur olim
Ille hoc, qui cecinit pascua, rura, duces.

865.

In eundem.

Tristia fata tui dum fles in Daphnide Flacci,
Docte Maro, fratrem dis immortalibus aequas.

866.

Item.

De grege pasto, rure sato, duce nempe subacto
Nec lac, nec segetes, nec spolia ulla tuli.

867.

Pascua rusque canens peragraram, bella sequebar,
Nondum finieram Virgilius: perii.

868.

Silvas, rura, acies cecini. Mihi Mantua mater,
Nomen Virgilius, Parthenope tumulus.

869.

De morte Virgilii sub nomine Galli.

Temporibus laetis tristamur, maxime Caesar,
Hoc uno amisso, quem fleo Virgilium.
Sed vetuit relegi, si tu patiere, libellos,
In quibus Aeneam condidit ore sacro.
Roma rogat, precibus totus tibi supplicat orbis,
Ne pereant flammis tot monumenta ducum.
Atque iterum Troiam sed maior flamma cremabit;
Fac laudes Italum, fac tua facta legi,

[illegible] suum sic [illegible] nuncius [illegible].
[illegible]

870.

De Scaeva, Rufino, Ati.

Occumbunt, ferri ictu, mucrone, sagitta
Ora, latus, inguinum, Scaeva, Rufinus, Atis.
Brutus Atim perimit, Miles Scaevam, Cotta Rufinum.
Graecus Atis, Medus Scaeva, Rufinus Arabs.
Iam vir Atis, sed Scaeva puer, iuvenisque Rufinus,
Dux Atis, armiger et Scaeva, Rufinus eques.
Scaeva nothus, generosus Atis, de plebe Rufinus,
Magnus eques, medius dux, famulusque minor.
Flavus Scaeva, niger Atis, inter utrumque Rufinus,
Blandus Atis, patiens Scaeva, Rufinus atrox.
Atque modis largus, lascivus, parcus, avarus
Laudis Atis, formae Scaeva, Rufinus opum.
Arcu Scaeva bonus, Atis armis, iure Rufinus.
Voce Rufinus, Atis carmine, Scaeva lyra:
Scaeva pila cursuque Rufinus Atisque palaestra,
Ore Rufinus, Atis corpore, Scaeva coma.

871.

De venatore, qui serpentem calcavit imprudens, cum aprum excipit.

Sus, iuvenis, serpens casum venere sub unum.
Sus iacet ex ictu, serpens pede, virque veneno;

872.

Item.

Anguis, aper, iuvenis pereunt vi, vulnere, morsu;
Hic fremit, ille gemit, sibilat hic moriens.

873.

Item.

Sus, serpens, iuvenis pariter periere vicissim;
Dente perit iuvenis, pede serpens, porcus ab ictu.

874.

Item.

Cervus, aper, coluber non cursu, dente, veneno
Vitarunt ictus, Maioriane, tuos.

875.

Item.

Dente perit Lycabas, serpens pede, nigra veneno
Flumina avis calamo quo redimite lepus.

ANTHOLOGIA

VETERUM LATINORUM

EPIGRAMMATUM ET POEMATUM.

EDITIONEM BURMANNIANAM

DIGESSIT ET AUXIT

HENRICUS MEYERUS

TURICENSIS.

TOMUS II.

LIPSIAE,

APUD GERHARDUM FLEISCHERUM 1835.

IN COMMISSIS APUD AD. FROMBERGER.

ANTHOLOGIAE LATINAE

TOMUS SECUNDUS.

ANTHOLOGIAE LATINAE

TOMUS SECUNDUS.

ANTHOLOGIAE LATINAE

TOMUS SECUNDUS.

Liber Tertius.

876.

In Graeciae ruinam.

Graecia bellorum longa succussa ruina
  Concidit, inmodice viribus usa suis.
Fama manet, fortuna perit; cinis ipse iacentis
  Visitur, et tumulo est nunc quoque sacra suo.
Exigua ingentis retinet vestigia famae,
  Et magnum infelix nil nisi nomen habet.

877.

In Athenas.

Quisquis Cecropias hospes cognoscis Athenas,
  Quae veteris famae vix tibi signa dabunt;
Hasne dei, dices, caelo petiere relicto?
  Regnaque partitis haec fuit una deis.
Idem, Agamemnonias, dices, cum videris arces:
  Heu victrix victa vastior urbe iaces!
Hae sunt, quas merito quondam est mirata vetustas.
  Magnarum rerum magna sepulcra vides.

878.

In urbem Romam.

Quisquis ad ista moves fulgentia limina gressus,
Priscorum hic poteris venerandos cernere vultus,
Hic pacis bellique viros, quos aurea quondam
Roma tulit coeloque pares dedit inclita virtus.
Grandia si placeant tantorum gesta virorum,
Pasce tuos inspectu oculos et singula lustra.

879.

De ruina urbis Romae.

Vix scio, quae fuerim, vix Romae Roma recordor,
Quae populo regnis moenibus alta fui.
Cesserunt arces, cecidere palatia divum,
Iam servit populus, degeneravit eques.
Quae fueram totum quondam celebrata per orbem,
Vix sinor occasus vel meminisse mei.

880.

Postquam militia et belli sudore vacabant
Romani, et nusquam bella vel hostis erat:
Desidia et luxu robur Romana iuventus
Perdidit. Hoc cecidit inclita Roma modo.

881.

Roma vetus, veteres dum te rexere Quirites,
Nec bonus inmunis nec malus ullus erat.
Patribus extinctis successit prava iuventus,
Quorum consiliis praecipitata ruis.

882.

De ruinis villae Luculli.

Hic tibi surgebant celebres, Luculle, penates,
Pro quibus heu! vasta mole ruina iacet.
Ipse tamen paries priscae vestigia formae
Servat, et eversum grande superbit opus.
Omnia quae diro confringant dente, parabant
Exitium saxis tempora, fama negat.

883.

De villae Ruffinae fonte.

Rupe sub hac vaga lympha fui sine nomine, sed nunc
Ruffina e domini nomine lympha vocor.
Ille etenim sparsos latices collegit, et undas
Auxit et extructo fornice clausit aquas.

884.

In Asulam castellum.

Asula sum muris circumdata pulcra duobus,
Asula praestanti splendida facta manu.
Desine, dux belli, de me sperare triumphum.
Frange opus hoc: hominum pectora murus erunt.

885.

De Treveris.

Nini Semiramis, quae tanto conjuge felix
Plurima possedit, sed plura prioribus addit,
Non contenta suis nec totis finibus orbis
Expulit a patrio privignum Trebeta regno,
Insignem profugus nostram qui condidit urbem.

886.

De urbe Albingauno a Constantio Comite restaurata.

Constanti virtus studium victoria nomen
Dum recipit Gallos, constituit Ligures.
Moenibus ipse locum cinxit duxitque recenti
Fundamenta solo iuraque parta dedit.
Cives tecta forum portus commercia portas
Conditor extructis aedibus instituit.
Dumque refert orbem, me primam protulit urbem,
Nec renuit, titulos limina nostra loqui,
Et rabidos contra fluctus gentesque nefandas
Constanti murum nominis opposuit.

887.

Inscriptum statuae viri illustris.

Hic nunc Campanas moderator sublevat urbes,
Unde ergo et populi statuam tribuere Suessae.

888.

In ponte Salario in honorem Iustiniani Imp.

Quam bene curvati directa est semita pontis,
Atque interruptum continuatur iter.
Calcamus rapidas subiecti gurgitis undas,
Et libet iratae spernere murmur aquae.

Ite igitur faciles per gaudia vestra Quirites;
Et Narsim resonans plausus ubique canat.
Qui potuit rigidas Gothorum subdere mentes,
Hic docuit durum flumina ferre iugum.

889.

De fonte.

Quod blando facilem producit murmure somnum,
Quae cadit et tremulos efficit unda lacus;
Quod sumis puros haustus nitideque lavaris,
Instauratori gratia habenda Lupo.
Aes animumque suum spectans dic Remule, verum:
Au minus hic pater est, quam Lupa mater erat?

890.

In ursum Togatum pilicrepum.

Ursus Togatus, vitrea qui primus pila
Lusi decenter cum meis lusoribus,
Laudante populo maximis clamoribus,
Thermis Traiani, thermis Agrippae et Titi,
Multum et Neronis, si tamen mihi creditis,
Ego sum. Ovantes convenite, pilicrepi,
Statuamque amici floribus, violis, rosis
Folioque multo, atque unguento marcido
Onerate amantes, et merum profundite
Nigrum Falernum aut Setinum aut Caecubum
Vivo ac volenti de apotheca dominica,
Ursumque canite voce concordi senem
Hilarem, iocosum, pilicrepum scholasticum,
Qui vicit omnes antecessores suos
Sensu, decore adque arte suptilissima.
Nunc vera versu verba dicamus senes:
Sum victus ipse, fateor, a ter consule
Vero patrono, nec semel sed saepius,
Cuius libenter dicor exodiarius.

891.

De circo.

Circus imago poli, formam cui docta vetustas
Condidit ad numeros limitis aetherei.

Nam duodeannigenas ostendunt ostia menses,
Quaeque meat cursim aureus astra iubar.
Tempora cornipedes, referunt elementa colores.
Auriga, ut Phoebus, quatuor aptat equos.
Cardinibus propriis includunt septa quadrigas,
Ianus vexillum qua iubet ire levans.
Ast ubi panduntur funduntque repagula cursus,
Unus et ante omnes cogitat ire prior,
Metarum tendunt circumdare cursibus orbes:
Namque axes gemini ortum obitumque docent.
Atque his euripus quasi magnum interiacet aequor,
Et medius centri summa obeliscus adit.
Septem etiam gyris claudunt certamina palmae,
Quod coelum stringunt cingula sorte pari.
Lunae biga datur semper, solique quadriga,
Castoribus simpli rite dicantur equi.
Divinis constant nostra spectacula rebus,
Gratia magna quibus crevit honore deûm.

892.

De thermis Alianarum.

Tranquillo Nymphae decurrite fluminis ortU.
Huc proba flagranti succedite numina PhoebO,
Rupibus excelsis ubi nunc fastigia surgunT,
Aequanturque polo totis praecelsa lavacrA
Sedibus. Hic magnis exardent marmora signiS,
Ardua sublimes praecingunt culmina thermaE,
Muneraque eximius tanti dat luminis auctoR
Unica continuae praenoscens praemia famaE.
Non hic flamma nocebo tandem discite carmeN
Discite, vel quanto vivat sub gurgite lymphA.
Vandalicum hic renovat clarum de semine nomeN,
Sub cuius titulo meritis stat gratia factiS.

893.

Exultent Apono Veneti, Campania Baiis,
Graecia Thermopylis, his ego balneolis.

894.

In balnea Bellatoris.

Hic ubi Baiarum surrexit grata voluptas,
Et rudibus splendens molibus extat opus:
Rura prius nullum domino praestantia quaestum,
Nullaque tecta tulit glebula frugis inops.
Haec nunc. Bellator multo sublimis honore,
Vestivit cameris balnea pulchra locans.
Prospera fata viri naturae munera mutant,
Cum salsum salubri litus abundat aqua.
Alpheum fama est dulcem per Tethyos arva
Currere nec laedi gurgitibus pelagi.
Dant simile exemplum nostri miracula fontis:
Vicinum patitur nec sapit unda salum.

895.

De thermis.

Delectat variis infundere corpora lymphis,
Ut mutare magis, saepe fluenta libet.
Nam ne consuetae pariant fastidia thermae,
Hinc iuvat alterno tinguere membra lacu.

896.

Tecta novem Phoebi nuper dicata Camenis
Nunc retinet Bacchus et sua tecta vocat.
Namque ubi tot veterum manserunt scripta virorum,
Hic potat laeta dulcia vina Cypris.
Cognato semper lustrantur numine sedes;
Quas coluit Phoebus, has colit et Bromius.

897.

De balneis.

Adspice fulgentes tectis et gurgite Baias,
Dant quibus haud parvum pictor et unda decus.
Namque gerunt pulchras splendentia culmina formas,
Blandaque perspicuo fonte fluenta cadunt.
Gaudia qui gemino gestit decerpere fructu
Et vita novit praetereunte frui,

Hic lavet, hic corpus reparans mentemque relaxans
Lumina picturis, membra fovebit aquis.

898.

T. T. Coccei Gaa et Patiens quaestores III.

Mensam quadratam in trichila, abacum cum basi, horologium, labrum cum fulmentis marmoreis, puteale, crustas supra parietem itineris medii cum tegulis, columellam sub horologio, Tiburtina, protectum ante porticum, trutinam et pondera decurionum sententia posuerunt, et locum post maceriam ulteriorem emendum ustrinasque de consaepto ultimo in eum locum traiciendas, et iter ad eum locum, ianuamque beneficio et liberalitate Titi patroni faciendam curaverunt; idemque vitium pomorumque et florum viridiumque omnium generum seminibus ea loca, quae Titus patronus decurionibus suis adtribuerat, ex pecunia publica adornaverunt.

Sisenna Tauro L. Scribonio Libone cos.

Impensae causam, titulum qui perlegis, audi,
Et iustam, quaeso, pietatis percipe curam.
Quis vera, ut cupiant concorde vivere, mens est,
Hos animos spectent atque haec exempla sequantur.
Haec loca, dum vivent, libeat bene culta tueri,
Post obitumque suum tradant tum deinde futuris,
Ne deserta vacent ignotis devia busta,
Sed tuta aeterno maneant, si dicere fas est.

899.

Fausta novum domini condens Fortuna lavacrum
Invitat fessos huc properare viros.
Laude operis fruitur capit et sua gaudia praesul,
Hospes dulciflua dum recreatur aqua.
Condentis monstrant versus primordia nomen
Auctoremque facit littera prima legi.
Lustrent pontivagi Cumani litoris antra,
Indigenae placeant plus mihi deliciae.

900.

Quisquis Cumani lustravit littoris antra
Atque hospes calidis saepe natavit aquis,
Hic lavet, insani vitans discrimina ponti.
Baiarum superant balnea nostra decus.

901.

Flammea perspicuis coeunt hic lumina lymphis
Dantque novum mixti Phoebus et unda diem.
Denique succedit nostris lux tanta lavacris,
Ut cernas nudos erubuisse sibi.

902.

Infundit nostris Titan sua lumina Baiis,
Inclusumque tenet splendida cella iubar.
Subiectis caleant aliorum balnea flammis,
Haec reddi poterunt, Phoebe, vapore tuo.

903.

De balneis cuiusdam pauperis.

Vita opibus tenuis, sed parvo in cespite sollers
Fundavit gemino munere delicias.
Nam nova in angusto erexit balnea campo,
Edulibusque virens foetibus hortus olet.
Quae natura negat, confert industria paucis.
Vix sunt divitibus, quae bona pauper habet.

904.

De balneo Urbani.

Parvula succinctis ornavit iugera Baiis
Urbanus, callens fundere vita locos.
Hic quoque pomiferum coniunxit sedulus hortum,
Qui vario auctorem germine dives alat.
Rus gratum domino duplici iam munere constat.
Hinc capitur victus, sumitur inde salus.

905.

Una salus homini est, calidum captare lavacrum,
Ne tepidus reddat morbida membra vapor.

906.

De bono vitae humilioris.

Est mihi rus parvum, fenus sine crimine parvum:
Sed facit haec nobis utraque magna quies.
Pacem animus, nulla trepidans formidine, servat,
Nec timet ignavae crimina desidiae.
Castra alios operosa vocent sellaeque curules,
Et quidquid vana gaudia mente movet.
Pars ego sim plebis, nullo conspectus honore,
Dum vivam, dominus temporis ipse mei.

907.

Vive, et amicitias regum fuge. Pauca monebas.
Maximus hic scopulus, non tamen unus erat.
Vive, et amicitias nimio splendore nitentes,
Et quidquid colitur perspicuum, fugito.

908.

Ingentes dominos et famae nomina clarae
Illustrique graves nobilitate domos
Devita, et longe vivus fuge: Contrahe vela,
Et te littoribus cymba propinqua vehat.

909.

In plano tua sit semper fortuna, paresque
Noveris: ex alto magna ruina venit.
Non bene cum parvis iunguntur grandia rebus;
Stantia namque premunt, praecipitata ruunt.

910.

Vive et amicitias omnes fuge; verius hoc est,
Quam regum solas effuge amicitias.
Est mea mors testis; maior me adflixit amicus
Deseruitque minor. Turba cavenda simul.
Nam quicumque pares fuerant, fugere fragorem,
Necdum collapsam deseruere domum.
I nunc, et reges tantum fuge! Vivere doctus
Uni vive tibi: nam moriere tibi.

911.

Quod tua mille domus solidas habet alta columnas,
Quod tua marmoreo ianua poste nitet,
Aurea quod summo splendent laquearia tecto,
Imum crusta tegit quod pretiosa solum,
Atria quod circa dives tegit omnia cultus,
Hoc animos tollit nempe, beate, tuos.
Aedibus in totis gemmae licet omnia claudant,
Turpe est, nil domino turpius esse suo.

912.

Nil artes, nil pura fides, nil gloria linguae,
Nil fons ingenii, nil probitas sine re.
Nullus inops sapiens; ubi res, ibi copia sensus.
Res sapiunt, pauper nil nisi pauper erit.
Nec iam divitibus tollunt sua crimina numi,
Sed quos lex damnat, gratia solvit opum.
Hinc est, quod populus aurum quasi numen adorans
Audet in ignotum sponte venire nefas,
Speque lucri toties excedere ius et honestum
Sustinet, ut gratis nunc iuvet esse reum.
Ius ruit, ordo perit, sceleri placet ora manusque
Vendere; quamque inopem, tam pudet esse probum.
Non ergo mirum, si quisquam pravus et excors
Divinos vates nullius esse putat.

913.

De vitae privatae commodis.

Ante rate e Siculo discurrent aequore pisces
Et deerit Libycis putris arena vadis,
Ante nives calidis demittent fontibus amnes
Et Rhodanus nullas in mare ducet aquas,
Ante mari gemino semper pulsata Corinthos
Confundet fluctus pervia facta duos,
Ante feri cervis submittent colla leones
Saevaque dediscet praelia torvus aper,
Medus pila geret, pharetras Romana iuventus,
Fulgebit rutilis India nigra comis,

Quam mihi displiceat vitae fortuna quietae
Aut credat dubiis se mea puppis aquis.

914.

De tabula.

Discolor ancipiti sub iactu calculus adstat
Decertantque simul candidus atque rubens:
Et quamvis parili scriptorum tramite currant,
Is capiet palmam, quem bona fata iuvant.

915.

In parte alveoli pyrgus velut urna resedit,
Qui vomit internis tesserulas gradibus,
Sub quarum iactu discordans calculus exit
Certantesque fovet sors variata duos.
Hic proprium faciunt ars et fortuna periclum,
Haec cavet adversis casibus, illa favet.
Composita est tabulae nunc talis formula belli,
Cuius missa facit tessera principium.
Ludentes vario exercent praelia talo,
Russeus an nitidus praemia sorte ferat.
Pascitur a multis avide damnosa voluptas,
Ne foedet gliscens otia segnities.
Hoc opus inventor nimium Palamedes amavit,
Et parili excellens Mucius ingenio.

916.

De amphitheatro vicino mari.

Amphitheatrales mirantur rura triumphos,
Et nemus insignes cernit adesse feras.
Spectat arando novos agrestis turba labores,
Nautaque de pelago gaudia mixta videt.
Foecundus nil perdit ager, plus germina crescunt,
Dum metuunt omnes hic sua fata ferae.

917.

De tabula.

Has acies bello similes cano, quas Palamedes
Constituit. Casu vario paribusque periclis

Inscius ac sollers sistentes: namque superbis
Vana supervacue crescunt mendacia buxis,
Et se sollertes punctis faventibus inflant.
En proceres Fridas sectae laurusque magister
Hac siduit similes mittuntur semper in imo.
Adque deus dedit se praefert inscius artis
Quid labor ingeniumque iuvat, cur pallidus extat
Atque iners dubitat? securus ludat amator,
Nummos quisquis habet; discedat lividus hospes,
Sed doctum iactans, quod si repertor adesset,
Princeps ac sollers, victum se saepe vocasset.
Adversis punctis doctum se nemo fatetur.
Vulnera plus crescunt punctis quam bella sagittis.

918.

De tabula picta.

Hunc, quem nigra gerens tabella vultu
Claram linea quae more vis notavit,
Mox pictor varios domans colores,
Callenti nimium peritus arte
Formavit similem probante Vero
Ludentem propriis fidem figuris.
Ut quoscumque manu repingat artus,
Credas corporeas habere sensus.

919.

De desidia et labore.

Desidiam nolis, sed nec labor improbus omni
  Adridet: dulce est inter utrumque nihil.
Ignavum scabies, luctantem iniuria perdit,
  Ille sui, alterius perdidit iste decus.

920.

Elegia de fortunae vicissitudine.

Tempore qui laeto sortem ridemus amaram,
  Certa velut stabiles non dea verset equos,
Cur iidem adverso laetam veneramur in aestu?
  Ah mea tam bene quod cognita causa mihi est!
O qui carorum caput, o carissime quondam,

An potes et miseri nunc meminisse tui?
Est equidem in laetis nemo non promptus amicus;
Ipsa homini adversis umbra inimica sua est.
Tantalus infelix, (dicunt), conviva deorum
Nunc quoque apud manes victima sacra Iovi es.
Usque adeö poenas non delent ultima fata:
Qui cecidit divis, surgere nemo valet.
Scilicet et nobis, qui functo corpore nuper
Dura per antiqui busta fugamur avi,
Perfida felices ostendit regula divos,
Et voluit sanctis partem aliquam esse locis,
Non alio exemplo, nisi ut eruta turbine diro
Desereret media nos rota fracta viâ.
Ah mihi praeteritos referant si numina vultus
(Non etenim veterem, te, nova plaga, queror),
Ut facili amissos adblandiar ore favores,
Tura ferens dignis, carmina laeta, divis.
Ut gravis hiberno torrens de monte volutus
Obvia non magna arbuta verrit ope,
Saepe domos etiam, saepe addita moenia raptat,
Currens praecipiti per iuga longa viâ,
Sic simul atque uno nos abstulit inprobus ictu,
Mentem etiam et Musis pectora nota, furor.
Altus eram certe: sortis furor omnia vincit,
Obvius ut quisque est, tu mihi, clamo, veni!
Improbus est, quisquis non haec spectacula cernens
Fortuna instabili se quoque stare putat.
En ego nec caros habeo miserandus amicos,
A quibus auxilio verbave remve petam.
Unicus est, qui me non plane spernit egentem,
Cetera contemto supplice turba fugit,
Quid faciam infelix? Quae non nisi in omnibus uni est,
Sollicitem longo carmine saepe fidem?
Fracta fides crebro est precibus lugentis amici,
Hac tamen amissa non mage tristis ero?
Vos superi, et quorum es merito mihi numinis instar,
Quem numquam posthac spero videre, parens,
Unius in gremio spes nostra abiecta sodalis

Tabet et absentis perdita verba sonat.
Ille iuvet forsan, sed verba immensa locutis
Facta brevi constant non repetenda modo.
Scilicet in somnis quae poscunt plurima divos,
In fratrum auxiliis experietur inops.
Nos ubi praeteritis componimus orsa secuti
Temporis, his etiam credere fata vetant.
Interea rapit hora, nec est reparabilis, horam,
Nos lenta placuit tabe perire deo.
Ut pereunt miseri, quos vitae fructus ademptus
Deseruit, nulla post reparandus ope.
Tempore non illo Priamum periisse putabis,
Quo iacuit Teucro littore truncus iners,
Verum ut Thessalicis circum sua moenia funus
Hectoreum rapuit fortior hostis equis?
Non ea post ductos victo ex Oriente triumphos
Extinxit Magnum, quae tulit, hora, caput,
Illa illum extinxit, campis congressa Philippis
Caesarea populum quae ruit, hora, manu.
Scilicet hic vitae finis, qui finis honorum est,
Cumque sua pereunt prosperitate viri.
Sic quod heri vixi, quia iam nox altera praesto est,
Non illud tempus, quod modo duco, vocem.
Quaeque dies sibi vita sua est; cum transiit illa,
Hesternae non est lux hodierna memor.
Quare quem fructus vivendi, vita relinquit:
Nempe quid hoc dempto mors nisi moesta venit?
Undique quae laetis si se tristissima monstrat,
Quid miseris censes nolle parare mali?
Saepe ferunt venti, saepe est firmissima navis;
Mutarunt venti flamina, navis obit.
Dum cavet hos scopulos, alios incurrere nauta
Sentit, et est damno saevior arte suo.
Structa quid in magno sunt propugnacula saxo?
Humano maius saepe labore ferunt.
Internis calidus se spiritus ingerit antris,
Cum posita rupes sic gravis arce iacet.
Tuta nec in solido rerum fortuna favore est,

Cum minime credas, impulit illa rotam.
Tum quoque cum nitido ridet placidissima vultu,
Turpis in adverso pectore fucus inest.
Elevat incautum, sperantem maxima nutu
Proiicit, adscendit cetera turba tamen.
Haec ego qui possum miseris miser ipse referre,
Non poteram dictis olim adhibere fidem,
Stulta quia et votis tam credula turba beata est,
Rideat ut miseri magna monentis opem.
Saepe mihi dixit Peligni Musa poetae,
Nunc ego mutata quod vice dico tibi.
Credite, quis fidum fortuna videtur asylum,
Non erit haec vobis, non fuit illa mihi.
Pendet ab axe suo vitae variabilis ordo,
Nulla sui certa est, hora nec ulla fuit;
Cumque nihil possit longi fuga mobilis aevi,
Se tamen hac semper mobilitate fugit.
Sed vitam incertam sequitur miserabile letum,
Humanas inter sola ea certa via est.
Stultus et indoctus, qui, cum non nesciat, illo
Eximi ab innumeris tempora lassa malis,
Hoc tamen extremo timet et fugit undique nisu,
Quod sequitur fortem, quod timidumque premit.
Vita tamen dulcis: quid si magis altera restat
Mors gravis? an scimus non graviore premi?
Altior at miseris curà est, dolor ossibus haeret.
Verba cadunt pulcre, pectora moeror edit.
Sic ego, qui medicas aliis dare molior herbas,
Nullius credam vulnera nostra manu,
Una sed in cunctis data sunt solatia curis,
Sustineant lapso quae mihi membra pede.
Nulla, licet tenuis linquat spiramina vitae,
Absque intervallo sors truculenta fuit:
Nempe quia est miseris aliquod quoque numen amicum.
Qui patitur, nullis spernitur ille deis.
Venit ubi ad summum, non progressura ruina est,
Sed stetit et retro est viribus acta suis.
Ipsa quoque e bustis extollier ossa videmus,

Cum patria coluit religione Nepos.
Diruta murali tormento saxa feruntur,
Erigit his alio moenia Marte labor.
Infelix quisquis nocet infelicibus umquam,
Hic meruit nullo tristia fine pati.
Omne quod hic cernis, tenuis modo corporis umbra est,
Vix macie exesis artubus ossa traho.
Varus aperta movet procul internodia poples,
Consedit genubus tractus ab ore tremor.
Sordibus et multo similis squalore sepultis
Vix inter vivos larva videnda vagor.
Non tamen hoc hostes, non hoc mala numina possint,
Ut valeat pronum nox pepulisse caput.
Anguibus Alcides et caesa languidus hydra
Non hostes timuit, grus homicida, tuos.
Briseis ut rapta est, amor atrum inclusit Achillem,
Non metus Hectoreae Memnoniaeve facis;
Ille sed extincto rediit vigor acer amico,
Reddidit ut iustus deposita arma dolor.
Me quoque sors mihi restituet moribundaque membra
Viribus ire suis splendida fata dabunt.
Tum trucis invidiae furiis ultricibus horrens
Involvam positis arma virumque malis.
Interea, ut libitum est, absentibus utere divis,
Livor, et in nostro gaudia quaere rogo.

921.

De ratione vitae constituendae.

Formula vivendi praesto est tibi. Pauca loquaris,
Plurima fac. Sit utrique comes modus, utile, pulchrum.
Sobrius a mensis, a lecto surge pudicus.
Obsequiis instes, ea pro te praemia poscant.
Ut decet ac prodest, et amabis et oderis idem.
Stans casum metuas, speres prostratus, et illum,
Quem colis in titulis, miserum abiectumque tuere.

922.

De universo.

Quod cernunt oculi, deus est: fons nempe deorum est,
Maiestas coeli vertitur orbe suo.
Terra gerit gremio sese coelique suoque
Et finem ingentis monstrat uterque globi.
At quae se pelago tradit natura videndam,
Luminibus dicit: non ego finem habeo.
Omnia me circum, super omnia fundit aquae lex,
Sic nusquam inmensi terminus Oceani est.
Hic oculos igitur rerum in primordia mittis,
Exspirant omnes hic numeri atque notae.
Nascitur hinc, quidquid moritur, retroque recedit,
Huc redit, aeterno quidquid in orbe perit.
Hoc perimit flammas elementum, alit, evocat, auget,
Omnis abest sapiens aque Thalete procul.

923.

In partes humani corporis.

Cor non laudo hominis: nam perfidum et exitiale.
Non laudo os: namque est vaniloquum et fatuum.
Non oculos: etenim sunt lusci oculi atque patrantes.
Non barbam: rufa est. Non cilia, haud cilia.
Non mihi laudanturque manus: hae namque rapaces;
Et non laudatur mentula: merdacea est.
Non nares: patulae; genua et non laudo: maligna.
Et non laudo pedes: pes geminusque fugax.
Non frontem: effrons est; non ventrem: gurgulionis.
Lumbos: elumbos; renem: ubicumque malus.
Non nomen calvitoris: nam est omine nomen
Tetrum, ut cor multis exitiale bonis.
Ecquid laudo igitur de hoc corpore? laudo capillos,
Tam foeda a calva qui modo profugerint.

924.

De funambulo.

Vidi hominem pendere cum via, cui latior erat
Planta quam semita.

925.

De electione coniugii.

Moribus et vultu mulier quaeratur habenda:
Horrida nam facies nullo celatur ab auro.
Si quis erit sponsus, talem qui ducat avarus,
Ipse suam horrebit: feritas dissolvet amorem.
Illa calens veniet, dorsum dabit iste calenti,
Cogeturque suo clunem submittere asello,
Concubitu turpi monstrum paritura biforme,
Quemque suum mater timeat contingere natum.
Discite, formosas aurum superare puellas.

926.

De Cythera.

Forte erat Aurorae tempus, Solisque quadriga
Fecerat adventu sonitum per nobile marmor
Adstantis pueri, cum te, mea bella Cythere,
Agnosco venientem, et tu mea limina grato
Introitu dignata rosas et lenis amomi
Delicias miras tecum adlicis, unde secutae
Palladis et frondes nulliusque inscia laurus.
Atria nostra virent et agunt in limine primo
Radicem platani, ad portam venit arbutus ipsam,
Felix multa arbos imitans umbracula Pindi,
Quam non delebit livor nec sera vetustas.
O iucunda nimis, tenui quae visa poetae,
Dum credis vitium, non auscultare Camenis.

927.

Qui splendere cupis claro tenuique lavacro,
Pontica succedas in balnea nobilis undae,
Quam nec Alexandri mater sub sole cadenti
Emeruit, non si varia se adspergine Gaii
Effundat per aperta latex e sedibus imis
Cum Syrio unguento, cui semper roscidus humor
Hic femora et suras et brachia molliter ambit,
Et rigat in pluviam, sensimque ad colla resultans

Tangit odore levi et grato spiramine nares,
Lenis et externas admittere nescius artes.
Huc ades, o Florens, et festa luce relaxa
Mentis onus nebulasque fuga, quae frontis honorem

928.

De luco amoeno.

Hic, Cytherea, tuo poteras cum Marte iacere:
Vulcanus prohibetur aquis, Sol pellitur umbris.

929.

De fortuitis casibus.

Omnia casus agit, fatum consulta sequuntur.
Cedamus fatis. Omnia casus agit.

930.

In diptycho.

Munera parva quidem pretio, sed honoribus alma.
Flavius Petrus Sableatus Iustinianus Vir illustris.

931.

Indica materies blandum certamen amicis
Offert, sed belli fert simulacra tamen.
Namque acie aequali concurrit russeus albo,
Ut gravibus damnis se domet alteruter.
Contorquet varios alternans tessera missus
Fataque ludentum collis et ima probant.
Pax et pugna simul ludo iunguntur in unum,
Cum victi spoliis victor amicus ovat.

932.

Elegia de spe.

Spes fallax, spes dulce malum, spes summa malorum,
Solamen miseris, qua sua fata trahunt.
Credula res, quam nulla potest fortuna fugare:
Spes stat in extremis officiosa malis.
Spes vetat aeternis mortis requiescere portis,
Et curas ferro rumpere sollicitas.

Spes nescit vinci, spes pendet tota futuris;
Mentitur, credi vult tamen illa sibi.
Improba, mentis inops, rebus gratissima laesis,
Quas fovet et verti fata subinde docet.
Sola tenet miseros, invitos sola moratur,
Sola perit numquam; nec perit, atque redit.
Saepe bono rursusque malo blandissima semper,
Et quos decepit, decipit illa tamen.
Instabilis, dubio devexa ad tempora motu,
Audax, et clausum quae putet esse nihil.
Omnia promittit nota levitate deorum,
Nil fixum et casus admonet esse leves.
Naufragus hac cogente natat per feta procellis
Aequora, cum mersas viderit ante rates.
Captivus duras illa solante catenas
Perfert, et victus vincere posse putat.
Noxius infami districtus stipite membra
Sperat et a fixa posse redire cruce.
Spem iussus praebere caput paloque ligatus,
Cum micat ante oculos stricta securis, habet.
Sperat et in saeva victus gladiator arena,
Sit licet infesto pollice turba minax;
Et cui descendunt iugulo tinctoria toto,
Spem, quamvis lecto iam referatur, habet.
Spem recipit carcer foribus praeclusus ahenis,
Spes et in horrendo robore parva manet.
Spes Marium movit turpi se credere limo,
Et tantum furto vivere velle virum.
Haec illum Libyae penetrare in littora victae
Iussit, et o superi, quis fuit ille dies,
Quo Marium vidit suppar Carthago iacentem!
Tertia par illis nulla ruina fuit.
Spes Magnum profugum toto discurrere in orbe
Iusserat et pueri regis adire pedes.
Spes uni numquam potuit dare verba Catoni,
Mendacisque deae non tulit ille dolos.
Quid non spes audet? Priamo post Hectora mansit,
Spes fuit uxori, Protesiläe, tuae,

Orpheus infernas speravit tollere leges,
Tartareum et cantu flectere posse canem.
Spe duce per medias enavit Daedalus auras
Et nova mirantes terruit ales aves.
Pasiphaë (quid non homini sperare libebit?)
Speravit torvo posse placere bovi.
Sperat, qui curvo sulcos perrumpit aratro,
Sperat, qui ventis vela ferenda dedit.
Spes hamis pisces, laqueo captare volucres
Erudit, haec orbem bella cruenta docet.
Spes sequitur gravibus rastris mala rura domantem,
In nova se nulla cum ratione parat.
Semper adulatur, semper malefida vagatur
Et populos, urbes totaque regna capit.
Desertos medicis spes numquam deserit aegros,
Confessi numquam spem posuere rei.
Spes est, quae classes diverso ex hoste coactas
Ducit; spes cupidos trudit in arma viros,
Et dicit: Dura, nec te praesentia vincant!
Fors varias mutat mobilitate vices.
Incerto ludit casu fortuna per orbem,
Et semper contra quae fugit atque redit.

933.

De vino et laetitia.

Vince mero curas, et quidquid forte remordet,
Comprime, deque animo nubila pelle tuo.
Nox, curam si prendit, alit: male creditur illi
Cura, nisi a multo marcida facta mero.

934.

Balnea, vina, Venus corrumpunt corpora nostra:
Sed vitam faciunt balnea, vina, Venus.

935.

De uvis.

Vindicat ipsa suos, quos pertulit, uva labores,
Quae, pede quod premitur, subtrahit ipsa pedem.

936.

Iratus recolas, quod nobilis ira leonis
In sibi prostratos se neget esse feram.

937.

Septem sapientium sententiae.

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex Ephyra Periandre, doces cuncta et meditanda.
Tempus nosce, inquit Mitylenis Pittacus ortus;
Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus,
Milesiusque Thales sponsori damna minatur.
Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedaemone cretus:
Cecropiusque Solon, ne quid nimis, induperavit.

938.

Monosticha de moribus.

Utilibus monitis prudens adcommodet aurem.
Non laeta extollant animum, non tristia frangant.
Dispar vivendi ratio est, mors omnibus una.
Grande aliquid caveas timido conmittere cordi.
Numquam sanantur deformis vulnera famae.
Naufragium rerum est mulier malefida marito.
Tu si animo regeris, rex es; si corpore, servus.
Proximus esto bonis, si non potes optimus esse.
Nullus tam parcus, quin prodigus ex alieno.
Audit, quod non vult, qui pergit dicere quod vult.
Non placet ille mihi, quisquis placuit sibi multum.
Iuri servitium defer, si liber haberis.
Vel bona contemni docet usus vel mala ferri.
Ex igne ut fumus, sic fama ex crimine surgit.
Inprobus officium scit poscere, reddere nescit.
Inridens miserum, dubium sciat omne futurum.
Mortis imago iuvat somnus, mors ipsa timetur.
Quanto maior eris, tanto moderatior esto.
Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore.
Criminis indultu secura audacia crescit.
Quemlibet ignavum facit indignatio fortem.

Divitiae trepidant, paupertas libera res est.
Haud homo culpandus, quando est in crimine casus.
Fac quod te par sit, non alter quod mereatur.
Dissimilis cunctis vox, vultus, vita, voluntas.
Ipsum se cruciat, te vindicat invidus in se.
Semper pauperies quaestum praedivitis auget.
Magno conficitur discrimine res memoranda.
Terra hominis patria est, qua nascimur et tumulamur.
Aspera perpessu fiunt iucunda relatu.
Acrius adpetimus nova, quam iam parta tenemus.
Labitur ex animo benefactum, iniuria durat.
Tolle mali testes, levius mala nostra feremus.

939.

In garrulitatem.

Lingua brevis, brevitate levis, levitate movetur,
Mobilitate loquax, garrulitate nocens.

940.

Postulatio muneris.

Sic tibi florentes aequaevo germine nati
Indolis aetheriae sidere celsa petant;
Sic priscos vincant atavos clarosque parentes
Exuperent meritis seclaque longa gerant;
Sic subolis numerum transcendat turba nepotum
Nobilibusque iuges gaudia tanta toris.
Ne sterilem praestes indigno munere Musam,
Utque soles, largus carmina nostra fove,
Imperiis ut nostra tuis servire Thalia
Possit et in melius personet icta chelys.

941.

In malevolum.

Invisus tibi sum: peream, si, Maxime, miror.
Odi te, et, si vis, accipe, cur faciam.
Famam tentasti nostram sermone maligno
Laedere fellitis, invidiose, iocis.
Contra rem nuper pugnasti, livide, parvam;
Tu tamen in magnis te nocuisse putas.

Hei peream, nisi sunt nimiae iam, Maxime, causae!
Odi, nec mentem res magis ulla iuvat.
Inque vicem ut facias, oro, pereoque timore,
Ne minus invisus sim tibi quam videor.

942.

Fenc Adrumentanus nostrum processit ad axem,
Et piceo gaudet corpore verna niger.
Quem nisi vox hominem labris emissa sonaret,
Terrerent visos horrida labra viros.
Dira, Adrumenta, tuum rapiant sibi Tartara monstrum;
Custodem hunc Ditis debet habere domus.

943.

De Aegyptio.

Exoriente die Noctis processit alumnus,
Sub radiis Phoebi solus habet tenebras.
Corvus, carbo, cinis concordant multa colori;
Quod legeris nomen, convenit Aethiopi.

944.

In clamosum Pygmaeum corpore et furiosum.

Corpore par querulis es vel clamore cicadis;
Hinc potior, quod te tempora nulla vetant.
Dum loqueris, quaerunt cuncti, vox cuius oberret,
Atque sonum alterius corporis esse putant.
Miramur, tantum capiant quae membra furorem,
Ut sit forma levis, clamor et ira gravis.

945.

Callidus Afer eris semper, Romane disertus,
Semper Galle piger, semper Ibere celer.

946.

De Arzugitano vate.

Praecisae silicis cautibus edite,
Silvestri iuvenis durior arbuto,
Trunco cum stupeas horridior, cupis
Formare propriis carmina versibus

Et metri variis ludere legibus.
Sed quis te docilem iudicet artium,
Quas natura dedit cordis acutior?
Solus ligna dolans fortibus asciis
Et duri resecans robora pectoris
Vatem te poterat reddere ligneum,
Qui vaccam trabibus lusit adulteris,
Vel qui struxit equum fraudis Achaicae.

947.

De lenone uxoris suae.

Graecule, consueta lenandi callidus arte,
  Coepisti adductor coniugis esse tuae,
Et quem forte procax penitus conroserat uxor,
  Consueras propria praecipitare domo.
Sed praetensa catus derisit retia quidam,
  Teque tuis miserum depulit e laribus.
Solus vera probas iucundi verba poetae:
  Cum iugulas hircum, factus es ipse caper!

948.

Ad lenonem comitiacum.

Militiae cultus et nigri tegmina panni
  Cur magis exoptes, dissere, leno, mihi.
Exiguone tibi crescebat cellula quaestu,
  Cum gravis adducta virgine saccus erat?
An nescis, populi fastum sibi tollere paucos,
  Unde miser fisco paupere miles eget?
Effuge vitandos, si qua potes arte, labores,
  Ut valeas tenso vivere, leno, pede.
Nam si formosas redeas lenare puellas
  Et dederit quaestus quotidiana Venus,
Non iam miles eris humilis, sed divite numo
  Fies militiae mox utriusque comes.

949.

In Martium cinaedum.

Quid prodest Martis nomen de nomine dictum,
  Pruriat infami cum tibi clune Venus.

Sors fuerat melior, Cypridos ut nomen haberes,
Aut natura daret Martia membra tibi.
Nunc utroque carens ignoti fabula sexus;
Femina cum non sis, vir tamen esse nequis.

950.

De caballina meretrice.

Caballina furens, amanda nulli
Excussis modo calcibus fremebat,
Quae quamvis facie micet rubenti,
Et vibret Parium nitens colorem,
Hirsutis tamen est petenda mullis,
Qui possint pariles citare iunctas.

951.

De viro, quem mulier caedebat.

Cum te Barbati referas de sanguine cretum,
Ut tibi cognatus sit Varitinna ferox,
Cur tua femineo caeduntur tempora socco
Infamique manu barbula vulsa cadit?
Desine iam, tibimet auctores fingere fortes,
Vimque tuis membris stirpis inesse ferae.
Illa Salautensis magis est de stirpe creata,
Audet quae proprium sternere calce virum.

952.

De eunucho.

Quem natura marem dederat, fit femina ferro;
Nam tener inpubes viribus exuitur.
Hinc iuvenem cernis tanto sub robore mollem
Et dubii pulcher corporis extat homo.
Coniugibus cautis placita est monstrosa voluptas:
Fidus enim est custos, qui sine teste datur.

953.

De eunucho.

Incertum ex certo sexum fert pube recisa,
Quem tenerum secuit mercis avara manus.

Namque ita femineo eunuchus clune movetur,
Ut dubites quid sit, vir magis an mulier.
Omnem grammaticam castrator sustulit artem,
Qui docuit neutri esse hominem generis.

954.

De pantomimo.

Mascula femineo derivans pectora flexu
Atque aptans lentum sexum ad utrumque latus,
Ingressus scenam populum saltator adorat,
Sollerti spondens prodere verba manu.
Nam cum grata chorus diffundit cantica dulcis,
Quae resonat cantor, motibus ipse probat.
Pugnat, ludit, amat, bacchatur, vertitur, adstat,
Inlustrat verum, cuncta decore replet.
Tot linguae, quot membra viro: mirabilis ars est,
Quae facit articulos ore silente loqui.

955.

De citharoedo.

Musica contingens subtili stamina pulsu
Ingreditur, vulgi auribus ut placeat.
Stat tactu cantuque potens, cui brachia linguae
Concordant sensu conciliata pari.
Nam iura aequali amborum moderamine librat
Atque oris socias temperat arte manus,
Ut dubium tibi sit gemina dulcedine capto,
Vox utrumne canat, an lyra sola sonet.

956.

De funambulo.

Stuppea suppositis tenduntur vincula lignis,
Quae fido adscendit docta iuventa gradu.
Quae super aërius protendit crura viator
Vixque avibus facili tramite currit homo.
Brachia distendens gressum per inane gubernat,
Ne lapsa e gracili planta rudente cadat.
Daedalus adstruitur terras mutasse volatu

Et medium pinnis persecuisse diem.
Praesenti exemplo firmatur fabula mendax.
Ecce hominis cursus funis et aura ferunt.

957.

De citharoedo.

Doctus Apollineo disponere carmina plectro,
Gaudet multifidam pectore ferre chelyn,
Quam mox linguato percurrens pollice cogit,
Humanum ut possit chorda canora loqui.
Amphion cithara Thebarum moenia sepsit,
Aurita ad muros currere saxa docens.
Nec minus hac valuit repetitor coniugis Orpheus,
Inpia cum flexit Tartara dulcis amor.
Ars laudanda nimis, cuius moderamine sacro
Unum ex diversis vox digitique canunt.

958.

De basterna.

Aurea matronas claudit basterna pudicas,
Quae radians latum gestat utrumque latus.
Hanc geminus portat duplici sub robore burdo,
Provehit et modico pendula septa gradu.
Provisum est caute, ne per loca publica pergens
Fuscetur visis casta marita viris.

959.

De pyrrhicha.

In spatio Veneris simulantur praelia Martis,
Cum sese adversum sexus uterque venit.
Femineam maribus nam confert pyrrhicha classem
Et velut in morem militis arma movet.
Quae tamen haud ullo chalybis sunt tecta rigore,
Sed solum reddunt buxea tela sonum.
Sic alterna petunt iaculis clipeisque teguntur,
Nec sibi congressu vir nocet aut mulier.
Lusus habet pugnam, sed habent certamina pacem:
Nam remeare iubent organa blanda pares.

960.

De homine, qui per se molat.

Cum possis parvo sumptu conducere asellum,
Qui soleat teretes volvere rite molas,
Cur numi cupidus sic te contemnis, amice,
Ut cupias duro subdere colla iugo?
Linque precor gyros: poteris pistore ministro
Candentis quadrae munus habere sedens.
Per te namque terens Cererem, patiere labores,
Quos quaerens natam pertulit ipsa Ceres.

961.

De equa Philagri advocati.

Caussidicus pauper media sub nocte lucubrans
Cornipedis voluit terga fricare suae.
Sed cum corpus equae dextra famulante titillat,
Invasit iuvenem prodigiosa Venus.
Nam qua longa solet quadrupia carpere sessor,
Subducens durae pendula crura viae,
Hanc fovet amplexu molli, tergumque caballae
Adterit assidue pene fututor hebes.
Concubitus Cressa legitur quaesisse iuvenci,
Quam gravis ira deae iussit amare pecus.
Par crimen flammis nostris fors intulit annis:
Pasiphae tauro, Philager arsit equa.

962.

De eodem.

Defensor probe tristium reorum,
Cuius voce sacrum tonat tribunal
Et palmas capiunt lares virentes,
Cur post athla fori togaeque pompam,
Gaudens monstrifero calere luxu,
Vectricis propriae furens in usus,
Fessae cornipedis fricas meatum,
Verso et munere dignitatis optas
Admissarius esse quam patronus?
Expellas animo nimis, rogamus,

Mores inlicite libidinantes.
Horrendum vitium est in advocato,
Orando solitum movere caulas,
Subantis pecudis tenere gambas.

963.

De discipulo medici.

Discipulum medicus quidam suscepit adultum,
Traderet ut iuveni dogma salutiferum,
Qui primo ut iussum nosset tolerare magistri,
Publica selliferum per loca duxit equum.
Artis prolixae breviavit tempora doctor,
Incepto puerum reddidit Hippocratem.

964.

Votum de amore.

Sic tua sit, quamcumque tuam vis esse puellam,
Sic, quamcumque voles, mutuus ignis edat,
Sic numquam dulci careant tua pectora flamma,
Et sic laesuro semper amore vacent.

965.

Quod non severa carmina scribat.

Iam libet ad lusus lascivaque furta reverti.
Ludere, Musa, iuvat; Musa severa vale.
Nunc mihi narretur tumidis Arethusa capillis,
Nunc astricta comas, nunc resoluta comas,
Et modo nocturno pulsans mea limina signo,
Intrepidos tenebris ponere docta pedes;
Nunc collo molles circum diffusa lacertos
Ut flectat niveum semisupina latus,
Inque modos omnes, dulces imitata tabellas,
Transeat, et lateri pendeat illa meo.
Nec pudeat quidquam, sed me quoque nequior ipso
Exultet toto non requieta toro.
Non deerit, Priamum qui defleat, Hectora narret.
Ludere, Musa, iuvat. Musa severa vale.

966.

Excusatio severioris materiae.

Esse tibi videor demens, quod carmina nolim
Scribere patricio digna supercilio,
Quod Telamoniaden non aequo iudice victum
Praeteream ét pugnas, Penthesilea, tuas;
Quod non aut magni scribam primordia mundi,
Aut Pelopis currus aut Diomedis equos,
Aut ut Achilleis infelix Troia lacertis
Quassata, Hectoreo vulnere conciderit.
Vos mare tentetis, vos detis lintea ventis,
Me vehat in tutos parva carina lacus.

967.

Insanus vobis videor, nec deprecor ipse,
Quo minus hoc videar. Cur tamen hoc videor?
Dicite nunc. Quod semper amas, quod semper amasti.
Hic furor, hic, Superi, sit mihi perpetuus!

968.

De ea, quae me amat.

Quaedam me, si credis, amat; sed dissilit, ardet
Non sic, non leviter, sed perit et moritur.
Dum fugiet, gratis quaedam simul atque rogabit,
Ostendam, quam non semper amatus amem.

969.

Ad Gallam.

Iuratum tibi me cogis promittere, Galla,
Ne narrem. Iura rursus et ipsa mihi,
Ne cui tu dicas (nimium est lex dura, remittam)
Praeterquam, si vis dicere, Galla, viro.

970.

Sic me custodi, Cosconia, neve ligata
Vincula sint nimium, neve soluta nimis.
Effugiam laxata nimis, nimis aspera rumpam.
Sed neutrum faciam, commoda si fueris.

971.

Semper munditias, semper, Basilissa, decores,
Semper compositas arte decente comas,
Et comtos semper cultus unguentaque, semper
Omnia sollicita comta videre manu
Non amo. Neglectim, mihi se quae comit, amica,
Se det: inornata simplicitate valet.
Vincula nec cures capitis discussa soluti
Et coram faciem: mel habet illa suum.
Fingere se semper non est confidere amori.
Quid, quod saepe decor, cum prohibetur, adest?

972.

In recusantem.

Ante dies multos nisi te, Basilissa, rogavi,
Et nisi praemonui, te dare posse negas.
Ut subito crevere, solent ex tempore multae
Quam scriptae melius cedere deliciae.

973.

Cur differs, mea lux, rogata semper?
Cur longam petis advocationem?
Primum hoc artificis scelus puellae est.
Deinde est difficile et laboriosum,
In tentigine tam diu morari.
Nil est praeterea, puella, nil est.
Deprensa mel . . .

974.

De tinnitu auris ad Deliam.

Garrula quid totis resonas mihi noctibus auris?
Nescio quem dicis nunc meminisse mei?
Hic quis sit, quaeris? resonant tibi noctibus aures,
Et resonant totis. Delia te loquitur.
Non dubie loquitur me Delia; mollior aura
Venit et exili murmure dulce fremit.
Delia non aliter secreta silentia noctis
Submissa ac tenui rumpere voce solet,

Non aliter teneris collum complexa lacertis
Auribus admotis condita verba dare.
Agnovi: verae venit mihi vocis imago,
Blandior arguta tinnit in aure sonus.
Ne cessate, precor, longos gestare susurros.
Dum loquor haec, iam vos obticuisse queror.

975.

Sit nox illa diu nobis dilecta, Nealce,
Quae te prima meo pectore composuit;
Sit torus et lecti genius secretaque sponda,
Queis tenera in nostrum veneris arbitrium.
Ergo age duremus, quamvis adoleverit aetas,
Utamurque annis, quos mora parva teret.
Fas et iura sinunt veteres extendere amores:
Fac, cito quod coeptum est, non cito desinere.

976.
De divite formosa, generosa, inpudica.

Formosa es, fateor, dives, generosa, venusta.
Confitear, si vis, omnia. redde vicem.
Nempe parum casta es, nempe es deprensa: negabis?
Res venit ad lites; rursus et illa nego.
Dic potius: sed nempe semel, sed nempe puella;
Et cum deprensa quis nisi frater erat?
Frater erat? nihil est; fecit quod Iupiter. Illud
Sed, quod non fecit Iupiter, hoc facitis.

977.
Ad Cupidinem.

Lecto compositus vix prima silentia noctis
Carpebam, et somno lumina victa dabam,
Cum me saevus amor prensat, sursumque capillis
Excitat, et lacerum pervigilare iubet.
Tu, famulus meus inquit, ames cum mille puellas,
Solus, io solus, dure, iacere potes.
Exsilio et pedibus nudis tunicaque soluta
Omne iter expedio, nullum iter expedio.

Nunc propero, nunc ire piget rursumque redire
Poenitet, et pudor est stare via media.
Ecce tacent voces hominum strepitusque viarum
Et volucrum cantus turbaque fida canum.
Solus ego ex cunctis paveo somnumque torumque,
Et sequor imperium, magne Cupido, tuum.

978.

Ad Deliam.

Te vigilans oculis, animo te nocte requiro,
Victa iacent solo cum mea membra toro.
Vidi ego me tecum falsa sub imagine somni.
Somnia tu vinces, si mihi vera venis.

979.

De malis aureis amatori ab amata missis.

Aurea mala mihi, dulcis mea Marcia, mittis,
Mittis et hirsutae munera castaneae.
Omnia grata putem, sed, si, magis, ipsa venires,
Ornares donum, pulchra puella, tuum.
Tu licet adportes stringentia mala palatum,
Tristis mandenti est melleus ore sapor;
At si dissimulas, multum mihi cara, venire,
Oscula cum pomis mitte, vorabo libens.

980.

De malis Matianis.

Haec poterant celeres pretio tardare puellas,
Haec fuerant Veneri iudice danda Phryge.
Nam sic ingenuo flavescunt mala colore,
Ut superent auro vera metalla suo.

981.

De malis Matianis. Laus.

His constat Veneri praelatae gratia formae,
Haec moriente sacrum perdidit angue nemus.

982.

De malis Matianis. Vituperatio.

His contemta deum tenuit discordia mensam,
Prodidit atque urbem his Briseida suam.

983.

Ad Deliam.

Si Phoebi soror es, mando tibi, Delia, causam,
Scilicet ut fratri, quae peto, verba feras.
Marmore si Pario struxi tibi, Delphice, templum,
Et levibus calamis candida verba dedi:
Nunc si nos audis, atque es divinus Apollo,
Dic mihi, qui numos non habet, unde petat.

984.

De Hesperiae fascia.

Hoc sibi lusit opus de stamine floricolore
Hesperie, teneras officiosa manus,
Et pulchro pulchras strophio protecta papillas
Gaudet utrumque sui pectoris esse decus.

985.

Hesperie lateri redimicula nectit eburno
Facta suis manibus, pectore digna suo.
Jam veteres iras Venus et Tritonia ponit:
Pectora nam Veneris Palladis ambit opus.

986.

Intertexta rosa Tyrii subtemine fuci
Involvet quoties mobile zona latus,
Ambrosium gemino potabit ab ubere rorem,
Et vere roseo fiet odore rosa.

987.

Ad Laidem.

Formosissima Lai feminarum,
Dum noctis pretium tuae requiro,
Magnum continuo petis talentum.
Tanti non emo, Lai, poenitere.

988.

Ad Iuliam.

Me nive candenti petiit modo Iulia. Rebar
 Igne carere nivem; nix tamen ignis erat.
Quid nive frigidius? Nostrum tamen urere pectus
 Nix potuit, manibus, Iulia, missa tuis.
Quis locus insidiis dabitur mihi tutus amoris,
 Frigore concreta si latet ignis aqua?
Iulia, sola potes nostras extinguere flammas:
 Non nive, non glacie, sed potes igne pari.

989.

Ad Lydiam.

Lydia, bella puella, candida,
Quae bene superas lac et lilium
Albamque simul rosam rubidam
Aut expolitum ebur Indicum.
Pande, puella, pande capillulos
Flavos lucentes ut aurum nitidum.
Pande, puella, collum candidum
Productum bene candidis humeris.
Pande, puella, stellatos oculos
Flexaque super nigra cilia.
Pande, puella, genas roseas
Perfusas rubro purpurae Tyriae.
Porrige labra, labra corallina,
Da columbatim mitia basia:
Sugis amentis partem animi.
Cor mihi penetrant haec tua basia.
Quid mihi sugis vivum sanguinem?
Conde papillas, conde gemipomas,
Compresso lacte quae modo pullulant.
Sinus expansa profert cinnama,
Undique surgunt ex te deliciae,
Conde papillas, quae me sauciant
Candore et luxu nivei pectoris.
Saeva non cernis, quod ego langueo?
Sic me destituis iam semimortuum?

990.

O Roma nobilis orbis et domina,
Cunctarum urbium excellentissima,
Roseo martyrum sanguine rubea,
Albis et virginum liliis candida,
Salutem dicimus tibi per omnia,
Te benedicimus salve per saecula.

Petre, tu praepotens caelorum claviger,
Vota precantium exaudi iugiter!
Cum bis sex tribuum sederis arbiter,
Factus placabilis iudica leniter
Teque precantibus nunc temporaliter
Ferto suffragia misericorditer!

O Paule, suscipe nostra peccamina!
Cuius philosophos vicit industria;
Factus oeconomus in domo regia
Divini muneris appone fercula,
Ut, quae repleverit te sapientia,
Ipsa nos repleat tua per dogmata.

991.

O admirabile Veneris idolum,
Cuius materiae nihil est frivolum;
Archos te protegat, qui stellas et polum
Fecit et maria condidit et solum;
Furis ingenio non sentias dolum,
Clotho te diligat, quae baiulat colum.

Saluto puerum non per hypothesim,
Sed serio pectore deprecor Lachesim.
Sororum Atropos ne curet haeresim, (? sic)
Neptunum comitem habeas (perpetim?)
Cum vectus fueris per fluvium Athesim.
Quo fugis, amabo, cum te dilexerim?
Miser, quid faciam, cum te non viderim?

Dura materies ex matris ossibus
Creavit homines iactis lapidibus,
Ex quibus unus est iste puerulus,

Qui lacrimabiles non curat gemitus.
Cum tristis fuero, gaudebit aemulus,
Ut cerva fugio, cum fugit hinnulus.

992.

De amoris voluptate.

Foeda est in coitu et brevis voluptas,
Et taedet Veneris statim peractae:
Non ergo ut pecudes libidinosae
Caeci protinus irruamus illuc.
Nam languescit amor peritque flamma.
Sed sic, sic sine fine feriati,
Et tecum iaceamus osculantes.
Hic nullus labor est ruborque nullus,
Hoc iuvit, iuvat, et diu iuvabit,
Hoc non deficit incipitque semper.

993.

Accusare et amare tempore uno
Ipsi vix fuit Herculi ferendum.

994.

De cretata Sertoriae facie.

Dum cretam sumit, faciem Sertoria sumit.
Perdidit ut cretam, perdidit et faciem.

995.

De pueri amore.

Quid saevis, Sybari? domiti modo terga iuvenci
Quid premis et tenerum currere cogis equum?
Dum stupet ac novus est, et adhuc non novit amorem,
Parce: premendus erit, cum veteranus erit.

996.

De puero amato.

O sacros vultus Baccho vel Apolline dignos,
Quos vir, quos tuto femina nulla videt.
O digitos, quales pueri vel virginis esse,
Vel potius credas virginis esse deae.

Felix, si qua tuum corrodit femina collum,
  Felix, quae labris livida labra facit,
Quaeque puella tuo cum pectore pectora ponit
  Et linguam tenero lassat in ore suam.

997.

Pasiphaes fabula

(ex omnibus metris Horatianis.)

Filia Solis
Aestuat igne novo,
Et per prata iuvencum
Mentem perdita quaeritat.
Non illam thalami pudor arcet,
Non regalis honos, non magni cura mariti.
Optat in formam bonis
Convertier vultus suos
Et Proetidas dicit beatas
Ioque laudat, non quod Isis alta est,
Sed quod iuvenca cornua in fronte elevat.
Si quando miserae copia suppetit,
Brachiis ambit fera colla tauri,
Floresque vernos cornibus inligat
Oraque iungere quaerit ori.
Audaces animos efficiunt tela Cupidinis;
Iliceisque gaudet
Corpus includi tabulis, effigians iuvencam,
Et amoris pudibundi malesuadis
Obsequitur votis, et procreat (heu nefas!) bimembrem,
Cecropidae iuvenis quem perculit fractum manus,
Filo resolvens Gnosiae tristia tecta domus.

998.

De Marco filium amante.

Marcus amans puerum natum mentitur amare,
  Vultque pater dici, nescius esse pater,
Et pietate nefas et amorem velat amore,
  Se pietas umbram criminis esse dolet.
Nate! dies audit, nox et torus audit amice!

Et pro temporibus nomina mutat amor.
Stulte, quid ignaro non dicit Cynthia fratri?
Ne credas noctis furta latere diem.
Qui pater est, huic filius est: a lumine primo
Filius, a thalamis incipit esse puer.

999.

De Venere Praxitelis.

Praxitelis Venerem lapidosa per oscula multi
Stuprarunt: quin sub marmore viva fuit.
An mirum, hos gelido e saxo prodisse calores?
Mirare exustos lampade solis agros!

1000.

Ad aquilam.

Mitte, aquila, hunc puerum; mitte, inquam, si sapis, inquam,
Aut tibi per medium missile corpus agam.
Non mittis? Sed non moveor stridoribus ullis.
Quid gemis? at culpae est, ingemis? auctor Amor.
Mirus amor si credibilis volucrisque hominisque,
Sed quantum, oro, homini convenit et volucri!
Et si remigio alarum rostroque superba es,
O aquila, ast omni est alite maior homo.
Naturam accusa, quae corpus pectore dispar,
At qui dat dispar corpore pectus Amor.
Quidquid formosum est, penetrat, trahit, adripit ad se.
Nempe est de Veneris sanguine natus Amor.

1001.

De columbarum nido in galea.

Militis in galea nidum fecere columbae.
Adparet, Marti quam sit amica Venus.

1002.

In imaginem puellae formosae.

Cernitur hic, quidquid potuit natura deusque,
Delicias coeli parva tabella gerit.

1003.

In imaginem puellae.

Subrides si, virgo, faces iacularis ocellis,
Et tua nescio quo murmure labra sonant,
Cur non ora mihi iam dudum in verba resolvis?

— — — —

1004.

Dum semihiulco savio
Meum puellum savior
Dulcemque florem spiritus
Duco ex aperto tramite,
Animula aegra et saucia
Cucurrit ad labias mihi,
Rictumque in oris pervium
Et labra pueri mollia,
Rimata itineri transitus,
Ut transiliret, nititur.
Tum si morae quid plusculae
Fuisset in coetu osculi,
Amoris igni percita
Transisset et me linqueret;
Et mira prorsum res foret,
Ut ad me fierem mortuus,
Ad puerum ut intus viverem.

1005.

Epithalamium.

Ite, verecundo coniungite foedera lecto,
Atque Cupidineos discite ferre iocos;
Concordesque tegat cum maiestate benigna,
Quae regit Idalium, quae Cnidon alma regit.
Adliget amplexus tenerorum mater Amorum,
Constituat patres et cito reddat avos.

1006.

De Ursidio.

Cogitat Ursidius sibi dote iugare puellam:
Ut placeat domino, cogitat Ursidius.

Cogitat Ursidius heredem tollere parvum:
  Ut placeat domino, cogitat Ursidius.
Cogitat Ursidius domino quacumque placere,
  Virgine vel puero. Quam sapit Ursidius!

1007.

In Iulianum castratum.

Virginis insano Iulianus captus amore
  Femina fit cultu dissimulatque virum,
Et sic indutus muliebriter intrat ad illam.
  Res patet, abscindit membra pudenda pater.
Femina virque prius nec vir nec femina nunc est.
  Fit neutrum, credi femina dum voluit.

1008.

Vervex et pueri puer unus, sponsa, maritus
  Cultello, limpha, fune, dolore cadunt.

1009.

Senis poetae ad puellam.

Candida iam nostris aptentur colla lacertis,
  Suspenso maneat poplite noster amor.
Lusibus optatis noctis luctemur in umbris,
  Pervigiles laudet iam rubicunda dies.
Fulgidus ardenti iungatur sapphyrus auro,
  Floribus in thalamos cincta cupressus eat.
Exultent nostro magnae certamine Nymphae,
  Tactibus exultes tuque puella meis.

1010.

Puellae responsio.

Conspicuam primum speciem, quam fata bearunt,
  Desine pompifero tu violare toro;
Absit ut albiplumem valeat calcare columbam
  Inter tot niveas rustica milvus aves,
Nec rubeis carduus succrescat rure rosetis,
  Lilia nec campis vana cicuta premat,
Nec miser eximiae cervae iungatur asellus,
  Quem stimulis crebris sarcina saeva domat.

1011.

In senectutem amori inertem.

Utilis es nulli, cunctis ingrata senectus,
Te Stygio peperit cana Megaera deo.
Nil adeo firmum est, quod non tua robora frangant,
Arma, stilos, chartas, saxa, metalla, decus.
Carmina vivaci membranis illita suco
Annorum serie debilitata cadunt.
Ipsa, mihi pugnas quae nectere mille solebat
Aequales inter maxima dicta suas,
Numquam sueta nisi iugulato cedere ab hoste
Inque imis mortes quaerere visceribus,
Virgineis ambita choris, adamata puellis,
Quamque hostes etiam caram habuere sui,
Illa caput roseum florenti sandice cincta,
Languida caeruleo mentula victa situ est.

1012.

Sint tibi deliciae, sint ditis prandia mensae,
Munera post Bacchi sit tibi pulchra Venus;
Vincere nec libeat villosa beste rigorem,
Sed iungat calidum fervida virgo latus.

1013.

Verba amatoris ad pictorem.

Pinge, precor, pictor, tali candore puellam,
Qualem finxit Amor, qualem meus ignis anhelat.
Nil pingendo neges, tegat omnia serica vestis,
Quae totum prodat tenui velamine corpus.
Te quoque pulset amor, crucient pigmenta medullas,
Si bonus es pictor, miseri suspiria pinge.

1314.

Amans amanti.

Quicquid agis, formosa Venus, si nescis amanti
Ferre vicem, perit omne decus, dum deperit aetas.
Marcent post rorem violae, rosa perdit odorem,

Lilia post vernum posito candore liquescunt.
Haec metuas exempla, precor, et semper amanti
Redde vicem, quia semper amat, qui semper amatur.

1015.

Rescriptum.

Non redit in florem, sed munus perdit amantis,
Quicquid vile iacet: dulce est quodcumque negatur;
Nam si formosa facile penetratur amore,
Fecit adulterium et munus perdit amantis.

1016.

Arbor de se et Nympha.

Frondibus his spectanda meis haec forma virescit
  Frontibus: haec lacrimis gaudet amantis amans.
Si pictas volucres, miseros haec captat amantes,
  Tanta est his oculis Gratia, tanta Venus.

1017.

Hos habita lucos, errantem quisquis Amorem
  Quaeris: in hoc matris nunc cubat ille sinu.

1018.

Hos domino flores Amor educat almus amanti
  Perpetuasque dedit carpere delicias.

1019.

Gaudia quisquis amas, vernantes collige flores,
  Dum licet, et verno munere disce frui.

1020.

De rosis.

O quales ego mane rosas procedere vidi!
Nascebantur adhuc, neque erat par omnibus aetas.
Prima papillatos ducebat *tecta* corymbos,
Altera puniceos apices umbone levabat,
Tertia non totum calathi patefecerat orbem,
Quarta simul nituit mutato tegmine floris.

Dum levat una caput, dumque explicat altera nodum,
Huic dum virgineus pudor exsinuatur amictu,
Ne pereant, lege mane rosas: sic virgo senescit.

1021.

De rosa.

Aut hoc risit Amor, aut hoc de pectine traxit
Purpureis Aurora comis, aut sentibus haesit
Cypris et hic spinis insedit sanguis acutis.

1022.

De rosis.

Hortus erat Veneris roseis circumdatus herbis,
Gratus ager dominae; quem qui vidisset, amaret.
Dum puer hic passim properat decerpere flores
Et velare comas, spina libavit acuta
Marmoreos digitos; mox, ut dolor adtigit artus
Sanguineamque manum, tinxit sua lumina gutta.
Pervenit ad matrem frendens defertque querelas.
Unde rosae, mater, coeperunt esse nocentes?
Unde tui flores pugnare latentibus armis?
Bella gerunt mecum. Floris color et cruor unum.

1023.

Idyllium de rosa.

Ver erat, et blando mordentia frigora sensu
  Spirabat croceo mane revecta dies.
Strictior Eoos praecesserat aura iugales,
  Aestiferum suadens anticipare diem.
Errabam riguis per quadrua compita in hortis
  Maturo cupiens me vegetare die.
Vidi concretas per gramina flexa pruinas
  Pendere aut olerum stare cacuminibus,
Caulibus et patulis teretes colludere guttas
  Et coelestis aquae pondere tunc gravidas.
Vidi Paestano candere rosaria cultu
  Exoriente novo roscida Lucifero.
Rara pruinosis canebat gemma frutetis

Ad primi radios interitura die.
Ambigeres, raperetne rosis Aurora ruborem,
An daret et flores tingeret orta dies.
Ros unus, color unus et unum mane duorum:
Sideris et floris nam domina una Venus.
Forsan et unus odor, sed celsior ille per auras
Difflatur, spirat proximus iste magis.
Communis Paphie dea sideris et dea floris,
Praecipit, unius muricis esse habitum.
Momentum intererat, quo se nascentia florum
Germina disparibus dividerent spatiis.
Haec viret angusto foliorum tecta galero,
Hanc tenui folio purpura rubra notat;
Haec aperit primi fastigia celsa obelisci,
Mucronem absolvens purpurei capitis.
Vertice collectos illa exsinuabat amictus,
Iam meditans foliis se numerare suis.
Nec mora, ridentis calathi patefecit honorem
Prodens inclusi semina densa croci.
Haec modo, quae toto rutilaverat igne comarum,
Pallida collapsis deseritur foliis.
Mirabar celerem fugitiva aetate rapinam,
Et dum nascuntur, consenuisse rosas.
Ecce et defluxit rutili coma punica floris,
Dum loquor, et tellus tecta rubore micat.
Tot species tantosque ortus variosque novatus
Una dies aperit, conficit una dies.
Conquerimur, natura, brevis quod gratia florum est,
Ostentata oculis illico dona rapis.
Quam longa una dies, aetas tam longa rosarum,
Quas pubescentes iuncta senecta premit.
Quam modo nascentem rutilus conspexit Eous,
Hanc rediens sero vespere vidit anum.
Sed bene, quod paucis licet interitura diebus
Succedens aevum prorogat ipsa suum.
Collige, virgo, rosas, dum flos novus et nova pubes,
Et memor esto, aevum sic properare tuum.

Liber Quintus.

1024.

Versus in laudem solis.

Dum mundum natura potens terramque dicaret,
Sol dedit ipse diem ac horrentia nubila coelo
Dispulit et faciem roseo diffudit in orbe.
Pulchra serenigero fulserunt sidera motu,
(Nam chaos est sine sole dies) tum discere lumen
Coepimus et croceum coeli sentire teporem.
Gurgite de croceo surgunt ex more iugales,
Naribus elatis efflant e pectore lucem.
Sol rumpit tenebras; rutiloque ubi fulget ab ortu,
Spargit in aetherios flammantia lumina campos:
Hinc homines, armenta simul et semina rerum,
Alitis hinc pecudes vivit genus omne natantum,
Quod coelum, quod terra tenet, quod sustinet aequor.
Hinc calor infusus, totum qui continet orbem.
Cuncta patent, quaecumque tamen nox clauserit atra.
Mox silvae campique virent et florea rura.
Tunc placidum iacet omne mare et vernantibus undis
Flumina; per tremulos currit lux aurea fluctus.
Hic regit imperium mundi, hic tempora sancit,
Fluctibus hic nitidum tollit caput aethera in altum.
Mox tamen alipedum gemmantia lora rigescunt.
Aureus aequis inest currus, ardescit ab Euro
S ptio fulgens imitatur lumine Phoebi
c solus vicit orbe deus, quem cernere nobis
per florea rura
opus quod flamma gubernat
igne sua praestat cum lumine sensus
hinc vita redit, hinc cuncta reguntur.
que docet Phoenix istis reparata favillis,
Omnia Phoebeo vivescere corpora tactu;
Haec vitam de morte petit, post fata vigorem,
Nascitur, ut pereat; perit, ut nascatur ab igni,
Una cadit toties, surgitque ac deficit una,
Rupe sedet, capitur radiis, et lumine Phoebi
Suscipit immensum recidiva morte calorem.

1025.

De sole.

Sol, qui purpureo diffundit lumine terras.
Sol, cui vernantur tellus respirat odorem.
Sol, cui picta virent fecundo gramine prata.
Sol speculum coeli, divini numinis instar.
Sol semper iuvenis, rapidum qui dividis axem.
Sol facies mundi coelique volubile templum.
Sol Liber, Sol alma Ceres, Sol Iupiter ipse,
Sol labor et ribice, insunt cui nomina mille.
Sol, qui quadriiugo diffundit lumina cursu.
Sol et Hyperboreo fulget matutinus in ortu.
Sol reddit cum luce diem, cum pingit Olympum.
Sol aestas, autumnus, hiems, Sol ver quoque gratum.
Sol, cui mergenti servat maris unda teporem.
Sol seclum mensisque, dies, Sol annus et hora.
Sol globus aethereis, haec est lux aurea mundi.
Sol bonus agricolis, nautis quoque prosper in undis.
Sol repetit, quaecumque potest transcendere, semper.
Sol, cui sereno pallescunt sidera motu.
Sol, cui tranquillo splendescit lumine pontus.
Sol, cui cuncta licet rapido lustrare calore.
Sol mundi lucisque decus, Sol omnibus unus.
Sol, cui surgenti resonat liba blanda canorem.
Sol noctis lucisque decus, Sol finis et ortus.

1026.

De occasu solis.

Iam nitidum liquidis Phoebus iubar intulit undis,
Emeritam renovans Tethyos amne facem,
Astra subit niveis Phoebe subvecta iuvencis,
Mitis et aetherio labitur axe sopor.
Adludunt pavidi tremulis conatibus agni,
Lacteolasque animas lacteus humor alit.

1027.

De nocte et conticinio.

Sera dedit Phoebo fugiente crepuscula vesper.
Conticuit mediam rerum confectio noctem.

Exoriens tenebris dilucula restituit sol.
Tempora sol revehit, nox cedit tempora delens:
Nox accensetur soli seu luna diei.

1028.

Primus adest aries obscuro lumine labens,
Inflexoque genu proiecto corpore taurus,
Et gemini clarum iactantes lucibus ignem.
Aestifer est pandens ferventia sidera cancer.
Hunc subter fulgens cedit vis torva leonis,
Quem rutilo sequitur conlucens corpore virgo.
Exin proiectae claro cum lumine Chelae,
Ipsaque consequitur lucens vis magna Nepai.
Inde Sagittipotens dextra flexum tenet arcum,
Post hunc ore fero capricornus vadere pergit.
Humidus inde loci conlucet aquarius orbe,
Exin squamiferi serpentes ludere pisces.

1029.

De planetis.

Sortitos celsi replicant amfractibus orbes.
Vicinum terris circumvolat aurea Luna.
Quam super invehitur Cyllenius. Alma superni
Nectareum ridens late splendet Cytherea.
Quadriiugis invectus equis Sol igneus ambit
Quartus et aetherias metas, quem deinde superne
Respicit Omnipotens. Sextus Phaethontius ardor
Suscipit excelsum brumali frigore sidus.
Plectricanae citharae septem discriminibus quos
Adsimilans genitor concordi examine iunxit.

1030.

Me legat, annales cupiat qui noscere menses,
Tempora dinumerans aevi vitaeque caducae.
Omnia tempus agit, cum tempore cuncta trahuntur.
Alternant elementa vices et tempora mutant.
Accipiunt augmenta dies noctesque vicissim.
Tempora sunt florum, retinet sua tempora messis.

Sic iterum spisso vestitur gramine campus.
Tempora gaudendi, sunt tempora certa dolendi,
Tempora sunt vitae, sunt tristia tempora mortis.
Tempus et hora volat: momentis labitur aetas.
Omnia dat, tollit minuitque volatile tempus.
Ver, aestas, autumnus, hiems, redit annus in annum.
Omnia cum redeunt, homini sua non redit aetas.

1031.

De XII. signis adversis in zodiaco.

Exurgens Chelas Aries demergit in ima.
Scorpion aurati submergunt cornua Tauri.
Dum subit Arcitenens Geminis surgentibus aequor.
Dum surgit Cancer, Capricornus mergitur undis.
Portitor urceoli formidat terga Leonis.
Virgo fugat Pisces, redit et victoria victis.

1032.

De planetis et eorum circulis.

Bissex signiferae numerantur sidera sphaerae,
Per quae planetae dicuntur currere septem.
Pollucis proles ter denis volvitur annis.
Fulmina dispergens duodenas lustrat aristas,
Bellipotens genitor mensem pensare bilibri.
In medio mundi fertur Phaethontia flamma
Ter centum soles, bis denos, adde quadrantem.
Ter senas partes plus his, Cytherea, retorques,
Lustrando totum praeclaro lumine mundum.
Terque dies ternos puro de vespere tollens
Semonis divi completur circulus anni.
Horas octo, dies ternos servato novenos,
Proxima Telluri dum curris, candida Phoebe.

1033.

Anni divisio.

Bis duo tempora sunt anno, menses duodeni,
Hebdomadae decies quinque duaeque simul.
Ter centum decies senos cum quinque diebus

In se collectos quilibet annus habet.
Horae sunt centum per septem, mille per octo,
Sex per denarium, si numerando probes.

1034.

De quatuor temporibus anni.

Ver, aestas, autumnus, hiems sunt quatuor anni
Tempora, quae currus lustrat, Apollo, tuus.
Ver sua grana serit, fovet aestas semina, fota
Colligit autumnus, lecta recondit hiems.

1035.

In picturam quatuor temporum.

Carpit blanda suis ver almum dona rosetis.
Torrida collectis exultat frugibus aestas.
Indicat autumnum redimitus palmite vertex.
Frigore pallet hiems, designans alite tempus.

1036.

De quatuor anni tempestatibus.

Aestatis Maius Tauro primordia prodit,
Iunius aestivo Geminorum cardine surgit,
Iulius aestivas Cancro secat alter aristas.
Autumni caput Augustus parat ore Leonis.
Autumnas uvas September Virgine curat.
Libra sub Autumno Octobri dat semina sulco.
Scorpius innectit tempus brumale Novembris.
Arcitenens hiemis Capricorni sidere frigens.
Inducit Februo ver udus Aquarius urna.
Mars flores vernos nemori sub Piscibus edit.
Aprili vernante novans Aries micat annum.

1037.

Mensium descriptio.

Dira patet Iani Romanis ianua bellis.
Vota deo Diti Februa mensis habet.
Incipe Mars anni felicia fata reducti:

Tunc Aries Veneri lutea serta tegit,
Dulcia, Maie, tuis duces exagona Nonis.
Arce poli Geminos Iunius ecce locat.
Iulius ardenti devertit lumina soli
Aëre: flammigero cuncta Leone calent.
[Fervet Titanis Augustus caumate mensis,
September calido prosequiturque polo.]
Poma legit Virgo maturi mitia Solis,
Fundit at October vina Falerna lacis.
Aret tota soli species vi dura Nepai.
Ude December, amat te genialis hiems.

1038.

In eorundem mensium picturas.

Ianuarius.

Hic Iani mensis sacer est. En adspice, ut aris
Tura micent, sumant ut pia tura Lares.
Annorum seclique caput, natalis honorum,
Purpureos fastis qui numerat proceres.

1039.

Februarius.

At quem caeruleus nodo constringit amictus,
Quique paludicolam prendere gaudet avem,
Daedala quem iactu pluvio circumvenit Iris,
Romuleo ritu februa mensis habet.

1040.

Martius.

Cinctum pelle lupae promptum est cognoscere mensem.
Mars olli nomen, Mars dedit exuvias.
Tempus vernum hoedus petulans et garrula hirundo
Indicat et sinus lactis et herba virens.

1041.

Aprilis.

Contectam myrto Venerem veneratur Aprilis.
Lumen turis habet, quo nitet alma Ceres;
Cereus et dextra flammas diffundit odoras.
Balsama nec desunt, quis redolet Paphie.

1042.

Maius.

Cunctas veris opes et picta rosaria gemmis
Liniger in calathis, adspice, Maius habet.
Mensis Atlantigenae dictus cognomine Maiae:
Quem merito multum diligit Urania.

1043.

Iunius.

Nudus membra dehinc solares respicit horas
Iunius, ac Phoebum flectere monstrat iter.
Lampas maturas Cereris designat aristas,
Floralesque fugas lilia fusa docent.

1044.

Iulius.

Ecce coloratos ostentat Iulius artus,
Crines cui rutilos spicea serta ligant.
Morus sanguineos praebet gravidata racemos,
Quae medio Cancri sidere laeta viret.

1045.

Augustus.

Fontanos latices et lucida pocula vitro
Cerne ut demerso torridus ore bibat.
Aeterno regni signatus nomine mensis,
Latona genitam quo perhibent Hecaten.

1046.

September.

Surgentes acinos, varias et praesecat uvas
September, sub quo mitia poma iacent:
Captivam filo gaudens religasse lacertam,
Quae suspensa manu mobile ludit opus.

1047.

October.

Dat prensum leporem cumque ipso palmite foetus
October; pingues dat tibi ruris aves.

Iam Bromios spumare lacus et musta sonare
  Adparet. Vino vas calet ecce novo.

1048.

November.

Carbaseo post hunc artus indutus amictu,
  Memphidos antiquae sacra deamque colit.
A quo vix avidus sistro compescitur anser,
  Devotusque sacris incola Memphidiis.

1049.

December.

Annua sulcatae coniecta en semina terrae
  Pascit hiems, Pluvio de Iove cuncta madent.
Annua nunc revocet Saturno festa December.
  Nunc tibi cum domino ludere, verna, licet.

1050.

Mensium pictura.

Fulget honorificos indutus mensis amictus,
  Signans Romuleis tempora consulibus.
Rustica Bacchigenis intentans arma novellis
  Hic meruit Februi nomen habere dei.
Martius in campis ludens simulacra duelli
  Ducit Cinyphii lactea dona gregis.
Sacra Dioneae referens sollemnia matri
  Lascivus crotalis plaudit Aprilis ovans.
Maius Atlantiados gnatae dignatus honore
  Exspoliat pulchris florea serta rosis.
Sanguineis ornans aestiva prandia moris
  Iunius: huic nomen fausta iuventa dedit.
Quintilis mensis Cereali germine gaudens,
  Iulius a magno Caesare nomen habet.
Augustum penitus torret Phaethontius ardor,
  Quem recreat fessum gillo, flabella, melo.
Aequales Librae September digerit horas,
  Cum botruis captum rete ferens leporem.
Conterit October lascivis calcibus uvas,

Et spumant pleno dulcia musta lacu.
Arva November arans foecundo numine Vestae,
Cum teretes sentit pinguis oliva molas.
Pigra suum cunctis commendat bruma Decembrem,
Cum sollers famulis tessera iungit heros.

1051.

Principium Iani sancit Tropicus Capricornus.
Mense Numae in medio Sol distat sidere Aquari.
Procedunt duplices in Martia tempora Pisces.
Respicis Apriles, Aries Phrixee, Calendas.
Maius Agenorei miratur cornua Tauri.
Iunius aequatos coelo videt ire Laconas.
Solstitio ardentis Cancri fert Iulius astrum.
Augustum mensem Leo fervidus igne perurit.
Sidere, Virgo, tuo Bacchum September opimat,
Aequat et October sementis tempore Libram.
Scorpion hibernus praeceps iubet ire November.
Terminat Arcitenens medio sua signa Decembri.

1052.
De mensibus anni.

Primus Romanas ordiris, Iane, Calendas.
Februa vicino mense Numa instituit.
Martius antiqui primordia protulit anni.
Foetiferum Aprilem vindicat alma Venus.
Maiorum dictus patrum de nomine Maius.
Iunius aetatis proximus est titulo.
Nomine Caesareo Quintilem Iulius auget.
Augustus nomen Caesareum sequitur.
Autumnum Pomona tuum, September, opimat.
Triticeo October foenore ditat agros.
Sidera praecipitas pelago intempesta, November.
Tu genialem hiemem, feste December, agis.

1053.
De X. mensibus.

Si novus a Iani sacris numerabitur annus,
Quintilis falso nomine dictus erit.

Si facis, ut fuerant, primas a Marte Calendas,
Tempora constabunt ordine quaeque suo.

1054.

Versus septem dierum.

Prima dies Phoebi sacrato nomine fulget.
Vendicat educens feriam sibi Luna secundam.
Inde dies rutilat iam tertia Martis honore.
Quartam Mercurius splendentem possidet altus.
Iupiter inde sequens quintam sibi iure dicavit.
Concordat Veneris magnae cum nomine sexta.
Emicat alma dies Saturno septima summo.

1055.

De Oceano.

Undarum rector, genitor maris, arbiter orbis,
Oceane, o placido complectens omnia . . .,
Tu legem terris moderato limite signas,
Tu pelagus quodcumque facis fontesque lacusque,
Flumina quin etiam; te norunt omnia patrem,
Teptant nubes, ut reddant frugibus imbres.
Cyaneoque sinu celi tu diceris oras
Partibus et cunctis inmenso cingere nexu.
Tu fessos Phoebi reficis si gurgite currus,
Exhaustisque die radiis alimenta ministras,
Gentibus ut clarum referat lux aurea Solem;
Si mare, si terras, coelum mundumque gubernas,
Me quoque cunctorum partem, venerabilis, audi,
Alme parens rerum, supplex precor. Ergo carinam
Conserves, ubicumque tuo committere ponto
Hanc animam, transire fretum et discurrere cursus
Aequoris horrisoni sortis fera iussa iubebunt.
Tende favens glaucum per levia dorsa profundum,
Ac tantum tremulo crispentur caerula motu,
Quantum vela ferant, quantum sinat otia remis;
Sint fluctus, celerem valeant qui pellere puppem,
Quos numerare libens possim, quos cernere laetus;
Servet inoffensam laterum pars linea libram

Te sulcante viam rostro submurmuret unda.
Da pater, ut tute liceat transmittere cursum;
Perfer ad optatos securo in littore portus
Me comitesque meos: quod cum permiseris ipse,
Reddam, quas potero, pleno pro munere grates.

1056.

Versus de duodecim ventis.

Quatuor a quadro consurgunt limite venti:
Hos circum gemini dextra laevaque iugantur,
Atque ita bis seno circumdant flamine mundum.
Primus Aparctias Arctoo spirat ab axe:
Huic nostra nomen lingua est septentrio factum.
Circius huic dexter gelido circumtonat antro:
Thrasciam Graii propria dixere loquela.
Hinc laevus Boreas glaciali turbine mugit:
Frigidus hic aquilo nostris vocitatur in oris.
At subsolanus medio flat rectus ab ortu,
Graecus apelioten apto quem nomine signat.
Hinc Vulturnus adest, dextra qui parte levatur,
Attica Caecian Graiis quem littera signat.
Nubifero flatu laevum latus inrigat Eurus,
Dorica quem simili designat nomine lingua.
At Notus e medio solis dat flamina cursu:
Austrum rite vocant, quia nubila flatibus haurit.
Euronotus cui dexter adest, quem nomine mixto
Euroaustrum Latia dixerunt voce Latini.
Libonotus laevam calidis attaminat auris,
Aestibus inmensis ardens Austroafricus hic est.
Solis ab occasu flores Zephyri tuba servat,
Ex Itala nomen cui fixum est voce Favoni.
Huic dextram tangit dictus Libs Atthide lingua.
Africus hic propria veniens regione vocatur.
At tu, Core, fremis Zephyri de parte sinistra,
Argesten quem Graia suo vocat ore Camena.

1057.

Problema.

Est ubi non imber, non ros diluitur unquam.

Est ubi nec nix est, nec glacialis hiems.
Est sine vite solum, quaedam est sine matre propago.
Est sine rege tribus et sine nave fretum.
Non sine mors gemitu, non partus et absque dolore,
Non nix absque gelu, non Notus absque sono.
Absque calore focus non est, nec amore puella,
Non sine carne pilus, non sine pelle caro.
Non sine matre puer, non est sine vite Lyaeus,
Non sine pisce lacus, non sine sorde palus.
Non sine laude pius, non est sine crimine latro,
Non sine fraude forum, non sine mure penus.
Non urbs absque malo, non scortis absque lupanar,
Non sine voce sonus, non sine luce dies.
Dulce sopor fessis et terris flumina siccis,
Dulce patri proles divitibusque gaza.
Tela viri decus est, peplumque colusque puellae.
Laus sine lite domus, laus sine fure locus.

1058.

Problema.

Mira loquar sine re fit causa, dies sine sole.
Ver sine flore, quies sine pace, pater sine prole.
Fit sine spinetis rosa, fit ventus sine flatu.
Fit sine fraude dolus, et culpa fit absque reatu.
Saepe tuli coelum sine sideribus, sine signis.
Saepe focum feci sine fomentis, sine lignis.

1059.

Problema arithmeticum.

Ut tot emantur aves, bis denis utere nummis,
Perdix, anser, anas empta vocetur avis.
Sit simplex obolus pretium perdicis, ematur
Sex obolis anser bisque duobus anas.
Ut tua procedat in lucem quaestio, mentem
Consulo. Sic loquitur pectoris arca mihi.
Sint anates tres atque duae, simplex erit anser,
Accipe perdices quattuor atque decem.

1060.
Aenigmaticum.

Pulcra domus terris fuerat sub tempore prisco,
Partibus in quadris digno fundata decore.
Unius ob meritum cantas reboando sonorum
Haec eadem roborata minis sub tegmine clavis
Flatus octonos a se spirabat honestos,
Auriferi solis radius cum spargeret umbras.
Horum quippe duo dulci modulaminis oda
Vivendi modulo quoniam senos superarunt,
Bini pro meritis senos comedere superni.
Hoc legat et lectis quivis sensum mihi pandat.

1061.
Problema arithmeticum.

Quidam nocte niger Dux nomine, candidus alter,
Forte subintrarunt unica tecta simul.
Extiterat numero quindenus candidus ipse,
Totque videt nigros more colore pares.
Candide, de nostris primus quis, dixerat alter,
Providet excubias? Nam tua dicta sequar.
E contra placido respondit candidus ore:
Iudicio nolo quemque gravare meo,
Ne nova lis socios per me conspiret in arma;
Sed tibi consilium nunc removebo meum.
Ordine disponam socios discumbere cunctos,
Quos sors nona legat noctis in excubias.

1062.
Problema.

Uxor abit duplex, redit una, meat quoque duplex.
Una redit, geminus vir abit, redit uxor et unus.
Vir geminus vehitur, redit una, duaeque vehuntur.
Vir redit et plena rate transmeat unus et una.

1063.
Problema de columbis.

Aedificat centum graduum collectio scalam.
In primo residet sola columba gradu,

Post binae volucres, tres postea, quattuor inde.
Centenos numerus ordinat iste gradus.
Consului summam. Cum quinquaginta columbis
Quinque columbarum millia summa tenet.

1064.

Aliud de columbis.

In lauro residens bis sex volitare columbas
Aspiciens, dedit hunc forte columba sonum.
Si numerus duplici bis cresceret ordine vester,
Essetis centum me volitante simul.
Ut te non lateat volitantis summa cohortis,
Ex triginta tribus extitit illa cohors.

1065.

Problema de convivis.

Bis sex convivis bis senos divide panes,
Cleris, agricolis militibusque simul.
Liba duo clerum, libi pars quarta colonum,
Dimidius panis militis ora cibat.
Ut tot sint homines, quot panes, sunt ibi quinque
Cleri, ruricolae ter duo, solus eques.

1066.

De libra et partibus eius.

Libra vel as ex unciolis constat duodenis.
Uncia de libra linquit subtracta deuncem,
Et sextans, hoc est eadem geminata, deuncem.
Hinc quadrans haec scilicet ipsa retracta dodrantem
Inde triens ipsius quadruplicatio bessem,
Quincunx septuncem, quae sat sua pondera produnt,
Semis semissem medium dum dividit assem,
Nec vacat unciolae mediam secuncia iungens.

1067.

De uncia et partibus eius.

Uncia viginti scripulos et quattuor ambit.
Dimidium staterae semuncia dicitur eius,

Terna duo seseclae par est eademque duella,
Quarta siclus vel sicilicus vel denique sicel,
Sextula sexta modo solet et modo sescla vocari,
Octavam appellant dragmam vel rarius olcen.
Et duodenariam mediam sesclam vocitarunt.
Vigenam quartam scripulus seu gramma retentant.

1068.

De scripulo et partibus eius.

Unus item scripulus calcis componitur octo.
Dimidium scripuli obolus pars quarta ceratos,
Hic sextam fingi placuit siliquamque vocari,
Ultimus est calcus ciceris duo granula pensans.

1069.

De rustico ebrio.

Rusticus ad tectum gressus referebat ab urbe
  Errans ac titubans, pectus agente mero.
Sistit iter, potum geminat. Furor occupat artus,
  Exulat a sensu mentis, aitque sibi:
Stulte quid egisti? vas istud proiice: certe
  Fortior est pedibus cantharus iste tuis.
Tres habet iste pedes, at tu gemino pede constas.
  Quo merito tripedem devehit ergo bipes?
Finierat; vas deponit, cui sic ait, audi,
  Amphora, curre, trium diceris esse pedum.
Tu me fortior es. Quid ais? iuro tibi, clava,
  Si cito non properes, es luitura moram.
Dixerat; illa silet, stat; stultus concipit iram.
  Insanas armat ebria clava manus.
Percutit et frangit vas, vinum defluit, ansa
  Stricta fuit, glut glut murmurat unda sonans.
Credit glutonem se rusticus inde vocari.
  Dedecus impositum noluit ergo pati.
Totum vas minuens manus ebria duplicat ictus;
  Ad finem glut glut duplicat unda sonum.
Mentis inops exulque sui, post omnia stultus,
  Ad tectum fracto vase reduxit iter.

1070.

Gillo vomit gelidum vastis singultibus amnem,
Vis aliena cui frigoris addit opem.
Nam tepidum laticem curamus claudere testa,
Ut mersa imbrigenis unda nivescat aquis.

1071.

Perdiderat laticum longaeva incuria cursus,
Quos tibi nunc pleno cantharus ore vomit.

1072.

Caesaris ad valvas sedeo, sto nocte dieque,
Nec datur ingressus, quo mea fata loquar.
Ite, deae faciles, et nostro nomine saltem
Dicite divini Caesaris ante pedes:
Si nequeo placidas affari Caesaris aures,
Saltem aliquis veniat, qui mihi dicat, abi.

1073.

Item.

Spemque metumque inter rebus male natus agendis,
Sic totos multo perdo labore dies.
Mane salutator; cum sol se condit in undas,
Nocturnus subeo regia tecta cliens.
Incipio effari, mediaque in voce resisto,
Et premit ingenuus verba parata pudor.
Iam satis est: finem, o Caesar, pro munere posco,
Remque meam, seu das, perfice, sive negas.

1074.

Invitatio ad convivium.

Dulcis amice, bibas gratanter munera Bacchi:
Sic vivas totum, dulcis amice, bibas.
Fercula sume libens allata ex viscere cervi;
Sin, Actaeonis mors sit acerba tibi.
Dente timendus aper tibi ponitur, accipe laetus:
Si non, te findat dente timendus aper.

Sic tibi non oculos nox atra pro grue claudat:
Fercula sume libens, dulcis amice, gruis.
Unda marina tibi quod misit, sume libenter:
Si non, vitam adimat unda marina tibi.
Unguibus accipitris captam, rogo, percipe praedam:
Si non, scindaris unguibus accipitris.
Clara coloris aqua tribuit quos, tu cape pisces:
Si non, te perimat clara coloris aqua.
Quod meus hortus habet, gratanti suscipe mente;
Sic fruaris laetus, quod tuus hortus habet.
Si tua perpetuus non claudat lumina somnus,
Non dedigneris dicere, misce puer!

1075.

De ebrioso.

Phoebus me in somnis vetuit potare Lyaeum.
Pareo praeceptis: tunc bibo, cum vigilo.

1076.

De littera Y.

Littera Pythagorae, discrimine secta bicorni,
Humanae vitae speciem praeferre videtur.
Nam via virtutis dextrum petit ardua callem
Difficilemque aditum primum spectantibus offert,
Sed requiem praebet fessis in vertice summo.
Molle ostentat iter via lata, sed ultima meta
Praecipitat captos volvitque per aspera saxa.
Quisquis enim duros casus virtutis amore
Vicerit, ille sibi laudemque decusque parabit.
At qui desidiam luxumque sequetur inertem,
Dum fugit oppositos incauta mente labores,
Turpis inopsque simul miserabile transiget aevum.

1077.

De vitii virtutisque natura,

ex Hesiodo.

Tota simul facili vitia ipsa assumere captu
Concessum est; brevis est via, quae deducit ad illa,

Quam semper nobis vicina cubilia iungunt.
Sudorem prae se fert virtus mente deorum:
Est ad eam longus rectusque per ardua callis,
Asper et imprimis; ubi in alta cacumina ventum est,
Mollis adest, quae visa fuit durissima quondam.

1078.

De aetatibus animalium,

ex Hesiodo.

Ter binos deciesque novem super exit in annos
Iusta senescentum quos implet vita virorum.
Hos novies superat vivendo garrula cornix,
At quater egreditur cornicis secula cervus.
Alipedem cervum ter vincit corvus, et illum
Multiplicat novies Phoenix, reparabilis ales.
Quam vos perpetuo decies praevertitis aevo
Nymphae Hamadryades, quarum longissima vita est.
Hi cohibent fines vivacia fata animantum.
Cetera secreti novit deus arbiter aevi
Tempora, quae Stilbon volvat, quae saecula Phaenon,
Quos Pyrois habeat, quos Iupiter igne benigno
Circuitus, quali properet Venus alma recursu,
Qui Phoeben, quanti maneant Titana labores,
Donec consumto, magnus qui dicitur, anno
Rursus in antiquum veniant vaga sidera cursum,
Qualia dispositi steterant ab origine mundi.

1079.

De vocibus animalium.

Quis volucrum species numeret, quis nomina discat?
Mille avium cantus, vocum discrimina mille,
Nec nostrum fateor tantas discernere voces.
Hinc titiare cupit diversa per avia passer,
Garrula versifico tignis mihi trissat hirundo.
Accipitres piplunt, longoque ciconia collo
Gloctorat et ranas grandi rapit inproba rostro.
Zinzilat et laetis parrus nunc tinnipat arvis.
Haec inter merulae dulci modulamine cantus;

Faccilat hic volitans turdus, gallina cacillat.
Dum milvus iugilat, trinnit tunc inprobus anser.
Interea perdix cacabat nidumque revisit.
Nauculus cantans scottos iter ire perurget.
Nec minus interea pecudum genus omne ferarum
Musitat et proprias norunt animalia voces.
Sic ululare lupos certum est hircareque lynces.

1080.

De elephante.

Monstrorum princeps, elephas proboscide saevus
Horret mole nigra, dente micat niveo.
Sed vario fugienda malo cum belua gliscat,
Est tamen ex certis mors pretiosa feri.
Nam quae conspicimus montani roboris ossa,
Humanis veniunt usibus apta satis.
Consulibus sceptrum, mensis decus, arma tablistis,
Discolor et tabulae calculus inde datur.
Haec est humanae semper mutatio sortis:
Fit moriens ludus, qui fuit ante pavor.

1081.

De eodem.

Horrida cornuto procedit belua rostro,
Quam dives nostris India misit oris.
Sed licet immani pugnet proboscide barrus,
Spondeat et saevis dentibus interitum,
Fert tamen edomitus residentis iussa magistri,
Quoque velit monitor, cogitur ire ferus.
Vis humana potest rabiem mutare ferinam.
Ecce hominem parvum belua magna timet.

1082.

De hippopotamo et crocodilo.

Utraque fecundo nutritur belua Nilo,
Quaeque vorat morsu, quaeque sub ore fremit.

1083.

De aquila.

Mensa coloratis aquilae sinuatur in alis,
Quam floris distinguit honos, similisque figura
Texitur; inplumem mentitur gemma volatum.

1084.

De psittaco.

Indica purpureo genuit me littore tellus,
Candidus accenso qua redit orbe dies.
Hic ego divinos inter generatus honores
Mutavi Latio barbara verba sono.
Iam dimitte tuos, Paean o Delphice, cycnos;
Dignior haec vox est, quae tua templa colat.

1085.

De pica, dialogismus,

albedo, nigredo, pica, natura.

A. Sis mea candida, sis. *Nig.* Non, sed mea nigra voceris.
Nat. Candida nec dici, nigra nec esse potest.
A. Es mea. *P.* Non. *Nig.* Mea. *P.* Non: naturam consulo. *Nat.* Libram
Dirigo. Respondet pondere libra pari.
Nec tua, nec tua sit; dubius color errat in illa,
Qui divisorem nescit habere suum.

1086.

De ansere.

Aedibus in nostris volitans argenteus anser
Dulcisono strepitu colla canora levat.
Ales grata bono duplici: nam fercula mensae
Complet, et adservat nocte silente domum.
Solus Tarpeia canibus in rupe quietis
Eripuit Gallis Romula tecta vigil.

1087.

De ansere, qui intra se capit cupedia prandii.

Eminet inpletus pullorum carnibus anser,
Et varias mensae torridus ambit opes.

Inguinibus nam portat olus ventrisque soluti
   Truditur e medio esiciata nitens.
Fulcit utrumque latus turdus cum turture pinguis
   Multaque penniferum corpore pandit opus.
Quis non credat equum Graiam celasse phalangem,
   Si parvus tantas anser habet latebras?
Plura saginato conclusit fercula capso,
   Aucupia et pulpas ducere docta, manus.
Intus inest quodcumque placet, crescitque voluptas,
   Cum scisso multas pectore prodit opes.
Cedat Cecropii lascivans bucula fabri,
   Qua consuerat Amor claudere Pasiphaen.
Cedat et ille, dolo solers quem struxit Epëus,
   Qui gravidus bellis Pergama solvit equus.
Maiorem parva haec demonstrat fabrica technam:
   Una capit totas anseris arca dapes.

1088.
De esiciata.

Amisit proprias vacuato corpore carnes,
Accepitque novas; dedit ac tulit, et grave lucrum
Perdendo adquirit, damno bene crevit in illo.

1089.
De pressa.

Turgida sum moriens solertique arte refixa,
   Crescens decresco, nomine pressa vocor.

1090.
De misovostu.

Perna, lepus, turtur, perdix, Iunonius ales,
Agnus, porcellus iunguntur, candidus anser.
Aethera quod pontusque, altrix quod terra creavit,
Cernimus esciferum paulatim sumere ventrem.

1091.
De pastilli coctu.

Blandum mellis opus solerti fingitur arte;
   Faucibus hoc dulce est, dentibus interitus.

1092.

De conviviis barbaris.

Inter citz Gothicum, scapiamatzia iadrincam
Non audet quisquam dignos educere versus.
Calliope madido trepidat se iungere Baccho,
Ne pedibus non stet ebria Musa suis.

1093.

De catto, qui comedens picam mortuus est.

Mordaces morsu solitus consumere mures
  Invisum et domibus perdere dente genus,
Cattus in obscuro cepit pro sorice picam,
  Multiloquumque vorax sorbuit ore caput.
Poena tamen praesens praedonem plectit edacem:
  Nam claudunt rabidam cornea labra gulam.
Faucibus obsessis vitalis semita cessit
  Et satur escali vulnere raptor obit.
Non habet exemplum volucris vindicta peremtae:
  Hostem pica suum mortua discruciat.

1094.

De catto, cum soricem maiorem vorasset, apoplexen passus occubuit.

Immensi soricis cattus dum membra vorasset,
  Deliciis periit crudior ille suis.
Pertulit adsuetae damnum per viscera praedae:
  Per vitam moriens concipit ore necem.

1095.

De chimaera.

Ore leo, tergoque caper, postremaque serpens
  Belua tergemino mittit ab ore faces.

1096.

De Sphinge.

Ales, virgo, leo crevit de sanguine Laii,
  Thebano nascens et peritura malo.

Haec fecit thalamos Oedipum conscendere matris,
Ut prolem incestam mutua dextra necet.

1097.

De vipera.

Accensa in venerem serpens genitalibus auris
Sic coit, ut perimat, sic parit, ut pereat.
Hi sunt affectus, haec oscula digna venenis,
Coniugioque Venus, semper amore nocens.

1098.

De formica.

Verrit tetra boum gratos formica labores,
Et caveis fruges turba nigella locat.
Quae, licet exiguo videatur corpore, sollers,
Quod legat hibernae commoda grana fami.
Hanc iuste famulam nigri iam dixeris Orci,
Quam color et factum composuit domino.
Namque ut Plutonis rapta est Proserpina curru,
Sic formicarum vertitur ore Ceres.

1099.

De capris.

Lenaeos latices hircorum tergora gestant,
Fitque caper Bromio, fuerat quae victima, carcer.

1100.

Aliter.

Barbati pecoris vulgus per rura vagatur,
Pampineum gaudens laedere dente nemus.
Omnibus hinc aris Baccho caper hostia fertur,
Puniturque sacro munere culpa gregis.

1101.

Aliter.

Sanguine Cinyphio placantur templa Lyaei,
Caprigenum cui fit victima iusta pecus.

Sed licet ulcisci nequeant animalia divos,
Nec possit reddi talio numinibus:
Ut vindicta capris, cassatur nomine Liber,
Cum hircino adversus clauditur utre deus.

1102.

De Alcyonibus.

Stat domus exerrans constructa limphis et ultra,
Fervet amor limphis liquescunt ova tepore.
Exposito partu natus non cernitur ullus.
Albus in albo manens, rursus succendor ab albo,
Miraturque novos foetus consurgere ab undis,
Alcyon cui totus pelagus sunt parvoli nidus.

1103.

De sepia.

Femineo geminum designat nomine sexum,
Et candens piceum sepia claudit onus.
Utilior nullus piscis per caerula oberrat,
Cui pretium capto debuit esse duplum.
Praestat carne cibos, apicum dat felle figuras,
Et brevi specie usum ad utrumque facit.
Hanc potius doctos adsumere convenit escam,
Quae sapit in morsu et probat articulos.

1104.

In equum mirae pernicitatis.

Te cuperet Phoebus roseis aptare quadrigis,
Sed fieret brevior te properante dies.

1105.

De equis aeneis.

Quae manus hos animavit equos, quibus aere rigenti
Currere velle dedit et in aethere quaerere cursus?
Spirant aërias involvere cursibus auras
Arte citi, sed mole graves, properante metallo.

1106.

De ursa aenea, in qua serpens fuit, ubi inscius puer manum immisit.

Aere cavo falsam serpens impleverat ursam,
Addidit et morsus et iubet esse feram.

. . . . .

Implevit serpens quod minus artis erat.

1107.

In Iuvenalem venatorem.

Excipit ingentem Iuvenalis fortior aprum,
Incumbens humero, laevo pede pronior instat,
Et spumantis adhuc morsum de vulnere fraudat.

1108.

Item de apro.

Invadunt post terga suem. Stat torvus in ira,
Creticus excutitur lunato dente rebellis,
Quem socius morsu auxilians defendit in hoste.

1109.

Vacca de cauda per congelationem amissa.

Cum superest, nihil est, nihiloque minus, quod habemus:
Cedat, et est magnum, quod fuit ante nihil.
Nil mea cauda fuit, mihi dum coniuncta maneret,
Maxima sed, postquam desiit esse, fuit.

1110.

Epitaphium vaccae ex muscis morientis, quod cauda caruit.

Quae dum stulta fuit, doctos docuisse probatur:
Haec postquam sapuit, vermibus esca datur.

1111.

De ancla.

Fundit et haurit aquas, pendentes evomit undas,
Et fluvium vomitura bibit, mirabile factum!

Portat aquas, portatur aquis: sic unda per undas
Volvitur, et veteres haurit nova machina limphas.

1112.

In anclas.

Vandalarice potens, gemini diadematis heres,
Ornasti proprium per facta ingentia nomen.
Belligeras acies domuit Theodosius ultor
Captivas facili reddens certamine gentes.
Adversos placidis subiecit Honorius armis,
Cuius prosperitas melior fortissima fecit.
Ampla Valentiniani virtus cognita mundo
Hostibus addictis ostenditur arce nepotis.

1113.

De pectine.

Crinibus ambrosiis Veneris decus addidit, ut se
Pulchras iactarent Pallas vel pronuba Iuno.

1114.

De citrio.

Septa micant spinis felicis munera mali,
  Quae tulit ut citri aureus ora tumor.
Hippomenes tali vicit certamina malo,
  Talia poma nemus protulit Hesperidum.

1115.

Aliter.

Stat similis auro citri mirabilis arbor,
  Omnibus autumni anteferenda bonis.
Haec ornant mensas, haec praestant poma medelam,
  Cum quatit incurvos tussis anhela senes.

1116.

Aliter.

Omne genus mali dignum est adsurgere citro,
  Vis cui multa subest corticis et medii.

Unumquemque suum referunt pomuscula sucum,
Ternus ab hoc semper carpitur ore sapor.

1117.
De cicindelo.

Igniculus tenuis pingui fulcitur olivo,
Ut frangat tenebras luminis igne sui.

1118.
De cereo.

Lenta paludigenam vestivit cera papyrum,
Lumini ut accenso dent alimenta simul.

1119.
Aliter.

Ut devota piis clarescant lumina templis,
Niliacam texit cerea lamna budam.
Congrua votiferae submittit pabula flammae,
Quae castis apibus praebuit ante domos.

1120.
De cereo.

Flora venit. Quae Flora? Dea. An de gente Latina?
Non reor, at Chloris dicta per arva fuit.
Huius in adventum radiant de nocte lucernae,
Nam nitet atque hilarat lumine cuncta suo.
Cerea materies apibus debetur amicis;
Floribus atque hortis sit, precor, aequa meis,
Non ut mel rapiam, cuius non tangor amore,
Sed cera in talem fiat ut alba diem.

1121.
Ad Maximum.

Dulcia dona mihi tu mittis, Maxime, semper,
Et quidquid mittis, mella vocare decet.

1122.
De Dulcio.

Suave tibi nomen, sed, si te talia tangunt,
Moribus atque animo postea dulcis eris.

1123.
In Porcium.

Porcius octophoro fertur resupinus ad aedem
Iunonis Triviae priscaque templa Deae,
Et circum Phoebi: merito stupet inscia turba,
Atque ait: an horum victima porcus erit?

1124.
De Bumbulo.

Nominis et formae pariter ludibria gestans
Conventus nostros, Bumbule, parvus adis.
Sed ratio est: mixtus longis Pygmaeus in armis,
Ne te deprensum grus peregrina voret.
Nec frustra ostendis proprio placuisse parenti,
Quod turpis nomen sumseris Heniochi.
Ille habuit doctas circi prostare puellas,
Te duce lascivae nocte fricantur anus.

1125.
Aliter.

Dum sis patris heres, teneas et, Bumbule, censum,
Utile nec tibi sit, pietas si laesa probetur,
Das operam proprio auctori adversus haberi.
Discordat multum contra suscepta voluntas,
Dilexit genitor Prasinum, te russeus intrat.

1126.
In clericum.

Militis uxorem chlamidis mercede subegit
Clericus, et piperis clam tulit inde molam.
Mane redit, redditque molam praesente marito,
Et dixit: tunicam redde, reporto molam.
Redde, maritus ait; et dixit femina: reddam,
Sed magis ad nostram non molet ille molam!

1127.
De Theo.

Inguine suspensam gestas sub ventre lagenam,
Quae tibi fit turgens amphora flante noto.

Vectigal poteras figulorum reddere fisco,
  Quorum tam tereti ramice vincis opus.

1128.

Aliter.

Moles tanta tibi pendet sub ventre, Siringi,
  Ut te non dubitem dicere bicipitem.
Nam te si addictum mittat sententia campo,
  Vispillo ignorat, quod secet ense caput.

1129.

De Perpetuo.

Parce rapax epulis, vehemens, Perpetue, gluto
Mensarumque vorax, omnis cui Sicula cessit
Stultia qui madidas furto subducis ofellas.

1130.

De Tautano.

Tautano infamem nulla quem coniuge captum
Spiritus immundus subito praecordia torsit
Vendere mancipium pulchrum commune theatro.

1131.

De Crescentino.

Crescentine ferox, ne quid tibi dorsa flagellis
Conscindat coniux, iunctis tu pedibus adstas.

1132.

De Abcare servo dominico.

Regius est Abcar servus, palus, hispidus ursus,
Rana, nanus, strophilus, palmus, zeloceca, cylindrus,
Piperis exigui formam vix corpore comples,
Pulicis ex corio vestit te gunna profusa;
Ad maratros dabitur grandis formica caballus.
Pulveris ut pilula brevis es, ut glomus hic erras.
Ast ubi dormieris, caveat castissima coniux,
Erres ne subito mixtus sub nocte tomento.

Lendis forma tibi, statu non transilis ova,
Aequalis piperi, par est tibi forma cumini,
Fasciarii pondus, longi pars summa telonis.
Sic sepiam pelagus crispanti vertice gestat,
Sic niger impellit piludas de stercore zinzar,
Araneasque leves, pendens in stamine bulla.

1133.

De servando medico.

Servandum spurcum medicum nostumque medeurum
Qui se Tartareo missum de carcere finxit,
Auctoritate tumens Orci cui tempora mittit
Imperitus iners ausus terrae repetam
Cum staret in medio, mox illi voce superba
Burdonum rector, paleas nam forte gerebat,
Servande infamis, servande Zabule, pestis
Aiebat, servande canis, servande catenis
O servande meis, semper servande flagellis,
Servande in parte misera nabractanos aesis
Vitivalas valmam vitriduis fanda vitritam
Copia fers gibatus enim transire volebat.

1134.

De castellano.

Castellane, sorex cloacae, pressura tuorum
Horrida, caeca fames, coenum tibi bullit in ore,
Putredo et cancer trivit dentesque molasque,
Accipe nariputens oris latrina, Philippe,
Lividus in rubro color est tibi, cepula vultus,
Obscenitas frontem mortis sulcavit aratro.
Fistula sunt oculi, polypus de naribus horret.
En manes patitur putrido sub coniuge coniux,
Ac viduam simul facit fortuna suorum.
Qua tu cumque moves os, culum porrigis ultro:
Nam torpes foetore gravi, si forte loquaris;
Si taceas, binis secessum naribus efflas,
Lasanus es plenus guttur tibi grande fusorium est.

1135.

De potentum precibus.

Est orare ducum species violenta iubendi,
Et quasi nudato supplicat ense potens.

1136.

Fides ficta.

Qui se multorum fidei committere curat,
Auguror, hunc leviter posse carere fide.
Menstrua quaeque fides faciem cum tempore mutat.
. . . .

1137.

Indigna promotio asinorum.

Regna licet teneat sceptrumque leonis asellus,
Iuraque det populo, semper asellus erit.
Asperior tamen est, in sede leonis asellus
Si positus fuerit, quam fuit ipse leo.

1138.

Indigni mores huius seculi.

Fit de nocte dies, tenebrae de luce serena,
De stulto sapiens, de sapiente nihil.
Fit Cato mentis hebes, linguam facundus Ulysses
Perdidit: instabiles nunc habet aura vices.

1139.

De promotis ad dignitates.

Optimus esse soles: te fecit honor meliorem;
Aestimo, quod fies de meliore bonus.

1140.

Ad poetas.

Discite pro numeris numeros sperare, poetae:
Mutare est animus carmina, non emere.

1141.

Quis deus hoc medium flammavit crinibus aurum,
Iussit et in duris sentibus esse rosam?
Aspicis, ut magni coeant in foedus amantes.
Mortem spina refert: flos Veneris pretium est.
Quid tibi cum magnis puer est lascive sagittis?
Hoc melius telo pungere çorda potes.
Nec flammis quaeras neque alti pectoris ignes,
Sed tibi vernantum praebeat ista facis.
Pallens herba viret; color est hic semper amantum.
Tam fugitiva rosa est quam fugitivus amor.
Nam quod floricomis gaudet lasciva metallis,
Aurum significat vilius esse rosa.

1142.

De somniis.

Ut placidus noctu tibi Morpheus adsit, oportet
Ut faciant laetum sobria vina diem.
Qui laesere diem, laesere tyrannida somni.
Hic furias, quo se vindicet ultor, habet.
Casta placent somno; mala sunt insomnia praesto,
Ebria lux foedis cum fuit acta iocis.

1143.

Epithalamium Laurentii et Mariae.

Inprimis te, sponse, precor, patiare canentem,
Tuque, puella, magis tacito mihi carmine parcas.
Scimus enim, scimus vobis nunc carmina nostra
Doctiloquique etiam linguam solidare Maronis.
Sed breviter strictimque duos dicemus amantes.
Maria . plus quaerat . pauca loquemur.
Principio generis simili vos stirpe creatos
Florenti Florique patris sat nomina produnt;
Matribus et pariter respondet fetus uterque.
Nam decuit Mariam sapientem fundere . .
Calliopenque simul iuvenem proferre . . .
O similes multumque pares, te prima iuventus

Insignem vegetumque tenet . . . . .
Florigenas plenaque decens lanugine malas
Mollia votifero dempsisti vellera ferro,
Egregio fulges cultu totusque decorus
Et facie mores patriamque ex nomine pandens.
Nam quae primates quondam genuere Latinos,
Antiquaeque urbi proprium tribuere vocamen,
Dant tibi, Laurenti, Laurentes nomina Nymphae.
Quid memorem mores iuvenili in corde seniles
Atque Italum ingenium Romana fervere lingua?
Tu fora, tu leges celebras sanctumque tribunal
Promptaque impavidus tu suetus dicere dextra,
Te insontes palmam semper tribuere patrono,
Te contra adstantem semper timuere nocentes.
Prorsus habes iuvenis totum, quod Tullius auctor
Causidicos retinere iubet: nam fultus utroque
Vir bonus es nimium
Ad te non breviter (nam sic te velle putamus)
Verba, puella, feram, pulchro formosa colore.
Lilia ceu niteant rutilis commixta rosetis,
Sic rubor et candor pingunt tibi, florida, vultus.
Denique miramur, quid colla monilia gestent,
Ex humeris frustra phaleras imponis eburnas.
Nam tibi non gemmae, sed tu das lumina gemmis,
Atque alias comit, per te componitur aurum.
                    scriptique tenax veloxque legendi
                    talis fueris praesaga mariti
            Musaea tuis insedit cura medullis.
Nec minus in propriis studium: nam vellera lanae
Textilibus calathis semper tractare perita
Inque globos veteres coeuntia vellera pensa,
Compositas tenui suspendis stamine telas.
Quas cum multiplici frenarunt licia gressu
Traxeris et digitis tum mollia fila gemellis,
Serica Arachneo densentur pectine texta,
Subtilisque seges radio stridente resultat.
Sed iam sufficiat de magnis pauca locutum;
Non sinit hoc tempus totas effundere vires.

Quin magis, o pueri, vosque exaudite, puellae,
Quos optare pares thalamos taedasque iugales
Sensibus ex imis suspiria ducta fatentur.
Consertas prensate manus, magnumque per orbem
Dextra liget laevam, festos celebrate hymenaeos,
Ac modulante melo, pariter caeso pavimento
Cum pede vox resonet, persultent atria larga,
Quae virides cingunt hederae laurique coronant
Votigerique ignes, stellantia lumina, complent.
Tympana, chorda simul, symphonia, tibia, buxus,
Cymbala, bambalium, cornus et fistula, sistrum,
Quaeque pererratas inspirant carmina voces,
Huia folligeris exclamant organa vocis.
Surge, age iam, iuvenis, dextram complectere sponsae,
Tuque, puella, caput niveo velamine tecta,
Non cunctante gradu gressum comitare mariti.
Tuque etiam paucis monearis, Pronuba, verbis:
Quum fuerit ventum ad thalamos primumque cubile,
Sit tibi cura ingens innoxia reddere membra
Virginis, ut totum, quod possit laedere, demas.
Nullum sit capiti, quo crinis comitur, aurum,
Nec collo iaceant, nisi quae sunt levia fila,
Annulus et digitis tollatur mollibus asper,
Ac niveos auro propera spoliare lacertos;
Ne, dum . . atque oscula dulcia iactant,
Exercentque toris Veneris luctamen anhelum,
Cuncta per amplexus foedentur membra mariti,
Atque invita viri maculet, quae diligit, ora.
Ite pares: tandemque toro recubate polito.
Mellea tunc roseis haerescant basia labris.

. . . .

Dextera cervicem niveam subiecta retentet,
Stringentesque simul constringat laeva papillas.
Vivite felices, quam longaque carpite saecla!
Vivite concordes, donec premat una senectus,
Multorumque onerent natorum iura nepotes.

Liber Quartus.
Carmina Sepulcralia.
Virorum.

1144.
In fratres Cascas.

Occidere simul Cascae, simul occubuere,
Dextra quisque sua, qua scelus ausus erat.
Castra eadem fovere; locus quoque vulneris idem;
Partibus afflictis victus uterque iacet.
Quanta fuit mentis, tanta est concordia fati,
Et tumulus cinerem parvus utrumque tegit.
Par fratrum multo celebrandum carmine vatum,
Una si fierent parte minus gemini.

1145.

Urna brevis geminum quamvis tenet ista cadaver,
Attamen in coelo spiritus unus adest.
Viximus unanimes Luciusque et Flavius. Idem
Sensus, amor, studium, vita duobus erat.

1146.
Aemilii.

Quintilio victus iacet hic Aemilius igne,
Materiam fati cui dedit acer amor.

1147.
Q. Caetronii Q. F. Passeris.

Vixi, quod volui, semper bene, pauper honeste:
Fraudavi nullum, quod iuvat ossa mea.

1148.
Helvidii oratoris.

Hic iacet Helvidius fatis extinctus iniquis,
Egregius iuvenis, causarum orator honestus.

1149.
Blasani Novii.

Blasanus hoc Novius requiem sortitus in aevum,

Cuncta locus sanctus, plausu qui excepit agresti,
Cum primum fundo venerat hic dominus.
Parebat nemo, Fauni Nymphaeque sonabant,
Laetitiam divom sensit et ipse locus.
Hic olim statuis urbem decoravit et orbem:
Nomen habet populus, corpus habet tumulus.

1150.

C. Rubrii Urbani.

Qui, dum vita data est, semper vivebat avarus,
Heredi parcens, invidus ipse sibi,
Hic accumbentem sculpi genialiter arte
Se iussit docta post sua fata manu,
Ut saltem recubans in morte quiescere posset
Securaque iacens ille quiete frui.
Filius a dextra residet, qui castra secutus
Occidit ante patris funera moesta sui.
Sed quid defunctis prodest genialis imago?
Hoc potius ritu vivere debuerant.

1151.

Apicii.

Qui patrias consumsit opes ventrique dicavit,
Hic situs, ignavae gloria prima gulae;
Quique sibi iugulum secuit, ne paupere mensa
Factus inops tristes duceret inde dies.
Sparge mero dapibusque igitur, non thure sepulcrum,
Hoc Apici redeat priscus in ossa calor.

1152.

Petronio Birronio.

Parva quidem monumenta tibi pro munere vitae
Fecimus, et tumulo teximus ossa levi.
Sed quoniam tacitis adsunt sua praemia votis,
Testatur titulus pignus amicitiae.
Si datur extinctis mentem retinere priorem,
Respice, Birroni, munus amicitiae.

1153.

L. . . *Prudens C. Minucius C. L. Chrestus Pudenti.*
Ulterius nihil est morte neque utilius.

1154.

O tu, qui multas, hospes, lustraveris urbes,
Dic, quo vidisti stemmata plura loco?

1155.

Curtii Vilani.

Acceleres quamvis, orat te flebile saxum,
Conspicias, quis sit conditus hoc tumulo.
Curtius hic situs est, pietate insignis et annis
Vilanus, superis reddidit ast animam.
Ne pudeat, nostrum tu qui legis, advena, nomen,
Dicere: Vilano sit, precor, alma quies.

1156.

Hic situs est iustus . . laudator et aequus,
Sassina quem genuit, nunc Aquileia tenet;
Optime qui cohortis centuriam reguit,
Praetoriae fidus, non barbaricae legionis.
Manilius hic Valerianus nomine dictus.
Sextilius frater quia meritus posuit.

1157.

Quid tibi nunc prodest, stricte vixisse tot annis?
Heredum ratio nuntiat *ipsa* tibi.
Prima fuit litis vicesima parte soluta,
Deinde rudes homines *in colle* Saturno
Morantes delati sunt attamen hoc sub iudice iusto
Pendet sed longis protractibus *arte* maloru.
Vici quidem domine victor cum palma relatus
Semanimis . . . medici male membra secarunt
Corpori quod superest tumulum tibi feci libenter
Non mihi mandasti sed vivos saepe voleba . . .

1158.

Stallius Gaius has sedes Hauranus tuetur,
Ex Epicureio gaudivigente choro.

1159.

Nardu' poeta Pudens hoc tegitur tumulo.

1160.

Vixi, edi atque bibi, lurco merus atque popino.
Haec mihi quot curis vita peracta fuit!
Qui legis haec, divae bona verba precare Vacunae,
Nunc saltem vacuo donet ut esse mihi.

1161.

Epitaphium inpostoris.

Faex hominum, fraus totus homo iacet: ecce iacenti
Nocte dat excubias noctua, luce canes.

1162.

Diis si qua est caelo pietas, quae talia curet,
Persolvat dignas grates et praemia reddat.

1163.

Vivere post obitum vatem vis nosse, viator?
Quod legis, ecce loquor. Vox tua nempe mea.

1164.

Q. Virii Severini.

Raptus ego superis patribusque ablatus inique.
Cum frui debueram aetate, horrida fata negarunt.
Praecipitem memet superi mersere sub undas
Ac tumulo clausere gravi. Iam partus et usus,
Arsque mihi fuerat studioso corde reperta
Maxima quadrupedum, studia et quoque plura fuerunt
Ingenio semper plenus, probitate beatus:
Et quandoque simul finito lumine vitae
Manibus his iuncti pariter sociabimur una.
Quisque legis, doleas: devites talia fata.

1165.

P. Atinii L. F. Fab.

Si lutus aut pulvis tardat te forte, viator,
Arida sive sitis nunc tibi iter minuit,
Perlege, cum in patriam tulerint te dextera fati,
Ut requietus queas dicere saepe tuis:
Finibus Italiae monumentum vidi Vobernae,
In quo est corpus Atini conditum.

1166.

Caesii Aequidici.

Caesius Aequidicus iam centum vixerat annos.
Felices annos tot tulit hora brevis.

1167.

Memoriae M. Lucceii M. F. Nepotis Sex. Onusianus.

Cum praematura raptum mihi morte nepotem
Flerem, Parcarum putria fila querens,
Et gemerem tristi damnatam sorte iuventam
Versaretque novus viscera tota dolor,
Me desolatum, me desertum ac spoliatum
Clamarem, largis saxa movens lacrimis:
Exacta prope nocte, suos cum Lucifer ignes
Spargeret et volucri roscidus iret equo,
Vidi sidereo radiantem lumine formam
Aethere delabi. Non fuit illa quies,
Sed verus iuveni color et sonus: at status ipse
Maior erat nota corporis effigie.
Ardentes oculorum orbes humerosque nitentes
Ostendens roseo reddidit ore sonos:
„Adfinis memorande, quid o me ad sidera coeli
„Ablatum quereris? desine flere deum.
„Ne pietas ignara superna sede receptum
„Lugeat et laedat numina tristitia.
„Non ego Tartareas penetrabo tristis ad umbras,
„Non Acheronteis transvehar umbra vadis,
„Non ego caeruleam remo pulsabo carinam,

„Nec te terribilem fronte timebo, Charon:
„Nec Minos mihi iura dabit grandaevus et atris
„Non errabo locis nec cohibebor aquis.
„Surge, refer matri, ne me noctesque diesque
„Defleat ut moerens Attica mater Ityn.
„Nam me sancta Venus sedes non nosse silentum
„Iussit et in coeli lucida templa tulit.“ —
Erigor et gelidos horror perfuderat artus.
Spirabat suavi tinctus odore locus.
Dic nepos, seu tu, turba stipatus Amorum,
Laetus Adoneis lusibus insereris,
Seu grege Pieridum gaudes et Apolline iungi
Omnis coelicolum te chorus excipiet;
Si libeat thyrsum gravidis amicire corymbis
Et velare comam palmite, Liber eris;
Pascere si crinem et lauro redimire capillos,
Arcum cum pharetra sumere, Phoebus eris,
Indueris teretes manicas Phrygiumque galerum
Non unus Cybeles pectore vivet A . . .;
Si spumantis equi libeat quatere ora lupatis,
Cyllare, formosi membra vehes equitis.
Sed quicumque deus, quicumque vocaberis heros,
Sit soror et mater, sit puer incolumis!
Haec dona unguentis et sunt potiora corollis,
Quae non tempus edax, non rapit ira Iovis.

1168.

Camilli Aquileii.

Adspice quam subito marcet, quod floruit ante.
Adspice quam subito, quod stetit ante, cadit.
Nascentes morimur finisque ab origine pendet.
Illa eadem, vitam quae inchoat, hora rapit.

1169.

Rufini.

Claudius hunc vivus Stygias Rufinus ad umbras
Institui titulum post animae requiem,
Qui testis vitae fati sit lege futurus,

Cum domus accipiet saxea corpus hebes.
Quodque meam retinet vocem data litera saxo,
Voce tua vivet, quisque leges titulum.

1170.

Marii.

Inscribunt titulos et grandia verba sepulcris,
Vix longa absumsit quos Libitina die.
Ista nihil miserae praeter solatia matris
Et quas nunc lacrimas adspicis, urna gerit.
Terna ego Pisaeae numerabam praemia palmae,
Iniecere suas cum mihi fata manus.
Si qua tamen Marii nomen, genus esse Catonis
Fama sit, hoc unum, quod sciat, hospes habet.

1171.

T. Statilius Proculus T. Statilio Apro Filio.

Innocuus Aper ecce iaces, non virginis ira,
Nec Meleager atrox perfodit viscera ferro.
Mors tacita obrepsit subito fecitque ruinam,
Quae tibi crescenti rapuit iuvenile figuram.

1172.

Philotis.

Hic iacet ereptus matura morte Philotes.
Plus reliqui huic mors quam vita datura fuit.
Non habuit vivus, calcem quo sistere posset;
Nunc spatium extincti grande cadaver habet;
Nec natos fraudasse bonis credatur avitis:
Quod pater huic, natis ipse reliquit idem.

1173.

Vitalis mimi.

Quid tibi, mors, faciam, quae nulli parcere nosti?
Nescis laetitiam, nescis amare iocos.
His ego praevalui tota notissimus urbe,
Hinc mihi larga domus, hinc mihi census erat.

Gaudebam semper. Quid enim, si gaudia desint,
Hic vagus ac fallax utile mundus habet?
Me viso rabidi subito cecidere furores,
Ridebat summus me veniente dolor.
Non licuit quemquam mordacibus urere curis,
Nec rerum incerta mobilitate trahi.
Vincebat cunctos praesentia nostra timores,
Et mecum felix quaelibet hora fuit.
Motibus ac dictis, tragica quoque voce placebam
Exhilarans variis tristia corda modis.
Fingebam vultus, habitus ac verba loquentum,
Ut plures uno crederes ore loqui.
Ipse etiam, quem nostra oculis geminabat imago,
Horruit, in vultu se magis esse meo.
O quoties imitata meo se femina gestu
Vidit et erubuit totaque mota fuit!
Ergo quot in nostro videantur corpore formae,
Tot mecum raptas abstulit atra dies.
Quo vos iam tristi turbatus deprecor ore,
Qui titulum legitis cum pietate meum.
O quam laetus eras, Vitalis! dicite moesti!
Sint tibi, Vitalis, sint tibi laeta modo.

1174.

Hic ego, qui sine voce loquor de marmore caeso,
Natus in egregiis Trallibus ex Asia.
Omnia Baiarum lustravi moenia saepe
Propter aquas calidas deliciasque maris.
Cuius honorificae vitae non inmemor heres
Quinquaginta meis millibus, ut volui.
Hanc aedem posuit struxitque novissima templa
Manibus et cineri posteriisque meis.
Sed te, qui legis haec, tantum precor, ut mihi dicas:
Sit tibi terra levis, Socrates Astomachi!

1175.

Quaerere cessavi numquam, nec perdere desi:
Mors intervenit, nunc ab utroque vaco.

1176.

Sabini cursoris imperatorii.

Qui dolet interitum, mentem soletur amore:
Tollere mors vitam potuit, post fata superstes
Fama viget. Periit corpus, sed nomen in ore est.
Vivit, laudatur, legitur, celebratur, amatur
Nuncius Augusti, velox pede cursor, ut aura,
Cui Latiae gentis nomen patriaeque Sabinus,
O crudele nefas! tulit hic sine crimine mortem.
Damnatus periit, deceptus fraude latronum.
Nil scelus egisti: fama est, quae nescit obire.

1177.

Dis Manibus.

M. Publicii M. L. Unionis.

Te rogo, praeteriens, fac mora et perlege versus,
Quos ego dictavi, et iussi scribere quendam.
Est mihi terra levis merito, sed quiesco marmore clausus.
Reddidi depositum, coaglavi semper amicos.
Nullius thalamos turbavi, nemo queritur.
Coniumxs cara mihi mecum bene vixit semper honeste.
Praestiti, quod potui, semper sine lite recessi;
Unus amicus erat tantum mihi, qui praestitit omnia semper honeste.

T. Fl. Hermes V. Q.

Tunc meus assidue semper bene luxit amice focus.

Fecit Unio (vivo B.) sibi et Galliae Tyche optimae coniugi et Aemilio Isidoro vernae suo et posterisque suorum et coniugi suae et Isidori et eorum Posterisque et M. Publicio Felici alumno suo.

1178.

D. M. S. L.

Mindius Zosimus Senior.

Vivus mi feci, ne post me lentius heres

Conderet exiguo busta suprema rogo.
Si Sacri sunt manes, iaceo in tenebris.

Cum Successa coniuge Ae. sancta. S. M. T. L.

1179.

D. M. Successi Primigenia soror fecit fratri benemerenti et piissimo.

Iter septem annis ego iam fatale peregi:
Nunc rapior tenebris et tegit ossa lapis.
Desine, soror, me iam flere sepulcro:
Hoc etenim multis regibus hora tulit.

1180.

Functus honorato senio plenusque dierum
Evocor ad superos. Pignora, quid gemitis?
Reddere depositum lex est, ideoque petenti
Corpus humo, manes restituoque polo.
Sumite quod vestrum est, insignia, iura, parentis
Scilicet et titulos: plus satis urna mihi haec.

1181.

Monumentum absolvi hoc sumtu et inpensa mea,
Amica tellus ut det hospitium ossibus;
Quod omnes rogant, sed felices inpetrant.
Nam quid egregium quidve cupiendum est magis,
Quam ubi lucem libertatis acceperis,
Lapsum senectae spiritum ibi deponere?
Quod innocentis argumentum est maximum.

1182.

Laevini et Pontii.

Vester ego, Insubres, iaceo hic sub marmore, vester
Laevinus, Lyciae gloria gentis eram.
Quid mihi honos? quid opes? virtus me sola beavit,
Qua mortalibus et coelitibus placui.
Quae fuit in terris vestrae mihi cura salutis,
In superis eadem nunc quoque cura mihi est.

In eodem marmore.

Pontius hic pariter sua convicarius ossa
Hic cum Laevino iussit humanda suo,
Ut quos viventes animus coniunxerat idem,
Defunctos eadem iungeret urna duos.
Flete virum, quicumque illo superestis ademto,
Gaudete ob civem dique deaeque novum.

1183.

Cassii Agrippini.

Ille ego, qui quondam praetor paucisque diebus
Praetextatus agri iudex finisque regendi
Iustitiam colui partesque aequaliter ambas,
Hic sum, quem cernis nunc, Cassius Agrippinus.

1184.

P. Aelii Ulpii II. et Exdec.

Hanc sedem longo placuit sacrare labori,
Hanc requiem, fessos tandem qua conderet artus
Ulpius emeritis longaevi muneris annis.
Ipse suo curam titulo dedit, ipse sepulcri
Arbiter hospitium membris fatoque paravit.

1185.

Telephus hac sede Iucunda Pothusque quiescent,
Debita cum Fatis venerit hora tribus.
Hic locus heredi ne cesserit; inviolati
Sint cineres tum, quos cana favilla teget.

1186.

Sic tibi contingat feliciter ire, viator:
Inmatura meo perlege fata loco.
Zelotos iaceo: vixi, dum fata sinebant;
Si tamen haec vita est, tam cito posse mori.
Bis mihi septenis finis datur ultimus annis;
Nomine me rapuit mors inimica meo.

1187.

Zoticus hic nomen nudum vanumque reliqui:
cineres corpus et in aethera vita soluta est.

1188.

Sex. Naevio L. F. Pub. Verecundo Sign. Coh. XIIII. nato Veronae.

Ossa relata domum: cinis hic adoperta quiescit.
Heredes titulum, versiculos *posuit.*

Cornelius Eroi Conlegae et amico.

1189.

Hic situs ille ego sum Merulator Publius, ipso
Qui vocitatus eram Baebius cognomine patris.
Roma mihi patria: nomen meum: primus in aevom.
Hos versus fraterque soror tumuloque dicarunt,
Qui pietate sua merito laudem posuere.

P. Baebius P. F. Pal. Myrtilus et Pomponia Spica unico fratri dignissimo et pio fecerunt.

1190.

Aquis Tarbellicis.

Urbis magnificae Paetus proconsul Aquensis,
Moribus et sensu maturus obit tener annis.

1191.

D. M.

L. Alfidio Urbano trib. Mil. Leg. VII. G. P. F. Antoninianae, homini in vita sua optimo, ex testamento eiusdem, arbiterio Corneli Rustici soceri.

Vive laetus, quisque vivis,
Vita parvom munus est.
Orta mox sensim vigescit,
Deinde sensim deficit.

1192.

Hic Chiae cubat amphorae maritus,
Mettus Fuffetius Corelianus

Pauper deliciis, gula atque luxu,
Dives, si mediocritate scisset
Uti, Socraticus tamen re in una,
Quod se scire nihil satis sciebat.,

1193.

Potatoris.

Vina dabant vitam, mortem mihi vina dedere,
Sobrius auroram cernere non potui.
Ossa merum sitiunt; vino consperge sepulcrum,
Et calice epoto, care viator, abi.

Valete potatores.

1194.

Humano generi legem natura creatrix
Hanc dedit, ut tumuli membra sepulta tegant.
Liberii soboles matrique patrique superstes.
Triste ministerium mente dedere pia.
Hic sunt membra quidem, sed famam non tenet urna:
Nam durat titulis nescia fama mori.
Rexit Romuleos fasces currentibus annis,
Successu parili Gallica iura tenens.
Hos non inbelli pretio mercatus honores,
Sed pretium maius detulit alma fides.
Ausoniis populis gentiles rite cohortes
Disposuit, sanxit foedera, iura dedit.
Cunctis mente pater, toto venerabilis aevo,
Ter denis annis proximus occubuit.
O quantum bene gesta valent! cum membra recedunt,
Nescit fama mori: lucida vita manet.

1195.

Optime, mutasti vitam cum morte, Sabelli,
Vita sed est potius morte secuta tua.
Nunc etenim vivis, nunc et felicius aevum
Ducis ab humana conditione procul;
Nunc et, in excelsa coeli regione locatus,
Cum superis nectar pascis et ambrosiam.

1196.

D. M.

P. Caulius.

Syntrophus hic situs est. Vixi sine crimine vitae.
Vos ego nunc moneo, semper qui vivitis avare:
Nudus natura fueras e matre creatus,
Nudus eris; obitis gratia nulla datur.

Ann. L.

1197.

Dum quaerit nomen multis notescere nostrum,
Contentus titulo nummos mihi reddidit heres.

1198.

Hospes, disce novum mortis genus. Inproba felis
Dum trahitur, digitum mordet: et intereo.

F e m i n a r u m.

1199.

Paulinae Valeriae.

Decipimur votis et tempore fallimur et mors
Deridet curas. Anxia vita nihil.

1200.

Tarquiniae Modestae, quae vixit ann. XV. M. VI. D. VI. Modestus et Laciva parentes, Lucentius maritus, cum quo vixit M. VI. D. VII.

Nam fuit eximia specie miroque decore:
Mens inerat vere corpore digna suo.
Vale vale dulcissima.

1201.

Cominius Firmus Oppiae.

Exemplum periit: castae lugete puellae.
Oppia iam non est, erepta est Oppia Firmo.
Accipite hanc animam numerosque augete sacrorum,
Arria Romano et tu Graio Laodamia.
Hunc titulum meritis servat tibi fama superstes.

1202.

Marcellinae.

Hic pietatis honos, haec sunt pia dona mariti.

1203.

Ariadnae.

Ne quis flere velit, si tumulum ac titulum
Viderit extructum: sic fatum voluit.
Vixi dum potui, tempore quo licuit.
Ignis habet corpus, ipsam coelum animam.
Vexit aqua Porthmeus, terra habet hic cineres.
Ignis, aqua, coelum, terra simul capiunt.
Si nomen quaeris, quam Liber rapuit,
Digna Ariadna polo nobile sidus ero.
Amoque ego nec casta cessit Penelope,
Alcesti comes. aemula mors rapuit.
Salvos erit coniunx, maior erit tumulus.
Ter denos annos, menses undecim post
Divisos fatis, ter sex vixi dies.
Annos bis septem virgo ago, sed reliquos
Coniuge Alexandro Sosia cum Sosio:
Iungit carus amor, dividit ipsaque mors.

1204.

Lesbiae.

Siste gradum, quamvis properes (brevis hora), viator:
  Sic fati nullus te dolor exanimet.
Lesbia, quam tulerat tellus pulcherrima Tarsis,
  Indicio sit amor totius Hesperiae.
Quam ereptam terris pia numina subtraxerunt,
  Hanc sibi sola domum corporis instituit.

1205.

liae Iulianae F. quae vixit ann. XX. M. XI. D. VII.

Possidet inmerito locus hic cito corpus iniquus,
Quae talem vitam meruit, ut curva senectus

Noluerunt superi: cito reddidit omne, (nefandum!)
Quod fuit, ad superos, quae nullis invida vixit.

1206.

Sanguine si nostro, nostra si morte liceret
  Pallentes Orco, pro dolor! eripere,
Et si, quae patimur crudeli funere fata,
  Hoc saltem nobis munere grata forent:
Taederet quantos coeli convexa tueri!
  Quantae saevirent in sua corda manus!
Et tu, quae fuerim, si nosses, candide lector,
  Nunc animam quoque tu purpuream vomeres,
Vivere quo rursus possem et superesse daretur,
  Fingere et innumeras nexa per ora animas.

1207.

Meretricis.

Forma atque illecebris Veneri vixi aemula. Livor
  Saxo hoc delicias invidus occuluit.
Artificis pietate iterum rediviva placebam,
  Ni me vidisset Cypria marmoream.

1208.

Candidae.

Mors, quae perpetuo cunctos absorbet hiatu,
  Parcere dum nescit, saepius ipsa favet.
Felix, qui affectus potuit dimittere tutos,
  Mortalem moriens non timet ille viam.
Candida praesenti tegitur matrona sepulcro
  Moribus, ingenio et gravitate nitens,
Cui dulcis remanens coniux natusque superstes;
  Ex fructu mater noscitur in sobole.
Hoc precibus semper, lacrimosa hoc voce petebat,
  Cuius nunc meritum vota secunda probant.
Quamvis cuncta domus numquam te flere quiescat,
  Felicem fateor sic meruisse mori.

Hic requiescit in pace Candida C. F. quae vixit P. M. ann. L. die IIII. Id. septem imperante D. N. Mauricio P. P. Augusto anno III. P. C. eiusdem ann. II. ind. quarta.

1209.

Polliae Saturninae, Titio Philippo, Aeliae Saturninae.

Inmatura quies quos abstulit, hic siti sunt tres,
Mater cum parvis pignoribus geminis.
Pollia Saturnina parens triginta per annos
Vixit et enituit docta sonare mele,
Octo puer Titius, proles cito rapta, Philippus,
Et fratri tenero carior una soror
Aelia Saturnina obiit uno insuper anno:
Nec cantus vitam protulit aut choreae.

1210.

Bassa, vatis quae Laberi coniuga, hoc alto sinu
Frugi matris quiescit, moribus priscis nurus,
Animus sanctus cum marito, si anima coelo reddita est.
(fornice interiecto sequitur.)
Parato hospitio cara iungunt corpora.
Haec rursum nostrae, sed perpetuae nuptiae
In spica et casia et bene odora stacta et amomo.
Inde oro, germenve novum vel flos oriatur,
Unde coronem amens aram carmenque meum et me.
Purpureo varium vitis depicta racemo
Quattuor amplexa est ulmos de palmite dulci.
Scenales frondes detexunt hinc geminam umbram,
Arboream, proceram et mollis vincla maritae.
Hic corpus vatis Laberi; nam spiritus ivit.
Illuc, unde ortus, quaerite fontem animae.
Quod fueram, non sum, sed rursus ero, quod non sum.
Ortus et occasus, vitaque morsque itidem est.

1211.

Rusticella M. L. Cytheris.

Quandocumque levis tellus mea conteget ossa,

Incisum et duro nomen erit lapidi.
Quod si forte tibi fatorum cura meorum,
Ne grave sit, tumulum visere saepe meum,
Et quicumque tuis umor labetur ocellis,
Protinus inde meos defluat in cineres.

1212.

Quid lacrumis opus est, Rusticelli, carissime coniux,
Extinctos cineres sollicitare meos?

Una domus cunctis, nec fugienda viris.

Ut quae volui tempore tempus habet
Nondum vicenos annos compleverat annus:
Supremum Parcae sorte dedere mihi.

1213.

In Neaeram, quae amore concita dedit se praecipitem in puteum.

Quod leges sanctique diu vetuere parentes,
Me scelus in tetrum compulit alma Venus.
Coniugii spe capta, Leon, tua facta Neaera,
Proh spreta ah! turpis fabula sum populo.
Coniuge desertam dum me vicinia latrat,
In puteum praeceps liqui animam atque diem.
Non diva es, sed dira, Venus, blanda, horrida, fallax,
Uris tu, aut maculas aut furibunda necas.

1214.
Aeliae Sabinae.

His iacet exanimis tumulis Aelia Sabina,
Tum sua nata simul, foetu quam procreat ipsa.
O fortuna, fidem quantam mutasti maligne.
Quam genuit genitrix, secum tenet in lare Ditis.

1215.
Clodiae Secundae.

O quanta pietas fuit in adolescentula,
Fides, amor, sensus, pudor atque sanctitas!

Noli dolere, amica, eventum meum:
Properavit aetas, hoc dedit fatum mihi.

1216.

In partu mortuae.

Lux, fatum, foetus, proles geminantur, et ante
Quam pariam, pereo: reddita utrumque fero.

1217.

(In anteriori facie.)

Servavi thalamum genio, dulcissime coniux,
Servandus nunc est pro thalamo tumulus.

(in altera facie.)

Ornasti et manes lacrimis, miserabilis uxor;
Haud optare alias fas erat inferias.

1218.

Petroniae.

Levitae coniux, Petronia, forma pudoris,
His mea discedens sedibus ossa loco.
Parcite vos lacrimis dulces cum coniuge natae,
Viventemque deo credite flere nefas.

1219.

Petroniae Thallusae.

Liberta et coniux Petronia, cara patrono,
Thallusa hoc tumulo condita luce caret:
Quae bis vicenos conplerat lucibus annos,
Erepta est subito coniugis e gremio.
Hanc sic adsidue deflet Petronius, ut iam
Deficiant oculos lumina cara suos.
Desine per terras infernas tendere ad arces;
Fata animam dederant, fata eademque negant.

1220.

Coeliae.

Aspecto paulum tumulo subsiste, viator,
Nescis dum vitae tempora parva meae.

Coelia nomen erat sapiens, proba, *fida marito*,
[Viximus annos tredecim, menses quatuor.]
Et sic me miseram destituere dei.
Sperabam Lethen defunctorumque *quietem*,
Nil mihi Lethei profuit *amnis aqua*.
Durat et infixus noster dolor ab . . .
Aetatis rap . . . coniug . . .

1221.

Una dies adimit crudeli clade peremtas,
Quis ara haec posita est, poena hominis miseri!
Filia namque perit, periit et mater: eundem
Deserit illa patrem, deserit ista virum.

1222.

Sicinia Q. F. Mater.
Sicinia C. F. Secunda.

Filia cum matre est, hospes, sei forte requiris,
Heic sita, quas rapuit mortis acerba dies.
Sed prius eripuit matri, qui in omnia pollet,
Crudelis casus filiolam e manibus.
Paene inmatura morte ereptam sibi gnatam
Heu quantum mater in biciociost
Nam postquam et monumento hoc condecoravit
Gnatam, per luctus reddidit ipsa animam.

1223.

Have Septimia
S. T. T. L.

Quisquis huic tumulo posuit ardente lucernam,
Illius cineres aurea terra tegat.

1224.

Samnis sum genere, Proculam dixere parentes.
Firminum genui, Firmino iuncta marito.

1225.

Luciolae.

Luciola, effigies illorum iudice quovis,
Quos peperit quondam morum fecunda vetustas,

Hic tegitur, laudis monumento cuncta superstes.
Nobilitas patriae Treveri praeclara, patrumque
Arvernum hospitium civem se adscisse supernis.
Pignorat haec tellus terrae felicis alumnam.
Fundorum spatiis cinerum est possessio maior
Coniuge Fortunato equitum peditumque magistro.
Omni humili officio dum se gerit, auxit honores:
Altior invidia, qui non succumbit honori, est.

1226.

Apusulena Geria vix. ann. XXV.

Quod quisque vestrum mortuae optarit mihi,
Eveniat illi semper vivo et mortuo.

1227.

Atiliae L. F. Pomptillae.

Urbis alumna graves casus hucusque secuta
Coniugis infelicis, Atilia, cura Philippi,
Hic sita sum, manibus gratis sacrata mariti,
Pro cuius vita vitam pensare precanti
Indulsere dei; ne cesset fama, meremur.

Quod credis templum, quod forte, viator, adoras,
Pomptillae cineres ossaque parva tegit.
Sardoa tellure premor, comitata maritum,
Proque viro fama est me voluisse mori.

In latere sinistro.

Hic Pomptilla iacet cineri coniuncta Philippi,
Coniugis hilaris includi . . . ad votum
Quae fecit ad . . . memine . . . argumentum
Iunonis sedes infernae cernite cuncti,
Numine mutato fulget Pomptilla per aevum.

Unum et viginti vix iuncti viximus annos,
Una fides nobis gaudia multa dedit.
Et prior ad letum cum sim Pomptilla recepta,
Tempore tu, dixi, vive, Philippe, meo.
Nunc aeterna quies Ditisque silentia moesta
Hanc statuere mihi pro pietate domum.

Languentem tristis dum flet Pomptilla maritum,
Vovit pro vita coniugis ipsa mori.
Protinus in placidam delabi visa quietem
Occidit. O celeres in mala vota dei!
Has audite preces, vitam servare marito,
Ut pereat vita dulcior illa mihi!

Puerorum et Puellarum.

1228.

Floridi.

Quod vixi, flos est. Servat lapis hoc mihi nomen.
Nolo deos manes, flos satis est titulo,

1229.

. . . nec duro iam doleas obitu.
Nec tibi nec nobis aeternum vivere cessit.
Quod pueri occidimus, fata querenda putas?
Dum sis in vita, dolor est amittere vitam.
Dum semel occidimus, omnia despicias.
Orbem sub leges si habeas, dum vivis, ad Orcum
Quid valet? hic nulla est divitis ambitio.

1230.

Sulpicii.

Si iuvenis, si vir peccat, si numina temnunt,
Et claudunt fatum saepius ante diem:
Arbiter haec aevi recte dispensat. At urna haec
Sulpicii pueri maesta tegit cineres.

1231.

In puerum modo natum.

Funere non aequo puer inmaturus obivi
Marmoreisque meis hic iaceo tumulis.
Non potui parvus puerilem inplere iuventam,
Nec vestire meam flore novo faciem,
Nec senior capiti niveos mutare capillos,
At fati victus sorte puer perii.

Heu crudele nefas! Quae me generaverat hora,
  Haec eadem vitae terminus hora fuit.

1232.

Non ego, quod perii, doleo, sed parvulus infans
  Quod, cum plus saperem, spem merui dubiam.
Si vita incolumis potuisset vincere fata,
  Crevisset generis gloria magna mei.
Fortuna invisa est, spes et frustrata iacentem:
  Mors cuncta eripuit, dira quies hominum.

1233.

Duo. Iuvav. Lupi et Afri.

Una Iuvavonis domus hos produxit alumnos,
  Libertatis opus contulit una dies.
Naufraga mors pariter rapuit, quos iunxerat ante,
  Et duplices luctus sic periniqua dedit.

1234.

Ummidiae manes tumulus tegit iste simulque
  Primigeni vernae, quos tulit una dies:
Nam Capitolinae conpressi examine turbae
  Supremum fati conpetiere diem.

Ummidiae C. F. et P. Ummidio Primigenio vix an. XIII. P. Ummidius Panoptes fecit.

1235.

Quintum annum et decimum Narcissus flore iuventae
  Hoc iacet abreptus conditus in tumulo.
Quisquis ades, lector, fatum miserabile cernis;
  Parcae tam inpubem quem rapuere mihi.
Maeret cara soror, quae fratrem luget ademptum,
Mater hebet. Natum florem lux candida torquet.

Hic septimum decimum frumentum publicum accepit, sextum decimum vendidit.

1236.

Pagi pueri.

Quicumque es, puero lacrimas effunde, viator.
Bis tulit hic senos primaevi germinis annos

Deliciumque fuit domini, spes grata parentum,
Quos male deseruit longo post fata dolori.
Noverat hic docta fabricare monilia dextra
Et molle in varias aurum disponere gemmas.
Nomen erat puero Pagus, at nunc funus acerbum
Et cinis in tumulo iacet et sine nomine corpus.

Qui vixit annis XII. mensib. VIIII. diebus XIII. ho. VIII.

1237.

Iuli Saturni.

Patris eram quondam spes et solamen Iulus,
Nunc desiderium mortuus et lacrimae.

1238.

Hic puer octavo fraudatus clauditur anno,
Inpia quem fati saeva ruina premit.
Nomen erat Clemens, minime laedendus, et annis
Spes erat in puero, nunc cinis et gemitus.

1239.

Si fructus proprio subdit de germine tellus,
Si reparat sparsis debita seminibus,
Nascentur tumulo formae, nova messis, honores,
Et lepor et suavis germina nequitiae.

1240.

Inclusit tenerum pretioso marmore corpus
Aeternam in sedem nominis Itacii.

1241.

Sic tibi praeterito redeat felicior annus
Caper, et ex facili vita regatur ope.
N ⁚ . durae mortis sacratos laedere manes,
Ecce monent leges et levis umbra rogi.

1242.

Parvulus hic situs est: vixit tres usque per annos
Inque novem menses invalidosque dies.

Nomine Chrysologus amabilis usque erat infans,
Flebilis et misere raptus ad inferias.

Saturninus filio. Velia Lalema delicato suo posuit.

1243.

Ori pueri.

Lege aeviterna traditus leto puer
Bis octo in annis hocce sub tumulo iacet,
Quem cuncta flevit turba, multo plus herus,
Speciem obtinentem moribus cum vinceret.
Hic Phocaeensium civis in patrio solo,
Nunc Italorum, Ditis intra terminos
Nomen tenebit Isidis nati puer.

1244.

Restitutae.

Hoc castae in tumulo iacet aetas prima puellae,
Orbati dolor infelix utriusque parentis,
Coniugis aeternum lacrimoso crimen amore
Et cito desertae subolis lacrimabile fatum.
Da, quicumque legis, fletus et parce sepulcro.

1245.

Antillae.

Heus tu, qui transis secura mente, viator,
Siste gradum, hoc tumulo et verba notata lege.
Antilla hic iaceo nondum trieteride plena
Bis mihi cum vita carior omnis erat.

1246.

Magnillae.

Umbrarum secura quies animaeque piorum
Laudatae, colitis quae loca sancta Erebi,
Sedes insontem Magnillam ducite vestras,
Per nemora et campos protinus Elysios.
Rapta est octavo fatis instantibus anno,
Carpebat vitae tempora dum tenerae.

Formosa et sensu mirabilis et super annos
Docta, decens, dulcis, grataque blanditiis.
Perpetuo talis gemitu lacrimisque colenda,
Infelix aevo tam cito quae caruit.
An felix aegrae potius subducta senectae?
Sic Hecubâ flevit Penthesilea minus.

1247.

Felix haec visa est nascendi lege puella,
Quae non est miseros ture potita lares,
Sed legem fatis Parcae dixere cruentam,
Primus natalis condat ut ossa sua.
Cognomen pater huic fuerat natale daturus.
Abstulit atra dies una cum corpore nomen.

1248.

Remi et Archontiae, qui natione Galla germani fratres adulti una die mortui et pariter tumulati sunt.

Haec tenet urna duos, sexu sed dispare fratres,
Quos uno Lachesis mersit acerba die.
Ora puer dubiae signans lanugine vestis,
Vix hiemes licuit cui geminasse novem.
Nec thalamis longinqua soror trieteride quinta
Taenarias crudo funere vidit aquas.
Ille Remi Latio fictum de sanguine nomen,
Sed Gallos claro germine traxit avos.
Ast haec Graiugenam resonans Archontia linguam
Nomina virgineo non tulit apta choro.
Depositi Nonis Novembr. Cons. Dioscoro V. C.

1249.

Sum castae cinerum lapis puellae
Custos: me relegens pius viator,
Huius cognita si tibi fuisset
Virtus, lacrimulis tuis rigares.
Evodiae Cyparae ann. VI.

1250.

C. Acili Erotis et Aciliae Romanae.

Quamvis inscriptum ferali carmine saxum
Saepe legas, nostro nil puto flebilius.
Siste gradum parvamque moram concede, viator,
Aspicies, quantas liquerimus lacrimas.
Una forte die duplici nos pondere mater
Edidit, heu similes, heu male dissimiles!
Invida bis denos Lachesis concesserat annos,
Nondum alio pleno, quod dederat, rapuit.
Nomine Acilianus, quo nomine nunc soror orba est,
Vivat et a fatis sit procul usque meis.
. . adhuc misero quod erit mis . . . .

1251.

Domitii.

Quam male sors leti confundit prospera vitae,
Ut citius terris, quod placet, eripiat.
Protulerant iuvenem coelesti munere secla,
Cui pietas fidei, gratia comis erat,
Iustitia clarum, meritis animoque beatum,
Moribus eximiis, nobilitate probum.
Sed breve tempus habet munus quodcumque deorum,
Invida Domitium fata tulere sibi.
Communis, sapiens, humilis, moderatus, honestus:
Credere vix possis, ista potens habui.

1252.

M. Annaeus M. F. Esq. Longinus Maccus vixit dulcissime cum suis ad supremam diem. C. Gavius Primigenius vix. ann. VII.

Desine iam mater lacrimis renovare querellas,
Namque dolor talis non nunc tibi contigit uni.

1253.

Iucundus Liviae. Drusi Caesaris. F. Gryphi et Vitalis.

In quartum surgens comprensus deprimor annum,
Cum possem matri dulcis et esse patri.

Eripuit me saga manus crudelis ubique,
Cum manet in terris et nocet arte sua.
Vos vestros natos concustodite, parentes,
Ne dolor in toto pectore fixus eat.

1254.

Eutreptus iustis bissenos cursibus annos
Egit, at ante diem mors illum mersit acerbo
Funere, nec potuit cuiquam superare suorum.

D. P. D. N. Anastasio agente.

1255.

Crocalae.

Artibus ingenuis cura perdocta suorum,
Sortita egregium corporis omne decus,
Nondum bis septem plenis praerepta sub annis
Hac Crocale casta condita sede iacet.
Ludite felices, patitur dum vita, puellae.
Saepe et formosas fata sinistra trahunt.

1256.

Rufini et Rufinillae.

Quisquis es, huc oculos paulum converte, viator,
Et lege, quod nomen hic titulus teneat.
Antoni fratres, vivorum plaga parentum,
Perfuncti fato hic tenuere locum.
Ambo per invidiam crudeli funere rapti,
Rufinus prior et Rufinilla dehinc.

1257.

Rhanidi Sulpiciae L. Delicio.

Nata brevi spatio, partu subiecta nec ante,
Testatur busto tristia fata Rhanis.
Namque bis octonos nondum conpleverat annos
Et rapta est vitae, rapta puerperio.
Praesens hic tumulus duo funera corpore in uno,
Exequias geminas nunc cinis unus habet.

Sulpicia Trionis L. Rhanis.

1258.

Theodotae.

Virginis hic tenerae, lector, miserere sepultae,
Unius huic lustri vix fuit acta dies.
O quam longinquae fuerat dignissima vitae,
Heu! cuius vivit nunc sine fine dolor.
Addamus meritis lacrimas tam mortis acerbae;
Nam quae grata forent, sunt modo flenda diu.
Haec Theodote habuit nomen, quae gaudia matris
Perculit aeterno vulnere rapta cito.
Sola tamen tanti restant solatia luctus,
Quod tales animae protinus astra petunt.

1259.

Mortua cum fueris, fati quod lege necesse,
Usta cinis proprio contegat ossa solo.
Sacratam cunctis sedem ne laede, viator.
Hanc tibi nascenti fata dedere domum.

1260.

Fato crudeli si qua est erepta puella,
Certe ego, quae dominae cara puella fui.
Quae me omnes artes docuit: doctissimarumque
Essem, rapta Scope, nunc tegor hoc tumulo.

1261.

Deiphobes.

Deiphobe iacet hic, prima intercepta iuventa
Et secli et sexus gloria rara sui;
Quae, dum vita fuit, superos ipsumque Tonantem
Torserat, inferno nunc movet arma Iovi.

1262.

Vincentiae.

Connubii decus egregium, lux alma parentum,
Eximiumque bonum corporis atque animi.

Eripu
Cu.
Vos
N

Eut
Eg
Fu

' nos non aliter quam te consumpsit amantes,
'uorum sensus adhuc quod dolet, intus amat.
" bene pensantur leti dispendia luctu:
ius moritur, vivens qui valet esse miser.
ıe igitur lacrimas, quarum solatia sensus
ulla tui, sed nos, quos nocuere, iuvant.
ıgitur explicitis tristis fortuna querelis
't reserata minus pectora vulnus habent.
nen dulce matris solumque, Argentea, pignus,
Ieu mihi! quam subito funere rapta iaces.
rnantes gelido decoxit frigore flores
Et gemmam in fructu mors inimica tulit.

1267.

Volumniae Isiacae.

'ssa sub hac lapidum felicia mole quiescunt,
Sacra animam innuptae virginis aula tenet.

1268.

Xantiae et Tydonii.

Hoc hoc sepulchrum respice,
Qui carmen et Musas amas,
Et nostra communi lege
Lachrumanda titulo nomina:
Nam nobis pueris simul
Ars varia, par aetas erat;
Ego consonanti fistula,
Sydonius aera perstrepens.

Hoc carmen, haec ara, hic cinis
Pueri sepulchrum est Xantiae,
Qui morte acerba raptus est,
Iam doctus in compendia
Tot literarum et nominum
Notare currenti stilo,
Quot lingua currens diceret.
Iam nemo supererat legens,
Iam voce herili coeperat

Aurem vocari ad proximam,
Heu morte propera concidit,
Arcana qui solus sui
Sciturus domini fuit.

1269.

Epitaphium Cassandrae virginis.

Xandra est haec, omnes quam dilexere poetae,
Quam Venus Ascanio praefert alma suo.
Haec Iovis ardentes merito superabat amores,
Quos Ganymedeo pertulit igne deus.
Cuius et in parvo Musae scripsere sepulchro
Carmina, post manibus thura dedere suis.
Quae poterat forma cunctas vicisse puellas,
Hoc Xandram tumulo contegit urna brevis.

1270.

Ephebus Aucti f. bimus et mensum III. dies XIIII. vixit.

Nolite dolere parentes eventum meum.
Properavit aetas: hoc dedit fatum mihi.

1271.

Hic tegitur, pulcri si quid in orbe fuit.

1272.

D. M.

Q. Volusi Sp. f. Lem. Anthi.

Parvolus in gremio communis forte parentis
Dum ludit, fati conruit invidia.
Nam trucibus iunctis bubus tunc forte noveli
Ignarum rector propulit orbe rotae.
Maestus uterque parens postquam miserabile funus
Fecit, *et* inferiis munera summa dedit,
Hunc Antho tumulum male deflorentibus annis
Pro pietate pari composuere suo.

). *Volusius Q. l. Anthus pater fecit sibi et Siliae d. l. Feliculae coniugi sanctissimae, Volusiae Q. f. Nice, Q. Volusio Q. f. Antho, Siliae d. l. Nice, C. Silio Antho.*

1273.

M. Ennius M. f. Macedo sibi et Polliae Synticheni Enniae Iucundillae.

Quicumque Albana tendis prope *parte, viator,*
Paulisper celeres, te rogo, siste pedes,
Neu grave sit, tenerae cognoscere fata puellae,
Neu grave sit, nostra morte dolere sini.
Bis mihi iam senos aetas compleverat annos,
Spemque dabat thalami coniugiumque viri,
Cum mors festinans crescentis *sustulit annos:*
Flevit et assiduo maestus uterque parens.
Nunc ita in aeterna requiesco *sede sepulta,*
Et finem fati conqueror ipsa mei.
. . et Maxsim . . .

M a r i t i U x o r i b u s.

1274.

Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. L. L. Anterotianus sibi et Claudiae Homonoeae Collibertae et Contubernali.

Tu qui secúrá procedis mente, parumper
Siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.

[*Homonoea*]

Illa ego, quae claris fueram praelata puellis,
Hoc Homonoea brevi condita sum tumulo,
Cui formam Paphié, Charites tribuere decórem,
Quam Pallas cunctis artibus erudiit.
Nondum bis dénos aétas mea viderat annós,
Iniécere manus invida fáta mihi.
Nec pro me queror hoc, morte est mihi tristior ipsa
Moeror Atiméti coniugis ille mei.

[*Atimetus*]

Si pensáre animas sinerent crúdelia fáta
Et posset redimi morte aliena salus,
Quantulacumque meae debentur tempora vitae,
Pensarem pro te, cara Homonoea, libens.
At nunc, quod possum, fugiam lúcemque deosque,
Ut te matura per Styga morte sequar.

[*Homonoea*]

Parce tuam, coniux, fletu quassare iuventam
Fataque macrendo sollicitare mea.
Nil prósunt lacrimae, nec possunt fata moveri.
Viximus: hic omnes exitus unus habet.
Parce: ita non umquam similem experiare dolórem,
Et faveant vótis numina cuncta tuis,
Quodque mihi éripuit mors inmatura iuventae,
Id tibi victúro proroget ulterius.

[*Atimetus*]

Sit tibi terra levis, mulier dignissima vita,
Quaeque tuis olim perfruerere bonis.

[*Homonoea*]

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἡ παρὰ Βάκχῳ
Καὶ θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
Ἡ λαλίη φαιδρή τε χελιδονὶς ἔνθ᾿ Ὁμόνοια
Κεῖμαι Ἀτιμήτῳ λειπομένη δάκρυα.
Τῷ πέλον ἀσπασίη βαιῆς ἄπο, τὴν δὲ τοσαύτην
Δαίμων ἀπροϊδὴς ἐσκέδασεν φιλίην.

Permissu Patroni.

1275.

Perpetuas sine fine domos mors incolit atra
Aeternosque levis possidet umbra lares.
Vita subit coelum, corpus tellure tenetur.
Omnia sic repetunt iura locosque suos.
Sic rerum natura iubet, sic temporis ordo;
Quae modo sunt, pereunt, quaeque futura, cadent.

Suscipe nunc, coniux, si quis post funera sensus,
Debita sacratis manibus officia.
Multorum invidia tandem caruisse memento.
Ne quidquam paveas, templa quietis habens.

Hic Probina iacet, Gracili cito rapta marito,
Diebus post paucis est comitata suos.
Invida sors rerum fatis quid mergis acerbam,
Nec te coniugii flectere novit amor?
Heu miseranda mihi auspiciis coniuncta sinistris;
Quo fato traheris, hoc veniente peris.
Quid, Probina, tibi foecundae viscera prosunt?
Concipis adfectum, luctus et ipse parit.
Nil te dura movent communis funera leti,
Cum tuus in nostro pectore vivat amor.

1276.
Claudiae.

Hospes, quod deico, paullum est, asta ac pellige.
Heic est sepulcrum haud pulcrum pulcrai feminae.
Nomen parentes nominarunt Claudiam.
Suom mareitum corde deilexit souo.
Gnatos duos creavit; horunc alterum
In terra linquit, alium sub terra locat.
Sermone lepido, tum autem incessu commodo.
Domum servavit. Lanam fecit. Dixi. Abei.

1277.
Anchialus Lesbiae.

Hospes, sta et lacruma, si quidquam humanitus in test,
Ossua dum cernis consita moesta mihi.
Quoius laudati mores et forma probatast
Anchialo, quem cura auxia debilitat.
Lesbia sum, quae dulcis mores sola reliqui
Et vitam vivens parui in officiis.
Sei nomen quaeris, sum Lesbia; si duo amantes
Anchialus dulcis cum suo homine Spurio.
Sed quid ego haec cerno? mea sunt hic ossua in olla
Consita. Vive hospes, dum licet, atque vale.

1278.

M. Annidius M. L. Ponticus sibi et Sabidi.

Docta lyra, grata et gestu, formosa puella,
Hic iacet, aeterna Sabis humata domo.
Cuius fatales pensare optaverat annos,
Ponticus huic coniux ultima dona dedit,
Hunc titulum, socios manes, commune sepulchrum.

1279.

Iulia Procilla vix. an. XIX. Amaranthus Caesaris aedituus ab Concordia coniugi bene meritae posuit.

Hunc tibi perpetuo titulum, gratissima couiunx,
Corporis extincti dedicat ipsa fides.
Vixisti mecum iuvenis carosque per annos,
Quos vita exegi dulciter ipse mea.
Opto, si qua fides remanet telluris amicae,
Sit tibi perpetuo terra levis tumulo.

1280.

Menophilus Popiliae Feliculae.

Huno tibi nunc titulum statuo, carissima coniunx,
Luctuosumque milii, qui scio, quid fueris.
Extremum officium quoniam tibi reddere cogor,
Et merito hoc fieri testis et ipse loquor.
Nunc vos contestor manes, quibus ossa relinquo:
Tellus, huic tumulo ne gravis esse velis.

1281.

Memmia Ↄ. L. Anna.

Ac veluti formosa rosast, cum tempore prodit,
Arescit certo tempore deinde suo,
Sic tu coepisti primo formosa videri
Tempore, sed subito desinis esse mea.
Hoc Stabilis tuus heu! quo possum munere parvo,
Prosequor, atque opto, Sit tibi terra levis.

1282.

Iuliae.

Iulia, quae longa fueras dignissima vita,
Occidis e nostro rapta puella sinu,
Sed comes ardenti nunc degis iuncta Coronae,
Nunc Helicen propius cernis et Andromedan.
Me cruciat, coniux, miserumque absumit amantem
Saevus amor nullis ignibus inferior.
Namque ego seu rebus fuerim districtus agendis,
Seu dederim vacuo languida membra toro,
Tu mihi semper ades, tua praesens semper imago est,
Quae misero moveat flebile cordolium.
Inpia cur teneros, o mors, disiungis amantes,
Quos bene conveniens conciliavit amor?

1283.

Pedanae.

Ingratae Veneri spondebam munera supplex
Erepta, coniux, virginitate tibi.
Persephone votis invidit pallida nostris
Et praematuro funere te rapuit.
Supremum munus, versus donamus et aram,
Et gratam cessit docta Thalia chelyn.
Me nunc torquet amor, tibi tristis cura recessit,
Lethaeoque iaces condita sarcophago.

1284.

Hermes Cocceiae Nicae.

Aeternam tibi sedem Hermes aramque dicavi,
Nice, praeissemque utinam tua fata, superstes
Ut mihi tu faceres, sed iniqua sorte maligna
Rapta iaces, viduata tuis iuvenilibus annis.
Lac tibi sit Cybeles, sint et rosa grata Diones,
Et flores grati Nymphis et lilia serta,
Sintque precor, meritae qui nostra parent tibi dona
Annua, et hic manes placida tibi nocte quiescant,
Et super in nido Marathonia cantet aëdon.

1285.

Calpurnianus Maturae.

Hic sita, quae vixi duodetriginta per annos
Unanimi Calpurniano sociata marito.
Nomine Maturae. Tuder est mihi nota propago,
Aufidius genitor, genuit me Plania mater.
Quadraginta duos mecum fero flebilis annos
Rapta meis fatis: Superi sic namque iubebant.
Ima penetrali Lucinae sacra petenti

. . . .

. . . .

1286.

Servilia Irene reverens, pia, casta, pudica,
Bis quinos denos et sex provecta per annos.
Sit tibi terra levis, cineres quoque flore tegantur.

Chryses B. M.

1287.

Hic erepta iacet supremo funere coniux
Nomine Thecla, mihi quae caro pectore praegnans
Emisit geminum pignus, si fata dedissent.
Crudelis tabes consortem sustulit unum.

1288.

Laeliae Clementinae uxori incomparabili Q. F. Secundus maritus.

Functa iaces hic, sed vivis vivesque Secundo
Laelia tuo, debent nec benefacta mori.
Te, Tellus, sanctosque precor pro coniuge manes,
Vos sitis placidi, tu levis ossa tegas.

1289.

Aurelius L. L. Hermialanius.

Haec, quae me fato praecessit, corpore casto
Coniux una meo perdite amata animo,
Fido fida viro vixit studio parili, quin
Nulla in amaritie cessit ab officio.

1290.

Aurelia L. L. Philematio.

Viva Philematium sum Aurelia nominitata,
Casta, pudens, volgi nescia, fida viro.
Vir conlibertus fuit eidem,, quo careo eheu!
Re fuit e vero plus superaque parens.
Septem me natam annorum gremio ipse recepit,
Quadraginta annos nata necis potior.
Ille meo officio assiduo florebat ad omnis.

. . .

1291.

Antoniae L. F. Maurae maritae piissimae dulcissimae, rarissimae castissimae Ti. Claudius Speratus maritus infelicissimus v. a. XXIII. d. XXXIX.

Itala me rapuit crudeli funere tellus,
Dum foveo assidua sedulitate virum.

1292.

M. Aemilius M. F. Ianuarius Catiliae Martianae coniugi.

Invide, quid gaudes? illa hic mihi mortua vivet,
Illa meis oculis aurea semper erit.

1293.

Zoe.

Dulcis aput manes Zoe benedicta moraris,
Tu secura iaces, liquisti morte querelas.
Praecesti, hospitium dulce parare tuis.

1294.

C. Asinius Malchio coniugi.

Coniugium inceptum quam, Malchio, dulce memento,
Quae fuerit nobis consociata fides.
Desine iam flere. Fatalis me hora manebat:
[Quae] coniugio dulci distulit illa tuo.
Tunc tu talis eris, qualem tua dextera nobis
Sollicitum praestes, si capit illa fides.

1295.

Glyconis.

Hoc iacet in tumulo secura Glyconis honesto.
Dulcis nomine erat, anima quoque dulcior usque,
Quae numquam tetricos egit sibi lucis honores,
Sed mage lascivos, suaves; Bacchoque madere,
Simplicitate sequi cantus, mollesque choreas
Lusibus ipsa suis generabat, saepe et amores.
Dulce sibi natisque suis, quos pube reliquit,
Castorea fratres sub imagine quos generavit.
Digna quidem frui perpetua de luce benigna,
Sed celerat, quo nos fata severa vocant.
P. Mattius Chariton coniugi B. M. F.

1296.

Rubriae Tertullae v. a. XX. m. IIII. d. IIII. coniugi optimae C. Refanius Macrinus.

Livia me tellus aluit geminamque sororem,
Egregio de patre satas, sancta genetrice.
Kara fui casto bene iuncta pudica marito,
Invida sed fati lex reddidit inrita vota,
Et tantum miserae solatia liquit amanti,
Coniugis in manibus licuit quod ponere vitam.

1297.

Athenaidi et Probo uxori et filio.

Heu crudele nimis fatum! duo funera maerens
Plango vir et genitor flebile mersa deo.
Sat fuerat, Porthmeu, cymba vexisse maritam
Abreptamque mihi sede iacere tua.
Adiecit Clotho iteratum rumpere filum,
Ut natum raperet tristis, ut ante, mihi.
Me decuit morti prius occubuisse supremae
Teque mihi tales, nate, dare exequias.
At tu ne propera, simili qui sorte teneris,
Nunc annos titulo, nomina ut ipsa legas.
Illa bis undenos vixit, natus quoque senos,

Nomen huic Probus est, huic quidem Athenaidis.
Quas ego, quas genitor pro te dabo, nate, querelas!
Raptum quem Stygio detinet unda lacu.
Quam bene bis senos florebas, nate, per annos
Credebamque deis vota placere mea.
Stamina ruperunt subito tua candida Parcae,
Abstuleruntque simul vota precesque mihi.

Cum te, nate, fleo, planctus dabit Attica aedon
Et comes in lachrimas veniet pro coniuge Siren,
Semper et Alcyone flebit te voce suprema,
Et tristis mecum resonabit carmen et Echo,
Oebaliusque dabit mecum tibi murmura cycnus.

1298.

C. Iulius C. L. Antiochus Veratia C. L. Eleutheris.

Sic florem aetatis tenuit Veratia caste,
Nulla ut perciperet gaudia dedecoris.
Coniuge namque uno vixit contenta probato.
Cetera digna bonis femina facta tulit.

1299.

Debita coniugio Apelles pia carmina scribit,
Quam rapuit . . mors inimica viro.
Haec debent memores postrema in morte referre
Ob requiem gratam, quam pia cura dicat.
Coniugis officium testatur carmine parvo
Extremumque tibi refero munus . .
Dulcis, casta, viri reverens, pia, cara, fidelis:
Tot damna amissa coniuge iure fleo.
Te, lapis, obtestor, leviter super ossa quiescas,
Et mediae aetati ne gravis esse velis.
Sex. Pompeius Apelles coniugi incomp.

1300.

Firma Epaphroditi.

Ann. XXIIII.

Firma satis felix, cum me mea vita maneret,
Coniugis obsequio cum pietate fui,

Transmisi moriens, rerum quaecumque paravi:
  Haec tamen ad manes pertinet una domus.
Et iuxta coniunx meritos testatur honores,
  Aeternum retinens consociata torum.
Nos aetate pares, dulcis dum vita manebat,
  Unus amor iunxit, nunc premit una quies.
Discite, qui legitis, factis extendere famam,
  Ut probat hic titulus: non perit esse bonos.

1305.

Vibiae.

Nonum post decimum conpleras nubilis annum,
  Vibia, crudeli funere rapta viro.
Dum tibi progenies, animo dum fidis in illa,
  Heu facinus victrix! me tua vota gravant.
Molliter ad matrem placidi descendite manes,
  Elysiis campis floreat umbra tibi.
    M. Ateius Epaphroditus.

1306.

Sallustiae Epaphrodite Congidius L. F. coniugi bene merenti, cum qua vixit annis XXVII, mensibus VIII, diebus VI.

Quod viva emerui, moriens quod et ipsa rogavi,
  Coniugis hic maesti reddidit ecce fides.
Sit licet infernae noctis tristissimus horror,
  Me tamen illius credo iacere toris.

. . .

  Te, pie possessor sive colone, precor,
Ne patiare meis tumulis increscere silvas.
  Sic tibi dona Ceres larga det et Bromius.

1307.

Q. Vibius L. F. Sca. Maximus Smintius aerarius sexvir sibi et Meminiae Q. F. Maximae uxori dulcissimae et Q. Vibio Q. F. Vero et L. fratri suo.

Hic lapis et tutamen erit post morte sepulcro,
Et dabit indicium, obitos hic esse sepultos,

Si tamen ad manes credimus esse aliquid.
Vivere quid prodest, nisi si post morte cavemus?
Nomen, fama volat, tantum corpusque crematur,
Aeternamque domum petimus et fine laborum.
Dum legis hoc, disce ponere et ipse tibi.

1308.

C. Rubellius Cintius Marciae L. F. Heliadi Cassiae Sulpiciae C. F. Crassiliae coniugibus carissimis posterisque omnibus suis.

Qui legis hunc titulum, mortalem te esse memento.

1309.

Rubriae Postumae.

L . . . haec, coniux, posui tibi dona merenti,
Hic erit et nobis una aliquando domus.

1310.

Rusticae.

Rustica, perpetuae non te sors pallida vitae
Sustulit, interitum nec tibi morte dedit.
Purior aetherias graderis sine carne per arces;
Nam vitam castae funere nobilitant.
Quod mirum viduata tibi sat constitit aetas,
Coniugis ad natum cum bene ductus amor.

1311.

Vibia Phryne vixit ter senos annos.

Cara meis vixi, subito, fatale! rapina,
Florentem vita sustulit atra dies.
Hoc tumulo nunc sum: cineres simul namque sacrati,
Per matrem caram sunt positique mei.
Quos pius saepe colit frater coniunxque puellae,
Atque obitum nostrum fletibus usque luunt.
Di manes, me unam retinete, ut vivere possint,
Quos semper colui viva libente animo,
Ut sint, qui cineres nostros bene floribus sertis
Saepe ornent, dicant: Sit mihi terra levis.

1312.

Iuliae Feliculae coniugi.

Hospes ad hunc tumulum ne meias, ossa precantur
Tecta hominis. Si gratus homo es, misce, bibe, da mi.

1313.

Iulia Methe.

His foribus carae recubant mihi coniugis ossa,
Expectantque, suis ut mea contribuam.
Tossius ista tibi promisit saepe petenti.
Praestabit, manes si modo tangit amor.

1314.

Cassiae A. F. Dignae Orestinae coniugi castae.

Pro meritis vitae, pro pectore simplice gratus
Tusidius Cyrus hunc titulum fecit amatae.

1315.

Vettius Agorius Aconiae Fabiae Paulinae coniugi.

Paulina, veri et castitatis conscia,
Dicata templis atque amica numinum,
Sibi maritum praeferens, Romam viro,
Pudens, fidelis, pura mente et corpore,
Benigna cunctis, utilis Penatibus.

Paulina, nostri pectoris consortio
Fomes pudoris, castitatis vinculum,
Amorque purus et fides coelo sata,
Arcana mentis cui reclusa credidi,
Munus deorum, qui maritalem torum
Nectunt amicis et pudicis nexibus.
Pietate matris, coniugali gratia,
Nexu sororis, filiae modestia,
Et, quanta amicis iungimur fiducia,
Aetatis usu consecrandi foedere,
Iugi, fideli, simplici concordia
Iuvans maritum, diligens, ornans, colens.

Splendor parentum nil mihi maius dedit,
Quam quod marito digna iam tum visa sum,
Sed lumen omne vel decus nomen viri,
Agori, superbo qui creatus germine
Patriam, senatum coniugemque inluminas,
Probitate mentis, moribus, studiis simul,
Virtutis apicem qui supremum nanctus es.
Tu namque, quidquid lingua utraque est proditum
Cura sophorum, porta quis coeli patet,
Vel quae periti condidere carmina,
Vel quae solutis vocibus sunt edita,
Meliora reddis quam legendo sumpseras.
Sed ista parva: tu piu' moves te sacris
Teletis, reperta mentis arcano premis,
Divumque numen multiplex doctus colis,
Sociam benigne coniugem nectens sacris
Hominum deumque, consciam ac fidam tibi.
Quid nunc honores aut potestates loquar
Hominumque votis adpetita gaudia,
Quae tu caduca ac parva semper autumans
Divum sacerdos infulis celsus clues?
Tu me, marite, disciplinarum bono
Puram ac pudicam sorte mortis eximens
In templa ducis ac famulam divis dicas.
Te teste cunctis inbuor mysteriis,
Tu Dindymenes Atteosque antistitem
Teletis honoras taureis consors pius,
Hecates ministram trina secreta edoces,
Cererisque Graiae tu sacris dignam paras.
Te propter omnes me beatam, me piam
Celebrant, quod ipse me bonam disseminas
Totum per orbem. Ignota noscor omnibus:
Nam te marito cui placere non queam?
Exempla de me Romulae matres petunt,
Subolemque pulcram, si tuae similis, putant,
Optant probantque nunc viri, nunc feminae.
Quae tu magister indidisti insignia,
His nunc ademptis maesta coniunx maceror.

Felix, maritum si superstitem mihi
Divi dedissent, sed tamen felix, tua
Quia sum fuique postque mortem mox ero.

Uxores maritis.

1316.

Iulia Marcella Clodio Fabato marito.

Terrenum corpus, coelestis spiritus in me.
Quo repetente suam sedem, nunc vivimus illic,
Et fruitur superis aeterna in luce Fabatus.

1317.

Chryses B. M.

Te, lapis, obtestor, leviter super ossa residas,
Ne nostro doleat conditus officio.

1318.

Nymphius aeterno devinctus membra sopore
Hic situs est, caelo mens pia perfruitur.
Mens videt astra, quies tumuli conplectitur artus,
Calcavit tristes sancta fides tenebras.
Te tua pro meritis virtutis ad astra vehebat
Intuleratque alto debita fama polo.
Inmortalis eris: nam multa laude vigebit
Vivax venturos gloria per populos.
Te coluit proprium provincia cuncta parentem,
Optabant vitam publica vota tuam.
Exeruere tuo quondam data munera sumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.
Concilium procerum per te patria alma vocavit
Seque tuo duxit sanctius ore loqui.
Publicus orbatas modo luctus conficit urbes
Confusique sedent, anxia turba, patres,
Ut capite erepto torpentia membra rigescunt,
Ut grex amisso principe maeret iners.
Parva tibi, coniux, magni solatia luctus
Hunc tumuli titulum maesta Serena dicat.

Haec individui semper comes addita fulcri
Unanimem tibi se lustra per octo dedit.
Dulcis vita fuit tecum, comes anxia lucem
Aeternam sperans hanc cupit esse brevem.

1319.

L. Petronius L. F. Primus hic situs est.

Uxor cara viro monumentum fecit amanti.
Optaram in manibus coniugis occidere.
Quem quia fata nimis rapuerunt tempore iniquo,
Ossibus, opto, tuis sit pia terra levis.

1320.

Si quis forte velit tumuli cognoscere fatum,
Et quorum moestus contegat ossa lapis,
Accipiat paucis, ne sit mora longior aequo,
Si tumulus teneat, quem vocat ipsa via.
Hic situs est annis plenus vitaque beatus
Et laetus omni more Rhodanthidion.
Nec sit mirum, quod comis, quod dulcis, amoenus
In vita fuerit: nomine floris erat.
Hunc coniunx talem nimio dilexit amore
Inque diem vitae una fide coluit.
Et postquam fatis morientia lumina solvit,
Supremumque suis reddidit officium.
Invita hoc munus coniunx Victoria fecit,
Quodque virum vicit, aegra dolore fuit.
Sed quoniam fatis nulli est obstare potestas,
Quin teneant cursum, quem statuere semel,
Quod solum licuit, coniunx fidissima fecit:
Post illum nulli fas violare toros.
Servatamque diu vitam habitamque pudice
Post mortis casum pertulit ad tumulum.
Namque simul posita est fatoque tenetur eodem,
Quoque modo potuit, morte secuta virum.
Haec est sancta fides, haec sunt felicia vota,
Amplexus vitae ei reddere post obitum.

Fortunati ambo, si qua est ea gloria mortis,
Quos iungit tumulus, iunxerat et thalamus.

1321.

Suscipe me sociam tumuli, dulciss*ime coniux*,
Cui mors est tecum non meruisse *mori.*
Hic mea mens simul est, simul hic mea *vita sepulta*,
Mortem ferre tuam mors mihi *maior erit.*
Sanguine fortunis anima formi . . .
Et quantum in thalami foede
Publica cura tuae fidei commiss
Illustrem tribuit te in
O si Romuleos fas sit
Conf.

1322.

Coniu . . . spatium breve contigit aevi,
Non capiunt longas gaudia magna moras.

1323.

Quid sibi volt, quaeris, tellus congesta, viator:
Ossibus hic uxor miscuit ossa meis,
Nobilis Euphrosyne, facilis, formosa puella,
Docta, opulenta, pia, casta, pudica, proba.
Fortunam mirare meam, verum exitus hic est.
Omnia mecum uno hoc composui tumulo.
I nunc, et quidquam votis melioribus opta,
Absumet tecum singula sarcophagus.
Hermodoro Paraginio Euphrosynae Paraginiae
Hermodorus praetori nomenclator posuit.

1324.

Lux patriae, sublime decus, pater Osius urbis,
Mundo flente iacens conditur hoc tumulo.
Hunc Mediolani populus nunc lugeat omnis,
Noverit ut tanti pignus obisse viri.
Communis, placidus, hilaris, iocundus, honestus
Moribus his urbem fecerat esse suam.

Celsa domus, proavusque potens; Venetae arbiter orae,
Sed meritis mentis vicerat iste genus,
Privatae comes atque rei provectus in altum
Sacrarum meruit sumere iura comes.
Patricium culmen gradibus conscendit honoris,
Crevit et ex tanto praesule census honor.
Domnica sed coniux retinet commune sepulcrum,
Iuncta toris quondam iungitur et tumulis.

1325.

Suetrius Hermes hic situs est, cui Tertia coniux
Aram constituit digno meritoque marito,
Cum quo concordem vitam multosque per annos
Vixit, et heu tenero casu subtracta marito est.
De cuius fama multi cum laude loquuntur,
Quod fuerit cultor domini rerumque et amator.
Tu qui . . .

Parentes Liberis.

1326.

Securitati Sacrum. Valerius Iulianus Italico filio infelicissimo et Honoratae mammulae huius fecit.

Dispar damna leges, Parkarum crimina dispar,
Haec ridenda mihi est, hic lacrymandus erit.
Haec namque emeritos bis quadraginta per annos
Vixit, at hic terno consule natus obit.
Cur modo tam praeceps, iterum tam sera fuisti?
Funeris amborum dic rea, Persephone.
Vix lucem vidisse satis, qui vivere posset,
Vivere quae nollet, vix potuisse mori!

1327.

Aquilae.

Hic Aquilae cineres miserabilis urna sepultos
Contegit et fatis exproperata nimis.
Occidit infelix coepto modo flore iuventae,
Quem finiit annus septimus et decimus,

Formosus, frugi, doctus, pius a patre maesto
Accepit tumulos, quos dare debuerat.

1328.

Vitae Palladii raptum flevere Camoenae.
Fleverunt populi, quos continet Ostia dia.
Iulius Nicephorus pater infelix fecit.

1329.

Vota supervacua fletusque; et numina divûm,
Naturae leges fatorumque arcuit ordo.
Praecesti patrem matremque, miserrime nate,
Elysios campos habitans et prata beatûm.

1330.

Quae tibi cumque mei potuerunt pignora amoris,
Nata, dari, populo sunt lacrumante data.
Et volui maiora nimis, sed cura meorum
Fida tui prohibet me cinerem esse rogi.
C. Rabirius P. L. Hilarus Vibia C. L. Strabena.

1331.

Vibius Helenius Vibiae L. Latinae.

Vixisses utinam, et potius mea Musa taceret,
Quam mihi scribendi causa, Latina, fores.
Vixisses, neu te surgentem in vota tuorum
Adspicerem addictam manibus ire sacris.
Sed quoniam Parcis vetitum est nihil, accipe nostri
Aeternas eheu! carminis exequias.

1332.

Quamvis, nate, tuos mors invida ruperit annos,
Abstulerintque tuum dura sepulcra decus,
Non tamen has secum potuit deducere laudes,
Quas vivens semper fama superstes habet.
Maiorum longa veniens de stirpe senator
Auxisti mentis nobilitate genus.

Iudicis imperium servans bonitate magistra,
Tum tibi subiectis tu quoque mitis eras.
Urbanos fasces gaudens tibi Roma parabat,
Consilio fratris nunc moderata tui.
Fidus amicitiae custos, ambitor honesti,
Iustitiae cultor, pacis amator eras,
Gratus, dulcis, ovans, humilis, pius. Hei mihi! quantis
Privavit miserum mors inimica bonis.
Te Levita pater, soboles, coniuxque fidelis,
Te mixtis lacrimis luget amata domus.
Nil tibi defendens famulum mihi, nate, parasti,
Ut tibi servitii cresceret alter amor.

1333.

Nomine Iuliano menses excedere septem
Haud licitum. Multum flevit uterque parens.

1334.

Hic situs Amphion ereptus prima iuventa .
Nondum terdenos numerabat temporis annos.
Heu! inmatura mors properata tibi.
C. Marcius Paulus C., nato pientissimo.

1335.

An. I. M. V. D. X.
Primilia F. suo Ismaro.

Hunc tibi dat tumulum pietatis nomine mater
Et properat merito solvere iusta. Vale.

1336.

Iuliae Secundae filiae, Corneliae Tychae uxori.

*I*am datus est finis vitae, iam pausa malorum
*V*obis, quas habet hoc, natam matremque, sepulcrum,
*L*itore Phocaico pelagi vi exanimatas:
*I*llic, unde Tagus et nobile flumen Hiberus
*V*orsum ortus vorsum occasus fluit alter et alter,
*S*tagna sub Oceani Tagus et Tyrrhenica Hiberus.
*S*ic etenim duxere olim primordia Parcae,

*E*t nevere super vobis fatalia fila,
*C*um primum Lucina daret lucemque animamque,
*U*t vitae diversa dies foret unaque leti.
*N*obis porro alia est trino de numine fati
*D*icta dies leti, quam propagare suopte
*U*isum ollis tacito arbitrio cum lege perenni,
*S*isti quae cunctos iubet ad vadimonia mortis.

1337.

Ninnia Cronis.

Quod decuit natam patri praestare sepulto,
Hoc contra natae praestitit ipse pater.

1338.

C. Caninius C. F. Arn. Labeo pater.

Omneis mei heic sunt filius illum manu,
Ille illam merito misit et vestem dedit.
Quoad vixsi, vixsere omnes una inter meos.
Eundem mi amorem praestat puerilem senexs.
Monumentum indiciost saxo saeptum ac marmore,
Circum stipatum moerum multis millibus.

1339.

Prisco filio.

Florentem specie rapuere novissima fata,
Forma equidem puerum, Priscum at cognomine quondam,
Quem genitor, cives, cuncti flevere propinqui.
L. Destinius Epigonus pater infelix filio suo dulcissimo innocentissimo.

1340.

Murrae et Verecundo Murrani filiis.

Qui legis, has pueri moribundas perlege voces
Et lacrimam fatis da gemitumque meis.
Murra patris primum referens e nomine patrem,
Amborum effigiem matre favente tuli.

Bis mihi septenos aetas ostenderat annos
Certaque iam nostri fama pudoris erat,
Cum subitae mortis pro! fallax causa fuisti,
Lusus et aequalis non inimica manus.
Nam temere emissus, non ad mea funera clava
Haesit et in tenero vertice delituit.
primum perculsi volnere manes
Parcite iam luctus sollicitare meos.
posuistis funere nati.
Trimus et in decimo mense sepulte iaces.
vocarunt
Inmunes, nostris ossibus urna sat est.

1341.

Iulia Quinti Ranci filia.

iberti Proti quoi fatum grave
riae ac finem vitae statuerunt,
et bis decem annis nata, indigniter
oncepit liberum semen duplex,
pareret patrono auxilium ac decus;
ta commoda atque incommoda
os eripuit suis parentibus
ummo in luctu ac sollicitudine
rio gnatae fletus in dies
Edunt, sibei esse talem ereptam filiam.
Pater mei et genitrix germana, oro atque o . .
Desinite luctu, questu lacrumas fundere,
Si in vita iucunda vobis voluptatei fuei
Viro atque amicis notisque omnibus.
Nunc quoniam fatum se ita tollit, animo volo
Aequo vos ferre concordesque vivere.
Quas ob res hoc monumentum aedificavit
Suae gnatae, sibeique uxori hanc constituit
Aeternum ubei omnes pariter aevum degerent.

1342.

T. Peticius L. F. Chirurgus.

Labore et cura vivus perfeci hanc domum,

Sed filio ante, huic homini iucundissimo:
Paravi tribus, ubei ossa nostra adquiescerent.
Mors me adsequetur, tunc mihi demetur dolor.
Valete et memores este pietatis patris.

1343.

Q. Marius Optatus.

Heu iuvenis tumulo qualis iacet *abditus isto*,
Qui pisces iaculo captabat, missile dextra
Aucupium calamo praeter studiosus agebat.

1344.

Nunc pater et mater nato fecere sepulcrum
Ossaque funestis fluctibus abluerunt.
Sed quoniam multi talem sensere dolorem,
Nec quisquam leti vincere vim potuit,
Desinite extinctum dulces me flere parentes,
Desinite et fati tristia iura queri.

1345.

Felicitati.

Quod dulces nati, quod cara pignora praestant,
Continet hic tumulus, membra qui parva retentat.
Dolorem sine fine dedit Felicitas, isto
Clauditur infelix falso cognomine dicta.
Nam cui prima dies in lucem protulit annos
Quatuor, et male cum quintum sumeret ortum,
Abstulit atra dies et funere mersit acerbo.
Haec mater et genitor conscribunt carmina busto,
Quo legenti simul redeat sub corde figura
Et siccato saepe madescant lumina fletu.
Sic medicatur amor nec curant carmina manes.
Dep. in pace. D. N. Theodosio Aug. et Fl. Rumorido V. C. coss.

1346.

Rapta sinu matris iacet hic miserabilis infans,
Ante novem plenos Lunae quam viveret orbes.

Hanc pater et mater moesti flevere iacentem
Parvaque marmoreo clauserunt membra sepulcro.

1347.

. . . usta igni fidissimus atro
Corpora quae rapuit, condidit hoc tumulo.
Nec sibi nec matri natos aetas sua plorat,
Bissenos annos non habuere supra.
At ne terra aliena ignoti nomine obissent,
Hic titulus parvo proloquitur lapide.

1348.

Viator audi, si libet, et intus veni,
Tabula est ahena, quae te cuncta perdocet.

1349.

Q. Caecilio Q. f. Pal. Optato vixit an. II. M. VI.
Q. Caecilius Q. et Ɔaiae L. Hermes sevir Aug. et Licinia Repentina parentes piissimi posuer. et Q. Caecilius Q. F. Pal.
Paelinus frater.

Hic iacet Optatus, pietatis nobilis infans,
Cui precor, ut cineres lilia sintque rosae,
Terraque, quae mater nunc est, sibi sit levis oro:
Namque gravis nulli vita fuit pueri.
Ergo, quod miseri possunt praestare parentes,
Hunc titulum nato constituere suo.

1350.

Gerontio et Constantio.

Vos equidem, nati, coelestia regna videtis,
Quos rapuit parvos praecipitata dies.
Sed mihi quae requies onerosa in luce moranti,
Quoi solus superest et sine fine dolor?
Quam male de vobis fallacia gaudia vidi
Et decepturus me iugulavit amor.
Reddebar teneris in vultibus, ipsaque per vos

Tempora credebam lapsa redisse mihi.
Sentio, quid faciat spes inrita: pessima sors est
Supplicii afflicto, quem sua fata premunt.

1351.

Quae mihi debebas supremae munera vitae,
Infelix solvo nunc tibi, nate, prior.
Fortuna inconstans, lex et variabilis aevi.
Debueras cineri iam superesse meo.

1352.

Nomine quo genitor mihi dicitur, hoc ego vixi.
Telephus est genitor, Telephus ipse fui.
Augustina parens quarto me flebilis anno
Terdecimoque die perdidit orba satum.
Nonne igitur, lector, lacrimes? decepit utrosque
Maxima mendacis fama mathematici.

1353.

Conditus hic Amor est, dictus de nomine patris.
Heu miseri patris! conditus hic Amor est.
Gallia quem genuit de gente Novempopulana,
Itala terra tegit, Gallia quem genuit.
Nobilis ingenio docuit ius inclita Roma,
Oppetiit fatis nobilis ingenio.
Laeseris hunc tumulum si quisquam, in Tartara pergas
Atque expers tumuli laeseris hunc tumulum.

1354.

Hipparcho alumno Valeria Novella mater.

Bis quinos *vitae* vixdum conpleverat annos,
Et nimium . . to citius depulsus in antro est,
Nec licuit lumen fato superare parentes.
Venit iniqua dies et acerbae terminus horae,
Ut titulum miseri lacrimis inpleret acerbis.
Vivite felices, quorum fortuna beata est.

1355.

C. Curtius Antiochus et Aricinia Nais Basso filio.

Debuit hoc natus nobis praestare duobus,
Ut cineres patrios dederet inferiis,
Sed quoniam dirae genuerunt fata volucres,
Te, Basse, ereptum flevimus ante rogum.

1356.

Q. Aricinus Bassus.

Debuit haec patrum natus duo corpora humare,
Corpora semianimes corpus inane colunt;
Qui quia non possunt donis aequare merentem,
Respondere queunt, Basse, tuis meritis.

1357.

Caesia Gemella Successo.

Quod fas parenti facere fuerat filium,
Mors inmatura fecit, ut faceret parens.

1358.

Verius hunc titulum matri, tu nata, Dicasses,
Quem mater miserae nunc tibi, nata, facit.
Bis senos complentem annos te, filia, matri
Eripuit miserae mortis iniqua dies.
Obtestor manes meritae sanctaeque patronae, et
Conprecor, ut leni terra tegat tumulo.

1359.

Apoloniae.

Apolonia quae vocitabar,
Lapide hoc inclusa quiesco.
Ipso mihi flore iuventae
Ruperunt fila Sorores,
Atque annos post decem et octo
Vetuerunt visere lumen.
Unum sortita maritum

Servavi casta pudorem.
Mater misera hoc monumentum
Extruxit Olympias amens.
Haec sunt: bene vive, viator.

1360.

Petali.

Si non fatorum praepostera iura fuissent,
Mater in hoc titulo debuit ante legi.
Quae rogat, ut dicas motus fatalibus annis:
Terra sit haec Petalo non onerosa, precor.

1361.

Ti. Claudius Esquilina Aug. Tiberinus hic situs est.
Fecit Tampia Hygia mater filio pientissimo.

Tu quicumque mei veheris prope limina busti,
Supprime festinum, quaeso, viator, iter.
Perlege. Sic numquam doleas pro funere acerbo:
Invenies titulo nomina fixa meo.
Roma mihi patria est, media de plebe parentes,
Vita fuit nullis tunc violata malis.
Gratus eram populo quondam notusque favore:
Nunc sum defleti parva favilla rogi.
Quis bona non hilari vidit convivia vultu,
Adque meos mecum pervigilare iocos?
Quondam ego Pierio vatum monumenta canore
Doctus cygneis enumerare modis;
Doctus Maeonio spirantia carmina versu
Dicere Caesareo carmina nota foro.
Nunc amor et nomen superest de corpore toto,
Quod spargit lacrimis moestus uterque parens.
Serta mihi floresque novos, mea gaudia, ponunt;
Fusus in Elysia sic ego valle moror.
Quot meat in stellis Delphin, quot Pegasus ales,
Tot mea natales fata dedere mihi.

1362.

M. Laelio Africano M. Laelius Africanus et Flavia Optata parentes B. M. F. qui vixit annis XXI. M. VI. D. X.

Musicus in scena docte cantare solebat,
Acceptus multis magnifico ingenio.
Receptus inter vina iocosque prior
Celebri favore artem exponens suam,
Ut quemvis raperet mirifico ingenio
Leniretque animum carmine doctiloquo.

1363.

Viderat exanimem mater Byzantia natum,
Forte facit patriis dum sua vota sacris,
Impositumque suis iuvenem, quae gesserat, armis
Et madida hostili tela manusque nece.
Mox nec scissa comam mater, nec territa casu
Femina, fortuna celsior ipsa manu,
Nate, ait, egregium patriae per secula nomen,
Quam non degeneri funere, nate, iaces!
Nunc demum peperisse iuvat, dolor omnis abesto,
Numquam ego te nato non bene mater ero.

1364.

T. Arrio T. F. Trom. Tertio Ann. XXI. Mucia T. F. Modesta mater viva fecit sibi et T. Arrio M. f. viro.

Invida florentem rapuerunt fata iuventa,
Nec licuit misero me superesse meis.
Flevit praesentem mater, flevere sodales
Et mater tepido condidit ossa rogo,
Quae prius hoc titulo debuit ipsa legi.
In agro P. XX. in fronte P. XX.

1365.

T. Trupicus T. F. Papiria T. F. Tertia.

Cernis, ut orba meis, hospes, monumenta locavi:
Et tristis senior natos miseranda requiro.

Exemplis referenda mea est deserta senectus,
Ut steriles vere possint gaudere maritae.

T. Trupicus T. f. fecit.

1366.

Haec quaecumque legis devoto pectore, mater,
Da lacrimas et me sic peperisse dole.
Hic iacet extinctus crudeli funere natus,
Ultima vivendi qui mihi causa fuit.
Maxima praestabat miserae solatia matri,
Consilio fratres et pietate colens.
Plurima restituit curando corpora vitae,
Quem mihi tam subito mors properata tulit.

1367.

Caecinae Sex. f. Bassae.

Hic sum Bassa sita, pia filia, virgo pudica,
Excedens cunctas ingenio aequales.
Cum mihi bis quinos annos mea fata dedissent,
Undecimum me non licuit perducere annum:
Cumque pater materque deos pro me adularent,
At saevus Pluto rapuit me ad infera templa.
Obside me Parcae finem fecisse videntur,
Cum ante alios vernas tres rapuere mihi.
Si quis forte mea gaudet de morte iniqua,
Huic sit iniqua Ceres perficiatque fame.

1368.

P. Hostilio P. F. Pob. Campano venatori P. Hostilius Tertius.

Florentes annos mi mors sine crimine vitae
Eripuit.
Vivite felices, moneo, mors omnibus instat.
Exemplum a nobis discite, qui legitis.

1369.

Heu quantos luctus renovas, gratissime fili,
Bonite moriens, o decus atque dolor.

Quam bene cum ingenio florebas, Barbula, grato;
Moribus ornatus, pulcher et acer eras.
O mihi quam subito requiescis, nate suävis.
Heu spes clara mihi, te sine vita gravis.
Hoc genitor cecinit Taurus lacrimabile carmen,
Cuius flamma urit pectus amore pio.

Hic requiescit Bonitus, qui vixit ann. XXIII. depositus VII. Id. Aug.

1370.

Iulia C. L. Aphe virguncula annorum XI. deducta iam ad C. Iulium Apollonidam pia et sancta suo et parentibus vixit annos XV.

Ereptam matri mater me terra recepit,
Cum ad mortem matris de gremio rapior.
Omnibus cara fui, vivae carissima matri,
Adversis quae me sustulit ominibus.
Desine iam frustra, mater mea, desine *fletu*
Te miseram totos *exagitare dies.*

Tu, qui adstitisti, mei monumenti memor, ambula et te esse hominem fac cogites.

1371.

Sabidia Ɔ. L. Fusca V. A. XIIX.

Tu, qui tendis iter properatim, siste parumper,
Si grave non animost, fataque acerba lege.
Ter senos aetas mea cum processit in annos,
Et specie florentem me videre sodales,
[Fratrem flentem ex parte altera dolere mater noli.
Faciundum hoc fuit, properavit aetas: voluit hoc fatus meus]:
Praevenere diem vitae crudelia fata,
Et raptam inferna me posuere rate.
Hoc lecto elogio iuvenis misereto iacentis
Et dic discedens: Sit tibi terra levis.

L. Faenius Malchio. P. Faenia Ɔ. L. Hilara. Na (?) P. Sabidius Fortun. F.

1372.

Aeliae Sabinae Aelius Trophimus et Longinia Sabina parentes fecerunt.

Quisquis ades celeri gressu, precor, ito viator,
Ito procul et linque nefas, tibi dico, viator.
Parce oculis, nec nostra velis cognoscere fata,
Sanguinea palla quae texit provida Clotho,
Et pavit rupisse suas quoque fila sorores
Luctifica properante manu. Iam siste, viator,
Ne tibi sim penitus quaerenti causa doloris.
Sede sub hac parva titulo parvoque tenetur
Parva anima, dolor inmensus crudeleque funus.
Orbatusque parens geminus. Spes dura trienni!
Diraque sors leti! Placet hoc, Fortuna, sepulcrum.

1373.

L. Licinius Priscus et Fabia Euplia L. Licinio Severo filio pientissimo parentes.

De genitore mihi domus Umbria, de genetrice
Ostia. Tibris ibi vitreus, Nar hic fluit albus.
Ille ego, qui vixi bis deno circine solis,
Flore genas tenero vernans et robore pollens:
Miles eram, sum deinde cinis de milite factus.
Nec solum hoc, quia me rapuit, fatum male fecit.
Quod pater et mater plangunt, hoc plus male fecit.
Actum est, excessi. Spes et Fortuna valete,
Nil iam plus in me vobis per secla licebit.
Quod fuerat vestrum, amisi: quod erat meum, hic est.

1374.

Speratus vixit men. VIIII.

Flet domus et cari lugent sine fine parentes
Abreptum fatis. Contegor hoc tumulo.
Quis non exemplo doleatur mortis acerbae?
Si me vidisses aut si mea funera nosses,
Fudisses lacrimas, hospes, in ossa mea.
Speratus Attalus. Politice mater.

1375.

Severino.

Nate, patris matrisque amor et suprema voluptas,
En tibi, quae nobis te dare sors vetuit,
Busta eheu! tristesque notas damus, invida quando
Mors inmaturo funere te rapuit.

1376.

Caesia T. F. Celsa.

Quod voto petiere suis plerumque parentes,
Cuncta tibi dignae, Caesia, contigerunt.
Lanifici praeclara fides, pietatis alumna,
Priscae praecipue fama pudicitiae.
Te rogo praeteriens dicas: S. T. T. L.

1377.

M. Acilius L. F. Fortanus.

Eripuit nobeis undevicensumus annus
Ingressum iuvenem militiam cupide.
Parcae falluntur, Fontanum quae rapuerunt,
Cum sit perpetuo fama futura viri.

1378.

Servilia C. L. Hilara viva sibi et suis fecit.

Hunc puerum *octen*nem amisit lectissima mater,
Ut vita insontem, sic pietate bonum.
Amissum luxit, lugebit et usque sepultum,
Nec, nisi defuerit, desinet esse dolor.

1379.

Melitine ann. VIIII. m. VI. dier. VII.

Hic sita est infans, patri per secula flenda,
Quam raptam adsidue mater maerore requirit,
Grata blandit . . . una que
Quales quisque sibi cupiat producere natos.
Hanc annus decimus privavit munere lucis.
Casum quisque legat, fato maledicat iniquo.

S. T. T. L. Carpophorus pater, Titilicuta mater filiae pientissimae.

1380.

M. Mario Proculo. vix. ann. III. M. IIII. D. VIIII. M. Marius Fronto et Cosconia Hygea parentes infelicissimo filio piissimo fecerunt.

Si non fatorum praeceps hic mortis obisset,
  Mater in hoc titulo debuit ante legi.
Praeteriens dicas, Procule, sit tibi terra levis.

1381.

L. Vettius Nymphius aurifex v. A. XVII.

Et te, terra, precor, leviter super ossa residas,
  Sentiat ut pietas praemia, quae meruit,
Et, quicumque suis sincere praestat honorem,
  Felicem cursum perferat ad superos.

1382.

L. Manilio L. F. Ouf. Montano L. Manilius Glaucio sibi et Animisiae C. L. Restitutae ux. L. Manlio L. F. Ouf. Apro.

Manlius hic situs est Montanus, raptus iniqua
Femineaque manu. Insperans incidit aetas.
Fas erat, ut potius natus pia munera nobis
Penderet et dignos coleret manesque patresque,
Si fortuna pie servasset vota parentum.

1383.

C. Satellio Clementi C. Satellius Asper et Glitia Mansueta, filio piissimo.

Viginti duo erant anni, si fata dedissent,
Cum me florentem rapuit sibi Ditis ad umbras.
  Abrupit dirae sortis iniqua dies.
Heu nimium cito rapte patri, cito reddite fatis
Et matri cito rapte tuae, cito redditus umbris!

H. M. N. S. H.

1384.

Herenniae Nice V. A. III. M. VIII. D. XVI. Anicetus pater.

Condita sum Nice, quae iam dulcissima patri,
Ducens aetatis tenerae *vix* quattuor annos.
Abrepta superis flentes iam liqui parentes.

1385.

Zethus T. Vini Atriens. V. A. XX.

Ossa sub hoc tumulo pia sunt, sed acerba parenti.
Amphio mi frater honc titulum posuit.
Parcite, fata, meis: valeant fratresque sorores;
Sit tamen in vestro pectore cura mei.

1386.

Thetis, eadem Byrgaena, Italico Corisco Aug. lib. coniugi caro ann. XXVI. et Perinthio filio ann. XII.

Si fortuna suos potuisset flectere Manes,
Hunc titulum patri ponere debueram.
Italicus sibi et suis V. F.

1387.

Discite mortales et fati nescia turba,
Si vitam aeternis volvitis auspiciis:
Una viximus inter nos, nunc vivimus una
Inter nos. Lacrimas et pia vota date.

1388.

Cinyra mater sibi et filiis.

Hoc Epios tumulo Cinyra est cum fratre sepultus,
Ante suos annos quos tegit atra cinis.
His tumulum parvum mater cum carmine fecit,
Ingenio quorum terram optate levem.

1389.

Iuliano filio L. Umbrius Saturninus.

Di Manes Manes sitis: iam morte misellis
Praepropera senibus sero datum rapitis.

Hic etenim puer est Umbri de sanguine cretus,
Invida quem tenerum Parca tenax rapuit.
Quae matri multos scripsit, multos quoque patri
Ingratis annos. Vota satis misera;
Nam solos septem proles quos duxerit orbes,
Septuaginta forent, ni miseros cuperet.
Qui pro vinetis, fundis, terraque marique
Hoc solum proli, hoc peperere solum.

1390.

Havete animae bonae.

Finitum Evhodiae fatum qui conspicis, hospes,
Desine mirari: corpus inane iacet.
Evhodus *aeternum* ut valeat, pater optumus, opto.

1391.

Maximus hic situs est: primaevo flore iuventae
Fratribus et nobis dulcis amicus obit.
Olli quippe aetas viginti est acta per annos,
Quintum post mensem quartum ad usque diem.

1392.

Cn. Flavius Cn. L. Sosia. Cn. Flavius Cn. L. Apollonius.

Sei qua renascentes optant certamina laudis,
Ex nostra aspiciant facta priora fide.
. . .

1393.

Iuliae Helpidis.

Ossa pia cineresque sacri hic ecce quiescunt.

1394.

C. Fonteio Spuriano.

Nec gravius pote, nec brevius superante parente,
Hic iacet aeterna filius in requie.

1395.

Veturiae C. F. Bellae.

Heu positae gnatae tristes posuere parentes.

C. Veturius Q. F. C. N. Ouf. Iuliana C. F. Scapt.
libb. mer.

1396.

T. Sextio Iuvenali Iuvenalis et Restituta fil. dulcissimo et frater et sorores. Qui vixit ann. XXIII.

Fecimus hunc titulum miseri dulcissimo nato,
Ut doleat plus . . . donec mors finiat una

1397.

Filius hic situs est Iuli Bassi Bassianus,
Annos qui vixi X et XIIII. soles.

Quem quoniam Manes ut alumnum di rapuerunt,
Ne calcare velis, nec gravis esse loco.

1398.

Valeria Ɔ. L. Lycisca XII. annorum nata Romam veni.

Quae mihi iura dedit civis, dedit et mihi vivae,
Quo inferrer, tum cum parvola facta cinis.

1399.

Petilii Processi.

Post mortem si vivit amor, si gratia prisca
Durat in arcanum mentis adacta bonum,
Quamvis luctificum fratris tamen accipe carmen,
Ne male sit tumulis extera lingua tuis.
Te natura parens omni depinxerat arte,
Moribus, ingenio, corpore, mente, fide,
Purus amicitiae cultor, servator honesti,
Eloquio miseros vel pietate fovens.
Hinc est, quod toto semper te flebimus aevo,
Quod fuerit iuveni vis tibi multa senis.

Te genetrix fratresque simul, te compare luctu
Perpetuis lacrimis plangit amata domus.

Hic requiescit in pace B. M. Petilius Processus V. S. Togatus in LL. PP. qui vixit P. M. ann. XXXVIII. Deposit. e. sub die VIII. Kal. Iun. Probo Iun. V. C. cons.

1400.
Eugenii.

Impia mors rapiens teneris te, nate, sub annis
Invidit meritis crescere magna tuis.
Te florale decus primo cum carmine coepto
Doctorum doctor vidit et obstupuit.
Vicisti priscos longaeva aetate parentes,
Annis parve quidem, sed gravitate senex.
Non luxus tibi cura fuit, non gratia pompae,
Doctiloqui cupidus carminis ardor erat.
Tu meritis ornate tuis monumenta relinquis,
Quae recolens semper sit sine fine dolor.
Morte tua genitrix optavit sumere mortem,
Se quoque felicem, si poteretur, ait.
Ter denos primum quum Luna resumeret ignes,
Coniunxit membris membra sepulta tuis.
Nunc commune nobis custos tu serva sepulcrum;
Quae nos, haec tecum mox teget urna simul.

Liberi parentibus.

1401.

Sic pia, sic felix, sic quod tibi vita beata
Contigit et cunctis auxilians bonitas,
Nos tamen hic cruciat dolor intimus et pia cura,
Quod te festinans abstulit atra dies.
Numina nunc inferna, precor, patri date lucos,
Quis est pupureus perpetuusque dies.
Huic certe, ut meruit, cunctast data cura sepulcro,
Texeruntque favi de Siculis apibus.

1402.
Rufo Festo filius Placidus.

Ibis inoptatas sedes: nam Iupiter aethram
Pandit, Feste, tibi, candidus ut venias.

Iamque venis; tendit dextras chorus inde deorum,
Et toto tibi iam plauditur, ecce, polo.

1403.

Meiae.

Meia fui felix septem circumdata natis;
Dum vixi, adstabat turba tenella mihi.
Ut mihi grata vicem natorum turba referret,
Hoc mihi de Pario marmore struxit opus.
Manibus atque meis nati pia dona dedere,
Persolvere meis manibus inferias.
Postquam nulla mei, superi, vos cura fatigat,
Natorum memores este, precor, superi.

1404.

Claudiae Lepidillae ex provincia Belgica Ambianae. Fecerunt liberi eius Lepidus et Trebellius matri optimae.

Hic matris cineres sola sacravimus ara:
Quae genuit tellus, ossa tegit tumulo.

1405.

Marsidia Agathemeris Marsidia Stabilis Evhemeris filia.

Si pietate aliquem redimi fatale fuisset,
Marsidia Stabilis prima redempta forem.
Quamvis mater eram natarum prole decora
(Nam geminas habui carus eratque nepos).
Septuaginta super messes natalibus egi,
Summa senectutis praemia passa cremor.
Quod si non cineres Agathemeris inmatura
Auxisset nostros, mater et ipsa foret;
Tunc ego nobilior cunctarum sorte fuissem,
Quippe superstitibus robor . . .

1406.

Q. Fabius Q. F. Quir. Felix Proc. Aug. sibi libertisque suis.

Hoc turba in tumulo mei parentes,

Quorum pignus ego superstes unus
Has pro marmore divitique templo
. . . .

1407.

Detrahe serta comis et amorum oblita tuorum
Tristis, inops, pulla veste Thalia veni:
Non manus Idalia lasciviat inproba virga,
Nec fluat ante tuos lucida palla pedes.

1408.

Iulius haec feci Mellitus qui vocor olim,
Cupito patri matri et iusta meae.
Deposui coiugemque meam mihi iuncta rogatam,
Ut sit in aeternum condita fama loci.

Viximus ad satiem. Pietatem inplevimus ambo,
Praestitimus sobolem femineam duplicem.
Vos quoque, qui legitis versus, et facta probatis,
Discite, sic vestros merito sancire parentes.
Hos ut ego pius excolerem, titulosque relinquam,
Vivus ut hoc facerem, fata dedere mihi
Iulius hoc peto nunc a te, dominator Averni,
Cum moriar, iaceant ossa quieta mihi.

1409.

Manibus hoc sacrum certa pietate resolvo,
Hoc Novellus ego matri filioque sepultis:
Valentina tibi digno, dulcissima mater,
Nomen viget ecce tuum in titulo clarum.
Donum naturae meritis de carmine signo,
Felix ecce solum tegit haec duo nomina cara
Extricate fili ad planctus aviae dolentis.

Aelia Valentina vixit ann. LV. Iulius Extricatus vixit XII.

1410.

Sint licet exiguae fugientia tempora vitae
Parvaque raptorum cito transeat hora dierum,

Mergat et Elysiis mortalia corpora terris
Assidue rapto Lachesis male conscia penso,

. . . .

1411.

Nicarin. Munatiae L. L. Zosimae filia Hymnetria A. S.

Terra, precor, quaecumque iaces Nicario super ossa,
Sis levis in tenero corpore deposito.

Vixit annos XVIII.

1412.

D. M.

Liber nunc curis, fuerim qui, respice, lector.
Notus in urbe sacra vendenda pelle caprina
Exhibui merces popularibus usibus aptas.
Rara fides cuius laudata est semper ubique,
Uita beata fuit; struxi mihi marmora, feci
Secure solus semper fiscalia manceps,
In cunctis simplex contractibus, omnibus aequus,
Ut potui, nec non subveni saepe petenti,
Semper honorificus, semper communis amicis.
Maior adhuc stat laudis honor, potior quoque cunctis,
Ipse meis quod constitui tumulamina membris.
Talia qui feci non tam mihi providus uni,
Heredum quoque cura fuit: tenet omnia secum,
Re propria quicumque facit; me fama loquetur.
Exemplum laudis vixi, dum vita manebat,
Sollicitus multis requiem feci quoque multis.

L. Nerusius Mithres.

Altores alumnis.

1413.

. . felicis cerne viator
. . cara superstitibus
. . dedit uberis Anxia lactem
. . ratus amore dedit

. . trici fecit alumnus
. . Manibus hunc cinerem

1414.

Vettia Megiste et Vettius Onesimus Symphorusae alumnae.

Nata, sed in lacrimas solum (dolor omnibus instat)
Hic sita sum. Vixi tempus inane meum.
Annus erat vitae primus, mox deinde secundi
Liminibus rapuit me sibi Persephone.

1415.

Pudens Maxii Lepidi L. Grammaticus.

Procurator eram, Lepidae moresque regebam.
Dum vixi, mansit Caesaris illa nurus.
Philologus discipulus.

1416.

Ianuarius Floro alumno.

Florus ego hic iaceo, quondam bigarius, infans,
Qui, cito dum cupio currus, cito decidi ad umbras.

1417.

Q. Bucusus Crescens et Mindia Fortunata Attae alumno.

Musica cum cantu resonares carmina mire,
Attas, parve puer, dulci celebratus amore,
Morte gravi raptus, taetra defungeris hora,
Immeritus decimo praegressus nobilis anno.
Sed te noster amor memori pietate reformat:
At quamvis te terra tegat, miserabilis, ima,
Sic dolor in parvo crescit referente sepulcro.

1418.

M. Iunio M. F. Pal. Rufo Soterichus paedagogus fecit.

Hae sunt, parve, tuae meaeque sedes,
Haec certa est domus, haec colenda nobis,
Haec est, quam mihi suscitavi vivus.

Si qua tamen pietas gelidos movet anxia Manes,
Rumpe moras, spes haec sola est mihi gratia vitae.

1419.

. . .

Infelix mater tollit ad astra manus,
Incusatque deos, incusat denique Parcas.

1420.

Caius Tutilius Rufinus nominor ille,
Annos qui vitae linquo novem atque decem.
Heu scelus, heu crudele nefas facinusque tremendum!
Cum fateare, vides, quam miser est genitor,
Qui me conspexit moribundum, qui mea clausit
Lumina diversis aetatis vicibus.
Quos non ille prius, qua non ego voce rogavi
Infelix superos? nec valuere preces.
Sed vis maior agit mortis, iam iamque, parens, aut
Mecum semper eris, aut dolor una obiet.

Hoc sepulcrum F. Fl. Eutychianus M. M. Rufini alumni sui fecit L.

1421.

C. Publici Ampliati. c. Publicius Proculeianus alumno suo curantibus Publicio Dionysio et Aurelia Tyche parentibus.

Tempera iam genitor lacrimis, tuque optima mater
Desine iam flere: poenam non sentio mortis.
Poena fuit vita, requies mihi morte parata est.

1422.

Optatus Nireus Anthus, amici, sodales Pactolo de familia Q. Satrieni Pollionis.

Nos tibi digna tuae monumenta extrema favillae
Fecimus, at nobis tu gemitum adsiduom.

1423.

Turpilia M. L. Dionysia M. Turpilius M. Ɔ. L. Eros.

Aedis aedificat dives, sapiens monumentum.
Hospitium est illud, corporis hic domus est.
Illic paulisper remoramur, at hic habitamus,
Illud . . .

1424.

Diva, precor, tellus, alvo complectere, sancta,
Ossua, quorum in hoc nomina sunt lapide.

Fl. Ophelionis Fl. Bebrycis.

Patroni libertis, domini vernis et servis.

1425.

P. Lartius P. L. Saufeia A. L. L. Lartius P. F. P. Lartius P. F. L. Lartia A. Ɔ. L. Neicia Thalea. Rufus P. Larcius P. F. Brocchus. Larcia P. L. Horaea.

Boneis probata, inveisa sum a nulla proba.
Fui parens domineis senibus, huic autem obsequens:
Eita leibertate illei me, heic decorarat stola.
Apupula annos viginti obtimui domum
Omnem: supremus fecit iudicium dies.
Mors animam eripuit, non vitae ornatum abstulit.

L. Eprius Chilo viat. trib. pl. pri. ac pi. (primus ac princeps?)

1426.

Astorio meritam dicat hanc Octavius aram,
Acri homini atque alacri, forti, fido atque venusto,
Cui domus Assyriis, fuerat cui Quintio nomen.
Hic in flore cubat longum securus in aevum,
Post ter vicenos et tres bene conditus annos.

1427.

C. Fidiculanius C. L. Abdacus
C. Fidiculanius C. F. Arn. Rufus
Fidiculania C. L. Hippolite.

Fatalem hanc aedem Hippolite dedit ob pietatem
In commune sibi et gnato collibertoque.

1428.

Eutycheti aurigae ann. XXII. Fl. Rufinus et Semp. Diofanes servo B. M. F.

Hoc rudis aurigae requiescunt ossa sepulcro,
Nec tamen ignari flectere lora manu,
Jam qui quadriiugos auderem scandere currus
Et tamen a biiugis non removerer equis.
Invidere meis annis crudelia fata,
Fata quibus nequeas opposuisse manus,
Nec mihi concessa est morituro gloria circi,
Donaret lacrimas ne pia turba mihi.
Ussere ardentes intus mea viscera morbi,
Vincere quos medicae non potuere manus.
Sparge, precor, flores supra mea busta, viator,
Favisti vivo forsitan ipse mihi.

1429.

Decimus a prima sectatus castra iuventa
Circitor morior, praemia parca, senex.
Qui nulli gravis extiteram, dum vita manebat.
Hoc tumulo aeternum sit mihi terra levis.
Dat patruo ob meritum feralem Flavius urnam
Ninnius, et cinerem spargit odore gemens.

1430.

L. Sabinus P. L. Primigenius.

Ortus ab Iguvio medicus, fora multa secutus,
Arte feror nota nobiliore fide.
[illegible] consurgentem valida fortuna iuventa
[illegible]stituit rapidis inposuitque rogis.

Clusino cineres flammae cessere sepulcro,
Patronus patrio condidit ossa solo.

1431.

P. Atilii P. F. O. V. F. Septiciani grammatici latini, cui ordo Comensium ornamenta decurionis decrevit, qui universam substantiam suam ad rempubl. pertinere voluit.

Morborum vitia et vitae mala maxima fugi.
Nunc careo poenis, pace fruor placida.

1432.

Grammaticus lectorque fui, sed lector eorum
More, incorrupto qui placuere sono.
Coniugis exiguo natae pietate sepultus
Hoc Marius Fidens contegor a tumulo.

V. Maria Didyme, Maria Achelois vivit. Te, lapis, obtestor, leviter super ossa residas.

1433.

M. Gellius Maximus Phoebo liberto optimo.

Hic situs est, quondam Gelli pars maxima, Phoebus.
Adfectus omnes possidet iste lapis.
Vix consummavit septem quinquennia lustri,
Oscula ferventem nec tenuere animam.
Quod si mutari potuissent fata sororum,
Gauderet condi Maximus hoc tumulo.

1434.

Q. Sulpicius Abascantus Lascivae vernae.

Quae nondum septem vitae compleverat annos,
Cum caruit luce et tenebris se miscuit atris,
Lasciva heu! nimium fatis crudelibus orta est.
Liquit et orbatos miseros fidosque parentes,
Uberibus pressis nutricem liquit amantem.
Nutricis coniunx infelix ille relictus
Moeret, et ad cineres plangit sua pectora palmis.
Nec satis ereptam lucem sibi . . .

1435.

Domitilla Hectori.

Qui colitis Cybelen et qui Phryga plangitis Attin,
Dum vacat et acita Dindyma nocte silent,
Flete meos cineres. Non est alienus in illis
Hector et hoc tumulo Mygdonis umbra tegor.
Ille ego, qui magni parvus cognominis heres
Corpore in exiguo res numerosa fui:
Flectere doctus equos, nitida certare palaestra,
Ferre iocos, astu fallere, nosse fidem.
At tibi dent superi, quantum, Domitilla, mereris,
Quae facis, exigua ne iaceamus humo.

1436.

Calpurnia Anthis Ikadio.

Dextera fama mihi fuit et Fortuna patrona,
Magnifici coniux Caesaris illa dei.
Qua bene tutus eram, carus, nec vilis amicis,
Queis etiam mecum plurima cura fuit.
Anthis causa meae vitae, quae cara sepulcro
Condidit ossa suo. Nominor Ikadium.

1437.

Eucharis Liciniae L. docta erodita omnes artes virgo vixit ann. XIIII.

Heus oculo errante quei adspicis leti domum,
Morare gressum et titulum nostrum perlege,
Amor parentis quem dedit natae suae,
Ubi se reliquiae conlocarent corporis.
Hei! viridis aetas cum floreret artibus,
Crescente et aevo gloriam conscenderet,
Properavit hora tristis fatalis mea
Et denegavit ultra veitae spiritum.
Docta, erodita paene Musarum manu,
Quae modo nobilium ludos decoravi choro,
Et graeca in scaena prima populo apparui,
En hoc in tumulo cinerem nostri corporis

Infestae Parcae deposierunt carmine.
Studium patronae, cura, amor, laudes, decus
Silent ambusto corpore, et leto iacent.
Reliqui fletum nata genitori meo
Et antecessi genita post leti diem.
Bis hic septeni mecum natales dies
Tenebris tenentur Ditis aeterna domo.
Rogo, ut discedens terram mihi dicas levem.

1438.

Festo Papirio Prisci delicio.

Parvo sub hoc tumulo Festi sunt ossa Papiri,
Quae moerens fato condidit ipse pater.
Qui si vixisset, domini iam nomina ferret:
Hunc casus putei detulit ad cineres.

1439.

Domestico, qui vixit ann. XVI.

Hoc mihi noster herus sacravit inane sepulcrum,
Villae tecta suae propter ut adspicerem,
Utque suis manibus flores mihi vinaque saepe
Funderet et lacrimam, quod mihi pluris erit.
Nostros nam cineres Pollentia saeva subegit,
Est et ibi tumulus, nomen et ara mihi,
Nec tamen aut illic subter crudelia busta
Aut istas sedes nostra subît anima.
Sed petat Assyrios, petat ille licebit Iberos,
Per mare, per terras subsequitur dominum.
M. Caerellius Smaragdianus fecit.

1440.

Histrionis.

Laudatus populo, solitus mandata referre,
Adlectus scenae, parasitus Apollinis idem,
Multarum in mimis saltantibus utilis actor.
. . . .

1441.

Protogenes Cloul. suavei. heicei situst mimus.

Plouruma que fecit populo soveis gaudia nuges.

1442.

Annia Isias Flaviae Dionysiadi vernae.

Hic iacet exutis Dionysia flebilis annis,
Extremum tenui quae pede rupit iter;
Cuius in octava lascivia surgere messe
Coeperat et dulces fingere nequitias.
Quod si longa tuae mansissent tempora vitae,
Doctior in terris nulla puella foret.

1443.

Anniae Agathonices.

Vita brevis longo melior mortalibus aevo:
Nam parvo spatio floruit haec anima,
Bis denos perfuncta annos sine crimine morum.
Vita beata fuit, spiritus hic nituit.
At patrum miseranda aetas anima cruciatur,
Poenaque de longo tempore longa data est.
De senio luctus, senium fletu renovatur:
Utraque res mortis durior exitio.
Dat tamen haec patronae pietas solatia fidae
Iugera quot terrae dedicat hic titulus.

1444.

L. Caesio Hermodoro nauclero, qui erat in collegio Serapidis, Salonensi.

Per freta per maria traiectus saepe per undas,
Qui non debuerat obitus remanere in Aterno.
Sed mecum coniunx si vivere nolueras
Ad Styga perpetua
Vel rate funerea utinam tecum comitata fuissem.

Ulpia Candida domus Salonensis coniux moerens posui Aternensis, quae fuit in collegio Isidis.

1445.

Rapta iacet natis, quos, mater, ad ubera liquit,
Atque viro pariter, quem cito destituit.
Triste ministerium gemini solvere parentes,
Funere de tanto quos coquit ipse dolor.

Deposito superae diem quinctum Kl. Iuliarum consule Constantio V. C. quae vixit ann. XXVII.

1446.

Invida sors fati rapuisti utilem, sanctam puellam.
Bis quinos annos.'
Nec patris ac matris es miserata preces!
Accepta et cara sueis mortua hic sita sum.
Cinis sum, cinis terra est, terra dea est.
Ergo ego mortua non sum.

1447.

Nimbifer ille deus mihi sacrum invidit Osirim.
Imbre tulit mundi corpora mersa freto.
Invida dira minus patimur, fusamque sub axe
Progeniem caveas Troiugenamque trucem.
Voce precor superas auras et lumina caelo
Crimine deposito posse parare viam.
Sol veluti iaculis iterum radiantibus undas
Si penetrat gelidas, ignibus uret aquas.

1448.

Permansit bis denis in vidualibus annis
Iamiam sancta parens. quartam nunc respice prolem.
Accipe perpetuo, quae dat tibi munera natus
Romuli . . . .

1449.

Molliter ossa cubent, dicas, rogo, quisque viator:
Sic tibi defuncto dicere di iubeant.

1450.

Liberti Patronis.

Onesimus Anicetus fecit domino.

Outinam vivo potuissem praemia morum
Reddere: nunc lacrimas accipe pro meritis.
Nam semper, fateor, tacita te mente probavi,
Detexit sensus ultima flamma meos.
Tu columen rerum, semper tu cura mearum
Nunc eris, et luctus tu quoque causa mei.
Ossibus infundam, quae numquam, vina, bibisti.
. . .

1451.

Artemisius libertus Fabiae Pyrallidi patronae.

Cunctorum haec soboli sedem post morte reliquit,
Ante tamen nato, coniugi et ante suo
Nondum secura dum flet moestissima mente,
Occidit et tristes decepit moesta fovendo.
Sed nos solliciti memoresque parentis amore
Matrem cum nato, coniuge cumque suo
Securos colimus, memores de nomine nostro,
Et faciet soboles multos memorata per annos
Sacra deis patribusque suis, memoresque priorum,
Et memores nostri, nostrorumque alta propago
Aeterno servent semper memorabile nomen.

1452.

Quisquis es, aut olim nostra de stirpe futurus,
Sis memor antiqui nominis et tituli.
In quorum tumulis hic datur esse locus,
Aeternaeque domus tu tueare focos.

1453.

Murria hoc titulo patronum pietatis honorat.
Quidquid id est, gratum Manibus officium.
Non iussa hoc testamento, neque voce rogata,
Sed pia pro meritis sponte sua posuit.

Hic aliis obiit: vivit libertae suae suavis patronus.

1454.

(*Urnae inscriptum, in qua erat lucerna ardens.*)

Plutoni sacrum munus ne adtingite fures:
Ignotum est vobis, hoc quod in orbe latet.
Namque elementa gravi clausit digesta labore
Vase sub hoc modico Maximus Olybrius.
Adsit fecundo custos sibi Copia cornu,
Ne pretium tanti depereat laticis.

1455.

(*Urnae minori.*)

Abite hinc pessimi fures.
Quid vostris voltis cum oculis emissitiis?
Abite hinc vostro cum Mercurio
Petasato caduceatoque.
Donum hoc Maximus Olybrius
Plutoni sacrum facit.

1456.

Equi Circensis.

. . coporus que tul . .
Nec Tusci saltus, pascua nec Sicula,
Qui volucris anteire vagas, qui flamina Cori
Vincere suetus eras, hoc stabulas tumulo.

1457.

(*Canis venatricis.*)

Gallia me genuit, nomen mihi divitis undae
Concha dedit: formae nominis aptus honos.
Docta per incertas audax discurrere silvas,
Collibus hirsutas atque agitare feras,
Non gravibus vinclis umquam consueta teneri,
Verbera nec niveo corpore saeva pati.
Molli namque sinu domini dominaeque iacebam
Et noram in strato lassa cubare toro.
Et plus quam licuit muto canis ore loquebar,

Nulli latratus pertimuere meos.
Sed iam fata subi partu iactata sinistro,
Quam nunc sub parvo marmore terra tegit.

1458.

(*Avis imitatricis.*)

Hic sita sum, varios avium perfingere cantus
Docta avis, e Siculo praeda petita sinu.
Nuper herum studiis fessum curisque levabam,
Nunc Manes blandis mulceo rapta sonis.

1459.

Dis Avibus.

Lusciniae Philumenae, ex aviario Domitiorum. Selectae, versicolori, pulcherrimae, cantatrici suavissimae, omnibus gratiis ad digitum pipillanti, in poculo Murhino caput abluenti, infeliciter submersae. Heu misella avicula! hinc inde volitabas, tota garrula, tota festiva! latitas modo inter pulla Leptynis loculamenta, inplumis, frigidula, clausis ocellis. Licinia Philumena deliciae suae, alumnae carissimae, quam in sinu pastillis alebat, in proprio cubiculo lacrumans posuit. Have avis iocundissima, quae mihi volans obvia, blando personans rostello toties cecinisti. salve! Cave, avis, avia Averna, vale et vola per Elysium!

In cavea picta saltans quae dulce canebat,
Muta tenebrosa nunc iacet in cavea.

1460.

D. M.

Labienos Renato Labien. Procula mater B. M.

Ereptam volucrem Cupido luget.
Non est, quod putat hic inesse lector,
Sed sitam leget hic avem puellae,
Crescebat modo quae futura pulchra,
Multorumque amor excidit et omen.

1461.

Auli Egnatii.

Aulus Palateina Egnatius Priscilianus
  Arte super gemina nobilis et sophia.
Dum vixi, didici, quae mors, quae vita homini esset,
  Aeterna unde animae gaudia percipio.

1462.

L. Avianus. D. D.

Hi sancte coluere deos, vixere *probati*,
Post obitum Elysios ut possent *visere campos*.

1463.

In monte Drepani in Sicilia.

Divor
  Mut
Filius Aproni mai
  Caetulas gentes cl
Effigiem cari genitor
  Aenea dum alma parens
Armaque quae gessit scuto
  Quanta patet virtus ens
Caedibus attritus consummatque
  Qua cecidit posuit barbar
Quo nihil est utrique magis vener
  Hoc tibi sacrarunt filius atque
Caesaris effigiem posuit pe
  Certavit pietas su

1464.

tantum rhetor
tum noster sub origi
carptura rosam mihi decidit
cor et vernum macula vi
n offenso vitae mihi tramit
orum matura bono nil de
ug scit cara fides heresq
quod aeterno migrari

mque ferat melior m
acta pie cura
anom.

1465.

Inspice qui trans
Venator studio ma
Lucorum cultor e
Iungere qui vallis
Adque novas sc

1466.

C. Poblicius C. L. Am.. V. Rustia C. L. M... C. Claudius Faustus VI vir.

Tempore supremo, Fauste, est tibi cura videndi.
Si perlegisti, venias licet et requiescas.
Annuis an refugis? frustra!
Haec domus, haec requies omnibus una manet;
Huc veniendum, inquam . . . . . .

1467.

Cervia, quae fidei vexit fundamina seclo,
Terdenos aevo binos quater attulit annos,
Laeta, dolique expers, culpa procul, inpigra, honesta.
Astrigeram secat alma viam, coeloque recepta
Hic vitae metas et inania membra reliquit.

1468.

nec non triste sepulcrum
mensamque dolendam
ut testamento iusserat ille
grati sumpsere dapes
teste sepulcro.

1469.

Conditus impensa iacet hic
Frater et hic subito ra
Invidia quoi primum rapue
Nec data fatorum longa

1470.

mensibus actis
Post nuptias tenero perquam viduatus est.
Casta cui coniux . . .
Posteris ostendens, ulli si credere fas est,
Patre repugnante proprio haec nomine signat
Nobercam vincens fame nomen ubique m . .

1471.

Semproniae.

Hic est illa sita, pia, frugi, casta, pudica Sempronia Moschis.
Quoi pro meritis ab coniuge gratia relata est.

1472.

Iulia Firma sita tumulo.
Quae commune torum servavit casta mariti,
Et fidei plena pietate nobile vixit.
Subrepta est oculis fato dictante iniquo.

M. Ocimus Sabinae Aug. sororis lib. tabular. coiugi b. m. f.

1473.

Theuduli.

Ne dubium longo nomen quaeratur in aevo,
Theuduli tibi nomen erat, quae grata parenti
Reddideras subolem, pari dicata marito.
Nunc te tellus habet, septem post dece peractos
Exegeras fasces eu tegit ossa sepulchrum.
Haec tibi pro meritis pendo merentia vota.

1474.

Q. Octavius Memor Octaviae Nebridi coniugi libertaeque.

Condita Nebris habes titulum, quem sola mereris,
Octavi Memoris coniux quae vera fuisti.
Elysios, precor, ut possis invadere campos
Matronamque colas Ditis P

Qui prece bis det sedes ut
as meritosque
eus ut

1475.

Hic iacet ex Laberia
Felici hanc con
Iun dri cum quo
Vixit casta viro sortita per annos
Attius obitae
requi aravit.

1476.

Non potuit totos ter denos annos extunguere.
Heu quantus dolor est amissa coniuge cara!
Pius amor imment est animo lacrimisque incenditur
ardor.
Nulla datur requies, eritque in pectore volnus,
Quam brevis innocuis vita est! sic fata dederunt.
Et lib. lib. pos. eor.
H. M. H. R. N. S.

1477.

Flaviae Nicopoli fecit T. Aelius Aug. lib. Stephanus coniugi carissimae.

iae patiens vis scire, viator,
tris titulis quid noster Arator
as paulum consiste, docebo.
qui quondam carissima coniux
Flavia Nicopolis
ra mihi cum vita manebit
quies nisi mortis imago
a pueri dei
dire iterabo
Flavia Nicopolis nomen dulce tuum.
Et tumulo spargam saepe meas lacrimas.
O mihi si Superi vellent praestare roganti
Vel roseo vel purpureo violaeque nitore

Ut ave praeteriens gressu tardante viator
Viderit hos flores, titulum legat et sibi dicat:
Hoc flos est corpus Flaviae Nicopolis.
Ut tuo de tumulo flos ego cernere novum
Crescere vel viridi ramo vel flore amaranti.

1478.

D. M.

Ulpiae Ephire Achilla . . bene meren . .

Reddere te fatis Ephire si pos
  Partita tecum vivere lu
Condita tu pleno secura
  Frigore qua gelido Tusculus
Quaque via silicem terit orbita
  Et dat post decimum terti
Hic finem dolor altus habet
  Quae dabit adfecto nomi
Huc animam transmitte tuam p
  Adsidue votis ad pia f

1479.

Asphale Octavia vixit ann. XXXIII. m. VIII.

Hic iaceo coniux Grati et Hilari, dicta Asphale.
  Moribus et vita digna puella viris.

1480.

Have dulcis Popilia Alexandria rarissima femina a. XXXV. hic sita est M. Ulpius Ingenuus B. M. et sibi dulcis. vale.

Quid lacrimas? factum est. Vir bone, vive, vale.
Sed tibi invideo pio qui ossucula
Mea hic sita esse gemis
Morte tarda vivas.

Aeger inops.

1481.

ste et titulum perscriptum lege
itam quae sub hoc tumulo sita est

mortis doleo primi mihi caro
a lacrumis perluit ossa mea.
inter nos semper fuit et tamen est nunc
m sub terris sum resoluta cinis.

1482.

viro posuit coniunx memora lis a
Digna pio nato, qui cito raptus abit
Munera, quae decuit natum matrique patrique
Parare
In natorum serie m.
pia vota mihi titulis tristissima
Quae suboles olim servavit tempore longo.

A. Fabio Daphno Fabia Pyrallis
coniugi carissimo posuit.

Di talesque dabunt epulas meritis pro talibus illi:
Et natum patri matris pietate probabunt.

1483.

it manibus tumuli dulciss
etiosa tuos busta tegunt o
d si sacratus lacrimi
hausit
quam fama tamen cum titul
iam moritur.

1484.

Nomen qui retines tu
Magnus Alexander
Palladis inventum medicinalemque laborem
Quot feci studio proximus ipse meo.
Testor nunc superos, non hoc meruisse videbar,
In vulnus generis quot subito occidimus.
I nunc et dubias fatorum neglige clades
Coniux, quod potuit, titulum mihi reddidit uni.
Valeria Ursilla.

1485.

Porciliae Vestinae Cananivati decore formae . . flore . . . Vestae . . . . adscriptae eheu . . fat . . absump. . . . lento . . . . . . torqu . . . . mater.

Moesta soror, moesti fratres moestique parentes
tum parca noc
Et gemitu et pressis tundentes pectora palmis
Condiderunt tumulo ante diem.

1486.

Maximus Maximinus Primitivus Rosciae Primitivae filiae.

Quae tibi dum staret pater ad torum, sic ait: O miser
Quid gemis et lachrymas? quod te, miserande, relinquo.
Te non turbemus, ista fatalia dantur.

1487.

Laberiae Alexandriae quae vix. an. X. M. V. D. VII. et Silvano q. v. ann. VI. M. V. D. XIII.

Hoc in sarcophago genitrix duo corpora, natos,
Condidit infelix, semper subitura dolorem
Quos superat. Vivet vitamque miserrima ducet
Coniuge praerepto, genitor quibus ipse misellis
. . . . . .

1488.

quocumque ex urbe sepulcrum
ast tu quoque flendus eris.
us dum limina vitae
ertulit ante mori.
primaevo flore sub umbras
o mihi vita fuit.
cunctis bonus indole dignus
nire abos.
us tot praemia laudum
mihi flendus eris.
haec pia munera mater
nate quies.

1489.

Crispe, fili lepidissime,
Heu heu! Orcus cum te voravit,
Delicium mihi omne abstulit,
Baculum exsuctis medullis
Edentulae senectutis secuit.
Spem nepotum abstraxit
Secum maximam.
In tanta demum orbitate
Desolatus supersum, ut, ni,
Qui secus sentiunt, Manes
Vetuissent, vivum me tecum
Contumulassem.
Cripus pater infelicissimus.

1490.

Hic Maxima iacet nunc . . funere acerbo
Rapta patri et matri . . . raptaque sorori
Duo et quaternos vitae compleverat annos,
Haec iacet in tenebras.
Quae vixit annis VI. mensibus IIII. dies VII. ora secunda hunc titulum posuerunt parentes carissimi.

1491.

Amissum mater cr
planctibus assiduis
Occidit ac saevos

1492.

Maximus hic recubo, dulcissimus infans,
Bimulus in tertium escendens. Sit mihi terra levis!

Dulcis eram matri, carior usque patri.
Fecerunt L. Petronius Ampliatus et Masonia Briseis filio dulcissimo.

1493.

Vixit annos XXIIX.
osuit sed funere acerbo

concidit illa minor.

lucis

O lapis hic felix et litera muta sed vic

Iucundam alterno tempore quod retinet.

1494.

Hic sit

Mu

Prima iuventa fuit

-. dum varias cupit spec

Museo figere in alto

Decidit et Hermas hoc nunc est pondere clausus.

Aeternasque lacrimas reliquit Carpo parenti.

Qui vixit annis XXI. M. VIIII. d. X. Carpus Coloniae pater infelicissimus fecit.

1495.

Avete animae innocentissimae.

L. Oct. Trebiasius Max. Valerianae matri Carsm. quae vixit ann. XXXVI. D. VIII et L. Oct. Luciliano patri nobilissimo, qui vixit an. LI. M. VIII. D. XXII.

Coniu . . hic ille iacet castissim . famae

Quibus se licuit bis denos vivere . n . t

Quosque cito nimium rapuerunt fata tenebre.

1496.

Q. Candi. Benigni. fab. tign. C. Orp.

Ars cui summa fuit fabricae [studium] doctrina pudorque,

Quem magni artifices semper dixsere magistrum,

Doctior hoc nemo, [fuit] potuit quem vincere nemo,

Organa qui nosset facere aquarum ducere cursum.

Hic conviva fuit dulcis, [nosset] qui pascere amicos

Ingenio studio docilis animique benignus.

Candida Quintina patri dulcissimo et Val. Maxsimina coniugi Kar.

1497.

D. M. Claudiae Pistes Primus coniugi optumae sanctae et piae benemeritae.

Non aequos Parcae statuistis stamina vitae!
Tam bene compositos potuistis sede tenere.
Amissa est coniunx. Cur ego et ipse moror?
Si felix essem, Piste mea vivere debuit.
Tristia contigerunt, qui amissa coniuge vivo.
Nil est tam miserum, quam totam perdere vitam,
Nec vitae nasci.
Dura peregistis crudelia pensa sorores
Ruptaque deficiunt in primo munere fila.
O nimis iniustae! ter denos dare munus in annos
Deceptus gravius fatum sic pressit egestas.
Dum vitam tulero, [primus Pistes] lugeo coniugium.

1498.

um desierant sed quasi vivat amat.
Aetati viridi requiesce, viator, in herba.
Fuge si tecum ceperit umbra loqui.

1499.

extructor templi quod corporis artus
Urna sepulcralis retinet cum pace perenni
Quique.

1500.

terras nec minus et maria
impuri aquae Padi nec minus et saevi
ira quod optavi mihi tandem pervenit
perpetuam requiem posco.

1501.

Hidisiis animo simul et cognomine matris
Nata sacrum tumulis hoc Fabiana dicat.
ulus per longa colatur
progenies quaeso virique manu.

1502.

Tibur mi patria est, Agricola sum vocitatus,
Flavius idem ego, sum discumbens, ut me videtis.
Sic et apud superos annis, quos fata dedere,
Animulam colui, nec defuit umqua Lyaeus.
Praecessitque prior Primitiva, gratissima coniunx
Flavia, et ipsa cultrix deae Phariaes, casta
Sedulaque et forma, decore repleta,
Cum qua terdenos dulcissimos egerim annos.
Solatiumque sui generis Aurelium Primitivum
Tradiditque pietate sua et colere fastigia nostra.
Hospitiumque mihi secura servavit in aevum.
Amici, qui legitis, moneo, miscete Lyaeum,
Et potate simul redimiti tempora flore.
Et Venereos coitus formosis ne denegate puellis.
Cetera post obitum terra consumit et ignis.

1503.

C. Clodi Paulini vix. annis XXIIII. M. VIII. D. V. H. VIII.

Carpis si quis iter, paulum huc depone laborem.
Cur tantum properas? non est mora, dum audis
Lingua tua vivum mitique tua voce loquentem.
Oro libens   taedio duc amice
Dum vixi   cantavi
Iam doctus notus et noctibus pervigilavi.
Ast miro ingenio sacro   concrepui
dico vale
Parc   miser   parent.
tacer   interrogata
Ut me infern   Stygias Dis pater accipiat
Lamenta quid prosunt
Iam prid   et vos venite ibidem
Nil doleo nec deest, secura morte quiesco.

1504.

Ottediae Zmyrnae coniugi B. M. q. v. ann. XVI. M. VIII. C. Satrius Abascantus fecit et sibi et suis posterisque eorum.

Hic iaceo infelix Zmyrnea puella tenebris,
Quae annos aetatis agens sex et dece mensibus octo
Amisi lucem anima mea rapuerunt fata iniqua,
Castior ut probior servatior ulla marito.
Te precor hoc qui releges sunas habet ulla locum
Sic si mei et titulum natis conscribere possis
Discedens dic Zmyrna uhe iterum te in anno.

1505.

Basseus.

Hospes resiste et tumul
Lege et moraris iam sc
Vixi qua potui karus ru
Hic sum sepultus hic os
Valete et benefacite vo

1506.

Flos decus et vitae
Hic situs aeternam
Omnibus edoctus studiis
Religione potens
Bis denos carpens
Quatuor adiungens
Aemiliane mihi semper Karissime.

1507.

Hic sita sum morum specimen
Digno iuncta viro multu
Qui simul occubuit orta
Reddi anima colu geret
Et nunc aetheriis vivam iam
Perfi uar ut te egregiis m
Vixit ann. LII. decessit XVI. Kal... Fl. Lupicinus Cos.

1508.

C. Matieni C. F. Ouf. Oviculae annorum XXVII.

Tempus victuro mihi longum stamine Parca
Aetatis nostrae

1509.

Si grave non, hospes, morare viator.
Sic tibi sit *felix*, quod properatur iter.
Hic situs Eudaemo Scribonius, unde requiris
Forsan utroti sacra domus patria.

1510.

Annia.

Pompeiana Afra peregrino digna marito.
Vix. ann. XXXVI. M. IIII. D. III.

1511.

Thetis sita hic.

Os cineri mistum rapido cum decidit igni,
Inseditque super flava favilla rogo,
Pondere subiecto Thetidis componimus ossa,
Grata magis terrae quam tibi, Luna, Capys.
Id sumus, ut cernis, titulo donamur inani,
Serta quod et tumulum florida saepe ligant
Ac teretes onyches fuci gracilesque alabastri,
Dispositum ac pomum temporis omne sui.

1512.

D. M. Claudia Ti. Augusti L. Toreumae ann. XVIIII.

Haec ego bis denos nondum matura per annos
Condor humo multIs nota ToreVma iocIs.
ExIguo VItae spatIo felIcIter acto
EffugI crImen, longa senecta, tuum.

1513.

Hic sita *sum*, quae frugiferas cum coiuge terras
Has colui, semper nostro dilecta marito.

Myrsina mi no*men fuerat, celeresque per annos*
Vixi, et quem de*derat cursum natura, peregi.*
Care marite, m*ihi du*lcissima nata, valete,
Et memores no*str*is semper date iusta sepulcris.

1514.

Tulliae Sympherusae.

Olim non fuimus, nati sumus, unde quieti
Nunc sumus, ut fuimus. Cura relicta. Vale!

1515.

Fabiae Fuscinillae clarissimae et omnium virtutum fecundissimae feminae Clodius Celsinus maritus.

Nondum completis viginti quattuor annis
A natis trinis et viro eripior,
Nomine Fuscinilla Petelina domo orta
Celsino nupta univira unanimis.

1516.

Qui gemitu tristi, lacrimis te deflet in oras,
Dulci coniugio, queritur se luce relictum
. . . . . una
Sobria casta . . . .
Marcia quae vixit annos XVIIII et m. X. Dep. Kal. Sept. Iuliano Aug. IIII. et Salustio.

1517.

Clodia Ɔ. L. Elegans. Vix. ann. XXX.

Hic Clodia cara cunctis iustisque piisque
Est sita et subito tempore rapta abiit.
Quam flet amissam aeterno tempore coniux.

1518.

Memoriae.

Hoc iacet in lapide Aure. Marcellina pientissima coniux.
Qu*am* lapis ipse tegit, rapt*am* de luce serena,
Huic aetas prime . . cum florebat in annis.
Invida fatorum gens sic mihi sustulit illam,

Superante genetrice sua quae se cupiebat.
Obilfmne mort || deit dum sibi flebile casus
Acciderit fiet . . que permiset in annos XX. sei tui quam ciu e trris nostros tuei eo dolores sicaut t. exsis entor debet nume . . ve . . us . . Iul. Victorinus
coniugi.

1519.

Nomine quae Solida vixit cum coniuge sancte,
Clara genus et pulchra genas, sed plena pudoris,
Hic iacet extremum fatis oppressa sinistris.
Huic eadem nox una dedit thalamosque necemque,
Aurea bis denos aetas cum stringeret annos.
Quatuor ast dederat solatia digna marito
Pignore caro tamen vacuum soluta cubile
Pergit ad occasus, quoniam sors omnià volvit,
Cuius pro meritis pulcram de marmore sedem,
Valeriane, dolens communi in pace parásti.
Deposita III. Idus Septembris.

1520.

Hedia C. L. Nardis vix . . . .

Si quis forte leget titulum nome . . .
Nardinis invenies ossa sepulta lo.
Cara viro nunc mortua quaror sa . . .
Manet scire potest ipse an . mi .

Heliades coniugi benemeren . . si tantum mihi fortuna largita . . . coguit (sic) *et officia aureum hoc to . . de mea paupertate feci ut . . .*

1521.

Hateria Telete vixit an. XXVII.

Tu pater et mater lacrimis rétinete dolorem:
Nam fato raptam non potis eripere.

1522.

Cn. Taracius Cn. F. VI. A. XX. D.
Ossa eius hic sita sunt.

Eheu heu Taraci, ut acerbo esareditu' fato!

Non aevo exacto vitai es traditu' morti.
Sed cum te decuit florere aetate iuventa,
Interiisti et liquisti in moeroribus matrem.

1523.

Aeternae animae L. Aeli Terti Causidici.

Hunc Placentia habet, quem patria Roma creavit.
Marmoreo positum solio aramque sacravit.
P. Aelius Tertius pater.

1524.

His pater ac mater moestum solantur amorem,
Solventes nato triste ministerium.

1525.

Infelix annosa viro nataeque superstes.

1526.

Hannibali.

Nato dilecto moestus uterque parens.

1527.

C. Turpidi P. f. Hor. C. Turpidius C. f. Severus fecit. Vixit a. XVI.

Parentibus praesidium, amiceis gaudium,
Pollicita pueri virtus indigne occidit.
Quoius fatum acerbum populus indigne tulit
Magnoque fletu funus prosecutus est.

1528.

D. M.

O dolor! quantae lachrimae fecere sepulchrum
Iul. Lucinae, quae vixit carissima matri.
Flos aetatis hic iacet intus condita saxo.
O utinam possit reparari spiritus ille,
Ut sciret, quantus dolor est!
Quae vixit ann. XXVII. m. X. d. XIII. Iul. Parthenope posuit, infelix mater.

1529.

Sex. Iulii Agathopi ephebu an. VII.

Te, terra, optestor, leviter super ossa quiescas,
Et tenerae aetati ne gravis esse velis.

1530.

Pater et mater titulum posuerunt funeri acerbo. Cn. Gargonio Cn. f. Paullino vix. ann. IX. m. VII.

Te, lapis, obtestor, levis ut super ossa quiescas,
Ne tenerae aetati gravis esse videaris.
Tu qui via Flaminea transis, resta ac relege.

1531.

C. Iulius Sp. f. Maximus vixit annis II. mensibus V.

Atrox o fortuna, truci quae funere gaudes,
Quid mihi tam subito Maximus eripitur?
Qui modo iucundus gremio superesse solebat,
Hic lapis in tumulo nunc iacet ecce miser.

1532.

Salonae.

Fuficia Agre.

Crudeles Parcae nimium! matercula dicit,
Quoius in hoc tumulo filia parva iacet:
Debueram prius ipsa mori, sed numina vestra
Que coluere cadunt neglexere manent
Infernae voces commen . .
. in hoc tumulo.

1533.

Spolatensi agro.

L. Aprofennius Pro . . posuit sibi Iuliae C. F. Maximae uxori et L. Aprofennio cinitori et L. Aprofennio Luculloni annor. XXIII. defunct.

Quod si longa magis nexissent stamina Parcae,
Aequius iste lapis patris super ossibus esset.

1534.

D. M.

Atiliae Severillae filiae piissimae Atilia Onesime mater

Hunc titulum natae genetrix decepta paravi.
Illa bis octonos vixit miseranda per annos,
Ut plenos lacrimis oculos manus altera clusit.
Namque mori levior poena est quam quaerere mortem
Infelix natae cineres custodio mater,
Ante bis octonos quam lux mihi verteret annos
　Tale nefas matri mors properata tulit.
Illa meis semper tum
　Luget et in nos
Infelix Stygio
　Adiacet et tu
Salve precor ni
　Excipis Elysi
Viximus Hennaeae sine docuere rapinae
　Erubuit nostras Atropos ipsa colus
Post teneros Manes et acerbae funera mortis
　Et ici tenebras
aes
i
i
orsas
orq
rhann
a domo
in sepulc
ra meos
Penates.
ipsa rogos
vi meae sic animae Manesque piorum
　Dum vi . . matris funere tarda comes.

1535.

Terentiae P. f. Asiaticae P. Terentius Quietus alumnae.

Hic iacet exanimum dilectae corpus alumnae,

Quam Parcae insontem merserunt funere acerbo,
(Nondum etenim vitae decimum compleverat annum)
Et mihi crudeles tristem fecere senectam.
Namque ego te semper, mea alumna Asiatica, quaeram
Adsidueque tuos vultus fingam mihi merens,
Et solamen erit, quod te iam iamque videbo,
Cum vita functus iungar tuis umbra figuris.

1536.

D. M.

Xanthippes sive Iaiae Caius Cassius Lucilianus alumnae dulcissimae.

Seu mortis miseret, seu te vitae, perlige:
Nomen Xanthippe Iaia eaedem ludicro
Quon exprimens dolore fugit anima corpore,
Hic conquiescit cunis terrae mollibus.
Quam trino annorum filo proterentia
Novem post mensum fata conficiunt malo.
Lues ignita torret ultra quinque dies
Venusta, amoena, inter morbum garrula.
Quam, si qua pietas insita sit coelestibus,
Viventi ingenio, soli et luci, reddite,
Altoris memorem, quem parentes dixerant,
Cum primus natust, Lucilianum Cassium.

Carmina Supposititia.

1537.

Euriali Moranii Asculani.

Chaoniam legitis natam Iovis arbore glandem
Legiferae et segetes munera sacra deae.
Vos ulmos et apes, complentes nectare cellas,
Et legitis tardos laeta per arva boves.
Vos et equum legitis, qui frena sonantia mandit,
Vos arva et carpens gramina pingue pecus.
Sed mihi quid prodest audire haec, si mihi desunt
Glans, seges, ulmus, apes, bos, equus, arva, pecus?

1538.

Pulicis de Custodia Vicentini Hermaphroditus.

Cum mea me genitrix gravido gestaret in alvo,
Quid pareret, fertur consuluisse deos.
Mas est, Phoebus ait: Mars, femina: Iunoque neutrum.
Cumque forem natus, Hermaphroditus eram.
Quaerenti letum, dea sic ait: occidet armis;
Mars, cruce; Phoebus, aquis. Sors rata quaeque fuit.
Arbor obumbrat aquas, adscendo, decidit ensis,
Quem tuleram, casu labor et ipse super.
Pes haesit ramis, caput incidit amne: tulique,
Femina, vir, neutrum, flumina, tela, crucem!

1539.

Guarini Veronensis
ex Plutarchi versione epitaphium Cyri.

Quisquis es mortalium et undecumque
Advenis (adventurum enim te scio.)
Cyrus sum, qui Persis imperium acquisivi.
Hoc igitur humi paululum, quo meum corpus
Obtegitur, igitur mihi ne invideas.

1540.

Fr. Petrarchae.

Quisquis amore voles solido tranquillus et alta
Pace frui, maiora fuge, et nimis alta caveto:
Quin etiam vitare pares, licet obstrepat error
Publicus, admoneo. Fidum tibi iunge minoris
Pectus, ubi obsequium pernox humilesque vicissim
Blanditiae dulcisque timor. Res cognita paucis.
Alta petunt omnes; utinam mihi tale dedissem
Consilium, sed cogit amor, perque ardua vinctum
Luctantemque rapit. Victor fuit ille deorum,
Molliaque Herculeis aptavit pensa lacertis.
Tu, cui libertas salva est, tibi consule, Daphne.

1541.

Adriani Scorelii Batavi.

In Graeculum a cane interfectum.

Graeculus Argolicis laetus veniebat ab oris
Italiam: canis hunc forte momordit, obit.
A cane non mirum est subito periisse Pelasgum:
Nam rabies Hecubae durat in Argolicos.

1542.

Hieronymi Wolfii.

Constantinae Mauritii Imp. uxoris et liberorum.

O ego mille modis regum miseranda duorum
Mauritii coniux, filia Tiberii.
Edocui regina satis fecundaque mater,
Quam sint multorum commoda sceptra ducum.
Militis infidi iaceo populique furore
Et mecum coniux progeniesque iacet.
Nae miserae Niobes ego sum vitale cadaver.
Plurane Cisseis, plura Iocasta tulit?
Esto: iure pater. Cur pignora parva necantur?
Humani prorsus nescia turba doli.
Non iam, Roma, meis carpes a frondibus umbram,
Eruta Threicio stirps Aquilone iacet.

1543.

Vineti.

Lucillae.

Ossa gemelliparae Lucillae hic sunt sita, cuius
Secta fuit proles vivens patri et altera matri.

1544.

Iulii.

In Petronium Arbitrum.

Petronii carmen divino pondere currit,
Quo iuvenum mores arguit atque senum.
Quare ille praesa gaudet lasciva puella,

Pan glaucei nemoris nitere fructus
Cerno desuper uberemque silvam.
Quod si purpureae, viator, uvae
Te desiderium capit, roganti
Non totum invideo tibi racemum.
Quin si fraude mala quid hinc reportes,
Hoc poenas luito caput bacillo.

1550.

Est rosa flos Veneris, cuius quo furta laterent,
Harpocrati matris dona dicavit Amor.
Inde rosam mensis hospes suspendit amici,
Convivae ut sub ea dicta tacenda sciant.

1551.

Iupiter omnipotens est primus et ultimus idem,
Iupiter est caput et medium. Iovis omnia munus.
Iupiter est fundamen humi ac stellantis Olympi,
Iupiter et mas est et nescia femina mortis.
Spiritus est cunctis, validi vis Iupiter ignis
Et pelagi radix, Sol, Luna est Iupiter ipse.
Omnipotens rex est: rei omnis Iupiter ortus.
Nam simul occuluit, rursum extulit omnia leto,
Corde suo e sacro, consultor lumine rebus.

1552.

Quaenam haec forma? Dei. Cur versa est? Fulgura lucis
Divinae non fert debilis haec acies.
Quid vero existit tamquam uno e corpore corpus?
Hic Amor est. Si Amor est, cur videt? at Iovis est.
Cur ita complicitis alis? Numquam evolat. At cur
In se convertit tela? sui ille amor est.
Cur ferro sine tela gerit? Quia vulneris expers
Ille est. at vester vulnerat et cruciat.

1553.

Epicteti de Venere.

Nuda Venus picta est, nudi pinguntur Amores.
Nam quos nuda capit, nudos amittat oportet.

1554.

Epicteti.

Poma ut in arboribus pendentia corpora nostra:
Aut matura cadunt aut cito acerba ruunt.

1555.

Charites.

Sunt nudae Charites niveo de marmore, et illas
Diva Columna suis aedibus intus habet.
Par tribus est facies, qualem decet esse sororum;
Par tribus est aetas, par quoque forma tribus.
Grata Thalia tamen geminae conversa sorori,
Implicat alterne brachia blanda soror,
Euphrosynam dextra stupeo Aglaiamque sinistra,
Miror et implicitis brachia nexa modis.
Iupiter est genitor, peperit de semine coeli
Hemonia et Veneris turba ministra fuit.
Inde alitur nudus placida sub matre Cupido,
Inde voluptates, inde alimenta dei.

1556.

Q. Fabii Dictatoris nepotum.

Abdita sarcophago cum manibus ossa sub isto
Sunt Fabii Dictatoris defleta nepotum.
Sparge rosis tumulum, legis haec quicumque viator,
Quaeque iacent tumulo, dic molliter ossa quiescant.

1557.

Livii Salinatoris conditoris fori Iulii.

Livius ecce fui Romanus, conditor urbis
Huius, et hanc volui terram coluisse Quirites
Magnanimos, populisque dedi cognomina victor.

1558.

Euripides.

Siste! Quid ipse velim, rogitas? Cognosce, viator.
Euripides, tragico carmine clarus homo,
Hic iaceo. Istud erat, quod te novisse volebam.
Ergo diu felix, care viator, abi!

1559.

Epitaphium Ciceronis.

Ille oratorum princeps et gloria linguae
Romanae iacet hac cum coniuge Tullius urna.
Tullius ille, inquam, de se qui scripserat olim,
O fortunatam natam me consule Romam.

1560.

Epitaphium Ovidii.

Hic situs est vates, quem divi Caesaris ira
Augusti Latia cedere iussit humo.
Saepe miser voluit patriis occumbere terris,
Sed frustra. Hunc illi fata dedere locum.

1561.

De primis Italiae regibus.

Primus in Italia Ianus regnavit agresti.
Aurea Saturnus iugera falce colit.
Tertius Ausoniis dominatur Picus in oris.
Faunus et in Latio regna paterna capit.
Filia Laurentum regi fuit una Latino.
Dos fuit Aeneae terra Latina pio.

1562.

Imp. Nervae Traiano Caesari Augusto Germanico Dacico Sacrum.

Templum in rupe Tagi superis et Caesare plenum,
Ars ubi materia vincitur ipsa sua,
Quis quali dederit voto, fortasse requiret
Cura viatorum, quos nova fama iuvat.

Ingentem vasta pontem qui mole peregit,
Sacra litaturo fecit honore Lacer.
Pontem perpetui mansurum in secula mundi
Fecit divina nobilis arte Lacer.
Qui pontem fecit Lacer et nova templa dicavit,
Scilicet et superis munera sola litant.
Idem Romuleis templum cum Caesare divis
Constituit felix, utraque causa sacri.

1563.

Interamnae.

Tirenus fecit, Traianus me reparavit.
Ergo mihi Tranum nomen uterque facit.

1564.

Epicuri.

Cum te mortalem noris, praesentibus exple
Deliciis animum. Post mortem nulla voluptas.

1565.

De duabus sororibus meretriculis ex Illyrico, Gentia et Chloe, quae Romana castra cum matre lena sequebantur.

. . . . matris amor deliciumque meum.
Ne vero inter vos odio certate sorores,
Utrius alba magis vel minus atra cutis.
Hoc unum certate, suos magis urat amores
Altera nonne oculis, altera nonne comis.
Anne coma ex auro flava est tibi, Gentia? an auri
Ex ipsa magis est bractea flava coma?
E Beronicaeo detonsum vertice crinem
Retulit esuriens Graecus in astra Conon.
Gentia, rapta tibi fiat coma protinus astrum,
Et regat Illyricas certior Ursa rates.
Cum quatit et caudam Iunonius explicat ales,
Mille oculos, gemmas mille decenter habet:
. . . . huc illuc flectat ocellos
Hinc illinc videas currere mille faces.

1566.

Quid natum caedit Venus? Arcum perdidit. Arcum
Quis rapuit? Tusco Flavia nata solo.
Qui factum? Petit haec, dedit hic; nam lumine formae
Deceptus, matri se dare crediderat.

1567.

De Theide et Mela.

Me mihi subripuit contraria flamma sororum,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.
Ore Melas, oculisque Theis placuere subinde,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.
Sed dum nigra Melas ridet sine voce sororem,
Despectam Theidis forma facitque Melam,
Me mihi restituit contraria flamma sororum,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.

1568.

In statuam satyri et pueri.

Blanditur puero Satyrus vultuque manuque,
Nolenti similis retrahit ora puer.
Quem non commoveant quamvis de marmore? fundit
Paene preces Satyrus, paene puer lacrimas.

1569.

Seu puerum vidi formosum, sive puellam
Formosam, sit uter sexus enim dubito.
Inter utrumque decus formae dubitare coactus,
Contra grammaticos ne faciam, vereor.
Seu pulcher, seu pulchra mihi dicatur, et errem,
Musa soloecismi nostra futura rea est.

1570.

Hersili.

Semicapri quicumque subis sacraria Fauni
Haec lege Romana verba notata manu.
Hersilus hic iaceo; mecum Marulla quiescit,

Quae soror et genitrix, quae mihi sponsa fuit.
Vera negas? frontemque trahis? aenigmata Sphingis
Credis? Sunt Pythio vera magis tripode.
Me pater e nata genuit, mihi iungitur illa:
Sic soror et coniux, sic fuit illa parens.

1571.

Felicis.

Sponte fui pauper tam re quam nomine Felix,
Quaesivi nomen, quaerat avarus opes.

1572.

Fortiss. Mil. v. et XIX Leg.

Quorum opera fortiter vetera castra defensa sunt
Polyandrion.

Huc reduces olim post tempora longa reversas
Senserat ire aquilas legio undevigesima, cuius
Haec veterum manes castrorum hiberna tuentur.

M.

Ossa Mil. V. et XIX leg. cum Quintil. V. interfect. iussu
Germanici Imp. huc collata quiescunt.

Si quid adhuc manes, cineres atque ossa sepulta
Mentis habent vocisque, iubent salvere reductas
In sua castra aquilas, felix faustumque precantur.

1573.

Pylades Anni Novati patris.

H. S. E.

Subductum primae Pyladen haec ara iuventae
Indicat exemplum non leve amicitiae.
Namque sodalitii sacravit turba futurum
Nominis indicium nec minus officii.

Dicite, qui legitis, solito de more sepulto:
Pro meritis, Pylades, sit tibi terra levis.

1574.

Tyrrheni Etrusci.

Immortales Camenas mortalibus
Immortale aevum largiri non posse,
Tyrrheni Hetrusci immatura mors doceat.

1575.

Mulieris a marito interfectae.

Inmitis ferro secuit mea colla maritus,
Dum propero nivei solvere vincla pedis.
Durus et ante torum, nuper quo nupta coivi,
Quo cecidit nostrae virginitatis honos.
Non culpa meruisse necem, pia numina testor,
Sed iaceo fati sorte peremta mei.
Discite ab exemplo Christinae, discite patres,
Ne nubat fatuo filia vestra viro.

1576.

Ioviani Pontani.

Miellae caesae et a suibus erutae.

Heu quid amor, male castus amor, mala crimina possint,
Ipsa manu doceo caesa Miella viri.
Haerebam misera in gremio male saucia amantis,
Et mea languentis presserat ora sopor:
Irrumpit gladio coniux. Heu victa sopore
Vix sensi armatas in mea fata manus.
Eiectam furtim exequiis bustoque carentem
Tristis in ignota condidit hospes humo.
Tabueram; intestata diu nec crimina passus
Hymen immundas excit in ossa apes.
Eruor infelix, populi nota, dedecus urbis,
Meque trahunt rapidae per loca tetra ferae.

Quaeque Miella fui, nomen sum nacta Suillae.
Disce, puella, tuo casta manere toro.

1577.

Angelae.

Hic iacet, in medio quae concidit Angela partu,
Dum Iuno gravidae saeva negaret opem.
Impia res. Tenerum saltem mors improba fetum
Liquisset misero matre cadente patri
Aut matrem potius. Quis enim, cum carpserit uvam,
Ipsam etiam vitem subsecuisse velit?
Plaudite vos steriles; soboles hanc perdidit, et sic
Saepe solent ramos frangere poma suos.

1578.

D. M.

Sororis suaviss.

Et lac et vini pateras et liquida mella,
Iam tibi in extremas do, soror, inferias.
Lac, quod libo, novum est; Rhodio de palmite vinum,
Expressumque favis mel fero Cecropiis.

1579.

Lucretiae.

Si cineres vitae specimen post fata reservant,
Hic proprio nulli cedet honore cinis.

Una dies animo similes vultuque gemellos
Una tuo fecit funere dissimiles.
Aemula sed nostrae fuerint cum fata iuventae,
Una meos cineres condet et urna tuos.

1580.

Francisci Columnae.

Felix Polia, quae sepulta vivis,

Charo Marte Polyphilus quiescens
Iam fecit vigilare te sopitam.

1581.

Basilii Zanchii.

In Lydium infantem.

Luderet in viridi dum cespite Lydius infans,
Propter aquam (ah pietas!) ictus ab angue cadit.
Infelix mater natum complexa iacentem,
Occidit, angue puer, victa dolore parens.

1582.

Cottae

In Ioannem Quinterium.

Me longe effigie venustiorem
Narcissi vel Apollinis comati
Parcarum Lachesis soror severa
Isti Quinterium dedit sepulcro.
Cur non flosculus exeat, requiris,
Cum tanti fuerim puer decoris?
Haec tellus nimis arida est, viator,
Nostri facta perustione amoris.
Nam terram quoque laesimus decore.
Quod si lacrimulis tuis madescet,
Forsan flos novus ibit e sepulcro.

1583.

In Hieronymum Angerianum.

Factus amor mitis transfixo clausit amanti
Lumina, conlegit corporis ossa Charis.
Tradidit inferias pia Cypris, carmen in ipsa
Urna Erato scripsit: tu lege, quisquis amas.
Non hic corpus inest, non hic cinis ater, at una
Flamma calens, cremat haec flamma: viator abi.

1584.

Pierides tumulo violas, Venus alma hyacinthos,
Balsama dant Charites, cinnama spargit Amor,
Phoebus odoratas lauros, Mars ipse amaranthos,
Nos lacrimas, rarae munus amicitiae.

1585.

In Camillam.

Qui sunt hi gemitus? Charitum. Quae pompa? Camillae.
Unde odor hic? Cineri tura ministrat Amor.
Unde pyra? Ex pharetra. Quisve ardet in igne? Lepores.
Quaeve est inlacrimans? Quae legit ossa? Venus.
O fatum infelix! quid formae gloria prodest,
Si fastus hominum parva favilla rapit?

1586.

Me miserum! fraternus amor persolvere cogit
Has, puer, exequias, has, puer, inferias.
Belle puer, formose puer, puer unice, dico,
Quid puer, imo infans, aridus imo cinis.
Vixdum natus eras, Lachesis tua fila recidit.
Sic lux, quae fuerat prima, suprema fuit.
Nam quasi momento sub eodem temporis ad te
Torva iuventa venit, curva senecta venit.
Mater abortivum cum te produxit in auras,
Parturiit puerum, parturiitque senem.
Mors et abortivum quae te produxit in auras,
Sustulit et puerum, sustulit atque senem.
Ast puto non rapuit te mors, sed filia magni
Cara Iovis, Stygio nupta puella Iovi.
Haec rapuit, paucos, ut, cum tu adoleveris annos,
Inter delicias te beet illa suas.
Cresce puer, tu cresce infans, infantule cresce,
Cresce puer, crescas bellule, cresce puer.

1594.

Pueri a matre necati.

Te peperi, te, nate, alui, pressi ubera, nate,
Scilicet ut mater te gladio feriam.
Ambos in partu Lucina irata tulisset,
Cur non discissis ilibus interii?
Hiscite (quid statis?) terrae, ruat arduus aether
In caput, in me omnis Tartarus exsiliat.
Quo nos dira fames compellit? vosne potestis
Adspicere haec aequis sidera luminibus?
Nate, petes iterum infelicis viscera matris.
Te pietas celebrem, me feret impietas.

1595.

Iulia, dum vixti, patri suspiria: questus
Inde ego saepe ergo pectore, saepe animo.
Nunc vero ad tumulum quoties pia iusta repono,
Do lacrimas cineri, fundo preces superis.
Sic precibus lacrimas miscens, tua busta reviso,
Dilecto quoniam non licet ore frui.

1596.

Quot lacrimas moriens liquisti filia matri,
Tot tibi dent superi gaudia perpetuo.
Ter conata sequi, ter spiritus haeserat ori.
Quod volui, haud potui, te pereunte mori.
Solamen, si quod miserae est, insomnia praestant,
Cum tristem in somnis ludit imago animam.

1597.

Avus M. nepot. optum. Mar. vix. ann. XIII. mens. XI. dies X.

O dulcis puer, o venuste Marce,
O multi puer et meri leporis,
Festivi puer ingeni, valeto!

Cui tot amicorum iusta dedere manus.
Te Graecae Latiaeque simul flevere Camenae,
Et medicina tuo moesta sedet tumulo.

1600.

D. M.

Glyconi vernae dulciss.

Verna puer, puer o mi verna, quis ah! quis ab aura
Te in tenebras rapuit? Perditus heu! morerer,
Ni tecum assidue loquerer, ni saepe iocando
Fallerer. Hinc dum te continuo aspicio,
Semper ero tecum: et si me sopor occupet, umbram
Te umbra petam. Ergo unquam ne metue abs te abeam.
C. Baebius Rufus.

1601.

Manfridi tonsoris.

Manfridus tota cecidi qui flente Panormo,
Tonsorum quondam primus in urbe fui.
Numquam vena meum sensit nec vulnera ferrum
Hanc sentire manum non potuere genae.
Ars speculi, pecten, periere novacula, thecae,
Et simul hic mecum cuncta sepulta iacent.

1602.

Assyrios tumulus non hic sibi poscit odores,
Florida nec multo pressa canistra croco.
Ipsa etenim raros spirant haec ossa liquores,
Urnaque perpetuo vere beata nitet.
Flevit Amor, moestae Charites, te, Cynthia, flevit
Pulcra Venus, molles subsecuitque comas.
Cynthiae semper vivae.
Vixit ann. XXII. obiit V. Decemb. MDXL.

1603.

Vivite mortales et vitae et legibus aequis:
Haec superat letum, cetera condet humus.
Quod thalami, quod iura deum, quod iusta peregi,
Sorte mea inferni iudicis urna vacat.
Te solare inopem, coniux, solare nepotes,
Si terras liquit spiritus, astra tenet.

1604.

Epitaphium canis.

Quod potui, posui tibi, fida catella, sepulcrum,
Digna magis caeli munere quam tumuli.
Candenti ex lapide haec tibi convenit urna: fuisti
Candida tota pilo, candida tota fide.
Si caelum, ut quondam, canibus patet, haud tua terras
Incendet, sed ver stella perenne dabit.
Titae catellae blandissimae Antonius Thebaldaeus.

1605.

Canis.

Longo ac fido amore probatus domino,
Senio confectus servata stirpe hic iaceo.
Hoc me sepulcri honore dignatus herus.
Rubinio catulo.

1606.

Canis.

Latratu fures excepi, mutus amantes:
Sic placui domino, sic placui dominae.

Appendix.

1607.

Hippodamia.

Pandite nunc Helicona deae. Nunc pectore firmo
Este duces, o si qua via est, et pronuba Juno.
Pallida Tisiphone fecundum concute pectus
Non hic Atride nec scelus exitiale Lacaenae,
Hic crudelis amor, nunc illas promite vires,
Maius opus moveo, quaesitas sanguine dotes
Et scelerum poenas inconcessosque hymenaeos.
Urbs antiqua fuit, fama est obscurior annis.
Quid memorem infandas caedes et facta tyranni:
Ausi omnes immane nefas irasque minasque.
Quis tam crudeles optavit sumere poenas.
Hic qui forte velit currus agitare volantes
Invitat pretiis animos et praemia ponit
Tormenti genus incertum de patre ferebat.
Fama malum, incautum dementia cepit amantem,
Horresco referens, rapido contendere cursu
Composuit legesque dedit populosque propinquos
Infelix habuit thalamus, ruit omnis in urbem
Magnanimum heroum primaevo flore iuventus.
Undique conveniunt, et virginitatis amore
Contendunt petere et dubii seu vivere credant,
Ille dies vitamque volunt pro laude pacisci.
Post ubi confecti cursus Circensibus actis
Supplicia expendunt iuvenes ante ora parentum.
Linquebant dulces animas et corpora patrum
Pro molli viola, pro purpureo narcisso
Ora virum tristi pendebant pallida tabo
Vestibulum ante ipsum saevique in limine regis
Terribiles visu formae inposuere coronas,
Quin ipsae obstupuere domus noctesque diesque,
Umbrae ibant tenues odium crudele tyranni
Saepe queri et longas in fletum ducere voces.
O virgo infelix, iam fas est parcere genti,

Pestis et ira deum crudeli funere virgo,
Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello.
Tempore iam ex illo nil magnae laudis egentes
Deponunt animos scelerata excedere terra.
Ecce inter sanctos ignes, dum sacra morantur,
Et iuxta genitorem adstat lasciva puella.
Cui pater et coniux, si qua fors adiuvet ausum,
Ora puer prima signans intonsa iuventa,
Pictus acu chlamydem et barbara tegmina crurum,
Venit amor fidens animi in utrumque paratus,
Lucet ebur, tantum egregio decus enitet ore.
Postquam introgressi et coram data copia fandi,
Rex prior adgreditur dictis atque increpat ultro,
Quo moriture ruis, quae te dementia cepit,
Aut quisquam ignarum connubia nostra petentem
Iussit adire domos quidve hinc petis inquit:
Poenarum exhaustum satis est miseretque pudetque
Pone animos et pulsus abi, miserere tuorum.
Non fugis hinc praeceps, dum praecipitare potestas,
Sunt aliae innuptae, thalamis ne crede paratis,
Ne pete connubiis natam, dabis inprobe poenas.
Ad quae subridens paucis ita reddidit heros:
Hostis amare, quid increpitas mortemque minaris?
Ne tantos mihi finge metus tam fortibus ausis,
Nec mortem horremus, nec nos via fallit euntes,
Quo res cumque cadent, nec me sententia vertit,
Audentes fortuna iuvat, stat, quidquid acerbi est,
Morte pati, quo fata trahunt retrahuntque, sequamur.
Talia dicentem iam dudum aversa tuetur
Causa mali tanti multos servata per annos:
Qualis gemma micat, fulvum quae dividit aurum,
Inter utramque viam talis se laeta ferebat;
Ac veluti Pariusve lapis circumdatur auro
Arte nova, tales virgo dabat ore colores,
Insignis facie, oculos deiecta decoros,
Uritur infelix subitoque accensa furore
Stare loco nescit. Quis enim modus adsit amori?
Nulla Venus, nulli quondam flexere hymenaei.

Solus hic inflexit sensus. Dum plurima volvit,
In partesque rapit varias, famulumne parentis
Audeat affari, quae prima exordia sumat.
Incipit effari mediaque in voce resistit.
Versanti potior vix haec sententia sedit.
Custodem ad sese per noctem plurima volvens
Intra tecta vocat, funditque has ore querelas:
Quis novus hic nostris successit sedibus hospes?
Ire iterum in lacrimas misera et tam dira cupido?
En quid ago, aut quamnam spondet fortuna salutem
Per tot ducta viros? qui nunc certamine tanto?
Umbrarum hic locus est, quo me decet usque teneri.
Respice ad haec, miserere animi non digna ferentis
Ora manusque ambas defunctaque corpora vita
Et funus lacerum, caput et sine nomine corpus
Argumentum ingens, currusque rotasque volucres.
Falle dolo, dolus an virtus quis in hoste requirat?
Accipe daque fidem. Media inter talia verba
Luctantem amplexu molli fovet, hoc decus illi
Venturum excidio, vana spe lusit amantem.
Tandem pauca refert; tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor, vincant, quos vincere mavis.
Testor utrumque caput, mihi iussa capessere fas est.
Unum pro multis dabitur caput, atque ita fatur.
Ergo iussa parat spe multum captus inani,
Scilicet id magnum sperans fore munus amanti.
Artificis scelus et taciti ventura videbant,
Unius in miseri exitium ventura sub axem.
Oceanum interea surgens Aurora relinquit,
Iam sole infuso magnae sub moenibus urbis.
Graecus erat fama multis memoratus in oris
Nec visu facilis nec dictu affabilis ulli.
Undique visendi studio turbante tumultu
Conveniunt, quibus aut odium crudele tyranni,
Aut metus acer erat puerique parentibus orbi
Et trepidae matres et lamentabile regnum
Flent moesti mussantque patres, hic cara sororum
Pectora moerentum, quibus est fortuna peracta.

Hos inter motus stat ductis sortibus urna.
Tunc loca sorte legunt. Extemplo arrectus uterque,
Stat sonipes ac frena ferox spumantia mandit.
Nec mora, continuo vasto certamine tendunt
Custodes lecti atque arrectis auribus adstant
Orantes veniam, certatur limine in ipso.
Atque ea diversa penitus dum parte geruntur,
Discessere omnes medii, signoque repente,
Qua data porta, ruunt. sic densis ictibus heros
Stridore ingenti atque oculis vigilantibus exit,
Incumbens humero, sonitu quatit ungula campum.
Dant animos plagae pronique in verbera pendent
Pro se quisque viri, tunc caeco pulvere campus
Conditur in tenebras, qua proxima meta viarum,
Et longum superant flexu caecique furore.
Inter illis sedent vesano sanguine certant,
Regina e speculis miro properabat amore,
Omnia tuta timens, quamquam fors omnia versat,
Audit equos, audit strepitus, timet omnia secum,
Praescia venturi, sed spes incerta futuris.
Et proni dant lora, volat vi fervidus axis,
Liquitur in medioque ardentem deserit ictu,
Carpit enim vires et, haec ut cera liquescit,
Excoquitur vitium, tum nititur acer et instat.
Vertitur interea et scelus expendisse merentem
Matres atque viri vocesque ad sidera iactant.
Dum trahitur curruque haeret resupinus inani
Radit iter laevum interior, subitoque priorem
Praeterit et super haec inimico pectore fatur:
Istic nunc metuende iace, vetitosque hymenaeos
Sume, pater, frustraque animis elate superbis.
En, qui nostra sibi tot iam labentibus annis
Servabat senior, nostrasne evadere demens
Sperasti te posse manus Circensibus actis?
Hic tibi mortis erant metae, submitte furorem,
Qui iuvenum tibi semper erat, speravimus ista,
Et tandem laeti sociorum ulciscimur umbras.
Dixit et e curru saltum dedit, ocius omnes

Excipiunt plausu, coelum tonat omne tumultu,
Ipse etiam eximiae laudis cum virgine victor
Ibat ovans humeroque Pelops insignis eburno.
Tunc vero exarsit iuveni dolor ossibus ingens,
Olli (sensit enim simulata mente locutam)
Nec latuere doli, caput horum et causa malorum,
Tunc quassans caput haec effundit pectore dicta:
Me, adsum qui feci, merui nec deprecor, inquit,
Spargite me in fluctus. En! haec promissa fides est.
I nunc, ingratis offer te, invise, periclis:
His etiam instruxi manibus deceptus amore.
Nusquam tuta fides, varium et mutabile semper
Femina, sic fatus liquidas proiecit in undas
Aeternam moriens famam, quae maxima semper
Dicitur, aeternumque tenet per secula nomen.

1608.

Fragmentum.

Ipse manu patiens inmensa volumina versat,
Adtollitque globos, sonuerunt omnia plausu.
Tunc Cererem corruptam undis emittit ab alto,
Septem ingens giros, septena volumina traxit
Lubrica convolvens et torrida semper ab igni.
At rubicunda Ceres oleo perfusa nitescit.
Scintillae absistunt: opere omnis semita fervet,
Fervet opus redoletque, volat vapor ater ad auras.
Instant ardentes verubusque trementia figunt,
Conclamant rapiuntque focis onerantque canistris,
Undique conveniunt pueri innuptaeque puellae.

1609.

Alcesta.

Egregium forma iuvenem pactosque hymenaeos
Incipiam et prima repetens ab origine pergam,
Si qua fides, animum si veris inplet Apollo.

Iam gravior Pelias multis memoratus in oris
Rex erat et tantas servabat filia sedes.
Illam omnis tectis primaevo flore iuventus
Ardebat, sed res animos incognita turbat.
Iura dabat legesque viris, sub rupe leonem
Aut spumantis apri cursum qui foedere certo
Et premere, et laxas sciret dare iussus habenas.
Iamque aderat Phoebo ante alios dilectus amore.
Ipse inter primos caput obiectare periclis
Obtulerat fidens animi fretusque iuventa:
Ergo iugo parat multis comitantibus armis
Itur in antiquam silvam, stabula alta ferarum,
Atque hic exsultans animi patiensque pericli
Optat aprum aut fulvum descendere monte leonem.
Tunc breviter super adspectans sic voce precatur:
Sancte deum, summi custos Soractis Apollo,
Quem primi colimus, tua si mihi certa voluntas,
Ibo animis contra nec me labor iste gravabit,
Nec mora nec requies oranti et multa precanti.
Aethere se mittit auditque vocatus Apollo
Et iuveni ante oculos his se cum vocibus offert:
Incipe si quid habes, si tantum pectore robur
Concipis et si adeo dotalis regia cordi est,
Mecum erit iste labor, mitte hanc de pectore curam.
Per silvam tum saevus aper cum murmure montis,
Tum demum movet arma leo vastoque sub antro
Asper, acerba tuens vasta se mole ferebat
Excutiens cervice toros, ea frena furenti
Concutit et stimulos sub pectore vertit Apollo.
Dat iuveni et tenues fugit, ceu fumus, in auras.
Ille autem inpavidus et munere victor amici
Emicat in currum et manibus molitur habenas.
Ut ventum ad sedes, reddi sibi poscit honorem,
Adiungi generum miro properabat amore.
Tum sic mortales referebat pectore voces:
Non haec humanis opibus neque arte magistra
Accipio agnoscoque libens, tibi ducitur uxor,
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos

Exigat et possit parvos educere natos.
Haec ubi dicta dedit, solio se tollit ab alto
Iam senior mediisque parant convivia tectis.
Interea magnum sol circumvolvitur annum,
Parcarumque dies et vis inimica propinquat
Egregium forma iuvenem iam morte sub aegra,
Iamque dies infanda aderat et tempora Parcae
Debita conplerant, crudeli morte sodalis.
Ut primum fari potuit crinitus Apollo,
Multa gemens casuque animum concussus amici
Ipsius ante oculos sic fatis ora resolvit:
Disce tuum, ne me incuses, volventibus annis
Advenisse diem, nam lux inimica propinquat.
Haec ubi deflevit, coeli cui sidera parent,
Tunc sic pauca refert fatis adductus iniquis:
Phoebe, tot incassum fusos patiere labores:
Nil nostri miserere, mori me denique cogis.
Eripe me his, invicte, malis, miserere tuorum,
Si qua fata sinant et eris mihi magnus Apollo.
Talibus oranti sic ore effatus amico est:
Desine fata deum flecti sperare precando,
Sed cape dicta memor, duri solatia casus:
Obiectare animam quemquam aut opponere morti
Fas et iura sinunt: prohibent nam cetera Parcae.
Audiat haec genitor, patet atri ianua Ditis,
Hactenus indulsisse vacat. Sic fatus Apollo
Mortales visus medio sermone reliquit.
Tunc vero ancipiti mentem formidine pressus
Obstipuit, cui fata parent, quem poscat Apollo:
Ire ad conspectum cari genitoris et ora
Cogitur, et supplex animum tentare precando,
Multaque praeterea longaevo dicta parenti
Cum fletu precibusque tulit, ne vertere secum
Cuncta pater fatoque urgenti incumbere velit.
Ecce iterum stimulat, sed nullis ille movetur
Fletibus aut voces ullas tractabilis audit.
Tunc genitor natum dictis affatur amicis:
Non, ut rere, meas effugit nuntius aures,

Infelix causas nequidquam nectis inanes:
Hoc uno responso animum delusit Apollo,
Stat sua cuique dies, lacrimae volvuntur inanes.
Utere sorte tua, patet atri ianua Ditis.
Talia perstabat memorans fixusque manebat.
Egregia interea coniux in limine primo
Agnovit longe gemitus, praesaga mali mens,
Tunc sic pauca refert, quid o pulcherrime coniux!
Fare, age, quid venias, quae causa indigna serenos
Foedavit vultus? quae te fortuna fatigat?
Quaecumque est fortuna, mea est, sic talia fatur,
Demisit lacrimas, factoque hic fine quievit.
Ille autem gemitus imo de pectore ducens
Talia voce refert: quid me alta silentia cogis
Rumpere? et obductum verbis vulgare dolorem?
Eloquar an sileam? luctum ne quaere tuorum,
Vixi et quem dederat cursum fortuna, peregi.
Iamque dies, nisi fallor, adest, crinitus Apollo
Hos mihi praedixit luctus, pro nomine tanto
Obiectare animam, seu certae occumbere morti
At regina gravi iam dudum saucia cura,
Tristior et lacrimis et pallida morte futura
Deficit ingenti luctu, miserabile visu!
Atque illum tales iactantem pectore curas,
Talibus effata est dictis, seque obtulit ultro
Decrevitque mori, breve et inreparabile tempus
Omnibus est vitae neque habet fortuna regressus.
Sed moriamur, ait, nihil est, quod dicta retractent
Concordes stabili fatorum numine Parcae.
Si fratrem Pollux alterna morte redemit,
Est hic, est animus lucis contemtor, et istum
Qui vita bene credat emi, nova condere fata
Nec mortem horremus, sub terras ibit imago,
Si te fata vocant, in me mora non erit ulla.
Ergo aderat promissa dies lacrimansque gemensque
Debita conplerat pesti devota futurae,
Testatur moritura deos stratisque relictis
Incubuitque toro dixitque novissima verba:

O dulcis coniux, dum fata deusque sinebant,
Fortunati ambo, scirent si ignoscere Manes,
Te propter alia ex aliis in fata vocamur,
His lacrimis vitam damus et miserescimus ultro,
Quod te per superos et conscia numina veri,
Per connubia nostra, per inceptos hymenaeos.
Adiuro et repetens iterumque iterumque monebo,
O dulcis coniux, castum servare cubile
Sis memor, (extremum hoc munus morientis habeto,
Si bene quid de te merui) lectumque iugalem,
Natis parce tuis. Sic, sic iuvat ire sub umbras
Hanc sine me spem ferre tui, audentior ibo,
Iussa mori feror ingenti circumdata nocte,
Haec sunt, quae nostra liceat te voce moneri,
I decus i nostrum, melioribus utere fatis.
Haec effata silet, pallor simul occupat ora,
Nam quia nec fato, ingeminat iam frigida cymba,
Sed misera ante diem, matrum de more locuta
Multa patri mandata dabat, solatia luctus.
Interea dulces pendent circum oscula nati,
Illa manu moriens humeros dextramque tenebat
Amborum et vultum; lacrimis ingressus obortis
O dolor atque decus magnum, sanctissima coniux,
Tu lacrimis evicta meis, per sidera iuro,
Per superos, haerent infixi pectore vultus,
Verbaque, per coeli iucundum lumen et auras,
Dum memor ipse mei, dum spiritus hos regit artus
Oblitus fatorum manet alta mente repostum.
Quisquis honos tumuli, quidquid solamen humandi est,
Servati facimus, semper celebrabere donis;
Et cum frigida mors anima seduxerit artus,
Ipse tibi ad tua templa feram sollemnia dona,
Cui tantum de te licuit, neque enim ipsa feretur
Fama levis, tantive abolebit gratia facti.
Funeris heu tibi causa fui; quas dicere grates
Quasve referre parem fati sortisque futurae?
Aeternam moriens famam tam certa tulisti,
Contra ego vivendo vici mea fata superstes

Morte tua vivens. Media inter talia verba
Non lacrimis hoc tempus eget, Cyllenia proles,
Acceleremus ait: nos flendo ducimus horas.
Regina ut tectis venientem conspicit hostem,
Agnoscit lacrimans sua nunc promissa reposci.
Tempus ait Deus ecce deus! cui talia fanti
Dilapsus calor atque in ventos vita recessit.

1610.

Epistola Didonis ad Aeneam.

Praefatio.

Sic tua semper ames, quisquis pia vota requiris,
Nostra libenter habe: quid carminis otia ludant,
Cerne bonus, mentisque fidem probus incole iudex.
Dulce sonat, quod cantat amor: cui grata voluptas
Esse potest, modicum dignetur amore poetam.

Dido Aeneae.

Debuit ingrato nullam dictare salutem
Laesus amor, sed nulla iuvant convicia flentem;
Si modo flere vacet: nam me magis inproba mortis
Fata vocant. Troiane nocens, haec dona remittis?
Quamvis saepe gravi conponam carmine fletus,
Plus habet ipse dolor, nec conplent verba dolorem,
Quem sensus patientis habet, vel regna requiro,
Quae male victa dedi miseris circumdata fatis.
Pendet amore domus, castus dolor auget amorem.
Dum studet iratas animus celerare querelas,
Continuit dolor ipse manum nec plura loquentem
Passus amor, meritisque vias et verba ligavit.
Ah quoties revocata manus, dubiumque pependit,
Quid factura fuit trepidanti pollice. Dextram,
Torpor et ira ligat, dum dura vocabula format,
Et minus explicitam condemnat litera vocem.
Torsit iter male tractus apex, dubiaque remissus
Mente pudor, dum verba notat, dum nomina mandat.

Flamma nocens, irata, ridens, penitusque cucurrit
Sopitus per membra calor, duroque medullas
Igne vorat. Nullus confessum culpet amantem.'
Connubium tunc crimen erat, male credula votis
Cuncta dedi: (nec mira fides) sub lege mariti,
Cuius et ipsa fui: numquam nec conscia reddent
Vota fidem, si talis erit non digna marito.
Hanc reddis, Troiane, vicem? meus ista meretur
Affectus? non ille thorus, non conscia lecti
Sacramenta tenent? totum pro crimine perdi,
Quidquid amore dedi. Fatis licet, inprobe, tendas
Aemula regna meis, nihil est quod, perfide, iactes;
Fraude perit, non sorte fides, sed regna petebas
Debita, nec rerum poteras convincere sortem.
Si datur ire, placet. Nam quo fugis? unde recursus?
Vota nocentis habes. Nihil est, quod dura querelis
Verba fidemque voco; quisquis mea vulnera deflet,
Invidiam fecisse negent: trahit omnia casus.
Dum sortem natura rapit, sua taedia solus
Fallere nescit amor. Reparatum Cynthia format
Lucis honore iubar, curvatis cornubus arcus
Cum de fratre rubet; cessurus lege sorori
Consumit sua iura dies. Sic continet orbem,
Dum recipit natura vicem. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Mersum pallentibus umbris
Circumdat nox atra diem fruiturque tenebris
Lege poli, peraguntque micantia sidera cursus.
Navifragi tacet unda sali, nec murmurat auster,
Nec flexum quatit aura nemus. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Ramis male garrula pendens
Iam Philomela tacet, damno male victa pudoris:
Amplexuque fovens querulos sub culmine nidos
Pensat amore nefas, miserasque alitura querelas
Nocte premit, quod luce dolet. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Nunc iam bene iunctus amantem
Ardor alit, thalamique fidem sua pignora conplent.
Coniux laeta viro, felix uxore maritus.
Vota recenset amor secretaque dulcia, somnus

Concordat cum nocte torum. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Foecundo semine rerum
Mutat terra vices, autumni temporis auras
Laeta vocat, spisso revirescit gramine campus,
Et vitreas ligat herba comas, nec fallit aristas
Proventum meliore die. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Fessus iuga solvit arator,
Et noctem per vota capit, reparare labores
Novit grata quies, nec cessat reddere vires
Infusus per membra sopor, noctisque ministram
Ruricolis dat semper opem. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Reparant sua littora ponti
Successus post damna suos, perituraque ludunt
Incrementa maris dubii, regit aequora fluctus
Lite sua, vicibusque suis, quod deperit, auget.
Officiis natura vacat. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Gemmatis roscida visu
Rident prata rosis, et floribus arva tumescunt.
Pictus ager sub flore latet, dat fronte coronas
Lascivis natura rosis. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Nec grata silentia noctis,
Nec somni pia dona placent, nec munera lucis
Carpit et inducias fugientis non capit anni,
Sed sua victus amor tantummodo vulnera pascit
Inter mille dolos totidemque piacula fraudis.
Nota queror: vellem placidis peritura querelis
Flere domo, vellem tacitos profundere fletus.
Sed negat ipse dolor, quod iam pudor ante negavit.
Scribere iussit amor: miseram me, cuius honestam
Fecit culpa fidem; poteram dispergere ponto
Membra manusque tuas, miseramque tumentibus undis
Praecipitare diem, poteram crescentis Iuli
Rumpere fata manu, parvumque resolvere corpus
Morte gravi, mersumque in viscera figere ferrum,
Vel dare membra feris, sed nostro pectore pulsum
Crescit amore nefas, et honesta pericula passus
Corda ligavit amor. Quis tantum in hospite vellet
Hoc audere nefas? quis vota nocentis habere?

Nullus amor sub corde latet. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? miserandae fata Creusae
Lamentis gemituque trahens infanda peregit
Vota deis, durumque nefas sortemque malorum
Te narrante tuli gemitus mentisque dolorem
Et lacrimas prior ipsa dedi. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? Dulcis mea colla fovebat
Ascanius miserumque puer fovebat amorem.
Cui modo nostra fides amissam reddere matrem
Dum cupit, hoc verum mentito pignore nomen
Format amor, gemitusque graves atque oscula figit
Confessus pietate dolor. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? nostri modo litoris hospes
Nudos distuleras dispersa clade per undas
Naufragus, ut taceam classes, quascumque videbar
Inpendisse tibi; licet haec tibi cuncta fuissent,
Regna tamen Carthago dedit. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? Nihil est, quod dura reposcent.
Nec quidquam donasse velim, quod perdere possem.
Numquam damna volo, vel hoc mihi perfide redde,
Quod sibi debet amor, si nil pia facta merentur.
Esse deos natura docet, non esse timendos
Rerum facta probant. Quid enim non credere possum?
Tutus fraude manes, at nos pietate perimus.
Inprobe, dure, nocens, crudelis, perfide, fallax,
Officiis ingrate meis. Quid verba minantur?
Non odit, qui vota dolet, nec digna rependit
Quidquid laesa gemit: tibi me permissus habetur
Lege pudoris amor, cui tanta dedisse recusem,
Sceptra, domum, Tyrios, regnum, Carthaginis arces,
Et quidquid regnantis erat. De coniuge, fallax,
Non de iure queror, meritum si non habet ardor.
Sed quod hospes eras, nec te magis esse nocentem
Quam miserum, Troiane, puto, qui digna repellis,
Dum non digna cupis, nondum bene siccus ad aequor
Curris, et extremas modo naufragus arripis undas.
Tutior esse times, et honesta pericula nescis;
Cum mala vota cupis, solus tibi dura profecto

Damna paras, fugis, ecce fugis, nostrosque penates
Deseris, et miseram linquis Carthaginis aulam,
Quae tibi regna dedit, sacro diademate crines
Cinxit, et augustam gemmato sidere frontem
Conplevit, nostrumque tibi commisit amorem.
Nil, puto, maius habes et adhuc sine coniuge regnas,
Aeneas, ingrate, meus, regat ira dolenti
Consilium, sed praestat amor. Mea vulnera vellem
Fletibus augeri, sed iam discrimine mortis
Victa feror, neque enim tantus de funere luctus,
Quantus erit de fratre, licet simul inprobus, exul,
Et magis hospes eras, et ubique timendus haberis,
Vive tamen, nostrumque nefas post fata memento.

1611.

Thema Virgilianum. Nec tibi Diva parens etc.
(*Aen. IV.* 365.)

Dedecus o iuvenum turpisque infamia Teucrum!
Qui segnis per bella fores, gens perfida et amens,
Non virtute potens, non belli maximus auctor:
Ignavus tu semper eris, semperque fuisti
Naufragus atque miser segnisque in praelia ductor.
Nec non est aliud, quod maius crimen obibit,
Iamque tuo generi quod semper perfidus extas,
Non equidem miror. Non est ex tempore natum.
Antiquos imitaris avos periuria patrum
Nec non et Veneris pulcra de stirpe crearis,
Nec pater Anchises vestraeque aut Dardanus auctor
Gentis, sed durae tigres lapidesque sinistri
Te genuere virum, silvae montesque profani,
Ubera quaeque tibi et potum admovere malignum,
Quae tibi perfidiam mixto cum lacte dederunt.

1612.

Thema Virgilianum. Turne, in te suprema salus etc.
(*A. XII.* 653.)

Turne, spes Italum, custos fortissime regni,
Si properes muros, arces civesque Latinos,
Non solitis urget Troianus viribus hostis,
Sed potiora premunt: quare nunc ignosce fugaci,
Nec pugnae inferior, nec belli cede relictor
Adserar armatus timendo praelia miles
Nec culpam nec crimen habet, nam bella minatus
Dum gerit Aeneas, reverendi fragor Olympi
Ex umbone tonat, coelestes concita flammas
Hasta iacit, oculis flatus ingerit ensis
Fulgura progeniesque dei testata vigorem
Numinis antiqui spoliavit fulmine coelum,
Et tulit arma Iovi, quod felix turba deorum
In saevos quondam potuit conferre Gigantas,
Aeneas nunc solus habet; urbisque ruinam
Saevo Marte parat, Italasque evertere turres,
Non ariete gravi, non torti turbine saxi
Disponit, spernit belli tormenta magister,
Et memor exitii Troiam sic esse sepultam,
Iamque faces, non tela iacit, scit quippe tyrannus
Iliacas sine face domos stetisse per aevum.
Eia age, curre puer, te mater rexque Latinus,
Turba senum lacrimans, Lavinia virgo requirit.

1613.

De alea.

Artis opisque tuae tua si mihi certa voluntas,
Expediam dictis, donum exitiale Minervae:
Tu vatem, tu, Diva, mone; nunc ipsa vocat res
Et furiis agitatus amor, protentus in octo
Ipse dies agitat festos pro nomine tanto,
Effera vis animi numeros et nomina fecit.
Ossa minutatim fundo volvuntur in imo,

Mille nocendi artes. Varium et mutabile semper
Artificis scelus atque inprovida pectora turbat.
Per varios casus levium spectacula rerum
Intenti ludo exercent, rapiuntque ruuntque
Incerti quo fata ferant, atque aere sonoro
Insanire libet. Duris dolor ossibus ardet.
Omnibus extemplo magnum dat ferre talentum
Qui vocat, arrectae mentes stupefactaque corda
Vota metu duplicant: tantae est victoria curae.
Ergo ubi delapsae missu premit agmine turba,
Consilium quaerens. Subitus tremor occupat artus.
Tunc certare odiis; multos alterna revisens
Ludit et in solido rursus fortuna locavit.
Aut doluit miserans inopem aut invidit habenti.
Multa viri nequidquam inter se vulnera iactant,
Et tenues rumpunt tunicas caecique furore
Hic metuunt, cupiuntque, dolent gaudentque, nec ultra
Vidi oculos ante ipse meos me voce vocantem,
Contulimusque manus: experto credite, quantus
Corde dolor. Quid non mortalia pectora cogis!
Monstrum horrendum, ingens tot sese vertit in ora.
Tu potes unanimes armare in praelia fratres.
Aere renitenti de vita et sanguine certant.
Tunc duo Trinacrii iuvenes noctesque diesque
Intenti ludo exercent fulgentiaque aera
Accipiunt redduntque permittuntque omnia fatis.
Conveniunt, quibus ipsa procul discordibus armis
Fundit humi facilem victum iustissima tellus,
Aut qui divitiis soli incubuere repertis,
Considunt transtris, nati melioribus annis,
Multi praeterea, quos fama obscura recondit,
Stant circum.
Tum vero ad vocem celeres miserum inter amorem
Ludunt, et in medium quaesita reponunt.
Pro se quisque viri summa nituntur opum vi.
Nec mora, missus adest fati sortisque futurae.
Scinditur incertum studia in contraria vulgus.
Hinc atque hinc ardent animi, vox omnibus una est.

Et quamvis socium certent superare priorem,
Ima petunt, quamvis facilis datur exitus inde.
Praecipites pariterque ruunt, non deficit alter.
Vos, o Calliope, precor, adspirate canenti,
Quae loca, quive habeant homines, ubi sistere detur.
In summo collem, qui plurimus, alter ab illo
Est locus, hunc iuxta sequitur, quis deinde sub ipso
Hic locus est partis semper sublimis ab illo.
Quinque tenent ebuli baccis minioque rubentem.
Terna tibi haec primum fundo volvuntur in imo.
Nunc age, quos ipsa viam sibi reperit usus
Triginta magnos adversosque orbibus orbes
Eloquar vel prima levium spectacula rerum,
Mores et studia et populum et praelia victus
Expediam, sed summa sequar vestigia rerum.
Primus habet, capit ante locum, fremituque secundo
Prima tenens animi risuque soluto
Voce vocant.
Tunc vero in curas animos diducitur omnis
Quem petis, obtutuque haeret defixus in uno,
Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
Spemque metumque inter, secumque ita corde volutat,
Ut primum discussae umbrae et lux reddita menti,
Sortitus Fortunam oculis, sic incipit ore.
Quae nunc deinde mora est, veniam quocumque vocaris,
Quin age, si qua animo virtus, et consere dextram,
Efficiam posthac, ne quemquam voce lacessas.
Dixit atque cum magna ter voce vocavit,
Terque quaterque simul vox ingeminata remugit,
Tunc variae comitum facies et pallor in ore,
Nunc victi tristes, nil magnae laudis egentes,
Deponunt animos, et inania murmura miscent.
Quondam etiam victis redit in praecordia virtus,
Victoresque cadunt, quoniam fors omnia versat.
Hic victor superans reddi sibi poscit honorem,
Talia vociferans: da, non indebita posco.
Quin age, si quid habes, quo me decet usque teneri.
Clamat.

Tunc vero victus socios simul increpat omnes,
Nomine quemque vocans, illi obstipuere silentes,
Non ipsi inter se sortem miserantur iniquam,
Sed graviter vario noctem sermone requirunt.
Visceribus miserorum atque inter pocula laeti
Cantantes, laetique animos convivia curant.
Ecce autem elapsus genitor, quem miserat urgens
Unus natorum, longo post tempore venit.
Hos aditus iamque hos aditus omnemque pererrat
Undique circuitum aditumque per avia quaerit.
Verum ubi nulla datur dextra exsuperare potestas,
Constitit in digitos, sed toto vertice supra
Obnixus latis humeris et pectore duro
Et super incumbens, furiis accensus et ira
Talia voce refert.
Quo, moriture, ruis, quae te dementia ducit,
Cede locis.
Talia fatus erat, pressoque obmutuit ore.
Ille autem, cui fata parent, et Iupiter hostis
Deserit conversa numine sedem.
Postquam illum vita victor spoliavit et auro,
Tunc vero ardentes oculi atque adtractus ab alto
Spiritus interdum gemitu, furor iraque mentem
Praecipitat, maestis late loca questibus inplet.
Multa gemens animo retinens; plagasque superbi
Victoris caput glauco velatus amictu
Et pariter sua rursusque ad limina tendit,
Ardua tecta petit, irasque ad limina nota
Victus agit, guttisque humectat grandibus ora.

1614.

Pentadii

Epitaphium Achillis.

Pelides ego sum, Thetidis notissima proles,
Cui virtus clarum nomen habere dedit,
Qui stravi totiens armis victricibus hostes,
Inque fugam solus millia multa dedi.

Hectore sed magno summa est mihi gloria caeso,
Qui saepe Argolicas debilitavit opes.
Ille Menoetiadae solvit me vindice poenas:
Pergama tunc ferro succubuere meo.
Laudibus immensis victor super astra ferebar,
Cum pressi hostilem fraude peremptus humum.

1615.

Hoc ego sum tumulo Marcianus redditus aevo.
Nondum Persephones sperabam visere regna.
Consulibus tunc natus eram iteroque Severo
Et Fulvo pariter. Quo coepi dulcis haberi,
Sextus ut excessit, coepi languescere in annum.
Apstulit o saeva lux nona parentibus orta
Planctibus heu miserae matris patrisque simitu.
Spes mihi quam magna fuerat', si me mea fata tulissent.
Musae mihi dederant puero, facundus ut essem.
Invidit Lachesis, Clotho me saeva necavit,
Tertia nec passa est pietate rependere matri.
Quam pie, quam crebre venit, sacra via tota
Flevit et immensa turba funusque secuta
Dixerunt ferale diem stationibus atris,
Quod tenerae aetati spes fallax apstulit annos;
Nec non omnigena passim vicinia venit,
Ut mecum florem fato moriente viderent.
Tu reddas aeterne piis solacia semper,
Et vitam serves cunctis generisque piorum.

1615. *a*

Petronii.

Tales Herculea Stymphalidas arte coactas
Ad coelum fugisse reor, sanieque fluentes
Harpyias, cum Phineo maduere veneno
Fallaces epulae. Tremuit perterritus aether
Planctibus insolitis, confusaque regia coeli
Visa suas moto transcurrere cardine metas.

Tunc ver
Nomine
Non ipsi
Sed gra
Viscerib
Cantant
Ecce au
Unus n
Hos a
Undiq
Verun
Const
Obni
Et s
Tali
Quo
Ced
Tal
Ille
De
Po
T
S
P

Quod virgo prima cupido dat nocte marito,
Dum timet alterius vulnus inepta loci.
Simplicius multo est, da paedicare, latine
Dicere. Quid faciam? crassa Minerva mea est.

1619.

Deprecatio Lalagae dicantis Priapo.

Obscoenas rigido deo tabellas
Dicans ex Elephantidos libellis
Dat donum Lalage, rogatque, tentes,
Si pictas opus edat ad figuras.

1620.

Lex Priapi dicta puero.

Quam puero legem fertur dixisse Priapus,
Versibus hic infra scripta duobus erit.
Quod meus hortus habet, sumas inpune licebit;
Si dederis nobis, quod tuus hortus habet.

1621.

Comminatio Priapi ad puellam.

Quod sum ligneus, ut vides, Priapus
Et falx lignea ligneusque penis,
Prendam te tamen et tenebo prensam,
Totamque hanc sine fraude, quantacumque est,
Tormento citharaque tensiorem
Ad costam tibi septimam recondam.

1622.

Cum loquor, una mihi peccatur litera: nam te
Paedico semper, blaesaque lingua mea est.

1623.

Priapus ad matronas castas.

Matronae procul hinc abite castae:
Turpe est vos legere inpudica verba.
Non assis faciunt euntque recta.
Nimirum sapiunt videntque magnam
Matronae quoque mentulam libenter.

1624.

Responsio Priapi, quare obscena pars ei sit sine veste.

Cur obscena mihi pars sit sine veste, requiris.
Quaero, tegat nullus cur sua tela deus?
Fulmen habet mundi dominus; tenet illud aperte:
Nec datur aequoreo fuscina tecta deo.
Nec Mavors illum, per quem valet, occulit ensem,
Nec latet in tepido Palladis hasta sinu.
Num pudet auratas Phoebum portare sagittas?
Clamve solet pharetram ferre Diana suam?
Num tegit Alcides nodosae robora clavae?
Sub tunica virgam num deus ales habet?
Quis Bacchum gracili vestem praetendere thyrso,
Quis te celata cum face vidit, Amor?
Nec mihi sit crimen, quod mentula semper aperta est:
Hoc mihi si telum desit, inermis ero.

1625.

Ad puellam Priapum irridentem.

Insulsissima quid puella rides?
Non me Praxiteles Scopasve fecit,
Nec sum Phidiaca manu politus,
Sed lignum rude villicus dolavit
Et dixit mihi: tu Priapus esto!
Spectas me tamen et subinde rides;
Nimirum tibi salsa res videtur,
Adstans inguinibus columna nostris.

1626.

Priapus ad puerum quendam.

Ne prensere cave. Prenso nec fuste nocebo;
Saeva nec incurva vulnera falce dabo,
Traiectus conto sic extendere pedali,
Ut culum rugas non habuisse putes.

1627.

Deprecatio cuiusdam anus ad Priapum.

Quaedam haud iunior Hectoris parente
Cumaeae soror, ut puto, Sibyllae,
Aequalis tibi, quam domum revertens
Theseus reperit in rogo iacentem,
Infirmo solet huc gradu venire,
Rugosasque manus ad astra tollens,
Ne desit sibi, mentulam rogare.
Hesterna quoque luce dum precatur,
Dentem de tribus exscreavit unum:
Tolle, inquam, procul, ac iube latere
Scissa sub tunica stolaque rufa,
Ut semper solet, et timere lucem,
Qui tanto patet indecens hiatu,
Barbato macer eminente naso,
Ut credas Epicuron oscitari.

1628.

Monitio Priapi facta puero et puellae.

Praecidere puer, moneo; futuere, puella,
Barbatum furem tertia poena manet.

1629.

Licentia introeundi ad Priapum.

Huc huc, quisquis es, in dei salacis
Deverti grave ne puta sacellum.

Et si nocte fuit puella tecum,
Hac re quod metuas adire, non est.
Istuc coelitibus datur severis:
Nos vappae sumus et pusilla culti
Ruris numina, nos pudore pulso
Stamus sub Iove coleis apertis.
Ergo quilibet huc licebit intret,
Nigra fornicis oblitus favilla.

1630.

Comminatio Priapi ad eos, qui turbabunt agellum sibi commissum.

Commisso mihi non satis modestas
Quicumque adtulerit manus agello,
Is me sentiet esse non spadonem
Hic inter frutices loco remoto.
Dicat forsitan haec sibi ipse: nemo
Praecisum sciet esse me: sed errat.
Magnis testibus ista res agetur.

1631.

Comparatio pulchritudinis pomorum oblatorum Priapo.

Qualibus Hippomenes rapuit Schoeneida pomis,
  Qualibus Hesperidum nobilis hortus erat,
Qualia credibile est spatiantem rure paterno
  Nausicaam pleno saepe tulisse sinu,
Quale fuit malum, quod litera pinxit Aconti,
  Qua lecta cupido pacta puella viro est:
Talia quinque puer dominus florentis agelli
  Inposuit mensae, nude Priape, tuae.

1632.

Reprehensio Priapi in circitores.

Quid mecum tibi, circitor moleste?
Ad me quid prohibes venire furem?
Accedat sine: laxior redibit.

[illegible]

Ne [illegible]
Se[illegible]
Tri[illegible]
Et [illegible]

[illegible]

Qu[illegible]
C[illegible]
A[illegible]
T[illegible]
In[illegible]
R[illegible] [illegible]bilem.
Ne [illegible] [illegible]ium,
Hest[illegible] [illegible]tua est.
Dent[illegible]
Tolle, [illegible]
Scissa [illegible]
Ut [illegible]
Qui [illegible]
Barbato [illegible]
Ut [illegible]

[illegible] [illegible]ogatus,
[illegible] [illegible]e, tuo.
[illegible] vernacula poma,
Pr[illegible] [illegible]se via.
B[illegible]

1637.

[illegible]nit hic poenam furibus.

[illegible]m faciet mihi virque puerque
[illegible]um; caput hic, praebeat ille nates.

1638.

Priapus contra fures.

Quicumque hic violam rosamve carpet
Furtivumve olus aut inempta poma,
Defectus pueroque feminaque
Hac tentigine, quam videtis in me,
Rumpatur precor usque, mentulaque
Nequidquam sibi pulset umbilicum.

1639.

Priapus ad fures.

Hic me custodem fecundi villicus horti
   Mandati curam iussit habere loci.
Fur habeas poenam, licet indignere, feramque
   Propter olus, dicas, hoc ego? Propter olus.

1640.

Priapus ad eosdem.

Hoc sceptrum, quod, ab arbore ut recisum est,
Nulla iam poterit virere fronde,
Sceptrum, quod pathicae petunt puellae,
Quod quidam cupiunt tenere reges,
Cui dant oscula nobiles cinaedi,
Intra viscera furis ibit usque
Ad pubem capulumque coleorum.

1641.

Priapus ad Romanos.

Porro (nam quis erit modus) Quirites!
Aut praecidite seminale membrum,
Quod totis mihi noctibus fatigant
Vicinae sine fine prurientes,
Vernis passeribus salaciores,
Aut rumpar: nec habebitis Priapum.

Ipsi cernitis, exfututus ut sim
Confectusque macerque pallidusque,
Qui quondam ruber et valens solebam
Fures caedere quamlibet valentes.
Defecit latus et periculosam
Cum tussi miser exspuo salivam.

1642.

Quaedam orans Priapum sibi dicando.

Deliciae populi, magno notissima Circo
   Quintia, vibratas docta movere nates,
Cymbala cum crotalis, pruriginis arma, Priapo
   Ponit et adducta tympana pulsa manu.
Pro quibus, ut semper placeat spectantibus, orat,
   Tentaque ad exemplum sit sua turba dei.

1643.

Priapus ad quendam.

Tu, qui non bene cogitas, et aegre
Carpendo tibi temperas ab horto,
Paedicabere fascino pedali.
Quod si tam gravis et molesta poena
Non profecerit, altiora tangam.

1644.

Quaedam mulier ad Priapum.

Obscoenis, peream, Priape, si non
Uti me pudet inprobisque verbis:
Sed cum tu posito deus pudore
Ostendas mihi coleos patentes,
Cum cunno mihi mentula est vocanda.

1645.

Quidam petens a Priapo iter ad fontem.

Falce minax et parte tui maiore, Priape,
   Ad fontem, quaeso, dic mihi, qua sit iter?

Vade per has vites: quarum si carpseris uvas,
Quas aliter sumas, hospes, habebis aquas.

1646.

Priapus ad quandam.

Donec proterva nil mei manu carpes,
Licebit ipsa sis pudicior Vesta;
Sin, haec mei te ventris arma laxabunt,
Exire ut ipsa de tuo queas culo.

1647.

Priapus ad puellam deformem.

Uvis aridior puella passis
Buxo pallidior novaque cera,
Collatas sibi quae suisque membris
Formicas facit altiles videri,
Cuius viscera non aperta Tuscus
Per pellem poterit videre haruspex,
Quae suco caret atque putris pumex,
Nemo viderit hanc ut exspuentem,
Quam pro sanguine pulverem scobemque
In venis medici putant habere,
Ad me nocte solet venire et adfert
Pallorem maciemque larvialem.
Ductor ferreus insularis aeque
Laternae videor fricare cornu.

1648.

Naïdas antiqui Dryadasque habuere Priapi,
Et quo tenta dei vena subiret, erat:
Nunc adeo nihil est, adeo mea plena libido,
Ut Nymphas omnes interiisse putem.
Turpe quidem fatu, sed, ne tentigine rumpar,
Falce manu posita fiet amica manus.

1649.

Cum sacrum fieret deo salaci,
Conducta est pretio puella parvo,
Communis satis omnibus futura,
Quae quot nocte viros peregit una,
Tot verpas tibi dedicat salignas.

1650.

Priapus ad furem.

Paedicabere, fur, semel, sed idem,
Si prensus fueris bis, irrumabo.
Quod si tertia furta molieris,
Ut poenam patiare et hanc et illam,
Paedicaberis irrumaberisque.

1651.

Priapus de formis corporum.

Notas habemus quisque corporis formas.
Phoebus comosus, Hercules lacertosus.
Trahit figuram virginis tener Bacchus.
Minerva flavo lumine est, Venus paeto,
Frontem comatos Arcadas vides Faunos,
Habet decentes nuntius deum plantas,
Tutela Lemni dispares movet gressus,
Intonsa semper Aesculapio barba est,
Nemo est feroci pectorosior Marte.
Quod si quis inter hos locus mihi restat,
Deus Priapo mentulatior non est.

1652.

Responsio cuiusdam requisiti, cur in tabella sit pictum praepucium.

Cur pictum memori sit in tabella
Membrum, quaeritis, unde procreamur.
Cum penis mihi forte laesus esset,

Chirurgique manum miser timerem,
Dis me legitimis nimisque magnis,
Ut Phoebo puta filioque Phoebi,
Curatum dare mentulam verebar.
Huic, dixi, fer opem, Priape, parti,
Cuius tu, pater, ipse par videris:
Qua salva sine sectione facta
Ponetur tibi picta, quam levaris,
Compar consimilisque concolorque.
Promisit fore, mentulamque movit
Pro nutu deus, et rogata fecit.

1653.

Priapus ad quendam volentem poma decerpere.

Simpliciter tibi me, quodcumque est, dicere oportet,
Natura est quoniam semper aperta mihi.
Paedicare volo, tu vis decerpere poma:
Quod peto, si dederis, quod petis, accipies.

1654.

Priapus ad puellas.

Forma Mercurius potest placere,
Forma conspiciendus est Apollo,
Formosus quoque pingitur Lyaeus,
Formosissimus omnium est Cupido.
Me pulcra fateor carere forma,
Verum mentula luculenta nostra est.
Hanc mavult sibi quam deos priores,
Si qua est non fatui puella cunni.

1655.

Ad quandam puellam cingentem penem Priapi.

Nota Suburanas inter Telethusa puellas,
Quae, puto, de quaestu libera facta suo est,
Cingit inaurata penem tibi, sancte, corona:
Hunc pathicae summi numinis instar habent.

1656.

Priapus ad euntes ad eum.

Quisquis venerit huc, poeta fiat,
Et versus mihi dedicet iocosos.
Qui non fecerit, inter eruditos
Ficosissimus ambulet poetas.

1657.

Villicus dicans Priapo cerea poma.

Laetus Aristagoras natis bene villicus uvis
De cera facili dat tibi poma, deus.
At tu sacrati contentus imagine pomi
Fac veros fructus ille, Priape, ferat.

1658.

Priapus ad quosdam putantes eum dicere verba ioco.

Nolite omnia, quae loquor, putare
Per lusum mihi per iocumque dici.
Deprensos ego ter quaterque fures
Omnes, ne dubitetis, irrumabo.

1659.

Priapus ad quendam dicentem, quid velit eius hasta.

Velle quid hanc dicas, quamvis sim ligneus, hastam,
Oscula dat medio si qua puella mihi.
Augure non opus est: in me, mihi credite, dixit,
Utetur veris usibus hasta rudis.

1660.

Priapus ad quendam ustulantem caput ferro.

Cum quendam rigidus deus videret
Ferventi caput ustulare ferro,
Ut Maurae similis foret puellae,
Heus, inquit, tibi dicimus, cinaede:

Uras te licet usque torqueasque,
Num tandem prior est puella, quaeso,
Quam sunt, mentula quos habet, capilli?

1661.

Priapus ad puellam quandam deformem.

O non candidior puella Mauro,
Sed morbosior omnibus cinaedis,
Pygmaeo brevior gruem timenti,
Ursis asperior pilosiorque,
Medis laxior Indicisque braccis,
Mantes hic licet, — ut libenter ires!
Nam quamvis videar satis paratus,
Erucarum opus est decem maniplis,
Fossas inguinis ut teram dolemque
Cunni vermiculos scaturientes.

1662.

Priapus ad venientes ad eius coenas.

Quicumque vestrum, qui venitis ad coenam,
Libare nullos sustinet mihi versus,
Illius uxor aut amica rivalem
Lasciviendo languidum, precor, reddat:
Et ipse longa nocte dormiat solus,
Libidinosis incitatus erucis.

1663.

Priapus ad quosdam respicientes eius mentulam.

Quod partem madidam mei videtis,
Per quam significor Priapus esse:
Non ros est, mihi crede, nec pruina,
Sed quod sponte sua solet remitti,
Cum mens est pathicae memor puellae.

1664.

Priapus ad respicientes eius carmina.

Tu quicumque vides circa tectoria nostra
Non nimium casti carmina plena ioci,
Versibus obscoenis offendi desine: non est
Mentula subducti nostra supercilii.

1665.

Priapus ad quandam puellam.

Quaedam, si placet hoc tibi, Priape,
Ficosissima me puella ludit,
Et non dat mihi, nec negat daturam,
Causasque invenit usque differendi.
Quae si contigerit fruenda nobis,
Totam cum paribus, Priape, nostris
Cingemus tibi mentulam coronis.

1666.

Priapus ad fures.

Quid hoc negoti est, quave suspicer causa,
Venire in hortum plurimos meum fures,
Cum, quisquis in nos incidit, luat poenas,
Et usque curvos excavetur ad lumbos?
Non ficus hic est praeferenda vicinae,
Uvaeque, quales flava legit Arete,
Non mala, truncis adserenda Picenis,
Pirumve, tanto quod periculo captes,
Magisque cera luteum nova prunum
Sorbumve, ventres lubricos moraturum.
Praesigne rami nec mei ferunt morum
Nucemve longam, quam vocant Avellanam,
Amygdalumve flore purpureo fulgens.
Non brassicarum fero gulosior caules
Betasve, quantas hortus educat nullus,
Crescensve semper in suum caput porrum.

Nec seminosas ad cucurbitas quemquam
Ad ocymumque cucumeresve humi fusos
Venire credo sessilesve lactucas,
Nec ut salaces nocte tollat erucas
mentamque olentem cum salubribus rutis
Acresque cepas alliumque fibratum.
Quae cuncta, nostro ut ambiamus in septo,
Non pauciora proximi ferunt horti.
Quibus relictis in mihi laboratum
Locum venitis, inprobissimi fures.
Nimirum apertam convolatis ad poenam,
Et vos hoc ipsum, quod minamur, invitat.

1667.

Priapus ad quendam furantem hortum.

Heus tu, non bene qui manum rapacem
Mandato mihi contines ab horto,
Iam primum stator hic libidinosus
Alternis ineundo et exeundo
Porta te faciet patentiorem.
Accedent duo, qui latus tuentur,
Pulcre pensilibus peculiati.
Qui cum te male foderint iacentem,
Ad partem veniet salax asellus
Nihilo deterius mutoniatus.
Quare, qui sapiet, malum cavebit,
Cum tantum sciet esse mentularum.

1668.

Quidam deprecans Priapum.

Contentus modico Bacchus solet esse racemo,
Cum capiant alti vix cita musta lacus;
Magnaque fecundis cum messibus area desit,
In Cereris crines una corona datur.
Tu quoque, dive minor, maiorum exempla secutus,
Quamvis pauca damus, consule poma boni.

1669.

Forma pingendi Priapum.

E D si scribas temonemque insuper addas,
  Qui medium D vult scindere, pictus erit.

1670.

Lamentatio Priapi, cur fures sibi subripuere falces.

Credere quis posset, falcem quoque (turpe fateri!)
  De digitis fures subripuisse meis?
Nec movet amissi tam me iactura pudorque,
  Quam praebent veros altera tela motus.
Quae si perdidero, patria multabor, et olim
  Ille tuus civis, Lampsace, Gallus ero.

1671.

Priapus ad quendam furem ipsum deridentem.

Derides quoque, fur, et inpudicum
Ostendis digitum mihi minanti.
Heu heu me miserum! quod ista lignum est,
Quae me terribilem facit videri.
Mandabo domino tamen salaci,
Ut pro me velit irrumare fures.

1672.

De quadam anu rogante Priapum.

Cornix et caries vetusque bustum,
Turba et putrida facta secutorum,
Quae forsan potuisset esse nutrix
Tithoni Priamique Nestorisque,
Illis ni pueris anus fuisset,
Ne desit sibi, me rogat, fututor.
Quid si nunc roget, ut puella fiat?
[Si nummos tamen haec habet, puella est.]

1673.

Quicumque fur fefellerit fidem nostram,
Effeminato marceat procul culo;
Quaeque haec proterva carpserit manu poma
Puella, nullum invenerit, fututorem.

1674.

Priapus ad fures.

Praedictum tibi, ne negare possis,
Si fur veneris, inpudicus ibis.

1675.

Si, quot habes versus, tot haberes poma, Priape,
Esses antiquo ditior Alcinoo.

1676.

Priapus ad quendam colonum.

Quid frustra quereris, colone, mecum,
Quod quondam bene fructuosa malus
Autumnis sterilis duobus adstem?
Non me praegravat, ut putas, senectus,
Nec sum grandine verberata dura,
Nec gemmas modo germine exeuntes
Seri frigoris ustulavit aura.
Nec venti pluviaeve siccitasve,
Quod de se quererer, malum dederunt.
Non sturnus mihi graculusve raptor
Aut cornix anus aut aquosus anser,
Aut corvus nocuit siticulosus:
Sed quod carmina pessimi poetae
Ramis sustineo laboriosis.

1677.

Priapus ad canes.

Securi dormite canes: custodiet hortum
Cum sibi dilecta Sirius Erigone.

1678.

Parum est, mihi fixi quod hic miser sedem,
Agente terra per caniculam rimas
Siticulosam sustinens diu aestatem.
Parum, quod imos perfluunt sinus imbres,
Et in capillos grandines cadunt nostros
Rigetque duro barba vincta crystallo;
Parum, quod acta sub laboribus luce
Parem diebus pervigil traho noctem.
Huc adde, quod me terribilem deum fuste
Manus sine arte rusticae dolaverunt,
Interque cunctos ultimum deos numen
Cucurbitarum ligneus vocor custos.
Accedit istis inpudentiae signum,
Libidinoso tenta pyramis nervo.
Ad hanc puella, paene nomen adieci,
Solet venire cum suo fututore.
Quo tot figuras, quot Philaenis enarrat,
Non admovente pruriosa discedit.

1679.

Priapus de quodam fure.

Quidam mollior anseris medulla
Furatum venit huc amore poenae.
Furetur licet usque: non videbo.

1680.

Quaedam litans Priapo.

Hic tibi, qui rostro crescentia lilia mersit,
  Caeditur e tepida victima porcus hara.
Ne tamen exanimum facias pecus omne, Priape,
  Horti sit facias ianua clausa tui.

1681.

Priapus ad quandam pudicam.

Tu, quae, ne videas notam virilem,
Hinc averteris, ut decet pudicam,

Nimirum nisi, quod times videre,
Intra viscera habere concupiscis.

1682.

Priapus ad fures.

*P*enelopes primam *D*idus fac prima sequatur
Et primam *C*admi syllaba prima *R*emi,
Quodcumque ex illis fit, tu deprensus in horto
Fur dabis: hac poena culpa luenda tua est.

1683.

Priapus ad rusticum quendam.

Rusticus indocte si quid dixisse videbor,
Da veniam: libros non lego, poma lego.
Sed rudis hic dominum toties audire legentem
Cogor, Homereas edidicique notas.
Ille vocat, quod nos psolon, ψολόεντα κεραυνόν,
Id, quod nos culum, κουλεόν ille vocat;
Σμερδαλέον certe nisi res non munda vocatur
Et paediconum mentula smerdalea est.
Quid? nisi Taenareo placuisset Troica cunno
Mentula, quod caneret, non habuisset opus.
Mentula Tantalidae bene si non nota fuisset,
Nil, senior Chryses quod quereretur, erat.
Haec eadem socium tenera spoliavit amica,
Quaeque erat Aeacidae, maluit esse suam.
Ille Pelethroniam cecinit miserabile carmen
Ad citharam; cithara tensior ipse sua.
Nobilis hinc nota nempe incipit Ilias ira:
Principium sacri carminis illa fuit.
Altera materia est error fallentis Ulixi:
Si verum quaeras, hunc quoque movit amor.
Hinc legitur radix, de qua flos aureus exit,
Quem cum μῶλυ vocat, mentula μῶλυ fuit.
Hinc legimus Circen Atlantiadenque Calypso
Grandia Dulichii vasa petisse viri,

Huius et Alcinoi mirata est filia membrum
Frondenti ramo vix potuisse tegi.
Ad vetulam tamen ille suam properabat, et omnis
Mens erat in cunno, Penelopea, tuo,
Quae sic casta manes, ut iam convivia quaeras,
Atque fututorum sit tua plena domus.
E quibus ut scires, quicumque valentior esset,
Haec es ad arrectos verba locuta procos:
Nemo meo melius nervum tendebat Ulixe,
Sive fuit laterum, seu fuit artis opus.
Qui quoniam periit, vos nunc intendite, qualem
Esse virum sciero, vir sit ut ille meus.
Hac ego, Penelope, potui tibi lege placere:
Illo sed nondum tempore factus eram.

1684.

Priapus ad quendam furem.

Cum fici tibi suavitas subibit,
Et iam porrigere huc manum libebit,
Ad me respice fur et aestimato,
Quot pondo tibi mentula est cacanda.

1685.

Illusit mihi pauper inquilinus,
Qui libum dederat molamque fusam;
Quare partibus additis in ignem
Sacro protinus hinc abit peracto.
Vicini canis huc subinde venit,
Nidorem, puto, prosecuta fumi,
Quae libamine mentulae comeso
Tota nocte mihi litat rigendo.
At vos amplius hoc loco cavete
Quidquam ponere, ne famelicorum
Ad me turba velit canum venire,
Ne, dum me colitis meumque numen,
Custodes habeatis irrumatos.

1686.

Priapus ad quendam volentem capere poma.

Si commissa meae carpes pomaria curae,
Dulcia quid doleam perdere, doctus eris.

1687.

Ad Priapum quod minetur furibus.

Cura, Priape diligens, pomarium:
Furi rubricato minare mutino.

1688.

Priapus ad fures.

Quod movear, non est, quia, si furaberis ipse
Grandia mala, tibi braccica mala dabo.

1689.

Priapus in pathicas puellas.

Obliquis pathicae quid me spectatis ocellis?
Non stat in inguinibus mentula tenta meis.
Quae tamen exanimis nunc est et inutile lignum,
Utilis haec, aram si dederitis, erit.
Per medios ibit pueros mediasque puellas
Mentula, barbatis non nisi summa petet.

1690.

Priapus enarrat loca sacrata diis atque deabus.

Dodone tibi, Iupiter, sacrata est,
Iunoni Samos et Mycena, Diti
Undae et Taenaros aequorisque regi.
Pallas Cecropias tuetur arces,
Delphos Pythius orbis umbilicum,
Creten Delia Cynthiosque colles,
Faunus Maenalon Arcadumque silvas.
Est tutela Rhodos beata Solis,
Gades Herculis humidumque Tibur.
Cyllene celeri deo nivosa,

Tardo gratior aestuosa Lemnos.
Ennaeae Cererem nurus frequentant,
Raptam Cyzicos ostreosa divam,
Formosam Venerem Cnidos Paphosque.
Mortales tibi Lampsacum dicarunt.

1691.

Priapus dicit de sua potentia.

Quod sim iam senior meumque canis
Cum barba caput albicet capillis,
Deprensos ego perforare possum
Tithonum Priamumque Nestoremque.
Immanem stomachum mihi videtis,
Qui densam facitis subinde sepem,
Et fures prohibetis huc adire.
Hoc est laedere, dum iuvatis; hoc est
Non admittere ad aucupem volucres.
Obstructa est via, nec licet iacenti
Iactura natis expiare culpam.
Ergo qui prius usque et usque et usque
Furum scindere podices solebam,
Per noctes aliquot diesque cesso.
Poenas do quoque, quod satis superque est,
In semenque abeo, salaxque quondam
Non vitam perago. Quis hoc putaret,
Ut lusu citharoedus abstinerem?
At vos, ne peream situ senili,
Quaeso, desinite esse diligentes,
Neve inponite fibulam Priapo.

1692.

At di deaeque dentibus tuis escas
Negent amicas, cunnilinge vicine,
Per quem puella fortis ante, nec mendax
Et quae solebat inpigro celer passu
Ad nos venire, nunc misella Landace
Vix posse iurat ambulare prae fossis.

1693.

Priape, quod sis fascino gravis tento,
Quod exprobravit hic tibi suo versu
Poeta noster, erubescere hoc noli.
Non es poeta fascinosior nostro.

1694.

Petronii.

At non longa satis, non stat bene mentula crassa,
Et quam si tractes, crescere posse putes.
Me miserum! cupidas fallit mensura puellas,
Non habet haec aliud mentula maius eo.
Utilior Tydeus, qui, si quid credis Homero,
Ingenio pugnax, corpore parvus erat.
Sed potuit damno nobis novitasque pudorque
Esse; repellendus saepius iste mihi.
Dum vivis, sperare decet; tu, rustice custos,
Huc ades, et nervis, tente Priape, fave.

1695.

Tibulli.

Villicus aerari quondam, nunc cultor agelli
Haec tibi Perspectus templa, Priape, dico.
Pro quibus officiis, si fas est, sancte, paciscor,
Adsiduus custos ruris ut esse velis,
Inprobus, ut, si quis nostrum violarit agellum,
Hunc tu — sed taceo; scis, puto, quod sequitur.

1696.

Tibulli.

Quid hoc novi est? quid ira nuntiat deum?
Silente nocte candidus mihi puer
Tepente cum iaceret abditus sinu,
Venus fuit quieta, nec viriliter
Iners senile penis extulit caput.

Placet, Priape, qui sub arboris coma
Soles, sacrum revincte pampino caput,
Ruber sedere cum rubente fascino?
At, o Triphalle, saepe floribus novis
Tuas sine arte deligavimus comas,
Abegimusque voce saepe, cum tibi
Senexve corvus inpigerve graculus
Sacrum feriret ore corneo caput!
Vale, nefande destitutor inguinum,
Vale, Priape: debeo tibi nihil.
Iacebis inter arva pallidus situ,
Canisque saeva susque ligneo tibi
Lutosus affricabit oblitum latus.
Sceleste penis, o meum malum grave,
Gravi piaque lege noxiam lues.
Licet querare, nec tibi tener puer
Patebit ullus, imminente qui toro
Iuvante verset arte mobilem natem,
Puella nec iocosa te levi manu
Fovebit apprimetve lucidum femur.
Bidens amica Romuli senis memor
Paratur, inter atra cuius inguina
Latet iacente pantice abditus specus
Vagaque pelle lectus annuo gelu
Araneosus obsidet fores situs.
Tibi haec paratur, ut tuum ter aut quater
Voret profunda fossa lubricum caput.
Licebit aeger angue lentior cubes,
Tereris usque, donec ah miser miser
Triplexque quadruplexque compleas specum.
Superbia ista proderit nihil, simul
Vagum sonante merseris caput luto.
Quid est, iners? pigetne lentitudinis?
Licebit hoc inultus auferas semel,
Sed ille cum redibit aureus puer,
Simul sonante senseris iter pede,
Rigente nervus excubet lubidine,
Et inquietus inguina arrigat tumor,

Neque incitare cesset, usque dum mihi
Venus iocosa molle ruperit latus.

1697.

Priapus.

Vere rosa, autumno pomis, aestate frequentor
Spicis: una mihi est horrida pestis hiems.
Nam frigus metuo et vereor, ne ligneus ignem
Hic deus ignaris praebeat agricolis.

1698.

Priapus.

Ego haec, ego arte fabricata rustica,
Ego arida, o viator ecce, populus
Agellulum hunc sinistra, tute quem vides,
Herique villulam hortulumque pauperis
Tuor malasque furis arceo manus.
Mihi corolla picta vere ponitur,
Mihi rubens arista sole fervido,
Mihi virente dulcis uva pampino,
Mihi glauca duro oliva cocta frigore.
Meis capella delicata pascuis,
In urbem adulta lacte portat ubera,
Meisque pinguis agnus ex ovilibus
Gravem domum remittit aere dexteram,
Teneraque matre mugiente vaccula
Deum profundit ante templa sanguinem.
Proin, viator, hunc deum vereberis
Manumque sorsum habebis. Hoc tibi expedit:
Parata namque trux sine arte mentula.
Velim pol, inquis: at pol ecce! villicus
Venit, valente cui revolsa brachio
Fit ista mentula apta clava dexterae.

1699.

Priapus.

Hunc ego, iuvenes, locum villulamque palustrem,
Tectam vimine iunceo caricisque maniplis,
Quercus arida, rustica fabricata securi,
Nutrivi magis et magis, ut beata quotannis.
Huius nam domini colunt me deumque salutant,
Pauperis teguri pater filiusque *coloni*,
Alter adsidua colens diligentia, ut herba
Dumosa asperaque a meo sit remota sacello,
Alter parva ferens manu saepe munera larga.
Florido mihi ponitur picta vere corolla,
Primitus tenera virens spica mollis arista,
Luteae violae mihi luteumque papaver
Pallentesque cucurbitae et suaveolentia mala,
Uva pampinea rubens educata sub umbra.
Sanguine hanc etiam mihi (sed tacebitis) aram
Barbatus linit hirculus cornipesve capella.
Pro queis omnia honoribus haec necesse Priapo
Praestare et domini hortulum vineamque tueri.
Quare hinc, o pueri, malas abstinete rapinas.
Vicinus prope dives est negligensque Priapus.
Inde sumite. Semita haec: deinde vos feret ipsa.

1700.

Catulli.

Hunc lucum tibi dedico consecroque, Priape,
Qua domus tua Lampsaci est, quaque silva, Priape:
Nam te praecipue in suis urbibus colit ora
Hellespontia caeteris ostriosior oris.

1701.

Ad Sabellum.

Hortis Hesperidum, Sabelle, cultis
Nostrae cultior hortus est puellae.

Mirari o bone desinas, Sabelle:
Hortorum deus ipse nam Priapus
Cunctis hunc fodit et rigat diebus.

1702.

Hortorum custodi, vigili, conservatori propaginis villicorum.

Dum tua pomiferum custodia proteget hortum,
Terror et infestis furibus inguen erit,
Lampsacios melior non inbuet hostia cultros
Quam veniet nostra victima caesa manu.

1703.

Quidnam, quid rapis, o puella furax?
Ne ramos traheres, tibi haec ferebam.
Sed posthac caveas, feras quid horto:
Obduxi licet arma, sum Priapus.

1704.

Genio numinis Priapi potentis pollentis invicti Iul. Agathemerus Aug. lib. a cura amicorum somno monitus.

Salve, sancte pater Priape, rerum,
Salve, da mihi floridam iuventam;
Da mihi, ut pueris et ut puellis
Fascino placeam bonis procaci
Lusibusque frequentibus iocisque
Dissipem curas animo nocentes,
Nec gravem timeam nimis senectam,
Angar haud *miser*ae pavore mortis,
Quae ad domus trahet invidas *Aver*ni,
Fabulas Manes ubi rex coercet:
Unde fata negant redire quemquam.
Salve, sancte pater Priape, salve.

Convenite simul, quot estis, *omnes*,
Quae sacrum colitis *nemus*, *puellae*;
Quae sacras colitis *aquas*, puellae,
Convenite, quot estis, atque bello
Voce dicite blandula *Priapo*,
Salve, sancte pater Priape, rerum.
Inguini oscula figite, inde mille
Fascinum bene olentibus coronis
Cingite illi, iterumque dicite omnes
Salve, sancte pater Priape, rerum.
Nam malos arcens homines cruentos,
Ire per silüas dat ille vobis
Perque opaca silentia incruenta.
Ille fontibus arcet et scelestos,
Inprobo pede qui sacros liquores
Transeunt faciuntque turbulentos,
Qui lavantque manus, necante multa
Invocant prece vos, deae *puellae*.
O Priape, fave alme, dicite *omnes*
Salve, sancte pater Priape, *salve*.

O Priape, potens amice, salve,
Seu cupis genitor vocari et auctor
Orbis aut physis ipsa Panque, salve.
Namque concipitur tuo vigore,
Quod solum replet aethera atque pontum.
Ergo salve, Priape, salve sancte.
Saeva Iupiter ipse te volente
Ultro fulmina ponit atque *sedes*
Lucidas cupidus suas relinquit.
Te Venus bona, fervidus Cupido,
Gratia et geminae colunt sorores
Atque laetitiae dator Lyaeus:
Namque te sine nec Venus *placens* est,
Gratiae illepidae, Cupido, Bacchus.
O Priape, potens amice, salve.

Te vocant prece virgines pudicae,
Zonulam ut solüas diu ligatam,
Teque nupta vocat, sit ut marito
Nervus saepe rigens potensque semper.
Salve, sancte pater Priape, salve!

ANNOTATIONES

AD TOMUM SECUNDUM

ANTHOLOGIAE LATINAE.

876.

Anth. III. 1. Wernsd. Poet. T. IV. p. 533. *De Troiae ruina* mss. Voss. Scal.

1. *succussa*] *succisa* vel *succissa* mss. Voss. Scal.

5. *famae*] *formae* Oudend. Schrader. Add. T. II. p. 731. Conf. ep. 877, 2.

877.

Anth. III. 2. Wernsd. T. IV. p. 534. *De Athenis* mss. Voss. Scal.

2. *famae*] *formae* Schrader. Add. T. II. p. 731.

4. *regnaque*] urbs Athenarum a diis orbem terrarum dividentibus non uni tradebatur, sed cunctis communis erat. — *regia partitis* Scalig. Heins. *rixane* (*rixaque*) *partitis* Hemsterhusius ad Luciani Contemplantes c. 23. T. III. p. 410 ed. Bipont. *Dignane* (*dignaque*) *partitis* Oudend. *Praedaque partitis* Jacobs. Spec. Emend. p. 80.

5. *Agamemnonias arces*] Mycenas.

6. *heu-iaces*] *haec iacet* ms. Voss.

7. *hae*] *haec* ms. Scal.

8. *magna sepulcra*] *parva sepulcra* Tollius. Christius.

878.

Edidit A. Maius atque Duebnerus. *De eadem urbe Roma* ms. Goth. Hoc epigramma ad Museum quoddam pertinet, in quo imagines virorum clarorum Romanorum collocatae erant.

2. *hic*] ms. Goth. Deest in ms. Vatic.

4. *dedit*] *dabit* ms. Goth.

5. *grandia*] ms. Goth. *inclyta* ms. Vat.

879.

Anth. III. 3. Wernsd. Po. T. IV. p. 536.

1. *quae fuerim*] Heins. Nec aliter legitur in Hildeberti elegia altera *de Roma*, quae ex versibus vetustorum poetarum plerumque consuta est;

eiusque initium in Lessingii Opp. T. XIV. p. 383. extat, ubi inter alios versus hos quoque excerptos vides:

Cesserunt arces, cecidere palatia divûm,
servivit populus, degeneravit eques.
Vix scio, quae fuerim, vix Romae Roma recordor,
vix sinit occasus vel meminisse mei.

quae fueram vulgo *quid fuerim* B.

2. *regnis*] *tectis* vel *templis* Heins.

3. *cesserunt*] *sederunt* Ruhnkenius in Epist. mutuis Ruhnken. et Valckenaerii edd. a Mahne 1832. p. 122. „*nam sedere exquisite dicitur pro desidere, cadere. Tacit. Ann. 2, 47. sedisse immensos montes.*“ — Vulgata in Hildeberti quoque elegia legitur.

880.

Edidit Duebnerus e cod. Gothano, in cuius margine adscriptum est *Appianus*.

881.

Anth. III. 4. Wernsd. Poet. T. IV. p. 536. Recens esse epigramma ex Keysleri Itinere p. 535. apparet.

2. *inmunis*] i. e. iners, unthätig. Cicero de amicitia c. 14. *Non est enim inhumana virtus neque inmunis neque superba.*

3. *patribus extinctis*] ms. Goth. ap. Duebnerum. *defunctis patribus* vulgo.

882.

Anth. III. 6. Wernsd. Poet. T. IV. p. 554.

3. *ipse*] *iste* Wakefield. ad Lucret. V. 1063.

formae] *famae* Piersonus Add. T. II. p. 731.

4. *superbit*] *superstat* Wernsd.

5. *confringant*] *quae duro confringant dente* Wakef. *confringunt* Oudend. *confirmant* vulgo. *consumunt* B.

883.

Ex Addendis Burmanni ad T. I. p. 740., qui addit: *Licet elegans epigramma sit, antiquum tamen esse dubito.*

884.

Anth. III. 19. Wernsd. P. L. Min. T. IV. p. 555. Asulam, castellum ad fluvium Clusium (v. Mannert. Italia T. I. p. 119.), Brixiani everterant a. Chr. 1125. Post ea tempora restitutis muris inscriptio haec facta est, ut Reinesius in Inscriptt. p. 275. indicat.

885.

Anth. III. 20. Wernsdorf. l. l. p. 556. *De Trevirensium urbe* inscribitur in Bedae Opp. T. I. p. 538. ed. Hervag. a. 1563. Conf. B. in Add. T. II. p. 732.

aderus illud epi-

II, 4. *sum clara*

alii quinque valde

st. p. 327. Wernsd.
e vocatur Albenga.
uae Ruhnkenius in
a Constantii, inquit,
alterum in Italia Al-
evirorum est reper-
tia quadam alia supra
em Constantius tribuit
astata versaretur. De
moreae tabulae incisum,
op. Albingaunensibus p.
t. 1717.) iuris est publici
io collegam imperii (a. p.
debent."

vulgo.
iter in Vatic. et ap. Wernsd.

rum suo de nomine dictum. —

887.

II. p. 1083. 1. Schrader. Add. T. II. pag.

888.

Inscriptt. Orellii n. 1162. Nibby Viaggio anti-

ramur ms. Moroni Add. T. I. p. 740.
bidas Wakefield. ad Lucret. III. 1045. *rigidas* P. Ca-

ratum Camerarius.
re] Camerarius. Wakef. *cernere* vulgo.
Moroni. *Narsin* vulgo. *Narsen* Camerar.

7. *subdere mentes*] *subdere gentes* ms. Moroni. *frangere vires* Camer. *fundere gentes* vel *ducere mentes* B. Add. T. II. p. 732.

889.

Anth. III. 26. In Schradaei Monum. Ital. p. 198. inscribitur *in fonte ante S. Mariam Transtiber.* Burm. inscribendum putat *in balneum* Lupi eundemque intelligit, cuius balnea non semel memorat Martialis. Epigramma recens esse suspicor.

5. *animumque suum*] verum erat *animumque eius.* Sieh' auf das Geld, das Lupus auf Herstellung des Brunnens verwandte, und auf seine wohlwollende Gesinnung, und sage: ist er ein minder gütiger Vater als Lupa eine gütige Mutter einst war?

Romule] i. e. o Romani.

6. *Lupa*] Lupus hic bonitate animi non minus excellit quam Lupa quae olim Romulum tantis beneficiis affecit.

890.

Anth. III. 29. In Orellii Inscriptt. n. 2591. Morcelli Opp. Epigraph. T. I. p. 454. Versus trimetri.

1. *vitrea pila*] pilae antea e corio aut aluta, vitreae nondum usurpatae erant. Ars vero in eo posita est, ut, cum pilam ultro citroque versarent, redderent, retorquerent, minime ea tamen frangeretur. Morcelli.

6. *ego sum. Ovantes*] elisio negligitur.

8. *multo atque*] Hiatus inter *multo atque* negligitur.

marcido] unguentum marcidum est, quo qui utuntur marcidi fiunt languentesque, ut Claudianus bell. Gild. 444. *marcidus ibit unguentis.* Morcellus. *nardino* Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 102. inprobante Marinio in Actis fratr. Arv. T. II. p. 423. *Parthico* B. Add. T. II. pag. 733.

10. *Falernum aut*] elisione neglecta. Vinum Setinum a Setia oppido dictum, celeberrimum erat. Mannert. Italia T. I. p. 641.

11. *vivo*] Ludicrae huius exercitationis inventor Ursus statuam senex videtur meruisse, qui sibi vivo ac volenti coronas poscit et libationes de Lucii Veri patroni sui apotheca, quam, quia puer mancipium eius fuerat, *dominicam* appellat. Morcellus.

dominica] secundam syllabam poeta produxit.

13. *scholasticum*] scholasticus est elegans politusque e schola. Hoc enim sensu a Severo Alexandro Maximini filius adolescens pulcher et scholasticus dictus est. Capitolinus in Maximin. Iun. c. 3. et de Serapione scripsit Hieronymus de vir. ill. p. 99. *Serapion ob elegantiam ingenii cognomen scholastici meruit.* Morcellus.

18. *Vero*] Lucius, Aelii Veri filius, tertium consulatum accepit a. u. 920. p. C. 167. Hic e Syria secum adduxit fidicinas et tibicines et ... scurrasque mimarios et praestigiatores et omnia mancipiorum

nera, quorum Syria et Alexandria pascitur voluptate (Capitolin. Verus 8.), ut ex horum grege Ursus quoque fuisse videatur. Morcellus.

19. *exodiarius*] nos Hanswurst.

891.

Anth. III. 15. *De circensibus* ms. Salm. Circus sive hippodromus escribitur.

2. *ad numeros*] Barth. Adv. XVII. 3. *et numeros* vulgo. Circus ı formam limitis aetherei constructus dicitur, quia totidem ostia, quot gna coelestia.

3. *duodeannigenas*] *duodecim annis genas* mss. Voss. Salm. Thu. *uodena vagos* vel *duodenigenas* Heins. Duodecim ostia seu portae circi ıdicant duodecim menses et duodecim signa coelestia, quae sol quotanis pervagatur.

4. *meat-astra*] *mea* ms. Voss. Salm. *quaeque meat, ceu sunt* vel *tint, aureus astra iubar.* Barth. In ms. Thuan. *atra.*

5. *referunt*] ms. Salm. *reserant* vulgo.

6. *aptat*] ms. Salm. Heins. *aptet* vulgo.

7. *cardinibus*] *carceribus* Schrader.

quadrigas] Heins. *quadrigis* vulgo.

8. *iubet*] ms. Salm. Heins. *iuvat* vulgo.

9. *repagula currus*] Heins. Salmasius ad Solinum p. 649. *recula* ms. Salm. *repagula cursus* vulgo.

10. *cogitat*] Schrader. *cogitur* vulgo.

prior] *prius* ms. Salm.

11. *tendunt*] *condunt* ms. Thuan.

12. *docent*] *ducunt* ms. Salm.

13. *atque his*] Salmasius ad Solin. p. 639. *namque his* vulgo.

euripus] Axes gemini sunt geminae metae, quibus euripum quasi magnum aequor dicit interiacere. Euripus ergo inter metas iacebat, longe utique a lateribus, quibus olim circumdatus fuit fossa ducta. Ac siccus erat et sine aqua, imo aliquid eminens magis habuit quam depressum. Igitur, quando hoc spatium inter metas iacens euripi nomen habere coepit, maris imagine censeri non potuit nisi de solo nomine. Salmasius l. l. p. 639.

interiacet] ms. Salm. *interiuvet* ms. Voss. *intervenit* vulgo.

14. *summa obeliscus adit*] *summus obliscus abit* Salmas. ad Solin. p. 639. Tres obelisci superioris metae Saturno, Iovi et Marti dedicati, tres inferioris metae Mercurio, Veneri, Lunae; medius, qui et maximus, Soli consecratus. Salmas. l. l. p. 641.

15. *claudunt*] ms. Salmasii et Salmasius ipse ad Solin. pag. 638. Septem curriculis confectis praemia victori decernenda finiunt certamina. *claudunt c. planae* ms. Thu. *condunt* vulgo.

16. *quod-sorte*] mss. Salm. Thu. *quot-forte* vulgo.

17. *Lunae*] In medio circo multae statuae, arae, vasa; Luna in biga, Sol in quadriga, Castores equites.

18. *simpli*] i. e. singuli. *singli* J. F. Gronovius.

19. *nostra spectacula*] ms. Salm. *nostrae spect.* ms. Thu. *nostra haec spectacula* vulgo.

20. *deum*] deest ms. Thu.

892.

Anth. III. 33. *de termialianarum* ms. Thuan. In Vaticana Collectione Inscript. Christ. pag. 350. inscribitur *Carthagine in thermis Gargilianis seu Alianis ab rege Vandalorum Thrasamundo conditis.* Epigramma ἀκροστιχίς; in litteris enim initialibus *Thrasamundus*, in ultimis *Vota serenans* legitur. De thermis Alianis, quarum situs incertus, disserit Meermannus ad Luxor. 85, 20.

1. *tranquillo*] *tranquillum* mss. Salm. Leid.

decurrite] Anth. III. 41, 13. *Discurrunt Nymphae, piscinas flumina complent.*, unde Schraderus Add. T. II. p. 733. ex alterutro loco alterum corrigendum esse iudicavit.

2. *huc proba* etc.] Oudend. *hic Proba flagranti succedit vimine flebo* vulgo. *hic proba flagranti succedite numine foebo* mss. Salm. Leid. *hic rota flagrantis succedit lumine Phoebi* Heins. Pro *proba numina* malim *pia numina.*

4. *totis*] *Aequanturque polo tectis praecelsa lavacra.*
Sedibus hic magnis exardent etc. In Vatic. Coll.

6. *sublimes*] *sedibus* ms. Salm. *sublimes* et *sidereae* a m. 2da.

praecingunt] Schrader. *praevincunt* vulgo.

7. *muneraque*] *quas* mss. Salm. Leid. *eximii ustanti dant luminis* ms. Thu. *liminis* Heins.

8. *unica*] *uni* ms. Thu. In Vatic. collect.

9. *non hic*] totus versus corruptus. *non hic flamma nocet botum dinucite carmen* mss. Salm. Leid. *non hic flamma nocebo tumdentiscite carmen* ms. Thu. *non hic flamma nocet, tantum modo discite carmen.* Schrader.

10. *quanto*] *quanta* ms. Thu. In Vatic. coll. *quant vibat* ms. Salm.

11. *Vandalicum*] *Vandalico* Heins. *claro* ms. Leid.

12. *factis*] *facti* Vatic. coll.

893.

Anth. III. 30.

1. *Apono*] Aponi fontem describit Claudianus.

894.

Anth. III. 31. Bellatoris nomen alibi quoque apud Gruterum pag. 609, 3. occurrit.

2. *rudibus*] rudes moles esse novas, recens structas, docet Ruhnkenius in praef. ad Schelleri Lexicon.

molibus] *mollibus* mss. Div. Leid.

3. *rura*] H. *pura* vulgo. *dura* ms. Almelov. Supplendum est *erant* ad *praestantia*.

4. *tecta*] Oudend. *tectum* mss. Salm. Div. *lucra* B.

glebula] *glibula* ms. Salm. *gibula* ms. Leid.

7. *mutant*] *mutans* mss. Salm. Leid.

8. *cum*] *nunc* Oudend. An *nam?*

9. *Tethyos*] B. *Tetidos* ms. Salm. (non *Thetidos*, ut ait B., saepe Heinsianis schedis deceptus. Boissonad. ad Nicetae lib. IV. 147.) nec. improbat prorsus hanc formam idem Boissonadius: qua in re ei non assentior. — *Thetidos* vulgo. *Tethys* et *Thetis* in mss. et ab interpretibus saepe confunduntur, etsi quantitate distant. *Arva Tethyos* significant mare.

895.

Anth. III. 39.

896.

Anth. III. 40.

1. *Phoebi nuper dicata*] legendum *Phoebo nuperque dicata.* — *Phoebo tecta novem nuperque dicata Camenis.* Heins.

3. *manserunt*] *maduerunt* scil. rore Castalio. Oudend.

4. *laeta-Cypris*] syllaba brevis in medio pentametro tum alias tum in hac Anthologia frequens occurrit. — *laeta-siti* mg. ms. Leid. Salmasius. Oudendorp., ita ut *hic* sit Bacchus.

897.

Anth. III. 42.

2. *haud*] *aut* ms. Leid.

3. *pulchras formas*] i. e. lacunaria picta sunt. Die Decke ist schön ausgemahlt.

5. *lumina*] oculos.

8. *fovebit*] *fobit* mss. Salm. Leid.

898.

Apud Orellium n. 4517. et Morcelli Opp. Epigraph. T. II. p. 230. Sisenna Taurus et Scribonius Libo consules fuere a. u. 769. post Chr. 16. Hac inscriptione Gaa et Patiens, Titi Coccei liberti, quaestores docent, cepotaphium se patroni instruxisse, ornasse, ampliasse.

899.

Anth. III. 43.

2. *viros*] ms. Div. mag. mss. Salm. Leid. *vitae* mss. Salm. Leid. *viae* H.

3. *fruitur, capit et sua*] ex ms. Gudii Lessingius in Opp. T. XIII. p. 356. *laude operis fundi capiet sua* vulgo.

5. *versus primordia*] Burmannus inde conditorem balnei Faustum vocatum putat; Wernsdorfius vero in Poet. T. V. p. 9. litteris tribus prioribus primae vocis FAVSTA nomen Festi Avieni exprimi atque designari Aquam Caesiam, quae Festo Avieno reparata et denuo publicis usibus dedicata et Festa Aviena vocata sit; idque ex alio quoque epigrammate patere dicit, quod n. 278. vel in Anth. I. 79. legitur. Aqua Caesia in Umbria sita est.

7. *pontivagi*] i. e. ii, qui vagantur per mare, qui mari gaudent, nautae. In Appendice tantum Forcellinii hoc voçab. extat.

900.

Anth. III. 44.

901.

Anth. III. 45.

902.

Anth. III. 46.

4. *reddi*] *haec radiis poterunt, Phoebe, calere tuis* Oudend. *haec reddi poterunt Phoebe calore tuo* ms. Div. *haec reddi potuerunt Foebi vapore suo* ms. Leid. *haec r. poterunt P. vapore suo* ms. Salm. *Incendi haec poterunt, Phoebe, calore tuo* B.

903.

Anth. III. 47.

3. *in angusto*] mg. ms. Div. *congusto* mss. Salm. Div. Almel. Leid. Hiatus inter *angusto erexit* non vitatur.

4. *foetibus hortus*] ms. Div. *fedibus ortus* mss. Sal. Alm. *fedibus s ortu solet* ms. Leid.

5. *natura*] *fortuna* B. inprob. Klotz. Antib. p. 111.

904.

Anth. III. 48.

1. *succinctis-Baiis*] mit einem kleinen Baiä.

2. *Urbanus-vita locos*] corruptum. *Urbanos callens fundere vita lacus* Heins. *Urbani c. f. vita lacus* Oudend. Ego sedem vitii in illis *fundere vita locos* esse duco.

4. *germine*] Schrader. Add. T. I. p. 740. *gramine* vulgo. — *germina* fructus omnis generis significant.

905.

Anth. III. 49.

2. *tepidus*] *tepidibus* mss. Sal. Leid. *Ne tepidus reddat* explica: sed cave, ne vapor membra nimis afficiat.

906.

Anth. III. 60. *De bono vitae humilioris* mss. Voss. Scal.

1. *fenus s. c. parvum*] i. e. exigua, legibus concessa, usura. *Fert mihi rus patrium foenus s. c. parvum* B. *Est m. r. parvum, parvum s. c. fenus* Ant. de Rooy Add. T. II. p. 734.

2. *quies*] i. e. aber die Ruhe des Gemüthes macht dieses beides zu grossem Besitzthum.

3. *trepidans-servat*] B. *trepidas-servant nec timeat* mss. Voss. Scal. *pacem animus nulla trepidus formidine servans Non timet* vulgo.

5. *castra*] *curia alios operosa vocet* Ant. de Rooy.

vocent] i. e. adliciant. *iuvent* Piersonus Add. T. II. p. 734.

sellaeque curules] *sillaeque rurales* mss. Voss. Scal.

6. *gaudia*] *grandia* mss. Voss. Scal.

movet] *movent* mss. Voss. Scal. *fovet* H. inprobante Oudend. Add. T. II. p. 734.

907.

Anth. III. 66. *De vita humiliori* mss. Voss. Scal.

1. *monebas*] *monebo* Klotz. Antib. p. 115.

4. *perspicuum*] *conspicuum* Heins.

908.

Anth. III. 67.

3. *devita*] *evita* B.

vivus fuge] B. ut III. 69. *fuge* pro *cole* ex mss. emendari debet. Fliehe weit von ihnen, so lange du lebst. *longe reges cole* Oudend. Add. T. II. pag. 735. *longe vivens cole* Scriver. *longe vivos cole* H. *longe cautus fuge* Cannegieter. *longe vivus cole* vulgo.

909.

Anth. III. 68.

1. *tua sit semper*] *semper tua sit* mss. Voss. Scal.

2. *noveris*] *foveris* H.

910.

Anth. III. 69.

1. *et amic. omnes fuge*] mss. Voss. Scal. *et amic. omnes cole* vulgo. *vive ab amicitia procul omni. Verius hoc est* etc. Oudend. Add. T. II. p. 735. *cole* pro *fuge* errore librariorum eodem, quo supra III. 67. *vivus cole.*

2. *effuge*] *et fuge* ms. Scal. *i, fuge* H.

3. *est*] *et* ms. Voss. *et mea mors tetris* ms. Scal. *est* vel *en mea sors testis* H.

5. *fugere fragorem*] *urguente fragore* vel *fugere fragori* H.

7. *I nunc*] H. *nunc et reges tantum fuge* mss. Voss. Scal. omisso *I.* — *nunc etiam reges tantum fuge* Scal. *Nunc et non reges tantum fuge* vulgo.

8. *moriere*] *moriare* mss. Voss. Scal.

911.

Anth. III. 70. *de vitiis* (*de divitiis* B.) *et inhonesto animo* mss. Voss. Scal.

1. *quod tua*] *quod tu mille domos* ms. Voss. *quod tibi* H.

4. *crusta-pretiosa*] i. e. Mosaik. Conf. Mülleri Archaeolog. p. 394. *solum*] *locum* ms. Scal. *lacum* Scal.

5. *circa dives tegit*] *citro dives tenet* H.

6. *beate*] *evatate* ms. Voss. *vatate* ms. Scal. *Batave* vel *beate* Scal. *baratre* Is. Vossius.

7. *claudant*] *condant* B. *clarant* Wakef. ad Lucret. III. 36. „vulgo *claudant*: sit autem, si mavis, *clarent*; sed, uti dedimus, solent recentiores."

912.

Anth. III. 73.

4. *nil nisi*] Heins. *nil ubi* vulgo. *Res sapiant, sensus nil, ubi pauper, erit.* Oudend.

5. *numi*] Ruhnk. ad Rutilium p. 53. B. Add. T. II. p. 736. *nomen* vulgo.

10. *ut gratis*] i. e. ut ultro crimen committere amet.

913.

Anth. III. 65. *De bono quietae vitae* mss. Voss. Scalig.

1. *rate*] *vage* vel *vagi* Oudend. Add. T. II. pag. 735. *rates* mss. Voss. Scalig. *rate ex* Scaliger.

2. *putris*] *turpis* mss. Voss. Scal.

7. *colla*] ms. Scal. *corda* vulgo. Wakefield. ad Lucret. III. 295.

10. *rutilis-comis*] Scaliger. *rutilis crocis* mss. Voss. Scal. *nitidis crocis* vulgo. *niveis comis* I. Tollius.

India nigra] *Inda nigella* vel *Indica nigra* Oudend.

914.

Anth. III. 76. Salmasius ad Hist. Aug. Scriptt. T. II. p. 742.

1. *calculus*] *ancipitis sub iactu cauculus astat* ms. Salm. *ancipitis* m. Thuan. 8071.

2. *rubens*] *robens* ms. Salm. *provens* ms. Thuan.

3. *et quamvis*] Salmasius ad Hist. Aug. l. l., qui ibidem *scripta* explicat. — *parilis scriptorum tr. currat.* mss. Salm. Thuan. *qui quamvis* vulgo. Duodecim scripta sive lineae in tabula erant, per quas calculi currebant.

4. *capiet*] *his capiet* ms. Salm. *capiat* vulgo. *his* ms. Thuan.

915.

Anth. III. 77. Salmasius ad Hist. Aug. Scriptt. T. II. p. 744.

2. *tesserulas*] *literulas* ms. Salm.

3. *discordans*] i. e. discolor. v. vers. 10.

5. *hic proprium*] *hic proprium faciunt et furtiva periclum* ms. Salm. *Ambiguum faciunt ars et fortuna periclum* ms. Scriverii. B.

6. *haec cavet*] *haec abet adversus* ms. Salm.

7. *talis*] *malis formola bellis* ms. Salm. *malis formo labellis* ms. Leid.

9. *vario exercent*] mss. Salm. Div. Leid. hiatu relicto. *vario tum exercent* vulgo. *Exercent vario ludentes praelia fato.* Oudend.
talo mss. Salm. Div. Leid. *fato* vulgo.

11. *avide*] *avida* mss. Salm. Leid.

13. *nimium*] *nimie* mss. Salm. Div. *nimiae* ms. Leid.

916.

Anth. III. 14. In ms. Salmas. et Leidensi inter Luxorii epigrammata legitur. *De amfiteatro in villa vicina mari fabricato.* mss. Salmas. Leid.

2. *insignes*] *igneas* ms. Salm. *indigenas* Heins. *ignotas* B.

3. *labores*] *laborem* mss. Salm. Leid.

917.

Anth. III. 79.

3. *ac sollers*] Oudend. Add. T. II. p. 736. *hac sollers* vulgo.
sistentes] *sistunt se* Oudend.

4. *buxis*] *buceis* Oudend.

5. *punctis faventibus*] *punctis fautricibus* Oudend. *punctisque faventibus* B.

6. *Fridas*] Frido principi cuidam Vandalorum epithalamium dixit Luxorius ep. 86. Sed totus versus non liquet.

7. *hac siduit*] *Assidue et similes mittuntur semper in imo,*
utque deus dederit, se praefert inscius artis. Oud.

10. *atque iners*] *atque ut iners* Oud.

13. *ac sollers*] Oud. *hac sollers* vulgo.

918.

Anth. III. 80. Hendecasyllabi.

2. *quae more vis*] corruptum. *quem more vos* ms. Div.

5. *probante Vero*] imperatore.

919.

Anth. III. 98. ex Barthii Adv. XXIII. 22.

920.

Anth. III. 106. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 197 et 298. Ex Barthii Adv. XL. 18.

3. *veneramur*] Piersonus Add. T. II. p. 738. *venamur* vulgo.

5. *o qui*] i. e. o qui caput meorum es. Wernsd.

6. *miseri-tui*] *mei* B.

8. *adversis*] Schrader. Add. T. II. p. 738. Wernsd. *adversus* vulgo.

13. *functo corpore*] iunge *functo corpore avi antiqui.* Sed v. 13—16. obscuritate laborant.

21. *adblandiar*] Wernsd. *abblandiar* vulgo. *eblandiar* Oudend. Nam adblandiri vel abblandiri ne in glossario quidem Ducangii reperitur.

27. *simul*] Wernsd. *semel* vulgo.

nos] *res* Oudend.

34. *auxilio*] an *auxilium*?

37. *non nisi in omnibus*] *non in millibus uni est* B.

46. *facta brevi constant*] ab iis, qui multum promittunt, facta brevia plerumque fiunt.

non repetenda] i. e. non comparanda verbis.

47. *in somnis*] i. e. was man gewöhnlich im Schlafe von den Göttern verlangt, das erfährt der Arme, wenn er seine Brüder um Hülfe bittet. Nähmlich beide schenken kein Gehör.

60. *quae tulit, hora, caput*] non eadem hora Pompeium occidit, quae gloria circumdederat.

62. *quae ruit*] *Illa illum extinxit, campis congressa Philippis*
Caesarea populum qua ruit, hora, manus.

Wernsd. Non assentior, sed *congressa* potius vitiosum.

78. *ferunt*] *ruunt* B.

79. *internis calidus*] Oudend. *callidus internis* vulgo.

80. *cum posita*] sic(tum) iacet diruta et collapsa rupes gravis cum arce, quae in ea posita est. Wernsd.

84. *adverso*] B. *averso* vulgo.

91. *Peligni poetae*] Ovidium intelligit, qui in Amor. lib. III. el. 15. dicit: *Mantua Virgilio gaudet, Verona Catullo,*
Pelignae dicor gloria gentis ego.

97. *possit*] *prosit* Oudend.

110. *manu*] i. e. manui.

120. *Nepos*] non liquet.

127. *varus*] B. *rarus* vulgo. *Aperta* i. e. nuda B. Add. T. I. p. 743.

133. *Anguibus*] Schrader. Add. T. II. pag. 739. *Languidus* vulgo.

142. *positis arma*] non liquet.

144. *in nostro*] *e nostro* B. Add. T. II. p. 739.

921.

Anth. III. 116.

922.

Anth. III. 117. Carmen malum.

923.

Anth. III. 160.

7. *maligna*] non liquet. Klotz. Antib. p. 126.

924.

Anth. III. 180. Numerus horum versuum, si versus revera erant, dissolutus est. In graecum vertit Salmasius ad Hist. Aug. T. II. pag. 818.

1. *pendere cum via*] *pendere in via* Oudend. Add. T. II. p. 744. Si delebis *cum*, versus hexameter prodibit.

925.

Anth. III. 190. *De electione coniugis* mss. Salm. Divion.

1. *vultu*] *vultus coniunx* ms. Thuan. *vita* Piersonus Add. T. II. p. 745. *vultu virgo* ms. Div.

habenda] *amanda* Klotz. Antib. p. 127.

2. *nullo*] Schrader. Add. T. II. pag. 745. *multo* vulgo. *multa* ms. Thu. *Horrida non facies multo celatur ab auro.* Klotz.

3. *qui*] *si* ms. Thu.

4. *ipse* etc.] *horritet ipse suam, feditas dissolvet amorem* ms. Salm. quod nescio an verum sit, etsi *horritare* novum verbum, *feditas*que prima brevi inauditum sit. Sed in Luxorii epigrammatis *quĕsumus, prĕmium, ĕgyptiacus* vidimus. Conf. adnot. ad ep. 325. et Addenda ad eundem locum. — *horret et ipse suam, feditas* mss. Div. Thu.

dissolvet] *dissolvit* ms. Div.

5. *illa*] *sequitur illa calens* mss. Salm. Div. Thu. *illa calens sequitur* B.

dorsum deest in ms. Thu.

iste] *ille* ms. Thu.

6. *clunem* ms. Salm. Oudend. Schrader. Add. T. II. p. 745. *suras* vulgo. Conf. Iuvenal. Sat. 6, 334. *cogetur fervore suo clunem submittere asello* mss. Div. Thu.

7. *biforme*] *biformem* ms. Div. Thu. *turpi (monstrum!) paritura biformem* B.

8. *quemque*] *quem mater ipsa suum timeat contingere natum* mss. Salm. Div. Thu. *quemque suum mulier timeat pertingere* n. vulgo.

926.

Anth. III. 276.

2. *fecerat adventu sonitum*] Schrader. Add. T. II. p. 750. *fecerat et ventum et sonitum* vulgo.

3. *adstantis pueri*] non liquet. *adstantis putei* in Collect. Pisaur. T. IV. p. 504.

10. *umbracula*] Piersonus Add. l. l. *miracula* vulgo.

12. *o iucunda nimis*] i. e. o gratissima Cythera, quae ad me, poetam pauperem, venire non recusasti. — *o iuc. quies* B.

927.

Anth. III. 50.

2. *Pontica in balnea*] haud procul ab Amasia, capite Ponti, balnea celeberrima erant. Mannert Geogr. T. VI. P. 2. p. 465.

6. *cui*] Gaio Caligulae, cuius novum balnearum usum tradidit Suetonius Calig. c. 37. Plin. H. N. XIII. 3.

928.

Anth. III. 52. *de lucameno* ms. Salm.

2. *Vulcanus*] idem versus in Regiani carmine ep. 538. legitur.

929.

Dorvillius edidit in Misc. Obss. nov. T. V. p. 484.

930.

Millin Voyage dans le midi de la France T. I. p. 339., qui hoc diptychon ad seculum sextum refert. Diptycha autem a novis consulibus dono amicis missa esse, nemo ignorat.

931.

Anth. III. 78.

2. *offert, sed belli*] ms. Scriverii. *offert se, belli* vulgo.

6. *collis et ima*] *colus et urna* ms. Div.

7. *ludo-in unum*] *ludo-in uno* ms. Scriverii.

8. *cum victi*] *convicti* ms. Salm.

932.

Anth. III. 82. Wernsdorf. Poet. T. II. pag. 194 et 279. *De spe queritur per exempla* ms. Scalig.

1. *summa malorum*] *spes una malorum solamen miseris.* Oudend. Add. T. II. p. 736. Primus atque ultimus versus sunt corrupti.

2. *qua*] *quos* Heins. *qui* B.

5. *aeternis portis*] *spes vetat aeterno mortis requiescere portu.* Schrader.

7. *futuris*] ms. Scalig. Oudend. *futuri* vulgo.

9. *laesis*] *lessis* ms. Voss. *fessis* B. *lassis* Heins.

11. *invitos*] *invita* mss. Voss. Scalig. *in vita sola moratur* Klotz. Antib. p. 118.

12. *sola perit*] *sola ruit* Oudend.

12. *nec perit, atque*] *nec venit atque* ms. Voss. *nec peritura redit* Heins. *sed fugit atque redit* Wernsd. *nec perit, usque redit* Francius.

14. *et quos*] *nec, quos decepit*, Oudend.

15. *devexa*] *divexo* mss. Voss. Scal.

17. *omnia-deorum*] i. e. omnia, quae deorum sunt.
nota] *mota* mss. Voss. Scal.

18. *admonet*] *admovet* ms. Voss.

19. *per feta procellis*] *persaeda procellas* mss. Voss. Scal. *per foeda procellis* Heins. inprobante Wakefield. ad Lucret. V, 258.

22. *victus*] *victos* mss. Voss. Scalig.

23. *districtus*] *destrictus* ms. Vos.

24. *redire*] *redisse* ms. Voss.

25. *ligatus*] *ligatos* ms. Voss.

28. *infesto pollice*] v. Quintil. XI. 3, 119. Visconti in Museo Pio Clementino T. II. p. 121. Wiener Jahrb. 1831. T. LIV. p. 122.

29. *cui descendunt* etc.] B. *et qui decenti iugulo tinctoria moto* mss. Voss. Scal. vulgo. *et cui descendit iugulo tinctoria, noto, spem, quamvis lecto* (vel *scuto*) *iam referatur, habet*. Oudend. Gladiatores mortifere vulnerati et semivivi ex arena supra lecticam sive lectum referebantur in spoliarium, ut ibi vulnera tentarentur. Sic Wernsdorfius. *Tinctorium* valet gladium.

30. *quamvis lecto*] *quamvis laqueo iam religetur* Ant. de Rooy. Add. T. II. p. 736.

36. *iussit, et o superi!*] *iussit: io Superi!* Schrader. Add. T. II. p. 736.

37. *suppar Carthago*] B. prob. Ruhnkenio ad Velleium II. 19. p. 132. — *pariter Carthago* Piersonus Add. T. II. pag. 737. *supra Carth.* vulgo. *sup* (*a* suprascr.) ms. Scalig.

39. *profugum toto*] *toto profugum* Tollius. Oudend.

44. *Protesiläe*] v. Hygini fab. 103 et 104.

47. *auras*] *undas* ms. Scal.

60. *confessi*] Heins. *defessi* vulgo.

61. *classes-coactas*] *classis-coactus* ms. Voss.
diverso ex hoste] *diverso ex orbe* Heins.

62. *trudit*] B. *tollit* ms. Voss. *ducit* vulgo.

63. *dura*] *duro* ms. Scal.
vincant] Heins. Piersonus Add. T. II. pag. 737. *frangant* B. ad Propertium p. 391. *pungant* Wernsd. *iungant* vulgo.

64. *mobilitate*] *non uilitate* mss. Voss. Scal.

66. *et semper*] *et semper contra, quae fugit ante, redit*. B. Add. T. I. p. 742. — *se semper contra quae fugit atque redit*. Barthius Advers. XVII. 3. — *et semper contra quam fugit atque redit*. Scaliger.

933.

Anth. III. 84.

934.

Anth. III. 86. Hoc distichon in lapide sepulcrali legitur, quem edidit Gruterus pag. 615, 11. Orellius in Inscript. pag. 4816., qui paulo aliter tria postrema verba intellexit; et Osannus in Sylloge Inscriptt. fascic. VIII. pag. 402. ex codice Parisino. Scaliger foetum recentioris poetae esse censet.

2. *sed*] *et* Klotz. Antib. p. 118. Alibi secundus versus variatur: *Conservant eadem balnea vina Venus.*

935.

Anth. III. 87.

1. *labores*] *dolores* B.

936.

Anth. III. 91.

937.

Anth. III. 109. ex Hygini fab. 221.

2. *et meditanda*] ordo hic est: *et, Periandre ex Ephyra,* doces, *cuncta meditanda.* — *ut meditanda* ms. Voss.

4. *Bias*] *a malis poetis as corripitur.* Schrader. Emendatt. pag. XXXVIII.

7. *induperavit*] Wakef. ad Lucret. IV, 965: *ita postmodum Schefferum correxisse vidi, Munckero inscitissime repugnante.* — *induperabit* vulgo.

938.

Anth. III. 110. Inter Columbani, poetae medii aevi, carmina tres horum monostichorum leguntur: sed totum Marbodii est, ut ex Fabricii Bibl. Lat. Inf. et Med. Aet. T. V. p. 17. cognoscitur. In Conr. Orellii Carminibus Sententiosis Latinis p. 117. et in Zellii Publio Syro p. 87. his monostichis duodecim alii versus affixi sunt, qui inter carmina poetarum scholasticorum leguntur, ep. 445—456.

12. *si liber*] legendum *sic liber haberis*, ut apud Maium.

23. *culpandus*] *captandus* ap. Maium. *Tunc homo culpandus* ap. Fabricium.

24. *quod te par*] ms. Petav. et Maius. *quae te par* vulgo. Simile exemplum Arusianus Messus habet s. v. *par* ex Sallustio: *Scalae pares moenium altitudine.*

25. *vox*] ms. Petav. Maius. *est* vulgo.

26. *te vindicat*] ms. Petav. Oudend. ad Appulei. T. I. p. 506. — *desaevitque* vulgo.

29. *hominis*] apud Fabricium. *omnis* vulgo. — mox omittitur *est* in ms. Petav.

Idem, nec tamen eodem modo legitur in Tomo V. Classicorum Auctt. Ang. Maii p. 461.

Incipiunt sententiae generales
in singulis versibus.

Utilibus monitis prudens adcommodet aurem.
Non laeta extollant animum, non tristia frangant.
Dispar vivendi ratio est, mors omnibus una.
Numquam sanantur deformis vulnera famae.
Naufragium rerum est mulier malefida marito.
Tu si animo regeris, rex es: si corpore, servus.
Proximus esto bonis, si non potes optimus esse.
Audit, quod non vult, qui pergit dicere, quod vult.
Iuri servitium defer, sic liber haberis.
Ex igne ut fumus, sic fama ex crimine surgit.
Paulisper laxatus amor decedere quibit.
Splendor opum sordes vitae non abluit umquam.
Mortis imago iuvat somnus, mors ipsa timetur.
Quanto maior eris, tanto moderatior esto.
Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore.
Divitiae trepidant, paupertas libera res est.
Dissimilis cunctis vox, vultus, vita, voluntas.
Labitur ex animo benefactum, iniuria durat.
Saepe dolor sicut lacrimas et gaudia fundunt.
Tristibus adficiar gravius, si laeta recorder.
Quid cautus caveas, aliena exempla docebunt.
Condit fercla famis, plenis insuavia cuncta.
Doctrinae est fructus dulcis, radices amarae.
Accusans alium propriam prius inspice mentem.
Qui vinci sese patitur, pro tempore vincit.
Dum speras, servis, cum data sint praemia servis. (legendum *data cum.*)
Nemo ita despectus, quin possit laedere laesus.
Ille nocet gravius, quem tu contemnere possis.
Quod metuis, cumulas, si velas crimine crimen.
Consilii regimen virtuti corporis adde.
Cum vitia alterius satis acri lumine cernis,
Nec tua prospicias, fis verus crimine caecus.
Haud homo captandus, quando est in crimine casus.
Fac, quod te par sit, non alter quod mereatur.
Suffragium laudis, quod fert malus, hoc bonus odit.
Aspera perpessu fiunt iucunda relatu.

939.

Anth. III. 145. Recens videtur.

940.

Anth. III. 156.

1. *sic tibi*] *sic florentes quaevo* ms. Thu. *sic sint* ms. Scal. *s: sunt fl. aequaevum* ms. Voss.

2. *aetheriae*] Schrader. Add. T. II. pag. 741. Burm. ad T. II. pag. 633. *aeternae* vulgo. — mox *sidera celsa patent* ms. Thu. *petant* ad. s.

4. *gerant*] *ferant* Heins.

6. *iuges*] Heinsius. *riges* vulgo. praeterea *nobilisque* in mss. Voss. Scalig.

10. *possit*] *par sit* Heinsius. *serviret aetalis pessit* ms. Voss. *serviret alia* ms. Thuan.

941.

Anth. III. 159. *Ad malivolum* ms. Voss. *in Maximum* B.

2. *odi te, et*] ms. Voss. Heins. *audi rem et* vulgo.

faciam] *taceam* vel *patiar* Cannegieter Add. T. II. p. 741.

4. *invidiose*] *invidiore* ms. Voss.

6. *magnis*] *magna* ms. Voss. — mox *haec peream* ms. Voss.

7. *nimiae iam, Maxime, causae!*] Heins. *nisi sunt animi tam maxima causa* vulgo. *nisi sunt vanae tam, Maxime, causae.* Cannegieter.

8. *iuvat*] ms. Voss. *iuvet* vulgo.

9. *oro*] Heins. *curo* vulgo.

942.

Anth. III. 162.

1. *Fenc Adrumentanus*] sic scripsi propter versum quintum. Fenc nomen proprium Aegyptii. Adrumenta sive Adrumetum colonia fuit Romana provinciae Byzacense in Africa. v. Mannert. Africa T. II. pag. 243. — *Fencaramentarum* vulgo. *gens* vel *faex Adrumettorum* Oudend. *fex garamentarum* ms. Salm. *faex Garamentarum* Heins. *Fenc Armentano* vel *Armentanus* Meermannus Add. T. II. p. 741., qui ad Nilum fluvium haud procul ruinis Thebes urbem *Arment*, olim *Hermonthis* esse dicit. *Faecasianorum* mss. Voss. Leid.

2. *corpore*] *corpora* mss. Thuan.

4. *visos-viros*] Anth. III. 183, 6. *fuscetur visis casta marita viris.*

5. *Adrumenta, tuum*] *Adrumenta* pro vocativo accipio. *Adramentatum* ms. Thuan. *atramentatum* ms. Salm. *adramenta* ms. Voss.

943.

Anth. III. 163. *Eiusdem auctoris esse videtur, cuius praecedens.* Meermannus Add. T. II. p. 741.

1. *alumnus*] *alumnis* ms. Thuan.

3. *carbo*] *carvo c. cordant* ms. Salm. *corvus corbucinis* ms. Thuan.

4. *legeris*] metro adversatur. *dederis* Klotz. Antib. p. 126. *legitur* Oudend. Add. T. II. p. 741.

Aethiopi] mss. Salm. Thuan. Oudend. *Aethiopis* vulgo.

944.

Anth. III. 164. In ms. Salm. inter Luxorii epigrammata legitur.

1. *es vel*] mss. Salm. Leid. Voss. Thuan. *vel* significat *et*, cuius generis multa in Luxorii carminibus reperiuntur exempla. *corpore par querulis es, par clamore cicadis.* vulgo. *et par* Scriverius.

2. *hinc potior*] mss. Salm. Leid. Thu. *hinc potius* ms. Voss. *hinc differs* vulgo. *hoc differs* Schrader. Add. T. I. p. 745.

3. *oberret*] ms. Salm. Heins. *cui obirent* ms. Thu. *aboret* ms. Voss. *oberret* est obversetur. *vox cuius ab ore* vulgo.

4. *sonum*] *somnum* ms. Thu.

5. *capiant quae*] ms. Voss. *cupiant quae* ms. Thu. *capiant quem* mss. Salm. Leid. *accipiant quae* vulgo. *capiant quae m. sonorem* Oudend.

6. *ut sit*] *cum sit* mss. Salm. Leid.

945.

Anth. III. 166. Vulgo inscribitur *Tullii Marci.*

946.

Anth. III. 167. Metrum Asclepiadeum primum. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 472. — *De arzucitanoe vete* ms. Salm. *de arzugitano evetae* ms. Thuan. De Arzugitana provincia in Africa sita dixit Meermannus Add. T. II. p. 741., et eadem est, quae alias regio Zeugitana appellatur. . Mannert. Africa T. II. p. 216.

1. *praecisae*] ms. Salm. Boissonad. ad Nicetae lib. I. 342. *praecissae* ms. Thu. *praescissae* vulgo.

2. *arbuto*] *arbusto* ms. Thu.

3. *trunco*] *iuncco cum rubeas tupeas* ms. Thu.

4. *formare propriis*] mss. Salm. Thu. Lennep. ad Terentianum p. 16. — *formare e propriis* vulgo, quod intelligi nequit.

7. *cordis acutior*] ms. Salm. *cordis auctior* (*cordas* a 1. m.) Thu. ulg. *cordibus auctior* Oudend. (eine feinere Beschaffenheit des Herzens).

8. *solus*] ms. Salm. Oudend. *solis* vulgo.

asciis] *asceis* ms. Thu. *ascibus* ms. Salm.

9. *duri*] Oudend. *duris* vulgo.

11. *qui vaccam*] Daedalus vaccam ligneam fabricavit, equum Troianum Epeus.

12. *struxit*] *struxi tecum fr. acaicae* ms. Thu.

947.

Anth. III. 168. *De leone uxoris suae* ms. Thu.

1. *Graecule*] *graegule* mss. Salm. Voss. *graecula* ms. Thu.

2. *tuae*] *meae* ms. Salm.

3. *forte*] *nocte* B.

4. *propria*] *patria* mss. Voss. Thu.

5. *sed*] *sed praetensa actus derisit retia quidam Curva rastuu hoc remanere domo Nam semel admisus derisit retia quidam Tequ tuis* etc. ms. Thu.

8. *cum iugulas*] versus est Martialis lib. III. 24: *Dum iugulas hircum, factus es ipse caper.*

948.

Anth. III. 169. *Ad lenonem comitiatum* ms. Divion. *ad lenonem comicianum* ms. Leid.

1. *nigri-panni*] chlamydem militum significat.

2. *dissere*] *desidere* mss. Salm. Leid.

3. *exiguone*] *exiguo nec* ms. Leid. Exiguus quaestus est as illa, quem pro cella solvebant meretrices. B.

4. *erat*] *eras* ms. Leid.

5. *populi pastum*] [sic corrige contextum] intelligit annonam militarem, quam erogare militibus duces et primipili debebant, sed qua eos fraudabant saepe, ut egeret miles et esuriret. B.

7. *vitandos*] *vitando* ms. Salm.

8. *valeas*] *caleas* ms. Salm. *caveas* Boltius Add. T. II. p. 41
tenso-pede] per celerem fugam et abitum e castris interpretatur Oudend.

12. *militiae utriusque comes*] a Constantino Comites utriusque militiae instituti sunt: cui enim dignitas magistri equitum simul atque peditum deferebatur, Comes utriusque militiae dictus est. — *utriusque come* ms. Leid.

949.

Anth. III. 170. *De Marte cinedo* mss. Salm. Voss. Thuan.

1. *nomen de*] ms. Salm. *Martis de me dictum* mss. Voss. Thu. *Martis te vel de nomine* vulgo.

3. *sors f. melior*] ms. Salm. *fors f. potius* Burm. *sors fuerat pridos* mss. Voss. Thu.

4. *aut natura*] Oudend. *et natura* vulgo.

5. *utroque*] *utrumque* mss. Voss. Thu. Legendum: *Nunc utroque cares, ignoti fabula sexus* vel *nunc utroque carens ignoti es fabula sexus.*

950.

Anth. III. 171. Hendecasyllabi.

2. *fremebat*] *frebemat* ms. Salm.

3. *quamvis*] *quavis* ms. Thuan.

4. *et vibret*] *et biberet parvum n. colore* mss. Voss. Thu.

5. *mullis*] *mulis* ms. Salm. Oudend. *pullis* B. Per *hirsutos mulos* intelligit Oudend. asinos.

6. *qui*] *quae possent pariles cithare iunctas* ms. Salm. *parile scilare iunctas* ms. Voss.

951.

Anth. III. 173.

1. *referas*] *referans* mss. Voss. Thuan. *referant* Heins.

3. *tempora*] ms. Salm. *pectora* vulgo.

5. *desine*] *desinet* ms. Thu.

6. *ferae*] *fore* mss. Voss. Thu. *fores* ms. Salm.

8. *quae*] *quem* ms. Salm.

952.

Anth. III. 175.

4. *extat*] ms. Divion. Schraderus Add. T. II. pag. 743. *errat* vulgo.

953.

Anth. III. 176.

3. *femineo eunuchus*] hiatus negligitur.

clune] Oudend. Add. T. II. p. 743. *crure* vulgo.

4. *dubites*] *dubitet* ms. Divion.

magis] deest in ms. Salm. a 1. m.

954.

Anth. III. 178.

1. *derivans*] *declinans* Klotz. Antib. p. 127. *deribans* ms. Thuan.

flexu] *sexu* ms. Thuan.

2. *lentum*] *lectum* ms. Thu. a 1. m.

4. *spondens*] ms. Salmasii et Salmasius ipse ad Hist. Aug. T. II. p. 843. *solertis pendet* ms. Thu. *sollerti pendet* vulgo. *solerti spondet* Pithoeus.

5. *grata*] *Graia* ms. Salm.

955.

Anth. III. 181.

2. *vulgi*] *vulgu* mss. Thuan. Voss.

3. *tactu cantuque*] *iactu cantuque* ms. Salm. *stat lactuque potens* ms. Thu.

5. *nam iura*] *nam lira aequali ambo moderamine libram* ms. Thu. *namque ita aequali ambo mod. libram atque oris socias* ms. Salm.

6. *socias*] *socia astemperat* ms. Thu.

8. *utrumne*] *utrumque canat an lyra sonet* ms. Salm. *atrum canat* *s lyraque sola sonet* ms. Thu.

956.

Anth. III. 179. *Funambulum* ms. Voss.

1. *stuppea*] *stupea* ms. Thu.

2. *quae*] *quem* mss. Salm. Voss. Thu. — mox *iubente* ms. Salm.

3. *quae*] *quam* mss. Voss. Salm. Thu. — mox *superius* ms. Salm. pro *super aërius*.

protendit] mss. Salm. Voss. Oudend. *praetendit* vulgo.

6. *lapsa e gracili*] *lapsa gracili* ms. Voss. *lapsa facili* ms. Salm.

8. *pinnis persecuisse*] mss. Salm. Thu. Voss. *pennis prosecuisse* vulgo. Wakef. ad Lucret. V, 210.

10. *funis*] *funus* ms. Thu.

957.

Anth. III. 182.

2. *pectore*] *pectine* Heinsius. — Mox *linguato pollice* valet facundo pollice, docto digito.

3. *percurrens*] ms. Divion. *decurrens* vulgo.

4. *possit*] ita scripsi. vulgo *posset*.

5. *cithara*] *citharae* mss. Salm. Div.

7. *repetitor*] Schraderus Add. T. I. pag. 745. *revocator* Oudend. Add. T. II. p. 744. *reparator* vulgo.

8. *cum flexit*] *conflexit* ms. Salm.

958.

Anth. III. 183. *De vasterna* ms. Thuan.

2. *radians latum* etc.] ms. Salm. *radians patulum g. utrumque* ms. Thu. *radians patulum g. utrimque* vulgo. *Latum latus radians* basternae vocat, quod specularibus basternae latera essent clausa. Salmasius ad Hist. Aug. T. I. pag. 846.

5. *ne*] *nec* ms. Thu.

6. *fuscetur*] Symmachus ep. I. 34. *Quem ad hoc aevi nulla actuum culpa fuscavit* i. e. dedecoravit.

marita] ms. Salm. et Thu. *matrona* vulgo.

959.

Anth. III. 184.

1. *in spatio Veneris*] i. e. in circo Veneris.

4. *et velut in*] *et veluti in* Wakefield. ad Lucret. I, 493.

5. *haud*] *aut* mss. Salm. Leid.

tecta] *stricta* Wakefield. i. e. *ἐληλαμένα*.

6. *solum*] *sola* mss. Salm. Leid.

8. *nec sibi*] *hae sibi congressi vir nocet an mulier* ms. Salm.

9. *sed habent*] *sed dant* mss. Salm. Leid.

10. *organa*] fistulae. Salmasius ad Hist. Aug. T. I. p. 179. — Sed Reiskius organa quae hodie dicuntur interpretatur. Add. T. I. p. 745.

960.

Anth. III. 185.

1. *conducere*] *conduce* ms. Thu.

5. *gyros*] Heinsius. *guirios* vulgo. *guirior* ms. Voss.

6. *candentis*] *cadentis* ms. Thu. *cum dentis quadrem unus habere* ms. Voss.

7. *Cererem*] Schrader. *Cerere* ms. Thu. *Cereris* vulgo.
patiere] *paterere* ms. Voss.

961.

Anth. III. 186.

5. *quadrupia*] corruptum.

7. *molli, tergumque*] Piersonus Add. T. II. pag. 744. — *amplexu molitur dumque* ms. Salm. *amplexu mollitur dumque* ms. Leid. *hanc fovet amplexu molitor, caudamque caballae* Oudend. *amplexu blanditur dumque* ms. Divion. vulgo, unde idem Piersonus *hanc fovet amplexu blando, tergumque caballae* excogitavit.

8. *assidue*] *adsiduo* Oudend.

9. *Cressa*] Pasiphae. — *gressa* mss. Salm. Leid. *Cresse* Heins.

11. *flammis*] *flammae* B.

962.

Anth. III. 187. Hendecasyllabi.

3. *lares virentes*] Oudend. Schrader. Add. T. I. pag. 745. Iunge *palmas virentes* ut in Iuvenal. sat. VII, 118. *virides palmae.* — *capiunt causae virentes* ms. Divion. *capiunt lares iutenses* ms. Salm. vulgo.

4. *athla*] *atla* ms. Salm. *atra* ms. Div.

13. *solitum*] *sonitum* ms. Salm. *sobitum movere causas* ms. Divion.
caulas] caulae sunt cancelli tribunales, ubi sunt advocati.

14. *subantis*] primus pes est iambus. *susantis* ms. Salm. *subare* prurire in libidinem.

963.

Anth. III. 188.

6. *incepto*] *incepto puerum reddit Ipocraten* ms. Salm. *incepto puerum rededit Ipocraten* ms. Leid. Discipulus medici duxit equum, quo doctor vehi solitus erat per publicum, atque ita factus est Hippocrates. Piersonus Add. T. II. pag. 744. *incepto* i. e. durch den ersten Versuch. — *in coepto puerum reddidit Harpocratem* B. Sed lusus est in nomine Hippocratis, qui non solum medicorum principem, sed, si etymon spectas, eum significat, qui equum tenet.

964.

Anth. III. 191.

2. *edat*] *alat* ms. Voss.

965.

Anth. III. 192. *Quod non vera (severa* mg.) *carmina scribat.* ms. Scal. Ruhnkenius id carmen unum omnium venustissimum esse iudicat.

3. *tumidis-capillis*] poeta triplicem comarum cultum Arethusae celebrat. Tumidi capilli iidem sunt, qui ab Ovidio in A. A. III, 145. laudantur. *Huic decet inflatos laxe iacuisse capillos,*
illa sit adstrictis impedienda comis. Sic B. ad T. II. p. 482. *nitidis capillis* Schrader. *tumidis papillis* Ruhnkenius ad Rutilium p. 258. elegantissime.

5. *et-pulsans*] *ut-pulset* B. Ruhnken.

8. *ut*] B. Ruhnk. *et* vulgo.

9. *dulces-tabellas*] *ductus tabellae* Ruhnk. *doctas tabellas* B.

10. *lateri*] Toupius v. Praef. edit. Angl. Opuscul. Ruhnkenii pag. XXXVIII. *lecto* vulgo. *telo* Ruhnkenius.

14. *severa*] *sonora* ms. Scal.

966.

Anth. III. 193. *Excussato sihoris materiae* ms. Scal.

8. *vulnere*] *funere* Wakef. ad Lucret. III, 894.

10. *tutos-lacus*] *tuto lacu* Francius.

967.

Anth. III. 194.

2. *videor*] *videar* Francius.

968.

Anth. III. 195.

969.

Anth. III. 196. *De silentio amoris* ms. Scal.

1. *iuratum*] *iratum* ms. Scal.

970.

Anth. III. 198. *De zelotypo* ms. Scal.

4. *fueris*] *fuerint* Burm.

971.

Anth. III. 199.

2. *arte decente*] *dispositas parte decente* ms. Voss.

6. *se det*] i. e. cultu neglecto ad me veniat amica mea. *non amo neglectam, mihi si quae comit amica sed et ornate* ms. Scal. *sedet ornate* ms. Voss. *sed quae et inornata simplicitate valet.* Scaliger. *Scita et inornata simplicitate valet.* Bondam. Var. Lectt. p. 256. — *Et comtos semper cultus unguentaque semper Mollia sollicita promta videre manu, Non amo: neglectim, mihi se quae comit, amica Se det, inornata simplicitate valens.* Wakefield. ad Lucret. I, 45. — *neglectim mihi se quae comit amica, haec et inornata s. valet,* vulgo.

7. *cures*] *curet* Heins.

8. *et coram*] corruptum. *sed roseam faciem: mel habet illa suum.* Bondam. *at decorant: facies mel habet illa suum.* Iacobs. Spec. Emend. p. 82. — *me coram: facies mel habet illa suum.* Heyn. ap. Iacobs. *nec coram faciem me lavet illa suam.* Heins. Oudend. Add. T. II. p. 745. *nec cura faciem: mel habet illa suum.* Scaliger. i. e. nec venustatem faciei fuco exornes.

suum] *suam* mss. Scal. Voss.

972.

Anth. III. 200.

5. *multae*] *natae* Tollius. Construe: Multae deliciae ex tempore, ut subito crevere, melius cedere solent quam scriptae. Viele Genüsse fallen aus dem Stegreif besser aus als diejenigen, welche man erst in Briefen verabredet hat.

ex] *et* ms. Scal.

973.

Anth. III. 201. Hendecasyllabi.

7. *deprensa*] *deprensa melius potes potiri.* Scaliger.

974.

Anth. III. 202.

2. *nunc*] *num meminisse mei?* Lachmannus ad Propert. I, 13. p. 54.

3. *hic quis*] *hem, quis* Lachm. l. l.

5. *non dubie*] *nunc dubie* ms. Scal. *non dubie loquitur me a Delia* Scalig. in Catal. p. 202.

13. *gestare*] *garrire* Lachmannus.

975.

Anth. III. 203.

6. *teret*] Pontanus. *tenet* vulgo.

8. *fac*] *fas* Schrader. Add. T. II. p. 745.

976.

Anth. III. 204.

1. *venusta*] B. *vetusta* vulgo.

2. *redde vicem*] Fateor, te esse formosam, divitem etc. Omnia fatebor; sed tu quoque fatere, quae ego scire cupio. Nempe dico, te parum castam esse. Tune negas? Iterum ego quoque falsa esse dico, quae modo fassus sum. Quare tu, ut ea retineas, dic potius: semel tantummodo etc. Klotz. Antib. p. 128.

4. *nego*] Tollius. Klotz. *nega* vulgo.

7. *illud*] construe: *sed illud, quod non fecit I., hoc facitis.*

977.

Anth. III. 205.

2. *victa*] *vincta* Heins. Hand. ad Stat. Silv. II, 242.

3. *prensat*] vel *prendit* Oudend. Add. T. II. p. 646. *prensum* vulgo.

13. *paveo somnumque torumque*] *careo somnoque toroque* Schrader. Add. T. II. p. 746.

14. *et sequor*] Omnes ceteri homines securi dormiunt, ego solus iugum Cupidinis fero.

978.

Anth. III. 206.

1. *te vigilans*] ex Ovid. Heroid. XVI, 99:

Te vigilans oculis, animo te nocte videbam,
Lumina cum placido vincta sopore iacent.

sic Hand. l. l. non *victa*.

2. *victa*] *vincta* Hand. ad Statii Silv. II, 242.

solo] *somno* Cannegieter. Add. T. II. p. 746.

3. *me tecum*] *te mecum* Schrader. Add. T. II. p. 746.

979.

Anth. III. 207. Inscriptionem ex mss. Salm. Thuan. dedi. — *De malis aureis* ms. Voss.

3. *putem*] *putes* Oudend. Add. T. II. p. 746.

magis] construe: *omnia grata putem, sed, si ipsa venires, magis ornares donum tuum.*

4. *donum*] *domum* ms. Thu.

5. *adportes*] *exportes* mss. Voss. Thu.

6. *tristis-sapor*] Heins. *tristia* vulgo. *tristicia* mss. Salm. Voss.

7. *at*] *aut* Heins. *et si forte dissimulas* ms. Thu. *et si forte dissimula* ms. Salm.

8. *oscula cum pomis*] *os quali compremis multe vorabo* ms. Bineti. *Et si forte dissimula multum m. c. v. Osque ledis morsu mitte* ms. Salm. *osque ledis morsu mitte.* ms. Voss. *oscula de morsu mitte* Heins. *osque levi morsu mitte.* Cannegieter. Add. T. II. p. 746.; verum, quid sit illud *que*, non intelligo.

980.

Anth. III. 208.

1. *celeres*] *celerestio tardare* mss. Thu. Voss. *celeres tardare* omisso *pretio* ms. Salm.

2. *Phryge*] *fryga* mss. Thu. Voss.

3. *ingenuo*] *ingenio* mss. Salm. Voss. Thu.

981.

Anth. III. 209. Mala Matiana nomen habent a C. Matio, mimiamborum scriptore, qui de re rustica libros confecit. De hoc viro in praefatione dixi.

1. *Veneri*] i. e. talibus pomis gratiam formae suae accepit Venus, cum a Paride ceteris deabus praeferebatur.

2. *sacrum-nemus*] Mala Matiana similia sunt illis, quae in hortis Hesperidum vel in sacro Hesperidum nemore ab angue custodita, et occiso custode ab Hercule ablata erant.

perdidit] *prodidit* ms. Thuan.

982.

Anth. III. 210.

1. *tenuit discordia mensam*] ms. Salm. Poeta de malo Eridis loquitur. Eris, quae Thetidis nuptiis invitata non erat, talibus pomis inter deos litem movit. *His contemta deum genuit discordia mensa* vulgo. *deûm gemuit* Oudend.

2. *Briseida*] nominativum esse pro *Briseis* dicit Burmannus. Sed Briseidos quae sit cum malo Paridis coniunctio, quamve urbem suam prodiderit, non video. Latet ergo vitium in *Briseida*, nec tamen *Priamida* (Paris) verum esse potest, quia penultima alias brevis est.

983.

Anth. III. 213. Petronii esse opinor.

3. *marmore si Pario*] Schraderus. *marmore Sicanio* vulgo.

984.

Anth. III. 214.

2. *teneras officiosa*] i. e. teneris manibus laboriosa.

3. *protecta*] Schrader. Add. T. II. p. 746. *praecincta* Burm. *producta* vulgo. *praeducta* Heins.

4. *utrumque*] referendum est ad strophium et papillas, quae ornant pectus. B.

985.

Anth. III. 215.

3. *ponit*] an *ponunt*?

986.

Anth. III. 216.

1. *rosa Tyrii*] *rosa e Tyrii* vel *rosam e Tyrii* Oudend. Add. T. II. p. 746.; neutra coniecturarum Oudend. necessaria.

987.

Anth. III. 217. Hendecasyllabi. — Macrobius Sat. II, 2. Demosthenes excitatus ad Laidos famam, cuius formam tunc Graecia mirabatur, accessit, ut et ipse famoso amore potiretur; qui ubi dimidium talentum unius pretium noctis audivit, discessit hoc dicto: *οὐκ ἀγοράζω τοσούτου μεταvοῆσαι*. — Binetus epigramma in veteri lexico quodam invenit sub nomine Martialis, unde Scriverius reiecit in Appendicem Martialis. Ego Petronio potius tribuerim.

988.

Anth. III. 218.

4. *Iulia missa tuis*] *missa, puella, tuis.* ms. Perotti.

989.

Anth. III. 219. Wernsdorfius Po. L. min. T. II. pag. 390 et 455 Valerio Catoni tribuendum putabat. Verum id carmen vetustum non esse, Aug. Ferd. Naekius in Indice Praelectt. Universitatis Bonn. a. 1828. eleganter demonstravit. Ex verbis sive ex sermone, inquit, cuius in poetis etiam metrum pars est, si quid non antiquum, cognoscitur. Quae semper tutissima omnium manebit demonstratio. Documento esto *Lyricum*, quod dicitur, *ad Lydiam*. Quod cum Iul. Caesar Scaliger dudum quo loco habendum esset, verbo monuisset, Iosephus autem Scaliger et Pithoeus sapienter praeterissent, recentior aetas rursus pro antiquo habere, *delicatissimum* et *valde elegans* appellare, unus, cum olim Cornelio adscriptum fuisset Gallo, Valerio Catoni tribuere, quod etiam magis incredibile, coepit. Et sane, si quis cum viris doctis, argumento, quod *delicatum* esse concedo, carminis delenitus, neque in sententiis haereat, quarum tamen ad meum sensum non antiqua conformatio est, et quae insunt prava latinitate et prorsus barbara, qualia versu 18 et 24 leguntur, aut excuset aut tollenda esse emendatione contendat: quid ei faciamus? Nempe unum faciemus. Rationem opponemus metricam: in quam si accurate inquisitum a quoquam fuisset, dudum haud dubie inter omnes conveniret, carmen origine esse longe recentissima. Est carmen numero, si hic numerus dici queat, dactylico scriptum, sed hac conditione vel potius hac licentia, nulla ut positionis ratio habita sit, elisio ut nunc observetur, quod versu 23 factum est, nunc negligatur, ut v. 4, 15., denique ut versus praeter dactylum non solum spondeum, sed etiam pro dactylo anapaestum, tribrachum, creticum, molossum, bacchium, itidemque pro spondeo quemvis pedem bisyllabum admittat. Audio: quid, malum, hoc metri est? Neque repugno, si quis metrum hoc esse neget. Sunt versus ad accentum facti, politici, sive rhythmi vulgares, quo de genere Santenius ad Terentianum et nuper unum alterumque exemplum I. D. Fuss. dissert. de versibus homoeoteleutis edit. alt. illustravit. Nostrum carmen non memini a quoquam esse ad hanc disputationem adhibitum. Itaque rhythmi ita procedunt *Lýdia bélla puélla cándida, Áut expolítum ébur 'Indicum Sic me destituis iám semimórtuum.* Leges sibi poeta has scripsit, ut caesuram faceret in fine pedis secundi excepto versu 1., tum ut primus in versu pes et quartus semper essent trisyllabi: qua tamen in re cavendum est, ne quis ex his *Albamque*, *Productum*, *Perfusas*, *Compresso*, *Candore et* dactylos efficere pronuntiando conetur, quod repugnaret usitatae pronuntiationi latinae. Est ibi potius secunda syllaba acuenda, ut quasi anacrusis quaedam existat hunc in modum *Perfúsas rúbro púrpurae Týriae* et sic reliqua. Quem etiam in modum accipiendus versus 9, non sic *Pánde puélla* || *stéllatos óculos*, sed sic

Pánde puélla || *stellátos óculos.* Et sic, puto, versus 6. *Flávos lucéntes, ut aúrum nitidum.* Praeterea totum carmen in duas partes dividitur, quarum posterior a. v. 17. aut a v. 18. incipit, et strophae describi sex possunt, quarum una quinque, reliquae versibus constabunt quatuor. Iam quam recens sit carmen, non quaeram cupidius. Repperi illud ipse in codice membran., qui inter versum 24 et 25 hunc insertum habebat tamquam novum versiculum *Molliter ac lepide sanet.* Quae exclamatio est exultantis inter legendum tenebrionis, adscripta in margine, postea in carmen illata ipsum. — Haec Naekius. Porro Niebuhrius (in Museo Rhenano III. Fasc. I. p. 1599.) saeculo quinto decimo originem carminis vindicavit. Quod idem Naekius eodem loco (p. 9.) ex ea re confirmare studuit, quod omnes codices, in quibus carmen legatur, versus finem demum saeculi quinti decimi scripti sint. Sed ne sic quidem Niebuhrio prorsus assentiri audet, praesertim cum carmina vulgari rhythmo composita serioribus temporibus non amplius reperiantur, in medio autem aevo inde ab Augustini aetate plurima huius generis occurrant. Sed non Naekii solum doctissimam disputationem, sed ea quoque, quae de hoc carmine amicissimus Voegilinus ad me scripserat, huc inserenda existimavi.

Metrica huius carminis, inquit ille, ratio est medii aevi, vulgaris sive monachalis, quae est recentiorum eadem linguarum. Caret ea quantitatis s. prosodiae distinctione nec nisi accentu constituitur, atque elisionem negligit. Nota sunt huius rationis exempla veteres illi christiani hymni, v. c. „Stabat mater dolorosa Iuxta crucem lacrimosa Dum pendebat filius: Cuius animam dolentem Contristatam ac gementem Pertransibat gladius:“ quae hoc praebent versuum schema:

— ∪ — ∪ — ∪ — ∪ || — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ ||
|| — ∪ — ∪ — ∪ — || — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ || — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ ||
— ∪ — ∪ — ∪

quum antiqua ex prosodia ita *ἀμέτρως* procederent:

— — — — ∪ — — ∪ || — — ∪ — ∪ ∪ — ∪ || — — — — — — ∪ ⏒ ||
∪ ∪ ∪ ∪ — ∪ — — — || — — — — — ∪ — — || — — — — — ∪ ∪ —

Nostrum carmen hac insuper utitur licentia, ut pro dactylis, qui est primarius in eo numerus, etiam trochaeos (sive malis spondeos dicere; sunt enim duae syllabae, quarum prior ictum habet, nihil vero quantitate differunt) adhibeat. Quin etiam quater vss. 8, 12, 19, 23. primo pedi, quum sit trochaeus, anacrusis addita est. (Nisi quis potius ita statuat, ubique singulis verbis incidendum esse, et hanc anacrusin saepius adesse, ut exhibet schema alterum.) Sed verum est, pedum omnino nullam esse rationem, solius contra rhythmi. Qui est descendens quem dicimus: incipit enim versus arsi, quae ter recurrit, ut cuiusvis versus quatuor sint arses: quamque autem arsin sequitur thesis modo unius modo duarum syllabarum. Quatuor quos indicavi versus, 8, 12, 19, 23. ante primam arsin anacrusin sive thesin insuper addunt.

(c) — ∪∪ — ∪∪ — ∪∪ — ∪∪
∪ ∪ ∪ ∪

Videmus autem secundae arsi plerumque, saepius etiam tertiae unam tantum syllabam adiungi: quarta semper duas post se habet syllabas, prima item praeter illos anacruseos versus.

Unde hoc fit schema:

— ∪∪ — ∪ — ∪ — ∪∪
∪ — ∪ ∪∪ ∪∪

15. *animi*] *animae* B.

18. *gemipomas*] *gemellulas* B. *gemipomae papillae* nove dictum pro papillis, quae geminorum pomorum speciem habent.

22. *conde*] *pande* Schrader. Add. T. II. p. 746.

990.

Carmen recepi, quod Niebuhrius ediderat in Museo Rhen. III. F. I. p. 7., praesertim cum eodem genere rhythmorum, quo praecedens, sit compositum. Niebuhrius hoc carmen ecclesiasticum seculum septimum superare statuit. Pedibus quatuor singuli versus constant et post secundum pedem habent caesuram. In eo tantum hic hymnus et carmen quod sequitur, a Lyrico ad Lydiam differunt, quod omnes pedes trisyllabi sunt, in illo autem bisyllabis variantur trisyllabi. Praeterea alliteratio fit finitione vocabulorum tum in hoc, tum in illo, quod sequitur, carmine.

991.

Carmen hoc idem Niebuhrius ibidem edidit. In hoc quoque vestigia poeseos rusticae extant.

992.

Anth. III. 220. Hendecasyllabi. Inter fragmenta Petronii vulgo legitur sine codicum auctoritate.

8. *rubor*] i. e. pudor.

993.

Anth. III. 221. Hendecasyllabi. Inter fragmenta Petronii vulgo extat.

994.

Anth. III. 223.

1. *dum cretam sumit* etc.] mss. Voss. et Scaligeran. —
dum sumit cretam in faciem Sertoria, cretam
perdidit illa simul, perdidit et faciem. vulgo.

2. *ut*] Scalig. et Heins. addidit. omitt. in mss. Voss. et Scalig.

995.

Anth. III. 227.

1. *Sybari*] *Cypare* ms. Scalig.

5. *dum stupet*] *dum tumet* Lachmannus ad Propert. I, 14. p. 58., qui *tumere* de iuventutis flore intelligit.

996.

Anth. III. 228.

997.

Anth. III. 232. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 385 et 446. Rufino grammatico, qui de metris scripsit, vindicatur a I. Douza, Wernsdorfio, Iacobsio in Catalogo Poetarum Anthologiae Graecae p. 948.

9. *Proetidas*] *Proetides* vulgo: illud ap. Bentleium in prooemio Horatii.

11. *in fronte elevat*] Bentlei. *in frontem levat* vulgo.

14. *cornibus*] *floribus* vulgo, errore typograph.

17. *iliceisque-tabulis*] Wernsdorf. *inclitisque gaudet corpus includi stabulis* vulgo. Conf. Anth. V. 153, 13.

18. *effigians*] Oudend. *se faciens* vulgo. *efficiens* Bentlei.

998.

Anth. III. 233. Binetus Claudiano adscribit, Eustathius vero Swartius lib. I. Analect. c. 4. recentioris aevi indicavit, quam ut Claudiano tribuatur.

2. *nescius esse pater*] non novit vim ac dignitatem nominis paterni.

4. *se pietas umbram*] *seque umbram pietas* Douza.

7. *Cynthia*] Barth. et Swartius. Sol a sorore Luna edocetur omnia, quae clam noctu fiunt. *Cincia* vulgo.

8. *furta*] Douza. *digna* vulgo.

9. *qui pater*] An. *Qui puer est, hic filius est?* Idem filius atque puer habetur.

999.

Anth. III. 234.

3. *an*] B. *at* vulgo.

1000.

Anth. III. 235.

1. *hunc*] *huc* B.

1001.

Anth. III. 236.

1002.

Anth. III. 237.

1003.

Anth. III. 238.

1. *Subrides*] Nicolaus Bondtius. *Sofrides* vulgo.

1004.

Anth. III. 239. ex Gellio XIX, 11. Iambici dimetri.

5. *animula aegra*] mss. Gellii, hiatu relicto. *anima tunc aegra et saucia* vulgo. *anima aegra amore et saucia* ap. Macrobium Sat. II, 2.

7. *rictumque*] mss. Gellii. *orisque rictum pervium* vulgo.

12. *coetu*] *coitu* vulgo.

16. *ad me*] i. e. ex mea parte. Hand. ad Tursell. I. p. 107.

1005.

Anth. III. 260. Hoc epithalamium ex epithalamiis centum poetarum superesse opinor.

4. *quae regit*] *quae tegit Idalium quae Gnidos alma tegit* mss. Salm. Leid., nisi quod hic *que* pro *quae* habet.

1006.

Anth. III. 262. Conf. Iuvenal. Sat. VI, 58 sqq.

1007.

Anth. III. 271.

1008.

Anth. IV. 111. ubi inter epitaphia male est collocatum. Secundum, quod ibi additur, distichon errore cum illo coniunctum est, idemque Burmannus lib. I. ep. 48. iam ediderat.

1009.

Anth. III. 272.

1. *colla*] Med. Wakker. Amoenitatt. Litt. p. 68. *crura* vulgo.

2. *maneat*] *caleat* Med. Wakker. *tumeat* Lachmannus ad Propert. I, 14. p. 59.

5. *sapphyrus*] alii poetae mediam producunt syllabam atque feminini generis esse volunt.

1010.

Anth. III. 273.

5. *carduus*] bisyllabum pronunciandum. Salm. ad Hist. Aug. T. I. p. 564.

rure] Schrader. Add. T. II. p. 749. *iure* vulgo.

6. *vana*] i. e. die stolzen Lilien.

1011.

Anth. III. 274. Hoc epigramma in mentulam delendum erat. Recens enim esse, pro certo habeo.

4. *decus*] Cannegieter. Add. T. II. p. 749. *deos* vulgo.

6. *annorum*] Schrader. Piersonus Add. T. II. pag. 749. *amorum* vulgo.

9. *iugulato-hoste*] *iugulata-hoste* Oudend. Add. l. l. et v. 12. *hostes suae*.

1012.

Anth. III. 277. Inscribitur *de die frigido.*

1. *prandia*] *grandia* ms. Divion.

4. *iungat calidum*] *iungat-lateri* Piersonus Add. T. II. p. 750.

1013.

Anth. III. 278.

2. *finxit*] ms. Divion. Schrader. Add. T. II. p. 750. *pinxit* vulgo.

5. *pulset-crucient*] Oudend. *pulsat-cruciant* vulgo. Fortasse *pungat* scribendum, Piersonus coni. *pungit* Add. T. II. pag. 750. *pulsit-cruciant* mss. Salm. Div. *pulsit-crucient* ms. Leid.

6. *es*] *est* mss. Salm. Leid.

1014.

Anth. III. 279.

1. *Quicquid agis*] ms. Divion. *Quidquid agit formosa V., si nescit amanti etc.* Oudend. *Dic quid agis* vulgo.

nescis] secunda brevi.

4. *posito*] *positum* mss. Salm. Leid. a 1 m.

5. *haec*] *nec* ms. Thu. mox *vices.*

6. *quia*] *qui* ms. Leid.

1015.

Anth. III. 280.

1. *redit*] *reddit* ms. Thu.

3. *formosa facile penetratur*] ultima in *formosa* arsi producitur, ut in v. sequ. *adulterium et. penetravit* ms. Salm. *formosa facie penetratur*, virgo scilicet, vel *nam si formosae facies penetrantur amore.* Oudend. *facili* ms. Thu.

4. *fecit*] *facit* mss. Salm. Thu.

adulterium] ultima producitur arsi, nec eliditur ante vocalem.

1016.

Anth. III. 284.

1017.

Anth. III. 285.

1. *habita*] Burm. *habitat* vulgo.

1018.

Anth. III. 286.

1. *domino*] *dominae* Oudend.

1019.

Anth. III. 287.

1020.

Anth. III. 288. Wernsdorf. P. L. Min. T. VII. p. 121.

1. *O quales*] *aequales* ms. Div.

2. *aetas*] *aestas* mss. Salm. Leid.

3. *tecta*] Oudend. in codd. lacuna est. Prima rosa adhuc latens ducebat corymbos.

5. *calathi*] *galati* ms. Salm.

6. *nituit mutato tegmine*] *micuit* ms. Div. *germine* mss. Salm. Leid. Div. *mutati* vel *nudati germine floris*. Oudend.

7. *levat*] *lebet* mss. Salm. Leid.

8. *huic dum*] *sic dum* mss. Salm. Div. Leid.

exsinuatur] ms. Div. Ruhnkenius in praef. ad Schelleri Lex. s. v. *exvelo*. Hic versus ex Propertio III. 13, 3. expressus est: *ut mihi praetextae pudor exsinuatus amictu*. — *extenuatur* vulgo.

9. *ne*] *nec* ms. Leid.

sic] ms. Div. — in mss. Salm. Leid. lacuna est, sed in margine additur *cito*, quod vulgo legitur.

1021.

Anth. III. 289.

5. *sanguis*] *anguis* ms. Leid.

1022.

Anth. III. 290. Wernsdorf. P. L. Min. T. VII. p. 123.

1. *circumdatus*] *circumsatus* Wakef. ad Lucret. III, 11. — mox v. 4. *limavit* pro *libavit*.

3. *dum puer hic*] *hic puer dum* ms. Salm.

5. *marmoreos*] *marmoreus* ms. Leid.

6. *sanguineamque*] *sanguineaque manu* ms. Salm.

7. *pervenit*] mss. Salm. Leid. Div. *proruit* vulgo.

9. *pugnare*] ms. Div. et margo mss. Salm. Leid. *pugnant* ms. Salm. *pungunt* vulgo.

latentibus] *nocentibus* ms. Div. mox *gerant* mss. Salm. Leid. et *floris est color* ms. Leid.

1023.

Anth. III. 292. Wernsdorf. P. L. Min. T. VII. p. 114. Legitur etiam inter eidyllia Ausonii pag. 520. ed. Toll. — *Publii Virgilii Maronis de rosis nascentibus ecloga* mss. Voss. Petav. *Publius Maro de vere novo ad amasiam* ms. Leid.

8. *aut*] *at* ms. Leid.

9. *patulis teretes*] *teretes patulis* mss. Leid.

colludere] *conducere* mss. Leid. *concludere* ms. Petav. Voss. Thu.

10. *tunc*] *nunc* Wernsdorf. Deest hic versus in mss. Petav. Voss. Thu.

11. *candere*] *gaudere* mss. Petav. Voss. Thu.

13. *rara*] *cara* Oudend. Add. T. II. p. 751.

canebat] *candebat* ms. Leid. *clara pruinosis nidebat gemm.* Wakefield. ad Lucret. II, 501.

14. *ad primi*] *ad primum radio* ms. Leid. *ad primi radios inter aura die.* mss. Voss. Thu.

17. *ros unus*] *rosunt* ms. Thu. *ros um* mss. Petav. Voss.

18. *una*] om. ms. Thu.

19. *forsan*] *fosan et unus* ms. Thu.

20. *difflatur*] *diffle spirant* ms. Thu. — B. hoc distichon pro suspecto habet. *Diffluit; exspirat* Tollius.

21. *Paphie*] *Paphiae* ms. Thu.

23. *nascentia*] *nectentia* ms. Voss.

24. *disparibus*] ms. Leid. Wernsd. *gramina disparibus* ms. Iunianus. *comparibus* vulgo.

25. *angusto*] *augusto* Heins.

26. *hanc tenui*] *hactenus in folio* mss. Thu. Voss.

27. *haec aperit*] *haec aperit primae florens praeludia formae* ms. Leid. — *prima* mss. Petav. Voss.

28. *absolvens*] *evolvens* Heins.

29. *exsinuabat*] *exuuiabat* ms. Leid.

37. *ecce et*] *quanto defluxit* ms. Leid. *quam cito* Oudend.

rutili] *rivuli* ms. Voss. *rubidi* Oudend.

40. *conficit una*] *conficit ipsa* ms. Thu.

41. *florum est*] om. ms. Thu.

44. *premit*] *brevis* ms. Thu.

45. *rutilus*] *rutilis* ms. Thu.

48. *succedens*] *succedendo* Piersonus Add. T. II. p. 751.

49. *flos*] *ros* ms. Iunianus.

1024.

Anth. V. 1. Librum quintum quarto praeponendum duxi, cum in utroque eiusdem generis carmina inveniantur; quartus vero, qui sepulcrales inscriptiones continet, agmen ducat.

2. *ac horrentia*] deest *ac* in ms. Thu., ita ut haec particula non a codd., sed ab ipso Pithoeo originem ducere videatur.

3. *diffudit*] *diffundit* ms. Thu.

7. *de*] deest in ms. Thu.

8. *efflant e*] *efflantes* Heins.

9. *rutiloque ubi*] Heins. Wakefield. ad Lucret. III, 742. — *rutilo qui fulget* vulgo.

fulget] *fulgit* ms. Thu.

10. *aetherios*] *aethereos* ms. Thu.

11. *hinc*] *haec* ms. Thu.

12. *alitis hinc*] corruptum. *armenta simul ceu semine rerum, Hinc avis, hinc pecudes* Heins. *armenta simul semenque ferarum Hinc, alit;*

hinc pecudum vivit genus. Wakefield. An *Alites, hinc pecudum vivit genus omne natantum?* Primus pes amphimacer, ut in epigr. Sedulii, 274. v. 7 et 8; *Supplices hoc famuli.*

15. *quaecumque*] *quicumque* ms. Thu.

tamen] *ante* Heins. An *olim?*

20. *hic*] *hac* ms. Thu.

22. *aureus*] *aureus axis inest curru* B.

23. *imitatur*] *emitatur* ms. Thu. *Adsumpto fulgens imitatur lumine Phoebe* B.

24. *orbe*] *orbem* ms. Thu.

29. *que docet*] *idque docet Phoenix, busti reparata favillis.* Heins.

30. *vivescere*] *viviscere* ms. Thu.

33. *surgit*] *surgiatque deficit* ms. Thu.

1025.

Anth. V. 1, 35—58. Hoc epigramma cum in ms. Thuan. tum in Burmanniana editione antecedenti coniunctum est.

2. *vernantur*] *vernantem* Heins.

4. *numinis*] *nominis* ms. Thu.

5. *dividis*] *dividit* B.

7. *Liber, Sol*] *Liber et Sol arma* ms. Thu.

8. *ribice*] *requies* B.

9. *cursu*] *curru* Heins.

10. *Hyperboreo*] *Soli et per boreo fulgit* ms. Thu. *Sol Hyperionis fulget maturus in ortu* B.

13. *mergenti servat*] B. *merenti servit* vulgo. — mox *maris undique leporem* ms. Thu.

14. *annus*] *annos errora* ms. Thu.

15. *aethereis, haec*] *aetherei fax est* Heins.

18. *sereno*] *terreno* vel *septeno* Heins.

22. *surgenti*] *surgente* ms. Thu. *surgenti resonat tuba* Opitius. *resonat silva alta canorem* Heins.

23. *decus*] *sol noctis lucisque deus* Wakefield. ad Lucret. III, 1059.

1026.

Anth. V. 14. In mss. Ovidio tribuitur.

1. *liquidis*] *tumidis* ms. Salm.

2. *Tethyos*] *renobans Thedidis* ms. Salm.

5. *pavidi tr. conatibus*] ms. Salm. *adludunt teneri tremulis cum matribus agni* Salm., vulgo. *adludunt blandi tremulis conatibus agni.* Wakefield. ad Lucret. I, 261.

1027.

Anth. V. 16.

5. *ceu*] *seu* vulgo, errore operarum.

1028.

Anth. V. 40. Wernsdorf. Poet. T. V. p. 627. In Operibus Bedae T. I. p. 517. Totum carmen ex Arateis Ciceronis petitum est. Haec observatio editores adhuc fugit.

1. *labens*] *lambens* ms. Meermanni Add. T. II. p. 696. Cicero in Arat. 575: *Queis comes est Aries, obscuro lumine labens.*

2. *inflexoque*] sic in Ciceronis Arat. 576. *inflexique* vulgo. *infelixque* ms. Meerm. *Proximat inde sequens proiecto corpore taurus.* Beda. *inflexusque* B. Add. T. II. p. 696.

3. *et gemini*] *sic gemini fulgent iactantes orbibus ignem* Beda.

4. *cancer*] ms. Meerm. nec aliter in Ciceronis Arateis 566. *cancri* vulgo.

5. *cedit*] ms. Meerm. et Cicero. *caedit* vulgo. *saevit* Schrader. *condit* B. Add. l. l. *serpit* Beda.

7. *cum lumine*] *collumine* Beda.

8. *ipsaque*] *ipsasque* Beda.

10. *ore fero*] Cicero. *cornifero* vulgo.

vadere pergit] Cicero. *vada repergit* vulgo. *lumine pergit* Beda. *sidere pergit* Heins.

11. *inde loci-orbe*] Cicero. *inde locum conlucet aquarius urbem* vulgo. *inde locum-orbem* ms. Meerm. *humidus at lato c. A. orbe* Beda. Wakefield. vero aut eam, quam edidi, lectionem probandam censet, aut mutandum *Humidus inde loci conlustrat Aquarius urna* — ad Lucret. V, 438.

12. *serpentes*] *exin squamigeri serpentes ludere pisces* Cicero. *squamiferi rectoque natant tunc ordine pisces* Beda. *Humidus urceolo conlucet Aquarius, orbem Exin flammiferum supremi cludere Pisces* B. Add. l. l. *Exin squamiferi, certantes ludere, Pisces* vel *Exin squamiferi pergunt ecfulgere Pisces.* Wakefield.

1029.

Anth. V. 42. *Alexandri vel Anaximandri Milesii ex eius sphaera, cuius Diogenes Laertius meminit.* inscribit Pithoeus.

3. *superni*] an *superne?*

7. *Phaethontius ardor*] i. e. Saturnus, qui Φαίνων a Graecis nominatur.

8. *brumali frigore sidus*] intelligitur Mars.

1030.

Anth. V. 43. In ms. Vossiano vindicari Prisciano docet Bondam. Var. Lect. p. 200. Totum carmen citat Columbanus in epistola sua ad Sethum II, 61. quem locum Burmannus T. II. p. 349. attulit. — *De compoto (computo?)* ms. Scalig.

6. *sunt florum*] Columbanus. *Tempora. sed florens* vulgo.

Accipiunt augmenta dies noctisque vicissim
tempora: sed florens retinet s. t. m.

Wakefield. ad Lucret. V, 680.

11. *volatile*] *volubile* B.

12. *ver*] hic versus citatur a Hieronymo Comm. in Ezechielem Cap. I. Oper. T. IV. p. 332.

13. *omnia*] hunc versum ex Columbano addidi.

1031.

Anth. V. 44. In Opp. Bedae T. II. p. 89.

1. *exurgens*] *exoriens* Beda.

3. *tum subit*] Scalig. ad Ausonium p. 546. *dum subit* vulgo, errore, puto, fortuito. [Corrige contextum] — *hinc subit* Beda.

4. *dum surgit Cancer*] *cum cancer surgit* Beda.

1032.

Anth. V. 45. In Ausonio legitur Tollii p. 546.

2. *quae*] ms. Petav. *quas* vulgo.

3. *Pollucis proles*] i. e. Saturnus, qui conficit cursum solarem annis 29, diebus 169.

4. *fulmina dispergens*] i. e. Iupiter. *flumina disp.* vulgo, errore librariorum. Iupiter cursum conficit annis 11, diebus 314.

duodenas] *duodenis lustrat aristis* ms. Petav. Scaliger.

5. *mensem pensare bilibri*] corruptum. *pensatque bilibri* B. Add. T. II. p. 697. At sic quoque corrupta est sententia. Mars orbem conficit uno anno et 322 diebus.

6. *Phaethontia flamma*] i. e. Sol. Supra ep. 1029, 7. *Phaethontius ardor* Saturni sidus significat.

8. *Cytherea*] Venus conficit orbem diebus 224. Versus corruptus. *Plus* deest in mss. Scal. Petav.

11. *Semonis divi*] Scaliger. i. e. Mercurii. — *sermonis domini* vulgo.

1033.

Anth. V. 64.

5. *horae*] numerus horarum anni est 8760.

1034.

Anth. V. 65.

1035.

Anth. V. 66. Mss. Salm. Voss. Thu. inscribunt *Laus quatuor temporum.*

2. *torrida*] *torpida* ms. Voss.

3. *redimitus*] *redimito* ms. Thu.

4. *alite tempus*] *alitempus* ms. Thu. Winkelmannus in Historia artium T. II. pag. 570. refert, in caelato opere quodam imaginem hiemis gestare duas anates, quia in hieme id genus avium venari solent; in aliis imaginibus porcus hiemis signum est. Conf. V. 73. de Februario mense: *quique paludicolam prendere gaudet avem.*

1036.

Anth. V. 67.

8. *Arcitenens hiemis*] haec duo vocabula principium hexametri efficiunt, sed reliqua desunt: *Capricorni sidere frigens* clausula est sequentis versus.

9. *udus A. urna*] B. *udum Aquarius arco.* vulgo.

1037.

Anth. V. 71. *Catamonosticon interposito distico de mensibus et anni signis.* ms. Pithoei. *Versus singulorum mensium* ms. Puteaneus. *Versus de numero dierum singulorum mensium.* ms. Meerm.

2. *vota – Februa*] piamina Februa incidunt in mensem Februarium.

3. *reducti*] Heins. *reduce* vulgo. *reduci* mss. Put. Leid. Voss. Meermann.

4. *lutea*] *lintea* mss. Petav. Voss.

5. *Maie*] mss. Petav. Leid. Scal. *Maiae* ms. Meerm. *Maia* vulgo.

duces] *dulcia* mss. Scal. Voss. Putean. *ducis* mss. Leid. Meerm.

exagona] i. e. apium examina, ἑξάγωνα. Idem vocabulum Varro de re rust. III, 16. usurpavit. Mellificatio apum Nonis Maii hic tribuitur.

7. *devertit*] Heins. *divertit* vulgo. *divertit lumina solis* Scaliger.

9. *fervet*] hoc distichon extat in mss. Scalig. Pithoei. vulgo deest.

12. *fundit at*] *funditat October vina Falerna lacus.* Heins. *Lacis* nove pro lacubus.

1038.

Anth. V. 72. *Tetrasticon autenticum de singulis mensibus.* mss. Putean. Leid. Voss. Meermann. *Mensibus e cunctis sequitur tetrasticon anni* ms. Scalig. Lambecius picturas quoque, quae ad haec epigrammata spectant, edidit.

4. *purpureos – proceres*] Calendae Ianuariae consulatus initium erant, ideoque per purpureos proceres intelliguntur consules.

1039.

Anth. V. 73.

1040.

Anth. V. 74.

4. *sinus lactis*] per sinum lactis indicatur vas quoddam dictum. Sic *sinus vini* dicitur.

1041.

... insignis est, quia nono die Aprilis ... sacrificabant. Sic Lambecius, ...

... In tabula Lambeciana ardens cereus ad ...

1042.

1043.

...] ut falx maturas Cereris etc. B.

1044.

1045.

... pocula vitro] livida pocula mss. Scriverius.

...] indicatur nomen Imp. Augusti.

...] Dianae sive Hecatae natalis celebrabantur Idibus Augusti.

1046.

... V. ...

...] turgentes Heins.

1047.

1048.

... tuis. E. ...

... vulgo.

... Thu. Leid.

... mss. Thu.

... mss. Thu. unde

10. *exspoliat-serta*] *expoliat-senta* ms. Thu. *exspoliat-senta* ms. Voss. Heins. (plündert die Blüthenhecken). An *exsinuat*, vel *exprimit serta?*

13. *gaudens*] *gaudet* ms. Thu.

16. *gillo*, *flabella*, *melo*] B. *gillo fabilla melo* ms. Salm. *gillo faula melo* ms. Scalig. *gelo*, *tabella*, *melo* Heins. In pictura conspicitur vas ansatum, tres melones et flabellum ex cauda pavonis confectum. *flabellum* ac *tabella* idem significant, sed *tabella* praeferendum, nisi primam syllabam longam in *flabella* consulto corripuit poeta. — *gello fabella melo* vulgo.

18. *botruis*] recte, si nominativus *botruus* erit: *botrus* si est, *botris* ex mss. Leid. Thu. Voss. recipiendum, ut B. quoque iubet in Add. T. II. p. 698., et Salmasius ad Solin. p. 536. iam edidit.

rete] *rure* ms. Thu.

21. *foecundo numine Vestae*] Scaliger. *foecundo nomine bestiae* vulgo.

22. *cum teretes sentit* etc.] ms. Salm. *cum terit et sentit pinguis oliva molas* vulgo.

24. *iungit*] *unguit* ms. Thu.

1051.

Anth. V. 85. Inter Ausonii carmina legitur pag. 557. In Opp. Bedae T. II. p. 82. *Singuli autem menses sua signa, in quibus solem recipiant, habent, Aprilis Arietis, Maius Tauri, Iunius Geminorum, Iulius Cancri, Augustus Leonis, September Virginis, October Librae, November Scorpionis, December Sagittarii, Ianuarius Capricorni, Februarius Aquarii, Martius Piscium, sicut quidam veterum etiam versibus explicavit heroicis* etc. Unde apparet, male vulgo inscribi *Bedae*.

2. *Sol distat*] *solidi stat sidus Aquarii.* ms. Meerm.

11. *Scorpion* etc.] Tollius. *Scorpius hibernum praeceps iubet ire Novembrem.* vulgo.

1052.

Anth. V. 86. *Versus de singulis mensibus.* ms. Meerm.

11. *sidera-intempesta*] signa ea, quae media nocte lucent.

12. *genialem hiemem*] eleganter, quia tunc Saturnalia agebantur, et genio valde indulgebant. B.

1053.

Anth. V. 87.

1054.

Anth. V. 88.

2. *feriam*] Sequiori aetate *feriae* appellantur singuli dies hebdomadis; hinc feria prima, feria secunda.

5. *Iupiter inde* etc.] sic legitur a Luca Gaurico in Calendario Ecclesiastico pag. 56. — *Iupiter ecce sequens quint. sibi iure*

dicavit ms. Meermanni. *Iupiter ipse sequens quintam sibi habere dicavit.* vulgo.

1055.

Anth. V. 113.

2. *omnia*] suppleo *omnia vultu.*

5. *te norunt*] B. *tenēr om͂a patrem* ms.

6. *tēp̄tant*] *te penetrant nubes* B.

8. *inmenso*] B. *in m͂sa* ms.

9. *si*] ms. *in* Heins. vulgo.

16. *fretum et disc.*] B. *ferete discurrere* ms.

17. *sortis*] B. *sortem* ms.

20. *sinat otia remis*] non liquet.

27. *permiseris, ipse*] B. *promiseris esse* ms.

28. *pleno*] an *plenas?*

1056.

Anth. V. 114. Wernsdorf. Poet. lat. T. IV. p. 493.

2. *hos circum gemini-iugantur*] Wernsdorf. ex codice Io. Griali in Isidori Originibus lib. XIII. c. 11. editis ab Iacobo du Breul. — *hi quoque sex gemini dextra laevaque recurrunt* vulgo, quod intelligi nequit. *iugantur* est in mss. Leid. Suecico.

6. *huic dexter gelido*] Wernsdorf. ex codice Griali. *Circius hinc dextro gelidus circumtonat antro* vulgo.

7. *Thrasciam Graii*] ms. Griali. *Thraseian Graeci* vulgo.

9. *hic*] Wernsd. ex ms. Griali. *hinc* vulgo.

11. *apelioten*] *Aphelioten* vulgo.

22. *solis ab* etc.] Io. Grialus. Wernsd. *Abscessum Solis Zephyri tuba florea servat* vulgo.

23. *ex Itala* etc.] Io. Grialus. Wernsd. *Italia veniens cui dictum est voce Favoni.* vulgo.

24. *huic*] ms. Griali. Wernsd. *hinc* vulgo.

Libs] ms. Leid. Wernsd. *Lips* vulgo.

25. *hic*] ms. Griali. Wernsd. *hinc* vulgo.

27. *Argesten quem* etc.] Wernsd. *Argesten Graii vocitant cognomine . . .* vulgo. *Argesten Graio vocitarunt ore Camenae* Io. Grialus. *Argestem quem Graii vocant ore Camena.* Isidori editio.

1057.

Anth. V. 117. Quatuor versus priores aenigma esse videntur: ceteri non cohaerent, nec idem epigramma componunt.

4. *tribus*] *thronus* B.

6. *nix*] Pithoeus. *nox* vulgo.

16. *gaza*] prima brevi.

1058.

Anth. V. 118. Meermannus Hugoni Metello, qui a. 1117. diem obiit, vindicat, quia in codice suo cum sequenti epigrammate subiicitur Hugonis Metelli epistolis, neque dissimile est illis, quae ipsis epistolis inseruntur. Conf. De Hugone Metello Fabric. Bibl. Med. et Inf. Aet. T. III. p. 296. Hoc epigramma versibus constat, qui more recentiorum in ultimo quoque vocabulo alliterationem faciunt.

1059.

Anth. V. 119. Hugoni Metello vindicat Meermannus, ut in praecedenti dixi.

2. *vocetur avis*] *vocentur aves* Heins.

6. *consulo*] ms. Meermanni. *consule* vulgo.

1060.

Anth. V. 120.

1061.

Anth. V. 121. Hoc epigramma in codice Meermanni rhythmis Gibuini, Lingonensis episcopi, subiectum est.

4. *totque videt*] Meermannus. *totque niger* vulgo.

10. *nunc removebo*] aut *non removebo* aut *non reticebo* B.

1062.

Anth. V. 122.

1063.

Anth. V. 123. Meermannus hoc epigramma Hugoni Metello vindicat.

1064.

Anth. V. 124.

1. *bis sex*] pro *bis sex* legendum *mixtas* vel *iunctim* vel *plures* coniicit Meermannus.

3. *bis cresceret*] *succresceret* Meerm.

1065.

Anth. V. 125.

1066.

Anth. V. 126. Tria sequentia in ms. S. Germani subscripta legebantur Rhemnio Fannio De Ponderibus.

1. *as ex*] *as vel* ms. Thu. Conf. Rhemnii vel Prisciani carmen de Ponderibus v. 41 sqq.

4. *hinc*] *hic q. h. sc. ipsant acta* ms. Thu.

5. *bessem*] *bissem* ms. Thu. *bisse* vulgo.

6. *septuncem*] ms. Thu. *septus semis* vulgo.
7. *medium*] *mediam* ms. Thu.
8. *nec*] *haec v. u. m. sescuncia* ms. Thu.

1067.

Anth. V. 127.
5. *terna duc seseclae*] *terna duae sesclae pars est* ms. Thu.

1068.

Anth. V. 128.
1. *calcis*] *caliis* ms. Thu.
2. *scripuli*] *scripuli est obolus* ms. Thu.
5. *hic*] *hic figni sextam p. s. vocare* ms. Thu.

1069.

Anth. V. 129. Hugoni Metello tribuit Meermannus.

1070.

Anth. V. 130.
1. *gillo*] graece ἡ βαύκαλις, vasis genus fictile, quod inserviebat refrigerando vino. Conf. Iacobs. in Animadv. ad Anthol. gr. V. 2. P. III. p. 45.
2. *opem*] *spem* ms. Thu.
3. *curamus*] mss. Salm. Thu. *curavit* vulgo.
4. *imbrigenis*] ms. Salm. Iacobs. *indigenis* vulgo, ms. Thu.

1071.

Anth. V. 131. Totum distichon in epigrammate recentioris aevi apud Muratorium T. IV. p. 1969, 1. legitur.

1072.

Anth. V. 134. Dubiae auctoritatis: nam Gruterus inter supposita retulit.
6. *saltem*] *tandem* B.

1073.

Anth. V. 135.

1074.

Anth. V. 136.
3. *libans*], B. *bibens* vulgo.
4. *Actaeonis*] longa penultima.
16. *fruaris - tuus*] In utroque vocabulo vitium inest: in *fruaris* enim media corripitur. In *tuus* alterum vitium, quia prius hemistichium versus praecedentis postulat *quod meus hortus habet*, et sic mutandum duco, nisi cum Burmanno *Si fruar id laetus, quod tuus hortus habet*

praeferas, ita ut poeta carmen Priapeium 5 imitatus sit, in quo legimus

Quod meus hortus habet, sumas inpune licebit:
si dederis nobis, quod tuus hortus habet.

Sed quamvis sit speciosa haec imitatio, veram tamen eam esse nego; hoc enim carmen obscenitate vacare puto.

1075.

Anth. V. 137.

1. *Phoebus me*] *me foebus* ms. Thu.

2. *cum*] *dum* ms. Thu.

1076.

Anth. V. 140. Editur vulgo in antiquis Catalectorum Virgilii editionibus.

1077.

Edidit Duebnerus in Iahnii Annall. a. 1828. Ex Hesiodi Operibus ad verbum expressum inde a v. 289—294.

1078.

Anth. V. 142. In Opp. Bedae T. I. p. 517. In Ausonio p. 533. Hesiodi fragmentum in Plutarchi libro de defectu Oraculorum c. 11. legitur. T. IX. p. 315. edit. Hutten.

1. *exit in annos*] Construe: *In annos ter binos deciesque novem super exit vita (eorum), quos iusta vita virorum senescentum implet.*

4. *at*] *et* ap. Ausonium.

8. *Nymphae*] in hoc versu desinunt verba Hesiodi, quae a Plutarcho citantur. Apud Bedam quoque ceteri desunt: sed in ms. Vossiano totum deinceps legitur.

11. *Stilbon*] i. e. stella Mercurii. — *Stilpon* vulgo. *stilo involvat* ms. Voss.

Phaenon] i. e. Saturnus. *Phaethon* (bisyllabum) Vinetus et ms. Voss.

12. *quos*] i. e. circuitus. — *quot* B. *quod* ms. Voss.

Pyrois] i. e. stella Martis.

14. *qui Phoeben*] i. e. quales labores Lunam maneant. Virg. Aen. I. 741. *Hic canit errantem Lunam Solisque labores.* — *qui Phoebi* vulgo corrupte.

1079.

Anth V. 143. Hoc carmen non minus fortasse ad aevum Getae Imperatoris pertinet quam Albi Ovidii Iuventini elegia de Philomela. Argumentum enim ac dictio plane similia sunt.

1. *discat*] *dicat* B.

5. *versifico*] *nidificans* B.

6. *longoque ciconia*] B. adiecit *que*.

8. *parrus*] Bondam. Var. Lect. p. 246. B. *parvis* vulgo.

9. *cantus*] *cantant* B.

11. *iugilat*] B. *iugulat* vulgo.

13. *nauculus*] *nam cuculus cantans socios iter ire per urget*. B. *nam cuculus cantus solitos iterare perurget*. Io. Sterke in Act. Societ. Traiectinae T. I. p. 170. vere, modo *nam* mutetur in *tum* vel *ac* vel *iam*. Huc addendum putavi vocabularium de vocibus animalium, quod in libro Andhelmi de re grammatica et metrica p. 569. legitur.

Apes ambizant vel bombizant
Aquilae clangunt
Anseres crinciunt vel trinsiunt
Aves minnuriunt vel vernant vel vernicant
Accipitres pipant vel pipilant (*plipiant* ms.)
Anates teretissant
Arietes trissitant vel blaterant
Asini oncant vel rudiunt
Apri frendunt
Arma crepant
Aes tinnit
Amphora profusa bilibit
Boves mugiunt vel reboant
Cornices butant
Cicni desistant
Cicadae fretinniunt
Ciconiae gratulant vel glottorant vel critalant
Corvi crocitant vel croccant
Caprae mucciunt
Canes baubantur vel latrant vel ganniunt
Catuli glattilant
Cervi rugiunt
Citharae sonant
Canis venatica cusnitit
Elephanti barriunt vel stridunt
Equi hinniunt
Ferae mussitant
Grues gruddant vel gruunt vel grugulant
Gallinae cacillant
Galli cantant vel cucurriunt
Galvae fringilliunt
Graculi griciunt
Hirundines trutissant vel trissant
Hyenae hirriunt
Haedi balant vel bebant

Iuppiter tonat ut fabulae fingunt
Infantes vagiunt
Leones fremunt
Lynces hircant
Lepores vagitant
Lupi ululant
Litora murmurant
Milvi lugiunt vel vigilant (iugilant?) vel luriunt
Meruli zinzitant
Mustelae dindrant
Mures mintriunt vel muniunt
Noctuae cucubiunt
Olores drensitant
Oves balant
Onagri vagillant
Palumbes raucitant
Passeres titiant
Parri tinnipant
Pavi paululant
Perdices cacabant
Pulli et pueri pipant
Pantherae chauriunt
Pardi feliunt
Porcelli grunniunt
Porci grundiunt
Ranae coaxant
Sturni parsitant
Sorices denticant
Serpentes sibillant
Silvae strepunt
Turdi soccitant vel faccilant
Tigrides raccant
Tubae clangiunt
Tauri mugiunt
Vultures pionpant
Venti flant vel tremunt vel sibilant
Ursi urgant vel saeviunt
Vulpes eiulant
Verres quiritant
Homines loquuntur
Rustici iubilant.

1080.

Anth. V. 144. *De elefanto* ms. Salm.

1. *proboscide saevus*] *elephans provoscide saehus* ms. Salm. *mon-*

strum princeps elefans proboscide saevum ms. Thuan. *promuscidis armis* vulgo.

2. *horret mole*] *horret nigra mole* ms. Thu. *orret nigram mod lente micat niveneo.* ms. Salm.

3. *fugienda*] *fugienda malo cum velua* ms. Salm.

4. *ex certis*] Burmannus maior coniecit *expertis*.

feri] mss. Salm. Thu. Voss. *ferae* vulgo.

7. *sceptrum*] *exceptrum* ms. Thu.

tablistis] tablista is, qui tabulis ludit. Du Cange Glossarium s. v.

9. *sortis*] *mortis* ms. Thu.

1081.

Anth. V. 145.

1. *horrida*] *orrida cornudo procedit velua* ms. Salm.

2. *oris*] prima brevi. *heris* vel *agris* B. *horis* ms. Salm.

3. *sed*] *sed licet in manibus pugnes provoscide varris* ms. Salm.

5. *edomitus*] *et domitus* ms. Divion. mox *residenti* ms. Salm.

7. *rabiem*] *ravie* mss. Salm. Div.

1082.

Anth. V. 146. Ex Claudiani codice Ambrosiano. Inter Claudiani epigrammata legitur n. 38.

1. *utraque*] *ut quae* ms. Div.

2. *vorat*] *necat* ms. Div.

1083.

Anth. V. 147. *De aquila, quae in mensa de sardonyche lapide* inscribit Almeloveen. Inter epigrammata Claudiani legitur n. 39.

1084.

Anth. V. 148. Petronio tribuit Scriverius.

2. *redit*] *rubet* B.

1085.

Anth. V. 151. Recens esse puto.

1086.

Anth. V. 152.

2. *canora*] Wakefield. ad Lucret. II. 28. *canore* vulgo, errore, opinor, operarum.

6. *tecta*] *templa* Wakef. *Romula* i. e. Romulea sive Romana.

1087.

Anth. V. 153. *De ansere qui intra se capit cupia prandii.* ms. Salm. *De ansere farto* ms. Div.

4. *truditur e medio*] mss. Salm. Leid. *truditur e nido* Heins. *funditur e mediis* Gronov. *funditur e medio* ms. Tollii.

5. *fulcit-pinguis*] *fulgit-pignus* mss. Salm. Leid. Tollii.

10. *aucupia et*] Tollius. *ho cupiat pulpas* mss. Salm. Leid. Tollii. Aucupia sunt captae aves.

12. *opes*] Tollius. *apes* mss. Salm. Leid. Tollii. *aves* B.

13. *lascivans*] *lascibans* mss. Salm. Leid.

15. *cedat et*] *cedat ut* ms. Tollii.

dolo solers] Heins. *dolos solers* ms. Salm. *dolus, solers* m. 2da. vulgo. mox *Efeos* ms. Tollii.

16. *equus*] *ecus* ms. Leid.

17. *maiorem* etc.] Tollius. *maiora in parvum haec monstra fabrica tegnam* ms. Tollii. *maiora in parva haec monstrat fabrica tegnā* ms. Salm. *in parvū* (*parva* m. 2da.) *haec monstra* ms. Leid. *maiora in parva haec monstrat fabrica techna.* relicto hiatu inter *parva haec.*

1088.

Anth. V. 154.

1. *proprias*] *probria sua cuato* ms. Salm.

2. *tulit*] *accipitque novas dedit ac tollet et grave lucro* ms. Salm.

3. *damno*] *damno bene crevit in illa* ms. Salm. *damnum bene crevit in illa* ms. Divion.

1089.

Anth. V. 158.

1. *solertique*] B. *solertisque* vulgo.

refixa] *defixa* mss. Salm. Div.

1090.

Anth. V. 159. *De missu assu* ms. Salm. i. e. de mixto asso.

3. *aethera*] pluralis pro singulari, ut in illo *fama super aethera notus.*

1091.

Anth. V. 160. *De pastillu Cocten* vulgo, quod Meermannus correxit.

1092.

Anth. V. 161. *De conviviis barbaris* ms. Salm.

1. *inter citz*] *Inter cisz Gothicum, scăpiaē mătziam, wină drinkām* Meermannus i. e. bey Gothischem Kuss, Hammelbraten und Weintrinken wagt keiner ein ernstes Lied zu singen. — Sed Ludovicus Ettmüllerus, vir in his rebus peritissimus, contra leges metricas linguae Gothicae Meermanni coniecturam pugnare, me edocuit, et ipse sic legendum censet:

Intĕr|kūst gŏthĭ|cūm skăftĭ|jān māt|jān jāh|drĭgkān vel
Intĕr|kūst gŏthĭ|cūm skăpăn|eūk māt|jān jāh|drĭgkān.

i. e. inter victum Gothicum parandum, etiam edendum et bibendum. — *kust* valet nostrum Kost; *skaftjan* est parare apud Ulphilam, sic radix, unde nascitur, *skapan.* — *matjan* edere, *drigkan* bibere. I ms. Salm. legitur *intereils Goticum scapia madria* etc. *non audit q.* edicere versos.

4. *ne pedibus*] i. e. metuens, ne Musa vacillet.

1093.

Anth. V. 162.

3. *cattus*] mss. Salm. Thu. *catus* vulgo. — mox *surice pigas multilocumque* ms. Salm.

6. *rabidam*] *rapidam* ms. Thu. *ravidam* ms. Salm.

8. *raptor*] ms. Salm. *captor* vulgo.

9. *peremtae*] ms. Voss. *peremit* ms. Salm. *volucres vendicte perente* ms. Thu. *perenne* vulgo.

10. *mortua*] *mortuum* ms. Salm.

1094.

Anth. V. 163. In mss. Salm. Leid. Divion. epigrammatis Luxorii subiicitur. B. ad T. II. p. 623. *De gatio, qui, cum soricem maiorem devorasset, aplescia passus occupuit* ms. Salm. a 1. m.

1. *cattus*] *gattus* ms. Salm.

1095.

Anth. V. 165. Ms. Thuaneus cum vulgata prorsus convenit.

1096.

Anth. V. 166.

1. *leo*] *lea* ms. Salm.

crevit de] *clevit sanguine* ms. Thu.

3. *thalamos Idipum* etc.] Salmasius. *thalamos idippum conscendere* ms. Salm. *thalamus sidippum* mss. Voss. Thu. *thalamo Oedipum concedere matris.* vulgo. *Idipum* correpta brevi recentiores pro Oedipo pronuntiasse dicit Salmasius ad Hist. A. T. I., p. 216.

1097.

Anth. V. 167.

3. *hi*] *his* ms. Leid. a 1m.

digna] *tincta* Wakef. ad Lucret. VI. 971.

4. *amore*] *Venus, semper amara, nocens.* Wakef.

1098.

Anth. V. 168.

3. *corpore*] *pectore* ms. Salm. *corpore solus* ms. Divion.
4. *grana*] *grata* ms. Salm.
8. *vertitur*] *verritur* B.

1099.

Anth. V. 169.
1. *gestant*] *gestans* mss. Salm. Leid.
2. *carcer*] Bacchus enim includitur in pelle caprino. Anth. V. 171. *hircino adversus clauditur utre deus.*

1100.

Anth. V. 170.

1101.

Anth. V. 171.
1. *Sanguine Cinyphio*] i. e. caprino, quia circa fluvium Cinyphum magna caprarum copia pascitur.
4. *possit r. talio*] B. *possint reddi talio* ms. Salm. *possint reddit alio* ms. Leid. *possint reddi talia* vulgo.
5. *cassatur*] Bacchus libertate privatur, cum vinum hircino tergore clauditur.

1102.

Anth. V. 172.

1103.

Anth. V. 173.
5. *felle*] *pelle* ms. Divion.
6. *et brevi specie*] *et brevior species* B. An *atque brevi specie?*
8. *probat articulos*] und die Kunst der Finger zeigt.

1104.

Anth. V. 174.

1105.

Anth. V. 175.
1. *quae manus*] *quae manus hos anima vitae quos quis acre rigenti currere vellit* ms. Salm.

1106.

Anth. V. 176.
2. *morsus*] ms. Salm. a m2da. *morsum* vulgo.

1107.

Anth. V. 177.

1108.

Anth. V. 178.
3. *in*] *ab* B.

1109.

Anth. V. 179.

1110.

Anth. V. 180.

1111.

Anth. V. 181. Hoc epigramma balneum Hilderici, quod Carthagine erat, celebrat, quod in sequenti quoque et a Luxorio, in epigr. 383. ut supra vidimus, versibus describitur. *De antlia* mss. Divion. Salm. a 2da manu. Meermannus. Utrumque vocabulum, sive *antla*, sive *antlia* machinam ad aquas hauriendas, haustrum, significat.

1. *fundit*] *pendet* ms. Salm.

pendentes-undas] das herabstürzende Wasser.

1112.

Anth. V. 182. Hildericus balneum cum in arce sua Carthagine construi iussisset, addidit in cubili salutatorio *anclam* sive *antliam*, cuius ope aqua ex fonte hauriretur inque balneum transferretur. Ea autem erat magnifici ex marmore operis, cui credibile est insculpta fuisse praelia abavi eius materni Theodosii Magni, Honorii proavunculi, avique Valentiniani additis propriis insignibus.

1. *Vandalarice*] i. e. Vand-Ala-Rice, Vandalorum Alanorumque princeps.

gemini diadematis] Hildericus duobus populis, a Genserico in Africam advectis, Vandalis et Alanis hereditario iure imperabat.

3. *Theodosius*] Hilderici abavus maternus est Theodosius Magnus.

4. *facili*] *facile r. certamina* mss. Salm. Leid.

5. *placidis*] *placitis* mss. Salm. Leid.

Honorius] Honorius proavunculus est Hilderici.

7. *Valentiniani*] Valentinianus avus est Hilderici.

8. *nepotis*] *nepotes* mss. Salm. Leid.

1113.

Anth. V. 183.

1. *addidit, ut se*] *addiduse* mss. Salm. Divion. *additur, ut se* B.

1114.

Anth. V. 184. Wernsdorf. Poet. T. VII. p. 135.

1. *septa*] *lapsa* ms. Div.

munera] ms. Div. Munera felicis mali (Virg. Georg. II. 127.) sunt mala citria (die Pomeranzen). *tempora* vulgo.

2. *ut citri*] „ut circi ora vel ambitus est, ita tumor aureus in citrio. Circi ambitum ovata, non orbiculata facie fuisse, qualis et citrei forma est, norunt eruditi.“ Salmasius ad Solinum p. 671. Mala citria eandem formam habent, quam circi ora sive ambitus.

3. *Hippomenes*] Hippomenes Atalantam vicit.

1115.

Anth. V. 185. Wernsdorf. Poet. T. VII. p. 136.

1116.

Anth V. 186. Wernsd. Poet. T. VII. p. 137.

1. *adsurgere citro*] es ist der Pomeranze würdig, alle Arten Aepfel zu erreichen. Citrus ceterorum pomorum coniunctas habet virtutes: ernum enim saporem in malo citrio distinguere licet.

1117.

Anth. V. 187. *De cincindelo* ms. Divion. Cicindelus, cicindelum, cicindelis, cicindela idem valent (eine kleine Lampe.).

1118.

Anth. V. 188.

1. *vestivit*] *convestit* ms. Divion.

1119.

Anth. V. 189.

1. *lumina*] *limina* mss. Salm. Leid. a 1m.

2. *budam*] *ludam* ms. Div. *Budam* pro papyro, stuppa, vel stramento ex papyro dicebant.

1120.

Anth. V. 190. Describitur flos cereus, qui semel modo floret, idque nocte, quemque descripsit Philippus Miller in Lexico Botanico v. Cereus n. 11. In Flora Classica Billerbeckii vero eum frustra quaesivi.

1. *Flora-Chloris*] v. Ovid. Fast. V. 195.

1121.

Anth. V. 191. Inter Claudiani epigrammata legitur n. 27. (32.)

1. *dulcia dona*] aliter in ms. Thu. 8069 legitur:

Dulcia mella mihi, semper tu dulcia mandas,
et quicquid dulce, mella putare decet.

2. *vocare*] *putare* in Claudiano.

1122.

Anth. V. 192.

2. *postea*] *post ea* divisit B., quod in adverbio *postea* semper *a* producatur. Nec aliter praecepit Vossius in Aristarcho T. I. p. 206. edit. Foertschii, cui assensus est ipse Foertschius. Aliter Ramshornius L. G. p. 1044.

1123.

Anth. V. 194.

1124.

Anth. V. 195. *De bubolo* ms. Salm. *De bubulo* ms. Leid. Hoc epigramma Luxorianis simillimum est.

2. *Bumbule*] *bombule parbus* ms. Salm. *Bumbule parbadis* ms. Leid.

6. *Heniochi*] *Eniochi* mss. Salm. Leid. Div.

7. *circi*] *ille aluit doctas circo* B.

1125.

Anth. V. 196. Luxorii esse duco.

1. *heres*] prima brevi, quod addendum illis exemplis, quae in Luxorio ep. 325. tetigimus.

Bumbule] *Bumbale* ms. Salm.

censum] *sensum* mss. Salm. Leid.

5. *Prasinum*] scripsi plane ut in Luxorio 41. prima brevi. *Praesinum* vulgo.

1126.

Anth. V. 197. Luxorianis simillimum.

1127.

Anth. V. 198.

1. *sub ventre*] addidit Heinsius. *gestas . . agunam* ms. Salm. *gestas . . lagenam* ms. Div.

2. *turgens*] *urgens* mss. Salm. Leid.

4. *vincis*] *vinces* mss. Salm. Leid.

1128.

Anth. V. 199. Edidit Lessingius Tom. I. Opp. p. 252.

1. *Siringi*] *siringis* B. qui siringis molem de fistula callosa sub ventre enata intelligit. *Siringi* Lessingius, ita ut vocativus sit nominis proprii.

3. *campo*] campo Martio.

4. *vispillo*] vespillones proprie fossarii dicuntur, qui corpora humant, unde Orosius — *per vespillones*, inquit, *in Tiberim tractum est*. — *vespillo* ms. Gudii.

quod] *quo* ms. Salm. vulgo.

1129.

Anth. V. 200.

1. *Perpetue*] secunda longa. — *perpetuo gloto* mss. Voss. Thu.

2. *cui Sicula*] *omnis civicla cessit dulcia qui emaratas* ms. Thu. *omnis avicla cessit dulcia qui emaratas* ms. Salm.

3. *madidas*] *maragus* ms. Salm. *Lautitia et madidas* B.

1130.

Anth. V. 201.

1131.

Anth. V. 202.

1132.

Anth. V. 203. *De Obcaro servo dominico* mss. Voss. Thu. *De abeace servo dominico* ms. Divion.

1. *Abcar*] *Abgar* B. *Abeax* ms. Div.

2. *nanus*] *natus strobilus* ms. Thu.

zeloceca] *zelocela* ms. Div.

4. *ex corio*] Boissonad. ad Herodianum p. 296. *ex orio* mss. Thu. Voss. *e corio* vulgo.

gunna] vestis pellucea. Du Cange Glossarium s. v.

5. *ad maratros*] *ad maradros d. g. formusca caballus* ms. Thu. *ad maradros d. gr. formus caracallus* ms. Voss.

6. *pulveris*] *volveris ut pillula brevis est* mss. Thu. Voss. Quid sit *ad maratros*, nescio.

glomus] glomer, Knäuel.

7. *dormieris*] *dormieri cueat* ms. Thu.

9. *ova*] *oba* ms. Thu. *saltu non transilis ova* B.

13. *pilulas*] ms. Thu. *pilulos* vulgo. [Corrige context.]

zinzar] *zinzor* ms. Thu. Meermannus medicum Aethiopem intelligit, qui alias *Sindixar* appellari solet.

14. *araneasque*] *araneosque* ms. Thu.

leves, pendens] ms. Div. *leves digitis pendens* mss. Salm. Voss. vulgo.

1133.

Anth. V. 204.

3. *tempora*] *corpora* ms. Div.

10. *nabractanos*] *nabastra nos aesis* ms. Salm.

11. *vitivalas*] *vitiduis tanda vitritam* ms. Salm.

12. *copia*] *capia feis gibatas* ms. Salm.

1134.

Anth. V. 205.

1. *cloacae*] *cluat epraesura* ms. Thu.

2. *bullit*] bullire est cum abundantia et copia erumpere. Du Cange Glossarium.

3. *molasque*] an *malasque?* Etsi alibi *mala* primam producit.

4. *nariputens*] *accipinari putens* ms. Thu. *nariputrens* B.

5. *lividus*] *luridus* ms. Div. mox *calor* ms. Thu.

7. *polypus*] *filippus* ms. Salm.

8. *en*] *hemanes p. putido* ms. Thu.

9. *ac*] *hac* ms. Thu. mox *similem fecit* vel *faciet* B.

10. *tu-moves os, culum*] Nodellius in notis critic. (hanc emendationem ex adnotatione Iacobsii ad Anth. gr. T. II. P. III. p. 57. arcessivi: librum enim Nodellii frustra per bibliopolas quaerendum curavi). *qualecumque moves osculum porrigit ultro* ms. Div. *qua te cunque moves osculum tu porrigis* ms. Thu. *qua te cumque moves, osculum porrigis ultro.* vulgo.

11. *torpes*] ms. Thu. *turpes* vulgo, quod ex eo defendi posset, quod *turpere* i. e. turpem esse in Glossario Cangii invenitur.

12. *binis*] *iussis sicessum moribus* ms. Thu. *bissis* ms. Salm. *Secessus* i. e. der Abtritt.

13. *lasanus*] alibi *lasanum* et prima brevi legitur. (der Nachttopf). *lasanus et* ms. Div.

grande] *grandfusorius* ms. Thu. Totus versus corruptus.

1135.

Anth. V. 206.

1. *orare ducum*] infinitivus cum genitivo coniunctus. Das Bitten der Grossen ist eine gewaltthätige Art von Befehl.

1136.

Anth. V. 207.

1137.

Anth. V. 208.

1138.

Anth. V. 209.

4. *aura*] *aula* B.

1139.

Anth. V. 210.

1140.

Anth. V. 211.

1. *numeros*] *nummos* ms. Voss.

1141.

Anth. V. 212.

1. *crinibus*] *vepribus* Heins.

2. *duris*] Heins. *dumis* vulgo.

7. *quaeras*] *nec flammis uras, neque adusti pectoris ignes*
se tibi vernantem praebeat ista facis. Heins.

1142.

Anth. VI. 92. T. II. pag. 643.

1143.

Anth. VI. 87. Wernsdorfii Poet. T. III. p. 384 et 396.

2. *carmine*] *crimine* Wernsd.

4. *solidare*] *sordere* Wernsd.

6. *Maria*] *Maria plus quaerat, de sponso pauca loquemur.* Wernsd. conf. v. 30.

8. *produnt*] B. *prodet* vulgo.

20. *nomina*] Wernsd. *nomine* vulgo.

29. *vir bonus*] *vir bonus es nimium dicendique arte peritus.* Wernsd.

35. *ex humeris*] *Ex humeris frustra phaleras suspendis eburnas* B. ad T. I. p. 692. ut Virgilius XI. 11. *atque ensem collo suspendit eburnum.* — *Atque humeris frustra phaleras imponis eburnis.* Wernsd.

42. *tractare*] Wernsd. *traxere* vulgo. *trahis arte* B.

43. *veteres-vellera*] *inque globos teretes coeuntia vellere* sive *vertere pensa* Wernsd.

45. *frenarunt*] Wernsd. *fsnarunt* vulgo. *formarunt* B.

56. *melo* etc.] B. Wernsd. *modulante melos pariter cesoque pavinto compede vox* vulgo.

61. *bambalium*] *bombalium* B. Bambalo sive bambalio is est, qui sonitum labris edit, unde instrumentum quoddam musicum appellari poterat.

62. *carmina*] *carmine* Wernsd. qui organa describi dicit, quae voces inspirant pererratas carmine.

63. *huia*] *Iubila folligenis exclamant organa bombis.* Wernsdorf. ad T. I. p. 705. qui hunc versum de organis pneumaticis intelligit, quae a follibus moventur, sed postea in adnotatione ad hoc carmen coniecit: *Huia folligenis exclament organa votis,* ita ut *huia* fictum sit vocabulum, quod flatum atque sonitum tibiarum in organo exprimat. *Humida folligeris exclamant organa vocis.* Lemair., qui *humida* ad hydraulica organa retulit.

75. *ne, dum*] Wernsd. *nec dum* vulgo. *necdum mille iocos atque* B.

82. *stringentes*] *stringentis* (viri) vel *turgentes* Wernsd.

1144.

Anth. IV. 1.

2. *dextra*] *dextera* ms. Voss.

4. *afflictis*] *affructis* mss. Voss. Scalig. — mox *latet* iidem.

6. *utrumque*] *uterque* ms. Scalig., qui v. 5. *discordia* a 1m. habet.

1145.

Anth. IV. 2. Muratori T. IV. p. MCMV. 5.

1146.

Anth. IV. 3. Inter supposititia refert Ferretius in Musis Lapid. p. 533. nec aliter Schraderus ep. crit. p. LIII.

1. *Quintilio*] *Quintiliae victus iacet hic Aemilius igne,*
materiem fati cui dedit acer amor.

Schraderus ep. crit. p. 53.

Aemilius] secunda longa, quam poetae antiqui corripiunt.

1147.

Anth. IV. 4. apud Orellium n. 4837.

1. *volui*] an *potui?* ut infra IV. 56, 3. *vixi dum potui, tempore quo licuit.*

1148.

Anth. IV. 6. Apud Gruterum pag. 652. 2. subscribitur *Qui vixit annis XXX.* Helvidius Priscus filius a Domitiano occisus traditur a Suetonio Dom. c. 10.

1149.

Anth. IV. 7.

1. *Blasanus h. Novius*] *Blesius h. Novius* Grut. *Blesamus* Ligorius An *Blasanus hic Novius* etc.?

2. *cuncta*] *contra* Grut.

4. *parebat nemo, Fauni*] legendum: *Parebant nemoris Fauni. plaudebant nemoris Fauni* Wakef. ad Lucret. IV. 585.

6. *decoravit*] *decorabat* Grut.

7. *corpus h. tum.*] *corporis hic tumulus.* Grut.

1150.

Anth. IV. 8.

3. *genialiter*] hilariter, splendide, laute, unde v. 9. eodem sensu *genialis imago.*

1151.

Anth. IV. 9. Fictam esse inscriptionem Fabrettus p. 752. et Schraderus ep. crit. p. LIV. demonstrant.

3. *iugulum secuit*] Apicius non iugulum secuit, sed veneno vitam finivit teste Seneca Consol. ad Helv. c. 10.

6. *Apici*] secunda syllaba semper ab Iuvenale et Martiale producitur.

1152.

Anth. IV. 363. Iterum edidit Burmannus Anth. IV. 382. corruptissime, itidem Vermiglioli Le Antiche Iscriz. Perugine p. 349. T. II.

1153.

Anth. IV. 374.

1154.

Anth. IV. 375.

1155.

Anth. IV. 386.

4. *Vilanus*] *Villanus* et v. 6. *Villano* Bonada.

1156.

Ex Annalibus Viennensibus 1829. T. XLVII. pag. 71 et Allgem. chulzeitg 1832. n. 52. p. 411.

2. *Sassina*] Umbriae oppidum.

3. *reguit*] sic lapis. Apertum est, hunc versum versum non esse, ed partem subscriptionis efficere.

1157.

Ex Marinii Actis Fratrum Arv. T. I. p. 61.

1158.

Ex Orellii Inscriptt. n. 1193.

1159.

Apud Gruterum pag. 1118. 6. Orellium n. 1184 et 5024. Conf. Schneider. Lat. Elem. Lehre p. 347. Weichert. Poet. lat. rel. p. 254.

1160.

Ex Collectione Pisaurensi T. IV. p. 506. Sed recens esse videtur.

3. *Vacunae*] v. Fea ad Horat. ep. I. 10, 49.

1161.

Apud Pithoeum p. 110. Barth. Advers. VIII. 18.

1162.

Ex Osanni Sylloge Inscriptt. fasc. IX. p. 455.

1163.

Anth. IV. 206. Separavi hoc distichon a reliquis illius carminis versibus. Atque iam Pithoeus non cohaerere sensit. Accedit, quod hi duo versus in Possidii Vita Augustini c. 31. p. 117. edit. Krameri citantur. *Iuxta quod etiam*, ait Possidius, *quidam secularium poeta iubens, quo sibi tumulum mortuo in aggere publico locaret, programmate finxit dicens: Vivere post obitum* etc.

2. *mea*] in libro Possidii. *mea est* vulgo.

1164.

Anth. IV. 10.

1. *superis*] i. e. vivis, der Oberwelt.

1. *patribus*] i. e. parentibus.

2. *cum frui*] *cum frui debueram aetate florida luce, his requiesco locis, vitam cui fata negarunt. Praecipitem* etc. Gruterus p. 656. 2. Bonada.

3. *sub undas*] *sub aulas* Gruter. *sub umbras* Wakefield. ad Lucret. III. 1055. Recte; conf. epigr. sequ. 19. Epig. 124, 25. *misere sub aulas* Bonada.

4. *iam partus*] *gravi usus et arsque mihi fuerat studioso corde reperta maxima quadripedum cura studia quoque plura fuerunt.* Gruter. Bonada. *gravi usus et arsque Venandique mihi fuerat studioso corde reperta. Maxima quadrupedum cura, studia quoque plura fuerunt.* ms. Moroni.

8. *et quandoque*] *ut quandoque simul patribus finito lumine vitae Manibus hic quieti pariter sociavimur una.* Gruter. Bonada, nisi quod *sociabimur* habet.

Et quandoque simul finito lumine vitae
Manibus hic iuncti pariter sociabimur urna.

Wakef. *et-sociabimur* edidi, non *ut sociavimur*, quod vulgo legitur. *et* in mss. Cyriaci et Moroni legitur.

1165.

Anth. IV. 11. Inscriptionem dedi ex Grutero p. 903. — *F. Atinius C. F. Fab.* vulgo.

5. *tulerint te dextera*] Heins. *tulerit te dextera* vulgo. *Dextera fati* dicuntur ut *prospera fati.*

5. *vidi Vobernae*] corruptum est *Vobernae*, quia ultima syllaba in *vidi* corripi non potest.

6. *in quo* etc.] vulgatam lectionem in ipso lapide extare, testatus est Maffeius in Mus. Veron. p. 171. *in quo est Atini conditum* . . . Gruter. *in quo Atini corpus conditur exanime* Chr. Saxe in Epigrammatt. vetustorum lapidum p. 46.

1166.

Anth. IV. 12.

1. *vixerat*] *clauserat* Gruter. pag. 904. Torremuzza in nova Collectione Inscriptt. Siciliae p. 178.

1167.

Anth. IV. 13. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 190 et 263. Burmannus optimae Romanarum litterarum aetati tribuit, Wernsdorfius inferiori, Schraderus vero in ep. crit. p. LV. recens esse constituit. Quod Orellius in Eclogis poetarum latinorum p. 278. verum esse negat. Hoc epitaphio nihil simplicius vel purissima antiquitatis secula iactare posse, exclamat Wakefield. ad Lucret. I. 1013.

4. *viscera tota*] *torta* Wakefield. in Silv. Crit. V. p. 100.

6. *clamarem, largis*] *clamans et largis* Bonada.

11. *at status ipse*] *et status ipsi* Bonada.

15. *memorande*] *venerande* Schrader.

18. *numina*] Gruterus in prima editione. Ferretius. Labbaeus. Wernsdorf. *lumina* vulgo ex Gruteri novissima editione. Bonada.

19. *umbras*] Fabrettus. Bonada. *undas* vulgo.

21. *pulsabo*] Fabrettus. *sulcabo* vulgo. *caeruleam remo sulcabo paludem* D' Orville.

28. *iussit et*] *iussit, at* B. inprobante Wakefield. ad Lucret. I. 1013.

31. *Die nepos*] *dic nepos* Fabrettus. *dive nepos* B. Sed Ennius dixit *dia dearum* et *dia nepos*, nec aliter Lucretius II. 172. *dia Voluptas.*

33. *et Apolline iungi*] supplevit B.

40. *vivet A . . .*] „praecedentia *Liber eris*, *Phoebus eris* requirunt *Non unus Cybeles pectore vivet Atys.* Rectius tamen poeta scripsisset *Non unus Cybeles pectore vivet amor.* Iuvenis enim, quem Cybele dilexit, non *Atys* priore syllaba brevi, sed *Attis*, *Attin*, *Ἄττης* a Latinis et Graecis vocatur. Quis autem credat, antiquum poetam tam turpiter errasse. Ne multis: carmen a novo, quem vitiosa nominis scriptura deceperat, suppositum videtur. Quaedam sane in eo deprehenduntur affectata; quaedam ab emendata scribendi consuetudine penitus aliena; quaedam vix ferenda. Quid? quod nemo ex editoribus lapidem vidit." Schrader. ep. cr. p. LV.

42. *Cyllare*] Cyllarus Pollucis vel Castoris equus velocissimus. — *Cyllari formosus* Bonada.

44. *sit-sit*] *sic-sic* Bonada.

1168.

Anth. IV. 14. Recentem esse inscriptionem, praeter alios Maiansius in epist. p. XXXVI. docuit.

3. *nascentes*] totus versus in Manilio quoque Astronom. IV. 16. legitur.

1169.

Anth. IV. 15.

2. *institui titulum*] Schraderus. *instituit titulum* vulgo.

6. *leges*] Schraderus. *leget* vulgo.

1170.

Anth. IV. 18.

3. *solatia*] *suspiria* Fabricius.

7. *Marii*] „Suspicor scriptum fuisse *Marci*, carmen autem recens esse." Schraderus ep. crit. p. LVI.

1171.

Anth. IV. 19.

4. *iuvenile figuram*] poeta rudis dixit *iuvenile* pro *iuvenilem* m elisa.

1172.

Anth. IV. 19.

2. *plus reliqui*] mehr voriges sollte der Tod ihm geben als das Leben ihm gegeben hatte. *plus dedit huic mors quam vita datura fuit.* Schrader. in Observatt. p. 75., quod ipse retractavit in ep. crit. p. LVI.

5. *nec*] *ne* B.

1173.

Anth. IV. 20. Legitur in Tomo V. Auctt. classicc. ab A. Maio editorum p. 414. et in codice Turicensi C. 58.

2. *amare*] *habere* ms. Turic.

3. *tota-urbe*] *toti notissimus orbi* T. *toti notissimus urbi* Mai.

5. *desint*] *desunt* T. recte.

6. *hic*] *hoc* T.

9 et 10. desunt in T.

12. in hoc v. desinit T.

13. *tragica*] *tragica quoque verba placebant* Mai.

16. *ut-crederes*] *et-crederis* Mai.

17. *ipse etiam, quem*] ita scripsi. *ipse etiam, quam* vulgo.

18. *in vultu se magis esse meo.*] Maii codex. *in vultus se magis ipse meos.* vulgo. *in vultus se m. isse meos.* B.

20. *mota*] *tota quae nata fuit.* Mai. *totaque nota* B.

21. *videantur*] *videbantur* Mai.

22. *raptas*] *raptos* Mai.

23. *turbatus*] an *turbatos?*

24. *titulum*] B. Schraderus ep. crit. p. LVI. *tumulum* vulgo.

1174.

Ex Orellii Inscription. n. 132.

1. *hic ego*] Iunge verba *hic ego* (*sum*) *natus*.

7. *struxitque*] *struxidque* lapis.

8. *posteriis*] pro *posteris*: sed terminatio unâ syllabâ producta est, ut versus fieret.

1175.

Anth. IV. 21. Haec inscriptio in multis lapidibus invenitur, ut in Orellii Inscriptt. n. 71.

1176.

Anth. IV. 23.

] *honore* Schraderus ep. crit. p. LVI.

1177.

Anth. IV. 24. Hi versus sunt numeri innumeri, a poeta rustico compositi, quos invito lapide corrigere studuit B.

1. *fac mora et*] *fiat mora, perlege* B.

2. *et iussi*] *sed iussi* B. Add. T. II. p. 681.

4. *coaglavi*] i. e. coagulavi.

5. *turbavi*] *turpavi* Schrader. ep. crit. p. LVI.

queretur] *queritur* Fabrettus. [Corrige contextum.]

6. *semper*] delevit B.

8. *tantum mihi-semper*] haec delevit B.

9. *tunc meus* etc.] *tunc meus assidue luxit amice focus* B. correxit ex Tibullo I. 1, 6. De qua mutatione vide, quod Huschk. ad Tibullum T. II. p. 685. adnotavit.

1178.

Anth. IV. 25.

Zosimus] Muratori T. III. p. 1712. *Sozimus* vulgo.

1. *vivus*] *vivos* Muratori. Primus versus hexameter, reliqui pentametri.

3. *sunt manes, iaceo*] Muratori. sed transponendum: *si sacri manes sunt, iaceo in tenebris.* Vulgo legitur: *si sacri*[*sunt*] *manes, hic iaceo in tenebris.*

1179.

Anth. IV. 27.

1. *Iter septem*] Muratori T. III. p. 1499, 10., sed alias prima in *iter* brevis est. Vulgo haec duo vocabula desunt.

iam fatale] Muratori. *lamentale* vulgo.

3. *soror, me i. f. sepulcro*] Muratori. *me soror i. f. sepulcro* vulgo. *desine, cara soror, me iam deflere sepultum.* B. *desine, soror, me inlatum iam flere sepulcro.* Hagenbuch ap. Orellium T. I. p. 548. vel potius *Desine me, soror, inlatum iam flere sepulcro.*

4. *etenim*] Schrader. ep. crit. pag. LVI. *et enim* Ficoronius. *etiam* vulgo. — mox *ora* in lapide.

1180.

Anth. IV. 29.

1181.

Anth. IV. 30. Scaliger. existimavit hoc epigramma esse veteris poetae comici, Afranii aut Titinnii, quo pater aliquis familias in comoedia suos alloqueretur.

1. *hoc sumtu*] haec desunt in lapide. *absolvi sumtu* Bonada.

3. *rogant*] *rogitant* B. *optant* Scaliger.

4. *nam quid*] *namque quid* Scalig. Bonada. recte: aliter enim versus non constat.

5. *quam ubi lucem*] *quam, libertatis ubi tu lucem acceperis.* Scaliger.

6. *lapsum*] Pithoeus, nec aliter vulgo. *lassae* Gruter. p. 637, 5. *lassum senectae spiritum* Scalig. *fessae senectae* Bonada.

7. *argumentum*] vulgo ex Scalig. emendat. *signum* Gruter.

1182.

Anth. IV. 31. Christianum monumentum esse videtur. Muratori T. II. p. 712.

1. *hic*] *hoc* B.

2. *Lyciae*] *Latiae* Schraderus ep. crit. p. LVII.

5. *vestrae*] *vestri* Muratori.

1183.

Anth. IV. 32.

1. *praetor*] Burm. ad T. II. p. 92. et in Add. T. II. p. 681. (ubi *praeter* errore impressum est). *pre . . .* vulgo.

2. *praetextatus*] i. e. seit wenigen Tagen mit dem Richteramte bekleidet.

3. *partesque*] D'Orville. *matremque* vulgo.

1184.

Anth. IV. 33. In Orellii Inscriptt. n. 4827.

P. Aelii Ulpii II. et Exdec.] i. e. P. Aelii Ulpii duumviri et exdecurionis. Katancsichius in Geograph. Vet. Istri Adcolarum T. II. p. 368 et 233. Vulgo deest *II. et Exdec.*

4. *sepulcri*] *sepulcro* Muratori, Katancsichius.

1185.

Anth. IV. 34. In Orellii Inscriptt. n. 1777.

1. *sede Iucunda Pothusque*] Maffeius. Id probavit Schraderus ep. crit. pag. LVII., qui Iucundam Pothumque nomina propria esse monuit. Aliter enim versus non constat. *sede iucunda Potiusque* vulgo.

2. *Fatis-tribus*] v. Orellii Inscriptt. n. 1777. qui Procopii locum Goth. I. 25. affert: *τὰ τρία φᾶτα, οὕτω γὰρ Ῥωμαῖοι τὰς μοίρας νενομίκασι καλεῖν.*

4. *cineres*] Offendor hac synonymorum coniunctione *cineres* et *cana favilla.*

1186.

Anth. IV. 36.

3. *Zelotos*] Graece *Ζηλωτός.* *Zilotos* vulgo. Illud dat Muratori T. III. p. 1769.

6. *nomine*] *nomini* Fabrett. p. 88.

me rapuit] Fabrett. et Muratorius. *mima fuit* vulgo.

1187.

Anth. IV. 37.

1. *Zoticus*] *Zoicus* Muratori T. III. p. 1769.

reliqui] Muratori. *reliquit* vulgo, ut Ioannes De Vita quoque Inscriptt. Beneventanis p. LX. legit.

1188.

Anth. IV. 39. Orellii Inscriptt. n. 4479.

1. *cinis hic*] Maffeus dicit: multa hic insueta occurrunt ut cineris istinctio ab ossibus et separatio. Ideo Schraderus emendat: *Ossa relata omum cinere hic adoperta quiescunt.* Ep. crit. p. LVII.

2. *posuit*] supplevit B. In lapide deest.

1189.

Anth. IV. 40.

1. *Merulator*] nomen proprium. *merulator* vulgo.

ipso qui] Schraderus Ep. crit. p. LVIII. *Publius ipse*, *quod* ulgo.

3. *nomen-aevom*] corruptum.

Roma mihi patria est, *mansurum nomen in aevum.*
Hos tumulo versus fraterque sororque dicarunt. B.

1190.

Anth. IV. 42. Aquae Tarbellicae in Aquitania sitae sunt.

1. *Urbis-Aquensis*] i. e. urbis, cui nomen Aquae.

1191.

Anth. IV. 43. In epistola Maiansii p. XLV. Versus trochaici.

1. *quisque*] B. *quique* vulgo.

2. *parvom*] B. *parvo* vulgo.

3. *orta mox sensim*] *munus est mox exorta est sensim* Maiansius.

1192.

Anth. IV. 45. Hendecasyllabi. Novitatem redolere dicit Schraderus Ep. crit. p. LVIII.

2. *Mettus Fuffetius*] Burm. *Metius Suffetius* vulgo. *Metius Fuffetius* Schraderus. *mortuis suffetuis* Muratori T. III. p. 1810.

6. *quod*] Muratori. *qui* vulgo.

nihil satis] Muratori. *n. prorsus* vulgo contra metrum.

1193.

Anth. IV. 46. Recens esse ex Itineribus Keysleri p. 418. patet.

1194.

Anth. IV. 47. Liberius Patricius praefectus erat Galliarum sub Theodorico et Alarico, ut Scriverius adnotavit.

2. *tumuli*] *tumulo* Bonada.

4. *dedere*] scil. mater et pater.

Liberii soboles patri matrique sepulcrum
Triste ministerium mente dedere pia.

Bonada, qui a sequenti versu novum epigramma incipit.

6. *fama*] *vita* Bonada.

10. *pretium maius*] Muratori T. I. 436. Bonada. *pretio maius* vulgo.

11. *Ausoniis*] *Ausoniae* Bonada.

14. *ter denis annis*] Bonada. *ter denos . . tris* Muratori. *ter denis lustris* vulgo. *ter senis lustris* Scriverius.

1195.

Anth. IV. 48.

3. *nunc etenim* etc.] *nunc et cum vivis, nunc et felicibus aevum* ms. Perotti. *nunc etenim vivis nunc et fidelibus aevum* Muratori T. IV. p. 1934. *nunc etenim vivis, nunc in felicibus aevum* Wakefield. ad Lucret. I. 36.

5. *locatus*] *vocatus* Muratori.

6. *pascis*] *poscis* Wakefield.

1196.

Anth. IV. 49.

1. *Syntrophus hic situs est*] hoc primum hemistichium est. Vulgo legitur:

D. Man. P. Caulius Syntrophus hic
Situs est. Vix. Ann. L.
— *sine crimine vitae* etc.

Illud *Ann. L.* extra versum positum est.

2. *vivitis*] bisyllabum.

3. *natura fueras*] B. *natur . . fueras* vulgo. *natus fueras a* Muratori T. III. p. 1654.

1197.

Anth. IV. 50. Orellii Inscriptt. n. 4831.

1198.

Anth. IV. 51. Recens esse, ex Keysleri Itinerariis p. 531. apparet.

1199.

Anth. IV. 52. Orellii Inscriptt. n. 4845. Muratori T. II. p. 1198. ubi inscribitur *Paulinae Valeriae filiolae dulcissimae parentes moestissimi.*

2. *vita*] *vota* Bonada.

1200.

Anth. IV. 53. apud Orellium n. 4853. Ioannes De Vita in Incriptt. Beneventanis pag. LIV. Inscriptionem ex Muratorio T. II. pag. 219. recepi.

Tarquiniae] Ioannes De Vita. Muratori. *Tarquiliae* vulgo.

1. *nam*] Muratori. Ioannes De Vita. *haec* vulgo.

2. *mens* etc.] Muratori. Schrader. Ep. crit. p. 58. *membraque erant* ere *corpore digna suo.* vulgo.

1201.

Anth. IV. 54.

3. *numerosque*] Pithoeus. *numeroque* vulgo. Alloquitur Arriam et aodamiam, ut anima Oppiae numeros coelestium augeant.

4. *Arria*] Caecinae Paeti viri consularis coniux. Tacit. Ann. XVI. 34.

Laodamia] uxor Protesilai.

5. *servat*] *pensat* B. Add. T. II. p. 682.

1202.

Anth. IV. 55. Cf. Seivert Inscriptt. Monum. Rom. in Dacia pag. 56. — Burm. secundum versum addidit: *Cui multum dilecta fui:* nod non hemistichium est, sed partem inscriptionis sepulcralis efficit, nae tota sic legi debet: *Cui multum dilecta fui ego Marcellina. Pro eritis, cernis, quae mihi solus coniux, Aelius, quoque post obitum emor amoris dicat.*

1203.

Anth. IV. 56. Ex pentametris invita Minerva procusis constat carmen.

5. *terra habet hic*] Gruter. p. 757. *terra hic habet* vulgo.

6. *coelum, terra*] B. *terra coelum* vulgo. In *aqua* ultimam proicit arsis.

9. *amoque ego* etc.] corruptum. *amore aequo nec casta cessi Pelopae.* Heinsius, quod pentametrum non efficit. An

Atque ego nec castae cessi Penelopae:
Alcesti comitem aemula mors rapuit?

10. *comes*] primum hemistichium corruptum.

15. *Sosia cum Sosio*] *cum socio socia* B. *socia cum socio* Heins.

16. *ipsaque*] Fabricius. *ipsa* vulgo.

1204.

Anth. IV. 57.

1. *brevis hora*] Fabricius Mon. ant. p. 129. i. e. properandum est: vis enim est hora. — *Siste gradum, fugiat quamvis brevis hora, v.* retius. *Siste gradum, properet quamvis brevis hora* vulgo.

3. *Tarsis*] *Tarsis, idis* adiective eam regionem significat, cuius sus, Cilicum urbs, est caput. *Tharsis* vulgo.

4. *Hesperiae*] Italiae. Ferretius.
6. *corporis instituit*] *corpore constituit* Bonada.

1205.

Anth. IV. 60. iterum edidit Burmannus IV. 376.

1. *inmerito*] B. primum edidit: *Possidet inmerito locus hic cu corpus iniquum*; infra vero: *Possidet inmeritum locus hic cu corpus iniquus*, et coniecit *Possidet Emeritae* etc.

3. *omne, (nefandum!)*] sic scripsi. B. primum ediderat: *reddidit un nefandis*; deinde: *reddidit omne nefandis*.

4. *quae nullis*] recepi, quod secundo loco ediderat B.; prior eni lectio haec erat: *ad superos, inimicaque nomine vixit*.

1206.

Anth. IV. 61.

5. *quantos*] i. e. quot. v. Wakef. ad Lucret. V. 46.

10. *fingere*] femina, cui titulus positus est, mima esse videtur, quae multorum hominum vultum vario oris habitu imitari potuerat.

1207.

Anth. IV. 62. In Bonada adiunctum est ep. 106. *Si fructus proprio surgit* etc.

4. *Cypria*] dum vixi, Venus mihi invidebat: nunc in statua marmorea redivivae parum abest, quin rursus invideat.

1208.

Anth. IV. 63. Candida mortua est temporibus Mauritii Augusti circa a. p. C. 715. Subscriptionem adieci ex Fabretto p. 734.

2. *ipsa*] *inde* Bonada.

3. *affectus-dimittere*] Bonada. i. e. liberos suos tuto relinquere. *affectus-demittere* vulgo.

8. *ex fructu*] *ex vultu* B.

10. *vota secunda*] *vota secuta* Bonada.

11. *numquam te*] *te numquam flere quiescit*. Bonada.

1209.

Anth. IV. 64.

1. *siti*] ultima brevi.

4. *docta sonare mele*] intelligitur monodiaria. B. Add. T. II. pag. 682. *melos* Bonada.

5. *octo*] sc. octo annos vixit Titius Philippus puer, proles cito rapta, et Aelia Saturnina, fratri tenero carior una soror, obiit uno insuper anno. Quod ambigue dictum est; Saturnina enim aut primo vitae uno aut nono obiisse videtur.

8. *cantus*] *saltus* Gruter. p. 654.

1210.

Anth. IV. 66. Carmen rude.

1. *Laberi*] *Laberii* Schrader. Ep. crit. p. LVIII.

5. *haec*] legendum *hae*.

6. *in spica*] inde ab hoc versu versus hexametros agnosco.

7. *germen*] Schrader. *gramen* vulgo.

9. *varium*] *vatum* Bonada.

15. *quod*] *quod fueram, non sum: sed rursus ero, quod modo non sum.* Muratori T. II. p. 771.

1211.

Anth. IV. 67.

5. *umor*] vulgo dicitur *humor*.

6. *defluat*] *profluat* Bonada.

1212.

Anth. IV. 68. In Anthologia Burmanni hoc epigramma superiori coniunctum est, sed error in Add. T. II. pag. 683. ab editore corrigitur.

1. *Rust., car. con.*] *quid lac. opus est, carissime Rusticelli.* Burm. Bonada adnotavit: „Si dicas *carissime Rusticelli*, sculptorem emendabis. Sed non cogitabat, secundam syllabam nominis *Rusticelli* natura corripi.“ Haec retulit Schraderus in Ep. crit. p. LVIII.

3. *nec*] *neu* Bonada.

4. *ut quae volui*] *v . . quot volui* Boissardus. *vixi quod volui: tempore tempus habet.* B. recte.

5. *annos-annus*] Bonada. i. e. ultimo anno aliquid defuit, quominus viginti annos inpleverit. — *annos-annum* vulgo. *aetas-annos* B.

1213.

Anth. IV. 69. Hoc epitaphium non adeo vetustum esse arbitror.

4. *proh-ah*] *mox-ah* Burm. *post spreta ah! turpis* Wakefield. ad Lucret. III. 1059.

6. *diem*] Burm. et Wakefield. *deum* vulgo.

1214.

Anth. IV. 70.

1. *his*] Schraderus Epist. crit. p. LIV. *hic* vulgo.

Aelia] contra regulam media est longa, ut Schraderus ibidem adnotavit.

2. *tum*] sic scripsi; *cum* vulgo.

3. *mutasti*] ultima brevi.

1215.

Anth. IV. 71. Versus trimetri.

1. *in adolescentula*] Schrader. Ep. crit. p. LIX. *o quanta pietas fuit hac adolescentia* vulgo. *o quanta pietas fuerat in hac adolescentula.* Muratori T. III. p. 1658.

3. *amica, eventum*] hiatus negligitur. His duobus posterioribus versibus adolescentula amicam dolentem solatur.

1216.

Anth. IV. 73. Cum per se hoc distichon intelligi nequeat, maioris epitaphii fragmentum esse iudico.

2. *reddita*] *perdita* Schraderus Ep. crit. p. LIX.

1217.

Anth. IV. 75.

1218.

Anth. IV. 78.

1. *forma pudoris*] i. e. exemplum, das Ideal. Vid. Schraderum Ep. crit. p. LIX.

4. *viventem deo*] i. e. den zu beweinen, der in Gott lebt. Christiana est inscriptio.

1219.

Anth. IV. 79.

2. *Thallusa*] *Thalusia* Heins. inprobante Schradero Ep. crit. pag. LX.

3. *lucibus*] *lusibus* B. An *Quae vix vicenos conplerat nubilis annos?* plane, ut in epitaphio alio apud Orellium n. 4841.

Nonum post decimum conpleras nubilis annum,
Vibia, crudeli funere rapta viro.

6. *lumina cara*] *flumina rara* Heins.

8. *animam*] Gruter. p. 950. *animum* vulgo. *fata eadem dederant.* Bonada.

1220.

Anth. IV. 80. Muratori T. III. p. 1331, 10.

1. *aspecto-tumulo*] *expecta paulum, tumulo subsiste* D'Orville. *Qui spectas, paulum tumulo subsiste.* B. Add. T. II. p. 683.

3. *sapiens, proba*] D'Orville. *sequens prob.* vulgo. Illud *fida marito* supplevit B.

4. *viximus-quatuor*] haec inscriptionem efficiunt, non partem epigrammatis.

6. *sperabam*] D'Orvill. *narrabam* vulgo. Illud *quietem* et *amnis aqua* idem supplet.

1221.

Anth. IV. 81.

4. *deserit ista virum*] *deserit illa virum* In Collect. Pisaurensii T. IV. p. 472.

1222.

Anth. IV. 82. ex Maiansii epist. p. 45.

6. *mater* etc.] *mater fleverit, indicio est* Burm.

7. *nam postq.*] versus uno pede claudicat. *nam postquam et caram onumento hoc cond.* Burm. Add. T. II. p. 683. An *Nam postquam mulo et monumento hoc condecoravit?*

1223.

Anth. IV. 86. Orell. Inscriptt. n. 4838.

1. *ardente*] i. e. ardentem. Supra *iuvenile figuram* pro *iuvenilem.*

1224.

Anth. IV. 87.

1225.

Anth. IV. 88.

3. *superstes*] *superstans* Burm.

4. *patrumque* etc.] *patremque Arvernum hospitium* (vel *hospitio*) *ivem se adscisse superbit.* Crusius.

9. *humili*] *humilem* Crusius.

1226.

Anth. IV. 89. Apud Gruterun alia inscriptio legitur p. 940:

T. Flavio T. L. Antiocho Patrono
Eros et Viola liberti.
Quod quisque vestrum mortuo optarit mihi,
Id illi eveniat semper vivo et mortuo.

Ideo nostro loco tota inscriptio aut mutanda, aut primus senarius sic corrigendus est:

Quod quisque vestrum mortuae optarit mihi,

quod Schradero placuit p. cr. Ep. LXI. idque recepi. Vulgo enim legitur:

Quod quisque vestrum optaverit mihi.

1227.

Anth. IV. 90.

2. *infelicis*] Schrad. Ep. crit. p. LXI. ex Muratorio T. III. p. 1638. *infelix* vulgo. In *Atilia* prima semper corripitur.

15. *vix*] Schrad. *bis* vulgo.

17. *et p. ad letum*] Muratori. *sed p. ad letum* Burm. *et p. ad lectum* vulgo. Mox *sit* Muratori.

22. *vovit*] Schrad. *voluit* vulgo. *Pro vita voluit* Bonada. Burm.

25. *audire*] Schrader. ex Muratorio. *audite* vulgo. [Corr. context

1228.

Anth. IV. 95.

2. *titulo*] *tumulo* B.

1229.

Anth. IV. 94.

5. *dum semel occidimus*] *cum semel occideris* Schrader. Ep. crit. pag. LXII.

1230.

Anth. IV. 96.

1231.

Anth. IV. 97.

2. *marmoreisque*] *marmoreusque* Burm. dissuadente Schradero Ep. crit. p. LXII.

5. *nec senior*] Ms. Moroni. *non senior* vulgo.

6. *at fati-sorte*] Heins. *at fato-sorte* ms. Perotti. *ac fato-sorte* vulgo.

1232.

Anth. IV. 98.

5. *incolumis potuisset*] Fabrettus. *incolumi potuisset* vulgo. *incolumi potuissem* Heins.

5. *invisa est*] corruptum. An *infesta est?* Schraderus Ep. crit. p. LXII. corrigit *Fortuna invidit.* Sed potius legendum: *Fortuna invida est* relicto hiatu.

spes et] *spes est* Fabretti. *spes et frustrata parentem* B.

6. *cuncta*] Fabretti. *dura* vulgo.

1233.

Anth. IV. 100. *Duo Iuvan. Lupi et Apri* inscribunt mss. Cyriaci et Moroni. *Naufragorum iuvenum duorum* vulgo.

1. *una Iuvavonis*] Schrader. Ep. crit. p. LXIV. *una Iuvaniae* ms. Cyriaci et Moroni. Muratori T. IV. pag. 1905. *una iuventutis* vulgo. *Iuvavo*, *Iuvavia*, *Iuvania*, *Iuvanum* nomina sunt urbis Salzburg. Conf. Mannert. Germanien p. 685. — *una iuveniles* Bonada.

hos] ms. Moroni. Muratori. *haec* vulgo.

2. *libertatis opus*] non liquet.

1234.

Anth. IV. 101.

2. *tulit*] i. e. abstulit.

4. *conpetiere*] *composuere* Burm.

1235.

Anth. IV. 102. ap. Orellium n. 3359.

4. *tam inpubem*] Schrad. Ep. crit. p. LXIV. *nam inp.* vulgo.
6. *hebet*] Bonada. *habet* vulgo.
natum florem l. c. torquet] Bonada. *Mater habet natum, Florum lux candida torquet.* vulgo sine sensu.

1236.

Anth. IV. 103.
8. *tumulo*] *tumulis* Fabrettus p. 184.

1237.

Anth. IV. 104. *Iulii Saturni* Fabricius.

1238.

Anth. IV. 105.
2. *fati*] *fato* Bonada.
3. *et annis*] *ab annis* vel *inanis Spes fuit in puero* B.

1239.

Anth. IV. 106.
1. *subdit*] *surgit de germine, tellus* Bonada.
4. *germina*] Schradaeus et Schraderus Epist. crit. pag. LVIII. *gramina* vulgo.
nequitiae] *Si fructus proprio subdat de germine tellus,*
si referat sparsis debita seminibus;
nascentur tumulo formae nova messis, honores,
et lepor et suavis germen amicitiae.
Wakef. ad Lucret. I. 8.

1240.

Anth. IV. 107.

1241.

Anth. IV. 108.
2. *Caper, et*] *et Caper* Schrader. ap. Burm., sed in Epist. crit. p. LXIV. amplius deliberandum censet. *mater et* Burm. *Caper et facili* Gruter. p. 905. omisso *ex*. *Longaeva et facili* Bonada.
5. *N . . durae*] *Nam durae mortis s. l. m.*
parce, monent etc. B. *Nec durae* Bonada.

1242.

Anth. IV. 109.
2. *invalidosque*] corruptum.
3. *Chrysologus*] *Grisologus* Fabrettus p. 362.
usque] Heins. Bonada. *utque* vulgc.

1243.

Anth. IV. 110. Iambici senarii.

4. *speciem obtinentem*] *specie obtinentem* Muratori T. II. p. 1070.

5. *Phocaeensium*] Schrader. Ep. crit. p. LXIV. *Phocaensium* vulgo. *Phocensium* Muratori. Incolae Phocaeae vocantur Phocaeenses, non autem Phocaenses. Praeterea in *Phocaeensium* syllaba secunda ante vocalem corripitur, cuius rei mentionem fecit Schraderus ibidem p. LIV.

in patrio] Schrader. ex Muratorio. *patrio in* vulgo.

7. *tenebit*] *tenebat* Schrader. *tenebet* ms. Moroni.

Isidis nati] i. e. Ori nomen habebit. In indice B. vitiosa est inscriptio, ex praecedentis epigrammatis scriptione nata. *sidisnati* Muratori.

1244.

Anth. IV. 115.

1. *aetas*] *pars* Muratori T. III. p. 1736. *iacet pars magna* Bonada.

4. *desertae*] *desectae sobolis miserabile* Muratori. Bonada. recte.

1245.

Anth. IV. 116.

2. *tumulo et*] Schrader. Ep. crit. pag. LXV. ex Muratorio. om. *et* vulgo.

4. *bis mihi* etc.] corruptum.

1246.

Anth. IV. 117.

2. *laudatae*] *insontes* Maffeius.

3. *sedes-ducite*] intelligendum ex sequenti *per*. Conf. epigr. 189, 11. Ducite per sedes vestras pro: *ad sedes vestras.* Huschk. ad Tibullum I. 3, 58. p. 96.

7. *super annos*] *super annis* Muratori T. III. p. 1705.

12. *Hecubâ flevit*] ceteri interpretes *Hecuba* nominativum esse statuunt, cuius extrema syllaba debili positione atque caesura concurrente producatur. Sic Santenius ad Terentianum p. 309. Iacobs. ad Anthol. Gr. T. XI. p. 113. Ramshorn. L. Gr. p. 1068. Huschk. ad Tibullum I. 7, 61. Ego ablativum esse duco. Hecuba enim infelicior erat, in extrema senectute moriens, quam Penthesilea, quae iuvenili aetate obiit. So hat Penthesilea weniger als Hekuba geweint. Haec vero sententia quam maxime praecedenti versui apta est.

1247.

Anth. IV. 118.

2. *ture potita*] correxit Katancschius in Geographia vetere Istri adcolarum T. II. p. 127. miseros ture i. e. Lares, quibus numquam vel

raro sacrificatur. — *tum . . tita* Muratorius T. II. p. 1234. *sorte potita* B. *tum . . sortita* vulgo.

1248.

Anth. IV. 119.

4. *geminasse*] *geminare* Bonada.

6. *Taenarias*] Schraderus Ep. crit. p. LXV. corrigit *Tartareas*, quia boni poetae *Taenarius* pro *Tartario* et *Taenara* pro *Tartaris* non ponant. In Taenaro, promontorio Laconico, descensum ad inferos esse narrant poetae, unde Taenarius cum multis substantivis iungitur, cum sententia in orco versatur: sed delectum in iis habere debemus, nec ea sociare, quae a propria vi Taenari prorsus abhorrent.

10. *non tulit apta*] quia eius nomen militaris imperii praefecturam sapere videbatur. Burm.

Consule Dioscoro] a. p. Chr. 442.

1249.

Anth. IV. 120. Hendecasyllabi.

1. *Evodiae Cyparae*] hac subscriptione utitur Morcellius Op. Epigraph. T. II. p. 225. Reinesius legit *Clodiae*.

1250.

Anth. IV. 121.

8. *alio pleno, quod*] corruptum.

9. *nomine*] *Nomen Acilianus, quo nomine nunc soror orba*
Vivat etc. Schrader. Ep. crit. p. LXVI.

1251.

Anth. IV. 123.

8. *Domitium*] prima longa. Eum errorem reprehendit Schrader. p. LIV.

10. *ista potens habui*] Gruter. i. e. je Vorzüge habe ich in meiner Gewalt gehabt; istis virtutibus praeditus fui. — *iste potens habui* vulgo. *habuit* Fleetwood.

1252.

Anth. IV. 124. apud Orellium bis legitur n. 2621 et 4829. Osanni Sylloge Inscript. fasc. IX. p. 489.

2. *nunc*] Burm. addidit ex simili inscriptione, quae ap. Murat. T. III. p. 1551. vel in Inscriptt. Veliternis a Cardinale editis p. 122. legitur:

Desine iamfrustra mater mea, desine fletu
te miseram totos exagitare dies.
namque dolor talis non nunc tibi contigit uni:
haec eadem et magnis regibus acciderunt.

Longinus histrio erat Macci personam agens, isque ideo adscriptus Esquilinae tribui, quod ea aliquando histrionibus data erat. Osannus.

1253.

Anth. IV. 126. apud Orellium n. 2486. et Morcelli Op. Epigraph. T. I. p. 439.

Iucundus] i. e. *Iucundus*, *Liviae*, *Drusi Caesaris* uxoris, servus, *filius Gryphi et Vitalis*.

3. *saga*] i. e. venefica. Morcelli.

1254.

Anth. IV. 127.

1. *iustis*] *iustus* Gruter. p. 1052.

1255.

Anth. IV. 128.

4. *Crocale*] Schrader. Ep. crit. pag. LXVI. ex Muratorio, in quo legitur *hic Crocale*. — *Corale* vulgo.

6. *formosas-trahunt*] Burm. *formosas-ferunt* vulgo. *formosae-trahunt* Muratori.

1256.

Anth. IV. 129.

6. *Rufinilla*] in hoc hemistichio pentametri contra morem spondeus pro dactylo legitur, cuius licentiae multa in Anthologia iam habuimus exempla, ut A. IV. 56. Aliud vitium in mensura huius nominis deprehendisse putabat Schraderus Ep. crit. p. LIV., at iniuria; versus enim sic metiendus est: *Rufi|nus prior| et|| Rufi|nilla de|hinc*.

1257.

Anth. IV. 130.

1. *subiecta nec ante*] i. e. cum primum peperit, im ersten Wochenbett. Vulgo male interpungitur post *subiecta*. *Nata brevi spatio*, *partu subrepta necato*, B.

2. *Rhanis*] *Rhanos* vulgo.

5. *praesens hic*] Burm. *praentis* vulgo.

1258.

Anth. IV. 131.

1. *sepultae*] Burm. idque confirmat ms. Goth. Duebneri in Iahnii Ann. VIII. 3. 1828. p. 309. *sepulcro* vulgo.

2. *acta*] Burm. *arcta* vulgo. Illud ms. Gothano Duebneri firmatur.

4. *heu! cuius*] *haec*, *cuius* Schrader. Ep. crit. p. LXVI.

7. *Theodote*] penultima longa. Hunc errorem deprehendit Schrader.

Ep. crit. pag. LIV. Fleetwood dedit *Theodorae*, quo vitium tollitur. In ms. Gothano Duebneri legitur: *Est Theodata nomen huic, q.*

1259.

Anth. IV. 132. apud Orellium n. 4839.

1. *fueris*] *fuerim* Schrader. Ep. crit. p. LXVI.

necessest] ap. Orellium. i. e. *necesse est*, quod vulgo legitur. [Corr. context.]

1260.

Anth. IV. 133.

3. *doctissima cumque Essem*] Bonada. *doctissima cum . . Essem* vulgo.

1261.

Anth. IV. 134. *An carmen sit antiquum, dubito.* Schraderus Ep. crit. p. LXVI.

1262.

Anth. IV. 135. Recens esse suspicor.

1263.

Anth. IV. 136. Muratori T. I. p. 423. Inscriptio Christiana.

3. *in quam*] B. *in qua* vulgo.

6. *hinc dolor*] supplevit Schrader. Ep. crit. p. LXVI. vulgo lacuna. — *quanta* supplevit B.

1264.

Anth. IV. 138.

1. *nostra*] cum hoc tum cetera supplementa excogitavit B.

2. *morte*] *more* Bardilius, ut IV. 35, 5. *solito de more.*

1265.

Anth. IV. 139.

1. *Hoc, Anuline, mei*] Bonada. Burm. *Hoc Annullinae mei* vulgo.

2. *vix*] *vixi denos tantummodo menses.* B.

3. *divina-itura*] *damnatas-abitura* B.

5. *nomine inane*] an *nomen inane?*

1266.

Anth. IV. 140.

1. *mors*] Schrader. Ep. crit. p. LXVI. *sors* vulgo.

2. *fausta*] Schrader. *Fausta* vulgo.

8. *tui*] genitivus est; simplicius erat dicere: *solatia lacrimarum mearum sensus tuos non iuvant.*

quos nocuere] mendosum. An *quoi nocuere?*

11. *matris*] *nomen dulce patri, solumque A. p.* Schrader. Ep. crit. p. LXVII.

13. *gelido*] Schrader. *calidum* vulgo.

Vernante calidum decoxit frigore flores
et gemma in fructu m. i. tulit.

Gruter. p. 1177.

1267.

Anth. IV. 141. Inscriptio Christiana.

2. *sacra - aula*] i. e. coelum.

1268.

Ap. Orellium n. 2876.

5. *nobis pueris*] metro reclamante.

12. *in*] construe: *doctus, compendia tot literarum et nominum in currenti stilo notare.*

16. *supererat*] i. e. superabat me.

21. *sciturus domini*] metrum eodem modo, quo v. 5. violatum.

1269.

Edidit Duebnerus ex codice Gothano in Annal. Iahnii 1828. T. III. F. III. p. 314. Alterum epigramma, quod eodem loco adtulit Duebnerus, in Martiali iam legitur.

2. *praefert*] an *praeferat?*

8. *Xandram*] *Xandra* ms. Goth.

1270.

Apud Orellium n. 1782. Iambici senarii. Idem fere distichon supra n. 1215. legitur.

1271.

Epitaphium cuiusdam virginis edidit Duebnerus in Iahnii Annal. 1828. T. III. F. III. p. 315.

1272.

Ex Marinii Actis Fratrum Arvalium T. I. p. 123. et Osanni Sylloge Inscr. fasc. IX. p. 459.

3. *Noveli*] Marinius. *novel* in apographo Osanni, qui vel *novellis* vel *novellum* supplere coniecit; ego *novellis* praefero.

4. *orbe rotae*] *orbe rota* Marinius et Osanni apographum.

6. *fecit, et inferiis*] ita scripsi. *fecit inferis* Marinius. *fecit, inferiis* correxit Osannus.

1273.

Ex Ioannis De Vita Thesauro Antiquitatt. Beneventarum p. LIV. in capite Inscriptt. Supplementa adiecit Ioannes De Vita.

1274.

Anth. IV. 142 — 146. Apud Gruterum p. 607. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 269. Osanni Sylloge Inscriptt. fasc. IX. p. 490. Hoc epitaphium Tiberii Caesaris aetate (non *Titi*, ut Ritter in Elementis grammaticae latinae p. 80. dixit) conscriptum esse, docet inscriptio. — Sed Vulpius ad Catullum 94, 5. p. 473. a docto quodam viro saeculi XVI. factum censebat, et ante hunc Vavassor de vi et usu Q. V. pag. 154. idem statuit, vana quidem ratione commotus. Atimetus Anterotianus, libertus Pamphili, Tiberii Caesaris Augusti liberti, sibi et Claudiae Homonoeae hoc epitaphium fecit.

3. *claris*] *cunctis* ms. Cyriaci.

5. *Paphie*] Ob hunc versum, in quo *Paphie* pro Venere dicitur, totum carmen ab antiquis non profectum esse dixerat Vavassor: quem satis refellit Schraderus in Observatt. p. 13. et in epist. Crit. p. 67. — *Paphia et Charites* in Boissardo legitur.

7. *aetas mea viderat*] *aetas compleverat* in Boissardo.

14. *pensarem*] ms. Henninianus apud Boissardum. *pensarem pro te, o Homonoea, libens.* Bonada. *pensassem* vulgo.

16. *te matura*] *te immatura* ms. Voss. B.

21. *experiare*] *experiere* ap. Boissardum.

22. *quodque mihi*] mss. Moroni, Cyriaci, Bonada. Orellius in Eclogis p. 264. adnotat *quodque i. e. quam partem iuventae mors immatura mihi eripuit.* — vulgo legitur *quodque meae.*

24. *dignissima vita*] *vita* ablativus est. *dignissima vitae* in inscriptt. Antiq. Ioann. Taccimi p. 78. Bondam. Var. Lectt. p. 43.

25. *perfruerere*] *perfruere ipse bonis* ms. Gothanus Duebneri. *perfrueare* Gruter. Bonada. Hunc versum corruptum esse putat Osannus.

26. *Ἡ πολὺ* etc.] edidi ex Anthologia Iacobsii T. II. p. 823.

29. *λειπομένη δάκρυα*] *δάκρυα λειπομένη* Iacobs.

1275.

Anth. IV. 146. In uno lapide duo epitaphia diversa diverso tempore insculpta esse, affirmat Fleetwood. Vulgo inscribitur *Gracilis maritus Probinae coniugi*, quod altero epigrammati convenit. Secundum vero epigramma corruptissimum.

10. *Ne quidquam*] *ne quiquam* Gruter. pag. 1058. *nil quidquam* vulgo.

habens] Gruter. *habes* vulgo.

11. *Probina*] prima longa, quem observavit errorem Schrader. ep. crit. p. 54.

iacet] *iacit Gracelis cito rapta marito Diebus paucis vix commodata suo.* Gruter.

12. *diebus*] versus corruptus.

13. *acerbam*] *acerba* vel *acerbis* legendum.

18. *adfectum*] filium.

19. *nil te*] *nil te damna movent communis funere lecti* B. *nil te damna novent communis funere lethi* Ulitius Add. T. II. p. 686.

1276.

Anth. IV. 147. apud Orellium n. 4848. Iambici senarii.

2. *haud*] *hau* Gruterus p. 769. *heu* Bonada.

1277.

Anth. IV. 148.

1. *test*] Gruter. p. 799. i. e. te est. *te 'st* vulgo.

3. *probatast*] Gruter. i. e. probata est. *probata 'st* vulgo.

5. *quae dulcis mores*] i. e. dulces mores. *Lesbia sum, dulcis mores quae sola reliqui* Fabricius, numero rotundiore.

8. *cum suo*] *cum suave homine Spurio* Gruter. *cum unanime Spurio* Barth. Adv. 21, 5., ita ut Spurius sit filius. *dulcis nomine cum Spurio.* Fabricius.

9. *haec*] *hoc* Bonada.

1278.

Anth. IV. 149. ap. Orellium n. 4851.

2. *aeterna*] Fabrettus p. 80. *aeternum* vulgo. *aeterna Sabis amata domu* Bonada.

3. *annos*] Schrad. ep. crit. p. 67. ex Fabretto. *horas* vulgo.

5. *hunc titulum*] ms. Moroni. Fabrett. Gudius. Muratori p. 1292. hoc versu ennmerantur ea, quae sunt *ultima dona.* B. omisit hunc versum, secutus Pithoeum. *hunc tumulum* etc. Bonada.

1279.

Anth. IV. 150. ap. Orellium n. 2442.

4. *exegi*] *quos vita exegit dulciter ipsa mea* ms. Beyellius.

canosque per annos,
queis vitae exegi dulce iter ipse mea. Barth.

1280.

Anth. IV. 151.

1. *hunc tibi*] *hunc ego nunc titulum tibi statuo, car. e.* Bonada.

3. *extremum*] *postremum* Bonada.

6. *tumulo*] *titulo* Bonada.

1281.

Anth. IV. 152. Osanni Syllogè Inscript. fasc. IX. p. 457. Vulgo inscribitur *Memmia M. L. Anna.* Epitaphium pulcherrimum.

1. *rosast*] apographum Osanni. i. e. rosa est. *rosa* vulgo sine *st* sive *est.*

2. *certo*] Muratori T. III. p. 1295. Bonada. Millin Magasin Encyclopédique Année 1810. T. II. pag. 146. *certe* vulgo.

3. *formosa videri*] *formosa Anna videri* Muratorius.

6. *prosequor*] *prosequar* Bonada.

1282.

Anth. IV. 153.

1. *longa fueras*] Fabrettus p. 188. *fueras longa* vulgo.

3. *ardenti*] mss. Moroni et Perotti. Fabretti. *aetheriae* vulgo.

5. *miserumque absumit*] mss. Moroni, Perotti. Fabretti. *miserum, me absumit* vulgo.

9. *imago est*] abest *est* a Fabretto.

1283.

Anth. IV. 154.

5. *munus, versus donamus*] ms. Gothanus Duebneri. B. *versus munus donamus* Gruter. p. 843. *munus, versus donavit* ms. Barthii Adv. LII. 1. — *versus munus donatus* vulgo.

6. *et gratam cessit* etc.] mss. Moroni et Cyriaci. *et doctam cessit docta Thalia lyram.* Laur. Abstemius. ms. Barthii. *et gratam caepsit docta Pedana chelyn.* Gruter. vulgo. *et gratam sculpsit docta Pedana chelyn.* ms. Gothanus. Bonada.

7. *me nunc*] *nunc me* ms. Goth. Hoc distichon deest apud Barthium.

1284.

Anth. IV. 155.

1. *Hermes*] *Herines* Muratori T. III. p. 1351.

2. *Nice, praeissemque*] *Nice: optassemque, utinam tua fata superstes* vulgo. *nunc ego praeissemque utinam tua fata superstes* Muratori.

4. *rapta iaces* etc.] Muratori. *rapta iaces, annis iam viduata tuis.* vulgo versu pentametro.

5. *lac tibi* etc.] Muratori. *Iam tibi Cybeles sint et rosa grata Diones* vulgo.

6. *serta*] *sertis* Muratori.

7. *meritae*] Muratori. *meritis* vulgo.

8. *annua, et hic*] *annuaque, et manes placida tibi morte qu.* Muratori.

9. *Marathonia*] B. *Marathonis* vulgo. Luscinia Marathonia celeberrima fuisse videtur; alibi Attica aëdon laudatur, ut A. IV. 172, 20.

1285.

Anth. IV. 156.

1. *vixi*] B. *vixit* vulgo.

3. *nomine Maturae*] Gudius. *nomina Maturae* vulgo. *nomina* *Natura* Bonada.

7. *ima*] hunc v. ex Grutero p. 766. recepi, quem B. omisit. Natura XLII. anno obiit, postquam XXVIII. annos in coniugio fuerat.

1286.

Anth. IV. 157. ap. Orellium n. 4834.

1. *Irene*] Muratori T. III. p. 1497. *Eirene* vulgo.

2. *quinos*] *binos* Muratori.

1287.

Anth. IV. 158. Inter monumenta Christiana retulit Scriverius.

1. *hic erepta*] *hic iacet abrepta extremo funeri coniunx* Gruter. p. 832. unde legendum *Hic abrepta iacet supremo funere coniux.*

2. *Thecla*] Mazochius p. 176. B. in Add. T. II. p. 686. *Tecla* vulgo. *praegnans*] *vivens* Gruter.

4. *unum*] an *una?* — *crudeli tabe c. sust. unum* Gruter.

1288.

Anth. IV. 159.

4. *vos sitis pl.*] Bonifacius. *vos ite o pl.* vulgo. *vos este o pl.* Schrader. ep. crit. p. 67. *vos ite placidi* Muratori T. III. p. 1364.

1289.

Anth. IV. 160. Hoc epitaphium una cum sequenti in uno monumento legitur.

2. *perdite amato*] B. et Schrader. in ep. crit. pag. 68. *praedita amans* vulgo.

3. *quin n. in amaritie*] Schrad. *quin nulla in avaritiae* ms. Heins. *quum nulla in avaritie* vulgo. *quum nulla inavarities* Bonada. *amarities* occurrit apud Catullum.

1290.

Anth. IV. 161.

1. *Philematium*] utrumque dicitur vel Philematium vel Philematio. *nominitata*] conditor huius epitaphii Lucretii vocabula imitatur, ut *nominitare* ac *supera* et *necis potiri*. Schraderus ep. crit. p. 68.

3. *eidem*] i. e. eidem patrono.

4. *re fuit*] *qee fuit e puero plus superaque pareius* Muratori T. III. p. 1422. Legendum *qui fuit e vero plus superaque parens.*

1291.

Anth. IV. 162. ap. Orellium n. 4652.

1292.

Anth. IV. 163.

1293.

Anth. IV. 164.

1. *dulcis aput*] B. ex Grut. p. 1061. *dulce caput*, *manes* vulgo.

2. *liquisti morte*] *tu secura iaces*, *nobis reliquisti querelas*. Gruter. An *tu secura iaces*, *nobis liquisti querelas?*

1294.

Anth. IV. 165. Prius distichon a marito, secundum a coniuge dictum est, tertium abruptum corruptumque videtur.

1. *dulce*] ms. Perotti. *chare* vulgo, quod Pithoeus supplevit.

2. *quae*] *quam* B.

3. *flere*] ultima longa. excusat interpungendi ratio. *fletum* B.

me hora manebat] B. *fatalis mihi ora manebant* vulgo.

4. *quae*] uncis inclusi. reliqua ex ms. Perotti recepi. *Quae coniugio distulit illa tuo* vulgo. *quae me coniugio distinet una tuo* B.

5. *tunc tu*] hoc distichon intelligi nequit.

1295.

Anth. IV. 166. Ferretius in Musis lapidarib. p. 144. Gruter. pag. 654. Epigramma corruptum.

1. *Glyconis*] psaltria.

2. *anima*] *animo* Schrader. Epist. p. LXIX. ad ep. 210. — *usque ipsa* Bonada.

3. *tetricos-honores*] i. e. sie verdüsterte sich nie den Reiz des Lebens, sondern brachte dasselbe stets in Lust und Freude zu. Infinitivi *madere* et *sequi* pendent ab *egit*, sie trieb das Trinken und Singen, id est, sie trank und sang.

4. *mage*] Pithoeus. *magi lascivos suabes* vulgo. Sed mage lascivos et suaves honores egit.

Sic numquam tetricos egit sibi lucis honores,
Sed magi' lascivos suavis Bacchoque madere,
Simplicitate loqui: cantus mollesque choreas
Lusibus ipsa suis generabat, saepe et amores.

Bonada.

5. *choreas*] Grut. *coronas* vulgo.

6. *amores*] Grut. *amore* vulgo.

10. *severa*] Boissardus. *benigna* vulgo.

1296.

Anth. IV. 171.

1. *Livia-tellus*] Forum Livii.

2. *satas*] ms. Pighii. *satam* vulgo.

5. *et tantum*] *inanium* ms. Morgagni. *et miserae liquit solatia inania amanti.* B. An *Haec tantum?*

6. *ponere*] *reddere* Gruter. p. 823.

1297.

Anth. IV. 172.

2. *mersa deo*] *mersa vado* B.

10. *nunc-ipsa*] Bonada. *huic-ipse* vulgo.

15. *bis senos*] corruptum, mater obiit XXII. annos natus: igitur filius XII. annos natus esse non potest, sed potius sex annos natus erat ut in versu undecimo dictum est. An *hos senos?* quod certe sensu, metro autem minus commendatur.

19. *Attica aëdon*] A. IV. 155. *et super in nido Marathonia cantet aëdon* i. e. luscinia.

20. *comes in lachrimas*] Schrader. ep. crit. pag. 68. *in lacrimis* Bosscha ad Anth. gr. T. IV. p. 284. *ad lacrimas* ms. Gudii. *comes his lacrimis* vulgo. *comes lacrimis* Bonada.

Siren] Sirenes, lusciniae, hirundines, cycni de lugubri cantu poetarum non raro dicuntur.

21. *et Alcyone*] ms. Gudii. Schrader. *ut Alciona* vulgo. De Alcyone sive Halcyone (der Eisvogel) extat epigramma in Anth. V. 172, et conf. Lange vermischte Schriften p. 211.

22. *et tristis-et*] unum alterumve *et* corruptum. *cum tristis* Bosscha.

23. *Oebalius-cycnus*] cycnum Italicum sive Ligusticum intelligit poeta, quem, mortem Phaethontis querentem, describit Ovidius in Met. II. 367.

mecum] *moriens* Bosscha.

1298.

Anth. IV. 173.

1. *caste*] *castae* Bonada, B.

1299.

Anth. IV. 175. Millin Voyage dans le Midi de France T. III. p. 502. Christiana est inscriptio.

1. *Apelles*] prima longa. *deb. coniugio pia ea scribit Apelles* D'Orville. Malum poetam corrigere non licet.

2. *quam rapuit . . mors*] *quam rapuit moesto mors* Bonada, Muratori T. III. p. 1299. lacunam ante *quam rapuit* indicat, Millinius vero eodem loco, quo Burmannus, habet.

6. *refero munus . .*] In *referò* vitium latet, cum *re* brevis sit syllaba, *refero munus Sempronia* Tollius. — Millinius adnotavit: *Le nom de cette épouse est effacé dans l'inscription. Je ne sais pourquoi le*

Dumont a placé ici celui de Sempronia, qui rend le vers faux.
nom se retrouve encore dans plusieurs manuscrits conservés à Arles.
ne remarque plus sur le monument que la trace d'un ð.

7. *viri*] Schrader. ep. crit. p. 68. *viro* vulgo. *virom* B.

11. *Pompeius Apelles*] *Sextus Pompeius Apelles, qui probablement ait un affranchi de la famille Pompéia, a exprimé d'une manière op obscure ses regrets sur la mort de son épouse; les qualités de tte jeune dame méritoient sans doute d'être chantées plus dignement, ais l' amour coniugal navoit pas inspiré à Apelles le talent des vers.* lillin.

1300.

Anth. IV. 178.

4. *poterunt*] *potuerunt* Bonada. *poterint* vulgo. verum recepi e laffeii Mus. Veron. p. 423.

8. *sibi*] *tibi* Schrad.

10. *a domino*] Pertinet hoc epigramma ad Firmam Epaphroditi contubernalem, non uxorem; nam civis Romanus fuisse non videtur, qui raenomine et familias nomine caruit. Idque confirmat tertius versus, bi coniux distinguitur a maritis, qui proprie tales dicuntur post contractas nuptias. Epigramma meminit conlibertorum, qui duo videntur uisse, quorum alter militiam sequebatur, alter a domino iussu eius aberat. Maiansius ep. p. XLI.

1301.

Anth. IV. 179.

1. *florea grata*] i. e. flores gratos. *florea prata* vel *rura* B. Add. T. II. p. 687.

4. *ac leve*] *at gelida hibernum tempus tellure videtur.* B. Add. l. l. Interpretor: und eine leichte Winterzeit möge dir unter der Erde zukommen.

1302.

Anth. IV. 180. ap. Orellium n. 4828. Versus iambici scazontes.

4. *quantum doloris*] construe: sic numquam tantum doloris suspires, quantum titulus iste testatur.

1303.

Anth. IV. 181.

1. *hic*] *heic* Muratori T. III. p. 1339. *hac* vulgo. *haec* B.

1304.

Anth. IV. 183. Edidi ex Petri De Lama Inscriptt. antiq. p. 119., qui ad finem seculi quarti inscriptionem refert. *Il P. Affò*, inquit idem, *lo pubblicò con qualche errore, io lo riproduco fedelmente trascritto.*

1. *cursus variumque laborem*] Pietro de Lama. Muratori T. III. p. 1770. *casus variosque labores* vulgo.

2. *conciliarem opes*] synaloephe neglecta. Sic Pietro de Lama Muratori. *ut iustas conciliaret opes* Millin Voyage dans le Milanais T. II. pag. 106., qui adnotat: *Cette épitaphe paroit être du temps d'Honorius et d'Arcadius. Muratori met en tête ces mots Macrobius sibi et Theodosiae coniugi opt. V. F. Ils n'y sont pas, et rien dans l'inscription n'est relatif à ce Macrobe.*

3. *transmisi*] Pietro de Lama. *amisi* Muratori. vulgo.

quaecumque] an *quodcumque?*

4. *haec tamen*] Pietro de Lama. *et satis ad manes sufficit ara mihi* vulgo. Muratori.

5. *et*] Pietro de L. *at* vulgo.

7. *manebat*] *maneret* Millin.

9. *extendere*] Pietro de L. Millin. *adquirere* vulgo.

10. *titulus*] Pietro de L. Muratori T. III. p. 1770. *tumulus* vulgo ex Muratorio T. III. p. 1370.

non perit] i. e. memoria bonorum hominum non interit. non probat Millin.

bonos] *probos* Murat. T. III. p. 1770.

1305.

Anth. IV. 184. ap. Orellium n. 4841. Morcelli Op. Epigraph. T. I. p. 438.

4. *facinus victrix*] *fati victrix!* B.

1306.

Anth. IV. 185.

1307.

Anth. IV. 189.

Sca] i. e. Scaptia tribu.

1. *post morte*] i. e. mortem, v. 4. *post morte*, v. 6. *fine* pro *finem*.

2. *indicium, obitos*] synaloephe neglecta syllaba *um* arsi producitur.

4. *quid*] Muratori T. II. pag. 758. *quod* vulgo. Was nützt das Leben, wenn wir uns nicht auf die Zeit nach dem Tode vorsehen? der Name, der Ruhm verbreitet sich, und nur der Leib wird verbrannt.

5. *nomen, fama volat*] *nomen fama vehat* B. eleganter T. II. pag. 183.

1308.

Anth. IV. 192.

Crasfiliae] Muratori. Cassia Sulpicia Crasfilia dicitur. *Cras. filiae* vulgo.

1309.

Anth. IV. 193.

1. *L . . . haec*] Muratori T. IV. p. 2076. nomen viri desiderat, et

arcius, Lollius, Lucius, Laelius. *Lubens* B. suppleverat, quod in orrigendis p. 785. retractavit.

1310.

Anth. IV. 195. Inscriptio Christianorum.

6. *ad natum*] *ad fatum* B.

ductus] ms. Alciati et Schrader. ep. crit. p. 69. *iunctus* vulgo. Hoc distichon obscurum est.

1311.

Anth. IV. 196. Osanni Sylloge fasc. IX. p. 458.

3. *sacrati*] i. e. cineres mei sunt sacrati, et per matrem caram positi. An *cineres simul iamque sacrati?*

5. *pius saepe colit*] pronuntiandum *piu' saepe colit* vulgo. *quos pia saepe colit mater* B. v. 9. *floribu' sertis.*

7. *me unam retinete*] i. e. me unam tenete in Orco.

9. *floribus*] pronuntiandum *floribu'.*

10. *dicant*] *dicat* schedae Osanni.

1312.

Anth. IV. 197.

2. *da mi*] „i. e. Ossa sepulta hominis precantur, ne tumulum hunc urina contamines; sed, si gratus homo es, misce, et mihi (i. e. mihi lapidi, qui tumulum lego), da. *Dare* enim et *addere* verba sunt in sacrificiis propria.“ Gerardus Hasseltus in Act. Societ. Traiect. T. I. pag. 263.

1313.

Anth. IV. 199. ap. Morcelli Op. Epigraph. T. I. p. 438.

1314.

Anth. IV. 200.

1. *gratus*] Schrad. *grato* vulgo.

2. *Tusidius*] *T. Usidius* Muratori T. III. p. 1319.

hunc titulum] metrum claudicat. *titulum hunc* neglecta elisione B.

1315.

Anth. IV. 201. Iambici senarii.

15. *aetatis-foedere*] non liquet.

20. *sed lumen*] construe *sed nomen viri omne, lumen vel decus mihi dedit.*

22. *inluminas*] *inluminans* Bonada.

24. *nanetus es*] *nactus est* Bonada.

30. *tu piu' moves te*] scripsi adsentiente Orellio nostro in Eclogis p. 285. In *pius* *s* eliditur. — *tu pius moves te* vulgo. Hagenbuchius *te* delebat.

46. *paras*] *putas* Bonada.
50. *cui placere*] Schrader. ep. crit. p. 69. *cur placere* vulgo.
51. *Romulae*] *Romuleae* Bonada. Conf. Bentl. ad Hor. C. 1. 2. 46.
52. *si tuae*] *si tuai* Bonada. *sit tuae* B. *si fuat similis* vulgo.

1316.

Anth. IV. 202.

1317.

Anth. IV. 203. Hoc distichon in multis epitaphiis legitur.

1318.

Anth. IV. 206. Vulgo carmen ab alio disticho incipit:

Vivere post obitum vatem vis nosse, viator?
Quod legis, ecce loquor. Vox tua nempe mea est.

Id, ut par erat, separatum edidi supra.

11. *exeruere*] Heins. *exercere* vulgo.

1319.

Anth. IV. 207.

1320.

Anth. IV. 209.

6. *laetus omni*] versus claudicat.

7. *nec*] *ne* Schrader. ep. crit. p. 69.

8. *floris*] Bonada. Schrader. *Floris* maiore litera quasi nomen proprium vulgo.

10. *una fide coluit*] *una* nominativo casu, i. e. prae omnibus.

12. *supremumque*] *supremumque suum reddidit obsequium.* Bonada. *supremisque suis reddidit obsequium* Maffeius. Muratori. In lectione Burmanni particula *que* offendor.

19. *vitam habitamque*] In *vitam* ultima arsi producitur.

24. *vitae ei reddere*] Bonada. In lapide VITAE I REDDERE. Illud I explicat Mazocchius per dativum *ei.* — *vitae reddere* vulgo.

26. *iungit-iunxerat et*] *iunxit tumulus iunxerat ut thalamus* Muratori T. III. p. 1737.

1321.

Anth. IV. 210.

5. *anima*] *animo* Schrad. ep. crit. p. 69.

1322.

Anth. IV. 211.

1. *coniu..*] *coniugibus geminis* B. supplevit.

1323.

Anth. IV. 215.

4. *pia*] ultima brevi contra naturam pentametri: quod corrigi nequit monente Boissonadio ad Theognidem v. 440. pag. 250. et Santenio ad Terentian. v. 1778. p. 291.

5. *mirare*] *mirere* Muratori T. II. p. 956: *miserare* B.

6. *hoc*] omitt. Muratori.

1324.

Anth. IV. 216.

1. *pater Osius*] Labbaeus. *pater Orsius* ms. Alciati. *decus*, *Theodosius* B. quod in Corrigendis retractavit p. 785. *PR. osius* Gruter. pag. 1056.

3. *Mediolani*] B. *MLI* ms. Alciati. *IMI* Gruter. vulgo.

9. *rei*] bisyllabum.

12. *ex tanto*] *in tanto* Labbaeus.

14. *tumulis*] *tumulo* Labbaeus. Illud etiam ep. 219. *accepit tumulus, qui dare debuerat.*

1325.

Anth. IV. 217. Inscriptio Christiana.

1. *Tertia*] Schrader. ep. crit. p. 69. *tertia* vulgo.

4. *vixit, et heu tenero*] Bonada. *vixit et tenero* vulgo. *vixit et heu sero* vel *vixit et a tenero* B.

6. *rerumque*] *verique* B.

1326.

Anth. IV. 218. ap. Orellium n. 4849.

1. *dispar damna leges*] *Dispar damna lege Parkarum et stamina dispar* in Marinii Actis Fr. Arv. T. I. pag. 161. Bonada. Sed in hoc disticho magna obscuritas inest: legendum enim

Dispar damna leges, Parcarum crimina dispar:
Haec ridenda tibi est, hic lacrimandus erit.

i. e. mit ungleicher Empfindung wirst du von dem zweifachen Verlust, von der doppelten Grausamkeit der Parcen lesen. Denn über den Tod der hier begrabenen alten Amme wirst du lachen, über den Tod aber des Sohnes weinen. Vulgo legitur *haec ridenda mihi est*, ita ut *leges* primo versu intelligi nequeat.

4. *at hic terno*] *terno consule natus* i. e. tres annos natus. *ad hic* ...*tio* Marinius.

6. *Persephone*] *Persephones* Marinius.

1327.

Anth. IV. 219.

3. *coepto*] *coeptae* Markland.

4. *finiit*] bisyllabum. *quam finiit* Bonada.

6. *quos*] Muratori T. II. p. 1134. Bonada. *qui* vulgo. *quoi* B.

1328.

Anth. IV. 220. Palladius is esse dicitur, cui carmen, quod legitur n. 263., tribuitur. Cf. Wernsd. Po. lat. T. II. p. 389.

1. *vitae Palladii*] *ut te Palladi* Gruterus. *vitae Palla*… Meermanni. Si illud *Ut te, Palladi, raptum* etc. vera est lect… cunda syllaba in *Palladi* contra morem producitur.

1329.

Anth. IV. 221.

1. *supervacua*] in metro vitium est, cum ultima syllaba prod… contra regulam. Explica: Vota fletusque supervacua fuerunt. N… enim deorum, naturae lex et fatum arcuerunt, quo minus irrit… vota.

3. *praecesti*] vel *praeisti* B. *sprevisti* vulgo.

4. *beatum*] B. *veatum* vulgo.

1330.

Anth. IV. 222. Gruter. p. 1000. Subscriptionem ex Masochio … Burmanno adieci. Vulgo inscribitur *Vibius C. L. Helenius Vib…* *Latinae*.

4. *tui*] *mei* Bonada.

1331.

Anth. IV. 223.

1. *Musa*] Gruterus. p. 813. *charta* vulgo.

6. *eheu*] *heu heu* B. Sed vide Ramshorn L. G. p. 1027.

1332.

Anth. IV. 224.

3. *has*] Gruter. p. 1055. *his* vulgo.

5. *maiorum*] Schrader. prob. Nodell. ad Avian. p. 112. *maior* … vulgo.

8. *tum-mitis*] Schrad. ep. crit. p. 69. *cum-miles* vulgo.

15. *Te Levita pater* etc.] Schrad. ex Grutero.

Te luxitque pater, soboles coniuxque fidelis
Te mixtis lacrimis longe et amata domus,

vulgo.

1333.

Anth. IV. 226.

1334.

Anth. IV. 227.

1. *ereptus*] *prima praerepte iuv.* B.

2. *numerabat*] *numerabas* B.

3. *heu!*] Schrader. ep. crit. p. 70. *heus* vulgo.

1335.

Anth. IV. 228.

2. *merito*] B. *intro* vulgo.

1336.

Anth. IV. 230. Ex litteris initialibus per acrostichin exit nomen *Iulius Secundus*, ut IV. ep. 322.

3. *litore Phocaico*] Massiliae.

11. *trino de numine*] *trino de nemine* Gruter. p. 690. *trino denemine* Broukhusius. Trinum fati numen dicitur, quia tres sunt Parcae.

1337.

Anth. IV. 231.

1338.

Anth. IV. 232. Versus senarii.

1. *filius illum - dedit*] non liquet.

4. *puerilem*] *puer item* Cannegieter.

5. *ac*] delevit Cannegieter.

6. *millibus*] int. passuum.

1339.

Anth. IV. 229.

1. *specie*] B. *speciem* vulgo.

2. *forma equidem* etc.] B. in Corrigendis p. 785. — *forma rudi puerum, Priscum agnomine quondam* vulgo.

1340.

Anth. IV. 233.

1. *qui legis*] an *quisquis es?*

3. *patris*] *patrem p. referens et nomine matrem* Schrader. ep. crit. p. 70., quia vox *amborum* docere videatur, matris mentionem praecessisse.

7. *mortis*] Bonada. vulgo abest.

12. *luctus sollicitare*] Bonada. ut alibi *parcite fata mea sollicitare*. — *luctu sollicitare*. vulgo.

1341.

Anth. IV. 234. Versus senarii.

9. ..*rio gnatae*] Huius epitaphii tres ultimi versus post decimum sunt collocandi; cohaerent enim:

. desiderio gnatae fletus in dies
edunt sibi esse talem ereptam filiam.
Quas ob res hoc monumentum aedificavit pater
gnatae sibique et uxori hanc constituit domum,
aeternum ubi omnes pariter aevum degerent.

Sic Schrader. ep. crit. p. 70.

11. *pater*] *pater me; et genitrix, germana, oro atque obsecro* Schrader. Undecimus et quinque subsequentes verba sunt defunctae, quibus suos solari conatur. Idem.

13. *si in vita*] *si in vita iucundae* (aut *iucunda ac*) *voluptati fui,*
vobis, viro atque amicis notisque omnibus.
Schrader.

1342.

Anth. IV. 235. Versus senarii.

2. *sed filio ante*] *sed filiom ante* B.

3. *adquiescerent*] Muratori T. II. p. 969. *adquiescent* vulgo metro corrupto.

1343.

Anth. IV. 236. Gruterus inter spuria retulerat, quod refutavit Maiansius ep. crit. p. XIV.

2. *pisces*] Maiansius. *piscem* vulgo.
captabat] Maiansius. *capiebat* vulgo.
missile] calamus missilis valet die Leimruthe.

3. *praeter*] i. e. praeterea, Wernsd. in Poet. lat. Min. T. VII. p. 138., vel ad epigr. 142. nec inauditum est, *praeter* pro *praeterea* poni, ut Gesnerus in Th. multis Plinii maioris locis demonstrat. — *praedae* Heins.

1344.

Anth. IV. 239.

2. *fluctibus abluerunt*] B. *fl. adluerunt* vulgo. *fletibus abluerunt* Schrader. ep. crit. p. 71.

1345.

Anth. IV. 240. Numeri innumeri.

1. *dulces nati*] Bonada. *dulcis natae, quod caro e pignore restat* B. *dulcis nati* vulgo. *Nati* valet liberos, sive pueros sive puellas: hoc enim loco puella lugetur.

2. *membra qui p.*] *qui parvula membra* B.

3. *dolorem*] *moerorem* B.

6. *sumeret*] *consumeret* B.

8. *mater et genitor*] *pater et genitrix* B.

9. *quo legenti*] *quoque simul redeat sub corde figura legenti,*
luminaque ut fletu siccato saepe madescant. B.

1346.

Anth. IV. 241.

1347.

Anth. IV. 242.

3. *natos*] int. esse.

1348.

Anth. IV. 243. Versus senarii.

1. *libet, et*] Schrader. ep. crit. p. 71. deest *et* vulgo.

2. *ahena*] Heins. *aenea* vulgo. Conf. epigr. 37.

1349.

Anth. IV. 246.

1. *iacet*] *iaceo* Bonada.

2. *cineres lilia*] *cineres sint lilia sintque rosae* Bonada.

3. *sibi*] *terraque, quae mater nunc est, tibi sit levis, oro.* Bonada.

1350.

Anth. IV. 247. Inscriptio Christiana.

4. *quoi solus*] Muratori T. IV. p. 1880. *quoi soli* vulgo.
dolor] *labor* Muratori.

9. *sors*] *mors* Muratori.

10. *fata*] *vota* Murat.

1351.

Anth. IV. 248. Totum epigramma inter epitaphia Neapolitana apud Schradaeum in Monum. Ital. p. 234. duobus distichis auctius legitur.

4. *iam*] *nam* B.

1352.

Anth. IV. 249.

5. *nonne*] Schrader. ep. crit. p. 71. *non* vulgo.

1353.

Anth. IV. 250. Versus reciproci. Gudium spurium esse hunc titulum merito censere, adnotat Gruterus.

7. *pergas*] Gruter. p. 667. *pergens* vulgo.

1354.

Anth. IV. 252.

1. *vitae vixdum*] B. *bis binos vix dum compl. annos* Muratori T. III. p. 1282. *bis quinos vixit dum compl. annos* vulgo. *bis binos vixit vixdum c. a.* Bonada.

2. *nimium .. to*] *nimium fato* Bonada. *nimium subito* vel *dicto* B.

6. *beata est*] *peracta est* Schrader. ep. crit. p. 72. ex Virg. A. III. 493. *Vivite felices, quibus est fortuna peracta Iam sua.* — — *Vivite felices Superi, quorum fortuna beata est.* Muratori.

1355.

Anth. IV. 253. Hoc cum sequenti epitaphio cohaeret.

3. *dirae-volucres*] *dira volucre* Heinsius. *sed quoniam dirae secuerunt fila volucres* Gudius ap. Gruter. p. 670.

1356.

Anth. IV. 254.

2. *corpora*] totus versus obscurus est.

1357.

Anth. IV. 255. Versus senarii, qui non semel in inscriptionibus reperiuntur.

1. *fas-fuerat filium*] Schrad. Ep. crit. p. 72. *Quod fas parenti facere debuit filius* vulgo. *Debuit* interpretatio est illius *fas fuerat*.

2. *mors inmatura*] *mors fecit inmatura, faceret ut parens.* Schrad. ex Bonifacio.

1358.

Anth. IV. 256.

6. *et conprecor*] *patronae, Conprecor utque levi terra tegat tumulo.* B. *Et conprecor, ut levi* Muratori T. II. p. 1234.

1359.

Anth. IV. 257. Versus anapaestici paroemiaci id est anapaestici dimetri catalectici, Ramshorn. L. Gr. p. 1086.

5. *atque annos*] B. et Schrad. Ep. crit pag. 73. addiderunt *atque*, quod vulgo deest.

1360.

Anth. IV. 259.

1. *praepostera*] B. *si non. rum. pre. posir. iura fuissent.* apud Anton. Ricchi Reggia de Volsci p. 150. — *constantia* vulgo, quod certe in *contraria* commutandum fuisse Burmannus in Add. p. 690. dicit.

2. *titulo*] Ricchi. *tumulo* vulgo.

1361.

Anth. IV. 260.

3. *pro*] *prae* Oudend.

7. *gratus eram*] Aptius, inquit Schraderus Ep. crit. p. 73. cohaerebunt, si 7 et 8 post 14 traieceris.

9. *vidit-pervigilare*] i. e. quis non vidit, bonos convivas ad meos iocos vultu semper hilari et in noctem pervigilantes. B.

14. *dicere*] Tiberius Claudius Esquilina tribu, Augusti libertus, Tiberinus in vivis fuit sub Tiberio Claudio Augusto. Ars illi canere veterum poetarum ac praecipue Homeri carmina ad potentum convivia. Muratori T. II. p. 655.

Caesareo-foro] intellige forum Iulium. D'Orville.

19. *Delphin* etc.] Oudend. et Editores Marmorum Taurinensium T. II. p. 66. Tot annos se vixisse dicit, quot stellae sunt in Pegaso vel Delphino, id est XXVI. vel circa. *Quod meat in stellis dedit hinc quod Pegasus ales* vulgo.

1362.

Anth. IV. 261. Intactum reliqui, cum pessime sit descriptum.

1363.

Anth. IV. 263. Hoc carmen in usum suum convertit Michael Marullus lib. II. epigr. 30.

1364.

Anth. IV. 264.

1. *iuventa*] Pingonius in Antiqu. Taurinensib. pag. 69. *iuventam* ulgo. *Catullam* Barth. Adv. LII. 1., ubi epigrammati nulla inscriptio diecta legitur.

2. *meis*] *viro* Barth. *nec licuit miserum me superesse meis.* B.

3. *praesentem*] *praereptum* B.

mater] *flevit praesentem pater et flevere sorores* Muratori T. II. 1234. Bonada. *flent putem pater, flevere sorores* Barth. *flevit p. fra-r, flevere sorores* Schrader. Ep. crit. p. 74.

5. *quae prius*] Barthius hunc versum omisit; nec ullus eum merito, abesset, desideraret.

1365.

Anth. IV. 265.

2. *tristis senior*] *tristis senio* B.

1366.

Anth. IV. 266.

6. *colens*] *fovens* Schrader. Ep. crit. p. 74.

1367.

Anth. IV. 267.

1. *sita*] ultima longa.

2. *aequales*] violata pentametri lege.

4. *perducere annum*] elisione neglecta ut vs. seq. in *me adularent* 6. in *rapuit me ad* et v. 9. *morte iniqua.*

6. *saevus Pluto*] *saevos Pluto* vulgo, ut in multis epitaphiis ple-ique *vivos* invenitur, non *vivus.*

10. *perficiat*] *conficiat* Schrader. Ep. crit. pag. 74. *excruciet* B. I. p. 688. T. II.

1368.

Anth. IV. 268.

1369.

Anth. IV. 269. Inscriptio Christiana.

2. *Bonite*] *Boniti* B. quia in inscriptione vulgo *Bonitius* le... Sed in Muratorio T. IV. p. 1846. hic quoque *Bonitus*.

3. *quam*] Muratori. Bonada. *qui* vulgo.

florebas, Barbula, grato] Bonada. Bonitus enim Barbul... iacet. — *florebas barbula grata* vulgo ridicule. *florebat barbula* gr... Schrader. Ep. crit. p. 75.

5. *o mihi quam*] *omnibus et subito* Muratori. Bonada.

1370.

Anth. IV. 270.

1. *ereptam matri*] *ereptam viro et matri* vulgo ex Muratorio T. III. p. 1689. Illud *viro et* ex inscriptione translatum videtur.

3. *vivae*] *viva* Muratori.

5. *fletu-exagitare dies*] Lacuna suppleri poterat ex alio lapide Muratorii T. III. p. 1551.

1371.

Anth. IV. 271.

4. *et specie florentem*] scripsi. *et me specie florentem mei* ... *sodales* vulgo ex Muratorio T. IV. p. 2062. *et me florentem specie* ...*dere sodales* B. Schrader. Ep. crit. p. 75.

5. *fratrem-meus*] omnia haec uncis inclusi. Legendum

Ex parte altera:

Dolere mater noli: faciundum hoc fuit.
Properavit aetas: voluit hoc fatus meus.

Ea enim, quae ex altera parte lapidis leguntur, male ab illo, qui epigramma e lapide descripsit, medium in epigramma interiecta sunt. Illud *fratrem flentem* ad epigramma pertinere putat B., quod aliter visum est Schradero.

7. *diem vitae*] B. *diem meae* vulgo.

8. *inferna* etc.] B. *inferna mei posuere ratem* vulgo.

9. *iuvenis misereto*] Schrader. *iuvenes miserete* vulgo.

1372.

Anth. IV. 272. Versus quinque priores ap. Orellium n. 1814, totum ap. Lancillotti in Inscriptt. Siciliae p. 152.

4. *provida*] *prodiga* Bonada.

5. *et pavit*] *expavit* Schrader. ep. crit. p. 75.

11. *Placet hoc*] i. e. Sic voluisti, o fatum! Idem hemistichium in Lucano VIII, 793 legitur.

1373.

Anth. IV. 274.

2. *fluit*] *cluit* Bonada.

7. *plus male*] boni auctores *peius* dicere solent, sed sermo popularis altera comparativi formula utebatur, unde Itali, Galli, Hispani receperunt. Conf. Ferd. Winkelmann in Iahnii Ann. II. Suppl. 4. H. 1833. p. 504.

8. *actum est, excessi*] *hac luce si excessi* Bonada.

9. *nil iam plus*] *nil amplius* Fabrettus p. 191. *amplius in me nil vobis* etc. B.

10. *meum, hic*] relicto hiatu.

1374.

Anth. IV. 275.

3. *doleatur*] *moveatur* B.

1375.

Anth. IV. 276. Inter epigrammata Sannazarii legitur, nec antiquum est, ut ex Keysleri itinere patet pag. 831.

2. *en tibi*] *accipe, quae nobis te dare par fuerat.* In editione Epigr. II. 19. Sannazarii.

3. *quando*] ex Sannazarii editione Schraderus Ep. crit. p. 76. nec aliter Keyslerus, qui ex lapide descripsit. — *quondam* vulgo.

1376.

Anth. IV. 277.

1. *quod-cuncta*] an *quot - cuncta?*

2. *dignae*] *Divae*, *Caesia*, *contulerunt.* B.

contigerunt] Schrad. Ep. crit. p. 76. *coniicerunt* vulgo.

3. *lanifici pr. f.*] *lanifica*, *praeclara fide*, Schrad. recte.

1377.

Anth. IV. 278. ex Maiansii Epistola p. XIX.

1. *nobeis undevic.*] *nobis hunc undevigesimus* B., quod ipse retractavit in Corrigendis p. 785., cum *undevigesimus* quatuor priores syllabas productas habeat. Conf. Schrader. Ep. crit. p. 56. ad epigr. 22.

4. *perpetuo*] Maiansius, qui ipse lapidem descripsit. *perpetua* Muratorius, ita ut syllaba brevis in fine hemistichii sit, qua de re v. Santen. ad Terentian. p. 297.

1378.

Anth. IV. 281.

1. *octennem*] B. ... *nem* vulgo.
3. *sepultum*] B. *sepulcrum* vulgo.

1379.

Anth. IV. 282.
1. *sita est*] neglecta elisione.
5. *annus decimus*] Schrader. Ep. crit. p. 76. *annis X*. vulgo.

1380.

Anth. IV. 284.
2. *legi*] *vehi* Muratori T. II. p. 1189.
3. *praeteriens*] hic versus non est: versus si esse debet, illud *Procule* expellamus. *Et tu praeteriens dicas: Procule, sit tibi terra levis*. Muratori T. II. p. 1189. Similiter supra Anth. IV. 277: *Te rogo praeteriens dicas: Sit tibi terra levis!*

1381.

Anth. IV. 285.
1. *et te*] ex particula *et* argumentari licet, deesse aliquot versus huius epitaphii, aut legendum est *o te*, *terra*, *pr*.

1382.

Anth. IV. 286.
2. *incidit aetas*] non liquet.
3. *munera*] B. *funera* vulgo.

1383.

Anth. IV. 287.

1384.

Anth. IV. 288.
2. *tenerae vix*] B. supplevit. *tenera quattuor* vulgo.

1385.

Anth. IV. 289. ap. Orellium n. 2784. Zethus et Amphion nomina fratrum servorum, ut alibi Pollucis et Castoris nomine inveniuntur.

2. *Amphio mi frater*] „metri peritior scripsisset *Amphion frater*.“ Schrad. Ep. crit. p. 77.

honc] B. *hoc* vulgo.

3. *fratresque sorores*] *fratresque sororque* B. Add. T. II. p. 691. Sed metro impeditus dixit auctor *fratresque sorores* pro *fratres sororesque*.

1386.

Anth. IV. 290. Katancsichius in Vet. Geograph. Istri Adcolarum Γ. II. p. 448.

1387.

Anth. IV. 291. De antiquitate dubito.

1388.

Anth. IV. 292.

1. *Epios*] Epius, Eppius, Epia, Eppia frequenter in Indice Gruteri eguntur.

fratre] *patre* Bonada.

Cinyra] Bonad. Schrader. Ep. crit. p. 77. *Cinyras* nomen viri esse constat ex Ovid. Met. X. 299. *Cinir* vulgo.

4. *terram optate*] hemistichium contra regulam factum.

1389.

Anth. IV. 283.

1. *Manes sitis*] utinam boni dii sitis. Manes proprie boni dii vocantur. v. O. Müller die Etrusker. pag. 95. T. II. Quid enim *manis* proprie valeat, ex *immanis* apparet.

2. *rapitis*] senibus parentibus liberos sero procreatos eripuerant Manes.

5. *quae*] scripsi. *quo* vulgo, quod aut in *quae* aut in *cur* mutandum erat. Parca parentibus multos annos dedit nolentibus, filium vero tam cito abstulit.

6. *vota*] vota parentium, ut filius superstes esset, vana fuere.

7. *nam solos s. p., quos*] Piranesius. Bonada. *orbis* pro anno dicitur. *nam solos septem proles o vos duxerit orbes* vulgo. *nam solis septem, proles quos duxerat, orbes* Schrader. Ep. crit. p. 77.

1390.

Anth. IV. 295.

3. *aeternum*] B. supplevit. vulgo deest.

1391.

Anth. IV. 296.

2. *obit*] i. e. *obiit*.

4. *quartum ad*] neglecta elisione.

1392.

Anth. IV. 297.

1393.

Anth. IV. 298.

1. *pia*] ultima producta. *piae* Reinesius ad Class. XVII. Inscr. p. 861. Conf. B. ad T. II. p. 143 et 605.

sacri hic] neglecta elisione. Luxor. LI. 7. *defuncta est tandem haec iurgia ferre per umbras.*

1394.

Anth. IV. 299.

1. *pote*] Pithoens. Bonada. Schrader. Ep. crit. p. 77. *puto* vulgo. Nemo infelicior aut desertior esse potest quam pater liberis superstes.

1395.

Anth. IV. 300.

1396.

Anth. IV. 301.

1. *dulcissimo*] *dulcissime nate* B.

1397.

Anth. IV. 302. ap. Orellium n. 4840.

1398.

Anth. IV. 304.

2. *quo inferrer*] i. e. sie gab mir auch, wo ich bestattet werden könnte, wann ich sterbe.

1399.

Anth. IV. 307. edideratque B. etiam lib. II, 134. Obiit hic M. Atilius Probo iuniore consule a. u. 513.

4. *male*] legitur in Anth. II. 134. *mala* vulgo.

1400.

Anth. IV. 308.

8. *doctiloqui-erat*] Schrader. Ep. crit. pag. 77. ex Labbaei T. *doctiloquum-eras* vulgo.

12. *poteretur*] Schrader. ex Labbaeo. *potiretur* vulgo.

13. *quum*] Schrader. ex Labbaeo *quam* vulgo.

15. *commune nobis*] metro repugnante.

Nunc nobis custos serva comm. sep.
Nos quoniam haec tecum mox teget urna simul. B. An
Nunc commune mihi custos tu serva sepulcrum:
Quae vos, haec eadem mox teget urna simul?

16. *urna*] *orna* vulgo.

1401.

Anth. IV. 309.

1. *sic pia*] i. e. Quamquam vita nunc beata tibi contigit, et Larium more salutem superstitum tuorum providebis, attamen maximum sentimus te amisso tam cito dolorem.

3. *intimus*] Gruter. p. 748. *anxius* vulgo.

5. *lucos*] date sedem in hortis ac nemoribus Elysii.

7. *huic c. ut m.*] Heins. B. Schrader. *hic c. ut meruit* Ferretius. *quod certe hic m.* vulgo.

8. *texeruntque favi*] Gruter. *exstruxere favi* vulgo. *et fluxere favi* Schrader. Ep. crit. p. 77.

1402.

Anth. IV. 300. Ruso Festo Avieno, cuius epigrammata supra attulimus, a filio suo epitaphium positum esse, monuit Wernsdorfius Poet. lat. T. V. p. 526.

3. *chorus deorum*] *μακάρων χορός*, concilium deorum.

1403.

Anth. IV. 311.

1. *Meia*] *Maeia* Muratorius T. III. p. 1264.

2. *turba tenella*] Muratorius et Bonada. *turba novella* ex Schradaei Mon. Ital. pag. 187. excitat Schraderus Ep. crit. p. 77. *Romula turba* vulgo.

3. *referret*] Muratori *parabat* vulgo.

4. *Pario*] Muratori. *Patrio* vulgo.

5. *dona*] Schrad. *vota* vulgo.

8. *natorum*] hunc versum ex Murat. et Bonada edidi. vulgo deest. Ultimum distichon alienum putat B.

1404.

Anth. IV. 313. ap. Orellium n. 4842.

2. *quae genuit*] Aram posuerunt filii in oppido, ubi mater habitaverat, ossa autem eius in patriam remiserunt.

1405.

Anth. IV. 314.

3. *quamvis*] corruptum videtur.

9. *sorte*] *forte* B. errore typograph.

1406.

Anth. IV. 315. Hendecasyllabi.

1. *hoc turba in*] *hoc sunt in* B. An *hoc cubant tumulo?*

1407.

Anth. IV. 316. In uno lapide duo epigrammata diversa incisa sunt, ergo alterum ab altero separavi.

1. *oblita*] *apta* legitur in Philosophicis Transactionibus Vol. LIII p. 213. Ex Add. T. II. p. 692.

3. *Idalia*] i. e. myrtea virga. *idalia . . . improba* ibidem.

1408.

Anth. IV. 316. Distinxi a praecedenti.

1. *haec*] *hoc* legitur in Philosoph. Transactionibus Vol. LIII. pag. 213. Ex Add. B. T. II. p. 692.

2. *et iusta*] *Venuste* ibidem.

3. *deposui*] *me posui coniugem meam mihi Iuncia rogatam* ibidem. *coniugemque* vulgo legitur, sed versus refutat. *Iuncta rogatam* corruptum.

5. *satiem*] B. *satiam* ibidem. *ratum* vulgo.

9. *hos ut*] *Vi te Gafriane excolerem titulosque relinquam Vivos, vi hoc f.* ibidem.

10. *vivus*] *vivu' ut ego facerem* Bonada.

12. *moriar, iac.*] *mor. Manibus iac. fossa q.* ibidem.

1409.

Anth. IV. 317.

3. *tibi digno*] an *tibi dignae*? Versus corruptus est, *Valentina* enim primam syllabam brevem habere debet.

4. *nomen*] *in titulo nomen iam viget ecce tuum* B.

6. *tegit* B. *tecum* vulgo.

7. *extricate*] versus corruptus.

1410.

Anth. IV. 318.

4. *rapto*] *rupto* B.

1411.

Anth. IV. 319.

1. *Nicario super ossa*] legendum *iaces super ossa Nicari*.

2. *deposito*] Torremuzza in Inscriptt. Siciliae pag. 135. — *deposita* Igo.

1412.

Anth. IV. 322. Litterae initiales efficiunt nomen *L. Nerusius Mires*, ut in Epigr. 230.

6. *solus*] Bonada *solüi* errore typographico monente Schrader. pag. XXVIII.

1413.

Edidi ex Topografia di Napoli a Romanelli conscripta T. III. p. 55.

3. *Anxia*] Anxia vel Anxa vel Anxanum urbs in regione Frentaorum.

1414.

Anth. IV. 324.

1. *nata*] *Nata, sed in lacrimis solum, dolor omnibus, infans hic sita sum, vixi tempus inane meis.* Bonada.

1415.

Anth. IV. 325. apud Orellium n. 639., quem consule.

1416.

Anth. IV. 326.

1. *quondam*] Schrader. Ep. crit. pag. 78. *CD* Ms. Moroni. *necdum* Apianus. *raptus* vulgo prob. Chr. Saxio in Lapid. Vetust. Epigrammatt. pag. 67.

bigarius] auriga bigarum.

2. *cupio currus*] *currus cupio, cito decido ad umbras.* ms. Moroni.

1417.

Anth. IV. 327.

2. *Attas*] *adstas* Bonada.

3. *hora*] Bonada. i. e. Du stirbst in trauervoller Stunde. *ora* vulgo.

6. *at*] An *et?* — *at quantum* Bonada.

7. *sic*] *hic* Heins.

1418.

Anth. IV. 328. ap. Orellium n. 4850. Hendecasyllabi tres priores versus.

1. *parve*] *parvae* Fabrettus.

3. *quam*] *quem* Fabrett.

suscitavi vivus] *vivus excitavi* Schrader. Ep. crit. p. 78.

1419.

Anth. IV. 329.

1420.

Anth. IV. 330.

1. *Tutilius*] *Rutilius* Bonada.

4. *cum fateare*] Bonada. *cum fatiare* vulgo. *cum fatum acre vides* vel *cum patiare, vides* B.

6. *diversis a. vicibus*] clausit lumina mea praepostero fato, quia ipse longe maior natu iuniorem me sepeliebat. Pentameter male factus est. *lumina diversis aetatis cursibus actus*. B. in Corrigendis pag. 785., ita ut hexameter pro pentametro, ut par erat, prodeat.

7. *prius*] *pius* B.

10. *semper*] Bonada. *super* vulgo errore typograph. monente Schradero in Ep. crit. p. 78.

1421.

Anth. IV. 331.

1. *tempera*] ultima brevi.

2. *flere*] ultima longa.

1422.

Anth. IV. 332. ap. Orellium n. 4843.

1423.

Anth. IV. 333. Recens esse videtur.

2. *hic*] an *haec?*

3. *remoramur*] B. *remoramus adhic* vulgo.

1424.

Anth. IV. 334.

1. *sancta*] iunge cum *tellus*, non cum *ossua*. Wakef. ad Lucret. I. 136.

1425.

Anth. IV. 336. apud Orellium n. 3031. Iambici senarii.

3. *me, heic decorarat*] *me heic decorat*. Gruter. p. 627. *hic me decoraat* ms. Cyriaci. *illei me decorarunt stola* vulgo.

5. *fecit*] ms. Cyriaci. Gruter. Schrader. Ep. crit. pag. 78. *fert* vulgo.

Eita libertate illei me a pupula decoraat
stola laeta vixi annos veiginti optimi.
domum omnem supremus funestavit dies,
mors animam eripuit, non veitae ornatum abstulit.

Lupulus in Itinere Venusino p. 316. quorum duo priores sunt ἄμετροι.

1426.

Anth. IV. 337.

1. *Astorio*] *Altorio* Muratori T. III. p. 1435. *Artorio* B.

3. *cui domus Assyriis*] Bonada. *domus Asirirus* vulgo. *qui domus Assyrius* Heins. *quique domo Assyrius* B. *cui domus Assyribus* Muratori.

5. *vicenos et tres*] Muratori. Schrader. Ep. crit. pag. 78. *vicenos plures* vulgo. *post ter vix denos et tres bene conditus annos* B.

1427.

Anth. IV. 338.

1428.

Anth. IV. 339.

7. *nec-concessa est*] nicht habe ich Ruhm erlangt, ohne dass mich die Kollegen beweinten.

1429.

Anth. IV. 341. In Topografia Neapolitana a Romanellio composita T. III. p. 79.

1. *Decimus*] prima longa, quem notavit errorem Schraderus. Ep. crit. p. 54.

2. *circitor*] media longa, quam ceteri poetae corripiunt. Schrader. Ep. crit. p. 79.

4. *hoc tumulo*] Romanelli. *hac functo* vulgo. *haec functo* Bonada.

5. *urnam*] *humum* Romanelli.

6. *gemens*] Romanelli. *pio* vulgo.

1430.

Anth. IV. 343.

1. *Iguvio*] Iguvium Umbriae oppidum, postea Eugubium dictum, unde tabulae Eugubinae. Mannert Italia T. I. p. 483.

fora multa] medicus erat circumforaneus.

5. *Clusino-sepulcro*] Clusii medicus diem obierat, ossa autem eius Iguvium perlata sunt.

1431.

Anth. IV. 345. ap. Orellium n. 1197.

1432.

Anth. IV. 346. ap. Orellium n. 1200. Osanni Sylloge Inscr. fasc. IX. p. 461.

3. *natae*] nescio an legeretur *coniugis exiguo et natae pietate sepultus?*

4. *Fidens*] *Tideus* Osannus.

1433.

Anth. IV. 347.

3. *lustri*] *lustris* Barthius Adv. IV, 17. An *septem quinquennia lustra* i. e. XXXV annos?

5. *fata*] Muratori T. III. p. 1538. quod cum verbo *mutari* melius convenit quam *fila*, quod vulgo legitur. Nec aliter Handius iudicat ad Statii Silv. II, 24.: *Vetus codex fata sororum, quod non mutaverim. Haec enim librarii et critici ad eruditionem suam mythologicam conformare solent, poetarum libertati parum concedentes.*

1434.

Anth. IV. 348.

2. *cum*] B. *quae* vulgo.

1435.

Anth. IV. 351.

3. *meos cineres*] Grut. p. 655. *meos casus* vulgo.

in illis] i. e. inter sacerdotes Cybelae. Hector Mygdonis in collegio sacerdotum Cybeles fuit

4. *Mygdonis*] in Indice Gruteri *Hector Mygdonius* citatur.

8. *ferre iocos*] i. e. Spässe machen. Luxor. Ep. 70. 5. *quosque feras iocos* was für Spässe du auch machen magst.

1436.

Anth. IV. 352.

1. *Fortuna*] Fortuna coniux divi Caesaris esse dicitur.

3. *carus, nec*] Bonada. *caris nec vilis amicis* vulgo.

4. *mecum*] *mihi* Bonada.

5. *Anthis*] *Athis* Bonada.

6. *Ikadium*] *Ikadius* Bonada.

1437.

Anth. IV. 353. apud Orellium n. 2602. et in eiusdem Eclogis pag. 265. Iambici senarii. Visconti monumentum hoc ad Neronis tempora retulit.

. *ubi se r.*] *ubei reliquias c.* Augustinus.
·. *hei*] Rutgersius. *heic* vulgo. *haec* ms. Pighii.
10. *choro*] *choris* Bonada.
11. *graeca-scaena*] ludi graeci alias quoque ap. Orellium n. 2608
·14. memorantur.
13. *carmine*] i. e. *non tam cantu quam filo fati, a carminare ut nentae, Carmentes.* Orellius in Eclog.
15. *iacent*] *id ex ipso marmore Gudius adscripserat Grutero, qui s edidit tacent.* B.
17. *post leti diem*] *post leti domum* i. e. sub leti domum. Orellius.
19. *domo*] *ex ipso lapide notavit Gudius.* B. *domu* vulgo.

1438.

Anth. IV. 354. Apud Orellium n. 2990. Zacharia in Itin. Ital. pag. i. inscribitur *Festio. Papiri. Prisci. Delic.*, vulgo autem legitur *Festo --biri Primoge. Delic.* unde legendum *Festo Papirio, Prisci delicio.*
1. *tumulo*] Schrader. Ep. crit. p. 79. *titulo* vulgo.
Papiri] Schrader. *Labiri* B. *labillo* vulgo. *lapillo* Zacharia.
2. *quae moerens fato*] Zacharia. *quem adferens fato* vulgo.
4. *hunc*] *nunc* B.

1439.

Anth. IV. 355.
4. *lacrimam*] An *lacrimas*?
5. *Pollentia*] Ligurum oppidum.
7. *illic subter*] Bonada *illi super* vulgo.
8. *subiit*] i. e. subiit.

1440.

Anth. IV. 356.
2. *parasitus Apollinis*] sic histriones Apollinis vocantur.

1441.

Ap. Orellium n. 2623.
que] legendum *qui.*
soveis-nuges] i. e. suis nugis. Illud monosyllabum pronunciari debet.

1442.

Anth. IV. 357.
1. *exutis*] *exiguis* Bonada.
2. *quae*] *qua* ms. Buchelianus. B.
5. *quod si*] *quid si* ms. Barthii.
tuae] *suae* ms. Cittadini.

1443.

Anth. IV. 359. *Patroniae Anniae Agathoniae* ms. Buchelii.

4. *hic*] *hinc* B.

9. *patronae*] *secunda et prima syllaba corripiuntur, quare putarem proprium mulieris nomen.* Buchelius. Ac maiore litera scripsit Bonada. Vid. Anth. IV. 396. *Murria hoc titulo pătrŏnum pietatis honorat.*

10. *titulus*] Schrader. Ep. crit. p. 79. *tumulus* vulgo.

1444.

Anth. IV. 360.

2. *Aterno*] B. *Atern.* vulgo. Aternus est fluvius Hadriae.

1445.

Anth. IV. 361.

1. *iacet*] B. *iaces* vulgo. Iacet mater rapta natis, quos ad ubera liquit.

3. *triste ministerium*] Anth. IV. 370. *solventes nato triste ministerium.*

1446.

Anth. IV. 381.

nec patris] hic versus est, reliqua prosa oratio.

1447.

Anth. IV. 385. Obscurissimum epigramma, de cuius antiquitate dubitavit Muratorius. Conf. Keyslers Reisen p. 790.

1. *deus*] Murat. *deo* lapis.

5. *minus*] *nimis* B.

7. *sol*] *sed* vulgo, errore typograph.

8. *uret*] Murat. *aret* lapis.

1448.

Anth. IV. 388.

1449.

Anth. IV. 392.

1. *dicas*] Schrader. Ep. crit. p. 80. *dicat* vulgo.

1450.

Anth. IV. 393.

1451.

Anth. IV. 394.

1. *cunctorum*] *functorum* Heinsius.
morte] elisa *m.*
2. *coniugi*] Heins. *coniuge* vulgo.
4. *fovendo*] *fovendi* Bonada.

1452.

Anth. IV. 395.

2. *tumulis*] Schrader. Ep. crit. p. 80. *titulis* vulgo. *titulo* Bonada, unde *tumulo* legendum erat.

4. *aeternaeque*] *et domus aeternae tu tueare focos.* Bonada.

1453.

Anth. IV. 396.

1. *Murria* etc.] ex Fabretto p. 417. et Bonada recepi. *A. hoc titulo patronum pietatis honorat* vulgo. *Dia hoc titulo* etc. Muratori T. III. pag. 1560. *Patronum* duabus prioribus brevibus ut in Anth. IV. 359, 9.

3. *non iussa* etc.] huc retuli distichon, quod apud Burmannum Anth. IV. 205. separatim legitur. *non iussa testamento neque voce rogata. Libertae vivit hic, aliis obiit.* vulgo. *non iussa tamen, nec voce rogata Hic aliis obiit, vivit libertae suae suavis patronus.* Bonada. Muratori. Fabrettus.

1454.

Anth. IV. 397.
5. *sibi*] *tibi* Bonada.

1455.

Anth. IV. 398.
2. *quid*] *Vos quid vostris voltis*
cum oculis emissiciis? Bonada.

1456.

Anth. IV. 399.
2. *nec Tusci*] edidi ex Maffeii Museo Veron. p. 174.
usci saltus pascua nec Sicula
volucris ante ire vaga. qui flamina chori vulgo.
3. *Cori*] B. *chori* vulgo.

1457.

Anth. IV. 402.
11. *subi*] i. e. subii.
12. *tegit*] Bonada. *teget* vulgo.

1458.

Anth. IV. 404.

1459.

Anth. IV. 406. Paulo emendatiorem exhibui naeniam disticho praemissam, quae apud Fabrettum p. 332. legitur.

1460.

Anth. IV. 405. Hendecasyllabi.
3. *sitam*] B. *sed situm leget hic breve puellae* vulgo.
5. *amor excidit*] B. ex ms. *multorumque amorum excidit* vulgo.

1461.

Anth. IV. 5. Christianis inscriptionibus adnumerat Gruterus et Scriverius. Add. T. II. p. 679.
1. *Aulus-Egnatius*] Gruter. p. 1050. *Aulu'-Egnatiu'* vulgo.

1462.

Anth. IV. 26.
1. *vixere probati*] supplevit Bonada.

1463.

Anth. IV. 28. Muratori T. II. p. 762.

1464.

Anth. IV. 41.

1465.

Anth. IV. 44.

1466.

Anth. IV. 83.
3. *annuis an refugis*] *abnuis et refugis? Frustra! nam te auferet Orcus* Bonada.

1467.

Anth. IV. 84. Christiana inscriptio.
2. *terdenos*] *terdenis aevi binos quater addidit annos,*
laeta, dolique expers, culpa procul, integra, honesta.
Schrader. Ep. crit. p. 60.
4. *alma*] *alta* Schrader.

1468.

Anth. IV. 91. ex Muratorio T. III. pag. 772, 11.

1469.

Anth. IV. 125.

1470.

Anth. IV. 137.

1471.

Anth. IV. 168. Apud Orellium 4641.

1. *hic est*] legendum

Hic est illa sita, pia, frugi, casta, pudica.
Sempronia Moschis.
Quoi pro meriteis ab coniuge gratia relatast.

Epitaphium ex uno hexametro constat, reliqua pedestri sermone scripta.

1472.

Anth. IV. 169.

1. *commune*] i. e. communem. — eliditur *m* ut supra *iuvenile figuram.*

2. *nobile*] *nobilis* Muratori T. II. p. 905.

3. *oculis*] *oculis iuvenis fato* Murat.

1473.

Anth. IV. 170. Muratori T. I. pag. 397, 1. Christiana inscriptio corrupta.

1. *longo*] *longo quaeratur in eu.* Muratori.

2. *Theuduli*] *Theoduli* Murat. In indice Muratorii *Theodula* ex hoc epigrammate excitatur, nec aliter (*Theodulae*) legendum videtur.

3. *reddideras* etc.] Muratori. *reddideras subolemque parique dicata marito.* vulgo sine sensu.

4. *post dece*] corruptum, sensus est nunc te tellus habet, postquam septendecim fasces exegeras.

5. *exegeras fasces* etc.] Muratori. *exegera se asce seu tegit* vulgo.

6. *pro meritis pendo* etc.] Muratori. *pro meriti spendo merentia voto.* vulgo.

1474.

Anth. IV. 176.

1475.

Anth. IV. 177.

1476.

Anth. IV. 182.

1. *annos*] deest apud Murator. T. III. p. 1427.

1477.

Anth. IV. 186. Corruptissimum.

1478.

Anth. IV. 188.

1479.

Anth. IV. 191. Osanni in Sylloge Inscriptt. fasc. IX. p. 455.

Grati et Hilari] Omnia haec verba usque ad *Asphale* inscriptionem efficiunt, nec versum componunt. Unicus versus ut in multis epitaphiis adiectus est, nec assentior Burmanno mutanti *Hic iaceo coniux, hilari cognomine dicta*. Asphale primum Grato nupserat, deinde mortuo Grato Hilaro. Utrumque nomen, *Gratus* et *Hilarus*, saepe in epitaphiis inveniuntur.

1480.

Anth. IV. 194.

1. *factum est*] *Actum est* Schrader. Ep. crit. pag. 69.

bone] *vir bene vive* B.

1481.

Anth. IV. 198. Duo primi versus sunt iambici senarii (Schrader. Ep. crit. pag. 69.), reliqui hexametri et pentametri.

5. *et tamen est nunc*] *est etiam nunc* Schrader.

1482.

Anth. IV. 208. Conf. Muratori T. III. p. 1341.

7. *servavit*] *servabit* B. Schrader. Ep. crit. pag. 69.

1483.

Anth. IV. 212.

1484.

Anth. IV. 213.

4. *quot*] *quod* Bonada.

6. *quot*] *quod* Bonada.

1485.

Anth. IV. 225.

Cananivati] mire discrepant cum auctores tum inscriptiones in hoc nomine. Natio quaedam Batavorum Canonefatum proprie appellabatur. Vid. Osannus in Sylloge Inscr. fasc. IX. pag. 481. Plinius H. N. IV. c. 15. §. 29. *Cannenufatum*, Tacitus Ann. XI. 18. Canninefates vocat.

scriptio ap. Orellium n. 96. *Clam Cannunefatum* citat, Velleius II, 05. *Caninifaci* in cod. habet.

1486.

Anth. IV. 237.

1. *ad torum*] *ad torum, ait miser o sic.* Scriverius.

2. *ista*] *isthaec* B.

1487.

Anth. IV. 238.

2. *semper subitura dolorem quos*] scripsi. *semper subitura dolore uos* Muratori T. II. p. 1181. *semperque habitura dolorem; quo* vulgo.

1488.

Anth. IV. 275.

1489.

Anth. IV. 279. Conf. Muratori T. II. pag. 1235. Hoc epitaphium non versibus, sed prosa oratione constat.

1490.

Anth. IV. 293.

1491.

Anth. IV. 294.

1492.

Anth. IV. 303.

Dulcis eram] haec verba pentametrum efficiunt, praecedentia verba ad inscriptionem pertinent, neque numerum habent.

1493.

Anth. IV. 305.

1494.

Anth. IV. 306. Muratori T. II. p. 1172. 7.

7. *aeternasque* etc.] An *aeternas lacrimasque reliquit Carpo parenti?*

coloniae pater] i. e. magistratus.

1495.

Anth. IV. 320.

1496.

Anth. IV. 321.

1497.

Anth. IV. 364. Osanni Sylloge Inscript. fasc. IX. p. 460.

1. *non aequos Parcae*] leg. *Non aequa o. Parcae.*

2. *compositos*] *composita* Fabrettus p. 419.

4. *debuit*] bisyllabum.

5. *tristia*] i. e. tristia contigerunt mihi, qui vivo amissa coniuge. Osannus mutabat *quia amissa.*

9. *fila*] *fusi* Bonada. Osanni apographum. recte. pensa enim deficiunt rupta in primo munere fusi. i. e. statim in primo stamine.

10. *iniustae*] *o nimis iniuste! ter denos dare munus in annos* Bonada.

12. *primus Pistes*] si hoc deletur, pentameter constabit.

1498.

Anth. IV. 365.

1499.

Anth. IV. 367.

1500.

Anth. IV. 368.

1501.

Anth. IV. 369. ex Muratorio T. III. p. 1255. 8.

1502.

Anth. IV. 377.

2. *sum*] adieci e Fabretto p. 421. vulgo deest.

3. *apud superos*] auf der Oberwelt, auf der Erde.

6. *Phariaes*] *deae Phariae* Bonada.

10. *tradiditque*] *tradidit, qui pietate sua coleret fastigia nostra,* Fabrettus, Bonada.

11. *secura*] *secure* Bonada.

14. *et Venereos*] ultimum distichon ex Fabretto addidi.

1503.

Anth. IV. 378.

1504.

Anth. IV. 379.

1. *hic*] an *his?*
Zmyrnea] B. Add. T. II. p. 694. *Zmyrna* vulgo.

1505.

Anth. IV. 380.

1506.

Anth. IV. 383.

1507.

Anth. IV. 384.

1508.

Anth. IV. 387.

1509.

Edidi ex Osanni Sylloge Inscr. fasc. IX. p. 462.

1510.

Anth. IV. 371.
Afra] ultima longa.

1511.

Ap. Orellium n. 4832.
3. *Thetidis*] *Phlidis* vulgo. Illud ex inscriptione recepi.
6. *serta quod*] an *sertaque hunc tumulum?*
7. *fuci*] Orellius *fusi* Marinius. Onyxkännchen zur Schminke und Alabastervasen.

1512.

Ap. Orellium n. 4852. qui adnotat: Inest eteostichon antiquissimum; scil. in vocabulis his *multIs toreVma iocIs exIguo VItae spatIo feUcIter-effugI crImen* inest numerus XVIIII.

1513.

Edidi ex libro *Atti Dell' Academia Romana d' Archeologia.* Vol. II. pag. 666. Roma, 1825. Conf. Orellii Inscriptt. T. II. pag. 451. n. 5070. Supplementa invenit Petrus Viscontius.

1514.

Ex Collect. Pisaurensi T. IV. p. 509.

1515.

Anth. IV. 362.

2. *et viro eripior*] *aque viro eripior* B.

3. *Fuscinilla*] versus pedes sic metiendi videntur:

nomine| Fusci|nilla Pe|teli|na domo|orta.

Petelinus graece *Πετηλῖνος*. v. Mannert Geogr. Italia T. II. p. 211. In *domŏ orta* vocalis ante vocalem corripitur plane ut in versu secundo *virŏ eripior.*

1516.

Anth. IV. 390.

1. *in oras*] *amaris* B. legendum *in horas* eodem sensu, quo illud Gallo, *cuius amor tantum mihi crescit in horas.*

1517.

Anth. IV. 391.

1. *hic Cl. cara*] *Clodia cara suis, cunctis i. p.*
hic sita, sed subito tempore rapta obiit.
aeterno amissam quam deflet t. c. B.

1518.

Ex Katancsichii Vetere geographia Istri accolarum Budae 1826. T. I. p. 64. Epitaphium in sarcophago Tettini eruto.

1. *quam*] *quem* lapis.
raptam] *rapta* lapis.

2. *prime-cum*] syllaba deest. Katancsich.

4. *superante*] pro tribus longis, paeon tertius pro molosso ponitur. Katancsich.

5. *obilſmne*] totam inscriptionem edidit Katancsichius l. l. p. 437. Est corruptissima.

1519.

Ex Annall. Viennensibus 1829. T. XLVII. p. 66.

1. *sancte*] *sanctae* lapis, qui extat Aquileiae.

2. *genas*] *gena* lapis.

3. *oppressa*] *opressa* lap.

4. *huic*] Steinbüchel *hec* lap. et *necemquae.*

Inscriptio christiana esse videtur, quae corruptior est quam ut intelligi possit.

1520.

Ex Marinii actis Fratr. Arval. T. I. p. 170.

1521.

Anth. IV. 312.
2. *potis*] *potes* Muratori T. II. p. 1129.

1522.

Apud Morcellum in Op. Epigraphicis T. V. p. VIII.
3. *iuventa*] an *iuventae?*

1523.

Anth. IV. 366.
1. *quem patria*] B. *patria quem* vulgo.

1524.

Anth. IV. 370.

1525.

Anth. IV. 372.

1526.

Anth. IV. 373.

1527.

Ex Morcelli Oper. Epigraphicis T. II. p. 228. ubi dicit: *Addo et hoc alterum, quod nuperrime in agro Urbisalviensi inventum est. senariolos etenim habet concinnos, ut vides, et antiqui leporis.* Apud Orellium n. 4830.
3. *quoius*] monosyllabum pronunciandum.

1528.

Ap. Orellium n. 4833. Millin Voyage T. III. p. 576.
1. *dolor*] In *dolor* atque *fecere* latet vitium.
2. *Iul. Lucinae*] metrum claudicat, si *Iuliae* plene scribas.
3. *flos aetatis*] i. e. florentissima aequalium puellarum.
saxo] *sacxo* lapis ut *vicxit.*

1529.

Ap. Orellium n. 4835. Haec vel similis formula in multis lapidibus reperitur.

1530.

Ap. Orellium n. 4836. Burm. ad Anth. IV. 203.
2. *ne tenerae*] legendum *et tenerae aetati ne gravis esse velis.* Idem enim distichon Anth. IV. 175 et 992. reperitur.

Ap. Orellium n. 2709.

1532.

Ex Marmoribus Salonitanis Cl. X. 80. Katancsichius in Geographia Istri Adcolarum T. II. p. 29.

1533.

Ex Marm. Salonitanis c e. x. n. 143. Katancsichius l. l. p. 37. T. II.

1534.

Ex Pietro De Lama Iscriz. Antiche p. 118.

5. *clusit*] sic supplevi. In lapide *clus.*

1535.

Ap. Orellium n. 4847.

2. *crudeles*] *crudelem* in collect. Pisaurensi T. IV. p. 479. errore fortuito.

8. *tuis*] monosyllabum. *tis* in lapide legitur.

1536.

Anth. IV. 323. Conf. Pietro De Lama Iscrizione antiche pag. 119. Hi versus Elegiacorum more sunt insculpti, quamvis sint iambici. Ad finem quarti post Christum seculi inscriptionem refert Pietro de Lama. — Burm. cum multis lacunis edidit.

1. *perlige*] pro *perlege* quod vulgo legitur.

2. *Xanthippe Iaia eaedem Ludicro*] Pietro de Lama. Fabrettus in Inscriptt. pag. 148. Xantippa Iaia vulgo appellabatur Ludicrum. In Indice Gruteri legitur *Xantippe sive Laia.* —

Nomen Xantippe Iata, idem ludicro
quod Bonada.
Nomen Xantippae Iaiae aedem ludicro. vulgo.

5. *quou*] versus corruptus ἄμετρος. *quoi* vulgo. *quod* Gruter.

6. *malo*] *manes* vulgo. *fata conficiunt mala.* Bonada. recte.

7. *lues*] *ignita torret ultra qu. . . . ies* vulgo.

8. *venusta*] *venusta amoena inte . . . . rrula* vulgo.

9. *insita*] *insita . . . libus* vulgo. *insita 'st caelestibus* Bonada. recte.

10. *luci*] *lunae* vulgo.

11. *dixerant*] *dixerunt* vulgo.

12. *natust*] *natus* vulgo.

1537.

Anth. II. 260. Pithoeus praefixit nomen Euriali Moranii Asculani. Extant vero Moranii Asculani duo Epigrammatum libri, Senis excusi a. 1516, quo tempore ipse vivebat. Sed in adnotationibus p. 480. scribit, esse epigramma Hieronymi Salinae Caeci. Alibi auctor Andreas Croscaeus vocatur.

1538.

Anth. III. 177. Pithoeus et Scaliger Pulici cuidam vetusto poetae tribuerunt, sed Pulex de Custodia (Pulice de Custozza) Vicentinus, qui seculo quinto decimo vixit, auctor est, ut inter alios Fabricius in Bibl. lat. Med. et Inf. Aet. T. VI. pag. 22. et Lessingius in Opp. T. I. pag. 120. adnotarunt. Burmannus statuit, Pulicem de Custodia hoc epigramma ex vetusto codice descripsisse ac pro suo venditasse.

1539.

Anth. II. 2. Hoc epitaphium omnino omitti debebat, cum prosa oratione scriptum sit. Etsi scio, virum doctum quendam in versu Saturnio compositum esse dixisse. Haec verba fluxerunt ex Guarini Veronensis versione latina Plutarchi vitae Alexandri c. 69. De Guarino dixit Fabric. Bibl. M. et I. Aet. T. III. p. 119.

1540.

Anth. III. 64. Ex Francisci Petrarchae Ecloga tertia, in qua se Sbuppei nomine cum Laura sua, quam Daphnen vocat, loquentem inducit. Conf. Bimardi Dissert. in Muratorii Thes. T. I. p. 33.

11. *tibi consule, Daphne*] Petrarcha. *tibi consule eorum* vulgo.

1541.

Anth. III. 265. Vid. Add. T. II. pag. 741., ex quibus patet, hoc epigramma inter Adriani Scorelii Batavi poemata legi pag. 69.

1542.

Anth. IV. 65. Hieronymus Wolfius epitaphium vertit ex Zonarae Ann. lib. XIV. Cap. 14.

Anth. IV. 74. Est Vineti versio graeci epigrammatis; quod in Anthologia Palatina Iacobsii legitur T. II. p. 829. epig. 252.

1544.

Anth. II. 235.

Olim ex hoc epigrammate colligebatur, Petronium Arbitrum aequalem fuisse Neronis imperatoris. Niebuhrius autem ullam ei inesse auctoritatem negavit (Klein. Schriften p. 347.), quia codex, in quo legitur, non vetus, ut fama ferebat, sed recentissimus est. Nec auctor eius aetatem codicis superare videtur. Iulius enim iste, qui inter elogia de Petronio Iulius Romanus appellatur, non alius quam Iulius Sabinus est, qui alias Iulius Pomponius Laetus dicitur, et anno 1497. mortuus est.

1. *Petronii*] ms. Barth. Adv. XXX, 15. *Petroni* vulgo.

3. *quare ille praesa*] *Quartillae prosa gaudet* Rivinus. *quare illi in prosa* Barth. *Quartilla haec pro se gaudens* Salmas. *quare illo prenso* Dorleansius. *quare indeprensa* H.

4. *at quoque*] *et qu.* Barth. *ac qu.* Salmas. *ut qu.* Dorleans. *has qu.* H.

5. *nam iter*] *nam pariter diri scripsitque Neronis amici*
Arbiter Rivin. *illam instar diri* Barth. *nam pariter diri* Dorlea. H. *nam rbter diri* Binetus.

amictu] *amicus* Binetus.

6. *et ipse*] *ab ipse* H. Barth. *ita ipse* Rivin.

1545.

Anth. I. 22. Recens esse adnotavit Pithoeus ac Scriverius, et conversum ex Meleagri epigrammate, quod in Anth. Palat. T. II. p. 115., Anal. Brunckii T. I. pag. 32. legimus. Conf. Barth. ad Stat. Theb. IX, 428.

2. *prodiit*] *prosilit* (graece ἥλατο) Iacobs Spec. Emend. p. 66.

abluerant] *abluerunt* B.

4. *seiunctus*] int. Bacchus. Vinum merum ignis est. — *seiunctis prodit ignis et urit adhuc* Iacobs. *extinctus* B. sed conf. Add. T. II. p. 702.

1546.

Anth. V. 213. Maffeius Augustino Brenzonio, qui XVI. seculo vixit, tribuit. v. B. Add. T. II. p. 749.

1547.

Anth. V. 214. Iacobus Bugius, Andensis, auctor esse fertur a Moneta in Append. Menagian. T. IV. p. 163.

1548.

Anth. V. 215. Iterum editum est in Add. T. II. pag. 708. Hoc epigramma iis adnumerandum, de quibus Schraderus Ep. crit. p. 59. ad Anth. IV. 76. dixit.

1. *quae gurgitis huius*] ex Virgilii Geo. IV, 321.

Mater Cyrene, mater, quae gurgitus huius
Ima tenes, monente Schradero ad V, 216.

4. *suis*] B. Add. T. II. p. 708. *tuis* vulgo.

1549.

Anth. V. 216. Hoc epigramma Angli pro vetusto venditarunt: qua de re optime praecepit Schraderus, ut in epigr. praecedenti dixi.

1550.

Anth. V. 217. Cf. Wernsd. Poet. lat. T. VII. p. 125. Hoc epigramma factum est, ut proverbium illud *Hoc sub rosa dictum est* explicaretur poetice.

1551.

Anth. I. 5. Vulgo inscribitur *Apuleii*. Recens esse constat. Conf. Oudend. ad Appul. T. II. p. 372.

1552.

Anth. I. 6. Marullo tribuit Burmannus.

1553.

Anth. I. 66. Ex Altercatione Hadriani et Epicteti, nescio quo auctore composita, quae adiuncta est Notitiae Imperii, a Frobenio et Labbeo editae p. 194.

1554.

Anth. III. 96. Ex Altercatione Hadriani et Epicteti, quam modo memoravimus, pag. 193. Conf. Ciceronis Cato Mai. c. 19. n. 18. edit. Wetzel. Idem epigramma aliter in inscriptione legitur, quam P. E. Visconti in Sylloge cum March. Melchiorri a. c. 110. n. 86. et in carmine suo *La Via Appia* p. 58. edidit. *Quomodo mala in arbore pendunt sic corpora nostra Aut matura cadunt aut cito acerva ruunt. Domatius Tiras filiae dulcissimae.* Hanc ita corrigas

Mala ut in arboribus pendent, sic corpora nostra
aut matura cadunt, aut cito acerba ruunt.

1555.

Anth. I. 77. Epigramma est in Gratias marmoreas, quas Victoria Columna, Ferdinandi Marchionis Piscariae coniux, in palatio suo habuit.

1556.

Anth. II. 24. Burmannus recens esse indicavit.

1557.

Ex Add. T. II. p. 716. Aevi sequioris esse dicit Burmannus.

1558.

Anth. II. 209. Recens est.
2. *Euripides*] secunda brevi contra usum poetarum.
homo] *humo Hac iaceo* Ferret. quod proco.

1559.

Anth. II. 170. Poetae scholastici esse opinatur Burmannus.

1560.

Anth. II. 227. Conf. Schoenwisneri Antiquitatum et historiae Sabariensis libri pag. 86. Millin Magazin Encyclopedique 1803. T. III. pag. 222.

1561.

Anth. II. 20. *Antiquos esse hos versus, praestare non ausim.* Burmannus.

1562.

Anth. II. 95. Cf. Maiansius in Ep. p. XV. sqq.

1563.

Anth. III. 21. Ab Italo quodam fictum dicit Almeloveenius.

1564.

Anth. III. 146. Recens esse epigramma in Choerilo suo Naeckius demonstravit pag. 255.

1565.

Anth. III. 172. Cf. Add. T. I. p. 745. Wernsdorf. Poet. T. II. 256.

1566.

Anth. III. 263. *Quod dulce carmen non tantum a recentioris aevi poeta conscriptum, sed etiam affectatae venustatis refertum dicunt Scaliger aliique, mihi vero e Graecis desumptum videtur, et ingenua suavitate satis commendatum."* Handius ad Statii Silv. II, 120. Sed auctorem habere Ant. Thebaldeum Ferrariensem Leichius dicebat. (v. B. ad T. II. pag. 76.). Maffeius vero Augustino Brenzonio, qui XVI. seculo vixit, tribuit. (v. B. Add. T. II. p. 749.).

1567.

Anth. III. 266. Pithoeus Iulii Bulengeri esse adnotavit.

1568.

Anth. III. 267. Pithoeus et Scriverius Hieronymi Vulpii Novocomensis esse scribunt.

1569.

Anth. III. 269. Claverius Ioh. Aurato poetae Regio tribuit.

1570.

Anth. IV. 16. Antonius Augustinus Dialog. X. antiqu. pag. 164. Michaelis Marulli esse dicit.

6. *Pythio*] *Auctor novi carminis syllabarum modos ignoravit, aut veterum consuetudine neglecta* Pythius *bisyllabum fecit.* Schrader. Ep. crit. p. LV.

1571.

Anth. IV. 17. Muratorius T. III. pag. 1806. 4. recentiorum seculorum fetum suspicatur; eique assentitur Schraderus Ep. crit. p. LV.

2. *nomen*] *numen* Schrader. Ep. crit p. LV.

1572.

Anth. IV. 22. *Facile apparet, haec epigrammata fuisse conscripta a nebulone, qui persuadere volebat Hellevenam esse* Castra Vetera. Maiansius Ep. I. p 11.

2. *undevigesima*] *Notae leges carminis in una voce undevigesima bis turpiter neglectae nebulonis, qui popularibus imponere voluit, fraudem patefaciunt.* Schrader. Ep. crit. p. LVI.

1573.

Anth. IV. 35. *Maiansius ep. I. pag.* 41. *huiusmodi quisquilias flocci se facere declarans fictum credidisse videtur.* Schrader. Ep. crit. p. 57.

1. *Pyladen*] Pylades mihi videtur esse Annii Novati patris filius. Chr. Saxe in L Missu ad Muratorium. T. I. p. 544.

1574.

Anth. IV. 38. Burmannus fictum esse dicit.

1575.

Anth. IV. 58. Iam Pithoeus antiquum non esse epitaphium dixit.
7. *Christinae*] *Crispinae* Fabrettus.

1576.

Anth. IV. 59. Invenitur in Ioh. Ioviani Pontani Poematibus.

1577.

Anth. IV. 72. Heinsio et Schradero Ep. crit. pag. 59. ob Angelae nomen suspectum fuit.

1578.

Anth. IV. 76. Burmannus fictum esse epitaphium putat.
1. *et lac*] *en lac* Wakefield ad Lucret. I. 350.
liquida] prima longa. nec aliter Lucretius I, 350.

1579.

Anth. IV. 77. Schraderus docuit in Ep. crit. p. 59, duo esse epitaphia, unum in Lucretiam Maffaeam, alterum in gemellos Maffaeos.

1580.

Anth. IV. 85. Hendecasyllabi. Schraderus Francisci Columnae esse vult. Ep. crit. p. 60.

2. *Polyphilus*] peccat in metrum.
3. *sopitam*] peccat in metrum.

1581.

Anth. V. 95. Extat in poematis Basilii Zanchii.

1582.

Anth. IV. 99. Legitur inter carmina Cottae. Vulgo inscribitur *Quinterini pueri tumulus.*

5. *cur non*] vulgo hic versus omissus, qui extat in carmine Cottae.

1583.

Anth. IV. 112. Recens esse ex adnotatione Burmanni patet, nec aliter Schraderus iudicavit in Ep. crit. p. 64.

1584.

Anth. IV. 113. Recens esse Schraderus docuit in Ep. crit. p. 64.

1585.

Anth. IV. 114. Recens esse Schraderus docuit in Ep. crit. p. 65.

1586.

Anth. IV. 122. Bonada, Dorvillius, Burmannus carmen recens esse senserunt. Ac Dorvillio a Ioviano Pontano compositum videbatur.

1587.

Anth. IV. 167. Novum esse, agnoverunt Orellius ad Inscriptt. T. I. p. 566. et Schraderus Ep. crit. pag. 68. Sed Wernsdorfius in Poet. T. II. p. 41. Valerio Catoni vindicaverat, non alia causa quam ob nomen Lydae.

1588.

Anth. IV. 174. Extat hoc tenerrimum epitaphium Divione in ecclesia S. Magdalenae. Burmannus atque Schraderus Ep. crit. pag. 68. recens esse dixerunt.

1589.

Anth. IV. 187. Burmannus atque Schraderus in Ep. crit. pag. 68. et in Libro Emendationum p. 174. novum esse docuere. Cuiuscunque est, pulcherrimum esse sentio.

1590.

Anth. IV. 190. A Schradaeo in monum. Ital. pag. 3. sub nomine Dorotheae Tonnae, a Chytraeo in Delic. Var. Itin. p 352. sub titulo Iuliae Maffaeae affertur, unde recens esse collegit Schraderus Ep. crit. p. 68.

1591.

Anth. IV. 204. *Carmen hominis barbari.* Schrader. Emend. pag. 218. Ineptissimam pessimi versificatoris inscriptionem vocat Maiansius Ep. crit. p. 69.

1592.

Anth. IV. 214. Maiansius Ep. p. X. fictum putat, nec aliter indicasse videtur Schraderus Ep. crit. p. 69.

1593.

Anth. IV. 244. Ex Itinere Keysleri p. 786. patet, epitaphium ab Antonio Epicuro, poeta Neapolitano, quia 1555. diem obiit, factum esse, nec aliter Schraderus iudicavit in Ep. p. 68.

1. *nata, sed heu*] *Nata, eheu* Keysler.

3. *nam tibi dumque*] *Dum tibi namque* Keysler.

1594.

Anth. IV. 251. Extat in Iani Anysii, poetae Neapolitani, carminibus lib. VII. p. 104. Cum titulo *De filio comeso a matre in obsidione Hierosolymitana.* Schraderum hoc carmen silentio praeterisse miror.

8. *haec-sidera*] i. e. solem et lunam. Burm. Add. T. II. pag. 695.

1595.

Anth. IV. 258. Carmen, quod in Schradaei tantum Monumentis Italiae p. 140. legitur, recens esse Schraderus dixit in Ep. crit. pag. 68., atque sententiam eius recenti more formatam quivis facile sentiet.

1596.

Anth. IV. 262. Ex Schradaei Monum. Ital. p. 243. patet, Claudiae Caglianae feminae rarissimae Neapolitanae hoc carmen inscriptum esse, nec aliter iudicavit Schraderus p. 68. Ep. crit.

1597.

Anth. IV. 280. Eis epigrammatis adnumerari debet; quae, tanquam ex Italia sibi missa forent, Angli creduli venditarunt. Ac Burmannus una cum Schradero in Ep. crit. p. 68. fictum esse docuerunt.

7. *tuum*] versus corruptus.

1598.

Anth. IV. 340. Maiansius Ep. pag. XXXVI. adnotat: Ego minime dubito de huius epigrammatis existentia, sed spurium esse omnino mihi persuasi: quod facile probabis, si versuum singulorum sententiam, pueriles imitatiunculas et ridiculam connexionem observare volueris, omnia ab illo tempore alienissima.

12. *contegit ossa lapis*] in epist. Maiansii p. XXXV. *conditus hoc lapide.* vulgo.

1599.

Anth. IV. 342. Legitur inter epitaphia recentia urbis Romae hac inscriptione *Perpetuae securitati Vicentio Macro Io. F. Vicentino philosopho et medico atque utriusque linguae iuxta erudito. Qui vixit ann. XXXV. Io. Georgius Prissinus amico dulciss. verecundiss. que op. d. s. m. p.*, unde Schraderus Ep. crit. pag. 68. delendum esse ex Anthologia antiqua censuit.

1600.

Anth. IV. 349. Emendatius edidi ex Boissonadii Commentation. Epigraphica Epistolis Lucae Holstenii addita pag. 429. „*Haec inscriptio*, inquit ille, *est celeberrima et, ni fallor, falso suspecta.* — Novam enim inscriptionem esse putat Schraderus in Epist. crit. pag. 68. atque Orellius in Inscriptt. Corpore T. I. p. 566.

2. *te in*] om. *te* vulgo.

perditus heu!] *p. ah.* vulgo.

4. *hinc dum te*] i. e. *ex hoc loco, ex hoc sepulcro tuo, cui insideo, te continuo aspicio, te, cuius suavissima imago meis usque observatur oculis.* Boisson. — *hinc, te cum* vulgo.

1601.

Anth. IV. 350. Burmannus ipse carmen aetatis non admodum vetustae esse dicit, idque Manfridi nomen satis comprobare videtur.

1602.

Anth. IV. 358. Ex inscriptione, quae in Schradaei libro legitur, apparet, Cynthiam, cui hoc epitaphium positum est, obiisse anno 1540., unde Schraderus carmen recens esse dicit in Ep. crit. p. 79.

3. *etenim*] Schraderus. *etiam* vulgo.
5. *te, Cynthia*] Schradaeus. *et Cynthia* vulgo.

1603.

Anth. IV. 389. Hoc epigramma, quod in Schradaei tantum Monum. Ital. pag. 161. legitur, recens esse puto, cum sententia eius ab antiquo more abhorreat.

1604.

Anth. IV. 400. Antonii Thebaldaei epigramma, ut iam Fabrettus p. 331. ex inscriptione eius luculenter demonstravit. Nec aliter iudicavit Schraderus Ep. crit. p. 68.

1605.

Anth. IV. 401. Fabrettus pag. 331. eiusdem aetatis ac praecedens esse dixit, itidem recens esse Schraderus in. Ep. cr. p. 68. adnotavit.

1606.

Anth. IV. 403. Broukhusius ad Tibullum II. 4, 32. docet, Ioachimum Bellaium hoc epigramma sibi vindicasse, et ex Italico vertisse. Ioachimus Bellaius, poeta, historicus, grammaticus natus est ann. 1524. ut ex Saxii Onomastico T. III. pag. 265. patet. Schraderus quoque in Ep. crit. 68. recens esse monuit.

Appendix.

1607.

Anth. I. 170.
4. *Atride nec*] *Atridae aut* B.
20. *contendunt petere*] *Undique conveniunt, et virginitatis amore contendunt, dubii oppetere seu vivere cedit ille dies:* —
Med. Wakker Amoenitatt. p. 157.
48. *quisquam*] *quitnam* Schraderus Add. T. I. p. 725.

1608.

Anth. I. 171.
3. *Cererem*] *cerem corruptam mundis emittit* ms. Salm.
8. *redoletque*] *redolentque* ms. Salm.
9. *verubus*] *veribus* ms. Salm.

1609.

Anth. I. 172.
3. *veris*] *verus* M. Wakker Amoen. p. 17.

14. *ergo iugo parat*] *ergo iussa parat* B. Add. T. I. p. 725.
104. *effata*] *affata* Schrader. Add. T. I. p. 725.
128. *parce*] Schrader. et Higtius Add. T. II. p. 711. *pasce* vulgo.
162. *dilapsus calor*] B. Add. T. II. p. 711. Klotz. in Antiburmanno p. 71. *delapsus color* vulgo.

1610.

Anth. I. 173. Wernsdorf. Poet. T. III. p. 57 et 557 sqq.
3. *incole*] *indole* Higtius Add. T. II. p. 711.
4. *voluptas*] *voluntas* Higtius.
10. *gravi conponam*] *graves conponant carmina fletus* vel *gravi conponam carmina fletu, Plus valet iste dolor* Higtius.
11. *dolorem*] — *nec conplent verba dolores,*
quae sensus patientis habet: nec regna requiro,
quae male victa dedi. Higtius.
15. *celerare*] Higtius. *celare* vulgo.
17. *meritisque*] *mentisque* Higtius. *metrisque* Wernsdorf.
19. *quid*] *quod* Wernsd.
20. *format*] Schrader. Higtius. *firmat* vulgo.
21. *condemnat*] Schrader. Higtius. *commendat* vulgo.
28. *mira fides*] Higtius. Wernsd. *mira fide* vulgo.
33. *perdi*] *totum pro! crimine perdo.* Higtius.
41. *negent*] *neget* Schrader.
45. *cum de fratre*] Higtius. *quod de fratre* vulgo.
55. *amplexuque*] ms. Divion. Wernsd. *amplexusque* vulgo.
63. *foecundo*] — *fecundo semine rerum*
mutat terra vices, et verni temporis auras
laeta vocat: spisso revirescit gramine campus;
64. - *Triticeas ligat herba comas, nec fallit aristis*
proventum meliore die.
Wakefield. ad Lucret. I. 756.
69. *reparare labores*] *reparare labori* Schrader. Add. T. I. p. 726.
75. *regit*] — *regit aequora fluxus*
lite sua (vel *vice sua?*) *vicibusque suis, quod deperit, auget*
officiis natura vacans. Higtius.
86. *piacula*] *pericula* Schrader.
92. *miseramque*] *seramque* B.
97. *crescit*] *cessit* Schraderus. Higtius.
107. *fovebat*] *fallebat* B. *figebat* sive *fingebat* Oudend.
117. *reposcent*] *reposcam* Higtius.
122. *non*] *nunc* Higtius.
123. *at*] Oudend. *et* vulgo.
132. *sed*] *sit* Higtius.

134. *dam*] Oudend. *sum* vulgo.
136. *tutior*] *tutior esse timens, inhonesta pericula poscis;* Higtius.
144. *regat*] *negat* Higtius.

1611.

Anth. I. 174.

1612

Anth. I. 175.

1. *Turne, spes*] *Turne, o spes* B. inprobante Wakefield. ad Lucret. IV. 78.

1613.

Anth. III. 81.

1. *tuae*] deest ms. Salm.
4. *furiis*] *furtis* Salm.
14. *extemplo*] *exemplo* Salm.
18. *quaerens*] *querendum* Salm. a 1. m.
 artus] *arte* Salm.
19. *alterna*] *alternas* Salm.
23. *tunicas*] *tunica* Salm.
24. *gaudentque, nec*] *gauderentque ultra* Salm.
26. *manus*] *manus me credite* Salm.
28. *tot*] deest Salm.
30. *aere*] *haerenitendi* Salm.
32. *intenti*] *intendunt* Salm.
34. *ipsa — armis*] *ista — artis* Salm.
40. *tum*] *tunc vero ad voces c. m. inter morem* Salm.
47. *ima*] *ia appetunt quam veris* Salm.
48. *alter*] *tales* Salm.
52. *hunc*] *quem* Salm.
54. *ebuli*] *epuli vacis nimioque* Salm.
61. *capit ante*] *capitate* Salm.
62. *risuque*] *rursusque* Salm.
70. *quae — quocumque*] *quam — quodcumque* Salm.
72. *quemquam*] *quidquam* Salm.
74. *ingeminata*] *ingemitata* Salm.
80. *reddi*] *redit si poscit* Salm.
81. *indebita*] *indevita* Salm.
90. *autem elapsus*] *autem melapsus* Salm.
91. *natorum*] *nautorum* Salm.
92. *hos*] *huc* Salm.
95. *digitos*] *digito* Salm.
100. *cede locis*] ante h. v. alius versus in Salm. legitur:
 non vires alias conversaque nomina sentis
 caede locis.

102. *fata*] *facta* Salm.
104. *illum*] *illo* Salm.
108. *retinens*] *retines* Salm.

1614.

Anth. I. 98. Pentadio Scaliger atque Wernsdorfius Poet. T. II. p. 325. vindicat, et est Pentadii epitaphio Hectoris, 241, simillimum. *Eusebio* vero vulgo inscriptum, *Eusthenio* in ms. Thuan. Petav., qui inter poetas scholasticos est.

1. *notissima*] *novissima* m. Thuan.
2. *clarum*] *clara* m. Turicensis C. 58.
3. *totiens*] m. Thu. *toties* vulgo.
armis] *hastis* m. Tur. a 1 m. deinde *victoribus* mss. Thu. Voss. Petav., ut Virg. Aen. X, 67. *fatis auctoribus*. ep. 543, 8. *corruptore auro*.
7. *ille Menoetiadae solvit*] m. Voss. *ille manu aeacidae solvit* m. Petav. Thu. *ille interceptus soluit* m. Tur. *ille interfectus subiit* vulgo.
8. *succubuere*] m. Voss. *procubuere* vulgo.
10. *cum pressi hostilem*] m. Tur. Gothanus ap. Duebnerum in Iahnii Ann. 1828 p. 309. *compressi hostilem* m. Pithoei. *compressi hostili* m. Petav. Voss. *Hostilem pressi fraude p. humum* vulgo.
fraude] int. Paridis.

1615.

Ex libro Feae Frammenti di fasti consolari e trionfali Roma 1820. p. 10. coll. pag. L.

3. *itero*] pro *iterum*, ut *tertio consul* nonnulli dixerunt pro *tertium consul*. L. Catilius Severus II. et Titus Aurelius Fulvus II. consules a. u. 873. Hadriano imperante.
7. *simitu*] vocabulum obsoletum pro *simul*.

1615. *a*

Anth. I. 44.

3. *cum Phineo*] *Harpyias, quarum Phinei maduere veneno* Schrader. Add. T. II. p. 704.
6. *visa*] hic versus abest a mss.

P. Virgilii Maronis aliorumque poetarum
P r i a p e i a.

1616.

Anth. VI. 1. *Cata dicta veterum poetarum in Priapum* ms. Mediolanensis. *Publii Virgilii Maronis Mantuani, poetae celeberrimi de*

vita et moribus Lapsacenorum liber incipit. ms. Guelferbytanus 705. *Publii Virgilii Maronis poetae Mantuani ad Priapum.* ms. Faurianus (Parisiensis) 8236. *P. Virgilii Maronis poetae inter omnes Latinos excellentis Priapeia.* Guelf. 704. *P. Virgilii Maronis Priapeia* mss. Broukhusianus, Wittianus, Mediceus, Colbertinus atque Coburgensis teste Forbergo ad Antonii Hermaphroditum p. 114. Singulorum carminum inscriptiones ex Guelferb. 705. arcessivi.

3. *hoc*] *hic* ms. Guelferb. 703.

6. *tectum nullis*] *nullis tectum* ms. Broukhusii.

8. *hanc*] *haec* in marg. ms. Guelferb. 705. ms. Voss. Lindenbrogii et duo Medicei. *hac* ms. Puteanus 8232.

1617.

Anth. VI. 2. Hendecasyllabi.

1. *teste te*] *te* deest Vaticano, Guelferb. 703. *teste te Priapo* mss. Fabricii.

5. *virgineum locum*] *ingenuum locum* ms. Broukhusii. Guelferb. 703. *inguen locum* ms. Guelf. 704. *ingenuum chorum* m. Puteanus. *virgineum iocum* m. Vatic. *virgineum corum* mss. Fabricii. *virgineum chorum* mss. Medic. Voss. Leid. Lindenbrog.

8. *ducere*] *dicere* m. Putean.

10. *tui notavi*] *tuis* mss. Medic. *anotavi* ms. Guelf. 705.

1618.

Anth. VI. 3.

1. *obscure*] *obscene* m. Baluzianus 8206.

2. *nil*] *non* ms. Broukh.

3. *quod*] *quae* m. Guelf. 704.

cupies] *cupias* m. Guelf. 703.

4. *cum teget*] *quom tenet* m. Puteanus. *dum tenet* mss. Guelf. Faurian. Baluzian. Colbertinus 8205. *tepet* m. Lindenbr.

5. *quodque*] *que* deest m. Guelf. 704.

7. *prima cupido*] *cupido prima* m. Guelf. 705.

8. *dum timet*] hunc versum sub Ovidii nomine adfert Seneca lib. I. Controv. 2. p. 104.

alterius] *illius* m. Lindenbr.

1619.

Anth. VI. 4.

1. *obscoenas*] *obscenis* Scioppius. Anton. Forberg. p. 208.

2. *dicans*] ab iambo incipit hendecasyllabus. *ducens* Scioppius. Anton. Forberg. *dicens* ms. Fabricii. Lindenbr.

Elephantidos] Elephantis poetria, quae in libris suis varia coitus schemata descripsit.

1620.

Anth. VI. 5.

4. *si dederis nobis*] *si mihi tu dederis* m. Guelf 704.

hortus] Similiter Kaestnerus in epigrammate ad C. A. Klotzium:

Olim truncus eras; nunc vir sis, Saxia fecit:
Custodem te horto praeficit ista suo.

1621.

Anth. VI. 6.

1. *quod sum*] mss. Guelf. 705. 704. Baluzian. a m. ada. alii, Heinsius, Anton. *quod sim* vulgo.

3. *prendam*] *prehendam te — prehensam* m. Faurian. *et canendo prensam* m. Putean. *et* deest m. Guelf. 703. 704. *tenendo* m. Lindenbr.

5. *tensiorem*] *tentiorem* m. Baluzian. Guelf. 704. *tenciorem* m. Guelf. 703.

1622.

Anth. VI. 7.

1. *nam te paedico*] *nam te pe dico* mss. Vossian. Vatic. Wittianus, Faurian. Colbert. Dicit *paedico* pro *praedico*. — *nam prae, Pae, dico* vulgo. *nam prae* m. Putean. Epigramma sequioris aevi esse opinatur Burmannus.

2. *mea*] *mihi* m. Colbert. Guelf. 705.

1623.

Anth. VI. 8.

2. *turpe est vos*] *turpe vos est* m. Guelf. 703.

1624.

Anth. VI. 9.

1. *mihi*] *mei* B.

sit] *est* m. Guelf. 705.

2. *tela*] *signa* mss. Broukhus. Vatican. *cum sua signa* m. Putean.

3. *habet*] *habens* m. Lindenbr.

5. *valet*] *valuit* ms. Faurian.

6. *tepido*] *trepido* ms. Baluzian.

7. *num*] *non* ms. Baluz. Putean. Guelf. 703. 704.

8. *clamve*] *clamne* m. Faurian. Putean. Guelf. 704. vulgo. *clam nec* ms. Colbert.

9. *num*] *non* m. Baluz. *non — nodosa* m. Guelf. 703.

10. *tunica*] *tunicam* m. Putean.

num] *non* m. Baluz. Guelf. 703. 704.

13. *quod*] *quia* m. Guelf. 704.

1625.

Anth. VI. 10.

4. *lignum rude*] *rude lignum* m. Guelf. 703.

7. *salsa*] *falsa* m. Baluz. Faurian. Putean. Colbert. Guelf. 704. *ficta* Guelf. 703.

1626.

Anth. VI. 11.

1. *ne prensere*] *ne prensare cave prensus nec* m. Colbert. Guelf. 705. *ne pr. c. prensus* m. Putean. *ne prensare* m. Baluz. *ne prehensere cave prehensis non* m. Faurian. *nec pr. c. prensis* m. Guelf. 703.

2. *saeva*] *scaeva* m. Colbert.

3. *conto*] *concto* m. Guelf. 703. *cuncto* m. Faurian.

4. *rugas*] *rugam* m. Guelf. 703. 704. Lindenbr.

1627.

Anth. VI. 12.

1. *quaedam haud iunior*] Heinsius. Forberg. ad Antonium Panormit. p. 79. *quaedam iunior* mss. Faur. Baluz. Putean. Guelf. 703. 704. 705. Colb. Coburgensis, *quaedam senior* m. Vatican. *quaedam senior* Scaliger, Anton. vulgo.

2. *Cumaeae*] *Cumanae* Guelf. 703.

3. *tibi*] scil. Hecalae. *illi* Guelf. 705. *et qualis tibi* Guelf. 704.

5. *solet huc*] *huc solet* Guelf. 703.

7. *sibi, mentulam*] *sibi mentula* m. Faur. Putean. Forberg. *tibi mentula* Colbert.

9. *exscreavit*] *hic screavit* Putean. *hoc creavit* Colb. *hic sacravit* Guelf. 704. *excreavit unum hic* Guelf. 703.

10. *tolle*] „non dentem, ut interpretes volunt, sed cunnum aniculae prurientis vult Priapus procul abesse a conspectu suo, latere sub tunica scissa (nam tunicae puellarum tolli consuetae non solent esse scissae) et fugere lucem more suo: diu enim desuevit nudari mutonibusque peti. Neque aliud est nisi cunnus aniculae, qui tanto patet indecens hiatu, barbato macer eminente naso, ut credas Epicuron oscitari.“ Forberg.

11. *rufa*] *ruffa* Faur. Baluz. Putean. Colb. Guelf. 704. 703. *sisa — ruffa.* Guelf. 705. *russa* Forberg. et ms. Lindenbrogii.

12. *semper solet*] *solet semper* Guelf. 703.

lucem] *lucum* Barth. Anton.

15. *Epicuron*] *epuicureos* Putean. *epicureos citari* Guelf. 703. Baluz. *epicureum obscitari* Faur. *epicurii* Colb.

1628.

Anth. VI. 13.

1. *praecidere*] *percidere* Forberg. ad Antonium p. 277. *paedicere* Scaliger. Anton.

2. *tertia poena*] irrumatio.

1629.

Anth. VI. 14.
1. *salacis*] *fallacis* Guelf. 703.
2. *puta*] *putes* Putean.
5. *istuc*] *istud* Faurian. Baluz. Guelf. 703. 705.
vappae] *napeae* Guelf. 705. *vape* Guelf. 703.
9. *quilibet*] *quibus huc* m. Putean. *cui libet* B.
10. *oblitus*] *obsitus* Putean. *nigri* m. Lindenbr.

1630.

Anth. VI. 15.
3. *is me sentiet*] *si me sentiat* Colbert.
4. *inter*] hic versus post quintum legitur in Fauriano. Guelf. 704. et Colb. *intra* Putean. *intrat* Guelf. 703. *intret* Guelf. 704.
5. *haec*] *hoc* Guelf. 705. *hoc tibi* Guelf. 704. *haec tibi ne quisquam* m. Lindenbr.
6. *praecisum*] *praecissum* m. Faurian.

1631.

Wernsdorf. Poet. lat. M. T. VII. p. 131.
1. *qualibus*] *qualibet — ceneida.* Putean.
rapuit] *cepit* Heins. Anton.
2. *qualibus Hesperidum*] *qualibet ippomenis* Putean. *qualibus hippomenes* Colb. Faur. Baluz. Cuelf. 705. 703. 704.
4. *Nausicaam*] *Nausicen* Faur. *Nassicam* Baluz. Colb. *Nausicam* Guelf. 703.
5. *pinxit*] *sumpsit* Putean. *perinxit achonti* Guelf. 703.
6. *qua lecta cupido*] *qua lecta est cupido pacta puella viro.* Baluz. Putean. *qua cupido lecta* Colb.
7. *talia quinque*] Lessingius ex ms. Rhedingeri in Opp. T. I. p. 266. nec aliter in Aldina ed. 1534. *talicunque* Faur. *taliacunque* vulgo. *qualiacunque pius* m. Lindenbr.

1632.

Anth. VI. 17.
1. *circitor*] media brevi more poetarum bonorum. Vid. Schrader. epist. crit. p. LXXIX.
2. *quid*] *cur* Faur. *qui* Heins.

1633.

Anth. VI. 18.
1. *pene*] *penne* Guelf. 705.
2. *laxa*] *lassa* Putean.

1634.

Anth. VI. 19.

1. *ecquando*] Scaliger. Anton. *hic quando* Faur. Baluz. Guelf. 703. 704. vulgo. *hic quandoque helethusa* Guelf. 705.

2. *tegente*] *teget* Faur.

3. *extis*] *extu-movet* Guelf. 705. *aestis* Faur. *extis satius altiusve movet* Baluz. Guelf. 704. *extis altius altiusve movet* Putean. *extis alcius assaciusque movet* Guelf. 703. *Exosse aptius altiusque motat* Forberg. ad Antonium Panormitanum p. 44.

aptius altiusque] *altius altiusque* Tollius.

4. *crissabit*] *crispabit* Bentleius ad Lucret. IV. 1264.

5. *sic ut*] deest *ut* Puteano, Guelf. 704. *haec ut* m. Lindenbr.

6. *movere*] *moveret* Guelf. 703.

1635.

Anth. VI. 20.

1. *telum*] *bellum* Guelf. 703.

2. *tua est*] *sua* omisso *est* Faurian. Guelf. 703. *sua est* Guelf. 705.

3. *sutilibus*] Putean. *si utilibus* Colb. *subtitibus* Faur. a m. 2da.

5. *invicti*] *invecta* Putean.

1636.

Anth. VI. 21.

1. *copia me perdit*] *copia mi periit* Anton.

3. *quaeque tibi*] Lessingius Opp. T. I. p. 267. ex ms. Rhedingeri et Guelferbyt. 705. nec aliter Faur. Baluz. Putean. Colb. Guelf. 703. 704. *Haec quaecumque tibi posui vernacula poma.* vulgo.

1637.

Anth. VI. 22.

1. *faciet*] *fecerit* Guelf. 705. *faciat* Anton.

mihi] *mi* Guelf. 703.

2. *haec*] *nec* Guelf. 703.

1638.

Anth. VI. 23.

1. *hic*] deest Putean.

violam rosamve] *rosam violamve* Guelf. 705.

2. *inempta*] *inepta* Putean.

6. *nequidquam*] *nec quicquam* Colb. *pulsat* Faur.

1639.

Anth. VI. 24.

3. *habeas poenam*] *penem licet indignere feroque* ms. Heinsii. *fero-*

que Guelf. 705. Totum ex Leonidae epigrammate versum est, quod in Antholog. Palat. Iacobsii T. II. p. 697. legimus.

4. *hoc ego? Pr.*] hanc interpunctionem annotavit B. et Lessingius Opp. T. I. p. 269. Paedicabo te, licet indignabundus dicas, feramne hanc contumeliam propter olus subreptum? *hoc quoque propter olus* Putean. *promptus olus dicas* Colb. *hanc ego propter olus* Faur.

1640.

Anth. VI. 25.

1. *hoc sceptrum*] Parodia loci Homerici in Iliade I. 234. Conf. Virg. Aen. XII. 206.

arbore ut] *arbore est recisum* Taur. Balus. Putean. Colb. Guelf. 703. 705. 704.

2. *poterit virere*] *poterit revirere* Putean. *pote revirere* Is. Vossius. B. *nulla etiam* m. Lindenbr.

5. *cui*] *quos* Guelf. 703.

nobiles] *nubiles* Heinsius. *mobiles* D'Orville.

1641.

Anth. VI. 26.

1. *porro nam*] *porro quis erit hic modus* Faur. *modus et metus Quirites* Colb.

7. *exfututus*] *cernitis ut futurus ut sim* Colb. Faur. Guelf. 703. *cernitis ut futuiturus sim* Putean. Guelf. 705. 704. *cernitis fututurus ut sim* Baluz. *et fututus* m. Lindenbr.

10. *quamlibet*] *qualibet* Faur. Guelf. 705.

11. *defecit*] *deficit* Baluz. Guelf. 704.

12. *miser*] deest Guelf. 704.

1642.

Anth. VI. 27.

1 *Circo*] *cirtho* Guelf. 705. *magnoque not. circo* Faur. *magnae, notissima Circe* Colb. *circo* deest Guelf. 704.

3. *pruriginis*] *pruritus* Guelf. 704.

Priapo] *Priape* Faur.

4. *adducta*] *abducta* Faur. Baluz. Guelf. 704. 703. 705. *obducta* Putean.

5. *orat*] *ora* Baluz.

1643.

Anth. VI. 28.

1. *et*] *sed* Guelf. 705. Faur. *non aegre* Colb.

4. *gravis*] *gravius* Putean.

1644.

Anth. VI. 29.

2. *verbis*] *inprobis probisque* Guelf. 704. 705. 703. Putean. *improbis probrisque* Faur. Colb. *improbis probusque* Baluz.

3. *sed cum tu*] *sed tu cum* Guelf. 703.

4. *ostendas*] *ostendis* Faur. Baluz. Putean. Guelf. 704.

1645.

Anth. VI. 30. 31. Coniunxi haec epigrammata, quae vulgo separata leguntur.

2. *dic*] *da* m. Broukhus. B.

3. *uvas*] *unam* Guelf. 705. 703. Baluz. Putean. a m. 2da. *uvam* Faur. Colb.

4. *quas aliter*] *cur aliter-aquam* Baluz. Colb. *cur aliter* Putean. Guelf. 703. 705. 704. *unde aliter* Faur. Aliter haec verba explicat Handius ad Tursell. T. I. p. 272. et Wakefield. ad Silv. Crit. 4. p. 91., aliter Forberg ad Antonii Hermaphrod. p. 298.

1646.

Anth. VI. 32. Iambici scazontes.

1. *nil mei*] Faur. *nil manu mei* Guelf. 703. *nil mea* Guelf. 705. Baluz. *nil tua* Guelf. 704. *nil mihi* vulgo.

2. *ipsa*] *ipse* Putean.

4. *ut ipsa*] *ut ipsa tuo de queas culu* Putean.
culo] *cunno* Scioppius.

1647.

Anth. VI. 33.

3. *collatas*] *collatasque sibi suisque* Faur. *collataque sibi suisque* Colb. *collatasque sibi quae suisque* Guelf. 703.

4. *facit*] *fecit* Anton.

7. *atque putris*] Anton. Hand. ad Tursell. T. I. p. 472. *atque petra pumex* Scaliger. *caret ut putrisque pumex* vulgo. nec aliter Faur. Guelf. 703. *uti putrix pumex* Guelf. 705. *usque putris pumex* Baluz. Putean. Corruptum duco; Antonii enim lectio metro non convenit.

8. *ut*] *nisi* m. Lindenbr.

9. *scobemque*] *scrobemque* Guelf. 705. Putean. *scorbemque* Baluz.

12. *larvialem*] *larvalem* Guelf. 703. 705. 704.

13. *aeque*] *atque* Scioppius.

1648.

th. VI. 34. Hoc epigramma non adeo vetustum esse existimo.

1. *Naïdas*] In Guelf. 705. legitur:

Ad quendam quomodo debeat servire Priapo.
Penne nates fodias, si vis servire Priapo. (v. Lessingii Opp. T. I. p. 265.)
Naiades antiqui driadesque h. P.
et quo etc.
nunc — — — — — *plena libido est*
ut etc.

Priapus ad quendam.

Turpe quidem f a t u sed, si tentigine rumpar,
falce manu posita fiet amica manus. —

Naiades driadesque Guelf. 704. 703.

3. *libido*] *tibido est* Faur. Baluz. Putean. Colb. Guelf. 703. 704. Lindenbr.

5. *fatu*] Guelf. 705. Anton. *factu* vulgo.
sed ne] *sed si* Guelf. 705. 704.

6. *manu*] *falce tamen* B.

1649.

Anth. VI. 35.

5. *verpas*] *verpos-salignos* Guelf. 703. *verpas-salignos* Faur.
tibi] *sibi* Baluz.

1650.

Anth. VI. 36.

2. *si prensus*] *si deprehensus eris bis* Faur. *si prehensus eris* Baluz. *si praecisus eris bis* Put. Colb. Guelf. 703. 704. Lindenbr. *si prenssus eris* Guelf. 705. An *si deprensus eris bis?*

4. *patiare et hanc*] *patiaris hanc* Faur. Put. *patiare hanc* Guelf. 705.

1651.

Anth. VI. 37. Iambici scazontes.

1. *quisque*] *corporis formas quisque* Faur. *corporis quisque formas* Put. Colb. Guelf. 703. 705. 704.

3. *trahit figuram*] Faur. Put. Colb. *trahit figuram virginis celer Bacchus* Baluz. Colb. Guelf. 703. 705. 704. *trahitque Bacchus virginis tener formam* vulgo.

4. *Minerva flavo*] *Minerva flava: lumine est Venus paeto.* Antonius de Rooy. *Minerva glauco lumine est, Venus paeto.* B. Anton. *munera flavo lumine Venus peto.* Guelf. 704. item *est* omitt. Taur. Put. Guelf. 703. *lumine Venus leto* Guelf. 705.

5. *frontem comatos*] *fronte crinitos* Faur. Baluz. Put. Guelf. 704. 705. *frorenti crinitos* Colb. *frontes crinitos* Guelf. 703. *frontem cruentos* Scaliger. Anton. i. e. rubros, quia Fauni minio sunt rubricati. *frontem crinitos* m. Lindenbr.

6. *deum*] *deus* Guelf. 703.

7. *Lemni dispares*] *Lemni quae d.* Guelf. 705.

8. *semper*] *semper et* Guelf. 705.

10. *inter hos*] Guelf. 703. *inter hoc* Guelf. 705. *inter haec* vulgo, defendente Ouwenio in Noctt. Hag. p. 281.

11. *Priapo*] *deus Priapo nemo mentulatior est* Put.

1652.

Anth. IV. 38.

4. *chirurgique*] *chirurgamque* Faur. Put. *cirurgicamque* Baluz. Guelf. 705. 704. 703.

5. *me*] *me duci medicis nimisque* m. Lindenbr.

6. *puta*] ultima brevi. Conf. Ramshorn. L. Gr. p. 1043. Heindorf. ad Horat. sat. II. 5, 32. *puto* Anton.

7. *verebar*] *videbar* Guelf. 704. Put.

11. *quam*] *qua* Faur.

12. *compar*] Scaliger. *parva cum similisque* Faur. *parva et consimilis* Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705. *parve et consimilis* Colb. *parque* Anton.

14. *nutu*] *vultu* Guelf. 705. 704. 703.

1653.

Anth. VI. 39.

1. *simpliciter tibi me*] *implicer tibi me* Put. *me tibi* Guelf. 703.

4. *quod peto*] construo *si dederis id, quod peto, accipies, quod petis.* *quod petis*] *quod cupis* Guelf. 703.

1654.

Anth. VI. 40.

3. *pingitur*] an *fingitur?*

4. *formosissimus*] *formosissimus est apollo* (supra: cupido) *omnium* Faur. Put. Guelf. 703. 704. 705. *formosissimus omnium est Apollo* (supra: cupido) Baluz. Colb.

8. *fatui*] *statui* Guelf. 705.

1655.

Anth. VI. 41.

1. *tuburanas*] *suburbanas* Baluz. Guelf. 703. 704. 705. *Thelesina* m. Lindenbr.

2. *puto*] *puta* Guelf. 703.

suo est] deest *est* Guelf. 704. 705.

4. *hunc-habent*] *hanc-habet* Baluz. *hanc-habent* Guelf. 703. 704. *hoc* m. Lindenbr.

1656.

Anth. VI. 42.

1. *venerit huc*] *huc venerit poeta fiet* Faur. *venerat* Guelf. 703.

4. *ficosissimus*] *ficosissimus al. iocosissimus al. fucosissimus* Guelf. *focosissimos* Guelf. 703.

1657.

Anth. VI. 43.

1. *Aristagoras*] *Aristogoras* Guelf. 704.

2. *de cera facili*] m. Vossianus. Scaliger. *de cera facta* vulgo, aliter codices Silligii. *de cera picta* Hand. ad Gronovii Diatr. I. 164.

1658.

Anth. VI. 44.

dico

1. *loquor*] *dico* Guelf. 705. 704. 703. Faur. *loquor* Baluz.

2. *per*] deest Guelf. 705.

3. *deprensos*] *deprehensos quoque ter* Faur. *terque* Put. *deprehensos* Colb. *deprensos quoque ter* Guelf. 703. *deprehensos ter* Guelf. 704.

4. *ne*] *non* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704.

1659.

Anth. IV. 45.

1. *dicas*] *dicis* Guelf. 703. Ouwens. in Noctt. Hag. p. 283. explicat: *Quid dicas puellam illam, quae mentulam meam osculatur, velle hanc hastam licet ligneam, hoc est, ab hac hasta petere.*

3. *dixit*] *defit* Put.

4. *veris usibus*] *lusibus* Heins. *verae viribus* Ouwens.
rudis] *nudis* Baluz.

1660.

Anth. IV. 46.

1. *rigidus*] *rigidum* Put.

3. *similis foret*] *foret similis* Guelf. 703.

4. *cinaede*] *cinaedo* Put. Bal. Guelf. 705.

5. *torqueasque*] *torquearis* Faur. Baluz. Colb. Guelf. 703. 705. *usque quo torquearis* Put. *usque quae torquearis* Guelf. 704.

6. *num tandem*] *non tamen* Guelf. 705.
est] *es* Scioppius. Extare in Baluz. *est* testatur Silligii manus.

7. *quam*] *qui* Faur.

1661.

Anth. VI. 47.

1. *Mauro*] *moro* Guelf. 704.

2. *sed morbosior*] codd. Silligii. Scioppius. Anton. *O sed mollior* vulgo.

4. *ursis*] *ursibus* Guelf. 705.

5. *Medis*] *mediis laxior melicisque libratis* Guelf. 705. *Medis laxior Indicis libratis* Colb. Put. *Medis laxior Indicis libratis* Baluz. Guelf. 703. 704. *M. l. I. bactris* Faur.

6. *mantes hic licet*] Alciatus. Anton. Du kannst zwar bleiben, aber ich wollte lieber, du gingest davon. *manes hic licet* vulgo. *mallem scilicet, ut libenter ires.* Is. Vossius. *manes hic licet et libenter erres* Faur.

8. *erucarum*] *caricarum* Guelf. 705.

9. *teram dolemque*] *terra dolem* Guelf. 705. *dolem teramque* Guelf. 703.

10. *cunni*] *cum* Guelf. 704.

1662.

Anth. VI. 48. Iambici scazontes.

1. *qui*] *hic* Put.

3. *rivalem*] *rivales* Put.

5. *et ipse*] *at ipse* Broukhusius. *ut ipse* Colb.

longa nocte] *nocte longa* Put. Faur. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

6. *erucis*] *caricis* Guelf. 705.

1663.

Anth. VI. 49.

1. *quod*] *qui* Put.

2. *significor*] *significo* Faur.

3. *nec*] *non* Colb. Faur.

5. *cum*] *quom* Guelf. 703.

1664.

Anth. VI. 50.

1. *tectoria*] *tentoria* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703.

4. *mentula*] *mea* Baluz.

1665.

Anth. VI. 51.

3. *et non*] *et nec dat mihi nec negat se daturam* Guelf. 705. *et nec* Faur. Put. Guelf. 703. 704.

4. *causasque*] *que* deest Faur. Baluz. Colb. Guelf. 705. *causas usque* Guelf. 703.

6. *cum paribus*] Guelf. 705. Colb. Faur. Scaliger. *comparibus* vulgo. *similibus* Guelf. 703. 704. Put. Baluz.

nostris] *nostrae* Baluz. Guelf. 704. Heinsius.

7. *cingemus*] *cingimus* Guelf. 703.

th. VI. 52. Wernsdorf. Poet. T. VII. p. 128. Iambici scazontes.
negoti] *negocii* Guelf. 705. 704. 703. *negotii* vulgo.
in nos incidit] *incidat in nos* Put. *quisquis non incidat* Guelf.

est] deest Guelf. 705.
flava legit] Baluz. *flavae legis arctheae* Guelf. 705. *flava legis* Faur. *flava legis orchiae* Put. *flava non tegis atecte* Colb. *flava arethe* Guelf. 703. *legis crethe* Guelf. 704.
. *adserenda*] *asservanda* Faur. Baluz. Colb. *asservata* Guelf. 704. ·*anda* Put. Guelf. 705. *observata* Guelf. 703.
. *tanto q. periculo*] *tanta q. pericula* Guelf. 703.
.. *magisque*] *magisve* Anton.
prunum] *primum* Guelf. 705.
·1. *praesigne*] *praefigere* Put.
12. *quam vocant A.*] *quae vocatur aulana* Faur. *quam vocatur* Baluz. Put. Guelf. 705. *quae vocatur alvo* Colb. *quae vocatur* Guelf. 703. 704. *quae vocatur Albana* Scaliger. Heinsius.
14. *non brassicarum*] Scaliger. Anton. *brassicarum fero gloriosior lis* Faur. Baluz. Colb. *brassicarum foro gloriosior caulis* Guelf. . 705. *brasicarum fere gloriosior* Guelf. 704. *brasicaeque fero* ·*iosior* Put. *non brassicarum ferre glorior caules* B. Wernsdorf. *non ssicae fero gulosior* vulgo.
15. *betasve*] *betave quantos* Baluz. 1m. *betasve quanta* 2m. *beve quantos educat nullus ager* Put. *betteve* Guelf. 705. *beteve-os-nullos* Guelf. 703. *bleteve* Guelf. 704.
16. *suum caput*] *super caput* Faur.
17. *quemquam*] *quanquam* Baluz.
18. *ad ocymum*] *acimumve cucumeresque* Guelf. 705. *cucumeres-te* Baluz. *acimumque cucumeresque humi* omisso *fusos* Guelf. 703.
19. *credo sessilesve*] *crede scissilesve* Guelf. 705. *credas* Put. *ve-re sessiles crede* Guelf. 705.
20. *nec ut*] *sed nec ut s. n. tollant* Guelf. 703.
21. *mentamque*] *mentamve* Guelf. 703. 705.
22. *acresque*] *acresve* Put. Colb. Guelf. 705. Scioppius. Anton.
alliumque fibratum] *alliumque furatum* Faur. Baluz. Put. *ale-umve furatum* Guelf. 705. *aleumque furatum* Guelf. 704. *alumine furatum* Guelf. 703.
23. *cuncta, nostro*] Scaliger. Anton. *quae cuncta quamvis nostro habemus in septo* vulgo. *conta nostro quamvis habeamus* Guelf. 705. *quamvis mo habeamus* Faur. *habeamus* Colb. Guelf. 703. 704.
27. *convolatis*] *evolatis* Guelf. 703.
28. *et vos hoc ipsum*] *et nos* Faur. Put. Colb. *Hoc vos et ipsum* Santenius ad Terentianum p. 254, cum *hoc* numquam corripiatur. Sed

Lennepius in Addendis ad Terentianum p. 434 hoc praeceptum infirmare studet. Conf. Ramshorn L. Gr. p. 1042. *Et vos id ipsum* Avancius.

1667.

Anth. VI. 53.

3. *stator*] *statis hic libidinosius* Guelf. 705. *statis* Guelf. 704. 703. *status* Put.

4. *alternis*] *alterni sed eundo* Guelf. 704. *alternis et eundo et redeundo* Faur. *sed eundo* (*subeundo* nego) *et exeundo* Baluz. Colb. *sed eundo et redeundo* Put. Guelf. 703. 705.

5. *porta*] *portam te facient* Colb. *potentiorem* Guelf. 705.

6. *accedent*] *accedant* Guelf. 704.

7. *peculiati*] post v. 7. leguntur in Put. *vinna canus huc subinde venit.* — *pensibile* Colb. *pensibus* Faur.

9. *partem*] *partum* Guelf. 703. 705.

10. *nihilo*] Scaliger. Bentlei. ad Hor. Serm. I. 5, 67. bisyllabum est *nihilo.* — *nihil* vulgo. *et nil* Put. *et nil dexterius mimiciatus* Colb. *mutiniatus* Faur.

11. *qui*] *si* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704. 705.
malum] *malo* Pithoeus. B.

12. *tantum sciet*] Guelf. 703. 704. 705. Faur. Baluz. Put. Colb. *tantum hic sciet* vulgo.

1668.

Anth. VI. 54.

2. *alti*] *altos* Guelf. 704. 705. Colb. Put. Baluz. Faur.
cita] Guelf. 703. 704. Colb. Tollius. *sua* vulgo. musta cita der brausende Most.

6. *boni*] *bonum* Baluz. *bonis* Guelf. 703.

1669.

Anth. VI. 55. Epigramma spurium iudice Burmanno.

2. *D*] *te* Put. Baluz. Faur. Guelf. 703. 704. 705.

1670.

Anth. VI. 56.

1. *posset*] *possit* Guelf. 703.

2. *subripuisse*] *surripuere* Colb. Baluz. Faur. Guelf. 704. 705. 703. *de manibus* Guelf. 703.

3. *tam me*] *me tam* Faur. Baluz. Guelf. 704. 705.

4. *veros*] Guelf. 705. B. *iustos* vulgo.

5. *perdidero*] *perdiderim* Guelf. 703. 705.

6. *Lampsace*] *lausace* Guelf. 704.

1671.

Anth. VI. 57.

2. *minanti*] *minitanti* Guelf. 703.

3. *heu heu*] *heu me miserum quid ista lignum.* omisso *est* Guelf. 703. 705. *heu me* Faur.

ista] sc. mentula. *hasta* Salmasius. B.

4. *me*] deest Guelf. 705.

5. *domino tamen*] *tamen deo* Guelf. 705.

1672.

Anth. VI. 58.

2. *turba et putrida*] *turba putida* Faur. Baluz. Guelf. 704. *turba putrida* Put. *turba putrista* Guelf. 703. *turba pudica* Colb.

4. *Tithoni*] *Titonique* Guelf. 705.

6. *desit*] *desim* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

9. *roget*] *rogat-fiet* Guelf. 703.

8. *si nummos*] *si minus hoc tamen habet* Guelf. 705. Hic versus spurius esse videtur Barthio et Antonio. Atque Weberus eum prorsus delevit.

1673.

Anth. VI. 59. Iambici scazontes.

1. *quicumque*] *quicumque nostram fur fefellerit fidem* Faur. Baluz. Put. Guelf. 703. 704. *quic. nostram fur fef. curam* Colb. Lindenbr. In Guelf. 705. epigramma deest.

2. *marceat procul culo*] *imminet procul dubio* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704. *verminet procul culo* Is. Vossius.

4. *nullum invenerit*] Salmasius. D'Orville. B. *nullum inveniat* vulgo, metro violato. *non ullum inveniat* Anton. *nullum inveniet* Guelf. 703. *nullum reperit* Faur. *n. reperiat* Baluz. Colb. Guelf. 704. *n. reperiet* Put.

1674.

Anth. VI. 60.

1. *praedictum*] *praedicta* Put.

2. *ibis*] *eris* Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705. Lindenbr.

1675.

Anth. VI. 61.

1676.

Anth. VI. 62.

5. *autumnis*] *autumque* Guelf. 703. *autumnus* Guelf. 704.

6. *germine*] *germen* Guelf. 705. *excientes* Guelf. 703. a m. *germen exuentes* ms. Heins. B.

aflavit
7. *ustulavit*] *afflavit* Guelf. 703. *scevi f. ustulavit* Guelf. 705.

8. *pluviaeve*] deest *ve* Guelf. 704. *pluvia nec siccitasve* Guelf. 703.

11. *anser*] *auster* Faur.

13. *sed quod*] *sed quia* Faur.

1677.

Anth. VI. 63.

custodiat
1. *custodiet*] *custodite* Guelf. 705.

1678.

Anth. VI. 64.

1. *Parum est, mihi*] Scioppius. *Parum est, miser quod hic fixi sedem* vulgo versu truncato. *Parum est mihi quod hic fixi sedem* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 704. *parum est mihi quod hic fixi fidem* Guelf. 703. 705. *Parum est, meam miser quod hic fixi sedem* Weberus. *parum est, quod hic fixi mihi miser sedem* Anton.

2. *terra*] *terram* Guelf. 704.

3. *sustinens diu*] *sustinemus aestatem* Baluz. Guelf. 704. *sustinens aestatem* Put. Guelf. 703. 705. *siticulosae sustinens diem aestatis* B

4. *parum, quod* etc.] Scioppius. *parum, quod imi perfluunt sinus imbres* vulgo. *quod meos superfluunt* Faur. *parumque imi p. sinus* Baluz. *quod imi perfluunt* Colb. *imis superfluunt sinus* Guelf. 703. 705. *imos superfluunt* Guelf. 704. *parumque sinus superfluunt imbres* ms. Vatican. *Parum, quod imos perpluunt sinus imbres* B. *parumve, quod superfluunt sinus imbres* Scalig. Anton.

6. *rigetque*] *riget dura b. vincta cristallo* Guelf. 703.
duro] Faur. Heins. *dura* vulgo.

7. *parum, quod*] *parumque actam — lucem* Guelf. 703.

9. *terribilem deum*] *deum* deest Faur. Put. Guelf. 705. *terribilem fuste* Baluz. Guelf. 704. *quod terribilem fuste* Guelf. 703. *Huc adde quod me fuste de rudi vilem* Scaliger. Sed adnotat Lachmannus ad Propertium V. 5. p. 367. *Quem locum frustra sollicitari existimo, dum anapaestum in inpari tantum sede admitti a grammaticis sibi persuaderi sinunt, quae regula Graecis certe numquam nota fuit.* — *terribilem deum e fuste* Anton. *quod me tortilem deum fuste* Barthius Adv. l. XXI. 3.

10. *rusticae*] *rustice* Faur. Baluz. Guelf. 704.

11. *ultimum*] Scioppius nec aliter codd. Silligii. *vilius* vulgo.

13. *inpudentiae*] *inpudenti* Guelf. 704. 703. *istis accedit inpud. sig.* Faur.

14. *pyramis*] *pirami* Guelf. 705.

16. *fututore*] *futuitore* Guelf. 705.

17. *quo tot* etc.] Heins. *Quo tot figuras quot Philaenis enarrat non admovetis prruriosa discedit.* ms. Ubaldini. *quae tot figuris, quot Philaenis enarrat, Non inventis pruriginosa discedit* vulgo. *Quae ut tot figuras, quot Philaenis enarrat, Non invenit, pruriginosa discedit* Scioppius. *quae tot figuris — non ad inventis pruriosa* Faur. *quae tot figuras quas — non invenit pruriosa* Baluz. *quae tot figuras — non inventis pruriosa* Put. Guelf. 704. *quae tot figuris quod Ph. e. discedit inventis pruinosa nostrique* Guelf. 703.

1679.

Anth. VI. 65.

1680.

Anth. VI. 66.

1. *hic tibi, qui*] *haec tibi quae* Guelf. 703. 705. *hec* Baluz.

2. *caeditur e tepida*] *cedetur tepida* Guelf. 703. *ara* Faur.

3. *exanimum*] *extraneum* Put. Baluz. Faur. Guelf. 704. *extraneus* Guelf. 705.

omne] *esse* Guelf. 703.

1681.

Anth. VI. 67.

3. *nimirum*] *nimirum tibi* Gronovius. *Nae mirum, nisi* Ouwens in Noctt. Hag. p. 284. *nisi timeas videri* Guelf. 705.

4. *concupiscis*] *concupisti* Baluz.

1682.

Anth. VI. 68. Epigramma spurium esse Burmannus opinatur.

1. *Didus fac*] Heins. *Dido fac* Faur. Guelf. 703. 704. 705. *Didonis prima sequetur* vulgo.

2. *Cadmi*] Put. Scriverius. *cani* vulgo. Forberg. p. 333. *canis* Guelf. 705. *capitis* Baluz.

3. *quodcumque* etc.] ms. Heinsii. *quotque fit ex illis, mihi tu deprensus in horto* vulgo.

tu mi] Faur. *tu mis* Guelf. 703. 704. 705. Componitur vox *paedicare.*

4. *tua*] *tibi* Guelf. 704. a 1m.

1683.

Anth. VI. 69. Coniunxi carmen 69 et 70 auctoritate ductus Fauriani.

4. *cogor, Homereas*] Bentleius ad Horat. Art. Poet. 120. *cogor. Homeriacas* Heinsius. *carpsi meracas* Guelf. 705. *coris meracas* m. Lindenbr. *choris merachas* Baluz. *choris merarchas* Put. *choris meracas*

Guelf. 704. *constitui meracas* Guelf. 703. *constituique meras* Scioppius. *constiti*, *Homeriacas* vulgo.

5. *ille vocat* etc.] Gronovius. Heinsius. *Psoleon ille vocat*, *quod nos Psoloenta vocamus* vulgo et Scioppius. *psolonenta* Guelf. 705. *psolenta ceraunon* Baluz. Put. *psoloenta cerauno* Guelf. 703. *quod psolenta ceranon* Guelf. 704. *quod nos psoleon*, *ille vocat ψολόεντα κεραυνόν*; Anton.

7. *σμερδαλέον*] Anton. *smerdalion* Faur. *merdaleon* Baluz. Put. Guelf. 704. *merdalion* Guelf. 703. *herdalion* Guelf. 705.

nisi] *in se* Guelf. 704. *si res non munda* Weber.

8. *smerdalea*] *smerdaleum est* Faur. *merdalea* Baluz. Guelf. 704. *mentalea* Put. *mendalis* Guelf. 703. *mendalia* Guelf. 705.

9. *quid?*] *qui* int. Homerus. Heins. *quod* Guelf. 703. Ab hoc versu vulgo carmen 70 incipit.

Troica] *Troïa* Heins.

11. *nota*] *nata* Heusinger in Lessingii Symbol. III. p. 108. Anton. *tenta* Heins.

16. *tensior*] *tentior* Baluz. Put.

17. *nota*] *nata* Scioppius. Anton. Sed Faur. Baluz. Guelf. 703. 704. 705. *nota* habent.

18. *illa*] *ille* Guelf. 705.

19. *Ulixi*] Put. Guelf. 703. 704. *Ulixis* Faur. Guelf. 705.

20. *hunc*] *hanc* m. Vatic. B.

21. *hinc*] *hanc* Put. *hic* Guelf. 704. Heins.

22, *μῶλυ*] *tmoli-tmoli* Faur. Baluz. *thmoli-thmoli* Put. *moli-moli* Guelf. 703. 704. *thinoli-thinoli* Guelf. 705.

23. *hinc*] *hic* Guelf. 704. Heins.

Calypso] *calipson* Guelf. 703. 705. *athlantidamque calipson* Put. Guelf. 704. Conf. Schneider. L. Gr. p. 300.

24. *vasa petisse*] Faur. Baluz. *vasa perisse* Guelf. 704. *iussa tulisse* vulgo. *vasa tulisse* Guelf. 703. *iussa petisse* Put.

27. *tamen ille*] *vir ille* Guelf. 705.

28. *mens*] *spes* Guelf. 703. 705.

29. *quaeras*] ms. Ubaldini. *visas* vulgo.

32. *arrectos*] *errectos* Guelf. 705.

34. *sive fuit* etc.] m. Vatic. *sive illi laterum*, *seu fuit artis opus* vulgo. *sive erat artis opus* Put.

35. *vos nunc*] Baluz. Put. Guelf. 704. 705. *modo vos* vulgo.

36. *sciero*] *sensi* B. Add. T. II. p. 700.

37. *lege*] *parte* Faur. Guelf. 703.

38. *factus*] *natus* m. Holstenii. B. Weber. v. Hand. ad Gron. Diatr. I. p. 164.

1684.

Anth. VI. 71.

3. *aestimato*] *extimato* Guelf. 703. 704. 705.

qui p. l. mendula cacanda Baluz.

1685.

Anth. VI. 72.

1. *illusit*] *illa mi pauper et inq*. Faur. *illa fit* Baluz. Guelf. 705. *illa fit in pauper* Colb. *illa mihi pauper fit inqu*. Guelf. 703. *ira nihi* Guelf. 704.

2. *qui libum*] *cum libido dederat* Guelf. 703. *cum libido deerat* lf. 705. *libo* Faur. *quom verbum dederit* Put. *cum* Guelf. 704.

3. *quare*] *quarum* Colb. Faur. *quarum - abditis in inguen* Guelf. *abditis in unguem* Put. *inguen* Baluz. a 1m.

4. *hinc abit*] *hic abibit* Baluz. *abibit pacto* Guelf. 703. *abibit* lf. 704.

5. *huc*] *hac* Faur.

6. *nidorem*] *odorem* Guelf. 703. 705.

8. *rigendo*] *rigando* Guelf. 703. Wakef. ad Lucret. IV. 1023. i. e. mingendo. *liceat* Put.

9. *at*] *aut* Baluz. *huic* Colb.

10. *famelicorum*] *famelicarum* Faur. *nec* Put.

1686.

Anth. VI. 73.

1. *carpes*] *capias* Guelf. 703.

2. *quid*] *quia* Guelf. 703. *qui* Heins.
eris] *erit* Baluz.

1687.

Anth. VI. 74.

1. *cura*] *tutelam pomarii diligens Priape facito*
rubricato furibus minare mutino.

r. Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705. *tutela p. d. P. f. rubacato ibus rumere marino* Colb. *curam pomari diligens Priape facito rucato furibus minare mutino* m. Vatic. *furi rubricato minare mutonio* on. *Pomarii tutela diligens, rubro, Priape, furibus minare mutino.* ppius.

1688.

Anth. VI. 75.

1. *movear*] *moveat* Guelf. 704. *moneat* Put. Colb.

2. *braccica mala*] Anton. *bracchia macra* Put. Colb. Baluz. *braa macra* Guelf. 703. 704. *brassica macra* Faur. *bractica macra* elf. 705. *μακρὰ βραχεῖα* vulgo. *bracea mala* Freund in Lexico suo s. v.

Guelf. 70
pius. con
5. ill
nos Psol
lenta ce
lenta ce
νόν; A
7.
704. m

8.
ment
9
su v

tent

70

C

C

l.

tinemur Put. *abstineret* vulgo.
am] *seputam* Baluz. Guelf. 703.

1692.

I. 79.
ah Anton. — *escam* Baluz. Put. (
ilinge] *cunniligni* Guelf. 703. 704
is] *foris* Put. Baluz. Guelf. 703. 7
r] *celerique passu* Faur. Baluz. Co
ndace] *laodice* Faur. *laudices* Balu
). *lauodices* Guelf. 703. *Labdace* S
ssis] *ficis* Munkerus.

1693.

1. VI. 80.
ento] *tenero* Baluz. Put. Guelf. 703.
ic tibi] *exprobravit tibi hanc suo* B
elf. 703. *exprobavit hanc* Guelf. 704.
es] Scaliger. *est* vulgo. nec aliter cod

1694.

nth. VI. 81.
. *at non*] *at non longa bene bene st*
non stat bene Baluz. *longa bene non st*
nc longa satis, nunc stat Tollius.
4. *haec aliud*] *haec aliquid* Guelf. 704.
maius eo] *mole sua* ex mss. Is. Vossi
7. *novitasque*] *gravitasque* Put.
8. *esse*] *esse repetenda est-ista* Colb.
9. *dum vivis*] Hoc distichon in Faur. B
nini adiunctum est. A Scaligero vero sep
ii Satyrico c. 131. legitur. Sed totum epig
sperare] *spectare* Guelf. 704. Put.
decet] *licet* in Petronii Satyrico. *debe*

1695.

Anth. VI. 82. Tibullo vindicandum est
mo inter cetera Tibulli poemata receptum
1. *villicus aerari quondam*] Scaliger. *Ae*

1696.

Anth. VI. 83. In codicibus Tibullo in
us testantur, et a Lachmanno carminibus h

[illegible] *deum nunciat* Colb. *quid hoc* [illegible]
[illegible] *nuntiat* Faur.

[illegible] *iam ecce abditus* Colb. *tepenti* m. Rehdig.

[illegible]

[illegible] Faur.

[illegible] Heinsius.

[illegible] *senile caput extulit* Colb.

[illegible] Colb. *sub arborum comis* Rehdig. Faur.

[illegible] Colb.

[illegible] Scaliger. Anton. *sacrum revinctus* Colb. Guelf. 703.
[illegible] *sacrum revictas* Rehdig.

[illegible] *-ubris* Colb.

[illegible] ms. Scaligeri. *o Priape* vulgo.

[illegible] *semper-deligamus* Rehdig.

[illegible] *saepe* Colb.

[illegible] *-mus*] *albegimus quoque voce: saepe — — feriet* Rehdig.

[illegible] hic v. post v. 15 legitur in Faur. Guelf. 703. Rehdig. Anton.

[illegible] totus v. deest Colb.

[illegible] *callidus* Guelf. 703.

[illegible] *-usque* etc.] Scaliger.

cariosas scevus usque tam bene aut tibi
fricabit obliquum latus lutuosus Faur.
canis ille scaevus usque bene aut aut tibi
fricabit obliquuum latus apud lutos. Colb.

[illegible] *sevis fricabis oblitum latus* Guelf. 703. mediis omissis. *Canis* [illegible] *saeva susque minget, aut tibi Lutosus affricabit oblitum latus.* [illegible]

[illegible] *sceleste*] *o sceleste penis o amenum malum* Faur. *at o sceleste* [illegible] *o meum malum* Guelf. 703. *at o sceleste penis: o amoenum* [illegible] Rehdig.

grave] deest Faur. Colb. Guelf. 703.

ia

[illegible] *gravi*] *grave piaque tege noxias* Guelf. 703. — *tege* Rehdig.
[illegible] v. deest Colb.

[illegible] *imminente*] *eminente* Faur. *imminente quid oro* Guelf. 703. *im-* [illegible] Rehdig. *ingemente qui toro* Anton.

[illegible] *arte*] *ante* Colb.

natem] *vatem* Rehdig.

[illegible] *iocosa*] *nec locos a te levi* Guelf. 703. *nec iocosa nec levi* [illegible] Rehdig.

[illegible] *fovebit*] *foebit apprime vel lucidum femur* Rehdig. *a prime* [illegible] Guelf. 703. *fovebit apprimetve lubricum* Anton.

[illegible] *bidens*] *videns-scaevis memor* Colb. *videns* Guelf. 703. *ridens* [illegible]

[illegible] *intus* Faur. *inguine* Guelf. 703. *intus-inguine* Rehdig.

1699.

Anth. VI, 86. Versus Priapeii. Hoc carmen Catullo vulgo tribuitur, Virgilio vero a Santenio ad Terentianum p. 365.

3. *fabricata*] Schraderus in Emendat. p. XX. *formidata* mss. *conformata* vulgo.

4. *nutrivi*] de numero huius versus dixit Hermannus in Elem. p. 577. — *nunc tuor* Scaliger.

6. *coloni*] supplevit Scaliger.

9. *saepe*] Schraderus in Emendat. p. 12. *semper* vulgo.

11. *primitus tenera*] Hermannus in Elem. p. 575. Silligius. *primitu et tenera* vulgo. *primitus et tenera* Santenius ad Terentianum p. 270.

15. *hanc-aram*] Muretus. Silligius. Anton. *haec arma* mss. Dukerus.

20. *Priapus*] *Priapi* Heinsius.

1700.

Anth. VI. 87. Versus Priapeii. His versibus Catulli nomen a Terentiano p. 127. adiectum est.

2. *quaque silva*] *silva* supplevit Scaliger. *qua portusque, Priape* supplevit Santenius ad Terentianum p. 364.

1701.

Anth. III. 264.

2. *nostrae-puellae*] *vestrae cultior hortus est puellae*. Menagius ad Diogenem Laert. T. I. p. 441. ed. Huebneri.

3. *nam Priapus*] *hortorum deus ipse quaestuosum*. Menagius.

1702.

Burmannus attulit in adnotationibus ad T. I. p. 715 et T. II. p. 559 et 572.

1703.

Anth. V. 218. Hendecasyllabi.

3. *feras quid*] *f. quod orto* Gorius.

4. *obduxi licet*] *obducas* B. ne indicativus *licet* sequatur.

1704.

Anth. V. 219. Est carmen populare in Priapum, satis memorabile. Hendecasyllabi.

4. *bonis*] *bonus* B.

6. *dissipem*] versus Sapphicus interiectus ut v. 10. 23.

pag. 60. ep. 191. v. [illegible] pudor extinctus doctaeque infamia turbae

sub titulo prostant. legendum addito signo exclamationis in fine prioris versus.:

> *Ah pudor extinctus, doctaeque infamia turbae!*
> *Sub titulo prostant* int. Musae.

- 64. ep. 236. v. 8. *Purpureos sibi flos vultus non pingit Iacchum* interpunge *Purpureos sibi flos vultus non pingit, Iacchum* i. e. flos purpureos sibi vultus non pingit, nova frons monstrat nec Iacchum per ... laetitiam. Nec supplendum ante *Iacchum.*
- [illegible] v. 13. *Occubuit minor hic fractis et viribus, astu* interpunge *Occubuit minor hic. fractis et viribus astu* i. e. occubuit hic minor, et Amphitryoniades torpuit fractis viribus, oppressus astu.
- 65. ep. 252. v. 2 et 3. *considens* legendum *confidens* i. e. ut Notus Ionium mare verrit vi sua fretus.
- [illegible] ep. 2[illegible]. 3. *ripem* lege *ripas.*
- [illegible] ep. [illegible] v. 1. *Phoebaeo* lege *Phoebeo.*
- 113. ep. 255. v. 3. *Mulcet agros lenique astris adremigat aura.* Wakef. ad Lucret. I. [illegible] p. 6. emendat:

> *Mulcet agros, lenique satis adremigat aura;*
> *Purpureus et liquidum Phoebi iubar ore reclusit.* [illegible]

[illegible] in secundo versu. Et *satis* i. e. segeti [illegible] *Adremigat satis* nempe. quo [illegible] *reclusit* vice *recussit,* et [illegible] Vavassius Obss. critt. p. 72.

> [illegible] *membra tegendo.*

- [illegible] v. [illegible] *oscula castis.*
- [illegible] v. [illegible] *monumenta secli.*
- [illegible] v. [illegible] *animus ventura repingens* etc. Interpunge [illegible] Legendum:

> [illegible] *animus ventura repingens*
> [illegible] *praesumere gaudia cura,*

[illegible] i. e. ut in somnis animus anxius, et vigili [illegible] praesumere solet.

- [illegible] Weichertius in Comment. de L. Vario I. p. 25 [illegible] *Varum* intelligendum esse, illum [illegible] cui Virgilii Ecl. X inscripta est.
- [illegible] *hic magni vindex* leg. *Cassius hic Magni vindex* [illegible] intelligitur.
- [illegible] v. 3. *pulchra sed immenso qui duxit culmina coelo.* [illegible] *culmina coelo* ut ep. 294. Publica qui celsis *educit* [illegible] Ibidem v. 7. *publica vox* corrige *publica rex.*
- [illegible] v. 22. *quod verbis epigrammaton facetis*] corrigo [illegible] *epigrammaton facetis* etc.

[illegible] Totum epigramma ex ms. Thuaneo sic legendum

pag. 6. ep. 890. *In uraum Togatum* leg. *In Uraum Togatum.*
- 8. ep. 894. v. 5. *Haec nunc Bellator* dele punctum.
- 8. ep. 895. v. 2. *ut mutare magis saepe fluenta libet* An *a ... maris saepe fluenta libet?*
- 14. ep. 918. v. 8. *corporeas* leg. *corporeos.*
- 17. ep. 920. v. 115. muta commate punctum in fine versuum.
- 27. ep. 948. v. 5. *an nescis populi fastum* legendum *an ... puli pastum.*
- 41. ep. 997. v. 7. *optat in formam bonis* leg. *optat in ... bovis*
- 45. ep. 1012. v. 3. *vincere nec libeat villosa beste]* leg. *v... nec libeat villosa veste.*
- 46 ep. 1016. v. 3. *Si pietas volucres* legendum *Sic pietas ... cres etc.*
- 50. ep. 1027. v. 2. *Conticuit mediam rerum confectio noctem.* legendum *Conticuit media rerum confectio nocte.*
- 52. ep. 1030. v. 13. *Omnia cum redeunt, homini sua non redit ...* An *Omnia cum redeant?*
- 52. ep. 1031. v. 3. *dum subit* legendum *tum subit.*
- 72. ep. 1102. v. 1. *constructa limphis et ultra.* An *et ulva ?*
- 76. ep. 1125. v. 1. *Dum sis patris heres* legendum *Cum sis pa... heres.*
- 81. ep. 1143. v. 25. *Te insontes palmam semper tribuere patr...* Nodellius in Obss. crit. p. 71. emendat *Te insontes palmam sem-per tenuere patrono.* Deinde v. 30. *Ad te non breviter:* ... *sic te velle putamus.* Nodellius p. 3. legit *Ad te nunc brevit...*
- 86. ep. 1162. Hoc epigramma, quod ex Osanni sylloge sumsi, ex Virgilii versibus in Aen. II. 536. constat, unde legendum est:

Di, si qua est coelo pietas, quae talia curet,
Persolvant dignas grates et praemia reddant.

- 91. ep. 1177. v. 5. *Nullius thalamos turbavi, nemo queritur* legendum *nemo queretur.*
- 91. ep. 1178. v. 1. *Vivus mi feci ne post me lentius heres.* Nodell. Obss. cr. p. 66 emendat

Vivus mi feci, ne post me lentior heres
Conderet exiguo busta suprema loco.

- 94. ep. 1187. v. 2. *Cineres corpus.* Excidit *In cineres corpus.*
- 94. ep. 1188. v. 2. *posuit.* dele interpunctionem.
- 95. ep. 1194. v. 3. *Liberii soboles matrique patrique superstes* dele interpunctionem. Liberii enim liberi, matrique patrique superstites, patri suo hunc tumulum exstruxerant. *Soboles superstes dedere* pari ratione dictum qua Sallustius *senatus prudens censuere.* Ideo inquam in adnotatione adieci, extirpari debet.

Dordrac legendum Dordrac

endorpius corrigit: aut si tibi nostri Fratris amor (
ra remordet) Natis parce tuis.

, ep. 241. v. 3, violentis ictus Thuan. add. Sat
ita Burmanni lectione violenti victus non discedere
huanei lectio, quae praeterea a Turicensi quoque
r, in metrum peccat. Ultima enim vocabuli viol
uare aut violenti victus aut violenti strictus scril
i v. 4, ms. Turicensis legit frigis in v. 6. txen
taverat a. 2. In v. 8. ex ms. Turic. recipi
s Hecubae, quos dedit Andromachae! H
ecedens quoque versus postulare videtur. I

in v. 10. merens acumulavit.

v. 4. In Thuan. 8071 neque a 3tio
et teste Silligio. Hoc prorsus mutand
e et in 3tio et in 4to versu est omittitu
erat impeditissima Silligii manus, qui f
itteris scripsit.

3. utraque fert auris aurum. In
n producitur.

on posuisset eum. Iovem B.,
um existat. Add. Hunc sonum
versu 2. 8. 14. 24. 26. 28. 30. 32
8. 80. 82. 84. 88. 90.

addo hanc adnotationem: Pa
c paternum regnum perdidiss
tu cum deabus contendisse
ad versum 86. spectat.

fasce. Add. Non ad Symn
c epistolam scriptam annis
tum eius Africae, quem
it Susius in Susianis ad

p. 2.

] portus, freta Walcl
uia sic tantum portus
s est, quia ultima br
dum erat ter quinis
Jahr mit dem 15

endorp. Legend
willst, obgleich
igen. Oudend
att. Critt. p.

'Addenda

in textum.

stodes ovium, teneraeque comma delendı
concoquit frigus, calore legendum mutat
frigus calore i. e. Prometheus concoqu
gus atque humore aritudinem.
ıdentis leg. pudentes.
om experrecti sient leg. quando ex
In eodem epigr. quintum versum
ı non intelligo. In versu nono le
' Nonium extat p. 295. v. experr
tavo interpunctio tollenda post tr
dum etenim ipsi di negare cui
sepulcri similis nil nisi nome
test Satifacere populo et tali

e nidum in eacabo fecit me
um in cacabo fecit tuo, ita
a tibi Numidica.
angere, quod nequeas n
e quod nequeas.
tum sale Cecropio. lege
a. aliter enim sermo
Etrusce, genus tu Ca

n Tam nunc ille t

,
ıque rosa. interp
in umbra
ormiat inque r
lorata et in r
arx et tutissi
·ebus?

Ah pudor extinctus, doctaeque infamia turbae!
Sub titulo prostant int. Musae.

- 94. ep. 236. v. 8. *Purpureos sibi flos vultus non pingit Iacchum* interpunge *Purpureos sibi flos vultus non pingit, Iacchum* i. e. flos purpureos sibi vultus non pingit, nova frons monstrat nec Iacchum nec mitem laetitiam. *Nec* supplendum ante *Iacchum.*
- 95. v. 13. *Occubuit minor hic fractis et viribus, astu* interpunge *Occubuit minor hic, fractis et viribus astu* i. e. occubuit hic minor, et Amphitryoniades torpuit fractis viribus, oppressus astu.
- 95. ep. 259. v. 2 et 3. *considens* legendum *confidens* i. e. ut Notus Icarium mare verrit vi sua fretus.
- 97. ep. 244. 3. *ripam* lege *ripas.*
- 102. ep. 260. v. 1. *Phoebaeo* lege *Phoebeo.*
- 113. ep. 283. v. 50. *Mulcet agros lenique astris adremigat aura.* Wakef. ad Lucret. I. 9. p. 6. emendat:

  „*Mulcet agros, lenique satis adremigat aura;*
  Protinus ut liquidum Phoebi iubar ore reclusit. Male Burm. coniectat *blanditu* in secundo versu. Et *satis* i. e. segeti de meo dedi pro mendoso *astris*. *Adremigat satis* nempe: quo non potuerat elegantius. Rescripsi quoque *reclusit* vice *recussit*, et vere, ni fallor.“ — In v. 6. coniicit Nodellius Obss. critt. p. 72.

  Ostentans retegensque nitentia membra tegendo.
- 114. v. 64. *spicula costis* legendum *spicula castis.*
- 117. v. 7. Odae *monumenta secti* leg. *monumenta secli.*
- 117. v. 14. *Ut solet, in somnis animus ventura repingens* etc. Interpunctio his versibus corrupta. Legendum:

  ut solet in somnis animus ventura repingens
  anxius et vigili praesumere gaudia cura,
  Phoebei etc. i. e. ut in somnis animus anxius, et vigili cura ventura repingens, gaudia praesumere solet.
- 119. v. 65. *Varius* Weichertius in Comment. de L. Vario I. p. 23 docet, hoc loco non Varium sed *Varum* intelligendum esse, illum nempe belli ducem, cui Virgilii Ecl. X inscripta est.
- 119. v. 71. *Cassius hic magni vindex* leg. *Cassius hic Magni vindex.* Pompeius enim intelligitur.
- 122. ep. 291. v. 5. *pulchra sed immenso qui duxit culmina coelo.* An *qui eduxit culmina coelo* ut ep. 294. Publica qui celsis *educit* moenia tectis. Ibidem v. 7. *publica vox* corrige *publica rex.*
- 125. ep. 299. v. 22. *quod verbis epigrammaton facetis*] corrigo *quos verbis epigrammaton facetis* etc.
- 130. ep. 314. Totum epigramma ex ms. Thuaneo sic legendum est:

pag. 6. ep. 890. *In ursum Togatum* leg. *In Ursum Togatum.*

- 8. ep. 894. v. 5. *Haec nunc Bellator* dele punctum.
- 8. ep. 895. v. 2. *ut mutare magis saepe fluenta libet* An *et mutare maris saepe fluenta libet?*
- 14. ep. 918. v. 8. *corporeas* leg. *corporeos.*
- 17. ep. 920. v. 115. muta commate punctum in fine versus.
- 27. ep. 948. v. 5. *an nescis populi fastum* legendum *an nescis populi pastum.*
- 41. ep. 997. v. 7. *optat in formam bonis* leg. *optat in formam bovis*
- 45. ep. 1012. v. 3. *vincere nec libeat villosa beste*] leg. *vincere nec libeat villosa veste.*
- 46 ep. 1016. v. 3. *Si pictas volucres* legendum *Sic pictas volucres* etc.
- 50. ep. 1027. v. 2. *Conticuit mediam rerum confectio noctem.* Legendum *Conticuit media rerum confectio nocte.*
- 52. ep. 1030. v. 18. *Omnia cum redeunt, homini sua non redit aetas.* An *Omnia cum redeant?*
- 52. ep. 1031. v. 3. *dum subit* legendum *tum subit.*
- 72. ep. 1102. v. 1. *constructa limphis et ultra.* An *et ulva?*
- 76. ep. 1125. v. 1. *Dum sis patris heres* legendum *Cum sis patris heres.*
- 81. ep. 1143. v. 25. *Te insontes palmam semper tribuere patrono* Nodellius in Obss. crit. p. 71. emendat *Te insontes palmam semper tenuere patrono.* Deinde v. 30. *Ad te non breviter: nam sic te velle putamus.* Nodellius p. 3. legit *Ad te nunc breviter.*
- 86. ep. 1162. Hoc epigramma, quod ex Osanni sylloge sumsi, ex Virgilii versibus in Aen. II. 536. constat, unde legendum est:

  Di, si qua est coelo pietas, quae talia curet,
  Persolvant dignas grates et praemia reddant.
- 91. ep. 1177. v. 5. *Nullius thalamos turbavi, nemo queritur* legendum *nemo queretur.*
- 91. ep. 1178. v. 1. *Vivus mi feci ne post me lentius heres.* Nodell. Obss. cr. p. 66 emendat

  Vivus mi feci, ne post me lentior heres
  Conderet exiguo busta suprema loco.
- 94. ep. 1187. v. 2. *Cineres corpus.* Excidit *In cineres corpus.*
- 94. ep. 1188. v. 2. *posuit.* dele interpunctionem.
- 95. ep. 1194. v. 3. *Liberii soboles matrique patrique superstes* dele interpunctionem. Liberii enim liberi, matrique patrique superstites, patri suo hunc tumulum exstruxerant. *Soboles superstes dedere* pari ratione dictum qua Sallustius *senatus prudens censuere.* Ideo interpretatio, quam in adnotatione adieci, extirpari debet.

P

Surrenti lopadas;

leg. *nam tibi*

legendum *Scaligeri.*

Ruddimannus p. 125.

ponitur, sed

praecedenti

dass Serapis um Geld

Preis?

- 82. ep. 189. v. 6. *pia carmina Homeri.* Coniicit amicus quidam doctus: *Legi tria carmina Homeri*, intelligens Iliadem, Odysseam, Batrachomyomachiam.

- 84. ep. 191. v. 4. *has saepe soleri* l. *solere.*

- 84. ep. 192. *hephthememeri* leg. *hephthemimeri.*

- 87. ep. 202. v. 9. *utrisque-utrisque* add. Nunc vulgatam lectionem *utrique-utrique* non amplius a loco moverem, praesertim cum in v. 12. legatur *victor uterque fuit.*

- 88. ep. 207. v. 2. *ambulare* pronuntiandum *amblare.* add. idque facies, si cum Schradero putabis, iambicos esse versus. Salmasius vero atque Heinsius versum secundum quartumque pro trochaicis habuere, nec erat alia causa, cur Heinsius in v. quarto *cimices* coniiceret: id enim primam longam habet, quod cum trochaico numero convenit.

- 89. ep. 209. v. 6. *ac redit* vir doctus suspicatur, *ac redit, ex* corruptum esse.

- 92. ep. 223. add. v. 27. *mox Sicula* leg. *mox Siculae tenet arva domus, Manesque parentis*, ut iam Oudendorpius correxerat.

- 93. v. 59. *vulnere Mezenti laudaem nam fecerat iram* leg. nam *segnior instat Vulnere Mezenti: audacem nam fecerat ira.*

- 93. v. 65. *non negat et contra pugnat* leg. *non negat: at contra pugnat.*

- 93. v. 68. *pugnae vices* Oudend. leg. *pugnaeque vices* Oudend.

- 93. ep. 225. v. 1. *principium* senarius corruptus. Vir doctus suspicatur

  Principium vitae obitus nobis meditatio est. vel
  Principium vitae obitus ferme meditatio est.

- 99. ep. 235. v. 65. *testor* inserit Oudendorp. add. Similiter in versu sequenti legendum cum Burmanno *Viscera sunt; notumque* etc.

- 99. v. 88. *Quid causas petis in me exitiumque meorum.* excidit signum interrogationis in fine versus.

- 99. v. 129. *velati capita ramis* corrige *velati tempora ramis.*

- 99. v. 145. *caput a vertice revulsum* corrige *caput a cervice revulsum.*

- 99. v. 188. *Quid tantum Oceano properent* lege *Quid tantum Oceano properant.*

- 99 v. 189. *Nescio quod certum est.* lege cum Burmanno ex Virg. Ecl. VIII. 107 *Nescio quid certe est.*

- 99. v. 208. *Hic nostri reditus* lego *Hi nostri reditus.*

- 99. v. 298. *Add. T. p. 727.* lege *Add. T. I. p. 727.*

quodvis, licet arma mihi mortemque m i n e t u r intell. *amor.* secundum Virgilium A. IX. 348. *Dicam equidem, licet arma mihi mortemque minetur.*

pag. 123. ep. 295. v. 17. *meroris*] *contra metrum.* add. At similia exempla infra in ep. 325. adnotavi.

– 125. ep. 303. v. 6. *transnatat*] *sic scripsi.* add. Praeterea verba huius versus melius struenda sunt: *Ac s o l e t quo liber esse transnatat s u u m mare.*

– 126. ep. 309. v. 4. *capitis*] *hic versus una syllaba brevior.* add. An *capitis velo capessit?*

– 127. ep. 319. v. 5. *o r g e* B. *s e d v i t i o s a e s t l e c t i o.* Add. Forberg ad Antonium Panorm. p. 198 coniicit *vacua cur arrigis ara* aut *vacuae cur arrigis arae?* aram enim mentulam vocari putat, quia puellae mentulae faciant libamenta.

– 127. ep. 325. v. 7. *quesumus* add. *quesumus* ex *quaesumus* corripitur, ut ep. 295. v. 17. *Erige languentem, morbos depelle, meroris.* ep. A. III. 190, 4. *feditas* in mss. Salm. Div. Thu. ep. A. V. 166. *Idipum* pro Oedipo. A. V. 196 *heres.* A. V. 205, 6. *obscenitas.* Conf. Vossii Aristarchus T. I. p. 132. ed. Foertsch. A. II. 109. *Egyptiaci.*

– 128. ep. 329. v. 1. *sternis* legendum *stertis.* add. Nec aliter in ms Thuaneo, in quo hoc epigramma sic legitur:

Stertis anelanti fessus quod corde licaoni
exorent lucis munera parta Dei
et tibi vigilias semper nox tetra ministrat
iam scio te nostro vivere nolle die.
Aut si tale tibi studium natura paravit,
vix danti podas sis velut intere di.

– 130. ep. 343. v. 10. *c u i – p a r i t legendum aut q u o – s a l i t,* aut *q u e m p a s c i t* ut *p o l u s p a s c i t s i d e r a ap. Virg.* Delenda sunt illa *aut q u e m p a s c i t u t p o l u s p a s c i t s i d e r a ap. Virg.* Acquiesco enim in *quo salit,* alterum *pascit* metrum non patitur.

– 130. ep. 348. v. 7. *sua rota* leg. *sua vota* et ibidem *nec famam* leg. *ne famam.*

– 131. ep. 357. v. 7. *hoc, quod antea desertum erat, loco* leg. *hoc, qui antea desertus erat, loco.*

– 132. ep. 358. v. 12. *constituit-medit.* leg. *constituit-meditanda.*

– 136. ep. 385. v. 28. *gravi*] *non deest teste Silligio in ms. Thuani B. retulerat.* Corrigo *Deest in ms. Thu.* et vide, quae annotavi in Add. ad ep. 245.

– 140. ep. 391. v. 5. *parati*] Goldastus in *Ovidii Nasonis Eroticis* et

pag. 161. ep. 568. v. 3. *genitor*. Oudendorpius in Add. T. II genitorem pro Iove simpliciter non poni dicit, sed ec... ium epigramma 565, et Virgilius in Aen. I. 155, ubi Nep... dem modo *genitor* appellatur.

- 168. ep. 596. *Hi versus multa arte compositi sunt, qui... pentini simul ac reciproci*. Erravi. Serpentini enim sun... proci non sunt. Quare alterum distichon delendum est.

- 172. ep. 612. v. 2. *pendet amore Venus*. Aut Piersoni c... ra *perdita amore Venus* praeferenda, aut legendum *Ardet* ... *Venus*. Sed idem hemistichium invenitur in Anth. I, 17... *Pendet amore domus, castus dolor auget amorem*.

- 180. ep. 657. *Deterioris enim seculi scriptores Iason, i... tribus et duabus syllabis efferebant*. Delendum illud *tribus* ...

- 191. ep. 726. Osannus in Sylloge Inscriptionum fasc. VIII, p... lusum poeticum esse dicit, a nescio quo poetastro in specie... scriptionis compositum. Idem versum ultimum aliter legit:

Aspice res hominum quam brevis urna tenet.

- 191. ep. 729. v. 4. *Durachii* legendum *Dyrrachii*.

- 192. ep. 754. v. 2. *victor*. *victus* H. Ego quoque Heinsio assen...

- 198. ep. 771. v. 6. *mare Caspicum* legendum *mare Caspium*.

- 204. ep. 800. lin. 5. *ep.* 459 legendum *ep.* 801.

- 206. ep. 812. v. 6. *ep.* 467 legendum *ep.* 818.

- 212. ep. 837. *in flammas moriens iussit et igne dare*. *Igne* da... vus est, ut in ep. 1186: *Nomine me rapuit mors inimica me...*

- 215. ep. 866. Primus versus Rustici aliusve scriptoris est, reliqu... Virgilii in Aeneide I. 607; quare interpunctio primi versus in colo... immutanda est, interpunctio tertii versus in comma.

- 217. ep. 862. Extat in Goldasti Opuscalis Eroticis Ovidii.

Tom. II.

pag. 5. ep. 888. v. 4. *et libet* legendum *et licet*.

- 10. ep. 904. v. 2. *fundere vita locos*. An *nollens cingere vu...* *locos?*

- 12. ep. 913. v. 1. *Ante rate e Siculo discurrent aequore pisces* legendum: *Ante freto e Siculo discurrent aequore pisces*

annis Spes erat in puero. An legendum *et omnis Spes erat in puero?* d. i. und alle meine Hoffnung ruhte auf dem Knaben.

- 76. ep. 1246. v. 12. *Hecuba flevit.* Eandem plane sententiam apud Ciceronem in Tuscul. I. 39. §. 93. legimus *Non male ait Callimachus: multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum.*

- 77. ep. 1250. v. 8. *alio pleno, quod*] *corruptum.* Nunc corruptum non esse video. Cum enim annus vigesimus et primus nondum plenus esset, sive cum annum vigesimum primum nondum complevisset, vitam Aciliano rapuit Lachesis.

- 79. ep. 1266. v. 8. *tui*] *genitivus est.* Aliter nunc versum explicem. *quarum solatia nulla sensus tui sunt, sed nos, quis* (sic legendum) *nocuere, iuvant.* i. e. Nimm die Thränen, obgleich deine Empfindungen kein Trost für meine Thränen sind, aber sie sind eine Wohlthat für mich, wiewohl sie mir schaden. *Sensus tui* eodem modo versu 4 legitur *quorum sensus adhuc, quod dolet, intus amat* d. i. dessen Empfindung (dessen Herz) noch den Gegenstand ihrer Betrübniss liebt.

- 80. ep. 1268. v. 5. *nobis pueris*] metro reclamante. Legendum enim: *nam nobis puerulis simul* vel *nam nobis parvolis simul.* v. 8. *aera* legendum *aere.* v. 18. comma puncto mutetur.

- 81. ep. 1274. v. 24. *Taccimi.* legendum *Tacuini.*

- 81. ep. 1275. *quod altero epigrammati convenit.* leg. *quod alteri.* v. 12. corruptus non est: pronunciandum enim *debus post.* In v. 13 *acerbam* non mutandum est; valet enim *immaturam, immatura morte raptam.*

- 82. ep. 1276. Conf. Osanni Sylloge X. p. 529 et 592.

- 82. ep. 1279. v. 1. *hunc tibi perpetuo titulum* Nodell in Obss. cr. p. 66 emendat *Hunc tibi perpetuum tumulum* etc.

- 83. ep. 1284. v. 3. *maligna*] legendum *maligne.*

- 85. ep. 1295. v. 3. Infinitivi *madere* et *sequi* pendent ab *egit.* Immo infinitivi historici sunt pro *Baccho madebat, simplicitate sequebatur cantus et molles choreas generabat.*

- 86. ep. 1297. v. 15. *bis senos*] *corruptum. mater obiit XXII annos natus* legendum *nata.* Deinde coniiciebat aliquis, pro *bis senos* legendum esse *bis ternos.*

- 87. ep. 1300. v. 1. *cum me mea vita maneret.* legendum *cum mi mea vita maneret;* aut *me* altera forma dativi est. Idem error inest in ep. 1364. v. 2.

rruptum est; legendum enim *His parce tumulis* in *te.*

ep. 1304. v. 3. *quaecumque*] an *quodcu* est. Conf. Ochsnerus ad Eclog. p. 364.

. 1312. v. 2. *qui tumulum lego* leg. *tego.*

1314. v. 2. *hunc titulum*] *metrum claudicat,* nia verba inscriptionem faciunt.

315. v. 6. *nostri pectoris consortio*, post ha dum: *consortio* enim nominativus est. v. *consecrato foedere* i. e. im Zusammenlebe Bündniss geheiligt war.

v. 12. *supremumque*] *In lectione Burm or. Que* recte se habet; in fine enim *te* mutari debet. In v. 26. legendum *at ut thalamus.*

4. *noverit ut* legendum *noverit e* *Mailand jetzt* betrauern, und erken *rben ist.*

5. *nunc quoniam fatum se ita*

ec licuit lumen fato superesse,
nen fato superesse parentis?

pora] *totus versus obscurus* , aut legendum *corpore.* De ltern bestatten sollen, nun er meinen todten Körper. .

ur] *moveatur* B. An leg

fatorum praeceps hic ntia enim nihil aliud n hoc epigrammate ne eperiantur exempla.

veris flentes iam l
inquo parentes?

sque sorores] As

i. *quo* vulgo. vulgata retine *quos duxerat*

ginta forent i. e. denn die 7 Jahre, welche allein der Sohn erlebt hatte, waren 70 geworden, wenn die Parce uns nicht unglücklich hätte machen wollen. Eadem porro sententia, quae in v. 10 legitur, a Vopisco in Probo c. 15 refertur *Illis sola relinquimus sola.*

pag. 102. ep. 1397. *Annos qui vixi* leg. *vixit.*

- 102. ep. 1399. *Obiit hic M. Petilius Probo iuniore consule a. u.* 513. leg. anno Chr. 513.

- 103. ep. 1400. v. 10. *sit sine fine dolor*] legendum *fit sine fine dolor.* Deinde v. 16. *quae nos, haec tecum mox teget urna simul.* An *quae vos, haec mox me conteget urna simul?*

- 103. ep. 1402. v. 3. *Iamque venis, tendit dextras chorus inde deorum* legendum *Iamque venis, tendit dextras chorus ipse deorum.*

- 104. ep. 1406. v. 1. *hoc turba in*] An *hoc cubant tumulo?* Sed in *cubant* prima brevis est, et spondeus plerumque primo loco hendecasyllabi legitur, unde malo *Hoc parvo in tumulo.*

- 104. ep. 1408. v. 10. *vivus ut hoc facerem*] an *vivus et hoc facerem?*

- 105. ep. 1412. v. 6. *solus*] *Bonada. solüi errore typographico* leg. Bonada. *soluī* vulgo errore typ.

- 105. ep. 1417. v. 2. *Attas* An *Atta?* quod vocativi forma est. In v. 3. et 4. aliter interpungendum:

Morte gravi raptus taetra defungeris hora
Immeritus, decimo progressus nobilis anno.

- 106. ep. 1424. *sancta*] *iunge cum tellus.* Imo cum *alvo.* i. e. Göttin Erde, nimm in den heiligen Schoos die Gebeine auf.

- 106. ep. 1425. v. 2. *huic autem obsequens*] *autem* delendum est auctoritate Fabricii. In v. 4. legendum *A pupula annos viginti obtinui domum.*

- 108. ep. 1432. v. 3. *natae*] Osannus in Sylloge Inscr. X. p. 585 legit *coniugis Exiguo natae pietate sepultus* i. e. durch die Liebe der Gattin, der Tochter des Exiguus, bestattet.

- 109. ep. 1437. v. 17. *et antecessi genita post leti diem*] Haec verba integra esse iudico. Lusus inest in *ante* et *post.* Ich die Tochter hinterliess Trauer meinem Vater und ich ging ihm voran zum Tode, ich die später geboren.

- 110. ep. 1444. v. 5. *Vel rate funerea utinam tecum comitata fuissem*] redundat *tecum.*

- 111. ep. 1453. v. 1. *Murria*] An *Murria patronum hoc titulo pietatis honorat?*

- 119. ep. 1528. v. 1. *O dolor! quantae lacrimae fecere sepulcrum* An *O dolor, o quantae lacrimae flevere sepulcrum?*

pag. 120. ep. 1532. v. 4. *que coluere cadunt neglexere*
qui coluere, cadunt; neglexere, manent? i. e. ii
numina vestra, cadunt; ii vero, qui numina vestra ı
nent.

– 120. ep. 1536. v. 3. *quou exprimens dolore fugit* ı
An *quoius prae dolore fugit anima corpore? quoi*
bum. In v. 8. legendum *venustam, amoenam, inter*
rulam. In v. 10 pro *viventi* legendum *vigentem.*

– 121. ep. 1541. *Anth. III.* 265. leg. 165.

– 123. ep. 1549. v. 7. *Quin si fraude mala quid hin*
gendum *quod si* etc.

– 124. ep. 1558. v. 2. *quod proco* legendum *quod pro*

– 124. ep. 1563. v. 1. *Tirenus* leg. *Tyrrhenus.*

– 127. ep. 1581. *Anth. V.* 95. leg. *Anth. IV.* 95.

– 128. ep. 1593. *quia* 1552 *diem obiit.* legendum *qui a*
obiit.

– 128. ep. 1594. v. 8. *haec sidera*] *i. e. solem et l*
Dele haec: id enim non cum *sidera* coniungendum ı
mannus ea vocabula coniunxit. Könnet ihr Gestirn
ansehen?

INDEX

EPIGRAMMATUM.

A.

8
7
7
5

7
0
3.
1.
4
7
4
2
3.
7
1
7
7
46
2
16
75
76
94
8
74
11
9
2
58
6

9.
5.

m.
6.
1.
4.
8.
9.
5.
4.
3.
1.
2.
2.
2.
2.
7.
9.
2.

1.
2.

[illegible] mente probata	III. 136.	[illegible]
[illegible]	V. 130.	[illegible]
[illegible]	Lux. 51.	[illegible]
[illegible]	III. 1.	[illegible]
[illegible]	III. 168.	[illegible]
[illegible]	III. 165.	[illegible]
[illegible]	II. 10.	[illegible]
[illegible]	IV. 346.	[illegible]
[illegible]	II. 231.	[illegible]
[illegible]	Lux. 62.	[illegible]
[illegible]	—	[illegible]

H.

	Anth. Burm.	Ed. [illegible]
[illegible]	—	1512
[illegible]	II. 1.	61
[illegible]	IV. 53.	[illegible]
[illegible] tyranni	II. 115.	[illegible]
[illegible]	III. 208.	[illegible]
[illegible] mater	IV. 266.	[illegible]
[illegible]	IV. 160.	[illegible]
[illegible] matres	IV. 119.	[illegible]
[illegible]	II. 251.	[illegible]
[illegible] Scylla	I. 64.	[illegible]
[illegible]	II. 197.	[illegible]
[illegible]	II. 261.	[illegible]
[illegible] constant	V. 164.	[illegible]
[illegible]	IV. 328.	[illegible]
[illegible]	Lux. 75.	[illegible]
[illegible]	IV. 55.	[illegible]
[illegible] medes	III. 79.	[illegible]
[illegible]	I. 97.	[illegible]
[illegible]	II. 138.	824
[illegible]	I. 39.	[illegible]
[illegible]	Lux. 50.	548
[illegible] eburno	III. 215.	[illegible]
[illegible] munera	IV. 172.	1297
[illegible] mors invida	Lux. 58.	[illegible]
[illegible] homuncio nil est	III. 126.	155
[illegible] abditus ista	IV. 236.	1545
[illegible] petulantia	III. 74.	545
[illegible] parentes	IV. 300.	1595
[illegible] amor mala	IV. 59.	1576
[illegible] gratissime fili	IV. 269.	1509
[illegible] leti domum	IV. 353.	[illegible]
[illegible] rapacem	VI. 53.	[illegible]
[illegible] mente viator	IV. 116.	[illegible]
[illegible] grandia farra	—	7
[illegible] miserabilis urna	IV. 219.	1527
[illegible] patriae praefectus	II. 141.	829
[illegible] maritus	IV. 45.	[illegible]
[illegible] pinque	IV. 591.	1517
[illegible] Caesar honoris	II. 152.	826
[illegible] cum Marte iacere	III. 52.	928
[illegible] qui carmine dulci	II. 198.	[illegible]

L.

N.

O.

P.

Q.

	Anth. Burm.	Ed. nov.
uando ponebam novellas arbores mali et piri .	III. 265.	216
uantam statuam faciet populus Romanus . .	II. 42.	22
uantum ego claruerim Mavortis in agmine . .	II. 6.	699
uantum fata valent atque inmutabilis . . .	II. 5.	698
uantum tres Priami potuissent vivere . . .	Lux. 57.	355
ua puppes ibant hac ducunt planstra . .	V. 100.	516
ua ratis egit iter iuncto bove plaustra . . .	V. 89.	505
uas modo plaustra premunt undas ratis . .	V. 91.	507
uatuor a quadro consurgunt limite venti . .	V. 114.	1056
ua venit Ausonias austro duce Poenus ad oras .	III. 58.	279
uei apice insigne Dialis flaminis gesistei . .	—	3
uem natura marem dederat fit femina ferro .	III. 175.	952
ui antehac invicti fuere viri pater optime Olympi	—	14
ui caput ad laevam didicit glossemata nobis .	II. 241.	118
ui cineres tumuli haec vestigia conditur olim .	II. 199.	864
ui colitis Cybelen et qui Phryga plangitis Attin	IV. 351.	1435
uicumque Albana tendis prope parte viator .	—	1273
uicumque es puero lacrimas effunde viator .	IV. 103.	1236
uicumque fur fefellerit fidem nostram . . .	VI. 59.	1673
uicumque hic violam rosamve carpet . . .	VI. 23.	1638
uicumque in libris nomen Ciceronis adoras . .	II. 161.	400
uicumque vestrum qui venitis ad coenam . .	VI. 48.	1662
uidam concubitu futuit fervente Marinam . .	Lux. 77.	375
uidam mollior anseris medulla	VI. 65.	1679
uidam nocte niger dux nomine candidus . .	V. 121.	1061
uid faciant leges ubi sola pecunia regnat . .	III. 138.	159
uid facis ut pretium poscendo garrula . . .	Lux. 71.	369
uid factum est quod tu proiectis Iupiter armis .	III. 255.	167
uid faculam praefers Phileros qua nil opus nobis .	III. 242.	27
uid festinus abis gula inpellente sacerdos . .	Lux. 16.	314
uid frustra quereris colone mecum	VI. 62.	1676
uid gemis heu tanto felicia funera luctu . .	IV. 190.	1590
uid hoc negoti est quave suspicer causa . .	VI. 52.	1666
uid hoc novi est quid ira nuntiat deum . .	VI. 85.	1696
uid iuvat imperio populos rexisse potenti . .	—	716
uid lacrimas factum est vir bone vive vale .	IV. 194.	1480
uid lacrumis opus est Rusticelli carissime coniux	IV. 67.	1212
uid mecum tibi circitor moleste	VI. 17.	1632
uid me spectatis constricta fronte Catones . .	III. 254.	166
uidnam quid rapis o puella furax	V. 218.	1703
uid natum caedit Venus arcum perdidit . .	III. 263.	1566
uid nisi Taenario placuisset Troica cunno . .	VI. 70.	1683
ui dolet interitum mentem soletur amore . .	IV. 23.	1176
uid prodest Martis nomen de nomine dictum .	III. 170.	949
uidquid agis formosa Venus si nescis amanti . .	III. 278.	1013
uidquid in orbe vides paret mihi florida tellus	T. 2. p. 643.	172
uid saevis Sybari domiti modo terga iuvenci .	III. 227.	995
uid sibi vult quaeris tellus congesta viator .	IV. 215.	1325
uid tibi mors faciam quae nulli parcere nosti .	IV. 20.	1173
uid tibi nunc prodest stricte vixisse tot annis .	—	1157
ui dubias artes per mystica dicta subibis . .	—	555
ui dum vita data est, semper vivebat avarus .	IV. 8.	1150
ui fuit en patriae quondam spes ampla . . .	—	713
ui gemitu tristi lacrimis te deflet in horas . .	IV. 390.	1516
ui legis has pueri moribundas perlege voces .	IV. 233.	1340
ui legis hunc titulum mortalem te esse memento	IV. 192.	1308
ui mali sunt non fuere matris ab alvo mali . .	III. 43.	217

R.

S.

U.

V.

X.

Z.

Catalogus Poetarum.

*) i. e. Dissertatio de Auctoribus Anthol., quam in praefatione emisi.

Auctores recentiores.